

Caja
1 A-47

B. 30. 771

C.D. 84-6¹²

EPISTOLAE
FRANCISCI PHILELFI

FRANCISCVS PHILELVS LEONARDO IVSTINIANO SALVTEM PLVRIMAM.
DICIT.

Vod nihil apud me duxerim atiquus beniuolentia tua: nihil factius tua fide: facile uel ex hoc potes existimare Leonarde iustiniane: quod & Costantinopoli nouam Romam mihi iucundissimam: & regem ipsum Ioanem palæologum de me quā optime certe meritum tua causa reliqueri. Nō enī memouit spes amplissima quā tuis tam crebris: atq; liberalissimis litteris mihi ostēdisti: ut tibi obsequer: sed ipse tu cui me carissimū esse iam pridem multūq; cognoram. Nec ē quicquam: quod malim: quā & haberi me: & esse gratissimū. Nā liberalitas opulenti est nōnunquā at gratitudo iusti semp & boni uiri. Cū igitur ad sextū Kalendas septēbres soluissem ex urbe Costantinopoli: hoc die circiter meridiem post anū septimū ac mēses quicq; posteaq; hīc primū nauigā in Thraciā: ad uos redū ductus sane cōsilio tuo: cupiesq; & tibi & cæteris patritiis uiris refferre eā quā debeo gratiā pro uirili mea. Nam pristina uestra illa erga me & pulcherrima beneficia neq; obliuisci unq; possim: nec minus digna cēdere: quibus sim obstrictus perpetua obseruantia. Utinam seruens hęc atq; phorreda pestilentiæ uis: qua urbē uideo acerbissime laborare: nō impediāt cogitationes meas. Nō enim possum nō metuere huiusmodi sagittas quales ex iunone cognitas hoc ē ex aere uix ēt fortissimū achillē pmouisse sapiētissimus poeta Homerus docet. Nā scimus huiusmodi uulneribus cælesti ipetu cuncitatis remedia nulla satis certa afferri posse. Quo fit: ut qd me agere oporteat tāta pnicie. nō intelligā. Itaq; mihi gratissimū sis facturū: si p te certior factus fuerō: quid mihi cōsiliū capiendū censeas. Video enim uniuersā propemodū ciuitatē ab urbe eminus abesse præter unū te: qui murani iter uitrea ista uafa q̄si clypeo tectus uulcani ictus Apollinis contēnas. Vale ex uenetis. vi. idus octobres anno a natali xp̄iano. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus Leonardo iustiniano sal.

Eddita mihi sūt litteræ tuæ: & phumāe illæ qdē ac plane idices amoris summi erga me tui. Qd autē mones: bono ut sim aīo: qm̄ oīa mihi p mea opinione: p̄q; iueterata iā & maxima amicitia nostra sint abūde respōsura: & si nō erat monitore opus: nō fuit tamen i gratū audisse. eo te esse in me aīo: quo semp fueris. amico & pbenigno. Faciā autem quod hortaris. me domi cōtinebo. Mea oīs cōsuetudo erit cū musis. Nullius hoīs utor familiaritate: aut cōgressu: qui p hanc tēpestatis calamitatē diutius uenetis fuerit. Te nō prius adibo: quā iusseris. Βούλο μὲ γὰρ σὰν τὸν σὸ δὲν ἐμ. μετὰ ἡμᾶς πὸ λ. ἔ. De familia mea quod scire cupis. mihi est uxor annos nata sedecim: & ex ea puer anūm natus unū. menses duos. dies septē ac decē nomine Ioannes marius iacobus: seruæ q̄ttuor: seruus unus miister mercenarius item unus. Vale ex uenetis. v. idus octobres. M. cccc. vii.

Franciscus philelfus Francisco barbaro sal.

Vod tibi iucundissimū esse puto: nudius tertius uenetias ex urbe Costantinopoli adueni: uide abesse te & doleo: qā suauissima tua cōsuetudine frui nō licet: & gaudeo: q; salutis tuæ rationē habebas. Nā furor pestilentiæ parcat nemini Nec ullis remediis: aut arceri pōt: aut reprimi. ne si Aesculapius qdē ipse huiusue filius Podalirius: & Machaō cū apide una illo q; primus medicinam didic̄ in uenisse: ppulfatores & curatores adsint. Quare cū uita sis dignissimus. facile & æquo animo patior ab sentia tuam dum tamen litteris creberrimis presentis tui desiderii refarcias. Vale ex uenetis. .iiii. idus octobres. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus. Marco Iypomano sal.

Cepi litteras tuas: quibus nō dubio declarasti tibi meū reditū ī italiā uoluptatis plurimū attulisse: quippe q; dubitalles me nō litteraturā solū: sed naturā etiā græcorū adamauisse: ob idq; factū oīno græcū: p̄fertim cū græcam uxore: quā latinā ducere malueri. Petisq; q̄tū librorū meū aduerxim. Demūq; hortaris: ut uenetis malū agere q; alibi usquā gētū. Mihiq; tuā oēm opem: atq; operā p uetere nostra beniuolentia polliceris. Oīum primū tuū liberalissimū pmissum: quo in litteris usus es: & audio nō iuitus: & amplector plibenter: eoq; mihi semp. quotiēs opus fuerit: utendū uolo: Quod si qua etiā ī re meo tibi officio opus ē illud tibi peculiare ducito. Poteris tu quidē beneficiis me supare: at ego te uoluntatis gratitudine: id qdē eo me puto facilius cōsecuturū. q; uenetis agere uita īstui: quantū scilicet ī me fuerit. Hic autē nō nulla persæpe offertur occasio: & tibi beneficii cōferēdi: & mihi rursus uel referēdæ: uel habēdæ gratiæ. Librorū uero nō nihil aduexi meū. Est etiā uenetis multū cū apud te & barbarum: tuū apud leonardū meū. Reliquos autē meos codices: cum uenetias reuerteris: non mō uidebis oēs: sed ēt his fruere ex sententia tua. Nam ut scis. τὰ τὸν φιλολογικὸν. Et sū latinus. & fui semp: Nec aliud quicq; ex græcia reportauī: quā litteraturā atq; disciplinā. q̄q; sunt itē hoc tempore apud græcos p̄ multa & utilia & p̄clara: quæ nō solū ornēt: sed efficiant bonos uiros. Nam sine inuidia audienda est ueritas. Sed de uxore quod purbane iocaris meū. duxi sane uxore illius. Chrysoloræ filiā: quē nō launi minus admirā q; græci. Accidit ad generis uel bonitatē uel claritudinē: q; nata ē mea uxor ea mē

Libér

quæ & auria ipsa fit & mulierū oīum pudicissima atq; optima. Sed de his hæc tūc uæhemēter cupio reditū tuū. quē ut deus maturet: opto. Multa. n. sūt quæ cupio corā tecū comentari. Vale ex uenetis Idibus octob. M. cccc. xxvii:

Franciscus philelfus Danieli ueturio sal.

a Go tibi gratias immortalis: q; tāta beniuolētia me cōplecteris. Nō enī sine magna quadā amoris ui me hortaris: ut ī tātis pestilētiae ignibus uenetis esse nolim: sed uel patauū cōcedam: uel alio ubi tutius uitæ meæ cōsulū sit. Si dixero me esse oīno expertē metus: plane mē ar. Metuo enī sed nō tā mihi: q; cum ifanti filio: uxoriq; adolescentulæ: tum reliq; etiā familiæ: quæ minus fortasse sibi cauere norit. Nec fatis scio: quid faciā: hanc morbi imanitātē audio icrudescere. Quare aut nūq; ē mouendus pes: aut fugiēdum longius: ubi pacatior sit aeris clemētia. Consilium tamen tuum nō possū nō probare. Vale ex uenetis Kal. nouembribus. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus uictorino feltrensi sal.

e Go te uirum non solum mei amātissimū: sed & prudentē & bonum iam pridē esse cognoui. Ad mōtionem tuam non possū nō probare. Sed qui mare ingressus sit: nō habet uentos in manu Aduersus etiā contrarios flatus tantisper nitendū est: dum uel fortuna uel deus aliquis portum obtulerit: si minus optatū saltē tutū. Sētētia meā tenes. Vale ex uenetis. vi. Kal. decēbris. M. cccc. xxvii

Franciscus philelfus Francisco ferreto sal.

i Iteris tuis sū mirifice delectatus. Video. n. nostrā Cōstantinopolitanā illā cōsuetudinē tibi mē te nō excidisse. Quod autē hortaris si qñ ad tholētinas rediero. Ancone ut iter faciā: tibi bona fide polliceor nō antea me ad tholētinas reditū: quā & Anconam & te uidero. Sed quod ad tempus id sit futū: nondum fatis scio. Vale ex uenetis Idibus decembris. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus Leonardo iustiniano sal.

q Voniā natalis christianus iā propemodū pulsāt fores: facies mihi rē gratissimā: si quas arcas atē quā ego forē ex Cōstantinopoli soluturus: p illius tps naues ad te misi: mihi reddi curaueris. Nō enī solū libris nōnullis mihi opus ē: qui arcis seruant: sed etiā uestimētis: tū: meis: tū. uxoris. Et ut de me fileā: me quottidie uxor rogat: ne se diutius priuē uoluptate suarū uestiū. Quare nisi ad pximū natalem huic morē gesserō: se ab me deludi existimabit. Nā neq; te latere debet īgeniū muliebri & ego uxori eā negare nō aūsim: q; uitæ cultui decoroq; debētur: adolefcētulæ pferim mihiq; morigeræ. Vale ex uenetis. xvi. Kal. ianuarias. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus Antonio capanorensi salu. plu. dicitur:

q Vod meum ī italiā reditū iucūdisime acceperis: ē mihi exploratissimū. Noui enim bonitātē tuam & aiū erga me. Quod autē certior fieri uis de rebus meis exponā breui. Vereor in eā fabellā incidisse: q; de cane dicitur: qui umbratilē secutus imaginem: quam ferebat rictu camem reliquit. Erant mihi cōstantinopoli læta oīa & secunda. Dum amicis his obsequor ductus ingenti spē captusq; promissis: incertam fortunā certis ornatisq; cōmodis anteposui. Et ne lōgior sim: mihi delusus uideor. Quo fit: ut aliunde mihi cōsulēdū sit. De uersura qd scire uis. dupliciter exponi solet: cū aut fœnus fœnore: aut creditor crediore uertit. Et ut aptius loquar. si qñdo es alienū nobis cōfratum fuerit: nec tātum nobis pecuniæ sit: ut id dissoluere liceat: aut ubi tēpus dissoluendi aduenerit. fœnus additamus priori fœnori: aut mutamus creditorem ab altero. s. usurarium es accipientes: qd alteri reddamus. Vale ex uenetis. xv. Kal. ianuarias. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus. Leonardo iustiniano sal.

n Olo mea causa quicq; patiaris icōmodi. Nam tua mihi uita nō libris solū & uestimētis: sed mea etiā uita carior ē. Posteaq; id cubiculi ubi mea illa bona cōtinētur: suspectum ē pp eū: qui eo in loco pestilētiali morbo correptus excessit a uiuis: nō solū expectabo sed diu et multūq; expectabo quoad aer ad salubritatem redierit. Sed iterea tps ut mihi rebusq; meis cōsulat. te plurimū rogo. Nā diutius ita agere nec possū: nec uolo. Si pmissa mihi seruāt: manēdū: ē id quod eo libētius sū facturus: quo uideo me tibi cunctisq; patriciis eē carissimū. Vexz diuturniorē spē p̄cio emēdā nequaq; censeo ī hac p̄ fertim temporum pernicie. Vale ex uenetis. xv. Kal. ianuarias. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus. Leonardo iustiniano sal.

q Vuod me hortaris ad patiētia: nō cōtēno. Est. n. quadā species fortitudinis. qua res arduas difficilisq; p̄petimur honestatis utilitatē ue grā. Ego me honestati ita uideo satisfecisse ī tāta piculorū ac tā itolerabili magnitudie: ut plus mihi honestas iā debeat: q; ego honestati. Reliqua ratio ē utilitatis: quā in hac diē scio mihi fuisse nullā: posteaq; ex græcia ad uos redii. Nec quæ futura sit: possū augurari. Sum equidē apud uos perlibenter. Sed diu ita esse non possum. Itaq; te etiā atq; etiā rogo: ut p̄spicias rebus meis. Vale ex uenetis ex ædidus nostris. xiiii. kal. ianuarias. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus. kyriaco anconitano sal.

f Inguarē tuū erga me amorē si nō uæhemēter amē īgratus sī. Amo te īq; mi kyriace cū ob tuā ī me beniuolētiā tū ob eā īq̄sitionē atq; diligētia: q; uteris maxia ī eaz; reze iuētioe: q; uel nimia uetustate: uel patrū nostroz negligētia apud nos pierāt. Incube igif ut facis: ī tā liberale tāq; laudabile munus renouādæ uetustatis: uel ab iteritu potius uendicādæ. Nō parū & uoluptatis & commodi

p̄fererūt istiusmodi enlogia atq; epigramata: quæ tanto cū studio & labore undiq; ex uniuerso p̄pe or
 be i italiã aduehis. Et horz qd̄ ē gr̄a nō solū uiuos tibi cōcūlias: sed mortuos quoq; reddis obstrictos bñ
 ficio sempiterno. Et hac de re satis ac super petis a me: ut tibi declarē: q̄ publici Virgīlii maronis sn̄ia fue
 rit in scribēda æneide. Nā comunē illā opinionē quā ludī magr̄i afferūt uoluisse. Virgī. & imitari Hōe
 r̄il & laudare. Augustū: nequaquā tibi admodū p̄bari: Nō mediocrē p̄fecto rē petis: neq; breuis oratio
 nis opus. a me p̄sertim: q̄ hoc tpe ociosus nō sum. & angor aī nō iniuria tū ob hac pestilentia acerbita
 tē: qua me Venetiis obfessum it̄or: tū q̄a hic inutiliter tps tero: ab his delusus: a qbus minime cōueni
 ebat. Sed ne me difficile uoces: aut in amore tibi minus respōdētē: dicā breui qd̄ sentio. Quod Virgīlii
 uno æneidos carmine melisigenis Homeri iliada. Vlisseamq; imitatus. Aeneā laudās: Augustū quoq;
 laudat: nequaquā inficior. sed diuinū eius ingeniū altius suspexisse nescius certe nō sum. Quippe qui
 humanā cōditionē cōtēplatiue acctiueq; describēs: eo cogitatus oīs cōsiliāq; dixerit. in qua uia sumū bo
 nū in hac uita parari posset: in unius ænæ sapientia uirtuteq; cōnderet. Id aut nō obscure prima ipsa gra
 uissimī huius sui & elegantissimī operis p̄positione significat. Ait. n. se canere arma quo ad uirtutes bel
 licas & actiuas. nā bellandi pugnādiq; instrumēta sūt arma. Et uirum quo ad uirtutes urbanas. intel
 ctualē: i qbus sapientia tenet & prudentia principatū. Nā sapiētia ea mihi uirtus sola uideri solet: q̄ cæ
 teris animātib; egregie antecellimus. Quod. n. aīal in terris eā cōsiderat ueritatē quæ in cælo ē. Hāc
 sola sapientia ē: q̄ & igr̄it & nouit. Prudētia. n. sapiētia ita ut aras naturā imitata ueritatē qd̄ inquiri
 sed nō rege superiorz atq; diuinaz: sed inferiorz & humanaz. Nā cōsultatio eoz q̄ sint homini emolu
 mēta detrimētate allatura: qd̄ aliud efficit: q̄ ut ueg; a falso in hac tpali & monētanea mutabilitate de
 cernamus hoc. s. sequentes: illud aut aspernantes. In uita igr̄it ciuili prudētia sola ē: q̄ moralibus cunctis
 uirtutibus dominat: eaq; sola & moderat: & regit. At prudentia fracta ē & debilis nullorūq; neruorū
 nisi manet ab una sapiētia. ad eamq; tanq; ad principē regināq; referat. Quare q̄ prudētia a p̄uidēdo
 dictā mediā posuerūt inter moralis intellectualisq; uirtutes eāq; iccirco perfectā uoluerūt eē uirtutē in
 ciuili foelicitate qm̄ uirtutū ciuiliū omnium principū sit & forma: hi nihil sēsisse a ueritate alienū existi
 mādi sunt. Cū ergo p̄ponit Vir. æneā a se canendū ut uig; hoc ē ut sapientē eundēq; prudentē. Quæ
 qd̄ uirtutes. aut intellectus sunt ambæ: aut intellectus altera: & ratiōis altera. Nā ratio tpaliū ē intel
 lectus aut æternor: ita ut hac tota incōtemplando sit posita: illa aut in cōsultādo: q̄ qd̄ p̄positiōe quā
 quā uisus ē Vir. Homēz imitaturus nō solū quo ad rege ueg; ē: quo ad ordinis similitudinē: nō tñ exeq
 tur eo ordine quo p̄ponit: quippe q̄ primū uirtutes urbanas canit: postea uero bellicas: & id qd̄ prude
 tius mea sn̄ia quā Homerus q̄ primū de Achillis uirtutibus locutus ē in Iliade: postea uero i Vlisse de
 sapiētia prudētiaq; Vlixis: Natura. n. fit ut antea intelligamus deinde agamus. Itaq; in primis sex ænei
 dos libris cōtēplatio maxime & cōsultatio locū habet: i secundis aut libris sex actiōis ē laus: & hoc qdem
 sumati intelligi ueli de uniuerso æneidos carmie: nec tñ negari & i primis sex libris p̄multa inueniri q̄
 actiōis sūt moralisq; uirtutū: & i alteris quoq; sex libris inueniri quædā nō solū cōsultationis sed cōtēpla
 tiōis pp̄ria. Et qm̄ dixi a Virgī. marone describi humanā uitā: hoc ita itelligi cupio ut moralis quā. n̄ i
 K̄n̄. gr̄aci noiant philosophia. t̄ h̄ q̄ v̄ s̄ ik̄ā: naturali cōiuncta sit. Quod eius rei ut pp̄ius accedā illinc
 ordif cū de lunone & æolo acutissime fabulat. Scimus. n. lunonē & regno p̄esse & partui. Quare &
 lucina dicta ē & regina Aium trāsfariā p̄itur Plato in rationē cupiditatē & irā: ratiōi locus dat incere
 bro tanq; in arce totius corporis. Hæc æoli noie iō figurat qm̄ æolus & uariū significant & mobilē &
 agilē & uersatilē q̄ qd̄ oīa ratiōis sūt munera. ira p̄cordia sibi uendicat: cupiditas at̄ iecur: aduētis pturba
 tiōes significari qs̄ ambigat. p̄terea moralis uirtutū formā si qs̄ inq̄rat nullā inueniat nisi rationē eē p̄
 turbatiōes uero materiā. Versat̄ inquā circa pturbatiōes moralis: uirtus qs̄ rō ipsa cohibet atq; medera
 tur. Quare nō absurde legimus. Molitq; aios & tēperat iras. aios eadē rōne p̄ cupiditatibus poni exi
 stumor q̄ z̄ v̄ ū d̄ s̄ apud gr̄acos & aium significat & cupiditatē: qs̄. n. ignorat nisi tēta esset rōnis uis ut
 pturbationū ipetū oēm cōpesceret facile futuz: ut ab his oē sanū a nobis cōsiliū oīs recta cogitatio au
 ferat. Rex igr̄it his datus ē rōnis principatus ab oipotētī deo: qui rege oīum & p̄r ē & creator: ea lege: ea
 ptate: ut & iubere sciat: & uetare oīa p̄ arbitrio iussuq; diuino. At uide quæso q̄nta cū breuitate & ordi
 ne oēm ætatis humanæ cursū Virgīli. ē cōplexus. Initiū sumit a paratu infantis q̄ periculosissimus ē: &
 ei q̄ parit & infanti ipsi q̄ parit. Itaq; turbulentissimi uetoz flatus tēpestatesq; describunt. q̄ qd̄ aduer
 sa oīa naufragioq; obnoxia iccirco apparēt. Neptuno cōtinuo cessant q̄a cūpriniū infans e m̄ris ute
 ro ueluti enatarit: uterq; oī piculo liberat. Nec. n. absurdū cuiquā uideri dēt: si Neptunus a duobus uer
 bis gr̄acis. n̄ ē iū quod ē nare & t̄ t̄ ā h̄ qd̄ uolare. significat deduci affirmemus. Nam quæadmodū tardi
 tas parientis piculosa ē ita celeritas & q̄si uolatus in lucē leuationē dolor affert saluiferāq; getē. Nam
 qd̄ rursus ad æolū spectat āi d̄ z̄ āi ā agitare significat & uersare & uariare: q̄ oīa ac similia humanæ ui
 tæ cōpetere ambigat nemo: uel æolus q̄si æolus: & hoc ē uitæ delectio. Nā. αἰὼν̄. æuū uitāq; signifi
 cat. ὁ λ̄ εἰν̄ uero delere. Nascētibus. n. oibus nitæ discrimē interitusq; iminet: Infantia uero quæ in sep
 timū usq; annū p̄tēdit̄ tota in alendo uersat: id qd̄ p̄ septē ceruos illos quos æneas uenatus fingit non
 obscure licet itelligi. Post infantia pueritia sequitur: quæ fabulaz auditiōe admodū delectari cōsueuit Hic
 illic captiuitas uastatiōq; narrat: ænæ troianor: q; errores: Deinceps adolescentia ē. quæ pp̄ uāhemē
 tissimū sanguinis augumētū atq; ardorē tota ē dedita uoluptatibus. Vnde quanta sit ius amoris quan

tus ignis iucunda expositiōe ostenditur. Consequens ē iuuetā laudis cupida & plane ambitiosa. Quare honorifici ludi cū pulcherrimis p̄miis referūt. Post iuuetā sequitur ætas grauior. quæ i huius uitæ cōsideratiōe & inueritatis p̄spicientia tota uersat. Quo factū ē ut descēsus ad inferos fieret eaq; narra rētur q̄ a pythagoricis & platonis de aīs hominū rebusq; diuinis disputata sunt. Et hæc q̄dem i sexto æneidos libro. Nā reliq; sex libri circa uitā actiū distributi: qd ad mores attinet mirabili artificio com plectunt: ubi quāquā multa de iusticiæ multa de pietatis munere apparēt: fortitudinis tñ laus i primis floret. Et quæ ad modū initiū sumptū ē a primo infantia ortu: ita ætatis humane finis ē mors. Itaq; non ineptæ ultimo loco subdit. Vitaq; eū gemitu fugit indignata sub umbras. Turnus. n. q̄ se iniusticiæ fe cerat ignauiaq; obnoxii in obscuritate nominis mori. sempiterna. Aeneas uero uir iustus & fortis q̄ si numē idies magis atq; magis diuturnitate gloria illustrat. Et hæc sūt q̄ mihi ad tuas lras in hac tēpo rū difficultate rōdēda occurrerunt. Vale ex uenetis: xii. kal. ianurias. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus Ioanni aurispæ salutē.

Vod mihi gratularis de meo i Italia rēditu. lætor equidē meū tibi p̄batū iri cōsiliū. Vegi hāc die fortuna cōsilio nō rōdet. nā quā mihi spē apud uenetos amplissimā p̄positā sum securus: ea me uideo frustratū iri. Itaq; me facti mei iā poenitet: & si cōsiliū neq; quā ē accusādū. Hic. n. diutius mihi cūctādum nō ē. cui neq; p̄missa seruant & morbus pestifer quo uniuersa ciuitas ē corre pta iminētē interminat interitū. Vale ex uenetis. x. kal. ianurias.

Franciscus philelfus Federico cornelio salutē.

Vam erga me singularē beniuolentiā iā multos annos & p̄spectā & cognitā habeo. Itaq; nulli us hoīs testimonio opus ē. Quod aut tua oīa i mea p̄tate posita eē affirmes habeo tibi grās: q̄ndē uel uetere illo græcorū puerbio Τὰς ὁμῶν λῶν κῶνια mecum uti nō dissimiles. Faciat Deus ut aliq̄n una esse possimus. Nam uereor fore ut longius diungamur q̄ uellē: ita pestifer hic mor bus idies magis magisq; icrudescit. Vegi ubicunq; futuri simus tui p̄fecto erimus interitu uale & nos ama ut facis: ex uenetis. vi. Kal. ianurias. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus Gabrieli mauro salutē.

Audo te mi Gabriel q̄ te a lras abdicare nolueris ut solēt nōnulli uulgo: ubi ad gerendā rēp. se cōtulerit. Lege sp̄ aliqd aut scribe cū tibi licet p̄ publica munera. Magno tibi cōmodo mihi crede lras sunt futuræ: si his uti p̄ ingenii tui magnitudine p̄stantiaq; uolueris. Nūc ad id q̄ pe tis. Vis. n. scire qd interfit iter faciles & caduceatores Feciales eos fuisse cōstat apud prisicos q̄ certa iu ris solēnitate bellū hostibus incidebant. At caduceatores eē pacis legatos dictos a caduceo quem ma nu gestabant: & caduceū qdā ipsū Apolinē iuenisse & eo donasse Mercuriū a quo ipse lyra donatus sit de q̄ qdē re apud Horatiū mētio ē in eo cārmine qd incipit. Mercuri facūde nepos Attlātis. ubi etiam patet Mercuriū auctorē extitisse nō lyraē solū sed & eloquētiæ: & palestræ: & p̄stigiōq;. Vale ex Vene tiis. pridie Kal. ianurias. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus Petro Thomasio philosopho ac medico salutē.

Ecce mones: & p̄ amice: ut non uitæ minus: quā cōstantiæ habeā rationē. Frustra. n. eā eē cōstā tiā: quæ simul cū uita peritura sit. At ego ut tibi uera loquar & ex animi snia: nihil ē quod ma li q̄ me cōstantissimū simulq; gratissimū & eē & haberi. Multa hominū opinionioni multa sanæ cōsentiēda sunt. Nō. n. qd interitus sit sed qd exterius sæpe homines iudicant. Itaq; quādiu mihi p̄ hanc cœli intēpiem integrum fuerit: nec patiar uel ab imperitis accusari officium meū. At dixeris: satis ac su per tuos es functus officio cū nō p̄missione minus quā spe tua frustraris: & id quoq; tibi assentior. ue rū nixius urgendum: quo pudor meus alios in pudorē agat uel inuitos. Itaq; rē mihi p̄gratam facturus es: si qd ex te & meæ & amicorū simul rei p̄futuræ excogitaris. Vale ex uenetis tertio nonas ianurias Anno a natali xp̄iano. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus Gabrieli mauro salutē.

Vod scire a me uis: quot fuerint amicorū paria prisicorū memoria maxime celebrata: ea repe rior q̄ttor nūero extitisse: Theseū & Perithou. Achilē & patrochlū. Orestē & Pyladē. Pyriam & Domana. Addūtiet iuniores apd græcos. Epaminūdā & Pelopidā. Vale ex uenetis idibus ianuariis. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelfus Kiriaco aconitano salutē.

Lacuiffe tibi lras meas: & ea q̄. de Virgilio maronis snia scripsimus i æneida gaudeo. Quod at petis q̄ rōne Neptunus ab Ouidio nasone cognominatus sit Amphitrites & fortuna Rha nusia: paucis accipe. Ramnusia qdē nō est fortuna: ut uulgo exponūt magri ludi sed indignatō nis quā græci tui nē. uē. σ. in. nemesis uocant. Nā cū Narcisus forme bōitate abuteref supbius: recte sin gif eiusmodi dea aduersus illū indignata iustis p̄cibus affcēssisse ē. n. indignatio ai ægritudo aduersus eū q̄ bonis p̄tibus sit indignus: nemesis inq; indignatiōem significat. Rhamnusia uero dicta ē a Rhanus q̄ ē atticæ uicus: ubi colebat. Cuius qdē deæ simulacrū eo in loco pulcherimū fuisse tradūt factū a phi dia ulnag; i altitudine decē: illudq; marmoreū. Neptunus at nequaquā ē Amphitrites cognomiatus. di ctio illa deprauata ē apud Ouidiū librariorū isctia: ē. n. foemini gnris: declinat q̄ more græco. Noiati uo āphitrite Gtō āphitrites: fingit at a poetis eē neptūi uxor Vn claudianus de raptu p̄serpine ita ceci nit. Etiā nereia glauco. Neptunū gremio cōplectit āphitrite: nā amphitrite mare significat: dca illa qdē

ab dñi phi. amphi circum. & t̄ p̄ in. trin terrere. Mare. n. circum se nauigantes pereundi terrore inseq̄.
 Ex amphitrite autē & Neptuno Triton natus fingit̄ a poetis. Si qd est qd aliud a me uelis. nunq̄ frustra
 regres officium meum. Vale ex Venetiis qnto Kal. februiarias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Andreae Iuliano sal.

m Aximas tibi gr̄as habeo mi Andrea qd̄ oibus in rebus mihi gratificaris Vellē autē mihi aliq̄
 te digna offeret̄ occasio non habenda solum: sed etiam referende gratiæ. Intelligeres p̄fecto
 me unū oīum eē gratissimū. Itaq̄ eo mihi molestior ē eo inimicior p̄ntis pestilentia: uis: q̄ uni-
 uersus populus misere uexat̄: quo futuz̄ uideo mihi locū sublatum iri declarandi tibi beniuolentissimi
 animi mei. Cogor. n. h̄re uitæ rōnē. Quā hic diutius eē nō possum: ea p̄sertim frustratus spe: q̄ ductus
 ad uos reuertēra. Nec ē: qd̄ quēq̄ acculem p̄terq̄ cū sc̄uientē fortunā ipam tū nimā meā credēdi facili-
 tatē. Vnū tibi tñ psuade me tuū eē semp̄q̄ futuz̄. Vale ex. Venetiis. iiii. Kal. februiarias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Leonardo Iustiniano sal.

c Vm in dies magis atq̄ magis Venetiis t̄ps tero ea ductus spe: quā mihi tot l̄ræ tuæ cū pulcher-
 rime Cōstantinopoli agerē: tanta cū charitate fideq̄ p̄miserant: ecce nudius tertius repēte fe-
 bris pestifera seruā mihi unā adorta ē: quā hodie iteremit. Quo fit: ut hic mihi diutius cūctādū
 nō sit. Intra q̄triduū sum hic Bononiā uersus ab nauigaturus: ubi si honestā cōditōem offēdero: ulterius
 p̄fecturus nō sum. Sin minus honestā: ad florētinos me recipiā. Tu si qd̄ iterea t̄pis me uis factuz̄: signi-
 ficato l̄. is. Nā post q̄triduū frustra ad me scripseris. Vale ex uenetiis. v. idus feb. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Francisco barbaro sal.

a D triduū usq̄ ad sūmū soluere hic decreuidi: nō solū q̄a eoz̄ mihi: quoz̄ spe ductus reuerte-
 rā i italiā: nihil oīno obseruatū iri itelligo: ueq̄ et q̄ pestilētia iā me itra cubiculū obsedit. Hic
 una mihi seruā eaq̄ puellula subito morbo & correpta & iterrepta sepulta ē. Quāto igr̄ uerter
 i p̄iculo nō te latet Nolim q̄tū i me fuerit: an diē cōstitutā a uiuis decedere: ne q̄ annoz̄ numerus secū-
 dū Pythagoricos utroq̄ hoīe mihi sit explēdus altero. expleat̄. Et ut aptius loqr̄: uitæ malo q̄ inani spei
 nulliq̄ cōsulere. Nā si uixerō: & mihi & amicis eē poterō In morte. n. qd̄ insit: minimē itelligo. Vbi cūq̄
 aut̄ sum futurus: tuus certe semp̄ futurus sum. Vale ex Venetiis. iiii. idus februiarias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Leonardo Iustiniano sal.

g Vod me hortaris ne p̄perē: neq̄ desperē: fore. n. ut melius mihi uenetiis q̄ usquā gētiū cōsulat̄
 Hortaris tu qd̄ recte: mō nō sit p̄cio spes emēda. Quare si ita certi q̄c̄q̄ intra cōstitutū t̄ps alla-
 tum fuerit ut itelligā nō eē diutius mihi arandum littus: sequar cōsiliū tuū uel in hoc uitæ di-
 scrimine. Si aliud nihil q̄ uerba ad aduerto: faciā ut scripsi ad te antea. Meq̄ aut ad bononiēses recipiā: aut
 ad florentinos. Vale ex uenetiis. iiii. idus februiarias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Francisco barbaro sal.

e Go qd̄ fore nunq̄ putauī: hoc uespi nauim inscēdere īstitui: Ferariā uersus nauigaturus. Inde
 Bononiā petā. Vbi si honesta mihi cōditio p̄posita fuerit: eā accipiā. Nā si secus ceciderit: cōce-
 dā ad florētinos: quos audio gr̄cæ l̄raturæ atq̄ eloquētiæ i primis studiosos. Quicq̄ egero
 q̄primū tibi declarabo l̄ris: quo meos ad me libros aduolaturus cures. His. n. mihi ut l̄cis: admodum
 opus est. Vale ex uenetiis idibus februiariis. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Ioanni aurispæ. sal.

u Em Bononiā mi aurispæ secundis ut aiunt auibus. Eodē. n. die quo urbē sum igressus: is autē su-
 it tertius: ex quo a te abi: tantus ē cōkursus ad me salutatū factus nō scholasticoz̄ & doctoz̄ so-
 lum: sed uniuerse p̄pe ciuitatis: ut nihil neq̄ frequentius neq̄ honorificētius dici queat. Postri-
 die uenit ad me noīe apostolici legati Lodouici alamandi Cardinalis harelatis Albertus florētinus
 uetusta ac nobili natus Albertoz̄ familia quæstor apostolicus: p̄clarus iurecōsultus & uir omni uirtute
 p̄ditus. Is ubi me phumane & p̄benigne allocutus ē hortat̄: ut secū unā ad Cardinale eā: q̄ppe quē dice-
 ret eē p̄cupidum uidendi mei: Huic ego ubi obtēperassem: ad legatū p̄ uenissem: essemq̄ breui apud
 eum: sed nō incōmoda usus ofone: tanta me is hilaritate & tanta uerboz̄ honorificentia excepit: ut ni-
 hil neq̄ illariū nec honorificentius dici posset. Deinde p̄multa est ultro pollicitus. quæ iccirco nō refe-
 ro: ne uidear cui q̄ ambitiosior. Et ne te diutius morer: Ego bononiæ sum futurus p̄fectus annuo docē-
 dæ oratoriæ. & moralis philosophiæ muneri cum salario aureoz̄ quadringentoz̄ quinquaginta: quoz̄
 trecenti soluuntur mihi ex aere publico centum uero & quinquaginta priuatim mihi legatus ipse datu-
 rus est. fecitq̄ iam mihi quinquaginta numerari: addiditq̄ alia plura dono ad usum. cultumq̄ domesti-
 cum. Quare quantum licet spectare: q̄ optime nobis hoc initio consultum itelligo. Vaie mi aurispæ:
 & me ama ut facis. Ex Bononia. vii. kalen. Martias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Marco cannetulo æq̄ti aurato ac iurecōsulto sal.

g Vibus me laudibus hesternō uesperi extuleris apud præsulē hunc nostrum apostolicum lega-
 tum pleriq̄ uiri graues & amici mihi renunciarunt. Ego autē & si miratus certe: nō sum: qd̄ eū
 ornaueris q̄ te & amat: & obseruat plurimū: malo tñ de me posthac parcius loquaris: ne te qui
 grauissimus & habearis: & sis: minus cōsideratū in laudando iudicēt. Nō. n. ip̄e de me p̄riteor: at ne sen-
 tio qd̄: quæ tu tā fidēter & tam amplo ore & affirmes: & prædices: sed facis tu sane p̄ magnitudine: &

benignitate animi tui: q̄ eos omnes tui similis eē iudicas: quos in amicitia tua admiseris. Itaq; tibi habeo gr̄as: q̄ me tuū eē dilucide cognoris. Vale. Bononiae ex edibus nr̄is. xii. kal. apriles. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Ioanni aurisp̄a sal.

Ollucē quē petis: dabo ad te p̄pediē: ea tñ lege ut cōmodato accipias nō dono hoc ē ut cum eo usus fueris: mihi reddendum cures. Ambrosius monachus Camaldulensis dedit ad me superiorib; diebus l̄ras humanitatis plenas & officii easq; gr̄æco scriptas eloq; eē ki tñ h̄ p̄p̄a tñ Bōv̄ αδ̄ μ̄ε̄ n̄δ̄ ᾱ h̄ h̄ z̄ ē iñ λ̄ ᾱ t̄ iñ ī z̄ ē ī t̄ δ̄ ī t̄ ᾱ p̄ ā t̄ ᾱ ī. His me uāhementer hortatus ē: ut Florentia q̄ Bononia eē mali: seq; datuz; operā est pollicitus: ut honestissima mihi cōditio offerat. Ad id ego ob eā rē nihil respondi: q̄ & hic ago pulcherrime: & nulla eolumenta cum grauitate & constantia cōferenda cē seo. Vale. Ex bononia pridie nonas Apriles. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Leonardo iustiniano sal.

Oannes corbitius mercator florētinus meo nomie te adhibet: ut meos sibi des ad me libros una cum rebus omnibus: quas deposui apud te. Quod ut facias te etiam atq; etiam rogo. Nam his diutius carere nō possum. Vale ex bononia. x. kal. Maias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Antonio capanorensi sal.

Vod iā diu meas nullas acceperis l̄ras: aliud certe nihil fuit in cā q̄ tuum diuturnum silentium: Quo factū ē ut putarem te quārendæ pecuniæ magis q̄ colendæ amicitiaē factum studiosum: Itaq; uerebar si ad te scripissim: ne iportunus magis q̄ officiosus accederē. Nunc autē lecta pulcherrima tua ad me epistola intellexi rediisse iā nūcas cū uetere amico in gr̄am. Quare nō possum non gratulari mutuaē nr̄æ beniuolentiaē: quæ uel absentis uicissitudine l̄raz; conat; p̄ntis reddere: Quod q̄ dē humanitatis ac benignitatis offm̄ ne utiq; p̄termittamus. æquæ sperare de te debeo: ut d̄ me ip̄o possum immutabiliter p̄fiteri. Quod autē laudas meā ambitionē a Venetiis: gaude cōsiliū meum omne laudari abs te uiro & optimo & prudenti mihiq; amicissimo. Nam q̄ scire cupis: q̄ me delectat bononiēsis mansio: delectat sane plurimum: Nam & urbs amœna est & populus phumanus: & rez; omnium quæ uel ad uictū uel ad uitæ cultū attinent magna abūdantia: & laudatissimaz; oīum artū studiū uehemens: Præterea quod me maxime delectat omnib; sum gratissimus: Faciat Deus ut nobis hoc gaudii sit p̄petuum. Tu uale. & si qd est: quod possum tua causa: scribe. Ex bononia. iiii. idus maias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Nicolao fabæ philosopho ac medico sal.

Væris me certior fieri. Vtrum Aristoteles i æthicis ad Nicomachum circa principium primi libri scriptū reliquerit apud gr̄æcos ideo bene oñderunt bonum eē q̄ oīa appetunt: an potius: bene oñderunt summū bonum q̄ oīa appetunt. Ego autē & si mihi uideor cōiectare: qd ea me roges: obsequar tñ uoluntati tuæ: & id qdem non ea rōne: ut sus mineruam doceam: sed ne uel imprudentior uel insolentior iudicet: ubi minus ad rogata rñdero. Tu uero quæ ab me diserunt cōsiderabis omnia diligenter: deñ quod tibi uisum fuerit minus recte dictum: id mihi ut significes rogo. Lōge. n. discere malim q̄ docere p̄sertim abs te eruditissimo grauissimoz; philosopho. Omnium primū hæc duo audeo p̄fiteri: nec eē uerbum copulatiuū ut dialectici uocant: nec itē summū eo loco apud Aristotelē scriptū inueniri: quoz; etiā altez; nō sit admodū necessariū altez; uero oīno absurdum: & ambo qdē hac rōne. Proponit Aristoteles in hoc phœmii sui principio ea quæ in uniuerso æthicoz; opere p̄cepturus accedit. Ea uero duo sunt p̄cipua secundū duplicē finem eoz; quæ expetunt in uita. Quædā. n. expetunt p̄ se & p̄ aliud quædam uero p̄ se tñ. Sola foelicitas ē quæ expetit p̄ se: q̄ppe quā cōsecutus q̄ fuerit nihil est reliquū in bonis quod sibi expetendum ducat. At reliqua bona oīa & si p̄ se digna sint: quæ expetant ea tñ natura sunt: ut etiā cui cōtingerint & nō satis sint quominus aliqd appetat. Nunq̄. n. q̄scit hoīs desiderū quoad nō id fuerit adeptus: supra quod bonū aliud est nihil. Hoc autē cum summum bonum uocamus & ultimum & maximū bonum: tū uno cōiq; uerbo uel foelicitatē uel beatitudinē. Recte igit; Aristoteles in hm̄i p̄positione a bonis p̄cularib; rē ip̄am aggredit;: ut his quod omniū ultimū est p̄ inductionem inferat: q̄s. n. ambigat: si finis cuiusq; artis quo ad uitā actuam appetit; tanq̄ bonum quoddā ip̄ius & eodē mō quo ad uitā cōtēplatiuam: finis cuiusq; scientiaē affectat; consentaneum eē ut qdā sit finis oīum ultimus: ad quē reliq; referant;: hoc est quod reliqua oīa affectent; bonum. n. & finis ut nostri cōuertunt;. Actio autē duplex est interior & exterior: & interior qdem ea: quā gr̄æci. Si ē p̄ t̄ ē ī ā. nominant. Nos uero suo p̄prioq; uerbo agilitatem hanc uos p̄teriq; operationē appellatis aut actū primum at exterior simpliciter actio d̄ ad quam ip̄am interior est ueluti dux ad res gerendas. Idem etiam de electione oñdit; secundum quam oīs est actio. Cum igit; cætera bona oīa particularesq; fines ad ultimum finem, illum bonūq; referantur. Subdidit Aristoteles nō absurde superiores Philosophos pulchre ostēdisse bonum illud scilicet summum: quod omnia affectat;: id est ad quod inferiora omnia referuntur. Quare si summum etiam appositum minus fuerit: intelligitur. Itaq; quod p̄posuerat latius ac dilucidius ostēsurus: continuo subiicit differentiam quandam esse finium: cum alii sint quædam. Si ē p̄ t̄ ē ī ā. hoc est interiores actiones seu agilitates tantum: ut in speculatiuis scientiis: alii præter illas opera quædam: ut in actiuis facultatibus usu fieri uidemus: & ita multa percurrens tandem docet: qui sit agibulum omnium finis. Nam quod aiunt illi per d̄ffinitionem dixisse Aristotelem bonum esse quod omnia appetunt: multa sane d̄ffinitio uideri queat: non solum quod nulla est copula huiusmodi in ip̄o textu gr̄æco: sed

etiam q̄ ea diffinito non magis boni esset: q̄ aliar̄ rerum prope innumerabilium. Quod si definien-
di peritiam tenerent: nunquā in tanto uersarentur errore. Præterea de hominis bono loquitur Aristo-
teles: non ignis. non lapidis: non pecudis. Et ita infinita sunt quodāmodo: quæ a tuis istis philosophis de
præstantur. corrumpunturq̄. Quo fit ut eo sis dignus maiore laude: quod nullum uellis errori locū apud
te esse. Coeterum q̄ modo dicebam: hæc uelim expendas argutius: & mihi sententiam tuam liquido de-
clares. Vale ex Bononia ex ædibus nostris pridie idus maias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Ioanni Aurispæ sal.

Dmonitionem tuā libenter admonito: ac p̄bo. idē etiā ex aliis audiui. Si res ut cœpit: p̄spere suc-
cesserit: nusq̄ hinc mouebo pedē. Si aliter acciderit: p̄ tpe nauigabo. Nam nescio qd mōstri hos
inter se ciues alere audio. Quod ne quid pariat magnæ calamitatis nō possum nō uereri. Ego au-
tem i omnem fortunam paratus sum. Vale ex Bononia. vi. Kal. Iunias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Leonardo Iustiniano sal.

Arrauit mihi Ioannes corbitius: quanta me beniuolentia cōplecteris: & q̄ de nobis non modo
amice sed etiam honorifice es loquutus. Addiditq̄ te propediem effecturu m: ut uel Venetiis
uel Patauii q̄ honestissime esse possim quare nō est opus ut libros sibi meos ad me daret: cum
apud uos sim q̄ honorificentissime futurus. Beniuolentia tua mihi certius nihil est. itaq̄ mirandum nō ē
si de me semper amice atq̄ honorifice & sentis: & loqueris. Tibiq̄ habeo gr̄am: q̄ das operā & priuati
& publice: ut oēs intelligant me tibi esse carissimū. De meo autē ad uos reditu nihil est hoc tpe. q̄ labo-
res. Ea. n. mihi apud Bononienfes cōditio est: ut hinc honeste abire non liceat. Nosti tu sane iam pridē
meum ingenium quampluris facio q̄ honestum est. q̄ quod. utile itaq̄ rogo te quam possum diligent-
us & libros & cæteras meas res curare ire ad me quāprimū. Hoc mihi facere gratius hoc tpe nihil profe-
cto potes. Vale. ex Bononia. Kal. Iunii. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Gasparino bergoniensi sal.

Aleatius mediolanensis Aulicus ducalis me adiit tuo noīe: atq̄ saluere iussit: petiitq̄: te facerē
certiorē: quo in statu essem q̄ppe q̄ id a me intelligere cuperes. Ago gr̄as tuæ humanitati q̄ tā
beniuole mecū agis. Facisq̄ nihil alienū a singulari meo erga te aio. Quod autē scire de me cu-
piebas. iccirco paucis ostendi. q̄ is Galeatius tū me primū adiuit cū iā eēt equū ascensurus. Ego in Italiā
redii eo consilio: ut Venetiis apud ueteres amicos uitā agerem. Existimabāq̄ mihi honestissimā p̄posi-
tā esse fortunā sed mea me plurimū fefellit opinio. Nā lōge illic erā deteriore futurus cōditione: quam
pro pactis p̄missisq̄ deberē. Itaq̄ cœpi ex tpe cōsiliū. meq̄ Bononiā recepi. Qua in urbe & amplissi-
ma & bonar̄ omnium artium studij munitissima honesta omnia secundaq̄ sunt. Id quod ex optimis
filiis tuis Ioanne Augustino atq̄ Guiniforto cognoscere potuisti. Ex quibus ipsis ego de omni re atq̄
statu tuo certior factus sum. Tibi plurimum gratulor: q̄ apud eū es principem quo hæc ætas nihil ha-
bet neq̄ illustrius neq̄ præstantius. Vale ex Bononia pridie idus iunias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Ambrosio monacho Camaldulensi sal.

Vod me nondū uisum tanta humanitate p̄sequeris ut iā non modo diligere: sed amare etiam
uidearis habeo tibi gr̄am eadem singularē. Es. n. ingenio & facili & p̄benigno. Quas autē mi-
hi laudes tribuis eas ascribo bonitati & māsuetudini tuæ. Nō. n. is certe sū quē tantifacere debe-
as. Itaq̄ non possum te nō existimare ingenti uirtute præditum qui ea de me prædices: que esse oport-
et in eruditissimo eloquentissimoq̄ & sapientissimo quodā uiro ac plane tali: qualem te iam binis lit-
teris p̄spicue eē dignosco. Faciat Deus ut aliq̄n. q̄ tantoperē desideras una eē possumus quo mutuo cō-
spectu iucūdisimoq̄ affatu uti liceat. Ad cætera uero quæ scribis: cōmodius dabit̄ r̄ndendi tps. Nā in
p̄ntia publicæ occupatōes me longiorem tecū eē nō sinunt. Vale ex Bono. iiii. kal. Iulias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Antonio Capanorensi sal.

Rationem quam petis dedi ad te: mi or autem tam repente ea de re apud uos rumores incre-
buisse. Quod autē lætaris nomē nostrū iam late p̄ Italiā in omnium ore uersari ne me iride-
as uereor. Nō. n. is sum qui mei ipsius sim nescius. Itaq̄ tibi cauendum ē ne aut me aut te ipsum
fallas: quor̄q̄ alterz̄ iusticiæ. alterz̄ ascriberet̄ imprudentiæ. Nec præterea te latet rumoribus credi non
oportere. Ego autē quantū anniti potero: dabo operā ne secundi istiusmodi rumores falsi omnino ex-
tuisse uideantur. Vale ex Bononia nonis Iulias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Victorino feltrensi sal.

Ristotelis artē ad Theodestē q̄ antea te monui: ex Cōstantinopoli dedi ad uiḡ clarissimum
Frāciscū barbarū eo cōsilio: ut eas tibi reddēdas curaret. Quod ab illo scm̄ nō eē miror. Itaq̄
ueli ad eū lras des: atq̄ libros repetas: quos si minus q̄ primū ad te miserit tūc ego iusta utar ex
postulatione. Quod de meo statu uis certior fieri. nos hic ualemus. p̄belle. Suntq̄ nobis secunda om-
nia: id quod in dies magis fortunet Deus. Vale ex Bononia. iiii. kal. Augustas. M. cccc. xxviii:

Franciscus philelfus Bartholomeo fracanzano sal.

Riplicē eē uitā hominibus præcipue expectandam præstantissimi philosophi tradiderunt:
Cōtēplationis. Actionis. Fruitionis. Cōtēplatiua tota ē animi: cuius sapientia dux ē. Actiua
corpori maxime opitu'at: quā prudentia moderatur: & tegit. Quæ uero in fruendo uersatur:

eam referunt ad uoluptatē quæ ipsa qualis sit difficile est dictū. Et ne id quidē mirū habet magnos op-
 pugnatōres: Nā qui ita statuit uoluptatē ut nihil habeat cum ratione cōiunctum is ab eneruata pecude
 nihil differri sed quæ uoluptas est secundū honestatem hanc nō multo ea puto inferiorem si recte ueli-
 mus interpretari: quæ uera est uoluptas & christiana: est. n. posita & constituta in ea animi securitate trā-
 qllitateq; in q̄ nulli isūt stimuli: nulli tumultarii motus: nulla perturbatiōes. Et hāc qdem græci α λ υ τ ρ ι α
 solum nominant: quā nos haud absurde appellemus indolentiā. At sunt qui insimulent uoluptatē esse
 solius corporis ac turpē: quasi cum dicimus tuæ mihi litteræ uoluptatē incredibile attulerūt nō animū
 lætari dicamus: sed corpus & id turpiter. Excedat e medio istiusmodi omnis calumniosa interpretatio
 & ad animū. n. & ad corpus referat uoluptas. Nec aliam id uerbū significationem apud nos habet. quā
 ἡδονή hedone habeat apud græcos. Hedone enim & animi ē & corporis potestq; honesta & turpis eē
 secundum aut rationis aut temeritatis usum. Præterea æque iter animi bona uoluptatē reponit: Aristō-
 teles ac prudentiam & uirtutem. Næc sane uero ut mihi uidet: insimulant epicurū quem uoluptarium.
 ac lasciuū dicunt: cum illum & tēperatē uirum fuisse constat & eruditum & grauē. Cuiq; præter cre-
 biora mordacioraq; cauilla: quibus in cæteros philosophos utebat: aliud arbitror obfuisse nihil. Cæte-
 rū cōstat eum uirū nō de corporis. sed de animi uoluptate & sēsisse & diseruisse. Sed ut epicurū reliquosq;
 q̄ illius pristinæ antiq̄tatis philosophos: q̄bus uerus deus oīno erat ignotus: omittamus ego iā arbitror
 laudabilem uoluptatem & maxie expectadā. q̄ ex intelligētia ueritatis: & ex actiōe totius honestæ uitæ
 cōstat. Veritatē uero i iis rebus sitā existimo: q̄ sunt icōmutabiles & eternæ. Quid at aliud sit huiusmo-
 di p̄ter unū & imortalē deū haud q̄q̄ itelligo. Actiōes uero ad ueritatis itelligētiā ita iudico oportere ac-
 cōmodari ut sciamus eas oīs ad ip̄iū sapiētīæ eē referēdas. Sapiētīa. n. sola ē ea q̄ tāq̄ regīa qdā & ipat̄rix
 seq; ipsa cōtēta: quo rex istaq; īferiorq; & tpaliū cura oī soluta ī sēpterni ac sup̄mi illius boni luce & intē-
 dat & figat ituitu: cæteris mox uirtutibus prudētiā pficit: q̄ p̄bitoris istar p̄figulas actiōes singulis p̄ suo
 ciuicq; officio faciūda tribuat. Moralī igit uirtutes oīs ad prudētiā referamus: oportet: q̄ rōis ē uirtus.
 aut prudētiæ sapiētīa dñat. q̄ tota ē itellectus. Qui at ita uixerit: q̄ hūc negat ī suma uoluptate uersari ac
 plane foelicē & beatū eē. is mihi nō stultus mō: sed fatuus & insanus uidet existimādus. Quid. n. huic ob-
 esse q̄ at: quo minus semp sit cōpos sui: & nō mō nulli seruiat turpitudinis: sed honesta semp & cogitet: et
 loquat & faciat. Gratulor igit mi Frāzane tuis laudatissimis uitæ institutis. q̄ te ita cōtēplauit uēdi re-
 gulæ dicaris: ut ab assiduæ actiōis morūq; uirtutibus nunq̄ abhorreas: qn̄ potius unus is qui æq; oibus p̄
 sis & cōsilio & ope atq; ipsi tibi: tanq̄ tibi uoluptatē cēseas esse maxima: si bonitatis tuæ p̄cipēs oīs effi-
 cias: q̄ se homines esse q̄ pecudes maluerint. Quos ego de te rumores. cū audio: audio at quotidie ita læ-
 tor p̄ nra ueteri beniuolentiā: ut præ lætitiā uidear altius attoli atq; exiliri. Quid at futūre putes si detur
 unq̄ ut una esse possimus: Id uero cum hoc tempore uobis sit interclusum. tuæ erit uel humanitatis uel
 officii ut necessitudine litterarū tollat omnis corporis disunctio. Hoc erit utriq; nostrum nō minus fa-
 cile q̄ iucundum. Vale ex Bononia. Kal. augu. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Ioanni Aurispæ salu.

a Ntonius Capanorensis: q̄ a principe lucēsi orator it ad uenetos ē mihi ab ipsa adolescentia cō-
 iunctus tanta familiaritate: ut uix mihi eius cōsuetudine sit dulcius quicq;. Nam & Patauī an-
 te meā nauigatiōem ī thraciā fuimus cōdiscipuli: & ea ē urbanitate morūq; elegātia ut uel ip-
 sos lapides excitare queat ī amorē sui. Nā quid loquar de præstati hoīs ingenio & faciūdia: qd de liberta-
 te & animi gratitudine Dignus ē p̄fecto quē ames: quod si feceris egregiā. me nō mediocri ab ite bene-
 ficio affectū iudicabo. Vale ex bononia pridie nonas Augustas. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Nicolao fabæ philosopho ac medico sal.

p Ridie idus Maias unas ad te lras dedi q̄bus ad id respōderā: q̄ ex me q̄sieras de Aristotelis tex-
 tu ī prohemio primi libri æthi ad Nicomachū filiū circa principiū. Quæsieras. n. sit ne in textu
 græco iō bene oñderūt sumū bonū: q̄ oīa appetūt an potius bonū eē q̄ oīa appetūt. Ipse aut re-
 spōdisse memini neq; sumū iueniri apud græcos: id q̄ foelicitatē p̄ inductione significaret: nec item eē
 q̄ ipsū uerbū quādā præferre uideret uel diffinitionis uel descriptionis speciē. Multaq; ī eā rē sum lo-
 quutus quæ tibi audio p̄bari. utpote quæ a philosophiæ p̄ceptis n̄ abhorret. At ego sume cupiebā te dif-
 ferentē audire. qd ea de re sentires. In presētia uero posteaq; admisisse te aīduerto q̄ p̄ id t̄pis scripta ab
 me sūt illa ad te epistola: apte loq̄r ut textus ille apud græcos hēt: dicit. n. iō pulchre oñderūt bonū quod
 oīa appetunt: Nostri. n. finē & bonū iuicē cōuertit. Quare cum p̄posuisset oēm artē & oēm scientiā eodē
 q̄ mō & actionē & electionē bonū quoddā appetere: ex iis cōclusionē quādā inducit superiores philo-
 sophos pulchre oñdisse uel etiā affirmasse aut statuisse potius bonū. s. illud quod oīa appetūt. Nō enim
 ratione solū sed etiā uī naturæ oīa ferunt ad finē suum. Hāc autē propriā eē ac uerā Aristotelis senten-
 tiam patet alio loco: cum ī secundo magnorū æthicoz libro de uoluptate. loquēs quā ipsā bonū eē uult
 ita scriptū reliq̄t ad uerbum p̄pterea uideret uidelicet uoluptas esse bonū: q̄ hāc oīa appetūt. Ex q̄bus q̄
 dē uerbis haud obscure patet Aristotelē itellexisse de bono rei sēsitūæ quod nō cadit neq; in igne neq;
 in lapidē: neq; aliud quicq; quod sensu careat. Sed hac de re alias: Habes tu sane & qualis sit apud græcos
 Aristotelis textus: & quo pacto itelligi oporteat: Nam reliqua tu pro singulari tua eruditione & in-
 genū magnitudine. sumaq; prudentia si uniuersum Aristotelis prohemium diligenter considerare uo

lueris dilucide perspicies: inuenies enim ex multiplicibus finibus unum tandem offerri finē: ad quē ceteri omnes sint referendi: Vale Bononiæ ex ædibus nostris nonis augu. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Palanti Strocæ equiti aurato salu.

Ononienfis huius reipublicæ status quibus pcellis agitari sit assuetus proximis diebus & q̄tū iā impediāt naufragiū qa non ē obscurū tibi illud dūtaxat significabo rē oēm esse penes canetulos. Alterius factionis principes magna ex parte uite magis q̄ decoro cōsultentes: urbē deferuerant alii alio se recipientes. Nicolaus tholentinas quē sub fœderibus interpaciscendū canetuli cū magna cōiuratorū manu ductū Lodouici seuerinatis clam adorti. ingenti detrimento affecerant: Immolā fugiens cōtendit ubi ēt esse in hanc diē cū reliquis exercitus narraf. Ioannes eius filius q̄ a p̄e datus Bononienfibus obses fuerat neqd transeuntes milites aut iniuriæ. aut malefici in Bononienfi agro iferet post has perpetratas insidias in carcerē est cōiectus. Hic oīa tumultuaria sunt atq; turbulenta Cardinalis herelatenfis Lodouicus qui in hac urbe p Martino pontifice maximo legatū gesserat erepta supellectili p̄ciosissima & maxima. amissisq; bonis omnibus. hinc abire pmiffus ē uel expulſus potius: Quæ futura sint ipse coniectato. Quæ sequi institui ad hortationē & cōsiliū de me tuū. Haud. n. debes eē oblitus q̄ mecū nup̄ locutus es cū hac iter faciēs ex Brixiana obsidiōe uel deditiōe potius in patriā reuertiffi si honesta mihi ap̄d uos cōditio p̄posita fuerit istuc ibo. Vale ex Bononia. iiii. Kal. Septē. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Ioanni aurispæ sal:

Vnt hic oīa pcellaz tempestatuūq; plenissima ob hanc reip: ab ecclesiastica dictione defecti onē. Deus bene uertat Bononiefes ipsi de se uiderint. Ego mihi atq; rebo meis oīo cōsulere cōstitui. Nō. n. tutū ē misis inter gladios sicalq; uersari: lā ciuili cruore madēt oīa. Nullus hic ocio mollos paci relictus ē locus i tātis seditionūq; fluctib; itaq; florētia petā nec eē. Nec sū oblitus cōsiliū tui Sed necessitati parēdū ē Tu si quid melius habes ostēde. Vale ex Bononia idib; septē. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Pallanti stroze equiti aurato sal.

Vod sapiētis dicto illo admonemur. qm̄ t̄pis cognoscēdū ē admittere cogimur cōditionē q̄ offert p̄fertim cū subdideris fore ut in pximū annū plus mihi salarii def. Quare quos trecentos aureos mihi recipis in hūc annū noie tuæ florētissimæ reip. ita mihi datū in uolo: ut sine quotidianis molestiis hi mihi suis t̄pibus numerēf. Existimo tibi cōsuetudinē meā nō eē ignotā nō mō foenerari nō didicisti sed ne parcus qdē eē. Haud. n. cōsueui unq; seruire numis: sed iis potius uti p̄ seruis. Vex hac tu p̄ tua benignitate q̄ amicissime curabis. Ego me interim accingā itineri. Vale ex Bono. xiii. Kal. octo. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Nicolao nicolo salu.

Vod ad cōstitutū diē florētiae me nō uideris. aliud nihil fuit in cā q̄ iopia mulionū. Nā sine mulis qbus & liberi & reliqua supellex q̄ ab usq; Cōstātinopoli in italia aduexi mecū istuc cōducāf. pedē hinc mouere minime decreui. Itaq; si hoc laboris p̄ tua humanitate capefferis rē mihi facies nō minus gratam q̄ necessariā. mulis mihi tex opus est. Quod præciū p̄ cōiēctione pepigeris liberi me p̄stabo. Quæ mihi cosmi medicis noie polliceris & audio libēter: & ut ei me comēdes te rogo Am brosiū monachū ut meis uerbis saluere iubeas a te peto. Vale ex Bono. pridie Kalē. octobres. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Bartholomeo fracanzano salu

Veris quid ergo de uirginitate sentiā cū sint nōnulli: q̄ eā uirtutē esse negēt. Nō enim tēperantia eē speciē nec ullū eius extremū: qd̄ inter parz nimisq; uersat: se cōtrarium prorsus. Rem sane quæris nō paruam nec contemnendam ut qui cœlibatum coniugio prætuleris nam quam muliebri sexu uirginitatem dicimus eā in uirili non uirginitatē sed cœlibotū priici uocant cupias p̄ tua in me singulari beniuolentia tui animi grauem probatissimamq; sententiā meis etiā aliquibus rationibus confirmari. Itaq; altius mihi repetendum est quo non ueritati minus satisfaciā q̄ tibi homini amicissimo & optimo. Omnium primum hoc nobis propositum eē uolo ita cōiugiū uirginitati subiici ut parrem numerum impari. Quæcunq; paria in arca Noe seruata sunt animalia ea immunda fuisse q̄s ambiguar: Et unus est deus: & nūmero deus impare gaudet. Vt igit̄ impar numerus mundus est: ita paria oīa imundiciæ sūt obnoxia. Quod ēt idē poeta Virg. Platone Pytagoricofq; secutus cū minime ignorasset: faciat in. vii. ænei. lib. Deiphœbū talia loquutū. Ne feui magna sacerdos Discedā: explebo nūmerū redarq; tenebris. Respōdet inq; Deiphœb; turbatæ Sibyllæ ne ob p̄sentiā cōfabulationēq; suā irascat qm̄ cōtinuo discedet nūmerq; diminuet iparē. f. & ternarii. Nō. n. huiusmodi numerus cōueniebat apud manes qb; ēt dū uano gentiū more sacrificaref nō ipari sed pari numero aræ dicebāt duæ. nā diis superis tris aras poni mos fuerat. Versabat̄. n. supersticiosa illa gētilitas i eo quoq; errore ut & bonos quos uocabat & malos deos uenerandos opinaret̄ alteros qdē ut eēt p̄ futuri malos at̄ ne noceret. Nōne idē Maro Platōicus qdā pytagoricofq; poeta in ai quoq; p̄tiōe ternario ipariq; nūero usus ē. Quid. n. cū ait Celsa sed æolus arce scepra tenēs mollitq; aīos & tepat iras aliud sēsi se arbitremur p̄cētā prudētissimū quā ai rōnē cuius sedē i crebro tāq; i arce eē uoluit eiusq; & cupiditates & iras i arce q̄si qdā itra p̄cordia iecurq; relegatas æoli scepro hoc ē rōis iperio molliēdas tēperadafq; subiecit illā qdē iparis numerico cōclusionē p̄fectam esse duas partis reliquas imperfectas: Totum autem in se numerum & imparē esse eundēq; perfectum. Sed qd̄ poetarum qd̄ philosophoz. qd̄ gētilitatis illius uane utimur testimoniis. Vñ hauriamus aut locupletius. aut uerius argumetum q̄ ab eo. qd̄ & solum & semp̄ eē & idē.

per se subsistit. Vna ē diuina eadēq; substātia. Hanc in tribus æqualiter absoluteq; personis inesse & ap-
te dicimus. & idubitato credimus. Nā q̄q; deus: qui infinitus est: nullo numero capi p̄t numeꝝ tñ non
aspernat. In eo. n. quod tris esse dicimus inesse numeꝝ q̄s negauit. Quod si eū cōsiderare uoluerimus
q̄ sit tres numeꝝ nō eē inueniamus. Nec sane mihi uideor ignorare eos numeros q̄ ad se ipsos uoluerimus
in suis partibus illis q̄ in summā re dacta fuerint p̄fectos dici solitos & eos rursum dici imp̄fectos quoz;
istiusmodi p̄tes ubi simul ducant: nequeunt eosdē implere numeros quoz; ipsa sunt p̄tes. Nā quoz; nu-
meroz; partes et excedere reperiunt: tum abundantis: plusq; perfectos nominari manifestum ē. At qui
in numero ternario: obiquē ipsum quoz; Aristoteles diuinā sanctificationē uenerationēq; introductā
esse testatur eā uideo inesse perfectionem: q̄ nulla est parte mancus: sed plane totus quippe qui & prin-
cipium habet & medium & finē. Ac ne in re perspicua uideri uoluisset: ut iuuenis argutior insimuler. nū
ulla paris in trinitate an in paris numeri ratione utimur. At ut omnis numerorum paritas: ad unius eius
q̄ cuiusq; numeri & principii est & cā. refertur imparitatem: ita quoz; parium p̄fectio ipsius imparis p̄-
fectioni iubeat est: ut agenti patiens. Ex quo sit ut p̄fectio cōiugii: q̄ aut iremediū incontinētiæ aut
ad p̄creandos liberos est inuentum & constitutum: longe sit inferior perfectione uirginitatis & celiba-
tus quæ ipsa sua quadam uirginitateq; laudatur: eoq; pluri ducitur: quod non precepti uirginitatis sed of-
ertur. ulro Et matrimonio quidem crescit ac multiplicat hominū genus: terraq; replet. Virginitatis
autē & celibatus bono chorus quasi qdā angelicus auget cœlumq; repletur. Itaq; tibi mihi fracāzane nō
possū nō gratuari q̄ militare Christi & uirginale sagulū coniugali ociosaq; togæ sæculi prætulisti qui
humanum omnem fulgorem ne minima quidem coruscationis scintilla cum splendore cœlestis glo-
riæ conferendum existimaris. Induisti te iquam Bartholomeæ mi dilectissime Christi ueste & ea qdē
ueste quæ unius est imparisq; numeri. Hāc ut in corruptam puramq; tuare: te nō solū hortor sed etiā
rogo. Verē decepisti Philelsū tuum quē olim religionē diti Benedicti inire cupientē: cū Venetiis age-
ret: anteq; in Thraciā nauigaret: ne id faceret hortatus es: cū diceres frustra me tā lōgū studiū suscepisse
si ætatem omnē in tēplo diui Georgii cognomento maioris orando contererem. Nec tamen accuso
iudicium tuum. Ita enim uisum est immortalī deo: itaq; ut tua tu: ita ego mea sorte cōtentus sum: quo ip-
se mihi faueas apud super os: ego autem apud homines tibi. Hoc enim pacto cum omnia amicis coia
sint: & cœli uterq; & terræ gloriā cōsequemur. Sed tu eo es foelicior iudicādos: q̄ uirtute quadā heroi-
ea clarus eris. Nā ego satis sim habiturus: si coniugii laudem apud hoies. Quod autem scire uis quot ego
in præsentia ætatis sum annos natus: accipe breuib; ago ætatis annum trigessimū: quippe qui na-
tus sum āno a Xpi n̄tate trecētesimo nonagesimo octauo supra annū milesimū. & id quidē ad octauū
Kal. augustas de hac urbis conditione nihil est: q̄ ad te scribā. Agitant enim omnia procelis ac fluctib;
Nec multum a naufragio absimus. Vale ex Bononia nonis decembris. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelsus Andreæ constantinopolitano theologo ordinis prædicatorum
ac Rhodiorum archiepiscopo sal.

I tteras tuas ex urbe Roma cum libenter uidi: tum lectitauī q̄ iucundissime. Erant enim nō gra-
uissimæ solū sed et locupletissimæ testes singularis tuæ erga me caritatis. Quod autē me horta-
ris istuc ut quāprimū ueniā: id mihi hoc tempore nequaquā est integrū. Nā Florentinis obstri-
ctus sum in annum docendi munus. Nec mihi quicquā duco honorabilius fide. Quā si paterer meo
aliquo emolumēto infirmā fieri rumores quos increbuisse clarissimos de me scribis apud summū pō-
tifficē leuissimos redderem ac mendaces. Verum cum per studiū uacationē dabit̄ ibo in urbē romā &
q̄ me mones q̄ diligentissime tuebor. Quando autē hinc mihi mouendū sit: non satis scio. Domenicus
eum Capricanus: qui electus firmatus pro Martino summo pontifice legatus apostolicus maxi-
mis uiribus urbē obsidet: oppugnatq; constantissime: nondū mihi concedere uoluit tuti itineris lras.
Quid autē in cā sit ignoro. Tū in terea temporis Vale. & quod ad tempus sis in Thraciam Rhodūe so-
liturus me tuis litteris certior em facito. ex Bononia idibus decem. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelsus Thome farzanensi sal.

q̄ Vā mihi rebus reuerendissimi Cardinalis tui imo n̄ri conditionē p̄ponis apud nobilissimū
istū munificentissimūq; principē Nicolauē ætensē: & si perutilis est atq; honorifica eā admit-
tere nequaquā possum. Sum enim florentinis obligatus annuo docēdi munere: & id quidē hor-
natissime. Itaq; immortalis gr̄as uelim agas noīe meo isti humanissimo p̄ri: cui me si diligentissime cōmē-
daris rē fecies amicitia n̄ra admodū dignā. Vale ex Bononia. xiiii. Kal. ianuarias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelsus Bartholomeo fracanzano sal.

q̄ Vo frequētiore eunt ad me lras: tuæ eo maiore afficior uoluptate. in iis enim lectitādīs uide-
or & esse loqui tecū. Quod autē mirari te dicis a me uoluptatē laudari cū a Cicerōe in quæstio-
nibus tusculanis & in libris de finibus bonoz; & maloz; apprime uituperet nihil est opus. ut
mireris nā qd̄ Ci. in aliis repræhendit. in hoc ipse perse peccat. Litigat. n. de uerbo rem negligit quāq;
ne de uerbo quidē recte sentit. Nā qd̄ uoluptas nō oīs sit turpis immo sæpe etiā honestissima cum alia
pleraz; eius scripta: tū epistolaz; libri infinitis in locis liquido declarat. Præterea si bonū est secundum
Aristotelem q̄ omnia appetunt: num minus omnia quæ sensu mouentur a nat̄ra appetūt uoluptatē.
Quod autem est secundum naturam: num id bonum non sit. Nam de aī uoluptate quæ ab honestis ac-

tionibus perficitur: quæq; ex contemplatione ueritatis & dei capitur maxima nū eam quisquam neget esse bonum & maximū quidem bonū? At referti sūt grauissimorū philosophorum libri: Aristotelisq; in primis subtilissimis & firmissimis quæstionibus: quibus & probatur prudentissime. & laudat egregie uoluptas. Qua de ipsa pluribus ad te scribere: si essem ociosus: sed cui esse ocii quicquā possit iter arma bellorumq; fragores: At q; dabitur tēpus ut spero quo & tibi satisfaciam: & alios nonnullos istiusmodi imprudētia una mecū liberabo. nūc ignosce breuitati meæ. Vale ex Bononia pri. kal. ianu. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Thomæ saracinenfi sal.

e Go mi Thoma dilectissime sū florentiæ reip. iā obstrictus anno munere. Itaq; aliam nullā conditionē possū amplecti: Quid enim de decorosius q; uel esse uel haberi leuē? Nam fidem minus seruare hominis est nō iusti solum: sed pii. At scio non modo reuerēdissimus pater Cardinalis tuus id ab me factum iri nollet sed nec etiam tu q; speculum es imagoq; & probitatis & grauitatis. Vale ex Bononia pridie Kal. ianuarias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Ioanni aurispæ sal.

d Annas tu aurispa consiliū meū quod nolim eam conditionē admittere quā humanissimus cardinalis Bononiensis Nicolaus uir sanctissimus mihi pponit scribisq; futurū ut me poeniteat. mei instituti si maluerō florentinus q; magnaio isti picipi Nicolao marchioni gratificari addidit q; ut mihi añ oculos ponā & Manuelē nostrū chrysolorā doctissimorū uiroz oīum huius tēpestatis picipē dum uixit: & alios nonnullos eruditos ac disertos hoīes: quoz nemo diutius potuit agere florētiae propter uarias quorūdā infidias: quoz iudentia terra cœlūq; uexat. At ego tibi paucis respōdeo. Et oīum primū maxias tibi & ago & habeo gratias. q; am cissime cōsulis rebus meis: sed qd mihi faciendū suades? Nū ut alicuius utilitatis gratia: q; honestū ē negligā? An es oblitus nihil apud me minus habere ponderis q; rei pecuniariæ rationē? Fidē dedi reip. Florentinæ: q; certe inuiolate cōstāterq; seruabo. Nec ulla patiari utilitatis specie meæ initia hæc iuuetē cuiusq; leuitatis noīe accusari: Inudentium aut morsus animi grauitate atq; magnitudine me facile uitatur: spo: Quod si minus mihi diu licuerit: operā dabō ut alioz id culpa factū iudicet non mea. Vale ex Bononia kal. ianuarias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philelfus Leonardo aretino sal.

n Vlla ego in culpa sum Leonarde aretine q; ad cōstitutū tēpus ad uos nō ierim. Scis enim urbē hāc nō obsideri modo ab ecclesiasticis uiribus sed die noctūq; accerrime oppugnari. Hi primo q; reip. p̄sunt mihi abeūde nullam dabāt facultatem. Qui ubi ab me multis fatigati tū p̄cibus tum etiā quādorūq; conuitiis expostulationibusq; sūt eā cēssere: tum legatus apostolicus q; Martini Pōtificis maximi uicē i castris gerit. Dominicus capranicanus tuti itineris lras petēti mihi nullo pacto i hāc diē tribuit. Itaq; haud scio qd ipse sim facturus. Versor profecto i maximis aī curis. Nec quid consilii capiturus sim noui. Nisi fortasse mihi iucundū putes aspectū quottidianū gladioz ac sæuiciæ cū aliis laq; is gulæ frangunt: alii obtruncātur alii sciduntur i partes alii defodiuntur alii trucidant. Quid pluribus Omnia humano cruore madēt iure ne an iūria nō est meum iudicare. Nā i ciuitate factiōibus seditio nibusq; ardētī nihil eē: tan iūstum tā ipium q; minus uidetur: & pietati & iusticiæ. Hac i re unū remediū dari posse itelligo: ut publicis uestræ reip. lris cōtēdat ab hoc legato apostolico ut me ad uos libere ac tuto ire patiat. Tuū igit fūerit id q; primū curare qd si feceris: fore certo itelligo ut p̄pediē istic tuo colloq; & quottidiana cōsuetudine nobis iuicem uti liceat. Vale decus litteraz & eloquētiæ. Me q; ut facis ama. ex Bononia idibus febru. M. cccc. xxix.

Franciscus philelfus Gabrieli mauro sal.

n Ihil mihi fuit iucūdius tuis lris Gabriel mi carissime quibus humanitatem tuā ac mox; suauitate bonitatemq; igenii ita repræsentas ut te coram aspiciere aloq; & cōplecti uidear. Nō possū mihi nō lætari quod studiis olim meis ac lucubrationibus ite adolescēte istituēdo id me uideā cōsecutū: ut florētissimus senatus tuus talē sit uix; te habiturus. q; & amplissimæ patriæ futurus sis ornamēto & amicis adminiculo atq; uoluptati. Incūbe igit p̄ uiribus teq; aplificadæ gloriæ totū dedecus. Non multos hiturus ē nobilissimus senatus tuus similis tui Noui acrimoniā igenii tui: noui magnitudinē aī noui cōsiliū: noui p̄bitatē. Nihil hēt tua resp. te uno cōtinētius nihil moderatius nihil ad oīs p̄claras actiōnes aut splendidius aut strenuū magis. Sed qd ego frustra sim lōgior qui ita uidear te adhortari q; si nō p̄ te satis: sis q; & prouidēdo & cōsultādo & agēdo nulli rei deesse possis. De fratris tuis dominici moribus quæ scripsisti nō potui nō dolere. Sed tñ fer oīa moderate atas enī fortassis eius aī acerbitate aliq; do ad maturitatem aget. Quod si secus accadat tu te ipso contētus esto. Ego q; scire oīs bene ualeo cū uniuersa familia migraturus breui florentiā ubi honorifice & comode sum futurus. Titū Liuiū meū cōmendo tibi. Vale ex Bonnoia pridie Kal. martias. M. cccc. xxix.

Franciscus philelfus Leonardo aretino sal.

f Erunt ad me tadē lrae ex castris a legato apostolico quibus tuto hīc ad uos ire pmittit. Itaq; ad tri duū aut q̄tridū Bononia abibo. Forz Corneliū uersus: ita. n. q; imolā appellat libet. Nā illd iter lōge tutius ē hoc tēpore pp̄ hostiū castra q; a reliq; partibus urbi adiacēt q; q; recta Florentiam agit: Intellexi deniq; quid in causa fuerit: q; hæ litteræ ante hunc diem mihi negatæ sunt Conspirant nonnulli ciues ac sacerdotēs quidam ex ordine Heremitarum pro Martino Pontifice maximo cōtra

Liber

hanc remp. Et q̄a legatus credebat certo urbe se potiturus: nolebat me hinc abire. Sed ea conspiratio & detecta ē & de cōiuratoribus oibus suppliciū sumptū. Quare legatus spe sua frustratus ultro litteras ad me misit. Tu me inclitis p̄cipibus istis tuo more & cōmendatum & carum redito tibiq̄ in primis. Vale ex Bononia pridie nonas apriles. M.ccccxxix.

Franciscus philelfus Francisco barbaro sal.

e X imola hasce litteras septimo idus apri. ad te dedi cū essem postridie Florentiā petiturus. quid enim diutius Bononiā expectarē in tanta gladioꝝ īpunitate? Me plurimum miseret illius afflictae urbis: quā ōni facinori omni īmanitati est diritatioq̄ exposita. Ibi quicq̄d cūquā collibuerit licet. Nullus est clementiā: nullus cōmiserationi locus. Quare & si nihil mihi metuēdū erat: q̄ppe q̄ omnibus esse clarissimus: tamen oīa metuebā in tanta ciuium cāde. Spero mihi florentiā fore secūda omnia: siquidē locus erit doctrinā te innocentia. Qua in urbe cū fuero scribam ad te pluribus. Nunc ex itinere prolixiori mihi esse nō licuit. Vale ex Imola septimo idus apriles. M.ccccxxix.

Franciscus philelfus Leonardo iustiano sal.

e Ripui me tandē ex Bononiensi naufragio: quo tota urbs periit. Petoq̄ florentiā: quo sū & honorifice & pulcherimis quidē p̄miis publice accersitus. Itaq̄ nō mireris si ī presētia paucis tecū egi: hęc enim ex itinere scripsi tibi. Cū Florentiā mihi per otium dabitur: pluribus tecū agā. Interea tēporis rogo te per humanitatē tuā perq̄ meā in te obseruantiam ut memineris mei: libroḡ que meorum q̄ diligentissimam curam geras. Vale ex imola. septimo idus apriles. M.ccccxxix.

Franciscus philelfus Marco lypomano philosopho atq̄ iurecon. salu.

q Vod me antea tuis humanissimis litteris monuisti: ut me ex bononiēsis fluctibus in tutū aliquid portū reciperem: id tandem cum primū licuit feci proficiscorq̄ Florentiam: hęc enim ex itinere scripsi tibi. Scio maluisses pro tua singulari erga me beniuolētia apud nos esse q̄ optime de me meritos. Et idē ego maluissē. Quod si ea māuisset me cōditio: cuius gratia ex Thracia ad uos soluerā a uobis nunquā abuissem. Quo factū est ut necessitatem sequar non uoluntatem. Vale ex imola. vii. idus apriles. M.ccccxxix.

Francisci philelfi epistolarum liber secundus:

Franciscus philelfus Antonio lusco secretario apostolico sal.

g Ratulatio tua Antoni lusce nō debet mihi non p̄batissima uideri: nā & uir es optimus & mei certe amantissimus: haud enī oblitus sū: & quā mecum olim Vincentiā cū essem constantinopoli nauigaturus: loquutus es: & quantam mihi beniuolentiā ostendisti. At meam tursus erga te obseruantia animaduerto te memoriter meminisse. Itaq̄ maxias habeo tibi gratias q̄ me tanquā in principiis animi tui inter honestissima amicitia monumēta seruare uolueris. Mihi autē nō possū nō iure optimo letari cū intelligo me non frustra te meis ōnibus ad probitatē actionibus peride atque calcē proposuisse ad quā dirigendi sint ōnes non bene loquendi solū sed bene uiuendi cogitatus: ac studia nostra. Quod autē me ortaris: ut romanā curiam petā cum ea sit sola eruditionis: & eloquentiā domiciliū ad idq̄ ōne studium tuū atq̄ operā polliceis: & consiliū probo: & adminicula tua omnia libenter āplector. Verū nondum mensis p̄terit: postquā Florentiā ueni. Quare necesse est: ut constitutū annuū tēpus integre absoluā: quod ubi fecero: si mihi tua opera: & gratia honestum locum apud pontificē maximum proponi intellexero: confestim in urbem aduolabo. Nam hic: quantū mihi augurari tā uideor: inter Scyllā charibdiq̄ nauigabo. Quo fit: ut quibus: aut rubentibus malū: aut anchoris nauim muniā: haud facile queā hinc prouidere. At eo ingenuū ocium malim: quā periculofū negociū: nā hęc urbs non multo minus q̄ bononia factionibus disfidet: quin eo periculofius: quo acutiora uidentur mihi hominū ingenia & ad nocendum procliuora. Vale ex Florentia. xiii. Kal. Maias. Anno a Natali Christiano. M.cccc.xxix.

Franciscus philelfus Ioanni Aurispæ sal.

q Vod scire cupis. nihil te cælabo. Florentia me plurimū delectat. Est. n. urbs: cui nichil desit: neq̄ ad ædificioꝝ magnificentia atq̄ uenustatē: neq̄ ad ciuiū dignitatē: & amplitudinē. Adde: qd̄ uniuersa ī me ciuitas uersa ē. Oēs me diligūt: honorāt oēs ad sūmis laudibꝝ ī cælū effert. Meū nomen in ore est omnibus. Nec primarij ciues modo: ut me cum per urbem incedo sed ipse etiā nobilissime foeminæ honorandi mei gratia locū cædunt: Tantumq̄ mihi deferunt: ut me pudeat tanti cultus. Auditores sunt quottidie ad quadagentos: uel fortassis etiam amplius & hi quidē magna ex parte uiri grandiores & ex ordine senatorio. Quod multis: ōnia mihi secunda læta sūt Cæteꝝ quo me fortunatiore esse animaduerto eo magis mihi metuo ab insidis inuidentiū. Nicolaus Niculus & Carolus aretinus quottidie me publice audituri adeunt una cum aliis ciuibꝝ. Et Nicolaus quidē quantū ī hanc diē animaduertere potui: homo est loquator: sed non admodum uaser. quippe q̄ efficiat facile ac temere oīa. At Carolus. ω σ π ε ρ σ τ υ γ η ω σ ω ν κ α ι μ ι σ α ν ο ρ ω π σ ο: tristis est semper ac loquitur nihil. Videturq̄ monstri quippiam intus alere. Et sunt: q̄ mihi dicant eum cauendum eo esse magis: quo magis silet. id enī non a modestia atq̄ uerecūdia proficisci: sed ab iuidetiā uulnere. Ego tamē in por-

in nauigo Leonardus aut arretinus mihi uehementer afficit: que eo puto rerum mearum studiosum magis fore: quod aduentu presentiarum mea maximo est leuatus onere. Nam & Nicolaus: & Karolus: qui ante aduentum meum illi plurimum detrahebant: ab omni eiusmodi calumnia maledictorum desistere mea causa: ut eximat deturri quod uiderent ab me Leonardum publice: & grauius: & ornate: & pleno ore laudatum. Cosmus medicus ut humanitatis plurimum preferat: adiit me phumane: nec id semel: sed iteque atque iterum dixit: si quod mihi in te opus foret opera sue: ne de se mihi deessem unquam nam se se mihi defuturum nunquam. Pallas Stroza splendidissimus eques auratus omnibus in rebus mihi ipse adest: Honorique & commodis meis omnibus non secus studet: ac si essem filius. Ambrosius monachus uir disertissimus: & si me amare uult plurimum: tamen non potest mihi non suspectus esse. και Ἰαρεωνόουρ Τονημώωσχηρήτον λεοναρδων εφῆ ἀλλοηκα
 οαδηλοῦ τον αρδρα Quae quidem oratio. οικειναιμοι λοκει ανδρδ και αγαδου. Habere tibi scribere alia: & quod plura quam nunc consulo pretere. Tu si quid habes de rebus orientalibus: fac ut sciam. Theodora te salutatur. Vale ex florentia pridie Kal. Augu. M. cccc. xxix.

Franciscus philelfus Marco canculo equiti aurato ac iureconsulto sal.

Euidear oblitus amicitiae nostrae: in illud puerium incidisse: quo dici solet: Quod abest ab oculis id quoque abesse corde uolui uerbis paucis te adire: quod si diligenter consideraueris: iudicabis non absurdum esse consilium meum: & si admonitio est potius quam consilium. Qui enim consulat iuuenis uiro graui & sapienti? Videmus tamen fieri saepe usu: ut qui ludo calculorum intersunt: & si spectatores sunt: non collutores: non nihil acutius uideant: quam hi quorum est ludus. Quis enim ignorat uehementiore animi affectu plerumque accidere. ut mendacium cedat ueritas honestasque turpitudini. Quo maiore quis dignitate pollet: eo redditur insolentior: si minus recta utitur ratione. At prudentia quidem est: qua recta ratio definitur. Haec uero ita sine uirtutum moralium adminiculis est manca: ut uirtutes reliquae nullae sine prudentia. Nec potest quisquam bene uti bonis istis quae uel corporis: uel fortunae tribuunt: nisi uir bonus fuerit. Et quid bonus nunquam abutatur neque honoribus: neque diuitiis. nec illis omnino istiusmodi commodis. etiam si id facere impune quieuerit. At absoluta uirtute qui caruerit: & cogitet ob licentiam. & dicat. & faciat se eius omnia: quam par sit. Quo fieri uidemus: ut istiusmodi homines & se tandem perdant & patriam. Ego sane mihi Marce nihil huiusmodi de te uereor: noui enim moderationem animi tui egregiamque prudentiam. Sed cum mecum memoria repeto: quae tui animo superiore perpetravi apud uos uidi tui deinde absces: & audiui. & audio quotidie: non debeo non metuere & tibi & tuis: ne aliquam nimiam ista licentiam & uobis omnibus: & Bononiensi reipublicae magna sit cladē importatura. Quid enim pro deum immortalium adeo ciuili cruore profundimini. Vos non alienis more quam nemo debet alienus duci: quod ciuis sit: sed ne sanguine quod coniunctissimis patriciis: quam quod eodem ordine habetis omnes quos ullam uel minima animi offensione oderitis. Offensio autem istiusmodi omnis non ab amulatione uirtutis quam caritate mutua non odium parit: sed quod tua bona cum uicia dictum uel partim ab avaritia: partim ab ambitione manat. Quae duae perniciosissimae pestes in ciuitate iura diuina omnia humanaque peruertunt. Harum uos inquam stimulis agitati: per omnem impietatem facinoris inter uos digladiamini. Et ita in omnes ueluti debacchamini: ut dictionem ecclesiasticam in truculentiam immanemque tyrannidam mutaueritis. Nolite obsecro per tantam impotentiam diritatemque animorum latius ferri. Cohibete iam tandem odium recordatione ciuili societatis. Inuicite frenum irae. Perturbationi ratio dominetur. An illud fortassis estis oblitus. Mihi uindictam & ego retribuam. At illud saltem memineritis: hodie mihi: cras tibi. Nec enim uos latet. quamquam mutabilitas soleat esse fortunae: Quo nam clauo quo roborem rotam eius ita sistetis: ut uobis perpetua sit futura. Quo magis aliud blanditur: fauet: eo fallit de improviso magis nocetque acerbius. Praeterea quibus laeso ille pharæus. aut Leon: aut Phalaris: aut Clearcus: aut Nero uel mortuus: non est odio: At clementia. C. Iulii Caesaris iusticia Traiani: pietas Antonini: grauitas Alexandri ueri in dies magis magisque laudatur. Quae ab me fidelius nunc scripta sunt: Marce uir clarissime: haec amici omnes tui quos Florentiae per multos habes: & loquuntur & sentiunt. Sed haec a me pluribus fortasse: quam oportuit. Nec enim ipse docedus es quod & iure consultus: & uir sapientissimus docere alios consueuisti. Caeterum uis amotis & haec ut haec audacter scriberem: est me cohortata: que scio pro tua singulari prudentia in bonam partem accipies. Vale ex Florentia. iiii. Nonas Decembres. Mccccxxviii.

Franciscus philelfus Ioanni Lamelae sal.

Vod fieri certior ab me queris: quid ipse de me statuerim hoc est mansurus ne sim Florentiae in proximum annum. an alio concessurus quid tibi respondeam haud satis scio. Delectat me certe urbs: delectant ciues: delectat etiam coelum ipsum: quod placida dexteraque ingenia uim plurimam habet. Caeterum terrae me ciuiles discordiae: quas hic non minoris: quam bononiae uigere. & in dies iualescere magis animaduorto: At in ciuitate fediosa quae quies: tranquillitas ulla cuiquam esse queat: quod eo mihi magis hic quam Bononiae ciuiles discordiae metuenda sunt. quod Bononienses tui sibi ipsis nocent: pegrinis autem fauet omnes. At Florentiae secus omnia. Accedit ad hanc difficultatem quod mihi paratae sunt priuatae: quaedam illorum insidiae: qui uirum hic doctum neminem uellet quo ipsi inter luscos oculatissimi uiderentur. Itaque omnino hinc mihi alio tandem migrandum est si uelim & mihi. & rebus meis salubriter esse consultum. Sed quoniam tempus est habenda ratio: nunc mihi uellificandum est pro uentorum flatibus Quo fit: ut in proximum quoque annum hic tuturus sim. Vis autem pestilente: quod nosse uis iam prope omnis contabit. Vale ex florentia Kalen.

Franciscus philelfus Ioanni aurispae sal.

m Ouerunt mihi risum litteræ tuæ: quibus Maccrobium atq; dionē quos cōmodato acceperis
 repetēti responderis eos me tibi dedisse dono quo tēpore Cōstantinopoli sum pfectus ad re-
 gē Romanorū Sigismundū: & ita niteris oratorie mihi pbare tuū cōmentū: ut nisi iuuenis ad
 modū essem: me putarē oblitū mei. At uereor: qm̄ senectutē attigeris: ne ipse obliuiosus sis factus: nam
 sunt qui senectuti imbecillitatē memoriæ ascribant. Ego enim memoriter memini cū essem tūremē
 prope insensurus: petiisse te ut duos illos codices ad reditū usq; meū ex panonia tuæ fidei cōmenda-
 ré tutius enim eos apud te futuros: quā domi. Cū uero Cōstantinopoli reuertissem: tu aberas in Italia
 Quod si postq̄ in Italiā redii: illos serius repeto: nolo ob id putes me esse oblitū mei. Quare te rogo: ut
 eos iure postliminii uti sinas. Quod tum feceris: cum liberi ad me reuerterint. Vale ex Florētia pridie
 idus septembres. M. cccc. xxxi.

Franciscus philelfus Leonardo Iustiniano sal.

e Vm memoria mecum repeto magnitudinē atq; crebritatē tuorum erga me meritorū: nō pos-
 sum nō plane intelligere me carū tibi olim iucundūq; fuisse: esse at̄ hoc tpe haud sane aiadu-
 to: adeo. n. me suspensum & ancipitē usq; tenet tuarū intercapedo litterarum: dum nihil oīo re-
 spōdes: ut aiūm a me tuū alienū quodā nō factū existimē. Quæ mea calamitas si forte accidisset: id qd̄
 minime oīum uelim. nullo neq; errato meo nec itē tuo accidisse certo scio. sed inuidiorū dūtaxat & ob-
 trectatorum malignitatē ac perfidiā in cā fuisse nō debeo nō existimare: nā ut iquit Sophocles πρὸς
 Τὸν ἐγὼ δὲ δὸ φέδν δέωι. Quare cū hi uiderent me tua singulari beniuolētia atq; charitate palā gloria-
 ri. & eā ducere perinde atq; cuiusdā foelicitatis loco: nō potuerunt hoies pditissimi p pestifero suo ani-
 mi luore nō uehemētissime dolere. In idq; maxime elaborarunt: q̄tū uideor uidere: ut: σ μὲ κρὸς σ ἐ-
 γὼ μὲ γὰ λδὸς δὲ χδρὶς. ἀφ' ἀλερδν τῶ πᾶσι λὼ πὲ μὲ Τα γὰρ δὲ μὲ γὰ λδὸς ἀρὸ ἀλερδν
 Quæ qdē insidiæ inuidētū q̄ta me sollicitudine atq; molestia affecerint: potuisti ex aliis nōnullis supe-
 rioribus nostris litteris liqdo pspicere. Quod aut̄ hoc tpe aliud ad te scribā. hēo nihil nisi ut te rogeat-
 que obster: ne obtrectatoribus: & maliuolis aures patefacias: sed illū me & ēe: & ppetuo futurū erga te
 Philelfū arbitreris: q̄ nulla unq̄ ai gratitudine didicit a quoq; superari. Nā qualis in te semp fuerim: iam
 pridē & pfectū habes & cognitū. Vale ex florētia nonis Ianuariis. M. cccc. xxxi.

Franciscus philelfus Ioanni Lamolæ sal.

n Ete aut̄ alios quos huc descendī grā uenturos significas ancipites teneā: ad pximū mēsem iu-
 liū maximo cū totius huius ciuitatis cōsensu ac studio cōductus sum p̄ mio aureum tercetorum
 quiaquagenorum in singulos annos pro toto trienio: cuius quidē statuti t̄pis initiū ē q̄nto de-
 cimo Klendas nouēbres. Quod t̄pis curriculum: faciat optimus maximus. ut cū minima inuidorum
 me molestia liceat percurre. Vale ex Florentia Kal. Augustis. M. cccc. xxxi.

Franciscus philelfus Nicolao Arcimboldo iurecōsulto sal:

e Xqua die te bononiæ primum uidi. cum legatus pstantissimi Mediolanēsium Ducis Philippi
 Mariæ illac iter faceres: tanta me tibi beniuolētia deuinxisti: ut oīa mea tua cā facturū libeter
 ultroq; receperim. Et tu itē cōtra mihi oīa tua studia: & officia es pollicitus Itaq; tempus obtu-
 lit: ut ipse anteuertam: cum anteuerti libentius uellem: quippe q̄ honesta in opera tua opeq; ut ueli. Qui
 meas tibi lras reddidit iuuenis est Senensis Aeneas Siluius nomine honesta natus familia mihi q; cari-
 simus nō solū q; annos duos meus auditor fuit: sed etiam q; ad īgenii acrimoniā dicēdiq; lepore attinet
 moribus est & urbāis & cultis: Cupiditate autē dictus uisēdi Mediolani ad uos uenit. Quid multis. Ho-
 minē tibi tāto studio cōmēdo ut maiore nequeā. Quicqd̄ in hūc uel officii: uel opis contuleris. ī me ip-
 sum collatū existimabo: Ad hortationē aut̄ illā tuā neq; sum oblitus nec obliuiscar qdē. Quin hac ipsa
 de re: meus Aeneas iste tecū uerbis meis qdā cōmētabit. Vale. ex Florētia Nonis nouēbri. Mccccxxxii.

Franciscus philelfus Antonio Panormitæ salu.

e Go mi Antoni mallē istuc esse: ubi quietior mihi: ut existimo: uita offerret: q̄ Florētiæ: ubi oīa
 sunt tumultuaria: plenag; inuidiæ. Ad qd̄ ai cōsiliū cū multi me hortat̄: tū Guarynus noster ī
 primis. Sunt mihi Mediolani amici nōnulli: sed Guarnerius Castellio. & Nicolaus arcimbol-
 dus & Aloysius crotus oīum primi. Cum istis igit̄ uelim de re mea aliqd cōmenteris: & q; ipsi hāc in se
 tentiā dixerint ad me & q̄ primum. & q̄ diligentissime pferendū cura. Nā si honesta mihi cōditio fuerit
 oblate nō detractabo. Vale ex Florētia. iiii. idus Iulias. M. cccc. xxii.

Franciscus philelfus Nicolao Cardinali Bononiensi salu.

t Homas Sarzanensis uir perhumanus & eruditus amplitudinis tuæ secretarius pater clemen-
 tissime tuo nomie lras ad me dedit: qbus qd̄ mihi erat solet: ut aiunt clarius nō amice minus q̄
 eloquēter oñdis: quanta sit tua erga me charitas: deinde monuit ut tibi significarē: q̄ me Flore-
 tia delectat. Præterea si qua in re tua opera opeq; mihi uti uelim scriptorio calamo nō parca. Te enim
 paratū semp fore: nt mihi benefacias. Et habeo tibi & ago immortales grās pater humanissime: quod
 qua die primū Bononiæ me uidisti: ac tuā excepisti in clientelā: te mihi patronū semp: te patrem: te be-
 neficiūm præsiteris: & id quidē nullis meis de te meritis: sed sola tua māsuetudine atq; benignitate.
 imitatus tu sane eū: cuius crucē p signo geris. christū optimū maximū. q̄ ut cunctis mortalibus benefa-
 ceret sibi ipsi non pepercerit. Nunc ad ea: quæ uerbis tuis mihi Thomas tuus scripsit: & de Floren-
 tia

primum. Quem florentia minus delectarit. is certe nulla bonitate floret. est enim eiusmodi urbs florentia. cui tanquam pandoræ cuidam oēs ut ad poetas redeam. singuli bona singula dona dederit. Nihil. n. huic urbi deest quod ad humanam accedat foelicitatem. Cæterum inter rosas etiā sunt spinæ. & in terra nihil est tā ex oī parte pfectū. quā nō aliqd heat quod offendit. Equidē uniuersæ ciuitati sū carissimus. Meque uiri oēs boni ac pstantissimi ciues & colunt & faciūt plurimi. Nec ē mihi apud florentinos optandū quicquā quod sperare nō liceat uix primarii ipsi ciues in rebus etiā maximis plus hnt auctoritatis quā ipse ego. Omnes mihi gratificari student obsequuntur omnes. Nihil ab me neque mea: nec amicorum cā frustra petitur. Cæterum quo magis ualeo apud florētinos uel auctoritate uel gratia eo magis mihi cauendum est ne quid magni mali inuidia mihi aliquando pariat. Sūt enim aliq̄ fucati litteris quos mea præsentia iccirco plurimum turbat quod sperent. si ipse abestem sese in maiore aliquo p̄cio futuros. Itaque dignitati meæ clā semp̄ insidiantur. Qui & si mihi nihil obesse possunt metuendum ē tamen. Nā ingenia florentina acerrima sunt & in omnē partē strenua. Quid multis nisi adhuc in proximū annū publico docendi quidē muneri essem obstructus. opera dareo oīo timidiæ cædere & in aliquē tutiorem portū ex huiusmodi fluctibus me reciperem. Nāquāquā uniuersa me florentina respu. & diligit plurimum. & facit maximi ea tñ est hoīum natura: ut nō minus pauci atq̄ imbecili nocere possint: quā uniuersa manus potentiorum prodesse cuiquā. Miserentur sane omnes. & permoleste ferūt si cui bono uiro inferatur iniuria. Succurrit autē nemo: nec id de peregrinis solū usu uenit: sed de ipsis etiā præstantioribus ciuibus. Sunt qui ficcarios parauerint: per quos nicholaum guazanum uirū primarium in repu. interimerent. Detectis insidiis non mō nullū de his supplicium sumptum est: qui ficcarios instruxerūt: sed tentatum potius ut nicholaus ipse flecteretur: quod & uir grauissimus esse & in repu. potentissimus nam sicarii feruntur instructi a duobus soderinis fratribus nicolao ac Thoma iuuenibꝝ p̄otis & audacibꝝ: quorū p̄ fuerat: ut uulgo dī: machiatore & auctōr ip̄o nicholao. publico iudicio obtruncatus quoniā esset insimulatus iniuisse consilium nescio quod aduersus remp. Qui ergo ipse minus mihi metuendum putem qui & iuuenis sim. & peregrinus. & nullarum uirium cum uideam uig. tātis fretum clientelis tantis opibus tantis factionibus in ultimum p̄pe piculum adductum: quoniam aduersus fontis cām p̄sequerē. Nā alterius factionis princeps dicit Cosmus medices uir ut scis florētinoꝝ omnium pecuniosissimus. Eoq̄ mihi res uidet p̄mutua animorū odia irritamentaq̄ p̄cessisse. ut nobilissima hæc ciuitas non admodū longe abesse possit in tātis p̄cellis ac fluctibus a tristi & miserabili naufragio. Accedit ad hæc mali suspicionem: quod hi qui liuore me atq̄ odio insequunt ipsius Cosmi utunt̄ ueluti patrocinio. At Cosmus quāq̄ uidet̄ amatissimus mei: eiuſmodi tñ uig. esse animaduerto: qui & simulet & dissimulet oīa. Estq̄ usq̄ adeo taciturnus ut ne intimis quidem familiaribus ac domesticis queat intelligi. At Laurentius huius fr̄ ingenio est & at̄ to: & leui: cui Cosmus & si uir est grauissimus. tñ ut audio nequaquā audet aduersari. Ego at̄ neutra pendeo in ptem. Aequē omnibus morem genero. Illudq̄ Ciceronis studiosissime tueor. non optere pegrinum in aliena republica esse curiosum. Cæterum quoniā in nau obnoxia naufragio nemo potest tuto nauigari. ego hinc quā libentissime abfuerim. Duo in italia loca sūt quorū alterutrū nō iuitus optare. Mediolanum & Rosmanā curiā. siue. n. apud pontificem maximum. siue apud inclitum ducem Philippū Mariā honestū mihi dare locus. eum non modo non reicerē. sed cæteris omnibus iucundissime preferrem: atque amplecterer. Tenes tu p̄ reuerendissime & studia mea omnia. & consilium & uoluntatem. Quātū mihi p̄desse possis. non sum ignarus. Quantum etiā uelis iā pridem exptus sum. Quæ cū ita sint. clementiā tuā rogo etiā atq̄ etiā. oroq̄ ut huic meo deſyderio consulas. Quicquid ipse de me statueris indubidato p̄sequar. Opāq̄ dabo ut tua de me opinio te nunq̄ fallat. nā neq̄ fidei unquā deero. neq̄ industriæ. neq̄ diligentia. Valeat quādiutissime integritas sanctimoniaq̄ tua pater clementissime. tibi certo p̄suade me ita eē i potestate tua. ut omnia de me tibi polliceri quæas. ex florētia. x. Kal. octobres. anno a natali christiano. M. cccc. xxxii

Franciscus philephus Thomæ Sarzanensi sal.

Tuis me humanissimis monuisti litteris. scripsi ad reuerendissimū cōem patrē Cardinale tuū imo meū. imo. n̄m quæcūq̄ honeste tuorū scribi a me poterāt. Sed tecū loq̄r aptius. quod tu p̄ n̄ra uetere sūmaq̄ aicitia ita accipies tractabisq̄ ut magis i re meā cōductura iudicabis. nemo florētiæ fuit unq̄ ut publice oēs p̄dicat̄ i quo uno ita ut i me uniuersa ciuitas cōgesseret. Oīum i me oculi & sermōes cōuersi sūt oēs me magni ducūt oēs laudibꝝ tollūt ad cœlum. Nō ē neq̄ ex p̄stātoribꝝ ciuibꝝ. neq̄ ex ip̄a plebe quō nō mihi glorificet̄ oīa. At ip̄e quo uideor beator. eo mihi metuo magis. Quod ut mihi accidat. duo sūt i cā tū ip̄a iter se ciuū seditio. quæ & maxima ē. & piculosissima. ut ex meis ad Cardinale fr̄is potuisti itelligere. tū in ita iuidorū aduersus me cōiuratio. nicholaū nicolū nosti. hic loq̄rior ē. & leuior. At Karolus arretinus ut est uersuto oculorū ige nio. & eo plane. improbo. ita mihi clā maxie inimicus. Is apud medices plurimū p̄t. Vereorq̄: ne illos obrestātiōibꝝ suis & maledictis aduersus me exulcerarit. Idq̄ ut credā. plurimæ sunt cōiecturæ. Quare mihi tutum non est inter huiusmodi uersari insidias proinde cardinalem hortare. ut quācelerime potest. consulat rebus meis. Tu rem paucis tenes. Vale ex florentia Kal. octob. M. cccc. xxxii.

Franciscus philephus ioanni aurispæ sal.

ille & firmus sane & perpetuus esse consuevit: quæ tū probitatis egregiū æquitatisq; exēplū peperit: tū peragrata placabilitas animi munificentiaq; munierit. Quis illud alcamenis dictum non iure laudauerit qui cum a quodam rogaretur quoniā pacto regnū optime quis seruauerit: si multi ait lucrum nō fecerit. Nā neq; certe magni est animi admirari diuitias: sed sūmi potius uiri ē oīa quæ uel corpori uel fortunæ subiecta sunt. infra se ducere. Animus. n. nobis diuinus ē idēq; sempiternus. cœtera uero mortalia quæq; sunt & ad breue tēporis curiculū duratura. Rationi semper nō cupiditati parēdū est illa. n. ostēdit i primis quātū nos reliq; aiantib; antecelima. Nihil recte geri potest: qđ cupiditatis geratur dū est. is solus i magnis uiris habēd; ē qđ deceat qđ oporteat facit. Quod si q; a me quesierit: qđ facere oporteat bonū pricipē: facile cōstāterq; respōderim. nō q; temere uulgus solet: & amicis benefacere & malefacere inimicis: nā id tyrānorū ē propriū: sed qđ prudētissime Aristonille lacedemonius: qđ sapientissimus socrates aliquādo cōsueuit tū amicis benefacere. tū inimicos reddere amicos busiris. Aristonimus: Phalaris nō amicis sed inimicis soliti sunt malefacere. At istos istorūq; oīs similes iter ipios imanisq; tyrānos reponimus. Augustus uero & C. Iulius cæsar cæteriq; huiusmodi: q; i amicos benigni & in ipios inimicos clemētissimi extitissent. diuinos honores meruere. nō ne christus iesus hūani redēptor generis etiā pro his orauit: a quibus traditus morti esset. Quibus certe ipius uel rationib; uel exēplis & si facile adducebar nihil de te tali ac tāto principe aduersus meos tholētinas uerēdū ē: qđ a sapientia & grauitate qđ a iusticia & æquitate: quod a moderatione & mansuetudine. qđ ab aīo excellento ac beneficio alienū fuerit. meas tamē ptes eē cēsui: ut & pro mea in te fide: & pro eaq; patriæ charitatē debeo: qđ tibi optimū factū existimarē. quādoq; dē presens corāq; nō poterant litteris saltem ostēderē: sic. n. nō mihi mens fuerat: sed ut necessitas atq; tēpus uelit. & uisere te quodāmodo ac tecū loquar sum uisus. Tu uelim quæq; ab me dicta sunt i bonā ptē dicta iterpræteris. nō. n. me tua mino: q; patriæ cā. ut hæc tā familiariter ad te scriberē. hortata est. nā & amo te unice. & delector mirifice tuis laudibus quas ne qua nō dicā ifamiae sed ne suspicionis qđ labe pollui patiare. sūmis precib; abste te peto. Vale princeps florētissime. & si quid in me esse animaduertis qđ uel usui tibi aliquādo uel uoluptati tuæ putes. id oē tibi deditū deuotūq; intellige ex sena pridie nonas octobres. M. cccc. xxviii.

Franciscus philephus Leonardo iustiniano salutem.

Gnosce breuitati litterarū mearū nā. repētia tabellarii abitio nō est passa ut tecū lōgior fuerim. Quod at ad rē atinet. ut uera tibi renunciata sunt de mea ad philippū ducē abitione: nō. n. senæ sine piculo ē possū ppficarios florētinos qui nulla mea culpa meæ uitæ ifidian tur. Vex; anteaq; pficiscar Mediolanū sū Bononiæ cōpluscules mensis acturus. inde ad te dabo & crebriores & lōgiores litteras. Vale ex sena idibus octobribus. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philephus Cato ni sacco iureconsulto & oratori sal.

Eddite mihi sunt litteræ tuæ Cato mi dilectissime: nō senæ sed Bononiæ quo uenerā ad xvi kal. Februarias. Ut maturem ad uos aduentum meum non est in me sed in principe isto nostro. qui si fecerit ut id mihi facere liceat per bononienlis. quibus obstructus sum ad augustū usq; continuo te uidebo. Vale ex bononia idibus februariis. M. cccc. xxxix.

Franciscus philephus Aenæ filio sal.

T bene ualere te. & secundiore tibi aspirare fortunā letor maiorē i modum. Quod at scire cupis quid in cā fuerit ut relicta patria tua Sena ubi & pacatissime agebā & cōmode. iter discordiarum bononienlium di. gladiationes me receperim. Dicā tibi. Qualis quantosq; iudicium tæstus Florentie paterer præfens ipse olim corāq; uidisti. At ludus erat qđ p id tps patiebar incōmodum ad eas erumnas quas quasi alcides quidam perfert postea sum coactus. Nam postea quā nulla aut iuris aut æqui simulatione perditissimorum hominum rabies nocere mihi potuisset. ad arma cōcurium est: paratq; ficario. ære nō paruo: mane cum in publicam illā. quā nosti: academiā docendi gratia pgerē: ex occultis insidijs in me nihil tale neque cauere neq; cogitare ipet; factus est. Erat ficario togatus Florentini mercatoris more: ne possit agnosci. qui educto repente longiore gladio: qui toga tegebatur: cuspidem mihi direxit impectus. Trāsdidissetq; me oino: nisi dextera manu facto pugno i eius pectus illico magna ui irruissem itaq; a proposito loco istus ille aberans in sinistrum brachiū me percussit omni illeum uulnere. Elanguerat eni ietus: quoniam ille a me reiectus pugno paululū esset amotus. Qui rursus sublato gladio: quo me acie feriret in caput: in faciē me pcussit. Qui fuerit ficarius notū ē: a quibus aut cōductus & si nihil habet certi ifamia tamē i medices reperit & Cosmū: quoniam nō solū eius factio mihi lemper aduersaretur: sed et Laurētius frater eius apte multa aduersus me ageret. Paucis post mensibus ob ciuili discordias idem Cosmus in carcerē primo coniectus est. dein relegatus ad uenetos sine alia prorsus ulla ciuium offensione. Et ita ciuiles discordie tātū per quere. donec in postremū annū iis pecunia corruptis q; sūmæ: reipublice præerant. Cosmus in urbē reuocatur: Tū iura diuina oīa humanaq; cōfunduntur. Opnmates oēs alii relegantur alii proscribuntur. Hinc di reptiones: latrocinia. cedēsq; iequuntur. Quæ ipse intuens: animaduertensq; quāto cū piculo in tanto Florentiæ naufragio fore: qui antea in summa: ut ita dixerim: malachia nauiragus extitissim: subduxi & ab iminētib; tātoq; fluctuū uorticib; i senēsis tue reip. tāq; i portū aliq; maxie oportunū duolau

Vod te mihi tā submisſe p litteras cōmēdatis: tibiq; ut ignoſc erē: petieris: minime opus erat nec.n. te latet æquanimitas mea: & q̄ ferre p facile cōſueui hominū iniurias. pſerti eorū q̄ ſuæ nō ſūt ſpōtis Ego idē erga te ſum futurus: quē es iā pridē ſæpenumero expertus. hoc ē & hūa nus: & liberalis. Quare quocūq; in officio mea opera uti uolueris: ſenties eam tibi nuſq; defuturā. tu ſi potes aliqui tecū habita atq; reſpice. Vale ex florentia. xv. kal. Maias. M. cccc. xxxiii.

Franciſcus philēphus Cicio Romano apoſtolico ſecretario ſal.

Vam mihi ſpē iam pridē in urbe Roma corā recepisti. ut eā mihi pducas ad finem: te etiā rogo. Nūquā mihi crede. inter moriet apud me officiū tuum. Noui bonitatem animi tui: noui i regritatē. benignitatē pſens expertus ſum Scio nō falles opinionē de te meā: Reliquū ē ut cæpta perficias. Vale ex florentia pridie Kal. Maias. M. cccc. xxxiii.

Franciſcus philēphus Cosmo medici ſal:

Mnium illud eē hominū genus arbitror Cosme medices: quorū artibus atq; dolis labefactatur ac ſoluū iucundiſſimū humanæ beniuolētiae & amicitiae uinculū. Nā ſi ex oībus aīalibus hō ad ſocietatū maxime natus ē: quis illū nō putet ab omni naturæ inſtituto humanitateq; alienum q̄ aīorum caritate cōiūctos qua ſine ſocietas eē nulla poteſt diūgere ſeparareq; conat. Cū primū florentiā ueni nō expectaſti tu tātis opibus. tanta amplitudine uir: ut te & iuuenis & peregrinus. & paucis admodū cognitus adire prius: ut par eē cenſebā. id q; facere iſtituerā: ſed āte uertēs p tua ſingulari mo deſtia pbenigne me adiiſti: nullumq; prætermiſiſti munus neq; benificentiſſimi uiri. Ego itē cōtra: quic quid me erat uel obſeruatiae uel ſtudii: id omne detuli tibi. Neq; ſum ulla i re paſſus unquam deſydera ri abs te officiū meum. Id certe probant cū alia p multa mi erga te beniuolentiſſimi aī documēta tū ple raq; ſcripta mea. qbus clariffimū nomē tuū immortalitati apud poſteros cōmēdauit. Quod. n. maius mu nus p dire in te potuerit pſeuerauit ſp æquis ut ita dixerim lancibus citro ultroq; beniuolētia nra donec ob peſtilentiae uim qua uniuersa hæc ciuitas coeperat laborare. Veronā tuende ualitudinis gratia cum tota familia cōcæſſiſti. Utinam ea omnis morbi contagio florentiae muris tanquā labyrintho quodam ſeſe occluſiſſet neq; longius peſtiferum uirus ſuum emiſiſſet. Sed longe ſecus uidere uidear acci diſſe. Duo. n. te ſunt ſecuti quorū animus oī ē peſtilentia peſtilentior. Nicolaus Nicolus. & karolus aretinus. Horū tu conſuetudine uſus minus tibi cauens. ea es peſtiferi morbi contagione uſq; adeo interceptus: ut iā tuæ ſpontis haud eē uidearis: ſed perinde atq; in ptate poſitus aliena. ea ſi minus facias: ut aſſentiaris oīa quæ aſſentatores ſeuiffimi: ac facinoroſiſſimi nebulones uoluerunt. An es oblitus Cosme medices. quæ mihi olim reſpōderis ante tuā in urbē Veronā pfectionē: quo tempore apud te que rerer & de Nicolao Nicolo & de Karolo aretino: qd mihi clā detraherēt. qd multa aduerſus me cōſi gerent: qd nihil aliud ſtuderet: nihil molirentur accuratius quā mihi incōmodare atq; nomē obſcu rare meū. At ea tu ſane leniter reſpōdiſti atq; ſubridens: nō oportere inquiri mirari me: nec egræ ferre Nicolai Nicolī deſtrationē: eo enī eē hoīem i genio ut neminē doctum uirū reliquat ita ctū mor dicitate ſua. quicq; ne ſoli quidē ipſi parceret: utpote qui & Manuelē Chryſoloram ſapientē & ſummū illū uirū: barbam pediculofam adhuc ſp nominet: & Ambroſiū monachū: cui magis affectus ē: q; pprie animæ: attonitū p cōtumeliā uocet. in Leonardū autē arretinū qualē ſe præſtiterit: ipſius Leonardī in eā inuectiua teſtimonio ē. Quid. n. cōmemorē aut Guarynū. aut poggiū aut Aurifpā quos quottidiae maledictis inſequiſ. Quo q; doctior ē: aut eloquētiſ: aut eruditior aut melior uir: eo magis Nicolai cō uitiſ & opprobriis ē obnoxius. Quare tibi ſubdidisti nō mō nō ē dolendū ſed letandū potius: qd in nicolai maledictiā incidere. nā quanto is te magis uituperabit: tanto apud grauis illuſtriſq; uiros laudabilior ſis futurus. De karolo autē quod expoſtulas nolē tibi materiā expoſtulandi datā: idq; magis eius quam tua cauſa. Nā ut tibi ille nihil obefſe poſſit. cū nullā in ciuitate auctoritatē habeat: ita ſibi plurimū nocuerit ſi Nicolai ueſtigia imitabitur. Hæc tu mecum familiariter & per humane locutus es. Meque es hortatus. ut omni in re & te: & tuis rebus omnibuſq; non ſecus atq; mei uterer. Te enim omni in re ſp ad futurum mihi. id quod tu certe facere nunquā deſtitisti: ante eam ſcilicet. quam modo dicebā ueronenſē pfectionē. Te uero abſente ab urbe: ſum omnia in republica quæ uolui & facile: & honorifi ce conſecutus: Vbi autem florentiam reuertisti iidem Nicolaus & Karolus maiore quadam audacia ad uerſus me agere ſunt aggreſſi. Nā tuorū & clientū & neceſſarioꝝ muniti factione: tū efficere potue runt: ut publicā doctorū omnium ſalaria diminuerētur: opinati hi ſane: ſi mihi quoq; ex publicā merce de ſubtraheretur: fore: ut ipſe neceſſario cogeres abire florentia: ut qui ſine magno ſalario uir: qui par cere pecunie. nunquā didicerim: florentiæ p dignitate uiuere nullo pacto poſſem. At hic uidere tu cof me pſpicue potuiſti: q̄ uniuersa ciuitas me diligeret. Diminutionē illam conſtitutæ pecuniæ: doctores omnes tuorum opera aſſeſi ſunt: ſiue id arte: ſiceu uero fuerit factū. Solus ipſe rei indignitatē nō admi ſi. Qui mihi incōmodaſſe arbitrabantur: læti atq; exultantes p urbē ferebant: putabant homines ſtul tiſſimi noto ſe potitos neſcientes eē uirtutē deniq; apud omnes uenerabilem: & eam eſſe uim eloquē tiæ quæ in liberis ciuitatibus plurimum ſemper ualeat. Nondum ſecundus præterierat menſis: ex quo p dominos & collegia: conuocatis: doctoribus præmia fuerant diminuta: quum ipſe ueni in ſenatum: uſi quum: pro re me a orationem habuiſſem & moderatā & ſimplicem: conſurrexere nonnulli ſe milia res: & amici mei & qd ēt ſanguine coniuncti: in quibus erat iulianus medices. Auerardi patruiſ tui

filius. Hi sane omnes aperto Marte contra postulata mea perorarunt: quantum potuerunt acrius magisque appositae. Tum ego coactus ea necessitate. quam mihi res atque ratio afferebat: nulla item circutione usus: ita egi causam meam ut non modo qui erant pro reipublica & decoro: sed tui etiam omnes per me occulta suffragia rediderint. Nam cum omnes in eo ordine sint septem ac triginta in reddendis suffragiis: pro mea causa fabae nigrae quattuor & triginta sunt repertae. Qui quidem bene sentientium animis ac fauor & si mihi fuit honorificus. causam tamen praestitit inimicis: ut se magis ad nocendum excitarent: non multo enim postea ambiendo: quaerendo inculando: monendo. adhortando per omne humillimae submissionis munus tantum sibi apud tuos studium uendicarunt: ut simulatione utilitatis publicae: uiri quattuor ut scis declarati fuerint quibus praecipuum ius est permissum ad moderandam publicam omnem impensam. Hi uero omnium primum salaria cuiusque litteraturae & disciplinae ut re inutilem & indignam omnino abrogarunt. cum dicerent non esse tempus discendi sed belli gerendi. Quae quidem res & si omnibus bonis ciuibus uisa est indigna. tamen quia animaduertent ea probari atque laudari a tuis omnibus. quiescebant etiam ipsi ne in tuenda reipublica dignitate. aliquid paterent indignum. Solus hic philelfus in tam florenti: in tam magnifica urbe inuentus est qui causam non publicam minus quam priuatam ac suam & strenue amplecteretur & fortiter. Nam prouocatione usus ad sapientes ciuitatis: qui uocantur: abrogatio ea omnis sapientibus ipsis per uisitata a praefectis usque annis consuetudine demandatur publico decreto. At ii ut erant uiri grauissimi atque optimi re mature & diligenter me cognita quod quattuor illi uiri de impensa studii litterarum disciplinarumque liberalium abrogarunt uanum esse atque fatuum decernentes non me solum: qui pro curam sed etiam reliquos doctores omnis pristinae dignitati atque emolumentis cum ingenti totius ciuitatis laetitia ac plausu restituerunt. Tum inuidentium animi ardentioribus irarum ignibus inflammati: non clam ut antea. sed palam & tanquam aperto Marte in aciem prodeuntes dicitare minitarique coeperunt non oportere postea ut magistratuum adminiculis aut alicuius obtentu iuris: sed armis potius & cruore: cum subderent turpe esse principem ciuitatis ab homine peregrino totiens superari: At quem uocat illi principem ciuitatis cosine medices: si te unum illi non uocant: quem alium possint: intelligo neminem. Nam & uiri nobiles caeteri semper mihi fauerunt. ac fauent & populus uniuersus me plurimum diligit. Tui uero si per te licuerit: non modo mihi non sint aduersi: sed maxime omnium propitii: id quod ex occultis suffragiis quae quae patuit. Quod ferrum autem cruoremque minentur nulla ratione adduci possum: ut credam te passurum: ut quicquam potentia tua fretus tantum scelus: tantum facinus audeat machinari. Nam sine consensu tuo pugna sit aquile a graculis inferenda: Non enim istos pluris facturus sum quam pygmaeos. Hercules ad haec certe uelim tecum animo uolutes: quid in Nicolao & Carolo praecipuum uides quae propter abste mihi praefereudi sunt. Num ingenium: num doctrina: num eloquentia: num morum elegantia: num uitae integritas. Quod si non ita frequenter aedes tuas: ut isti quotidie faciunt. id occupationibus meis dato: Scis enim publico decedi muneri satis me facere oportere. Praeterea pudor uitae parafitum me esse non sinit. Non blandiri: non adulari: non assentari unquam didisci. Si quid me uelis facere tua causa modo: me feceris de tua uoluntate certiore factum puta. Nihil profecto frustra iusseris. & priusquam uenissem Florentiam. diligebam te plurimum. Et florentiam posteaquam ueni in hanc usque diem nullum praetermissi unquam officium amoris summi erga te mei. itaque rogo te atque obsecro. ne patiaris cuiusquam uidentiam plus apud te ualere: quam meam in te fidem & obseruantiam. Vale florentiae Ex edibus nostris. Kal. Maias. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philelfus Ambrosio monacho sal.

Re mea te multum habuisse sermonem cum uiro clarissimo Cosmo medice: & cum de me amicissimod me sentire uerementer gaudeo praesertim cum tibi ut scribis: sanctissime receperit: mihi non modo non esse formidandum mali quicquam: sed ne cauendum quidem. Non enim poteram subuereri: ne quod aduersus me insidiae instrueret. Verum miror: quid Laurentius Cosmi frater quotiens in me incidit spem obliqua facie: salutatusque a me respondet omnino nihil. Sed quoniam Cosmi fide debet mihi certius esse nihil aliorum mores feram equo animo: De Diogenis autem Laertii uersibus quod perturbare exposulas: ne mihi succenseas rogo. Nam partim occupationibus meis partim animi molestia ob continuas uidog in me insidias: factus est: ut uersus illos Latinos facere: ut iusseras. distulerim in hanc diem. Sed geram praefecto more uoluntati tuae: idque propediem. Diodorum sicutum ad te dedi. Vale Florentiae. Ex edibus nostris. vi. nonas Maias. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philelfus Borno salae iureconsulto sal:

Te & uniuersam familiam tuam imo nostram ualere pbelle: libenter accipio. atque Deum oro ut ita diutissime habeas. De me autem quod scire cupis: in fretu nauigo siculo inter ancipites aestuantescque pcellas: & turbulentissimos fluctus. Existimam Bononiam sola ciuilibus factionibus distidere. Sed florentia longe magis discordiis & seditionibus feruet. Utinam huc aut uenissem nunquam aut abire liceret per dignitate. Sed naustrum mihi integrum esse uideo. Nuncius mihi fuit impedimento quo minus tibi potueri omnia explicare. ignosce: ac Vale ex florentia. y. nonas Maias. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philelfus Francisco barbaro salutem

Accipisse te mihi non comode esse Florentiae: ita est sane ut accepisti. idque quod recte auguraris.

nulla mea culpa. Ad uos autem redire nundum mihi est integrum. Quum licebit faciam te meis litteris certior. Nam totum hunc annum id quod permolesto fero: obstructus sum reipublicae florentinae. Occupationes meae faciunt ut tecum hoc tempore longior esse nequeam. Vale ex Florentia. v. nonas Maias. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philelfus Leornardo iustiniano salutē.

Audari abs te uiro amicissimo eodemq; & sapientissimo & optimo consilium meum: q; me tādē ex urbe florentina tāquē ex officina sicariorum eripuerim: nō debeo non latari. Ac feci id sane tempestiue. Nam si ad redditū Cosmi medicis in tanta gladiatorum impūitate cōtinuissem Florentiā actum esset & de musis & de philelfo: Si enim qua tempestate minus uirum hēat. Cosmus ipse sicarius ē paratus qui me trucidaret. quid factum tum foret: quo tempore eiectis omnibus uiris optimatibus. omne ius reipublicae ad unum Cosmū delatum ē. Sum autem nunc Senae inter humanos atq; bonos uiros: Apud quos mihi conditio p̄ temporum fortuna satis honesta est. Solent enim mihi quotānis ex aere publico aurei quinquageni ac treceni. quadrigenti quinquaginta ī hūc annū mihi Florentiā fuerant cōstituti. Sed malo minorē pecuniā q̄te & sine uitae discrimine. q̄ multo maiorē inter gladios: & uenena. Vhe urbi illi: q̄ tanto amplissimōq; cuiū splendore orbata est. Quod autē me ortaris: ut ad uos me recipiam: consilium de me tuū: & p̄bo: & laudo: id qd̄ ēt sequar cū honeste fieri a me poterit. Nūc enim aut licet Nam benignū Senensibus sum obstructus. Vale. ex Sena pridie Kal. Februarias: Anno a Christi Natali. M. cccc. xxxv.

Franciscus philelfus Leornardo aretino sal.

Apud Castellunculus auditor & familiaris meus renunciauit mihi tuo nomine abitionē istic meā & pmolestē tulisse te: quoniam priuatus esses iucūditissima nra cōsuetudine: & rursus p̄bare. quia uicē eē non possem sine certissimo uitae periculo: adeo quosdam animaduertas inuidiae flānis aduersus me indies magis adq; magis aēstare. Vtrūq; certe quod mihi significasti: p̄feret p̄spicūū argumentū singularis tuae beniuolentiāe erga me. At ego sane mi Leornardae quāquā libenter agebā Florentiā cū ob alias plerasque causas: tū etiā propter te eruditissimū & optimū Vix tñ eo magis aequo animo Florentia careo quod inter istos flores multae uiperae delitescunt & ē quidē uenena ac pestifera. Nec enim te latet quanta moderatione animi quanta etiam patiētia sp̄ tulerim inimicorū insidias. itaq; ne sp̄ ipendēti naufragio subiacerē: ex istis quotidianis & turbulentissimis fluctibus in p̄ximā Senae urbis itationē hanc me recipi: ubi tādū futurus sum donec aliquis fecundior flatus ī tuā portum aliquē me cōuexerit. Nam ne hic quidem satis tuo me agere posse uideo p̄pter istorū p̄pinq̄uitatē. quibus uitam meam odio eē animaduerto: Sed hac de re satis. Tu uelim me facias certiorē de oī tuo statu. Vale ex Sena. iiii. idus Aprilis M. cccc. xxxvi

Franciscus philelfus Albertho Zancario sal.

T recte tu qdē mi Alberte & pamice facis: quod de me nunquā desinis aliquid cogitare. & agere qd̄ honorificū mihi & iructuosum sit. Conditio quā mihi p̄ponis nomine tuae florentissimae reipub. talis ē ut non mō nō improbē sed & probē potius & laudē. coeterum breui respōdebo tibi Vale. ex Sena pridie idus Aprilis. M. cccc. xxxvi.

Franciscus philelfus petro perleoni sal.

Ille tū tuum tibi diuturnam tanquam inusitatum suspicionem mihi affert: nescio quā. Itaque si tibi bene est ut & opto & uolo: scribere ad me quāprimū: quo tecū una gaudeā. Si secus est: id quod minime omnium uelim: scribe etiā mihi: quo tibi cōsilio saltē prodesse possim: Vale. ex Sena pridie idus Aprilis. M. cccc. xxxvii.

Franciscus philelfus Ioanni Francisco Gallinae sal.

Vm superioribus diebus splēdidissimus eqs auratus Petrus michael senensū legatus istic senā reuertisset. Barnabas humanus ac modestus iuuenis: qui cum illo Mediolāum petierat: mihi uerbis tuis renunciauit bono ut essem animo ac fiducia. Fore enī ut ad paucissimos usq; dies tua & humanitate & opera quod maxime sp̄ concupiueram atq; exoptatam tādē assequer. Pergratū esse desiderium studiūq; meū magnanimo isti inuictissimoq; Principi fuit profecto mihi huiusmodi nūcius iucūditissimus. Expectaui igit cōplusculos dies rursusq; expectarem: si uel per inimicorum Florētinorūq; insidias: uel per calamitates temporum liceret. Sed uides tu. quanta arte: quibusq; conatibus perditissimi & facinorosissimi homines. qui Florentiā tyrannida nunc gerunt. cum aliis uiris optimis p̄scriptis omnibus: tum mihi imprimis uitam eripere moliantur. Quod eo facilius sibi factū fore arbitrant quo p̄ loci p̄pinq̄uitate me oportuniore hēnt ī quē deseruiāt. Mouet me secundo loco nō minus aeris iclemētia: quae in dies magis atq; magis cū multorū p̄nicie & interitu icrebecit crudescitque: Fuerit igitur humanitatis tuae ut quod mihi iā pridē hac iter faciēs corā receperas: nuperq; uel nixius cōfirmasti: iā tandē p̄soluas. Nā quāquā munificētissimus iste Princeps: q̄ plurimis abundat & prudentibus & eruditis uiris. tamen fideli & innocenti deest nemini pōt apud eū locus. Atq; si is unus eē q; p̄ uolūtate iter capere atq; expedire possem aduolāsse ad uos iā pridem. Sed quae alii uoluptatē

afferre consuevit: familia mihi hoc tēpore sollicitudini est. Nam neq̄ hanc deferere debeo: neq̄ meū sine certa spe possum adducere. At ne dubitē qdē: si qd accuratius elaboraris. futurū: ut & q̄ primū & recte huic meæ pientissimæ uoluntati tuo beneficio mos gerat. id at æque te uelle p̄ tua humanitate ac posse exploratissimū habeo. Proinde reliquū ē: ut curriculo tranfigas: omninoq̄ cōficias: qd̄ coepisti. Hac una re me tibi sūmo & imortali munere deuinxeris: & animū in te meū non igratū experire pu det me p̄fecto hac de re pluribus ad te scribere. ne de tua uel beniuolentia in me uel beneficentia er ga omnes diffidere uidear. Sed q̄ me urgēt: intelligis. Rogo te ēt: atq̄ ēt: ut quicquid in me officii colla turus. es at plurimū breui id conferas: & cū primū facultas datur. Facultatē uero nō minus consiliū et industria quā aut tēpus offerat: aut locus. Et hac de re satis. Erit cū hisce litteris satyrica quædā exhor tatio: uersibus a me scripta ad inclytū istū principē pro Genuēsis & exulibus Florentinis. Hæc uelim cu res: is aut intelligat: aut saltē uideat. Nec enī dubito quā uiderit: daturū ēt operā: ut intelligat. Vale ex se na idibus aprilibus. Anno a christi natali die. M. cccc. xxxviii.

Franciscus Philelfus Antonio Panormitæ sal.

Erentiū quē eē apud me uoluisti. illi ad te dedi: cui tu p̄ litteras dari iusseras. Lucretius quē tan to pere flagitas: si meus eēt: cōtinuo ad te iret. Sed de re aliena irrequisito domino: nihil mihi agendū existimo: at non requisitū mō: ueḡ ēt rogauī. atq̄ orauī dominū eius codicis ut sineret me in re sua liberalē eē. Saxei ē capitis ac plane inexorabilis. Nullo pacto induci potest ut Neapolin lu cretius nauiget: ueritus ne qui ob populum amatorum fuerit: rursus sirenis Parthenopes beneficio in ceptus: insaniat. Vale ex sena. iiii. idus octobres. M. cccc. xxxvi.

Franciscus philelfus Petro perleoni sal.

Vas unas dedisti ad me litteras: eo iucundus lectitauī: quo diutius eas desideratā. Et ut queti bi secus ac uolueras acciderunt merore me affecerunt: ita quæ ex sententia contigerūt. mihi ficā mihi uoluptatē attulere. Deus tibi coepta in dies magis magisq̄ secundet. Tu interim fa cito ne tibi ipse defuisse uideare. Dictoria Plutarchi ad Troianū Cæsarē quæ in latinū uertimus: p̄pe diē dabo ad ioānē Cornelīū hōinē clarissimū: & cū his orationē quoq̄. & acrē. & longiusculā mittā ad te: & qdē talem qualem non Poggius modo: sed Cosmus etiam ipse medices. multo magis doliturus sit Nunc uero ad id: qd̄ petis: Cupis tu quidem a nobis scire: an lachryma aspirationem admittat. Reuoca tus nos ad grāmaticos. Mos tibi tamen gerendus ē. Si naturæ rationemq̄ attendimus: nulla cōsonans in latinis dictionibus aspirat: Fecit tamen doctissimorum hominū cōsuetudo: idq̄ iam pridē: ut quo rū uerbōz cōsonantes aspirationem recipent: ut inchoare. pulchrum. lachryma. Et id sane ob eā rem factū existimo: quo eiusmodi cōsonans uæ hemētus sonet. Tamen inchoare si a cha os descendit: id qd̄ non ab re dictū a quibusdā puto: ab sua ipsius origine aspirationē seruat. Quod aut omnes dicitare istic quosdam non lachryma eē apud. A. Gelium: sed latrina: & ita quodam in codice legisse te: p̄fecto codex ipse latrinarius quispiam ē: Nā hi oēs quotquot in tuscia sunt. Geli codices. hnt lachryma non latrina: qui & emendatissimi sunt: & istorum omnium: ut ita dixerim: parētes. Præterea duo me ad hanc rē plurimū mouēt: qd̄ & Romæ in quodam uetustissimo monumento: & in illo meo quē nosti: de natura deorū antiquissimo Ciceronis codice lachryma & cū aspiratione & per .y. tenue scriptum aduertī. Quo fit: ut etiam græcū eē nomē: hoc ē a græco ductū qd̄ illi ἄκρῶδῆ. uocat neq̄ quam dubitem. qd̄ autē. d. in. l. mutata sit: nihil ē. qd̄ miremur. Nam &. l. in. d. & rursus. d. i. l. plerumq̄ mutari inuicē cōiueuerūt. Quippe & μὲ λὲ τὰν meditari dicimus & allido p̄ adlido: & mediussidius pro eo qd̄ ē p̄ iouis filium. Videmusq̄ apud uetustissimos latini eloquiū auctores nōnunquā lachryma pro lachryma uisurari. Nec id ea ratione: qua optimus & maximus p̄ optimus & maximus dicitur sed potius ut funga pro φῦγᾶ tu pro τῦ mus pro μῖς: siuis pro σῖς: thus pro θῖς: & id quidem orientium more q̄. p. y. p̄ferre. u. cōsuerūt. quīs placuerit & Varrōi & Prisciano nomē hoc nā greco. sed latio uer bo qd̄ tundo ē deriuari: cupientibus his quidē ut existimo. blandius hac uia latinis uti: q̄bus admodū gra tificari uoluerunt. quasi nostris etiam armis ius nostrum tueri possumus. Si q̄s autem miretur cur la chryma aspiret: cū ἄκρῶδῆ sit in aspiratū: repetat memoria ipse secū ēt ἄγρῶδῆ καὶ τὸ δῶδῆ ἰὸν κῖ ἄπῖ ὕδῶς apud græ. nō alpirari. At anchora: & trophæū: & phytius apud nos uulgo aspirant. idēq̄ & i Horcus: & in lurcho intueri licet. ὀρκῶδῆ. n. nūq̄ aspirat græci: nec itidē. ἄρκοο: qd̄ ē cophini genus unde lurcho deductū ē. Fit id inq̄ sæpe ut ualētius sonet dictio. Nec incōsonantibus solum sed in uoca libus quoq̄ inuenias idem obseruatū. sic mihi dictū ē. sic hænū sic allucinari sic hōus: sic hōustus. qd̄ tñ p̄ multi uolunt nō ab honus: sed ab honos descēdere sic helluo & helluari: qd̄ ab edo manat: sic uehōemē qd̄ ex uæ & mens cōponi arbitror: tamen si uæ hemens eo quidam dictum uelint: quo uæ hatur emine tius. Permultaq̄ hmōi inueniri licet quibus eruditissimoz usus: qui ipse rationem i faciat aspirationem suo quodam iure addiderit: itaq̄ nō est mirandum trahere & uæ here aspirari. Fit enim nō solum disse rētiæ cā: ut quibusdam uidetur: sed etiam magis ut augumēo spiritus sonantius proferantur: sicuti eti am in prehedēdo. uæ hemens. aha. uaha. ohe. & in similibus patet. Nam cohors a cohortando dicit: ni hil uero ex ni: & hilum compositum ē. sed de his hæctenus Quod de statu nostro certior fieri cupis: en accipe. Nos hic ualemus recte & cōmode. sane & quam honestissime agimus. id unum ē: quod uirtutē ociosam esse non fiat: Quotidie puccini homines impurissimi per uenefic os ac sicarios uitæ no

frae insidias tendunt. Ego autem nō modo intrepide me cōstāterq; defenso sed omni etiā cura & in
dustria molior & efficio: ut permagno ipsi detrimento pernicioq; premantur ac extremo cōficiātur
exilio. id quod breui diuina benignitate futurū suspicor. Qua in re illud me unice perturbet. Vene-
tos iustissimos sanctissimosq; uiros: quibus oīa iure debeo. puccinorū socios appellari: si qua fortasse
rationi & cōstātie cū temeritate & furore: si fidei cū perfidia: si pietate cū scelere esse societas ulla pos-
sit. uale ex sena idibus sextilibus. M. cccc. xxxvii.

Franciscus philephus Leonardo iustiniano sal.

Efcio quo tandem iure te adeo offirmaris. ut cōtra omne uel amicitiae uel humanitatis ius
n meos mihi libros ac uestis non restituas. Tue enim iusticiae fuerat: qui te iustinianum cogno-
mines ut que apud te desposueram tuaq; fidei cōmendaram: mihi pro tua fide tuaq; inno-
centia restitueres. Quare te hortor & moneo: ne me diutius uana spe ludas: ne iniuria me afficias: ne
me ueteris amicitiae nostrae obliuisci cogas. uale ex sena idibus sextilibus. M. cccc. xxxvii.

Franciscus philephus Lapo florentino sal.

Etis a nobis: qui apud homē: uersus ille intelligatur: quo agamēnon ueluti conuitio a chal-
p chate acerbio laceffito respōdet βδὲ ὅ γδ μέ γδ ἢ δὲ αὐτὸν σδδὸν ἐμὴ μὲν αἰ αἰ ἠπδ δὲ λὲ δὲ
Dicis enim Ambrosiū monachū ita interpretatū. uolo ego populū saluū esse aut populū
perire. Et inepta hęc, sane interpretatio est & falsa. Subdis carolū codrū ita interpretatū aliter
quippe qui ab Ambrosio dissentiens ita exposuerit: uolo ego populū saluū esse aut me ipsum perire.
Et inepte is rursus & praue. Erat autē uterq; At ne id quidē mirū. Non. n. litam. is omnis error est inde
quod illius dictionis nō significata nō norunt. significat enim uel: significat an & hęc quidē uulgo: signi-
ficat item. Quam pro ut eo in cōparatiuis aduerbio utimur Et que admodum apud nos Quam signi-
ficat interdū & non sic etiā hoc loco nō cū tenui spiritu & accentu graui significat & nō: respondet enī
agamēnon uelle se. populū salutē & non perniciē atq; interitū. Quod quidē si minus Philephi aucto-
ritati stare decreueris: & apud Aristarchū: & apud Aristotelē: & apud porphiriū cōmētatores in illia-
da eosdēq; diligentissimos: doctissimosque uiros perdiscere planē queas. Queris secūdo loco: an αἰ
aliud quā semper significet. Nā eosdē Ambrosium & Carolū affirmare eā dictionē aliud prorsus
nihil quā semper significare. At inuenisse te plerūq; apud Thueydidem eandē ipsam dictionē αἰ quā
eiusmodi significatū recipere nullo modo possit. Recte tu quidē dubitas. significat enim non solū sem-
per sed quādoq; diu ut Homerus ἐχδὸν κδ τδ ἢ δὲ μὲν ἐσ αἰ αἰ. Et sophocles ἐλε δὸν δπ τ α κ ε ἢ δ
n τδ ἢ αἰ βδ τδ ἢ ἐξ ε τδ σ α δ. hoc est diuturnā senectutē diuturnā uitā. Quādoq; autē significat ut
que unde Thueydides in prohemio δὲ τδ σ μὲν δὲ ἢ δὲ λ ε ἰ ρ αἰ λ ο γ ο ἰ δ τ ε ἢ ἢ. Quas equidē
easdē significationes iuenies usq; apd nos habere. uale ex sena pridie nonas septēbres. M. cccc. xxxvii

Franciscus philephus Ambrosio monacho sal.

Eddite mihi sunt tue littere: quas uidi libenter & legi libentissime. Quod autem significas
r meas ad Lapum litteras florentie interceptas incidisse in manus tuas: & in his lectitasse te
meā in exponendis dictionibus quosdā græcis sententiā quā minime reprehendas: sed eam
in cōiucium agerrime tullisse. Fateor litteras a me scriptas: & eas dictiones expositas. Quod at conui-
cium putas cauillum fuit quo propterea sum usus: animaduertere: quā æquo animo laturus esses: quod
uel in re ac uero dici mordacius inte possit. Non igitur uitio des si ego summis iniuriis: & contumeliis
laceffius: familiaribus istis tuis orationibus & satris par pari ut dicitur retulerim. quod autē polliceris
te meum & esse & fore gaudeo. Nulla in re frustra desiderabis officiū meū. De Cosmi Medicis i me
animo nihil est quod minus credam. Nam quam me sit exosus iam pridē expertus sum. istius in me be-
niuentiam philippus Sicarius declarat. itaq; de reconcilianda gratia mihi post hac uerbum nullum
facito: Sicut ipse uenenis utatur. Ego autem ingenio & calamo. uale ex sena Kal. Octobribus

Franciscus philephus Ambrosio monacho sal.

Aucis respondebo tuæ prolixiori epistole. Ego amicitiam Cosmi medicis nolo. inimicitias
p contemno. Nam & infensi animi simulata beniuolentia nihil est perniciosus. & ego ita pru-
dentie armis muniui me ut nullas insidias pertimescam. uale ex sena. v. idus Decembres
M. cccc. xxxvii.

Franciscus philephus mediolanensium ac Ligurum principi

Philippo marie Anglo sal. dicit plur.

Vnt qui alexandrum regem macedonia magnum illum eo magis laudandū censeant: qd
s alium neminem neque uiderint: nec audierint: nec legerint quē ulla cū illo liberalitatis ac
munificentie uel magnitudine uel splendore cōparandū esse arbitrentur. Et profecto nul-
la omnino alia uirtus est: quæ magis summis uiris singularē hominum beniuolentiā paret
ac fertur: quam oportuna quedā & eximia beneficentia. quod quidem propterea fieri existimo: quia
tāta sit p̄tatis huius diuineq; uirtutis raritas: ut uix tādē rariores phœnices putent si qs tādē phœnix eē
possit: atq; q̄to aliqd i bonis rariū sit: tāto e pulchriū. tāto admirabiliū. tāto cariū. Cogitāt igit d te mihi

& immortalis tuas inauditasque uirtutes animo uoluntati non solum Alexander ille omnium litteris atque ser-
monibus celebratus plane absoluere: sed omnis etiam humani generis memoria: omnis etas uidetur idi-
gna: que cum illius tecum excellentie laudibus conferat. ut enim reliquas uirtutes tuas: que multiplices sane
& obstupende sunt omnes in presentia omittat. quantum hac ista illustri munificentissimi regalisque animi
tui preclaraque uirtute mortalis ceteros superes: atque longissime ante eas: satis superque testantur incliti
Aragonum reges & tot preterea ac tanti illi: & ex utraque Hispania: & ex Italia. & ex Sicilia principes iui-
cissimique duces: quos ad Galeam nuper una felici illa & maritima & terrestri prelii formidabilique uic-
torie in triumphum egeras: imo cum in triumphum agere non secus posses: quam deberes: non modo non egisti: sed
his honoribus: & splendidissimis. muneribus cumulasti. quibus nihil est illustrius: nihil magnificentius
nihil denique regalius. Adeo ut qui seruitutem perpetua iure optimo meruissent: non modo se liberos tua
benignitate: sed multo maioris potentiorisque factos intellexerint: quam unquam antea fuissent. **Quis** igitur
fuerit ita faxeus: ita ferreus: ita omnis humanitatis itaque sensus expertus. qui minus iuste te laudibus pro-
sequendum existimet. que & in usitate sint & apprime immortales. Sed quid nunc preterita quid aliena
commemoro: ea preferam que & multa dicendi uolumina expetunt: & de quibus nulla gens. nulla litte-
ra. nulla posteritas conticecet? De me ipso habendus est sermo: hoc est de precipua facilitate erga me
tua liberalitateque singulari. Reddite enim mihi sunt ad tertium idus quintiles per benignam littere tue: que-
bus tibi debita mea erga te fide atque obseruationem magnificis: mirificeque extollis tui ut ad te ueniam ac mun-
ificentiam tuam presens experiar: quam humanissime inuitas quam studiosissimeque hortaris. **Que** res quam mihi
attulerit uoluptatem: uel felicitatem potius: non facile expresserim. **Visus** sum. n. deum testor: tuis
litteris deum aliquem audiret. Pro quo tuo tam benefico: tam excelso erga me animo: quid referam
quid pollicear: nihil habeo. Nam mea fide & pietate iam pridem dedicauit tibi: ac deuoui. itaque si uita: si ani-
mum tibi meum deditum esse animaduertis: quod est: quod hoc tpe uel te: uel beneficentia tua dignum recipere ab
me queas? Nisi fortasse illud desideratis: ne patiar tantam hac ista & tam excellentem benignitatem tuam: ubi ea
minus utar fruarque perituram inuetos. **Quod** in gratitudinis teterrimum crimen ne unquam mihi obiciendum
sit: utar eadem istiusmodi tua beneficentia: ac fruar & libenter & tempestiue. Nam quod mihi gratius possit da-
uiniue contigere quam tua uti benignitate: uel tuo aspectu frui: que eque atque numen aliquod in terris co-
lo. Cum primum igitur licuerit per eas occupationes: quibus publico munere sum obstructus: ibo ad te: **Vale** ex
Sena idibus quintilibus. M. cccc. xxxviii. **Franciscus** philephus ioanni paleologo regi & imperatori.

Romanorum ac semper augusto sal. d. p.

Rece prius responderam grecis litteris tuis. Nunc latine tibi locuto per litteras latine respondeam
g necesse est. Velle eadem liceret mihi obire: quod iubes. Nam nihil est apud animum meum antiquius quam
tuam obsequi uoluntati: cui nihil est quod post deum non debeam. **Tua** in me multa cum apud te con-
stantinopoli agerem. & maxima beneficia nulla unquam deletura est obliuio. **Quibus** me muneribus
non donasti: quibus honoribus non ornasti? **Verum** quod fieri non potest: qui ab me fiat. ignoro. Si annuo
munere senensibus obligatus. si ante constituta diem decederem. fidem meam desiderarent. sibi uerba da-
ta dicerent. **Quod** ais datum te operam. ut me fide senenses liberent. **Non** enim existimare te futurum
ut hi tam pio unionis: quam uulgo noiant: operi aduersentur. quin potius cum mea istic presentia ob inter-
pretandi munus tam uehementer sit opus. nec alius quisquam ad rem tantam satis idoneus reperitur. accessum
istuc meum facile & equo animo patiantur. Soluerent me fide fortassis & abire senenses paterentur. **Nec** pe-
tenti tibi aduersari auderent. **Ego** autem hominum animos & in cute: & intus noui. **Arte** me usum uel oculis
iudicium simularent. aut cupiditatis. aut leuitatis accusarent. **Quare** noli obsecro rex optime. & im-
perator maxime: quod multis meis permagnisque laboribus & fidei mihi: & grauitatis nomen ab seum
te etate uendicauit. id breui maxima cum labe amittam. **Adde** etiam quod ne istic quidem esse sine uite
periculo unquam possim. **Nam** hi qui nunc florentiae tyrannida gerunt. sunt mihi uehementer insensi-
lidi: nullam ob meam culpam. sed ob id dumtaxat. quod me uiris optimatibus quos patrio solo exter-
minarunt. affectum impurissimi homines norant. **At** quantum Cosmus medices factionis princeps re-
liquique Puccini apud Eugenium ualent & opibus & gratia. poteris eum uoles non obscure perdiscere
Itaque ut & salutis & incolumitatis meae rationem habebam te non uelle modo. sed et iubere non sum ne-
scius. **Quod** hortaris. ioannem marium filium ad te mittam. faciam id quidem nequaquam iuitus. quid
enim mihi optatius cedere possit. quam meum dilectissimum filium uel hospitio tuo. uel disciplina uti
qui omnium christianorum principum & dignitate sis maximus. & uirtute primarius. uale mi augu-
ste. & me illo fore tibi persuade. quo cum uoles. pro tuo iure omnibus in rebus usurus sis: **Ex** Sena
xii Kal. septembres. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philephus Eugenio quarto summo pontifici sal.

Eus erga te animus & integerima fides pater sanctissime esse tibi debet permultis argum-
m tis iam pridem & perspecta & cognita. **Quare** si hoc tempore minus presto quod iubes: non mu-
tate meae id uoluntati. que eadem est que semper fuit: sed necessitati potius dato. **Non** enim te fugit
quo est in me animo & Cosmus ipse. & factio Cosmiana. sine maximo meo uite discrimine diutius istic uer-
sari non posse. **Quod** at mones. tue fidei credam me. credo equidem. scioque tua fide. tuaque sanctumonia ni-
hil innocetius. nihil costatius. ueque inimicorum perditoremque perfidia iam pridem expertum sum magno meo cum ico

modo patere igitur obsecro: ut bona tua cum uenia uitæ meæ ac salutis consulam. Non. n. in tanta eruditissimorum & disertissimorum hominum copia: qui & greca latine: & latina grece perpulchre interpretentur: tibi deesse potuerunt. Vale ex sena. iiii. nonas septembris. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philelfus senatui & populo perusino sal.

T humanitatem erga me uestram uehementer amplector. & liberalitatem maximi facio. Do leo autem & permoleste fero: quod his tibus littere mihi uestre redditæ sint: quibus iam alius fidem dederam. Hanc uero inuiolatam ut prestem & ipse cogor. & uos idem uelle non dubito. Quod si tempestiue uestre ad me litteræ aduolassent. essem profecto desiderio uestro incredibili mea cum uoluptate obsecutus. Ornassemque uestram istam splendidissimam iuuentutem pro uirili parte non modo eloquendi. sed etiam uiuendi laudatissimis artibus. Quoniam igitur honestatem cause intelligitis. gnoscite mihi: si minus ac in re expectationi uestre responderi. ualete ex sena idibus septembris. M. cccc. xxxviii

Franciscus philelfus senatui & populo bononiensi sal.

Ngratus certe sin si tot a uobis & litteris & nuntiis inuitatus: ut pulcherrimis & amplissimis propositis premiis apud uos annuum oratorie ac philosophie tradende munus. quam apud alios hac tempestate obire malim: ingratus sim inquam ac sum opere accusandus: si minus uobis in amore respondero. Animaduerto enim non sine incredibili quadam beniuolentia aduentum uos meum tam mirifice cupere. non enim is sum: cuius in urbem uestram aduentu accessio ulla nobilissimo amplissimorumque omnium artium disciplinarumque gymnasio istius uestro fieri queat. Sed quantum intelligere coniectura possum: mea erga uos uestraque rem pietate: uel ex eo usque tempore nobiscum repetitis quo iam anno undecimo & amplius primum bononie docui: Ac profecto nihil in hac die mihi bononia gratius: nihil iucundius uisum est. Nec me recens hæc inuasit opinio: idem enim iudicauit. semper: Sed reip. istius uestræ uehementiores procelle. turbulentissimique fluctus qui per id temporis continuo sunt secuti inuitum me istinc retinentemque eiecerunt. Verentur musæ naufragium. quiete amant: oderunt tepestatem ac fragorem: Quamobrem cum pacata uos republica tranquillaque ciuitate uti intelligo: & uestre gratulor: & meæ lætor felicitati. Habeoque immortalis deo sempiternas gratias quod meis de uobis optatis fortuna tandem responderit. que res facile me induxit: ut uestro desiderio satisfaciam. Propediem igitur ad uos ueniam ea animi sententia ui futurus tam diu quam apud uos sim: quoad per Philippum mariam anglum cui sponsum fidei sum obstrictus. mihi licuerit. Vale ex sena idibus septembris. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philelfus Antonio panhormite Poetæ sal.

Ononiæ hoc semestri futurus sum: hoc est a kalendis Ianuariis ad kalendas quintiles: tam & si ante kal. Ianuarias sena decedere non possum. Decreuerunt autem nobis bononenses in id temporis ducatos quadringentos quinquaginta: quod premium ante hac nemini unquam non Bononie modo sed neque in Italia cuiquam datum est. id quod tibi pro nostra beniuolentia uoluptati fore certo scio: quippe qui amicorum comoda & honores tua comoda honoresque esse ducas. Postea uero ad constitutam kalendas quintiles die bononiensibus relictis. cõcedam mediolanum ad nostrum illum diuinum principem philippum mariam anglum. Is enim me suis ornatissimis. & munificentissimis litteris ad se deuocauit. quare siquid me uis facturus: in te est. Tu me optimo regi Alphonso comendato. uale ex sena idibus septembris. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philelfus raphaeli fuscherario sal.

Vam in me singularem beniuolentiam magnifico. quod aut hortaris: propediem ad uos eam ueniam. non mediocriter ab omnibus expectatus. Hortaris tu quidem: ut aiunt: equum lidum in campum. quare & si senes decessioni meæ molesti sunt. faciam tamen intelligas: quantum apud me pondus tuæ amicissime habuerint. uale ex sena idibus septembris. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philelfus lapo castelliunculo sal.

On possum tuam diligentiam non probare & fide pietateque erga me. Mones insidias caueam. esse. non quosdam quos mei nominis splendor offendat: & iccirco mihi exitum machinari. ego autem quaquam non sum ignarus quod uulgo dicitur apud grecos τὸ δέει μὲν ἄρ' ἔστιν ἔτι μὲν nihil tamen omitto: quod meæ salutis interesse putem. Nam prudentis consilio fieri posse cõseo: ut omnis uis necessitasque fatalis aut repellatur: aut diuertatur: aut leuius saltem offendat. Tibi autem gratias habeo quod omni in re te mei studiosissimum prestes. uale ex sena pridie kal. Octobris. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philelfus leonardo aretino salutem.

Vanquam scio meos omnes familiares uel nulla mea commendatione tibi esse commendatissimos non tamen omitto: quin abs te petam: atque contendam: ut si me ames: lapum nostrum per doctum & perdisertum uirum quibuscunque rebus poteris ita tractes: ut intelligat meam apud te commendationem pulcherrimum ualuisse. uale ex sena pridie kal. Octobris. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philelfus Leonardo aretino sal.

Vicquid saxolus pratenfis auditor noster uerbis tibi meis exposuerit: sic habeto: ac si coram quod ipse tecum loqueret: Nihil est enim dicturus tibi: quod ab me non dicendum acceperit: uale ex sena kal. Octobris. M. cccc. xxxviii.

Francisci philelphi Epistolæ liber Tertius

Franciscus philelfus francisco sphortie imperatori sal.

Vod antea instituerat cōsiliū magnanime impator festinat hoc tpe necessitas.
 cū ab humanissimo socero tuo Philippo Maria diuino principe essem nup or-
 natissimis litteris ut ad te irē q̄ liberalissime inuitatus. & id me factūz ipse rece-
 pissim decreuerā equidē anteaq̄ mediolanū cōcederē. & te uisere. & patriā quo
 beniuolū in se alter altera gratū me eē experiret. & n. patriā oīa debeo. a qua
 genitū educatusq̄ sim. Tibi uero ob prāstātē animi tui probitatē inauditamq̄
 magnitudinē iam pridā incredibili quadā beniuolentia obseruantiaq̄ afficior.
 Sed mea hęc animi sententia turbatur his rumoribus ac nuntiis: qui de tua in
 Tholentinatis. meos ita obsidioneq̄ afferunt. Nunciantur enim uulgo te infesto agmine i gentiq̄ reo
 rum oīum & formidabili apparatu pcessisse in Tholentinatum agrū: Eoq̄ igni ferroq̄ uastato obfi-
 dere oppidū: atq̄ ipsius ciuibus non captiuitatem & seruitutem. modo sed omnem cōtumeliā cedēq̄
 minitari. Quā qdē ipse audiens sum eque miratus ac dolui. Qui eni fieri potest ut tanta & tā eximia
 uirtus tua quicq̄ audeat uel perpetrare: uel moliri: quod nō solū ab animo magno elatoq̄ abhorreat:
 uerum etiam in quū sit & tetrū. & imane. Nunqd ludibriū illis necēq̄ minteris. qui & forti animo &
 inuictō patriā salutē dignitatēq̄ tueātur. At eos oīs q̄ pro patriā se deuouissent. in magnis uiris hōdos
 eē uniuersa canit antiquitas. An id facturus es quoniā tibi Tholentinas aduersi sunt. tuosq̄ uehemē-
 tissimos conatus p̄tinatius remorant. At nō solū qd tibi cōmodū sit: sed qd illis cōueniat debes cōside-
 rare. Nam quoz fidē putes in te certam fore. si eos perfidos in se fuisse cognoris. Quod si apud bar-
 baros etiā uirtutem interdū uenerabilem extitisse accipimus. quid tibi faciendū sit cogita: qui ad lau-
 dē: q̄ ad gloriā natus sis. Es ne oblitus longe magis arte atq̄ beneficētia: quam aut minis aut etui & pa-
 rari & cōseruari regnū: Quibus nā rebus Cyrus a Mediis iperiu ad perlas trāstulit. Non est industria
 & animi Magnitudine: Quibus Alexander ad Cāngemusq̄ penetrauit. Non ne prudentia ac beni-
 gnitate: Quibus tandem C. Iulius cāsar orbis terre principatum adeptus est. Non consilio & clemē-
 tia. Nā Romulus quādiu hūmanū se se & māsuētū prāstitit: quasi numē in terris est habitus. Cū pri-
 mū iperiosus uoluit rebus uti: ab iis in illū sēuitū est: quibus carior esse iucūdiōzq̄ debuerat. An ultio
 te delectat: quo aliquid. fortassis aduersus te: id qd tñ haud cōcesseri. Tholentinas conati fuerint. At
 ulcisci foeminaz: philosophi: nō magnanimi principis: nō Frācisci sphortiaz eē uolūt. Audi quāso fa-
 piētē illū Macedoniā regē philippū alexādri patrē: q̄ cū urbes græcie: quæ malo i eū aīo esse uiderent
 atq̄ nouis rebus plerūq̄ studerēt: qdā cōsulerēt p̄sidis eē cōtinēdas: respōdit: male pulchrū se longum
 tēpus. quā hez breue appellari: intelligebat enim rex prudentissimus ea esse tutissima prāsidia: muni-
 tissimalq̄ arces: quæ hoīum beniuolētia charitateq̄ fundatæ ac firmatæ forent. Nam aduersus iustū
 idēq̄ cōmune oīum odiū nullæ uires eē: nulla ingenia satis possunt. Quare idē philippus eos. qui ama-
 rius atheniensibz utēdum esse cōsulerent: insanire dicebat qui hominem: qui ad gloriā: omnia agen-
 do patiendozq̄ referret: gloriæ theatrum iuberent amittere. Nō enim quoniā se liberos athenienses:
 quā seruos mallent dignos rex prestantissimus censebat: in quos grauius animaduertēdum eēt meri-
 to is igitur optimoz iure a theophrasto traditur nō solum genere & dignitate regia: sed et cum fortu-
 na tum moribus maior cæteris regibus ac moderatior extitisse. idem quoniā populorum ingenia mo-
 resq̄ callent: admonebat nō absurde Alexandrum filium: ut & blande se utendum macedonibz gra-
 tioseque prāstaret: quo multitudinis sibi uires cōpararet: Capiunt inquam animi populoz nō minis
 terroribus. nō ui. sed cum aliis nōnullis humanitatis officiis: tum blanditiis maxime: quibus cum mino
 apte scipio ille posterior aphyricanus olim uterē: repulsam habuit consulatus. itaq̄ si quid preter uolū-
 tatem tuam princeps inclyte tholentinas ausi fuerint: tuum esse duco non modo non ulcisci: sed &
 ignorare potius. & eorum tibi animos mansuetudine: facilitate & beneficiis deuincere. Sin autem ni-
 hil fuerint apti: quid tibi faciendum rear: intelligis. Nunquid eos oblitus: quid romanis priuernatum
 legatus ille responderit: quum a quodam tristionis sententiæ auctore interrogaretur: quam pœnam
 meritos priuernatis censeret: eam nihil ueritus inquit: quam hii merentur qui se libertate dignos cen-
 sent: Rursusq̄ ubi consul mitius subdidisset. Quid si pœnam remittimus uobis qualem nos pacē uo-
 biscum habituros speremus. Tunc idem legatus eadem animi uultusq̄ constantia si bonam: inquit de-
 deritis: & fidam & perpetuam: sin malam: haud diuturnam. Quibus quidem ferocioribus dictis non
 modo non sunt ad iracundiā ultionemue incensi romanorum animi sed priuernatis potius omnis
 dignos iudicarunt: quibus ciuitas daretur. intelligebant sane uiri permagni & sapientes tantam esse
 uirtutis uim: tantam maiestatem: ut in hostibus quoque gratiam mereretur. Num metui. tu fortasse
 quam diligi malis. Optime natura prouisum est: ut metum semper odium consequat. At diligi & ama-
 ri nunquam possis: nisi & iustissimum te beneficentissimumq̄ prestiteris. iustus uero ac beneficus eē
 neque atqui aut aliis ultro nocuerit: aut modum rebus suis statuere. uel noluerit: uel neglexerit. Qua-
 re te Francisce sphortia per magnitudinem animi tui preclarasque uirtutes oro: atque obtestor: ut
 iram hanc istam omnem: si quam tandem id ipsos Tholentinas meos iram conceptam habes: mitti
 ges ac places. Et omnem denique perturbationem: quæ consilio prorsus omnique rationi aduersat:
 prosternas: atque abiicias. Nemo sit aliis imperare: qui sibi: ipse non potest. Nulla uictoria maior est
 nulla illustrior: quam seipsum cum oporteat uincere. Violentum hercle nihil est diuturnū p̄cipitatus

9 Vo inflatu positæ sint res meæ. nō ē difficile iudicatu. Vniuersa hæc ciuitas factionibus tur-
met Nec diu abesse pōt: quin pariat maximi quodpiam mali. Præterea nostri: quā mihi aduersi
sūt. Vbiq̄ gētiū malim eē quā florētia. Vale ex floren. iiii. idus decēbris. M. cccc. xxxii:

Franciscus philelfus Francisco barbaro sal.

Osti iā pridē: quanta mecū familiaritate atq̄ beniuolentia iunctus est Antonius Capanoren-
sis. Qui quāquā sua probitate & innocentia tibi deat eē carissimus: tñ ut mea ēt causa aliquid
cumuli accedat ad pristinam tuā in eum benignitatē: te etiam atq̄ etiam rogo. Vale ex florē.
iii. Kal. Janu. M. cccc. xxxii.

Franciscus philelfus ioanni Aurispe sal.

m Ihi polluce meo uāhemēter ē opus. itaq̄ rogo te ut eū ad me ire quāprimū cures: nā illū tibi
tantisper usū dedi donec abs te repeterē. Quā fac ne scō accedere ad te scribā. Vale ex flo-
rētia. iiii. Kal. ianuarias. M. cccc. xxxii. Franciscus philelfus Ambrosio monacho sal.
l Iteræ mihi tuæ sp̄ gratissime fuerūt. & in p̄sentiā: quā antea lōge gratiores: indicant enī dilu-
cide: ab q̄bus mihi cauēdū sit. Veḡ utar equidē morē meo: ut & nemini noceā & laceffitus in
iuria: me uirū eē meminerint. Vale ex ædibus nr̄is floren. xiii. kal. Febru. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philelfus Thome sarzanensi sal.

p Lacerunt quæ scripsisti mihi uerbis reuerendissimi comisq̄ p̄ris Cardinalis. Nec aliud q̄cū
hēo qd̄ respōdeā: quā maturato opus eē: Nā hic oīa sunt turbulēta: & mihi nequaquā tuta. Cām ti-
bi iā pridē significauī. Cura igit̄: ne frustra mihi scripsisse iudicaris. Vale & me clementissimo
patri Cardinali & comēdatum: & earū reddito: ex florentia. xii. Kal. Aprilis. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philelfus Karolo Aretino sal.

s Vnt nonnulli: q̄ me monuerūt. ut mihi a te caueā. Moliri. n. te mihi: nescio quas ifidias: ut q̄ eru-
ditione & p̄bitate nequeas facinore mihi noceas. Sū egdē id miratus qd̄ neq̄ deū metues nec
hominū famā: tāto sceleri te obnoxiiū sis facturus p̄serti cū nullā hēas iustā aduersus me cām n̄
eni mihi uitio dandū ē: si te doctior existimor magisq̄ disertus. sed ingenio ignauit̄ tuæ: qui si ita lit-
teris & bonaz̄ artū disciplinæ operā dares: ut exerceō sc̄nori & flagitio: eēs me fortasse multo supe-
rior. Nā qd̄ iactes iis anchoris te munitū ut nullos fluctus. nullos turbines p̄timescas uidi ego p̄sape tā-
tū eē uetoz̄ ipetū ut nullæ anchoræ: nullū robur nulla alia munima satis sit: q̄ qualidissimas ēt naues tue
af̄ quominus obruant fluctuū uorticibus: ac patiatur deniq̄ naufragiū. Itaq̄ prudentius feceris: si rōr
malueris: q̄ p̄turbationi parere: quaz̄ altera excutit ex hoīum mētib̄ tenebras insaniz̄. deturbatio ue-
ro lucē sapietiz̄: Tu de me Karole nihil habes. qd̄ iure queas ex postulare. Nā neq̄ publice: neq̄ priuatī
nocui tibi unq̄ Quin ut scis nōnunq̄ es a me pulcherrime laudatus. uel. tū maxie cū a q̄busdā grauib̄ i-
tegerime isq̄ uiris eēm cōmōe factus te mihi moliri ifidias. id. n. iccirco ab me factū ē. ut aliquāto te pu-
deret tui. atq̄ respiceres. Sed quātū possū augurari tāta ē uis morbi. quo inuidētia te excruciat. ut nullis
neq̄ humanitatis. neq̄ admonitionis remedijs ad sanitatē redeas. Me tñ nullæ tuæ monebūt iuriæ quo-
minus p̄gā similis eē mei. Vale florentiz̄ ex ædibus nr̄is idibus Aprilis. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philelfus Nicholao nicolo sal.

e Go te Nicholae nichole uel ex usq̄ cōstātīnopolī ex Chrysolora focero meo sapiētissimo cla-
rissimoq̄ uiro quo eēs igenio. q̄bus moribus. ad unguē didiscerā. Cūq̄ postea ī italia reuertis-
sem eadē ac ēt plura tū ex Guaryno ueronēsi. tū ex ioanne. Aurispa uiris prudētissimis & ap-
prime eruditis audierā. Nec destiti tñ ea p̄stare oīa q̄bus te mihi sūma beniuolētia deuincerē. At nullis
meis nec officiis. nec meritis potui te aliū reddere q̄ eēs & iā factus: & ex diuturna cōsuetudinē cōfir-
matus: q̄ tibi magne laudi ducas si p̄stare id queas: ut uiri oēs docti & boni tua opa & industria flo-
rētia extrudant. Itaq̄ & gloriaris & Chrysolorā florētia eē a te expulsū: & Guarinū & aurispā ambos
turpiter eiectos. reliquū eē Philelfū unū quē aut breui exulē facies: aut malē efficies. qd̄ ista sibi tua ue-
lit oīo nō itelligo. Nō. n. eiūsmōi sūt nerui tui. ut mihi q̄cū possis icōmodare. Nā q̄ ad florētia attinet:
ego mea spōte iuidiz̄ cedere iſtitui: nō minis tuis q̄ nullaz̄ es uiriū: nulliusq̄ auctoritatis uir non metu-
potētioris cuiuspiā cuius opibus audaciāq̄ ifanis. sed ut uiuā ipse mihi liber cū nr̄is Vides tu sane: ni-
si p̄cinitus mētis luminibus captus es. q̄ unus Philelfus uniuersæ ciuitati carus ē & piucūdus. Nihil ne-
q̄ priuatī nec publicæ petis a me frustra. Si lapides ipsi loqui possent. oēs ī meas laudes liguas soluerēt
Mibi gratificant̄ oēs q̄cūq̄ optari oblequūt̄ oēs. iferuiūt̄ oēs Quis uir bonus & grauis cuiquā ad-
uerf̄ bene p̄ merito p̄ mereriq̄ assiduissime studentī. uelim mihi dicas: q̄ ē erratū aduersus te meum
Nō ne oibus in rebus tibi usq̄ morē gessi Quid hēs qd̄. mihi des crimini. Nū finis te uirū iā decrepitū
& rerū humanaz̄ callentissimū seduci a uerfuta maleficaz̄ uulpecula Karolo aretino. Nō ne ai aduer-
tis aliq̄ de prauatū pd̄iūssimi hominis corruptūq̄ ingeniū: An pateris eū uti te ueluti iſtrō quodā fu-
roris iū. Respice: respice tandē. Cōsidera annos tuos: Quādiu nobiscū futurus es Quod si nullū puta-
res fore diuini iudicis uel p̄miū: uel suppliciū: hominū tñ de tua uita atq̄ morib̄ existimatio tibi uerē-
da eēt. Ergo qd̄ ī me erit: ut nunquā præstiti: ita tibi præstabo nunq̄ nō mō inimicitiarū sed ne minie-
qd̄ uel similitatis: uel idignatiōis materiā. Vale florē. ex ædibus nr̄is. idibus Aprilibus. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philelfus Thomæ Seneczæ sal.

Hic aut cum & tranquille & honorifice uitam agerem neque de re florétina ulla mihi prorsus cura est propter
humani commiserationem ingenium: mense decimo ex quo florétia decesserit nulla mea neque culpa neque cul
pa suspitione: statim potuit inimicorum coniuratio: ut ipse quoque iter prescriptos ciuis optimatis proscribere
rer. id quod ut accepi. uniuersae ciuitati fuit molestissimum auditu. Quin in proximum idem annum misus est sena: ut
me iterimeret: idem ille sicarius: qui ab eadem ornatus coniuratione in faciem mihi uulnus infixerat. Hic philip
pus est uocatus: patria natus calale fluminis. & patre thoma. & auo bruno: qui et ipsi ambo notissimi ha
biti sunt sicarii. Aberat per id tempus ad petriolanas balneas. idque non tam ulla mea uel necessitate. uel declinatio
nis quod gratia: quam diuino quodam consilio. ut certe puto. Nam eo sum profectus sola uiscendi causa. Solet enim ple
rumque omnipotens deus. quo de perseverantibus in malignitate facinorosisque hominibus aliquando supplicium summum
uenisset. neque me usquam uideret. adiit praeclearus in philosophia uir ac medicum prudentissimum Petrum iohan
netum: qui ex patria Bononia pulcherrimis primis accersitus medicinam docebat. ut nunc et docet in eius
urbis publico studio. Ex eo quaerit. & qua in uicina ipse habitare: & tibi docere. & quot mecum ducere
comites: & quantum ualere gratia apud ciues. Ad quaerit ille. ut est uir callentissimus aequae atque acerrimo stre
nuissimoque ingenio. inspecto hominis uultu & considerata uerborum temeritate. singulari ea respondit
quae mihi usui fore arbitrare. Eodemque die litteris me de ea re omnium commune fecit. quare sena ubi continuo
reuertissem. ex illoque liquidius re omnem coram didicissem: mox adeo praefectum praesidium: quem capitaneum uo
cat. Honophrium tyfarnate cognomino Virile. hominem subdolum & fallacem. Huic re ipsa. ut habebam expo
no. & omnia sicarii signa. qualia & a petro iohanne didicera. & ipse quoque dum illum inter ambulandum obuia
habeo. agnosco. Respondet continuo ueterator ille. & fraudulentus. latro. Grates habeo sempiternas mi
pater obseruadissime philippe immortalis deo. qui mihi causam praestitit. quo tibi aliquo officio meo rem di
gnam gratificarer. Nam iam pridem cupiebam occasione offerri mihi more gerendi tibi. Hominem ac tutum com
prehendam. Comprehensum torquebo ita ut uel concoctum cibum omnem ei erua e stomacho. Quae si consciu cuius
piam aduersus te perpetradi facinoris offendero. uita priuabo. Sin minus offendero missum faciam. igitur
aberrasse me in se capiundo. non enim illum esse quem quaerebam. Fareor equidem mihi Aeneam uel ex his uerbis me
illuc de homine suspicatum nostri nescio quid. Caeterum quoniam satis mihi de sicario comperit uidebat: egi
homini gratias de optima erga me uoluntate. Capis sicarius eodem uespere. Captus torqueus. & mei iteri
medici causam missum comitetur. idque honophrius continuo palam facit. Sed ab quo missus foret. reticere. nec
sicarii plectit. Sed differt ad aduersionem. modo aliam causam obtendens. modo aliam. at uerisimile nullam. interea
tempus increbrescit non solum apud me. sed apud nonnullos grauissimos ciuis tuos. Honophrium tyfarnate com
mutasse Philippum sicarium cum praetura florétina. Nihil est enim apud florétinos usque adeo secretum atque arcanum
quod minus quam primum effluat. ita sunt omnes tam rimae pleni. Quod rumoribus fuerat diuulgatum. ipsius rei tam
de euentus apud probat. Nam paulo postea florétiae prior declaratus est Honophrius tyfarnas. Sed redeo ad si
carium: Mulctauit hunc honophrius libris quingentis. Erantque multo antea paratae pecuniae. quibus ille carcere
liberatus remitteretur florétiam. Et quod ridiculosius fuerat. in sententia quam ipudensissimus latro aduer
sus sicarium tulerat: dicebat. illum ad id facinoris perpetrandum fuisse corruptum gratia pecunia & magna re
muneratione. ab quo autem ab quibusue corruptus fuisset. subtraherat. Caeterum longe se sua de sceleratissi
mo sicario liberando sefellit opinio. nam ego iniuriarum agens puocatione sum usus ex tuae patriae institutis
ad praetorem. itaque ea omnia ab honophrio latrone deuoluta est ad iacobum Costantium siculum ex Messana qui
inocentissimus & grauissimus ea tempestate praetoria gerebat Sena. Hic si potuisset causam ex integro co
gnoscere non obscure patuisset. & qui fuisset auctor florentiae uulnerandi mei. & a quo idem sicarius mi
tus Sena esset ad me intermedium. Nam florentie quoque patuit de sicario: patuit de licitatore conductore
que sicarii. Is enim fuit homo purissimus ac nequam Hieronymus brochardus imolensis. Sed qui fuerint fa
cinoris auctores: qui mercedem quam pepigissent: sicario dissoluerint: in obscuro sunt: cum tamen nouere plures
Laurétium medicum una cum Nicholao & Carolo frequentare praesepae solitum omnium scelestae officinae in fames
aedis Hieronymi brochardi per id tempus quo sicarius est conductus. idemque Lauré. medicus hieronymum
coniectum ob id sceleris in uincula carcere liberauit & ab omni poena tutatus est in maxima est totius ci
uitatis offensione quae tota eam iniuriam publicam suamque ducebat. Sed uis magnitudoque pecuniae longe plus
potuit ac polluit: quam leges quam aequitas quam omne iuris principum uel officium uel sanctitas: uel deorum. Sed redeam
ad praetorem. is iqua iacobus costantius cum non posset ex institutis patriae tuae eam de integro agitare causam
quam praefectus cognorat. sed augere poenam duntaxat quod potuit solum eam. Philippo sicario dextram abscidit
publico iudicio. quae me florentiae uulnerarat in faciem: obtruncassetque hominem quo necessaria reliqua esset
exemplo immanitatis suae. nisi ego id factum iri prohibuissem: utpote qui maluissem uiuere illum uitam inu
tile atque dedecorosam quam expedita morte liberari animi cruciatu. ut enim magni est animi uias suasque in
iurias obliuisci ita iusti & sapientis de publico humani generis hoste dignam aliquam capere ultionem. cum igitur
neque pacate ut audis: nec ite commode agere sena. uideretque quanto cum uitae periculo inter gladios uenena
que uersarer. non enim defuere qui et domi ausi fuerunt me ueneno perdere. Bononia eo consilio me re
cepti: ut paucos post mensis mediolanum petam futurus apud unicum nostrae tempestatis solus Philippum
nam principem sane omnium: qui aut sunt. aut fuerunt aut futuri sunt munificentissimum & optimum
apud hunc enim nullae mihi inimicorum artes. nullae insidiae oberunt. totus ero cum multis. totus cum amicis

totus mecum. Quod aut me hortaris. e. deserat ipse me: ne credam malignitati fortunæ. Hortaris tu q
dem & amice & recte. iâ pridè aium meum nosti. Non is certe sum qui me nesciat uig: esse. itaq; bono sis
animo: per me licet. Nunquã me ignauie accusabis: nec itè insolentie. quin horatianum preceptum illud in
uniuersa tuebor uita. O è tulit punctum: q; miscuit utile dulci. Tu uero qd ad te attinet. facito me de oi
re tua statuq; certiozem. Vale ex Bononia quinto Kal. Aprilis. M. cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Ioanni Tuscanel. sal.

d E me qd flagitas scire. ad p;imas studii uacatiões quas uocat. Mediolanum sum petiturus eo q;
de cõsilio: ut si q; mihi nobilissimus ille princeps spe lris maximã pollicet. re ipsa iuenero apd
nemine mali: q; apud eum uita agere. Sin secus offendero. ad uenetos me recipia. Nã nihil incer
tius q; Bononiæ res secunda. Quãto. n. fortuna blãdius ut aspirare. tãto magis aduersi uentorũ flatus
metuendi sunt. Vale ex Bononia idibus Aprilibus. M. cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Alberto Zancario sal.

n On uanũ extitisse me sõni cõiectatorè: res ipsa liquido oñdit. ioannẽ marium filiũ fugisse ab
me nosti. Quo at quũ nescire: ubi p nocte: q; diẽ fugæ uigesima qnta subsecuta è. eẽm uideĩ ui
sus eũ placetiã agere inter milites quospiã. post ridie eius diei in scẽso æquo cũ duobus famu
lis uersus placentiã iter capio: quo quum ad biduũ puenio: incido nõ lōge a portã urbis in Floriũ quẽ
dã Mediolanẽsẽ cognomẽto Nouatinũ. q; cũ filius Marius una eq;tabat. Florius quum primũ me uidis
set equo descendit & me honorifice salutato: dixit putare se nullã mihi fecisse iuriã: qd meũ filiũ eripuĩ
set ex pditorũ quorundã militũ manib; eo sane cõsilio. ut eũ ageret ad Antonellũ arcimboldũ: q; mihi
ob clarissimũ iure cõsultũ Nicolau arcimboldũ fratrem suũ meiq; amantissimũ uã hementer foret affe
ctus: ob idq; nõ secus filius meus ei charus futurus eẽt atq; mihi p;ri. Egi hoĩ grã: ut par erat: filioq; re
cepto placetiã sum ingressus Paulo supra meridiẽ: ea mẽte: ut reliquũ eius diei. qm forẽ ex itinere fati
gatus: cõsumerẽ i cauponula quo diuerterã. Venit ad me uesperi salutatũ petrus platea. q; ea i urbe pro
icyto Mediolanẽsiũ duce philippo Maria ciuitati p;est. qui ubi multa mecum & familiariter & huane lo
cutus è q; siuit: q; hora uellẽ i posteq; diẽ Mediolanũ petere: cui cũ rñdissem nõ eẽ me p id tps Media
nũ petiturũ sed Bononiã potius repetiturũ: & ad p;imas dein uacatiões studii iturũ Mediolanũ. istitit il
le multis rõnib; ne prius Bononiã reuerterer: q; isse ad philippũ Mariã ducẽ & uiscẽdi & salutãdi grã.
ab quo certo futurũ sciret: ut & libetẽr exciperet: & honorifice. Quare cũ eius uerbis colligerẽ oportẽ
re me oĩno ire ad principẽ: necessitatẽ in uoluntatẽ uerti. itaq; nudiustertius Mediolanum scãda hora no
ctis ingressus sum itinere facto p agrũ Ticinẽsem. Hodie n̄ multo post meridiẽ adiuĩ principẽ: ab quo tan
ta cũ huãnitate actã honorifice sum excepto: ut me oblitũ mei pene reddiderit: nõ tñ qd ob eã rẽ isolẽ
tior factũ sim q; ante hac cõsueueri. Quin potius cũ tanta me honoratione idignũ existimo. facit ut me
cũ ipse cogitẽ qd nã facere me oporteat ut quadã hẽt de me opionẽ ea se nõ fallit oĩno. Cæterq; & hæc
& alia plã: acq; oĩa p;pediẽ una cõmẽtabit. Vale ex Mediolano. .vi. nonas maias. M. cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Aloysio Crotto sal.

g Vod diutius hic sũ: eo serius ad uos redibo. Itaq; rogo te: ut ab huãnissimo nro principe mihi
facultatẽ abeundi exores. Nã & hinc a me agit nihil & familia mea me absente nõ põt Bono
niã nõ agere icõmode. Vale Mediolani ex Gauponula ceruicã idibus mais. M. cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Gerardo Leonardo Cardinali Comensi sal.

a D ortationẽ tuã p; modestissime libetẽr admitto: & si mihi habẽda rõ è nõ fidei minus: quã
grauitatis. Quo sit: ut æque nolim iustitiã accusari atq; leuitatis. Bononiẽsi reip. sum obstri
ctus aũuo docẽdi munere. cui me satisfacere oĩo oportet si uolo is eẽ: q; debeo. itaq; rogo te at
que obtestor. ut mihi iã tãdẽ abeundi ueniã ipetres: ne dũ apud uos grauitatis laudẽ cupio hẽat apd bo
noniẽs & iustus: & leuis. Nõ n. te fugit fundamẽtũ iustitiã fidem eẽ q; sublata: oẽ iustitiã munus cor
ruat: necesse è. Vale Mediolani ex cauponula Cerui. xx. Kal. iunias. M. cccc. xxxviii.

Franciscus Philelfus Raphaeli fuscherario sal.

q Vod diutius distulerim meũ ad uos reditũ: nulli culpã mihi ascribitote. Nam ego iã pridẽ hinc
soluissẽ si liber eẽt padi trãsitũ. Sed cũ id sine lris ducalib; nemini liceat. atq; eas in hãc diẽ exo
rare nequeri. scĩm è ut serior fiat mea hĩc abitio. qd. n. sit in cã. nõ itelligo. Quortidie mihi a p;ri
cipe rñdes q; primũ se mihi morẽ gesturũ: Sed hmõĩ q; primũ nõdũ usq; apparuit. Qui apd principẽ & au
doritãtẽ ualẽt & grã. me monet: ne sim iportunior. Nõ. n. temere fieri. itaq; meip;us sum nescius Nõ
delistã tñ ois obtudere q; principi asistũt. donec liberã abitioẽ ipetrato. interea uero comẽdo tibi fa
miliã meã. si qdẽ arbitraris me functurũ egregie meo erga te officio. Vale ex Mediolano pridie Kalẽ:
iunias. M. cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Alberto zancario.

e Go mi Alberthe ad triduũ hinc soluã & ppulchre qdẽ & pbenigne ab hoc humanissimo prin
cipe: tũ donatus. tũ honoratus: Lrãs tuas occlusas meã dilectissime Chrosolorinã continuo
reddito. Vale ex Mediolano. .v. idus iulias. M. cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Guarnerio Gastel. iurecõsul. ducalib; sena. sal.

I Mediolani pridie nõ ruri fuissẽs. cũ istinc essẽm Bononiã rediturus pluribus tibi corã rñdis
sem q; nunc paucis feci: Eram. n. iã fere accẽsurus equũ. Petieras. n. ab me tu quotupliciter eẽm

tia putare accipi oportere: ad quod tibi cum eum responsurus. accersitus a principe: oī meo sermone interpretato: ex oculis tam euanuisti. Accipe igitur rem cōpedio: Essentia quā & ou' s' i' a' usiā grāci & latioꝝ eruditissimi substantiā noiant tribus modis accipiendā existimo: nā & materiā & formā: & quod ex utraque constat substantiā dicimus. Hoc autem triū materia quā ὕλη hylē grāci dnt: ē potētia quā grācis uocat ἄν' nā h' s' dinamis: forma uero quod εἶδος idos grāce noiatur ē pfectio: quā ab Aristotele dicta ē nouo nomine ἐν τ' ε λ ε χ ε i' a' entelechia. Quod autem constat ex utroque uocamus hoc quod dā: & quod iā cōpositū est. Ego iā iter ingredior. Vale & me nro indylo principi assidue reddere cōmendatissimū. ex placencia pridie idus iunias. M. cccc. xxxix. Franciscus philelfus Alberto zancario salutem.

St te sane prudēter: factū: quod mihi extinere. fatigato lac coagulātū miseris: Egebā. n. istiusmōi refrigeratiōis genere. itaque nō minus te laudādū existimaui pinde atque egregiū coagulādi artificē quēdā: quā Aristeus fuerit a priscis arcadibus laudatus. is. n. cū in archadia late regnasset: quo sibi maiorē beniuolētia archadas deuinceret: p̄ multa ut erat princeps nō sōnolētus & obtusius: sed acriter strenuoque ingenio & excogitauit & adinuenit: quā ad cōem hoīum uel utilitatē uel uoluptatē accederēt. Quare is oīum primus: cū aptū atque mellis tū ēt lactis usum ad coagula inuenit: & hoibus tradidit. quīs mellis auctorē. Naso affirmet liberū patrē extitisse. Tuū rus igitur nō possū nō amare. cuius cōiuetudine id te uideo affecutū ut ad urbanas lauticias rurālē fœcūditatē adiūgas. Nā cū lac solū ex oibus ciuis ad hoīs naturā sit fatis: tū idē coagulātū delectat ēt plurimū. Quod autem scire uis: quod egeri apud excellentissimū principem philippū Mariā: quū in præsentiā ueneris omnia narrabo tibi. Vale ex Mediolano. xvi. Kal iunias. M. cccc. xxxix. Franciscus philelfus Federico Cornelio sal.

Veni nunciū de tuo fausto fœlicique cōiugio nūc primū audiui: is me pfecto plurimū delectauit: nec. n. te latet: quod ego p̄ sepe tecū sermonē multū habueri p̄ns. & quod frequēter ēt absēs te scriptis meis tū blādus: tū seuerius ad cōiugiū sum hortatus. Quod certe faciebā nequaquā inductu p̄ris tui grauissimi & clarissimi uiri: ut tibi tū p̄suadere uidebaris: sed quā tibi bñ eē cuperē. Nā cū duo sūt uiuēdi genera lege cōstituta: alterque cœlibatus: alterque matrimōiū quod horū neutrū adamarit haud satis i magna uersat laude. Fecisti igitur recte quod & paternā uolūtati morē gesseris: & tuā florētissimā reip̄: cōsuleris: quippe quod i filiis p̄creādis seminario reip̄. satisfacies. & ordinē illū senatoriū reddes ēt ampliorē ceteris: quod tibi p̄cepta seruāda censeo: paucis accipe: Et oīum primū hoc unū tibi aīo infideat: uolo. cetera sacramēta eē hūana lege moreque cōstituta: at matrimōiū solū diuino ore & iuētū eē & impetratū. atque id quod nō in ægipto p̄ uulcanū. nō in attica p̄ Cecropa. nō Romā p̄ Romulū. sed in horto illo deliciarū. ubi primis parētibus p̄cepit deus oīpotēs ut crescerēt ac multiplicarent terraque replerent. Quod autem: & deo auctore. & i paradiso. & in nris primis parētibus iuētū ē sacramētū & tanquā lege sancitū quā cū aī integritate & inocētia nobis tuēdū sit uides p̄sertim quod triplicia illa bona matrimōiū p̄ferret. quod maxime expetunt in uita honorē: utilitatē. uoluptatē ut. n. in societate ciuili nihil est adulterio neque turpius neque p̄nitiosius: ita cōiugi sanctitate nihil honestius nihil utilius tū maiora emolumenta bonaque pueniāt. Quot adulteriis iuoluti uel patrimonialia cōsūperūt uel patriā pdiderūt uel pierūt ipsi. At in cōiugii felicitate oīa sunt secura oīa fructifera. oīa plena iucūditatis. Qui amor uel diuturnior uel dulcior. quod quibus uxorēque cōiūxerit. Quā amicitia uerior eū quā: quod quod mutua & corporis & aīos: beniuolētia cōiuges deuinxerit. Tu mihi ex oī hoīum ætate tria aut quattuor aut ad sūmū quodque amicorū paria in mediū referas quod amicitia sibi nomē uendicarint. quibus extitisse grāci uolūt Thefeum & Perithoum Orestē & Pyladē. Achilē & Patroclū: Phythiā & Damona: & ultimos Epaminūdā & Pelopidā. At horū nemo se amici cā interemit. quod. n. morte horribilius. At uir clarissimus. T. grachus tāta ē amoris uel sanctitate uel uehēmētia cōiugale munus p̄secutus: ut ultro ipse mori sustinuerit: quo uxor Cornelia supstes foret quod. n. meminero. quātum Plāciū: quod cū primū audisset uxoris obitū pectus suā transfixit gladio cūque domesticorū interuētū ne quod p̄petrare eēt aggressus. p̄ficere potuisset paulo post quod uolnus suū erat alligatū: scissis fasciis soluit: & eo imitti dextra cōstitatque diuulso mortē sibi cōsciuit. Et. M. itē Plācius ob Horestillæ quoque uxoris obitū quod illū: sociorū classē sexaginta nauium i asiā reducētē ad Tarētū usque p̄secuta: morbo ē opp̄ssa iter eius osculādæ ungedæque officii: tū potuit diuigalis amoris charitas ut diuulso gladio incūbens uitā deseruerit. Nec minoris uires cōiugalis amor ondit i Porcia. M. Catonis uticēsis filia: quod ubi primū accepit. M. Brutū uirū suū apud philippos uictū atque interēptū: ardētis carbonēs hauriēs: quā ferri ptās oīs subrepta eēt: e medio se se ultro sustulit. Vt autē ceteras nobilissimas fœminas breuitatis gratia missas faciā. quod Lacædemonias illas nō maiorē modū admiref summisque laudibus p̄seque studeat quod exorato a custodibus i carcere aditu ad uiros minias: extremo spiritu alloquēdos quos Lacædemonii noctu morti destinārāt: perinde atque segnū affectatis: cōmutatis cū illis uestibus. uelatisque capitibus p̄ doloris simulationē: eos abire passæ sūt se se ultro morti exponētēs. quid Elissa dido Nōne ut extincto uiro fidē pudicitiaque seruaret: in ardētissimū rogū se piccit. Nō arthemisia regiā charū uiri Mausoli obitū tāta tulit acerbitate. ut nō cōtēta illud edificasse monumētū Alicarnassi in p̄petuā illius memoriā. quod iter septē orbis terræ miracula nobilissimū numerat. ueque ēt ex eius caluaria factū poculo se uiri sepulchrū & haberi & esse uoluit: ut pote quā illius corpus in puluerē uersum paulatim totū ebiberit: & assiduis fletibus doloreque cōfecta per rabiem e uita discesserit. Sancta est p̄fecto peneque incredibilis matrimōialis beniuolētiæ charitas: quā quod caste impolluteque seruauerit digni habē

di fuit: de quo nulla posteritas cōiſcat. Nā utilitas q̄ta pueniat ex cōiugio qd̄ attiet p̄dicare. Vt. n. ē pru
 detis p̄familias augē quottidie iſtātā ſuā: q̄tū hōeſtas patit: ita diligētis atq; frugi m̄familias muno
 ē ea dōi. & dirigere & tueri. Quod ubi fit: p̄imoniū i dies magis atq; magis aplificat. Et ē ſane m̄imo
 niū uiri mulieriq; cōiūctio ſc̄dm legē ob p̄creādos liberos. Nō. n. ad laſciuiā illecebras titillātifq; uolu
 ptates iſtitutū ē m̄imoniū: ſed ut ḡnratōi ḡnratio p̄paret: ob eā. ſ. rōnē m̄imoniū noiātū qd̄ iccirco
 mulier debeat uiro nubere: ut m̄ fiat. Debet inq; decus m̄moniale id officii p̄ferre: ut & rē domesticā
 regat: & liberos ſuſcipiat. Nā hic ſubſiſtit hūani ḡnris p̄pagatio amicabileſq; ſocietas. Et cōiugii qd̄ bo
 na triplicia eē uolūt: fidē plē ſacramētū. Atq; fidei qd̄ ē: ne p̄ter copulā cōiugalē aut cū altera cōcubaf
 aut cū altero: ſed ut æq; uir ſua uxore cōtētus ſit. atq; uxor uiro: qd̄ tū certe fiet: cū pari ſe charitate p̄ſe
 quētur. Ad q̄ qd̄ rē haud ſcio: an uxor lōge q̄ uir debeat eē p̄p̄ſior. Nā ſi pudorē mulier pudicitiamq;
 amiſerit: qd̄ reliq; hēat in ſe boni: nō itelligo. Quā me delectat Terentiā Aemiliā Aphricani ſuperioris
 uxoris p̄cipua illa fides & egregia charitas: q̄ in uirū uſa phibeſ. Hęc. n. nō mō æquo aīo ptulit ſui ad
 alterū in ancillulā: dū eēt inuita: ſed eā quoq; poſt illius obitū libertate donatā liberto ſuo in m̄imoni
 um dedit. Quāta uero æq̄nimitate ſplēdidiffimū cōtinētā exēplū Liuiā Tiberii atq; Drufi m̄ erga ui
 rū Auguſtū fuerit & gręcæ & latinæ decātāt hystoria. Volutabaſ. n. Auguſtus p̄ oēm icōtinētā ſoc
 ditatē. Quod ſi pari fidei ſcītate ſe cōiuges adamarint. nullā huiuſmōi labes m̄imoniū polluat. In ple
 uero aliud ē m̄ris aliq̄ p̄ris offm̄. Debet. n. liberos mater cū charitate ſuſcipere: benigne alere: religioſeq;
 educare. Pater aut̄ illud meminiffe duo eē hoīum ḡnra altere doctū & urbanū: altere idoctū & ruſticū:
 & hoc qd̄ pecudū eē ſimilimū: ill d̄ uero nō diuinū munus: ut ita dixerit: q̄ humanū. Eſt igiſ offm̄ boni
 p̄ris filios ita iſtruere diſciplinis: q̄ libero hoīe dignæ ſūt: quo nō idocti & ruſtici: ſed & doctiſſime eru
 diti elegātēſq; uideant. Velim in hac re mi. Federice Corneli ad te ipm̄ oculos mētēq; cōuertat: teq; ac
 ceteros æq̄lis tuos diligētius diſpicias. cōſiderēſq; q̄tū iter te & illos iterſit. Nō ne quū aliqd̄ more tuo
 loq̄ris & grauiter & diſcrete te oēs taciti admirant ac ſe ſe ignauit̄ iertit̄q; accuſant: q̄ nihil ſciāt: q̄ qd̄
 a ſe dici & qd̄ dici oporteat: ignorāt. Itaq; alii parētēs icuſant: q̄ nullā geſſerint curā ſui: alii ſe ipſos accu
 ſant: q̄ t̄ps p̄ſecordiā & deſidiā labi paſſi fuerit: quo ſit ut & honoreris ab æq̄libus tuis: & a maioribus
 natu mirifice lauderis. Tuū igiſ fuerit: cū primū a matre liberos accepis: eos erudire iis artibus: q̄bus &
 ſapiat recte: & b̄n̄ p̄politeſq; loquēſ. Nō. n. te p̄terit ſcītā uim hēat copia ornatuſq; diſcēdi: ſi ab ingenio
 p̄ficiſcīt & cōpoſito & b̄n̄ morato. Quod aut̄ ad ſacramētū attinet ea cōiugibus cura uel maxia eſt ad
 hibēda: ne diortitū fiat: ne dimiſſus dimiſſa ue cā plis alteri contugat ſanctū inq; & ipollutū m̄imoniū
 eē debet: qd̄ ut in oī uita mutua dilectiōe tueamur: illud ē p̄ceptū nobis aſſidue memoria repetēdū: nec
 maritū habere poteſtatē ſui corporis: nec itē uxore ſui eē arbitriū: ſed utrūq; alteri pari q̄dam charitate
 obſtrungi ad p̄creandā plē cū neutri liceat continere ſe ſe ubi alter nolit. Quo qdem iure & hic uxora
 tus & hęc maritata nō recte mō ſed & latinæ & elegātē dr̄. Ita inq; cōiugatos eē oportet: ut ſui ſimiles
 gignāt. Et id ſane ſit nō ſolū hoīum iſtitutis: ſed naturali etiā quadā lege: ſic. n. & arbor arborē generat:
 & ſeges ſegētē: & aīal ex ſe animal. Itaq; oī eſt opa diligētiaq; ſtudentū: ne quid in p̄cedēt ia maritali
 nō agat modo: ſed ne cogiteſ qdem qd̄ ab eius decoro deniq; abhorreat: ſed oīa & pudice gerantur &
 pie. Idq; eo magis curandū eſt: q̄ in bene cōueniētī cōiugio ſitū ueluti ſeminariū eſt quoddā florentiſſi
 me & pacatiſſimæ reipu. & eius qd̄ reipu: q̄ cenſet optima. Scimus. n. tria eē ḡnra adminiſtrādæ ciui
 tatis: populi: optimatiū: regis ſc̄dm triplicē ſocietatē rei domesticæ: heri & ſeru: p̄ris & filii: uiri & uxo
 ris. Et hęc qd̄ ſocietas regiā: q̄ p̄ſtat ceteris: rēp̄ſentat: p̄ris & filii eā q̄ dr̄ optiatū: nā populi p̄cipa
 tus æquæ habet atq; heri & ſeru. Et ueſter qdem reipu. ſtatus ita ex optimatibus conſtat: ut a regio di
 ferat nihil. Eū. n. dignitatis locū dux apud uos tenet: quē apud lacæ demonios rex ſolebat. Sed hac de re
 alias. Nec illud mihi uir̄ p̄tereūdum qd̄ apud lacæ demonios Ligurgiū legibus cōſtitutū legimus. Is. n. cū
 eos q̄ nubere noluiſſet ſpectaculo itereſſe gymniciſ i ludis p̄hibuiſſet: edidiſſetq; p̄terea eā ignominia
 ut honore illo atq; obſeruatiā: q̄ a iunioribus p̄ſtabat i cōceſſu ſenioribus priuarē: lege tñ cauēret to
 ras: cū ſpōſa uel ad p̄creādos liberos & clā cōgrederēſ & cū pudore. Quod ea ē rōne ligurgus cōſtitu
 it quo & corporibus melius ualerēt: utpote q̄ nimio coitu lāgueſcūt atq; ægrotāt: & amor cōiugalis aſ
 ſidue recētior redderēſ: & partus ipſi robuſtiores fierēt. at ipſe tecū rē hęc nō ita ad uiuum reſeco. Sed
 illud ſane te admonitū uelim: nimū iſtiuſmōi cū uxore cōgreſſum non ſolum eſſe pernicioſum & ad
 uires & ad bonā ualitudinē: ueq; etiā ad p̄creandos mares: nā quo eſt ſemē calidius eo eſt ad maris fili
 os p̄creādos accōmodatius: q̄re uſu fieri uidemus ut ſenes magis q̄ iuuenes gignāt mares. In cā uero id
 eē puto q̄ ſenes rarius coeūt q̄ iuuenes: hic ſit ut qd̄ natura in iuuenē potētius ē: id nimio Veneris uſu
 reddiſt frigidus: & ob eā rē ad maritū p̄creationē i becilius. Sed hęc tu p̄ tua prudētia moderabere. Cæ
 terē tibi maiore i modum gratulor: q̄ eā duxeris uxore: cui nihil deſit ad cōiugii dignitatē. Duxiſti enī
 puellā tū p̄bā & pudicā tū etiā pulchrā ac nobilē & cū dote nō uulgari. Quo ſit ut uix ſciam uti magis
 gratulandū cenſeā ſpōſæ ne an tibi: Nā & ipſe in tua rep. uirtuti p̄ſtātia cedis nemini: & bonitate for
 ma nō mediocriter uiges. neq; deteriore Cornelius eſt ḡnre q̄ illa Cōtarena: nec minus q̄ illa opulēta.
 Efficat igiſ Deus optimus maxius ut p̄pitiū ſit uobis m̄imoniū ueſtrē ac idē focēditate liberorē: &
 iucundū & foelix. Vale ex Ticino idibus Octobris. M. cccc. xxxix:

Franciscus philelfus Aloyfio Crotto fal.

D sextū idus Octobres Ticinū huc pueni ex nro Catōe sacco eloquentissimo iurecōsulto accepisti. Itaq; p tuas lras certior fieri cupio qd facere me oporteat: nā ego hinc pedē nō mouebo: q̄ cōsiliū tuū audiero. Vale ex Ticino. xvii. kal. Nouemb.

Franciscus philelfus Saxolo pratensi fal.

Væ tibi ex Bononia ob subitā abitionē meā rñdere nō potui: nā cū idē soluerē reddita sūt mihi lra tua: nunc ex Ticino uerbis paucis rñdi tibi. Petis. n. qua ratione scurræ sit apud græcos Bō. μολοχοι bomolochi noiati: & itē q apd nos sūt quos græco λεχινός olechinos uocat: & q̄ loca eēt: q̄ Athenis κύκλοι Cycli hoc ē circuli appellabant. Bolomochos pprie illos græci dicebāt: qui sub aras in sacrificiis sedere cōsueuerūt: ita noiatos ab arra q̄ βο. μος uocat. & λ. ο. χ. iiii. lochin: qd̄ insidiari significat: qm̄ ad aras insidiarent utpote q̄ cū assentatiōe efflagitarēt. Quāobrē & q̄ sacrificiis suscipiūt tibicines & uaciniū p̄fiterēs bomolochi uocabāt. Ex huiusce at̄ rei trāslatione bomolochi etiā dicti sūt. q̄ apti ac faciles atq; iidē humiles oīa lucri grā pferrēt iocādo cauillādop. Et ii qdē apd nos scurræ appellant hoīes iēpti atq; contēnendi: q̄lis est hoc tpe apud florentinos Nicolaus: Nicolus & Poggius pabalis: q̄ ut s̄ptuosi oribus cœnis iter sint a nullo se se scurrilitatis genere cōtinent. Quin uero a græcis Olechius ē appellatus crustis & spinis testus: petrisc̄q; assuetus: hūc nri remora uocat: aq̄i le aīal admodū breue. in quo tāta inest tñ naturā uis ut nauī p̄nixius iter faciēt eius carinā iherēs ad nixulq; retineat: ac remores: ob eāq; rē & a græcis Olechinū & a nostris remora noiātū: hēturq; istius mōi aīal amatoris bñficus ī fame: litesq; atq; iudicia dī remorari: grauidaq; fluxus s̄sit utero: ac partus ad puerpiū cōtinet: & id tñ in cibū addi phibetur: ut Plinius refert: huic spina ē parua & oīa amara ad qnq; numero: at ora in medio corpore atq; in terrā uersa. Præterea Olechino pedes eē Aristoteles asseuerat utpote cui pēnæ pedū īstar locate sint: q̄q; alii sūt q̄ dicāt eos spinis uti pedibus & ita īgradi ut ī orbē uoluant: itaq; detritis sape aculeis iueniri: nā qm̄ futuros maris æstus sauciāq; p̄sagiāt: hos correptis se lapillis opire ut eo pōdere stabiliat mobilitas & ita spinas uoluntatē atterere: At mutianus muricē eē tradit purpura latiorē: cui rostrū neq; asperū ē neq; rotūdū neq; ī angulos pdit: sed simplicē conchā eē autumat: q̄ uno latere se se colligat. Trebius uero niger. L. Luculli familiaris scribit hūc piscē hād eē pede lōgiore neq; digitis qnq; crassiorē: cuius ea sit uis: ut & nauis uetozq; flatibus plenas s̄sistat: & ī sale si fuerit asseruatus: auz quoq; q̄ in altissimos decidit puteos: ubi ad motus sit extrahat. Huius ē Lucanus meminit lib. vi. suæ pharaliæ īgens. Nō puppi retinēs euro rudēte rudentes in mediis echinus aq; huius meminit. Theophrastus lib. iiii. de huiusmōi aīalibus: ubi dicit echinog; tris eē spēs: ex quibus olechinos & magnitudine & crassitudine cæteros p̄stare & ē sane olechinos: quē meminimus: dyctio q̄ d̄risyllaba at echinus dictio trisyllaba: ē suauis esu & paulo minor olechino. cuius ēt luue. meminit īgens. Ostrea callebat primo dephēdere morsu. Et semel aspectu dicebat litus echini p̄te rea echino apd græcos significat terrestre id aīal: cui ē apd nros hæricio nomē: qd̄ ipm̄ ab hæredo deductū est: & aq; īpinis hirlutus ē atq; maritimus echinus. At circuli quos q̄ris ad postremū: loca erāt Athenis: ut Dinarchus cōtra Calleschrū oñdit ubi aliq; ueniebāt. Id nomē tractū ē a circulari circūsisistētia uēdendog; q̄re Menāder ī ephesio ait. Itaq; ego mihi uideor p̄ deos īmortalis in circulis uidere me ipm̄ idutū currere circū. ac uenire. Hēs a me paucis q̄ petieras. Vale. & Leonardū nri aretinū eruditissimū & eloquentissimū uig; noīe meo saluere iube. ex Ticino Kal. Nouēbris. M. cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Ioāni ferufino iurecōsulto & ducali iustitiæ cōsiliario fal.

Iste & amē & plurimi faciā: sim apprime īgratus: utpote q̄ dilucide p̄spiciā: mea tibi oīa curā eē: Cōsiliū aut̄ iclyti nri principis nō admitto solū: sed etiā laudat par ē: p̄boq; uehēmētē. Itaq; tātisq; hic manebō: donec p̄ eius lras ītellexero: ad qd̄ sim tps ad uos iturus. Nā hitam eē diligētē rōnē rei meæ pecuniariæ ut mihi plurimū cōducit: ita uoluptabilis plurimū affert: uel ea rōne q̄ ne cogitare me qdē p̄iceps nō sapiēs minus: q̄ munificus & benignus: ita de me cōsult: ut nō sim ī exigēda pecunia usurus aliēis suffragiis: sed cōstitutis tēporibus ex certo loco mihi satissactū eat. Quare ut ei meis uerbis grās hēas īmortalis: te maiorē in modū rogo. Vale ex Ticino. iiii. idus Nouemb. M. cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Ioanni Antonio Brixiano fal.

Espe mihi reddita sūt lra tua: Itaq; cras ad uos ībo: nā p̄ id tps hic soluere nō licuit cū mihi hanc diē nullus sit equus. Itaq; ignosce breui meæ huic moræ. Vale. ex Ticino. v. kal. decēb. M. cccc. xxxix.

Franciscus phi. Catoni Sacco iurecōsulto fal.

Ortare Chrisolorinā meā miref q̄ hic diutiusq; arbitrabar expecto: nā ita est opus factō: quo nobilissimo huic p̄cipi morē gerā: & id qdē ī rebus nō paruis aut cōtēnēdis: sed & maximis & p̄claris. Itaq; ut nouo aīo sit: domūq; bñgerat: eā p̄ tua prudētia etiā atq; etiā diligētissime ad hortare. Vale cū pudicissima uxore tua. Ex mediol. pridie nonas Dec. M. cccc. xxxix.

Franciscus phi. Honofrio Strotæ fal.

Vod fortassis apud uos nōdū īcrebuerit: ego apud hunc p̄stātissimū principē. Philippū mariā ex illis ethruscis turbulētissimisq; fluctibus tāq; ītranquillū atq; securū reliq; uitā portū me recepi ubi oīa mihi affatū sūt oblata: q̄ nō solū ad emolumēta: sed ad dignitatē attinēt: ut mihi liceret tecū oīa libere cōmētari: q̄ & ipse uellē: & tua nosse īteresset. Sed tempoz ē habēda atq; hoīum rō.

Nec.n.me latet:ubi loqoz es:& q̄ tibi cauedū sit itaq; ferā æquo aīo desiderū meū. Cæteq; illud unum nō reticebo p̄cipē hūc meū & p̄ri tuo clarissimo uiro & tibi & uobis oībz optare oīa p̄ uolūtate uīa: atq; nihil magis cupe q̄ in oībus rebus uobis p̄egregie p̄desse Tu si qd est:qđ a me uelis.fac ut scīa:& factum puta. Vale ex Mediolano nonis decēbribus. M.cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Ioanni Antonio brixiano sal.

Enūciabis p̄cipi n̄ro:q̄ mihi mādaret:nō minore diligētia q̄ fide me p̄secutū eē:sp̄oq; futūre ut ad paucos dies certi aliqd afferat. Id cū erit cōtinuo ad uos ibo. Interea t̄pis nullū offm̄ p̄ter mittā. Vale ex Ticino.v.idus decēbres. M.cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Ioanni aurispæ sal.

V sp̄ aliqd petis. In seruis aut̄ raro. Quid hoīs sis ignoro. Petis ad me dionā prusiēsem:quē eq; dē dabo ad te p̄pediē ea lege:ut eū aliqñ patiāris ad nos redire:lbit.n.codex ille ad te mutuo:nō dono. Quāobrē facito:ut ex cōmodo tuo nihil mihi tandē incōmodes. Tuscanellā n̄m opto bene ualere. Vale ex Ticino idibus Decēbribus. M.cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Petro Ioāneto philosopho ac medico sal.

Ogo te maiore imodū:ut meū Virgiliū codicē ac itē cōmētatorē Seruiū cures q̄primū bononiā p̄ferri:& Alberto zacario cōi amico noīe meo reddi. Id qđ i hāc diē n̄ fecisse te nō possū nō mirari. Nec.n.debes oblitus eē:& qd mihi cū istinc abirē:corā recepis:& qd postea ad te scripseri. Fuerit igit̄ officii tui:ne diutius l̄ris meis solliciteris:idoq; ut facias abste nō peto solū:sed et̄ cōtēdo. Vale. ex Ticino. xv. Kal. Ianua. M.cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Alberto zacario sal.

Itteras meas ad Petrū Ioānetū illustrē philosophū ac medicū ut ei reddēdas Senæ diligēter cures et̄ atq; et̄ a te peto. Facitoq; ut p̄ tuas quoq; l̄ras itelligat desiderari offm̄ suū i restituedis mihi codicibus meis & Virgili & Seruii. Tu rē oēm tenes uig:qđ peto:eo scribo accuratius & grauius:q; uereor eius liberos eē in cā quominus mei codices ad me ierit. Nā ille & uir bonus ē & amicus Mea hic oīa & secūda sūt & læta. Nā & huic nobilissimo Principi sum charissimus:& cæteris oībus:q; auctoritate & dignitate ualēt:admodū iucūsus. Vale. ex Ticino. xv. Kal. Ianuarias.

Franciscus philelfus Catoni Sacco iurecō. sal.

Nstituerā hodie redire ad uos:sed iussū p̄cipis añ diē tertiū hīc mouere pedē n̄ licet. Itaq; mo nobis uxore Cryfolorinā:ne qd miret turbet ue:q; minus ad diē cōstitutū istuc reuerterī. Principi.n.patēdum est. Vale ex Mediolano pridie Kal. Ianuarias. M.cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Petro Michaeli eqti aurato ac iurecō. sal.

Vm idoneus eēt oblatas nūcius:cui meas ad te l̄ras darē uisus es amonēdus: id qđ fortassis haud ignorās:te apđ hūc hūanissimū principē n̄m ualere auctoritate plurimū. Itaq; tibi opa dāda ē:ut bñ pmerearis. Quod si feceris pmagnū es fructū cōsecuturus. Reliq; tū corā ex hoc isto nūcio cognosces:nō.n.oīa comitēda sūt l̄ris. Vale ex mediolano pridie Kal. Ianuarias. M.cccc. xxxix.

Franciscus philelfus Catoni Sacco iurecō. sal.

Esterno uesperī cū uniuersī aulici pmagnaq; nobilitas eēt in arce principis Cæsarei huius n̄ri in cænaculo:cui ē uindi cognomētū:cælebrata ē annua illa pōpa cōmēdandi trunci uulcano:principe ipso nō p̄sente nō:sed solēne etiā festum in primis agitante ornāteq; hoc aut̄ mane qui primus ē Ianuarii dies cū primū illuxisset:oēs in eadē arcē & in idē cænaculū cōuenimus:& idē per pauci quoq; ipse numero sum ascriptus:in cænaculū sumus accessiti:qđ nobiliū appellat̄. hic tādū expectauimus:donec prādisset princeps:prādet.n.sp̄ in aurora:aut etiā aliquāto prius iterdū:nā qui paucissimi est somni ante lucanū t̄ps nunq; eū offendit in lecto. Amotta uero mēsa:cōtinuo donata ē uniuersa nobilitas aulicq; oēs quotquot in utroq; cænaculo opperiant̄ uariis muneribus p̄ dignitate cuiusq; & grā apud principē. Dona sūt oīa annuli aurei cū gēmis aut pyropis:aut adamatibus. Ego pulcherrimo annulo cū adamate i pyramidē surgētī donatus sum & eo qđ nō mediocris p̄cīi. Hūc qui p̄ciosior sit & melior in aureis metallis iueniri uolūt:esseq; primū oīum reptū in his metallis q̄ in æthiopia sunt iter. Mercurii delubrū:quē græci. ē p̄ h̄i hermen uocat̄:& Meroen isulā:qui maior non sit cucumeris semine hēreq; tātā in se uim ut iuxta magnetē positus ferrū ab eo extrahi nō patiat̄:aut abstrahit̄ se se rapiat.ac tāq; auferat. Sūt p̄terea adamates aliis i locis repti ut in India q; æq; sit magnus ac uulcūs auelanæ:cui similis ē:qui nascit̄ in Arabia:sed aliquāto minor. Reperit̄ etiā adamas in Macedonia in Philippico aruo olī iuentus:q; cucumeris semini ē par magnitudine ut alter ex antedictis adeo p̄ uis ē:ut milii magnitudinē nō excedat:a quo etiā nomē accepit:q̄ppe q; cācros sit appellatus Hētur et̄ i Cypro:q; calorē æreū rēp̄sentas i medicamē plurimū ualet. Est et̄ adamas cognomine siderites. qđ ferrei sit splēdoris:cæteris adamatū generibus pōderosior:sed dissimili natura:utpote q; & frāgat̄ ictibus.& adamate alto p̄foret̄:eo q; Cyprius est. Et cū p̄ciosior adamas & igni sit & ferro idomitus:adeo ut adamas appellet̄:cedit tñ hyrcino sanguini:hoc.n.si recēs calidusq; fuerit maceratus:& ictibus tadē cedit & icudibus. Voluntq; in adamante tantā inesse uim:ut & uenenis uim auferat & liphatiōes metulq; uanos abigat atq; expellat ex hoīum mētibus. Sed hęc de adamate fortasse pluribus:q; oportuit. Cætera cū uenero iter nos comētābimur:nā ego mihi uideor fortunatissimus:q; huic diuino principi sentīā me charissimū:plura.n.sunt q̄ nō recte l̄ris committantur. Gras ad uos redibo. Vale. ex Medio-

hinc numeri. peto abs te ut me facias certiorē de rebus oriētalibus maximeq; de turcis. si qd habes
Vale ex Mediolano. iiii. nonas iulias. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus ioanni Cornelio sal.

Lacuisse tibi meos de exilio libros plurimū lætor. Nā pbari abs te scripta mea tāto & tāta gra
p uitate & sapiētia uirū nō possū mihi nō magnæ laudi ducere. Adhortatio tua qua mecū uteris
ad absoluēdū id operis eiusmōi eē tibi psuade. q̄ mihi plurimū addat amoris ad mei animi isti
tutū. Eo enim maiore cū studio nauabo: q̄ mea sponte sū aggressus quo uideo me tibi rem facturū gra
tissimā. Quare ni aliqd̄ festū numē mihi impedimēto fuerit. breui pficiam: quod accōpi. Vale ex Me
diolano pridie nonas iulias. M. cccc. xl.

Franciscus Pphilelfus Andreocio Petrucio sal.

Vod absētis mei ppetua recordatiōe imaginē pteferas: sic enim scribis: nō possum eqdē n̄ læ
q tari. Affers. n. argumētū minime obicurū egregie cuiusdā beniuolētia i me tuæ. At ego quo
itē aīo inte sū debes ex te ipso diēcturā facere. et fieri sano nullo pacto natura pōt ut n̄ æq̄ ame
tur. q̄ uero amat. itaq; tu debes indubitato psuadere te mihi eē charissimū: idq; cū ob hanc istā cām qd̄
me amas tum ēt q̄ ea uirtute uiges: ut dignus sis. qui ameris ab oībus. Desiderare at te p̄sentia meā hoc
sane in te ē. Nā si Mediolanum uisere institueris q̄ eius res tecū istic agere aliqñ factūq; affirmabas: &
p̄sens p̄sentē uidebis Philelfum tuū & multa cognosces: quæ absens attingere nunquā possis. itaq; tuū
erit: ut cū primū tibi facultas dabit. huc uenias. Quod si feceris magnā mihi crede: uoluptatē conseque
re. Vale ex Mediolano nonis iulias. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus ioanni aurispæ sal.

Otus es in libroꝝ mercatura: sed in lectura malē. Quod si faceres: lōge melius & tibi & multis
t cōsultū eēt. Quid. n. p̄dest libros quottidie nūc emere nūc uēdere: lege uero nunq̄. Ego quos
uēdā: habeo libros nullos. Emerē potius si pecuniis abūdare: Quinetiā i hac pecuniarū difficul
tate. si qd̄ opus ostēderis: q̄ p̄ccio dignū cēseā: enitar emere: et si seruire me oporteret. Declarabis igit
tur p̄stas: q̄ libri tibi & quales sunt uānales. Quod si feceris: intelliges me nulla p̄miis inopia Sum enī
apud eū principē. apud quē egere pōt nemo. Vale ex Mediolano. viii. idus iulias. M. cccc. xl.

Franci. Phil. ioanni Tuscanelæ sal.

E Quintiliani declamatiōibus quid ipse sentiā: paucis accipe. Equidē Quintiliani inuētiōnem
d uehemēter p̄bo. Est ea. n. & acuta & prudēs. Sed oratiōis eius stilū mihi sane nō placet: sapit. n.
hispanitatē: nescio quā hoc ē barbariā plane quādā. Nullā hēt elegatiā: nullū nitore: nullā suau
tatē. & q̄ nō p̄cipue mōs sed necessaria sunt in oratore neq; mouet dicēdo Quinti neq; satis docet nec
delectat. Sed indef̄ somnolētus q̄spia & incōpositus. Tenet Quinti. q̄tū ex eius scriptis aiaduertere pos
sumus nōnulla cōmoda p̄cepta at is rhetoricæ. multa cōmemorat: multa colligit. Sed ita sui dissimilis
ē ut quæ alios docet: ipse ignorare uideat. Verū cōcedamus illi doctrinā si ita libet oīo mouendi tamē
delectādūq; uim nullā hēt. Quæ qdē duo q̄ oratori subtraxerit nō oratorē illū: sed aratorē demonstra
bit. Vale. ex Mediolano. vi. idus iulias. M. cccc. xl.

Francisci. Philelfi. epistolæ liber Quartus.

Franciscus Philelfus Rainaldo Albizio eqti aurato sal.

Vod nihil tibi a cæteris optimatibꝝ florētinis neq; optatius poterat i hac t̄porē calāta
te neq; melius cōtingere Rainalde Albizi mittit hic hūanissimus princeps me Philip.
q maria uobis auxilio i ethruria ad recuperādā Patriā iclitū & iuctū iperatorē Nicola
um perusinū cognomēto picininū cū exercitu firmissimo ac rebꝝ oībꝝ ornatisimo.
Id at̄ mea potissimū opa atq; diligētia effectū eē nō latet. Nūc uero tui ē officii id curār
ut nihil temere factū possit a quocūq; existimari. Hoc autē una te facillime cōseque
ris si studueris. ut q̄ tecū futuri sunt. Nā de te uno ex aīo ingēti & moderato: nihil uerēdū suspicor. ni
hil agant aut supbe. aut iracūdæ quin potius ab oī iūria ab oī maleficio se cōtineāt: Et q̄ scio te prudē
ter oīa curaturū quid n̄ ipse sentiā. exponā paucis. Quoniā p̄cipuus corporis uigor politus ē in capitæ
ab ipso primū capite initum ē sumendū. Hoc. n. p̄cusso penitus mēbroꝝ quæ reliqua sunt nullus ē futu
rus labor. Nā excisa radice continuo corruit tota arbor. Suspisor. n. aliquos fore q̄ priuata rei potio q̄
publicæ rationē hntes uelint ali ab alio uel oppido uel municipio rē aggredi: a q̄bus ego uehemēter
dissentio. Recupata. n. florētia. oīa q̄ reip. florētinae parēt: sine ulla ui sine ullo oīo labore q̄ primū redi
būt ad sanitatē. Quod si secus initiū fiat. p̄multa interea t̄pis possint accidere: q̄ rē uestrā oem cōsiliaq;
p̄turbēt. Itaq; oīum primū p̄pe ipsa urbis mœnia ducēdas copias arbitror: quo & amici atq; bōi ciues
aium resumāt: & inimici ac p̄ditissimi hostes p̄riæ inopinato metu p̄culsi audaciā oem cōsiliūq; amit
tāt. Quod si feceritis: p̄magna undiq; auxilia cōtūo ad uos cōflēt. Quis. n. abiguat & Bononiētes & lu
cēses ex hac pte ex altera uero tū Senēses. tū ēt perusinos uobis auxilio fore. His. n. oībꝝ factio Cosmia
nā maximo ē odio. Vos at̄ cū uirtute grāq; uīa: tū auctoritate & grā huiꝝ p̄stātissimi principis incredibi
li beniuolētia p̄sequūtur. Nulla secordia utēdū ē nulla negligētia. Eo. n. ē utēdū ut hoc t̄pe de sūma reꝝ
decertādū sit. Oīa sūt sc̄da uobis & inimicis aduersa nisi uobis uos defueritis actū ē de oībꝝ illis ip̄tis pa
triae paricidis. Sētite q̄so. uobiscū oēs Tollat e medio oīs aiōꝝ offēsiō si q̄ in ullis exulibꝝ iter sese priua
tū ē reliq; cōmunis uobis oībus Gosmus est hostis: & idem patriæ non secus ac uobis infestus & inimi
cus Si hūc e medio iustuleritis & uos metip̄sos & uniuerā patriam iugo teterrimo liberabitis Vale. ex

lano kal. Ianuarias anno a natali Christiano. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Bornio Salæ iurecō. sal.

Esideriū de me tuū me nō iniuria plurimū delectat. Est. n. plenū amoris p̄cipui erga me tui. sed uelificias mutuū eē amorē n̄m planeq; singularē. Nō. n. magis me desipas: q̄ desideraris a Philelpho. Dii malefaciāt factiōibus ur̄is: q̄bus diuina oīa humanaq; cōfundūtur. Jam iteq; ad uos mi eo sane cōsilio: ut a uobis nūq; decederē. Sed nescio q̄ uel oīum puicacia: uel fatali astro sit sc̄m. ut bis iciderim i atrocissimas uestræ reipu. pcellas atq; tēpestates. Musis iter ar ma nūq; b̄n cōsultū ē: sed Bononiæ lōge piculosius. Itaq; h̄nda nobis fuit rō dignitatis & q̄etis. Ego iussu principis mei adhuc ago Papie: ad paucos dies Mediolanū petiturus cū uniuersa familia. Vbi oīa mihi parata sūt & ad commo dū & ad dignitatē. Vale ex Ticinio. iiii. idus Ianuarias. M. cccc. xl.

Franciscus phi. Petro Thomasio philosopho ac medico sal.

Am mihi itegrū nō ē ut tuo utar cōsilio. Sū. n. huic excellentissimo p̄cipi obstrictus n̄ solū fidei scitate: q̄ p̄terire nō licet: sed maxis ēt b̄nificiis q̄bus si abuterer: possem iure i gratitudini obno xius fieri. At emori malī q̄ ulla uel minima iūria nota ifamiae. Itaq; rogo te p̄ idissolubile ami citiæ nostræ uinculū: ut me dignitatis meæ rōnē hēre patiāre. Nā quo pacto me amicitia tua dignū iu dicares si forē iniustus. Quod si iustitiæ fundamētū ē fides: patere æquo aīo: qd̄ p̄missa atq; cōuēta in uiolate sim seruaturus. Mors ipsa dūtaxat nos ab hoc principe abstrahet. Et meū i te amorē nulla neq; fortuna nec tēporē mutabilitas labefactauit. Vale ex Ticinio pridie kal. februaryas. M. cccc. xl.

Frāci. phi. Aloysio Crotto ducali secretario senatoriq; sal.

Pportunæ mihi redditæ sūt exoptatissimæ lr̄æ tuæ. Nā hic diutius eē: n̄ poterā n̄ moleste fer re. Nō. n. te latet quo fueri cōsilio ex urbe Sena primū: deīde ex Bononia a nobilissimo p̄ci pe accersitus. Veniā aut cū uniuersa familia oīq; supplectili Mediolanū intra q̄tridui. Misi. n. istuc: q̄ ædis mihi cōduceret. Vale ex Ticinio. iiii. idus februaryas. M. cccc. xl.

Franci. phi. Alberto Zancario sal.

T fecias: quē i locū missurus posthac sis tuas lr̄as. ego nudiustertius cōcessi Mediolanū cū uniuersa familia rebusq; meis oībus. Estq; aduētus meus cū ab hoc p̄stātissimo p̄cipe: tū ab uniuersa repu. exceptus p̄uide adeo: ut unus philelfus oībus sit in honōr. Mirabile dictū ē: q̄ sū honora tus ab oībus. B̄n cōcepta secūdet deus. Quod si fiet: nemo me uno neq; fortunatior: neq; beatior. Vale ex Mediolāo idibus februaryis. M. cccc. xl.

Franci. phi. Saxolo pratēsi sal.

Cribis mirari te: qd̄ stoicis philosophis in mētē uenerit: ut cū i his q̄ corpi sūt fortunæq; tributa selectionē posuerit: minus ea neq; bona uoluerit: neq; mala appellari: sed altera cōmoda. altera incōmoda: & ut ipsi appellāt. α Δία φ̄ο̄π̄α. adiaphora: hoc ē differētia: qd̄ & b̄n uti illis q̄s possit & male. Possē hac de re tibi rōnes nōnullas ondere: q̄s tū ob t̄pis angustias: t̄n ob occupatiōes meas in p̄sentia missas facio. Sed eā tū unā minime negaueris. Quod sua natura bonū ē: eo meliorē hoīem red dit: quo magis crescit i cumulū: id qd̄ de oī uirtute tā actiua q̄ cōplectiua licet itelligi. At cōmoda tā cor pis q̄ fortunæ tāto reddūt hoīes ad maleficiū p̄p̄tionis: q̄to fuerit āpliora. Alios opes igētes superbos reddūt alios incōtinētis. Itaq; regni magnitudo in tyrānida cōtumeliāq; excedit. Idē de corpis uiribus atq; pulchritudine. Idē de his oībus dici pōt quæ uel fortunæ: uel corpori tributa dicūt splendida. Veli mihi aliq̄ue ex his uix bonū ostēdas hoc t̄pe: q̄ uel formæ p̄stātia cæteros ancēllūt: uel diuitiis sūt & po tētia alius ciuibus supiores. Pudet me dicere qd̄ uerissimū eē in oībus fere aīaduerti. Et dicā t̄n. Nō mō uir opibus abūdās nō ē bonus. sed & supbus & cōtumeliosus. Pulchri oēs lasciuī sūt & muliebres. Vale ex Mediolano kal. apri. M. cccc. xl.

Franci. phi. Antonio Panhormitæ sal.

Am ditior factus es: id qd̄ ea cōiectura assequor: qd̄ te supbiæ obnoxiiū facias. Nā dū nihil r̄ndes homini amicissimo tot a me lr̄is inuitatus: qd̄ aliud eē rear in causa: quā superbiā. At ne illud te latet uelim: in quo plus est fortunæ: in eo minus esse uirtutis. Quare tibi cauēdum est: ne dū pecuniis diligētius iuigiles: negligentior te p̄stes circa ingenii p̄bitatīq; p̄stantiam: Vale ex Medio lano pridie idus maias. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Leonardo Iustiniano sal.

Dhortationē tuā & si bonā i p̄tē accipio: eiusmōi t̄n ē: ut ea t̄pe utēdū nō sit. Nō es. n. nescius de cere prudētē uix t̄pis hēre rōnē. Itaq; rogo te: ne qd̄ posthac eiusmōi ad me scribas qd̄ iure q̄at rēphēdi. Præterea cū in oībus in rebus tū in p̄missis seruāda ē cōstātia. Quid. n. leui hoīe magis cōtēnendū? Ingeniū tibi meū iā pridē cognitū eē oportet: q̄ppe q̄ & itus me noris nō minus: q̄ i cute seruata fide: nihil ē: qd̄ tua cā facturus nō sim. Vale ex Mediolano kal. maiis. M. cccc. xl.

Franci. phi. Petro Thomasio philosopho ac medico sal.

Vod afficiaris maxio desiderio uiscēdi mei: hēo sane exploratissimū uel ex ea coniectura: q̄ de me ip̄o facio. Qui. n. nō desiderē te & uiscere: & cōplecti: & exosculari. q̄ cū uetere eaq; sūma be niuolētia sū cōiūctus. Accidit p̄terea uirtū tua & doct̄ria & eloquētia & merita circo utroq; col lata: in q̄bus plane fit: ut n̄fa utriq; memoria nullo nec locoq; nec tēporē: it̄uallo extigui q̄at. Cæterū q̄nq; qd̄ uelimus fieri neq; id uelimus q̄ q̄at necesse ē. Vtendū igit nobis ē mutuo scribēdi offō: ut qd̄ ligua n̄ p̄t: aurūdis p̄stet uicissitudo. Id & facillimū ē utriq; n̄m & iucūdiū primis. & quo initiū def

Mediolão. v. idus iulias.

Franciscus philelfus. S.P.D. Senatui & populo Florentino.

T si uereor utri florētini aliquos fore: q̄ turbatiōe quēpiā potius ipotentiaq̄ animi: q̄ ulla rōe
 e ducti. cū primū Philelfi nomē manūq̄ inspexerint: hāc litteras legēdas dissuadeāt: malintq̄
 suā ipsorū cupiditati. q̄ florētinae reip. uel q̄eti. uel cōmodis iseruire: nolui tamē quā uobis ue
 straq̄ inclite ciuitati maiorē in mōm cōductura existimāsem p̄terire silētio. Atqui multo secus hi cer
 te sentirent: si non tā sibi q̄ patriā se natos uellēt: q̄q̄ ne sibi unde nati sunt. cū patriāe charitati nō consu
 lunt. Nā si uobiscū uos egregiā illā & singularē meā erga uestrā remp. obseruatiā atq̄ pietatē repetere
 diligētē & q̄ uerissimā iudicare istitueritis plane inuenietis eū eē Fran. philel. q̄ de illustri ciuitate ue
 stra fit q̄ optime meritis. Quod si p̄ns omni opera oī industria oī deniq̄ mēte cogitationeq̄ studebā
 non priuata mō sed et publica fide ac beniuolētia id moliri: id agere id prestare. ut oēs p̄spicue intelli
 gerēt me unū ex oībus in primis existimādū. qui senatui ac populo florētino n̄ secus atq̄ immortali deo
 afficerer: nolī arbitremini me ingenū cū aere mutauisse: Et: n. posteaq̄ istinc deceffi Senā primū. dein
 de Bononiā. Ticinū postea: & demū Mediolanū: aliud p̄fecto nihil tā opere curauī: elaborauī: q̄ ut
 & cuius uestros aliquo sp̄ offō p̄sequerē & nomē florētiniū sumis laudibus apud oēs efferrē. nec me cu
 iusq̄ iniuriā aut inimicitia a meo pristino & obseruātissimo in uos aīo rethraere sane potuerūt. Me
 minerā. n. uis me ap̄d uos honoribus ac p̄miis sex ānos affectū q̄ntis antea unq̄ nemine aiaduēterā la
 penumero adeo me & auctoritate apud uos oīs & grā ualuisse: ut nihil unq̄ in urbe uestra frustra uel
 petierī uel desiderauerim. Cū alias s̄ape. tū maxime p̄ id t̄pis quo inuidorū cōiuratiōe ac p̄fidia sū p̄ oc
 cultos ficcarios uulnere illo tetro dehonestatus q̄ bonis oīb; & uniuerso populo charus eēm & piocū
 dus. liq̄do cognoui. q̄s. n. magistratus alius ipse p̄ se se alius p̄ suos ad me nūcios nō plane ondit q̄ agrā &
 p̄ moleste ferret illā in me oēm iniuriā. Nōne ipsi octo uiri quos custodiā nominatis. q̄busq̄ reip. tute
 la oīs ac salus mādate ē: & bis & itez ierūt ad me: quo fierēt ex me ipso certiores quonā haberē suspe
 ctos. q̄ id in me facinoris p̄petrassent. Et ipse his de rebus eloq̄ nihil uellē: q̄ppe qui id sine aliq̄ publica
 turbatiōe in lucē p̄ferri nullo pacto posse cēserē: nōne publica ei mercedē decreto publico statuerunt
 q̄ aut patratōrē facinoris uiuū enecatūue dedisset: aut q̄ fuerāt uel auctores. uel cōscii: detulisset q̄n etiā
 plerosq̄ admotos questionib; & uariis cruciatibus. quo rē indicarēt. acerbissime afflictos: obliuisci nū
 q̄ potero Quid multis: q̄ cūq̄ in me beneficia collata florētiae sunt: q̄ & plurima fuerūt & maxima ea
 oīa & cōi & una cōfētienti & eadē oīum optimatū populiq̄ mēte collata sunt iniuriā q̄tuncq̄ aut illa
 tā aut optatū ē: id paucorū eorū que iproborū ac p̄ditorū inuidiā sp̄ dedi. Sed unū illud & cū istic adērā
 maximi sp̄ feci: & absces p̄petua memoria p̄dicatiōeq̄ prime tuli: nihil unq̄ florētiae a me tētātū: q̄ non
 ex snia mō sed et cumulatius atq̄ felicius. q̄ fuissem optare ausus cōsequutus nō fuerī. itaq̄ merito uos
 uiri florētini optimorū iure amo colo admiror ueneror: & quas refferre nō possum ingētis hēo uobis
 p̄ sūmis & immortalibus uīs erga me b̄ficiis & sēpiternas grās. & si minus rē gratitudinē ai mei pos
 sū: nōne salte uolūtate eā declarē uobis testor at Deū ipsū. quecūq̄ dicturus sū. eo me cōsilio: ea fide eo
 desiderio ea pietate dicturū ut reb; uestris: q̄s p̄cipue: & breui: q̄ oē Diuina benignitas auertat pituras
 itueor & q̄ diutissime & q̄ optime p̄spiciat. Quare uos p̄ salutē p̄ icolūitatē reip. ur̄ae rogo & supplicib;
 oro p̄cib; ut oī p̄ turbatione uacui quā a me fideliter pieq̄ dicētur q̄ diligētissime attēdatis cognosca
 tis iudicetisq̄. Qui hominū cōetus primū ad ciuitatē urbēq̄ uocarūt. nihil uident m̄hi tātope curasse
 q̄ ut mutua ciuis beniuolētia & caritate cōiūgerēt atq̄ deuincerēt: sciebāt. n. amoris ui ac uirtute oīa nō
 seruari mō ueq̄ & augeri: & illustrari. itaq̄ nō absurde Orpheus ille in agro nauticis q̄cūq̄ tādē ls fue
 rit q̄ tū uetustissime poetarū fuisse cōstat cū loquerēt de sūmo Deo eū eē amorē uoluit que iō phaneta
 noīauit. q̄ oīum primus ubi apparuisset oīa q̄ cōdiderat creatarū ipso duntaxat amore atq̄ cōcordia
 aeternā māfura p̄duraturaq̄ ondisset: q̄re & mūdus ipse quāq̄ i mūdo sūt solo amoris uinculo & cō
 stāt & cōseruātur. Nihil eē diuturnū pōt qd̄ simulari qd̄ odio qd̄ discordiā sit obnoxium. Non ne illi
 primi ip̄ori angeli quos dæmones appellauit antiquitas satis nobis ac sup̄ exēplo sūt q̄tū erūnāq̄ ac mi
 seriarū i maliuolētia & seditione sit positū. Sed qd̄ sup̄erna & caelestia memorāus. Mortales mortalia:
 meminērim. Proīde & iseriora loq̄mur & nr̄a ut Aegiptios. ut Asirios. Medos. ut p̄sas Omittamus:
 qd̄ hebreorū regnū ut ultima hāc scelera ipietatēq̄ cōticueri totiēs euerit nō ne ciuiles dissensioēs ma
 cedonū uero ip̄iū qd̄ aliud p̄didit q̄ iste st̄ae imicitiaē At lacedemōiū q̄ diu Lygurgi legibus paruerūt: &
 principatu floruerūt & gloria. Cū primū cōtēptis Ligurgi & aq̄tatis legib; cōeperūt priuata magis q̄
 publicā utilitati & dignitati cōsulere p̄ oēs reip. p̄cellas atq̄ naufragia libertatē pulcherrimā cōtinuo
 amissere. Quid Athenēsiū ciuitate illustrius qd̄ p̄clarius: qd̄ dēiq̄ gloriosius: qd̄ splēdidius. Hāc bōa
 rū oīum & laudatissimarū artū iuētrix ac parēs hāc belli pacisq̄ disciplina domi fariq̄ isignis. Hāc &
 dignitate & opib; in uniuersū terrarū orbē p̄pollēs atq̄ admirabilis ubi ad id magnitudinis ac uirtū af
 cēdisset. ut nulla re p̄sus ad felicitatē egere uiderēt nō ne mox postq̄ partiū studia fouere factioēs cō
 plecti pestiferas aemulatiōēs abitiōesq̄ ciuū alere cōepisset repēte ac p̄ceps in obscurā & sordidā serui
 tutē corruit. Nā de Rōanis qd̄ ē q̄s nesciat eos alia nulla cā: q̄ cōtrariis iter se uolūtatiōib; & studiis p̄isse
 fundit: siue. n. icipiāus a d̄nātu regio ab ipso usq̄ Romulo repetētēs. siue post exactos reges senatus
 ac populi principatū cōsyderemus. itueri licet q̄tis ii semp̄ i tēp̄statib; ac fluctib; iactarentur. quantis
 laboz & calamitatum p̄ramerēt molibus ob infestus inter se mentes atq̄ cōtētiōēs nā ubi aliqd̄ uelle

plebei aliud optimates cœperunt: & aliud populus sentiret: aliud senatus: cū alii pleriq; superiores firma florētēq; rē: loco mouerunt. tū & Marius & Sylla radicatus p̄p̄modū euerunt & Pōpeius & Cæsar quātū in forma fuit interemerūt: Etenī q̄ ea seruata fuerit: iauditæ illi Cæsarī clāmētīæ benignitati: q̄ dādū ē: q̄ ea moderatiōe & aī magnitudine ē usus uictoria: ut p̄picuū reddiderit oibus se lōge pluris fecisse sp̄ patriæ salutē atq; dignitatē q̄ suā. At ubi ad unius quasi dei imitationē atq; exēplū q̄ oīa gerit sua illa summa puidētīa imēsaq; maiestate: oīa rerit: oīa moderat̄ resp. ad unius optimi principis arbitri um fœlicioribus q̄busdā auspiciis puenisse uidebat̄. cōtinuo rursus p̄ ciuilibus tēpestates fluctuas misera bile naufragiū passa ē. & ita passa ut ex illo Romani īperī fastigio obstupēdaq; magnitudie preter no mē aliud nihil extet: nihil apparēt. & illud qdē quātulūcunq; ē q̄ certe p̄xiguū ē nequaq; apud roma nos aut italos sed q̄ & p̄bro & dedecori maximo deducēdū ē apud exteras & barbaras natiōes: Ob di scordia maloz & miseriaz oīum dux & cā. Quid. n. & aliena: & uetustissima cōsectemur. Nō abunde. & domesticis & nostris exēplis uti possumus: Quid at̄ altius repetamus oportet. quotiēs uiri florētini uestra florētissima ista Ciuitas teterrimū tulit seruitutis iugū ob istiusmodi inter uos discordiaz p̄ce las ac turbines. Vt. n. antiqora missa faciamus. Nū farina: Huberthi: gebellinæq; factiōis. Nū alborū & nigroz & quos appellarūt: uos cœpit obliuio: Quod si minus reliqua memineritis. Senā petite. Bi chernā ingrediāmini licet īgrediētib; se se uobis martinela cāpana illa hūilis & abiecta oīdet ad dex terā. Et ne inter uos munis odiog; ignibus æstuetis: q̄ poterit altis uocib; obsecrabit atq; obtestabit̄. idē e supiorib; locis p̄dētīa atq; captiua uexilla uestra quæ puluere ac sordib; iā deficiūt. admonebūt. Vex; qd̄ Senā qd̄ Bichernā qd̄ peregrinas urbes ac locos petere opus ē Habetis ī p̄torio uestro cōspi cūū monumētū obscuræ & turbulētissimæ seruitutis depictā ducis athenaz; imaginē: Quid depictā: qd̄ imaginē dixi Habetis inquā fundamēta q̄ iecit: robusta & munitissima p̄petue seruitutis. Quæ si ī tueri & depositis aīog; turbulētissimis morib; cōsiderare uolueritis intelligetis p̄fecto. & ante hac p̄ fuisse nunq; florētino populo & hac tēpestate in prudētīa & grauitate uestra in mediū q̄primū cōsulue ritis. q̄ maxime ob futuras ciuiles discordias atq; inimicitias. Quid. n. p̄ īmortale deū cōtra uos arma su mitis. Quid p̄cipites ac furētes in perniciē uestrā & exitiū ruinas: Nūc adeo aduerso adeo hostili. adeo inimico & infesto numine pimus ut cū maxime perimus. tū seruari maxie secūdisq; reb; uti existime mus. An minus queso aīaduertis uiri florētini iā res uŕas ad triarios rediisse & tāto qdā in piculo uersa ri q̄to ex oī nominis florētini memoria nunq; antea. Vellē eqdē ea mihi liceret eloq; quæ p̄ mea fide. si uolo is eē qd̄ deo ne loqui idē possū. Facerē sane. p̄spiceretis id qdē luce clarius ad id discriminis nos fda ctos q̄ ubi obstinatius ī snia p̄māseritis. & durissimū sit & extremā uobis calamitatē allaturz. Sed q̄do qdē & ipse loq; phibeor & uos ea estis ingenii acrimonia eo usu p̄stantiq; prudētīa ut uel uobis recen tīb; si diligētēs & industrii eē aīaduersores statueritis impēdētē ruina uobis ex ipso isto rez; p̄sentium fragore haud difficile p̄noscere possitis reliquū ē: ut q̄ uel monere: uel hortari uel horare sine rephēsiō ne uos possum paucis expediā duo uobis faciūda cēseō uiri florētini. quo rectissime & pacatissime uo bis uestræq; ciuitati cōsultū sit. ut ciuis uestros uiros optimatis quos exules agitis in urbē recipiatis & tū hoc diuino principe Philī. Maria anglo in terrā redeatis. Quæ quidē ita īter se apta ita cohærentia ita cōnexa sunt. ut alterz; recte fieri sine altero nequeat. & enī quādū ornatissimū ac primariū ciuitatis ordinē extorē agitis solliciti sp̄ sitis necesse ē quippe q̄ nō sitis ignari ualere uiros optimatis & pruden tia & magnitudine aī & auctoritate & opib;. itaq; facile ītelligūt q̄bus sit artibus utēdū & ad patriā re cuperāda & rē & dignitatē. Nam & si magnanimoz; ē uiroz; iniuriæ obliuisci iniuriā tū uel uicisci. uel p̄pulsare humana iura diuinaz; p̄mittūt. Nō enī hi uiri ingētissimis animis splendidissimisq; ingeniis quos longissimus ut nostis rez; uariaz; & maximaz; usus diu: ac multū p̄ omnes fortunæ uices exercu erit: atq; instruxerit: uel metu perculli: uel incitīa aut īperitīa retardati se in ociū conferant & æquo aīo indignitatē patiant. p̄fertī cum plane dilucideq; p̄spiciunt tm̄ de se ponderis ac beniuolētīæ cū ap̄ alios principes & reges. tum apud philippū Mariæ concitatū eē: ut nō tā de se sibi q̄ de uobis dubitādū sit. Nō enī uiri optimates uos oderunt: sed miserētur potius: q̄ ad id difficultatis uestras res quas ēt su as ducunt redactas intueātur ut breui ultimā perniciē passuras metuāt: ni saniore cōsilio p̄pediē utami ni Videtis quas secū uires: quas copias quos exercitus in agrū florētinum duxerint. Quo autem eos ī peratore Philippus hic munierit: non uos fugit. Est enim is Nicolaus picininus qui omnis & īperato rez; & duces huiusce tēpestatis belicis laudibus mirifice superet: & cū oī uetustate haud iniuria cōpari q̄ at. Huiusmodi certe hoīes admirabilis ac diuina uirtus Philippi Mariæ reddere cōsueuit. q̄ sēpiternæ illius puidētīæ minister & peride atq; sc̄da natura qdā ex īprobis p̄bos & ex bonis optimos plane ef ficiat. Vigeat mediūssidius sūpte ingenio atq; industria Nicolaus eximia qdā cū uestris auspiciis mili taret & incredibili p̄bitate. Vbi uero huius diuini principis cōsuetudine & disciplina ē usus facile decla rauit delaratq; in dies tm̄ se rei militaris & disciplina & usu & solertia inter mortales excellere q̄tū om ni laudatissimaz; oīum uirtutū genere atq; splendore Philippus hic supra hoīem p̄xime accedit ad deū At q̄bus uiri optimates p̄acidū sunt auxiliūq; fracti ea nō cōtra patriā. sed p̄ patriā cōpararūt. Est enī his itis inocētibus & fortissimis uŕis ciuib; quos solo patrio eiecistis charitate patriā nihil charius ni hil antiquus. Qui si exiliū suū patriæ cōductuz; arbitrarētur modice æq̄ssimoz; aīo patriā carerent sed cū manifesto cernunt p̄ huiuscemodi naufragiū suū ciuitatis florentiæ nō modo miserabilē iacta

ra: sed etiam extrema summersione atq; interitum: ut & se patriæ: & primâ pristinâ libertati dignita-
 tiq; restituât oî ope oî opera moluâtur. Cui. n. obscuri sit qbus hoib; uos talis ac tatos uiros in plentia
 parere oportet florētīnū populū oî pecunia exhauriūt. diminuūt dignitate spoliāt gloria. libertate pri-
 uat. Hæc dolet uiri optimates. hæc igemiscūt. hæc q̄runt: Nullo in uos odio lūt affecti nulla similitate.
 Et iniuriâ & cōtumeliâ omnē oblitū sunt. Miserant uestræ calamitatis: & ob eâ quoq; rē tanq; suaz ob-
 liti iniuriar; uos diligere iā incipiūt. Nihil uerent magis. q̄ ne puicatus obdurueritis. q̄ sola uos cā pot-
 p̄dere. Nā si ferius uros ciuis in urbē reuocaueritis: nō estis nescii. q̄ntū detrimētū & florētīnū solū. & in
 primis municipia ipsa & oppida susceptura sint. Quis. n. hoc tpe militibus legē tradat: Quis eoz licē-
 tiâ coerceat. Nullus dux nullus ip̄erator nulla auctoritas uim militarē cohiberit. Nihil sanius eē puto:
 nihil utilius factū. q̄ oēs militaris copias q̄ primū ex ethruria dimittere. si uero alia re nulla facturi estis
 q̄ si ciuib; uos uis hoc ē uobis ipsis & patriæ & deo īmortali e uestrigio & pie recōciliabitis: decreue-
 runt. n. uiri optimates nunq; istinc firmisimū & ualidissimū exercitiū amouere. nisi quauis uia recupe-
 rata priā pacate uobiscū uiuere ac trāquille uolūt. Quare nō hōz lenitatē cōtēpisse uideamini. p̄uide-
 te. illud at̄ scitote si qs̄ ēt cāus: nā uaria ē fortuna bellū aut sanius cōsiliū ex ethruria p̄ntē uel ip̄eratore
 uel exercitiū ad insubres reuocarit tñ nō multo post uel hūc eundē. uel fortassis ēt non minorē ip̄erato-
 rē & exercitiū certe lōge robustiorē patiēmini. Scitote ēt illud nullā uobis cū exulibus optimatibus ne-
 q; firmā neq; tutā pacē aut cōcordiā eē posse: nisi eadē cū Philippo Maria futura sit. At hæc una nob
 maxie cōducit. necessariāq; ē. Nā siq; in uis ais de receptis optiatib; suspitio resederit: qm̄ his acerbis
 fortasse q̄ ius falsq; postularat: uos uos cēfatis. quis nihil de his oio uerēdū sit. noui hōz lenitatē ac mā-
 suetudinē: sed si q̄ residerit suspitio hunc estis sp̄ cōspōsorē habituri: cuius fides oî uobis certitudie cer-
 tior eē exploratoriq; debeat. Quis. n. aut ē aut fuit unq; hoc uno principe iustior: uerior: innocētor: cō-
 stātor: grauior. Nā q̄ excelso atq; inuictō aīo quanta hūanitate clemētiāq; pollet: q̄ se in oēs liberalē &
 munificētissimū p̄stat: ne mortui qdē ignorāt. Et. n. de religiōe & diuini cultus obseruantia neminē eē
 inter mortalis uideo: q̄ sit cū philippo Maria cōferēdus. Quo. in hūc aīo Eugeniū sp̄ fuerit: qbus hunc
 iniuriis p̄sæpe lacefferit: qbus detrimētis affecerint: & uobis ē pulchræ cognitū: & reliq; nō ignotum.
 Quā hic nūc Eugenio par pari referre possēt: mō uellet: q̄ minus sentit lapideus ē. Quod eo magis fa-
 cturus credebatur: qd̄ basilēsi cōcilio oî subsidio & ope sp̄ affuerat: ac fuerat. Vex̄ id hoies nō cōsiderant
 n̄m hūc diuinū principē tātisp̄ basilēsi concilio fauori p̄sidiōq; fuisse dū aiaduertēret xp̄iane rei-
 pub. & cōi ecclesiæ emolumētō atq; āplitudini patres illos p̄spicere. Nā cū primum eos priuata simul-
 tatis cupiditatisq; rationē hēre intellexit: ob idq; ad scissurā ecclesiasticā nefariumq; scisma oî cōatu oî
 medio cōspirare ac ueluti cōiurare: mox ab incepto sese auocauit: & alios quoscūq; potuit ab eo q; bre-
 ui futuz aspiciēbat īminēti facinore infaniaq; retraxit. Videmus tandē seu id iure siue iniuria sc̄m sit
 pōtificē alterz Felicē quē eo consilio atq; mente rem tantā admisisse fatētur oēs: q; minime futurū du-
 bitasset ut se gener hic q̄ cupidissime sequerē. id qd̄ ēt alios Christiani noīs principes continua factu-
 ros sc̄iebat. Sed philippus Maria nulla necessitudine nullis p̄acib; nulla ingētissimoz numez: ac p̄-
 mioz spe induci potuit ut amantissimo & bñ merenti socero in hāc diē obsequerē. Intellegit. n. primā
 sibi necessitudinē eē cū deo nec plus cuiq; debere q̄ deo. Nec ulla eē aut munera aut p̄mia cum uirtute
 deoz copāda. Vtinā eximias huius īmortalisq; uirtutes & cognouiscētis iā pridē principes florentini.
 uel iatādē statuatīs cognoscere. Nā si malueritis huius diuini uiri bñficētiā: & incōparabilē animi ma-
 gnitudinē exp̄iri. q̄ id p̄stare assidue. ut uel inuitus & p̄ter ingeniū institutūq; suū bello premere uos
 cogat exp̄iemini. p̄fecto neq; trāqllus ad q̄tē: neq; ad indignitatē pulchrius. neq; ad status reip. diutur-
 nitatē p̄petuitatēq; tutius: neq; ad facultates utilius: neq; ad corroborādas uires aut foelicus atq; meli-
 p̄uideri uestris rebus a uobis potuisse. Nō mō. n. firma uobis inter uos ipsos & diuturna pax atq; con-
 cordia p̄ huius magnanimi & iustissimi uiri auctoritatē ac fidē futura ē: sed ēt nullū externū bellū nulli
 motus ip̄deant q̄ ulla uos nō dicā calamitate aut detrimētō afficiant sed ne inuadendi qdē florentini
 agri ptātē hēant: uidētis. n. qbus finitimis principibus ac populis circūdati: septi uallati estis: istos oî cū
 Phileso sentirē uel oīs potius sub Philippo eē. Hi sūt cū philippo Maria alii amicitia. alii societate alii
 cliētelis iuncti ut nihil malint: q̄ q̄ philippo gratū iucūdūq; fore aiaduertērint. Nāq; bello ēt maritimo
 adoriat uos nemo. Quis. n. abigat Alphōsum regē oīsq; gotthalanos nihil oīum tātope optare q̄ ut si
 bi ea facultas offerat. ille dies illuceat quo quas īmortalis dēt sēp̄ternas huic nobilissimo p̄cipi gr̄as
 referāt. Quib; nūc clasibus. qbus uiribus in mari tyrrheno Alphōsus pollet: nō sentitis mō: sed coram
 aspicitis. Nec uos ueteres cū Philip. Mar. inimicitia. si quæ fuerint. a tāto honore deterreāt. Sua huic si
 de nihil ē antiquus nihil cōstātū. nihil sanctius. Qui qm̄ ē ad decus & ad gloriā natus nō miōri laudi dā
 dū arbitrat eos sibi bñficiis suis amicos rededere q̄ fuerint inimici existimati q̄ amicis ipsis bñfacere.
 Vt. n. Eugeniū omittā cuius in hūc iniurias nemo diligentius q̄ uos nouit Alph. regē certe meministis
 cuius ē ēt potētissima classe. qn̄q; estis aduersus Phi. usi. is cū illustri illa atq; formidabili ad caietā & na-
 uali & terrestri pugna cū tot suis & scrib; & p̄p̄is. cū tot ip̄atorib; tot maximis clarissimisq; uiris tāto
 tā potētī: tā firmo ornatissimoq; exercitu & p̄strato & uictō & capturo eēt: qs̄ uis n̄ credidit si uex̄ fa-
 teri uultis illū icarcerē. n̄ ī tñbras n̄ ī uicula diectū iri nō p̄petuā passuz seruitutē sed p̄ extremas poti-
 ærumnas p̄ oēm cōtumeliā & ludibriū ultimo ēt supplicio cū suis oibus affectū iri. Et iure id quidem

de euenturū credebatis. Sūt. n. q̄ apud uos nihil aliud curēt: studeāt: moliant: q̄ p bonorū detractiōes atq; calūnias id efficere. ut & pbi q̄ sunt i probi: & hūanitatē: māfuetudinē: benignitatē: cultores: in hūanitate: credules. sordidi & q̄ uobis & populo florētino amici sunt: & laudū uestraḡ studiosi: hi plane inimicissimi & ifestissimi uideātur. At q̄ philippus hūanitate Alphōsum exceptit: q̄ liberaliter munificēq; traclarit: q̄ magnifice regaliterq; dimiserit nulla posteritas cōticesset. Cū aliis i rebus p multis & maximis eximia philippi inauditāq; uirtutē admirari soleo: tū in hac una in primis. q̄ nulla dominādī cupiditate a splēdidissima illa animi magnitudine unq̄ abduci potuit: ut de se q̄q; q̄ inuictissimo ac sūmo principe indignū foret: existimari posset. reges uicerat Philippus maria potētissimos & maximos p magna certe uictoria & oīum sane q̄s aut uidimus: aut audiuius aut legimus clarissima. Sed multo magis gloriosus eē reor q̄ ea uictoria usus ē q̄ nō se minus uidisse iudicaret: q̄ hostes. Etenī irā cohibere: q̄ nihil conuolū recte p̄t & isolētiā supbiāq; uitare: quā uictoria potētissimū solēt afferre: unus hic: q̄ oīa sp̄ clemēter facit: oīa māfuetā: oīa moderatā: oīa deniq; sapiēter & sūmi principis munus arbitrat̄ ut suū. Quo fieri ē ut & nō cāteros mō mortalis: sed q̄ lōge pluris faciūdū ē seipsū & aq̄tatis & misericordiā: ac bñficitiā: laudib; mirifice superarit: Quātū uero huius laudē existimari oporteat uel ex eo intueri licet q̄ Alphōsus ipse ut ē nobilissimo grauissimōq; aīo eā se putat ex sua captiuitate gloriā assequutū q̄ sibi nullā offerri posse illustriore in uitā nullā clariore & dicat: & p̄ferat: nō. n. uidet solū & Sicilia sese: & sardinia nō eē spoliātū: q̄s Philippo infulas ad cāteras difficiliōes debebat ultro sed ēt opib; auctū & his ab eodē se honestatū honorib; intellexit ut lōge satius ac melius sibi fuisse cognoscere uinici q̄ uincere Et q̄ liberalissimū philippi ingeniū obstupēdāq; uirtutē merito dēt in cōclū extollere: ne portus q̄dē lunæ q̄ nūc ueneris cognomētū accepit nobilissimū oppidū aut illicē castellū munitissimū sibi ab eo ipso Alphōso restitui passus ē. O ingētissimo uirḡ aīo. O ignotā diuināq; cōstātiā Nō alii. nō incedit philippus inimicitias ueḡ & sedat & extinguit potius. Haud. n. dñinādī cupiditate ducit. sed haberi se sociū: sed amicū: sed obsequētē: sed munificū: & uincere magisq; uinci officiis cupit atq; studet sp̄ Nā q̄d ē op̄ aut Alphōsū regē: aut alii quēq; potius. q̄ uos ipsos in mediū referamus. Quoties si uolui set philippū q̄ uīa pace sit dē m̄: potuisset uobis rebusq; uīs oībus. p suo iure & uoluntate uti. Sileo reliq̄. Et Lucēse mō: & immolēsem cladē nō estis oblitū: Quo q̄dē utroq; tpe si nicolaus picininus cū uictore illo ualidissimōq; exercitu in agrū florētinū uertisset iter: actū sane fuisse de re uīa. Nullus erat uob̄ īperator nulli duces: nullā copiā. Ciuili simultate ardētissimā: s̄q; odiis inter uos p oēm tumultū ac furore disidebatis Quare cū nicolaus se rei accingeret. q̄ppe q̄ finē diuturni belli cū maxio sui p̄cipis ī cremētō & gloria in manu se habere p̄piceret: tū cōtinuo philippus a cceptis reuocat: & uos ad pacē ad amicitia ad societate secū inuēdā hortat̄ monet: rogat ēt. Quid humanitate benignius: q̄d tāta māfuetudine illustrius: q̄d huius aī magnitudine certius: Nōne satis sup̄q; declarauit philippus uobis non mō prima libertate priuare uos nolle: sed maximis ēt ac pluribus bñficiis uelle āp̄ficare. Consueuit hic ut liq̄do nostis n̄ auferre aliis libertate: sed ut ē unus oīum q̄ sunt aut fuerūt futuriue sunt excelso liberalissimōq; aīo & ciuitates aliis. & puincias cōdonare. Nolite igit̄ uiri magnifici aduersus hunc tam mitē. tā piū. tā benignū. tā magnanimū tā diuinū principē cū uīo ēt maximo detrimētō atq; p̄nicie armis cōtēdere potius q̄ bñficiū expiri. Redite iā tādē cū philippo in ḡfam. Hāc una res uobis nō diuturnā solū securāq; q̄tē allatura ē sed & publice & privati in reb; uīs incremētū & dignitatis plurimū Diligebat hic antea florētinū populū ductū q̄dā ingeniū bonitate & sua. Eius at̄ prudētiā ac uirtutē corā expertus nōdū erāt. Sed posteaq; uestros ciues optimatis p illā istā reip. uestre seuētē fortunam p̄pitius uidit didicit tractauit incredibile ē dictū q̄ta beniuolentia & charitate nomē florētinum cōplexus ē. Qua q̄dem una remotus. i. ut uīam florētissimā ciuitatē p̄cipuo quodā & egregio bñficio afficiat. studiosus erat hosce p̄stātissimos ciuis uīos in patriā reducere hoc est uosmet ipsos uobis restituer̄ Vos at̄ ne p̄ficatius aduersemini. & rogo & oro. Nullum est. n. pulchrius spectaculū ciuitate concordī ac sibi bñ cōsentienti. At auditus certe alius iucundior nullus q̄ ciuitas aut prudentius aut satius cōsultat. reb; suis q̄ q̄ simul & uniuerfa cōsultat. Quā facilius q̄ aptius q̄ p̄fectius q̄q; agit q̄ q̄ simul cū ciuib; cunctis agit. At qui uno edē mōq; cōsilio. errat̄ aut nunq̄ aut raro. Quib; sunt res secūde suauiores q̄ ciuib; bus cūctis idem uolentib;. qui res aduersas lenius tolerāt q̄ q̄ cōmuni cōstātia tolerāt & tanq̄ aliq̄d hōnus ferunt. Vel quibus potius accidunt rariū res aduersē q̄ qui inuicem p̄uidēt inuicem cauēt inuicem p̄pulsāt īgruentē fortunā. Quā alia ciuitas carior ciuib; esse p̄t. q̄ hospitib; honoratior: q̄ amicis utilior q̄ formidabilior inimicis. q̄ q̄ privatū nihil ducit in bonis. q̄ a publica salute. dignitate emolum̄to potentia trāq̄llitate abhorret. A q̄b; fidelior q̄ a suis laudatior p̄ficiscitur. A quibus uituperatio aut uerior aut firmior. Consentientem & bñ cōuenientē populū & mortales urerent & imortales amat̄ Sediciosū uero inter seq; differentē & deus odit: & hoies cōtēnt̄ Quā urbs ager quātus. quanta hōminū multitudo populū reddit ualentiorē q̄ ciuilib; cōcordia: Quot enim sunt ciues in ciuitate cōcordi tot oculi opes illius & āplitudinē intuent. tot aures audiunt. tot linguā admonent tot deniq; mentes cōsiderant intelligunt curant. Ea nauis q̄ gubernat oris & nauat; concordia regitur. & ipsa seruat. & uectores atq; honus seruat. Quod si ipsi inter se gubernator & nauat; dissentire. & cōtraria uel le ceperint. Vbi uehementior aliquo uentorum uis incubuerit: & nauis repente. & quā in nauī omnia sunt: pareant necesse est. Et curus item qui tum perito utatur auriga. tum equis munitus cōsentienti

bus sit: & in certamine ac ludo superare: & in plio seruari atq; uincente cōsueuit. Sin hi turbari tumultu
 ariq; inuicē aggrediant: eo piculū discrimēq; maius ē: quo & prinatior fuerit auriga: & equi robustio-
 res. Eodē mō ciuili cōcordiā hmoi oīa cōducūt uis pecuniā: hoium multitudo: honores gloria uires
 indiscordia uero & seditiōe ciuū hęc oīa & detrimētosa admodū sunt & pestifera. Quid hęc aut pro-
 lixior mea sibi uelit oro principes florētini: nō obscure debetis aiaduertere. Pristina uīa illa erga me &
 maxia bñficia: ut hęc p mei ai gratitudine piāq; in uos fide tā familiariter uos monerē adhorta me &
 uos uero & si nulla ex parte dubito facturos oīa sapiēter: oīa moderate: oīa mature: ne tñ ullis fortune
 blāditiis credatis gubernacula reip. & oro: & obsecro: & obtestor prudētiā uestrā. Solet. n. fortuna nō-
 nūq; uerfutiis his blādiri quos & odit maxime: & imanius pditū iri. studet. Nulla ē spē certior. nulla fi-
 ducia firmior nulla diutior q̄ q̄ in deo fixa fundataq; fuerit. Quāobrē si spē fiduciāq; uestrā p singula-
 ri eximiaq; uīa prudētiā atq; grauitate i diuina clemētiā & benignitate collocaueris pspicue mihi ui-
 dere uideor breui futurū ut belli formidine ad periculo soluti oī discordiāq; incēdio oī odio: oī simul-
 tate: oī demiq; cōtētiōe deposita: atq; itērepta & publice & priuati faciliē atq; fortunatā agatis uitam.
 Valete uiri excellētissimi. ex Mediolano xv. Kal. iulias anno natali Christiāo. M. cccc. xxx.

Franciscus philelfus Cosmo Medici sal.

Aristides Atheniensis cognomēto iustus cū legatus una cū themistocle. q̄ cū ei erāt inimicitiae
 mitteret. ubi ad atticā fines uentū ē. Vis ait o Themistocles: n̄ras hic inimicitias relinquāus
 Nā si uidebit eas rursus quū reueterimus. capiemus: Et pie ut sp Aristides: & q̄ prudētissime
 monuit. Intelligebat. n. unilitati publicā nullo sane pacto p eos cōsuli posse: q̄ priuato inter se odio dis-
 siderēt: at par eē priuatā cām publicā sp cedere. Quo ipso ductus cōsilio Sextus Lilius salinator uir in-
 dubitato & illustri: & magnus nō dubitauit pter igeniū & cōsuetudinē suā cū eo redire in grām a quo
 Grauiissimā accepisset iuriā. Nā hūc Neronis testimonio i primis afflictū & i exiliū actū legimus. qua
 cū reip. suā cū Nerone collega cōcordiā nō mediocriter cōducturā existimasset: facile suo uehemētio-
 ri igenio & irā acerbitati moderatus ē. Qua qdē māfuetudine singulariq; prudētiā effectū scimus ut
 p Asdrubalis interitū ac p̄noq; ad metuāq; cladē latiori fortunā Romāoq; p̄ magna fieret accessio
 Cū his igit de rebus mihi tecū agēdū eēt quā & ad publicā prinēt & ad tuā utilitatē. ut uel salinatoris
 imitaret igeniū: uel idē te monerē: q̄ Themistocle Aristides: op̄p̄ciū duxi. Quid de nobis hoies Cos-
 me arbitrarent: te latere nō dēt. Nam te qualē in nos p̄stiteris: publica p̄scriptio declarat. me aut haud
 æquo aīo i finitas i me tuas iniurias cōtumeliasq; tulisse nō obscure potuisti p̄spicere: itaq; inimici uul-
 go nō absurde existimamur. Quo uero ex ēt in me aīo melius nemo nouit: q̄ ipse tu. At ego si qd irāq;
 cōceperā aduersus te satis misse uideor id oē uel euomisse uel cōcoxisse. Nā mediūssidū te nūq; odi. sed
 indignē me affectū abste anxie patiebar. Verū utcūq; res habet cū florentinā ciuitati tū p̄cipue tibi uti-
 lissimū fore arbitror: ut inuicē uel tātisp̄ redeamus in grām dū ea quā amicissime ab me piensimāq;
 dñr: & audias attētissime: & aīo trāq;lo cōsideres: ac iudices: Quā si p tua prudētiā & æquanimitate te
 ceris: haud quāq; uereor futurū: ut & Philelfus sis nunq; post hac exosus: & ipse immortalē gloriā conse-
 queris: & florētinus populus p̄petuo bñ sit p̄beateq; uicturus. Quas publicas dedi p̄xime ad senatum
 & populū florentinū: scio te & uidisse: lectitalleq; diligētē. Quā publicā sum hortatus: eadē te & hor-
 tor: & moneo. Nā si ad cōmune oīum cōmodum atq; emolumentū priuati ea sunt cuiq; cōductura: tibi
 sit uel q̄ maxime Quo. n. locupletior fortunatiorq; es: eo tibi magis studētū ē: ut p̄ multos habeas ami-
 cos: & inimicū neminē. At q̄ diu uiri opimates primo arcenē solo. nunq; possis pacato securoq; eē aīo
 Intelligas. n. necesse ē nō exules mō oīs sed ēt quotquot iusti & fortes uiri in urbe retēti sunt: tibi eē me-
 tuēdos: nā alii moueant incōmō reip. alii ad indignatā cāā. nōn illi p̄pingtate necessitudine. amicitia
 cliētēlis. Plerisq; ēt opes tuā iusā sint. Quāq; ut q̄busq; artibus moliant ut p cāā hōestātē te pditū cāt
 q̄ppe q̄ & iniquū & ipiū eē dicitēt te nō æquo iure cū ciuibus uiuere: ac tui unius cā tātā clarissimorū
 & optimorū ciuū multitudinē exterrāgi. His certe cogitātibus: his curis: his si ueq; fateri licet mole-
 stissimis & terroribus sollicitari te nō sum nescius. Nō es. n. obtusioribus q̄busdā sensibus sed cū igeni
 acrimonia itelligis q̄tū uis. tū rez usu p̄multaq; pitia nihil ē: q̄ minus caleas: Sed utinā uel naturā uel
 fortunā bono uti maleas q̄ supra ciuē appetere. id. n. & tibi & priā plurimū cōduceret. Nā & ipse om-
 nibus carissimus fores: & priā tñ naufragiū nō itulisses. Veq; pleriq; oēs: q̄ & ai magnitudine: & ige-
 nii uigēt acrimonia i eo ut plurimū morbo sūt. ut pares nō facile admittāt: sed quāq; rōe p̄esse oīb; &
 tāq; dñari uelit. Hic & priuata & publicā similtates oriūtur: hic pestifera factiōes. hic seditiōes. hinc
 tādē ciuilia bela cū igenti priā calamitate: exitio: itēritū manāt Atq; illud quo quis negarit oīs: q̄ se me-
 tui & odio eē sciūt: eo uel iuitos agere multa p iniquitatē. p iusticiā p̄santia. Nā q̄ se supplicis dignos
 norūt. ea ne patiātur p oēm ai furorē. p oēm imanitātē diritatēq; puidere. Hi autē ignorare uideatur
 nullū metū diuturnū eē posse. nō sibi aīe oculos ponūt Aristotimū nō Phalarim: n. neronē. nemo diu
 ipunitate leuatus ē. Nullus ē firmior principatus. nullus stabilior nullus diuturnior. q̄ q̄ p iustitiā & æq-
 tatis officia i ciuū beniuolētiā & charitate cōquieuerit. Satis magnus ē satis potēs q̄ honore se dignū
 & admirādū p̄stat: Es tu Cosme natura lenis. facilis affabilis. Hāc si ducē seq. q̄ iprobore cōsilia malue-
 ris: & uiues bñ: & morieris melius. nā & p̄sentes ac uiui te suminis honoribus p̄sequenē: & oīs poste-
 ritas admirabit. Hēs aplā expeditāq; pecuniā. q̄ tu si ad bonos ac p̄stātis uiros uel seruādos uel accer-

deniq; imortali deo hoibusq; gratior. ut. n. multa corporis habitudo pdesse his admodum solet: q; nu-
 li sunt egrotatiōi obnoxii: ualitudinariis uero uāhemēter obesse: ita mea quidē sentētia argētī & aurī
 magnitudo: si uirum bonum: si iustum & beneficum: si magnanimum nacta fuerit & illi: & ceteris
 magno usui ē. Quod si apd eū diuerterit: qui bonitatis iusticiæq; expertus & sordidus sit ac nullius robo-
 ris. cum illi. tum et aliis detrimētosa ē planeq; funesta. Qualis tua tibi uita esse dēt. Cosme medices: cū
 ois fortunas tuas uides ī alea. Nō. n. hi solum quos p ciuili contētiones tibi eē inimicos reris: tibi sunt
 metuēdi: sed isti magis quibus te caue unice & admirabile opinaris. Nō. n. te diligunt sed nummos tu-
 os. Nā si ulla te charitate cōplecterent: nō te ad rapinā bonorū ciuium: nō ad pnicie: nō ad uastitatē: nō
 ad cædē exhotarētur. intelligunt hoies calidissimi: q; diu optimatum odio laboraueris: in sua te pote-
 state necessario futurū. Quare sp aliquid a te capiunt: aliquid possunt: aliquid expectant. Quicqd aut ī
 probe: flagitiose. facinorose īpiceq; patrarint te auctore totius sceleris: te principē: te significē pntent:
 ac tuis se operibus tuent. Quæ ubi diutius ferre nō poterit. Nō. n. tantā scelerum ac nequitiaꝝ licenti-
 am æquo aio pferras: libidinē atq; furorē suum in te armabunt: tuas pecunias fient: tuis se nummis ī
 gurgitare oīa arte: omni fraude: & oibus deniq; insidiis molietur. Te malorū oīum causam esse dicent
 in caput tuum p omnē uim & cōtumeliā cōiurabunt. At qui oēs inimicitiaꝝ difficiles sunt & pmoleste
 Nullus ē adeo ibecillus inimicus. adeo infirmus q; nō ei grauis ī tēpore eē possit: q; & potētissimum se
 se & firmissimum cēuerit: Nā aut agēdo. aut dicēdo. aut excogitādo durius quippiā calamitatē īpor-
 tet. Odii fructus nunq; dulcis ē nunq; utilis. qn oīum potius maxime pntiosus: maxime amarus. Nullus
 ē honus grauius: nullum molestius q; inimicitias ferre: Nā secundas res turbare: & aduersas augere cō-
 suerunt. Excubat inimicus sp: insequit sp: insidiatur sp: emori maluit: q; nō ulcisci. Amicitia uero atq;
 cōcordia & publice. & priuatim sp pdest. Nec ea qcq; eē pulchrius queat neq; suauius. neq; melius: ne-
 q; diuinius. Qui. n. aptius expeditus: certius bona ipia adipiscunt q; amici mutuis inuicē utētes subsi-
 diis. Qui mala quæ sunt: facilius euitāt: q; qui amicos socios habēt. Quibus erumne minus accidunt q;
 his. q; amicos habēt doloris ærūnarūq; participes. Quibus ē secunda fortuna suauior q; his q; non sibi
 dūtaxat lætant: sed aliis quoq; gratulant. At ego nunq; illū fortunatū appellarim. q; per bonorū uiroz
 fletū ac luctū fortunatus sit. Nec mihi felix uideri quæat cuius læticia mærrori sit pluribus. At ne læte
 qdē in dolore multoz: si sapit. Meminerit. n. eos ois qui sua cā mærent: aliud nihil. q; de suo exitio dies
 noctūq; cogitare. Mortalē aut nullū oīno eē contēdū. Neminē. n. esse: qui aut homini: aut rei: aut sal-
 tē famæ nocere nequeat. Quare nemo ē laceffendus iniuria. Nullius prorsus hominis in se odiū cōci-
 tidū. Prudēt. n. monuit Barsidas. qui ubi muris. quē in Caricis corripuerat: morsum excepisset: ob id
 q; illū dimississet. conuersus ad circūstantes ait. Nihil adeo paruū est: qd si audeat ad orientibus repugna-
 re nō se saluū reddat. Vides inq; uiros optimatis: quos urbe eiecisti: eo eē animo. ut emori malint q; pa-
 tria orbari itaq; nunq; cessant oīa moliri ad reditū. At ego dicis. in urbe sum. Et tu nō relegatus eras ad
 Venetos Noli nunc ob istas fortunæ blādicias fieri insolentior. optimatisq; despicer. quin potius illud
 Archidami lacedemonii dictū crebra memoria tecum repete. is. n. cum post cheroniaꝝ pugnaꝝ philip-
 porege asperior ē accepisset epistolā. ita rescripsit. Si umbrā tuā metiri nolueris. haud nunc eā maiore
 inuenies. q; esset ante uictoriā. Quo maiore uictoria elationē affert. eo magis diminuit cōsiliū. Recte.
 n. idē Archidamus: q; cum a quibusdā quo tempore plio archadas superasset laudibus effere: melius ī
 q; foret: si eos prudētia potius q; uiribus uicissemus. Quod tm̄ innocētissimoz ciuium numez cosine
 urbe expuleris: & ipse urbe potiare nō tā tibi prudentiā dādum ē: q; tuæ uel pecuniæ. uel fortunæ. uel ioā-
 nis illius utellesi potius hois pditissimi dolosis adhortationib; nefariisq; insidiis. Quod si tua opa hi
 reuocati in urbē fuerint. ac patriæ restituti tunc magnum te pfecto uirū & sapiētē. & bñficum appella-
 bo te unum eē cōsiterebor. q; oī uirtute polleas q; diligēdus sis: & obseruādus ab oibus. Tum plane ui-
 ceris uiros optimatis. cum te ipsum uiceris. Depone iā tadē Cosme. depone. si lapis uel extingue potio
 oēm animi tui ardētiorē excādescētā. flāmasq; iracundiæ. Satis es ultus: si quid ulciscēdum existimas
 Noli diutius tētare fortunā: quæ tum maxime fallere. cum maxime obseq; cōsueuit: iā aliq; pspice uel
 tibi. uel posteritati tuæ. Inquire te ipsum pprius & acutius īspice. Nō. n. alterz Cosmū habituri sunt me
 dices. Si malueris patriæ exules ciuis restituere. q; id pficacius exspectare. ut patriā ipsi pristina liberta-
 ti dignitatiq; restituat. tum eris sane aduersante nemine ī repu. princeps. tum pf patriæ appellabere. tū
 oēs te colēt. oēs admirabunt. Et ne dubito equidē. ut es igenio acerrimo. hæc eadē uideri tibi. Sed illd
 forsitan uereare. ne optimatum hmōi restitutio tibi calamitiosa futura sit. At uide. q; tibi recte cōsultū
 uelim. Per magna Romuli Romanorūq; in ī Sabinos iniuria cōtumeliæq; fuerat. Inter eosdem uero &
 pax tadem beniuolētia exorta ē maxima. Tibi ac tuis liberi sunt nōnulli abundāt & exules filiis. Quæ
 suauor necessitudo. que firmior que diuturnior eē possit. q; quæ cōiugis cōstat ultro citroq; cōstitutis
 Præterea qd secundo loco litteris superioribus publice sum hortatus. nulla re alia tum publicus florē
 tinæ ciuitatis. tum etiā tuus tibi status solidior. durabilior. iucundior. melior. felicior. futurus est q; si oī
 cura industriæq; studueris idq; q; primum. ut huius diuini principis Philip. marie Angli & beniuolētia
 uos & societate muniatis. Quanta hinc ad e Cosme utilitas. q; ta dignitas. quantus honos sit puentu-
 rus: nequaq; ignoras. Nō. n. nescis eum eē Philippum qui cum aliis oibus præclaris ingētibusq; uirtuti-
 bus nemini oīum cedit. tum & prudentia. & gratitudine. & munificentia cunctis mortalibus antecel-

lit ut. itaq; si tua potissimū opera intellexit rebus suis accessionē factā ē te pfecto apd se habituro oīum
 p̄mū is i q̄ te officiis p̄sequet. q̄ & tibi & populo florētino maximū sint emolumentū ornamentiꝝ callatu
 ra. Solebat quidem Cosme cū istic eēn uīoz quorūdā hoīum imperitiā demirari n̄ mediocriter: q̄ si
 qn̄: ut sit in re bellica Philippū acceperat incōmodo quopiā uel leuiter urgeri: cōtinuo gestabat: exulta
 bāt: p̄nima lētitiā tanq̄ apud se eē nō poterāt. Tū ipse mecū dā boni qd̄ insaniunt florentini: qd̄ publi
 cæ supplicatiōes qd̄ publici plausus qd̄ publici ignes uolunt: Cū philippi lētant. nōne & suo & p̄prio
 lētantur incōmodo. An philippus perire possit: qn̄ una pereāt florentini? Nū q̄ philippū uicerint. Flo
 rentinos incolumis fore patiant. Et p̄fecto Cosme uestra oīs belligerandi cū philippo ratio p̄fuita
 mihi qd̄ pace uestra dixerim uideri solet q̄ppe q̄ deteriore cōditiōe uictores. q̄ uicti futuri sitis. Quā n̄
 ad uos ex uictoria utilitas p̄uentura ē. Nū urbs Nū ager nū qcq̄ nūmoz. Nā ut sileā: ad quantā rex: mo
 priā atq; egestatē p̄ belli diurnitatē redigamini. an futuz ignorat. ut p̄ uictoriā pulcherrimā repu. pul
 cherrimā amittatis. Victis at̄ durius nihil timēdū ē quā his uos muneribus & honoribus cumulātū iri.
 qbus & duces. & imperatores: & reges cumulatos audiuitis: Nōne igit̄ uobis sanius cōsuleritis si in du
 bitata uictoria cū maximo reze uīaz: incremento potiamini cū philippo Maria: q̄ oīno cū aliis uictori
 bus uinci. Quod si rebus uestris contenti oīū q̄ negociū malueritis: facile uniur̄sae italiæ diurnā pa
 cē uestra cū philippo societate tranquīlā quietē parietis. Vez ne uos delectet tardā deliberatio. Non
 enī te p̄terit. Cosme medices incredibilis ac p̄pe diuina huius diuini principis uel sapientia. uel ai ma
 gnitudo. Vt n. affinitates p̄pingtatesq; tacuerim q̄ ceteris uniuersis ac maximis potestatibus carus p̄
 iucūdiusq; sit: q̄ apud oīs talet & auctoritate & gratia. nō es ignarus. Quāob̄re matura Cosme: dum li
 cet. Accingere huic tā honesto: tā necessario: tā utili: tā factō: tā pio operi. Succurre patriæ succurre ami
 cis succurre & tibi: & tuis. Oblatā occasiōē arripe. Noli: q̄s: expectare ut iure optimo dici queat inuo
 luntate Cosmus: nō ai iudicio: sed necessitate & rebus aduersis non tā ducit̄ q̄ cogit̄. id autem una re fa
 cillime uitabis: si oī p̄turbatione liber te rationi submiseris. Vale ex Mediolano. iiii. nonas iulias An
 no a natali Christiano. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus kyriaco Anconitano. Sal. di.

Vod & gratularis mihi te q̄ p̄pediē apud nos futuz denūcias: dici non possit. q̄ta me tuis litte
 ris uoluptate affeceris. Vtruzq; n. sūmā beniuolentiæ argumētū est. Facito igitur si me amas si
 cuti certe amas: ut te uti q̄ primū frui: q̄ affatim possimur. interim at̄ rem mihi p̄gratam factu
 rus es: si ad qd̄ tēpus nauis honorariæ sine istinc Bizantiū solūtūre p̄ te certior factus fuero: quo uel ti
 bi: uel nostro: splēdidissimo Scalamōndē aliquid litteraz ad Mariū filiū. Quod aut placere tibi ostēdis
 τῶ ἐπι δὲ τῶ ἐωσ̄ καὶ σ̄ μὲν ῥῆσι. eā p̄z nō scribi. & idē Ptolomeū sensisse in suo de orthographia li
 bro. Ego qd̄ ne tibi: neq; Ptolomeo ipsi affētor: quicūq; is tandē aut alteruter Alexandrinus: aut As
 calonites. aut Epithetes cognominatus aut alius q̄ ipiā fuerit. q̄ se grāmaticū p̄fiteri uoluerit. id. n. ratio
 phibet: q̄ istiusmodi cōsonatiū numez simul eē nō p̄auf: id qd̄ etiā apd̄ Priscianū i primo de octo ora
 tionis partibus intueri licet. Quare q̄ tu epigrāmata istiusmodi caracteribus scripta inuenisti: litteris
 atticis: ut aiunt. scripta eē fatēdū est uel ante arcadas potius quos. καὶ τῶ ἐπι τῶ ὀνίλοιῦ καὶ τῶ σ̄ ἐ
 λησιῶ. extitisse fabulātur. Mihi tñ & epigrāmata tua. & quæ scripta abste sunt iucūdisima fuere. Vale
 ex Mediolano. y. idus quintiles. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus. Andreocio Petrucio sal.

Imis lautus factus es q̄ nos iā tedio habeas: Existimo te urbā istius: quē minime bellū sacerdo
 n taria uxor belli filiū uocat: cōsuetudine uti cōpisse. ob idq; nostratia hæc cōtēnere. Vez caue
 te solū solus offendat. Nosti hoīs istius tum uires. cū exul ab octaua Marius bibit. uī et mores
 At officii tui eē arbitror. mō tibi p̄ Urbanū liceat aliqd̄ obstrepere litteris. quo de te ac tuoz oīum sta
 tu bonaq; ualitudine certior factus. mecū ipse tacitus gaudea. Tū interī puccinis te credas: noli: ne ruē
 tes infametesq; & in ruinā te trahāt: & isaniā. Oīno. n. si credis uictores breui faturi sumus: id qd̄ ex lā
 ducio n̄o accipies. Vale ex Mediolano. iiii. kal. Sextiles. M. cccc. xl.

Franciscus Philelfus Saxolo pratenfi sal.

Verunt mihi tuæ littere periuicunda: & iohannes Andreas incūdisimus ἀδ̄ κ̄ι γ̄αρ μοικ̄αι
 f μετ̄ ρ̄δ̄ς νόαν̄ιβκο̄ς καὶ σο̄ φ̄ιτ̄ος ἐν̄ π̄ρ̄ω̄ ὠδ̄ις ὑπ̄ ἀρχ̄ων. καὶ γ̄αρ π̄ ᾱινειδ̄ ε̄ ᾱ τ̄ε
 χ̄ν̄ ὠδ̄ καὶ ζ̄ ᾱ μ̄ ᾱ ξ̄ ε̄ι Fuit ergo nobis eum tua tum etiam iua ipsius causa carissimus. νεδ̄ ὠδ̄
 γ̄αρ κ̄ ᾱ λ̄ ε̄ δ̄ ε̄ ὑρ̄ ε̄ ἰν̄ ᾱι μετ̄ ρ̄δ̄ δ̄ ἰδ̄ ὠδ̄ ρ̄ ᾱ δ̄ ἰδ̄ ὠδ̄. Quem medicum ad uictorinum meum daturus sim
 non intelligo. Nam neq; litteras abste ulla accep̄: nec mihi ullus ē medicus: nec item futurus sit. opto
 δ̄ ὑτ̄ ε̄ γ̄αρ ἰατ̄ ρ̄ ἰδ̄ ὠδ̄ ἰε̄ ρ̄ ε̄ ὠδ̄ ἰ χ̄ ρ̄ ἰδ̄ ᾱ ἰ ε̄ ὠδ̄ ἰδ̄ ὠδ̄. Quid de libris nostris: & euripide: & mathe
 maticis scribas: nescio. Eos uelim ac etiam uā hementissime rogo te. & oro: propediem ad me desflac
 cū & Ciceronē n̄ri eruditissimi uictorini dedi iohanni andrea. id quod ut facerem. significasti litteris.
 Consultum uero tuum uel nostrum potius nondum satis consului. Quare ne inconiultum me abienf
 dimittat. breui p̄uidebo. Platōis aut leges: aut rempu. libenter uiderim aut salē τ̄ ᾱ τ̄ οὐδ̄ ω̄ κ̄ ρ̄ ᾱ τ̄ ο̄
 ὠδ̄ ἀπο μ̄ ἡν̄ μ̄ οὐθ̄ ὠδ̄ ᾱ τ̄ ᾱ κ̄ ᾱ τ̄ ᾱ ξ̄ ἡδ̄ φ̄ ὠητ̄ ᾱ quod ais imo cauillar̄is τ̄ οὐδ̄ ε̄ ἰφ̄ ἡρ̄ ε̄ ἰς μ̄ ἐν̄ κ̄ ᾱ λ̄ ο̄ς
 ε̄ χ̄ ε̄ ἰν̄ τ̄ ο̄ν φ̄ ἰ λ̄ ε̄ λ̄ ο̄ν δ̄ ἐ κ̄ ᾱ κ̄ ὠδ̄ οὐ κ̄ ᾱ δ̄ ἡδ̄ ὠδ̄ τ̄ ὠδ̄ς μ̄ ἡ λ̄ τ̄ ὠδ̄ς ᾱ λ̄ λ̄ ᾱ μ̄ ὠδ̄ ὠδ̄ μ̄ ᾱ λ̄ λ̄ ο̄ φ̄ ἰ λ̄ ε̄ λ̄ ο̄
 δ̄ς μ̄ ἐν̄ ὠδ̄ ᾱ ἰ μ̄ ὠδ̄ δ̄ ἰ δ̄ ε̄ ἰ φ̄ ἡρ̄ ε̄ ἰς ἐ κ̄ ε̄ ἰν̄ ο̄ ἰ καὶ τ̄ ὠδ̄ ἡ τ̄ ἰ ᾱ ὠδ̄ τ̄ ο̄ χ̄ ἰ ε̄ς κ̄ ᾱ ὠδ̄ ὠδ̄ ρ̄ β̄ ὠ λ̄ ἡν̄ κ̄ ᾱ κ̄ ο̄

Δει. ii. ΗΕ. S. A Mario nro quotidie lras expecto. q̄s cū accepero. faciā te q̄ tantopere scire desideras & ad q̄d t̄ps cū expectemus & de oī re alia certiorē. Vale ex Mediolano. Quarto Kal. octobres. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Catoni iurecōsul. & oratori salu.

Vd̄io istic eē p̄sbytez quēdā Cremonēsem iacobū cassianū: q̄ multū ac diu humanitatis artibus operā dederit: tametsi uel q̄ eruditioē: uel quid oīno hoīs sit. ignoro. illud certe nō placet: q̄d libros meos suā fidei cōmissos: nec reddiderit mihi: nec uerbu fecerit. Nā uictorinus feltrēs eius doctor: uir: & nri. integerrimus idēq̄ doctissimus & mihi uetere familiaritate coniunctus. lras ad me dedit. q̄bus miratur. q̄d nihil ad se scripserim. posteaq̄ & libros mathematicos & Erupidis tragœdias isti Cremonensi iacobo ad me dedisset: itaq̄ mi cato rogo te maiore inmodū. iacobū istū q̄ primū cōuenias: & ab eodē libros meos exposcas: recipiasq̄ una cū saxoli lris ad me. Paucis tenes. q̄d factū sit opus. is aut iacobus philosophiā philosophatus q̄spia studet: ut aiunt. Vale una cū uxore foēmi na pudicissima. Ex Mediolano. iiii. kal. octobres. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus iacobo Cassiano Cremonēsi presbytero. sal.

Istor ius Feltrensis doctor tuus ac idē eruditissimus uir. mihiq̄ amicissimus monuit me suis literis duos tibi meos dedisse ad me codices. quoz̄ altero euri pidis tragœdiā: altero matematicoz̄ libri cōtinent. Quos cū arbitref pluribus iā mensibus mihi redditos esse mirari scribit. q̄d nihil a me lragz̄ ea de re acceperit: itaq̄ et atq̄ et hortor meos mihi libros q̄ primū reddendos cures. Quod si fortasse neminē habes: cui tuto rē cōmittas. habeo istic hoīem familiarē & uigz̄ optimū Catonē faccū. clarissimum & iurecōsultū & oratorē: & philosophū. Huic igitur isti meos libros restitues. quo & officio tuo: & Victor nō doctori satisfacias. mihiq̄ pro tua libertate morem geras. ua le ex Mediolano. iiii. kalen. octobres. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus kyriaco Anconitano sal.

D quintū idus Quintiles dedi ad te litteras: q̄bus suauissime tuā ad me epistolā respōderam miratus sum. quid postea nihil ad me scripseris praesertim cum scire admodum cuperem. ut tum significarē: ad q̄d tempus honorariā naues Bizatiū essent traecture. Num fortasse moleste tuleris: q̄ quā nomina. ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΡΗΘΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΑΛΛΑΤΟΥ ΕΠΡΟΤΟΥΜΙ scribēda affirmabas non ita scribenda esse ostenderim inhumane p̄fecto faceres: si assentatorem Philelfū tuum q̄ tibi amicum malles. Nam quod ait Terentianus ille Sofia: hoc tpe obsequiū amicos. ueritas hominum parit habeat id q̄d locū inter adolefcētes & stultos inter uiros aut & prudentis nihil ficti nihil si mulati. neq̄ dicendum: nec sentiendum cenfeo. Quod si aq̄ prudentia ac eloquentia es preditus. q̄d ē q̄d minus uelis q̄ me aliud de te loqui. aliud sentire: & laudare aliud p̄bare aliud. id. n. inani cupiā glorie tibi ascribendū foret. Quod quidem crimen q̄ longissime abste abesse non sum nescius. ΤΙ ΥΟΥΔΙΕΙ ΣΙΩΜΙΑΣ Scribere obsecro q̄ primū aliquid uel quibus malis caracteribus. Nec me fructu dulcissimā nostrā consuetudinis priuatum uelis. Vale cum meo splendidissimo Salamonte. ex Mediolano. quarta. kalendas octobres. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Georgio carrecto iurecōsulto sanitatem.

On possum te nō i gratitudinis accusare q̄ rebus meis tandiu p̄ uoluntate usus & liberalitatis meā. obliuiscaris. & officii tui. Facis p̄fecto inhumane: Ac mihi iam stomachum mouere incipis. Non. n. puto aut in legibus inuenisse te aut in alio quopiā iure id uni licere tibi. q̄d nemini bono licet. Presta te oro & bonū tandē & gratū uigz̄. Vale ex Mediolano. iiii. kal. octobres. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Francisco Barbauarā sal.

Ix dici queat mi hūanissimā Francisce q̄ta me uoluptate affecerit hesternū a te munusculū q̄d & si ipsū ex se se me plurimū delectauit eo tñ longe gratius iucūdiusq̄ fuit: quod abste datum. Intellego. n. me nulla mea frustratū spe. quippe qui plane perspiciam te talē ac tñ uirū: cuius familiaritatem atq̄ beniuolentiam iā pridem unice desiderauī. & familiariter mecū agere: & i amore mihi affiatim responderē: gratulor igitur facillimo isti tuo humanissimoq̄ ingenio: gratulor modestinā atq̄ bonitati: gratulor beneficentiā. lator aut felicitati meā. qui q̄d semp optarā me uel nullo meo labore nō solū affecutū iam uideo sed q̄cumulatissime affecutū. Ego uero qn aliā amicitia nostra dignū tibi referre possim. habeo certe nihil nisi ut te & rogē: & orē. tibi quod facere indubitato potes. etiam atq̄ et p̄uades eū esse Philippum ac sp̄ fore quo possis omni in re. uel peculii iure uti. Vale. Mediolani ex adibus nostris. iiii. kal. octobres. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Thomā Bononiensi sal.

I mihi iter interceptisset tertiana febris. cui ipsi deus superiq̄ oēs ad quartanā. ita cōtinuā quoq̄ ac pennē inferat. ut q̄celerrime radicitus eā perdāt. uenisset me q̄d ad te q̄ primū ut aequā tibi corā gratulare: atq̄ mihi mirifice sum laturus. q̄d p̄ tua singulari uirtute maximisq̄ meritis. in eo te loco huamnisimus princeps noster cōstituerit q̄ & excelsus ē & illustris i primis. Gratulor igitur absenti absens. Ac p̄cor immortalē deū ut q̄d certo spero. illud Biantis dictū. Magistratus uigz̄ demonstrat clare in te eluceat: hoc ē ut non meā & amicorum solum: sed oīum expectationi p̄bitas tua integritasq̄ respōdeat. Nemini. n. dubitandum est te in dies magis atq̄ magis apud nostrum principē

LIBER

& auctoritate & gratia cariorē fore: facias at p amicitia officio ꝑ tuo. ut cū qd officii nactus fueris me mineris nostri. Vale. Mediolani ex ædibus nō stris. iiii. nonas octobres. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Thomæ Bononiensī sal.

Vod tibi existimauimus nō iucundū fore: optima spolia īmortali deo q̄ de hoste īfestissimo febre illa tertiana nouerāus: nudiustertius detulimus: & nō illa qdē in ferculo: ut iouē. Romulus: sed in bona spe bonaq; fiducia. Neq; n. ferculoꝝ mihi nec ualoz; copiā ē. Nolim tñ putes adeo me datū ad inopiā ut si qd existo uestro delicato & lautissimo aucupio ad mæꝑ tua munificētia dederis nullū habeā ferculū quo id cōmede sim excepturus. Quod si q̄sieris. qbus armis. febris armis furorq; restiteri: nō equidē æsculapii aut Apidis. Sed fere par pari retuli. Eā illa mihi moliebat sitim q̄ ppediē cōficere. id ego animaduertēs eiūsmodi sane inedia hospite accipio: ut qd ē in attico puerbio lōge ad coruos transire: q̄ meo hospitiō uti mallet. itaq; liberatus oīno uideor edacissima & molestissima hospite: quā uel cū egritudine audio ad amicissimos nostros optimosq; uiros Marcolinū barbaurā: & Dominicū ferufinū ex itinere diuertisse. Quos uelim moneas. nō bonū uultū hilarēq; faciē īprudenti illi petulantissimæq; belluæ ostēdant. Sed ab sese potius q̄primū: qd īligētissime. q̄ fortissime abi gant. Et si nolint inedia & ueneno utaf & sanguine Vale & me nostro diuino principi unice cōmēda ex Mediolano. vii. idus octob. M. cccc. xl.

Franciscus Philelfus Antonio pessinæ sal.

Vm erā absens. erā apud te sp. Me dīligebas: me p̄dicabas: me colebas: me oībus amicitia & familiaritatis officiis p̄sequere. Nūc autē p̄sens: neq; uideo te usq; nec audio. Nū qd oībus fere in rebus accidit: nri p̄sentia: tuā de nobis opinionē minuit. Nā qd est p̄ īmortale deū: q̄ ita obmutueris: ut nec audias: nec loquere. Quid de tua taciturnitate suspicer: nescio. Nā si tuæ occupationes te mihi uisendū phibēt. at lris saltē q̄ppia obstreperes. Vale ex Mediolano. v. idus octob. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Blasio Axerætēsi uicecomiti sal.

Olet nōnulli tādiu amicos colere: quoad eoz; uel p̄sentia uti uel officio frui quēat. At ego huiusmodi hoīes uel affētatores potius nihil charitatis nihil oīo hūanitatē p̄ferre cēseo. Declarrant. n. se nō tā amicos coluisse. q̄ priuati p̄priiq; cōmodi habuisse rōnē. illoꝝ igit; mores perī de atq; īgratos & plane barbaros detestari cōsueui sp. Nihil: n. amici recordatiōe mihi suauis esse pōt. Quod cū in aliis sp̄ tū in te uno in primis exptus sum. Nā incredibile dictū ē: quantū me tener desyderiū tui. de te dies ac noctes cogitare nō desino. Tu absens mihi sp̄ es p̄sens. iucudos nros dulcissimosq; sermones crebra memoria mecū repeto. Hac una re absentia tuæ desiderium lenio. Hac una re oblector: ac letor: Quod si qd ad me litteraz; dederis. exiliā sane gaudio: exultabo: triūphabo. Quid abs te uelim itelligis: Vale ex Mediolano idibus octobribus. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Frāncisco piccolpasso Mediolanensī Archiepiscopo sal.

Vod ruri te cōtineas: quo tpe p̄p̄ subeuntē iā hyemē urbs maxie colēda ē nō possū nō mirari. Nā solitudo ista qd tibi iucūditatis afferre possit: nō itelligo. Quod si otii q̄ negociū te malle dixeris: at memineris nō te ad ociū sed ad negociū. hoc ē nō tibi: sed bonis oībus natū: Quare cū ab uniuersa ciuitate desideraris: tui fuerit uel officii: uel benignitatis relicta ista solitudine rustica. te q̄primum urbanū fieri. Quod ut facias et atq; et rogo. uale ex Mediolāo pridie idus octob. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus kyriaco Anconitato sal.

D quartū kal. octo. meis ad te lris sū miratu: qd nihil iādiu scripseras. Videbat; argumentū id qdā esse mutati ai erga me tui id qd nō moleste ferre nō poterā. Nunc at cū tua mihi epistola & disertā & p̄suauis reddita ē: q̄ ubi ad. iiii. Nonas Sextiles istinc inter ari puisset: uix tandem sero ad nos. xiiii. kal. Nouē puenerit. facile mihi itelligere uisus sū uel tēpor; difficultatē: uel nūci fortasse negligētia ἢ ὅτι καὶ ἀποδοῖαν εἰ ἀφαιρῶ. Nō. n. erat occlusa. Quæ qdā exoptata & dulcis epistola tua si mihi ad qd tps debuerat. reddita fuisset recte cōsultū foret Mario nro quippe qui καὶ ἰούλιον ἀπὸ τοῦ καὶ χρῆμα τὰ καὶ ἀλλὰ τινὰ αὐτῶν ἀγαθὰ καὶ ἀβέναι καὶ ἄλλα ὅντα quæ sane adhuc integra apd me sūt. Reliquū ē: ut me oportunæ cōmune facias. & ad qd tps nauis altera sit cōstātinopoli traiectura & cuius ductu pretereat ταῦτα ταπροειρημένα ἔργα ταῦτα cui daturus hic ad te. sim quo p̄ferēda cures τὸς τὰν ἡμῶν τερὸν παλαιὰ ἀγαθὰ ἔργα. Et de his satis. Clarissimi dignitatis militaris uiri Rainaldi Albizii cōsiliū nō possū equidē nō pbare. Rogo: & oro īmortale deū: ut eū incolumē reuehat: ac reddat nobis nā cū eius ætatē annosq; cōsidero: uere or ne maris tædiū ac labor eius senectutē obruat. Veli meo noīe uxorem eius Alexādrīā edas & isti oē meū offm̄ pecuniā. opem & pollicearis: & deferas. Vnice. n. Rainaldo meo affecto sū ut & sapiētissimo & fortissimo & optimo & amicissimo uiro. Tu at cū mihi post hac q̄ppia scriptitaris: ne obliuiscaris ueli ueterē cōsuetudinē tuā καὶ γὰρ ὅτι οὐδέ ἐπιγράφει μαμιοῦ δὲ τὰ ἀλλὰ δὲ τικεῶ τερὸν ἐμῶν δειλάς: Vale ex Mediolāo. xiiii. kal. Nouēbres. M. cccc. xl.

Franci. Phil. Petro michaeli militaris dignitatio uiro ac iurecōsulto sal.

Va in me plurimā officia & beniuolentiam singularem nulla unq; apud me delebit obliuio nā & amabo te sp: & illustres ac p̄claras uirtutes tuas q̄ si p̄petuus aliquis buccinator predicabo diuulgaboq; apud omnes. ingratus sane ille mihi uideri solet qui non pleniore quodam ore de

de absentis q̄ de p̄sentis amici laudibus loquatur. At q̄ p̄sentē laudat: & si recte atq; uero id agit assen-
tatiōis tñ crimini apud plerosq; ur̄ obnoxius. Existimat. n. id nō tā ex ai snia: q̄ alicuius uel suscepti: uel
sperati cōmodi gr̄a cumulatus facere q̄ par sit. Sed ne qd̄ in aliis pbare nō soleo: in eo ipse in presentia
peccauisse censear: q̄ te p̄ lras q̄si corā laudē hac de re satis ac sup. Nā qd̄ ab me tibi debet melius fieri q̄
dici uolo. Scire admodū cupio qd̄ istic apd̄ uos gerit. Nō. n. te latet q̄ iūmopere Senecosis reip. q̄etē tra-
gilitatēq; p̄cupio. Quare cū aliquorū hoīum seditiōes audio & conatus pestiferos: doleo eqdē æque: ac
debeo in primis at̄ de Urbano bellu. hui belluo dicere uolui certior fieri uolo: increbuit. n. apd̄ nos p̄-
stantē istū ac pudice q̄ uix & ciuē optimū mori decreuisse id ego miratus sum ualde. Nam quo pacto
moriaf̄ qui nūq̄ uixerit. Vege si quā aliā mortē oppetere fortassis instituerit: q̄ impuri & obicœni ho-
mines suiq; simillimi cōsueuerūt: uelim suas res gestas memoratu dignas ad me p̄scribas: quo eius no-
mē immortalitati cōmēdē. Et ut intelligas si qd̄ ē in hoc dicēdi genere phile. ualet orationē funebre ad
te dedi: q̄ sup̄ioribus diebus habuimus i Thodeschini sepultura. Hāc at̄ si urbai sacerdotaria ista uxor
audierit nō ueveor fore ut cornigerū uix suū nō hortet mō: sed ēt agat cōtinuo ad iteritū. Vale ex Me-
diolano. xiiii. Kal. nouēbres. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Augustino dato sal:

I Itera: q̄s hesternu uespera te accepit: incesu ut aiunt testudineo usq; sūt. Nā p̄fecte abste. xy.
Kal. Sextiles: uix nostras fores: xiiii. Ka: nouēbres tandē pulsauere. Monebis igit. ne tā negli-
gēter posthac iter faciāt. Vereor tñ ne tuscis delectarē ficis aut ēt æmylianis: p̄pterea serius
ad nos ierint: q̄ accepissent bonorū ficorū copiā nō ē infubribus. castigabis igit: & ita institues: ut tibi
malint q̄gulā obsequi Grata fuerūt: q̄ scripsisti oia. ēν τ̄ρω τ̄δ̄ις Δεδ̄ τ̄ικαι τ̄δ̄ις Σδ̄φιου μ. ω. Σ. ιν̄
α. τ̄ε. χ. ν̄ω. Σ. δ̄υ. δ̄. ω. ω. δ̄. υ. Δ. α. ζ̄. ι. Σ. και τ̄αι. Σ. ω. ρ̄ι. ρ̄α. ι. Σ. φι. λ. ο. ρ̄. δ̄. φ. ω. η. μ. ε. ζ̄. Δ. δ̄. ι. Δ. α. κ. α. ι. ω. α. ι. Δ. ε. ι. Δ. ι. Σ. κ.
δ̄. ω. ι. Δ. η. δ̄. ω. δ̄. υ. Δ. α. ξ̄. ε. ι. Σ. ε. ω. α. ι. ν̄. ω. δ̄. ο. η. τ̄. η. ρ̄. φ̄. δ̄. η. η. Δ. ι. η. Miratus sum at̄: q̄ quas a te n̄ras illas epistolas
expectabā. nō mō nō miseris: sed nec ēt oio de iis uerbū feceris. Dato igit si me amas: quod certe facis
istas ad me statim oēs: Hac re nihil mihi potes hoc tpe p̄stare gratius Causam scripsi ad te prius. Vale
cum parētib; tuis oīq; familia. Ego atq; mei oēs ualemus recte. Ex Mediolano. xiiii. Kal. nouembres
M. cccc. xl.

Franciscus Philelfus Catoni Sacco iurecōsulto sal.

h Odie mihi redditæ sunt lras a Theodoro, gasie: uiro sane tū ingenio: tum facundia singulari: ac
plane digno: quē nō mō diligamus: sed ēt amemus. Quid uelit: intelligo. Rē quantū erit in no-
bis. ex sentētia cōsequet. Sed tua & opes: & opa opus ē. At de his postea. Ego libros nostros uæ
hemeter expecto. Facito si me amas euestigio ad nos aduolēt. Cū Theodori epistola nullas tuas accepi
lras. Cauē ne te posthac uel negligētīæ: uel morositatis accusaturus sim Vale. ex Mediolano. viii. Kal.
nouēbres. M. cccc. xl.

Franciscus phil. Gerardo Landriano Cardinali Comensi. S.

f Ecisti mihi rē p̄gratā: qd̄ philonē meū imo nostrū ex aurispa recuperatū ad me dederis. qd̄ at̄
Mosei uitā. quā idē Philo & copiose & eleganter apd̄ græcos & græcæ scripserat in latinū ab
me tātopere uerti postulas: & audiui libētē & obtēperābo libētissimæ. itaq; factū puta. qd̄ iu-
bes. Nulla te tua de meo erga aīo fallat opinio tā operi me accingo. Vale ex Mediolano. iiii. Kal. nouē.
M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Nicolao puteo Cremonensi sal.

e T serius respōdi tuis ad me lris: & breuius fortasse: q̄ uelles: quorū alterq; aduersæ illi ualitudini
dato: q̄ duos cerciter menses: uel p̄ intercapedinē laborauimus. alterq; publicis meis ac priuatis
occupationibus q̄bus prope obruor. Legi at̄ tuas lras libētē quibus mutuā inter nos adolescē-
tie n̄ræ beniuolentiā: cōsuetudinē disciplinā cōplexus es. Quod at̄ mirificis me laudibus extuleris id sin-
gulari qd̄ā exuberāti amoris abūdātia abste factitatū existimo. Nā neq; uir amicissimus simulq; mo-
destissimus assentaris: nec istiusmodi mihi ē de me opinio. Reliquū ē id tibi p̄uadeas qd̄ & recte & ue-
ro potes facere te mihi ē carissimū: & eo magis in dies: fore quo te ai aduertero non obliuisci Philelfū
tuū. Vale ex Mediolano. iiii. Kal. nouē. M. cccc. xl.

Franciscus Philelfus Frāncisco piccolapso Mediolanēsiū Archiepiscopo. S.

d E phœnice qd̄ sentiā auē loquor superioribus diebus corā cōmētatus sū tecū. deinde inueni no-
uis: me apud græcos hmōi auē t̄pibus. Claudii Cæsaris uenisse in Aegiptū post Sexcētesimū
q̄nquagesimū q̄rtū ætatis annū: & ubi ipsa sibi pyrā uel Ambrosiano loquēdi more thecā hoc
ē loculū ex casia & myrrha cōstituisse: diē obiisse: ac demū ex eo uerme: quē uulgo p̄dicat̄ reuixisse &
cōtinuo reuolasse unde mō ad egyptios deuolarat. Ad hęc cū sanctissimi & eloquetissimi uiri Hiero-
nymy nudiustertius epistolas passim lectito: in eam incido q̄ ad p̄sidium in scripta ē. Hanc autem cete-
simā decimā nonā inter epistolas numerari puto ubi cum aliā plerāq; Hieronymus per pulchre com-
plexus est: tum de ipso Phœnice longe plura cōmemorat: q̄ Ambrosius. Ego tñ sniam nōdum muto.
Verum q̄ uoluptati fore tibi existimari: uolui tibi mecum esse cōmunia. Nā neq; in ægypto neq; i ara-
bia illiusmodi auē usq; uisam arbitror: quippe q̄ mea snia nulla sit. Cuperem iam ruris tædium: aut sal-
tem societas te cepisset: quo ad te salutatū & cōmode & frequenter accederem. Nam quo magis te iu-
ri contines: eo maiore tui desiderio crucior. idq; cum multis: uel potius cum bonis omnibus. Vale ex
Mediolano kal. nouēbris. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Catoni Sacco iurecōsulto sal.

Vauissimæ tuæ litteræ mihi p̄ q̄ suauissimæ fuerūt. Quod aut̄ ais apud Senatū nostrī discretissimi Theodori gaze mentionē habitā. fabulæ. Nunq̄ Philellus didicit uerba dare nō mō amicus. sed ne inimicis qd̄. Nulla mihi prorsus spes ē. uir iste publica pecunia ob id muneris donec. Cām diebus pximis ad te scripsi. Scribis me a Theodoro tris ad me unā epistolā lras accepisse. n̄ tris dū taxat sed mille & amplius lras accepi. nā unius illis q̄s lras ad me dedit. p̄ multa clemētia p̄scripta sūt. Quare nō tris posthac sed ternas dicitō: si & Priscianū & Tulliu: q̄ & Bar. & Baldū sequi malueris. Ego in quā eū binas ad Theodorū n̄m lras in hūc diē dederim: unā t̄m sūt mihi ab eo reddita. Tu aut̄ de tuis litteris multa qd̄ dicit: At philellus tibi non credit. Nā neq̄ negociādo me neq̄ ociādo superes in scribēdo unq̄. Proinde si te negligētia aut uoluptatis accusari nolueris: & amicissimi & diligentissimi hoīs officio fungere: Quod Euripides noster tuā bibliothecā egredi nolit: nequa q̄ miror. Repperit enī nō fortasse: q̄bus oblectet. At si π d α λ p̄ d h i s ad nos redierit. illico ei cieiet foras. Quod te illi lociū comitēq̄ pollicear: gaudeo mō seuerum quoq̄ cū cēforino ne negligas. Nā q̄ diuolet Euripides ne qua q̄ moneo qm̄ si altius fortasse humilia exosus tolleret p̄ret igni. q̄ tibi dēo p̄solua. Quare ne me in foz. p̄trahas: uelim. Vale & me tuæ pudicissime uxori cōmēdato. Theodoro n̄o salutē dicitō Ex Me diolano. pridie nonas nouē. M. cccc. xl.

Franciscus philellus iacobo Cassiano p̄sbytero sal.

On tā mihi molestū: fuerat q̄ serius meos mihi libros reddēdos curares q̄ in p̄sentia & iucundum ē i primisq̄ suauissimū: q̄ tā modeste tāq̄ phumane lras ad me dederis: q̄bō te nō mō ex purgari sed totū meū sane & eē: & fore oñderis: Quare cū tuā excusationē tū multo magis te ipsū nō inuitus admitto. Itaq̄ uel uictorini nostri: uel tui ipsius cā oīa de me tibi potes astatim polliceri q̄ & usui tibi & honori futura sint & de his satis. Venit istuc nup̄ ut scis. Theodorus gazes: uir certe & disertus & eruditus quē & si certo scio: non amabis solū: sed cumulatiissime amabis t̄m mea ē cā. ueli ita ames ut nulla p̄rsum fieri queat ad amorē accessio. Hoc erit mihi tā gratū quā qd̄ oīum maxime Vale ex Mediolano. xvii. kal. decēbres. M. cccc. xl. Franciscus philell. Catoni Sacco iurecōsulto sal.

Itū ē: qd̄ uidi somniās. Dicit mihi a Minerua sum uisus nocte sup̄iore. Cato in te tuus aliqd̄ mō stri alit. Nā q̄ libros tuos neq̄ dedit ad te absens: neq̄ reddidit p̄sens. neq̄ adueniens uerbū fecit Aliud nihil ē nisi q̄ alteri cupiā nescio cui: maluit iniuste: q̄ tibi iuste gratificari. Vale ex Mediolano. xvii. kal. decē. M. cccc. xl. Franciscus philellus. Simoni arigoni sal.

Vā epicuri de uoluptate sn̄ia te delectat: tuæ ad me externæ lras & p̄dices: facile declararūt nā alteris ai: alteris corporis uoluptatē p̄lectus es. Ego aut̄ & si utriq̄ nō mediocriter sum delectatus lris t̄m iōge magis q̄ nō iolū in me laudādo singularē tuā erga me beniuolentiā: & extimam pietatē p̄ferre uisā sunt sed ingenii tui faciūdieq̄ p̄stantiā p̄pulchre referebāt. itaq̄ & Benignitati tuæ & disciplinæ æque gratulor atq̄ tuo amore mihi plurimū gaudeo. Teq̄ et atq̄ et hortor: ut ueluti cumulatiissime facis: & uirtutis & doct̄ine studiis te totū reddas ac dedices Euades. n. & in clarum & in eruditissimū uig. me aut̄ tibi totum ascribe: uel abiq̄ munusculis tuis Vale. Mediolani ex ædibus n̄ris. ix. kal. decē. M. cccc. xl. Franciscus philellus Catoni Sacco iurecōsulto sal.

T tuæ mihi lras primū: ac deinde libri quos abste: tātope expectabā. redditi sūt: Vtraq̄ sane res uoluptati mihi pmagnæ fuit: at illud p̄ q̄ maxime q̄ meis illis sup̄ioribus unis lris e sono te excitasse sum uisus. Nō. n. oportet hoīem amicissimū i amicitia officio dormire. Cato mi suauissime nihil ē te mihi suauius. nihil carius. Facito. si me amas: ut certe amas unice unq̄ posthac Mediolanū detur: iuscio philippo hospiteq̄ & tui amatissimo Miror: & theodorus noster nihil respōderit ad meas lras: q̄s ultimū a nobis accepit. Quæ ad pessimā nostrū scripsit: & legi: & p̄baui. Veg: & si nihil ē q̄ minus sperē. q̄ q̄ ipse cupit. & ego in prinis opto. curabo t̄m sedulo: ne ulla ex parte officii meū deseraturus sit. Et de hac re satis. Nos istic iniuriōsa qd̄a urgemur principis lras ad tuos istos satrapas lestitabis monebisq̄. ne uel oratori uel satyro stomachū moueāt. Vale cū pudicissima cōiuge sarcinini busq̄ tuis ex Mediolano pridie. kal. decē. M. cccc. xl. Franciscus philellus Simoni arigoni sal.

T sup̄bia a me nihil alienis: & gratitudini ap̄d me nihil atiquis. Quare cū tuis ad me officii plenitudo humanisq̄ lris. r̄n̄deo non mō sup̄bia crimē effugio sed et nomē gratitudinis mihi p̄ pulcre uēdico. Mirifice aplector amorē tuū. Ac tua humanitate facillimisq̄ moribus & modestia singulari delector plurimū. īgenii uero tui uiuax p̄stantisq̄ desertitas maiorē imodū p̄grata mihi & periculūda ē. Video. n. te tua illustri laude ea mihi laudē allatur: q̄ pulcherrima sit & maxima. Nō. n. istiusmodi tuus ornatus quo in litteris uteris. mediocrē de te tuāq̄ faciūdia spē q̄ndā pollicet. Itaq̄ te et atq̄ etiā hortor. ut oēm operā diligētiaq̄ tuā eloquētia & humanitatis studiis. sicuti facis. accōmodes. magna enī aiūs meus de te p̄sagit. Vale. mediolani ex ædi. nostris. vii. idus decē. M. cccc. xl.

Franciscus Philellus Matroniano brache. S.

Vod meis tuis lris nō mediocriter extuleris. fecisti tu qd̄ phūane & amice potis. q̄ uero n̄. n. is sū. q̄ me ipsū nō nori. Sed tu illd̄ uerissimū eē liq̄do declarasti. qd̄ uidetur poetæ fabulari amore oculis carere. æq̄. n. amicus falli de amici iudicio. atq̄ de inimici inimicus plerūq̄ solet. nā & hic odio: & ille aore nimio affectu ueritatē neq̄ iternoscere. Facile t̄m patior erratū tuū: q̄ppe quē iōge malū amicū mihi: q̄ secc. ueg. illd̄ de me tibi pollicearis licet te mihi eē carissimū & eo fore i dies ca

riorē: quo te familiarius uti potero. Munusculū at tuū etſi neq̄q̄ deſiderabā: nō potui tñ nō uehemēter
pbare uel Epicuri ſnīa. Nihil. n. in eo ad uoluptatē defuit. Et amplū erat: & ſuauiſſimā. Noli tñ poſt hac
tā grādī aere obruas philel. tuū nā Hæc ſatrapis & regibus: nō pauco uiliq̄ cōtētis ac philoſophis dono
mitti cōſueuerūt. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris. kal. Ianuarias. M. cccc. xl.

Franciſcus philelſus Alberto Zancario ſal.

n On te p̄terit: q̄ta mihi cū Rhomæo pepulo uiro nobili & prudētīſſimo iuriſcōſulto & familia
ritas eſt: inueterata beniuolētia. Hūc uelim: noīe meo adeas: & q̄ p̄ximis l̄ris ad te ſcripſi. ei di
ligenter coram exponas: addaſq̄: q̄tum pro tua prudentia conducturum ad rem cenſuris. Va
le ex Mediolano. iiii. idus Ianuarias. M. cccc. xl.

Franciſcus philelſus Alberto zancario ſal.

g Vod pluribus hortaris: libētē agerē ſi liceret. Sed nihil ap̄d me licet: qd̄ hōeſtati aduerſeſ. Plu
rima tūt & maxia huius in me principis beneficia. Itaq̄ nunq̄ patiar me ingratiſſimū accuſari.
p̄terea nō ē cōſtātis & grauis uiri quottidie mutare fides. Vale ex mediolāo. x. kal. februaryas

Franciſcus philelſus Ioanni Cornelio ſalu.

g Vā mirifice deſiderē te uifere atq̄ corā alloq̄: breui cognosces. Id aut̄ cur mihi tātope cordi ſit
q̄q̄ potuiſti iā pridē itelligere: ſi tñ q̄ tibi l̄ris reddidit: uerbis meis exponet qd̄ uelim: qd̄q̄ factō
ſit opus. Putaui. n. nō tibi moleſtū fore. ſi antiquū hoſpitē eadē qua ſoles. hoſpitalitate ueniētē
exceperis. Vale ex mediolano. Kal. februaryi. M. cccc. xli.

Franciſcus philelſus Petro thomaſio philoſopho ac medico ſal.

a Vdiui quæ ſcripſiſti oīa: & barbari noſtri cōſiliū laudo & non minus tuū. Illud tñ malī effectū
iri quoad eius fieri poſſit. Eſt. n. multo res tutior. Ipſi tñ uideritis qd̄ factō ſit opus. Vale ex
mediolano. xii. kal. martias. M. cccc. xli.

Franciſcus philelſus Liberio bonarello equiti aurato ſalu.

e Stu quidem pietatis laudādus: q̄ uel mortui patris memoriā colas. Exiſtimo. n. me ſcirco abs
te amari q̄ ſcias q̄ carius fuerim patri tuo grauiſſimo & clariſſimo uiro. nam ille me coaduxit
cūcūſ beniuolentiæ & benignitatis officiis p̄ſecutus eſt. Quare cum ioānes marius tuā in ſe
facilitatem & liberalitatem expoſuiſſet: mirifice ſum lætatus. Videre. n. ſum uiſus me ueluti rediſſe in
ſucceſſionem non tā amiſſæ q̄ intermiſſæ beniuolentiæ. Nam q̄ in patre amiſſiſſe exiſtimaram: intelli
go in te filio recuperari. itaq̄ mihi plurimum gratulor q̄ tam mirifice abs te diligar. Vt autem intelli
gas quam tibi in amore reſpōdeam quod uelis periculum facito totus enim ſum tuus. Vale ex medio
lano idibus martias. M. cccc. xli.

Franciſcus philelſus Franciſco Barbaro ſal.

h Vmaniſſimā excuſationē q̄ in p̄xima es uſus epiſtola nō inuitus admifi. Noui. n. occupatiōes
tuas & priuatas & publicas. Sed ſum miratus: q̄ de libris noſtris ne unum quidem feciſti uer
bum. itaq̄ rogo te ut ad ea quæ modo ſcripſi tibi: diligenter reſpondeas. Vale ex Mediolano. x. kalen
apri. M. cccc. xli.

Franciſcus philelſus Hieronymo belanti ſal.

u Ereor idem accidiſſe tibi: poſtea q̄ petieris Baſileam quod trito prouerbio uſurpari ſolēt: qd̄
diſtat ab oculo diſtat a corde. Nam cum plura hinc abiens es pollicitus: non modo es conſta
tum nulla ex parte diſſoluisti: ſed uerſuram facis longe maiore cōnore. nobis non modo de
lucro in epiſtolario munere ſatiſfactum abs te non eſt ſed de uino quoq̄ nō parum diminutū. Quæ ti
bi abeunt mandauimus noſtri. Tuum igitur fuerit ne fruſtra officium tuum poſtulāſſe uideamur. Hu
golino parmenſi ornatīſſimo equiti aurato ac iureconſulto ſalutem meo nomine dicas uelim eumq̄
commoneas ut cautior ſit ne dum exteris nationibus blandiri cupit & illis tacito animi iudicio nō pro
betur & ab ſuis iure uitā peretur. Non enim uidetur ei uſdem hominis cenſorem gerere qui cēſendus
& ipſe ſit. Preterea qui ſe præſtat in ſe præſtat in ſuos ingratum: qualis in alienos exiſtimetur. Quare
ut probe uiuit ita & ſentiat & loquatur probe. Nō enim par eſt paucorum flagitia uniuerſis populis ac
principibus uitio dare ſic. n. & Germanos bibulos: & Francos inceſtos: & Hiſpanos p̄dones: & Eritan
nos edaces appellabimus quoniam eorum pauca: quidam aut in portu: aut in prædam & ſanguinē ma
xime alacris aut in cibum intempatos ſe gerunt: ſic alia alius crimina aſcribemus. Vel dicat obſecro q̄
p̄tam: ubi nam gentium repiant qui uel animi: uel ingenii magnitudine atq̄ præſtantia: qui religione
qui ſanctimonia: qui bonarum artium ſplēdore: qui omni deniq̄ uirtutum ac laudum genere cum ita
lis comparari queant. Et ait Hugolinus meus & imperiū italiæ & pontificatum ereptum quaſi Ro
manorum italiæ minus ſit uel imperatores uel pōntifices & eligere quos uoluerint: & reficere quos no
uerint. At ſe romanorum impatorē p̄ſiteat: quē Romanus populus quē italia improbarit. Aut ueniat
in italia iſte foelix totius etiā terrarū orbis uiribus adiutus ſi uoluerint itali: ſi unus Phlippus Maria ge
ner aduentū eius prohibuerit. itaq̄ iteꝝ uerba p̄ſitet Hugolinus. Nec tam loqui cōſueſcat q̄ recta loq̄.
Vale ex Mediolano pridie Kal. apriſes. M. cccc. xli.

Franciſci philelſi Epiſtolarum liber quintus.

Franciſcus philelſus Catoni Sacco iurecon. & Oratori.

Ideo te eē admodū ociosū: ut pote qui a legū ac iuris ciuilis studio tātisp̄ uenia exorta: donec cōstitutæ uacatiōes p̄terierint te oblectādi gr̄a ut es hō uoluptarius his questionibus obtuleris: quæ iucundæ sunt: & homine urbano minime indignæ: at ego nequaquā respōdebo tibi: ut Aristoteles: aut plato: sed ut philelfus. Si qd̄ uero acutius uolueris tuā ista academiē cōsules. Sequar aut̄ ordinē politaḡ a te questionū. Et primū tu qd̄ de petis qd̄ cause eē putē: q̄ hebrei oēs natura foētēt. Vtq̄ hebræi oēs: ut tu ais foētant: an id minus nihil cōpertum habeo. Sed quid in cā esse queat: ut nōnulli malū odorem. & pleriq̄ bonū de se præbeāt: potest utrunq̄: in aliis natura: i aliis more accidere. Nā qui cibo sūt aut potu inferiores: hi male coquāt necesse ē. Ex coctione aut̄ mala aut morbi manāt alii atq̄ alii aut p̄ sudorē ea resoluūt. At istiusmodi sudor quē foetulēta emisert̄ cōcoctio: necessario odorē hēt cōcoctio ni similitū. Ex illiusmodi aut humore: siue is intrinsecus per cutē emerferi seu in superficie sit mēbroz: triftis sane odor exalaf. Nec in hebræis id offensionis magis accidit q̄ in oibus qui uiuūt incōtinēter siue cibi ac potius in cōtinētia siue etiā aliter: sed forta s̄ eo magis i hebræoz: ḡne id usu uēit: q̄ pleriq̄ oēs mēfarii sūt foeneratoriā. & ita nullis exercitari laboribus. quo fit ut nimia gete marcescētis tetrū de se odorē emittāt sit necesse. cōtra at̄ q̄ sobrie tēperatēz uita agūt: seq̄ p̄saḡ more assidue exercēt aut egatādo aut ābulādo aut aliter īgenue. ii. certe n̄ mō n̄ male olēt sed bñ potū. At sūt sane q̄ natura delectat odore suo ut de Alexād̄ro macedonū rege legif̄ cuius ēt uestimēta q̄ eū cōtigisset gratū odorē exalaret. Id uero ob aliā nullā fiebat rōnē: q̄ ob maximū calorē corp̄alis illius tēpamēti. Quare non ē mirādū si qn̄q̄ Alexāder in irā adeo exardesceret: ut eos ēt quos hēbat carissimos iterimeret. Quod tū maxime accidēbat: cū ad naturæ feruorē uini æstus in potu accederet. Nā ex nō adulterato naturæ calore cum alia bōa & utilia pmulta: tū suauissimus odor gignit̄. Quæ qd̄ res uel ea rōne p̄bari pōt: q̄ & cassiæ & cinama: & thus: & cætera huiusmodi odorifera pigmētōz genera nō nisi in Arabi: & calidissimis regionibus oriunt̄. Quod si hi q̄ sūt calido corp̄is tēperamēto natura bñ olēt: hi necessario olēt male: q̄ frigidō sūt & humido: ut ne pituiticis licet itueri: quo in ḡni populi septētriōales fere sūt oēs q̄ ad frigiditātē & humorē tēperamēti ubi uita quoq̄ ac uictus in cōtinētia adiūxerit. oi sūt nausea tetriores. Quod at̄ petis sc̄do loco q̄ rōne fieri censē: ut autūnali tpe appetētiōes uescēdi sumus: q̄ aliis āni t̄pibus ad id quoq̄ qd̄ fētiā: nō ambigā tibi ondere. Sūt q̄ arbitret̄ id accidere copia atq̄ uarietate illog: fructū q̄ p̄ id t̄pis ex arboribus manāt: ut sunt mala: pyra: pruna: castanæ: molluscæ: ticus: uuæ: sorbula: muspula: cæteraq̄ huiusmodi p̄pe innumerabilia pomoz nucū atq̄ baccæz ḡna: nāq̄ istiusmodi esculētōz illecebris gutus delectat: ut stomachū ueluti ad ea emittēda iuitat: ita ad coquēdū reddit ardētiorē: q̄bus ēt humectatus uēter qd̄ suscepit: & facilius deiicit & celerius. Vñ stomachus honore uacuus assidue appetit īpleri: Eā uero rōnē nitunt̄ cōfirmare ex egrotatiū cōsuetudie q̄ per huiusmodi fructū esum recuperāt uescēdi appetitū. At eiusmodi mihi cāz autūnalis edacitatis minime p̄bant̄ pyroz. n. & ficū & uuaz similitūq̄ fructū esculēta & humētāt̄ stom̄ & frigidiorē efficiūt. Id at̄ ut cōcoctiōi detrimētolum. ēta etiā comedēdi appetitū aufert. Itaq̄ alia mihi cōmodior occurit & p̄babilior ratio. Autūnū æstas ante cessit. At p̄ æstatē itimus ille calor noster & p̄prius quo naturaliter alimur: dissip̄ sit q̄ ibeciliior ac rarior. Idē in autūnū cogit̄ i urfus: receptusq̄ penitus i tra corpus p̄ eius dēfinitatē atq̄ īfrigerationē exteriorē: uim suā roborq̄ reasumit. Præterea cū p̄ æstatē magis utimur potu ac cibis itē huidioribus ob calor magnitudinē: natura i autūnali tpe mutatōis cupida cōtrariū q̄rit. Itaq̄ nos maiore afficit fame: sic cūq̄ alimētū corp̄is reddit tēpamēto. Quid uero in cā rear eē: ut Cygni in aia efficiēda & sonoriā canāt & dulcius dicā audacter: q̄ fētio: neq̄ me hoc loco deterrebūt ab ai iudicio platōis auctoritatis apd̄ quē disp̄putat Socrates, Cygn̄ os i morte sonātiū canere ac melius qm̄ tū maxie p̄uideāt īmortalitatē aiōz. At ipse id puto natura fieri: q̄ studiosa cōseruādæ sui uitales ois sp̄s p̄ corpus disp̄os contrahit ad cor: tāq̄ ad arcē uitalis p̄sidii ac roboris. Sed ubi natura frustra diu multoq̄ luctata: necessitati pareat: tadē cogit̄ sp̄s illi diserta cordis statiōe emergētes īpetu quodā ītrinsecus panulari: illos longissimi colli ambitus ad eos ip̄m: sonū quēdā pleniorē efficiūt̄ mulicis cātus similitū. Ad postremū aut̄ q̄si tū ē qd̄ remedii afferri qat̄ quominus q̄s ebrietate super̄ in uberiore cōuiuio: qd̄ græci σ̄ύμ̄ιον̄ ο̄σ̄ιον̄. symposiō nomināt. Et ad illud quoq̄ facilius ē r̄nsio. Drusus germanicus Tibe. Cesa. frater: ut erat uir: & libalis & gratiosus istiusmodi tuo cōuiuio ḡne delectari solitus tradif. Cōuiuus at̄ reliq̄ ebrietate correptis: solus medicus uno uino superior ē i uetus: cū his tñ lōge magis q̄ alius q̄sq̄ sese potu obrueret. Sed posteaq̄ ai aduersum consuesse medicū antea q̄ bibere incipet. uescit̄ ip̄ qn̄q̄ aut̄ sex amaris amygdalis: ubi id facere a Druso ē phibitus mox post paruū ēt potū ebrietati cōcessit. Potes ēt tu: q̄ncūq̄ uel germanos uel burgundiones tuos: qui & ipsi quoq̄ ex germania olim p̄fecti in galia cōfederūt: istiusmodi cōuiuia accēpis: solus uideri sobrius: si uolueris p̄ huiusmodi amaroz. esū amygdaloz uino iter phibere inuenias. Quod si huiusce rei q̄sieris rōnem: ea mihi uidet̄ esse q̄ uis amaritudinis naturaliter desiccāt atq̄ consumit humiditates. Itaq̄ ex oibus liquoribus amarus maxime gustum offendit: ut ait Plato. ut pote qui linguæ uenulas: quæ & molles sunt & rationes contendit humiditatibus ex ariditate resolutis. Videmus aut̄ ulcera amaris medicamētis extenuari ac purgari. Sed hæc phylicis reliquamus & medicis. Vale nonis Aprilibus. M. cccc. xli.

Franciscus philelfus Danieli uenturino patricio ueneto salu.

Ubi indignū existimare: ut q̄ p̄sentia essem a te diuictus: nō æque sermōe l̄ratio q̄nq̄ cōiūgeret
 ut beniuolētia & obseruātia sp̄ sum: hæc uel paucis ad te scripsi: ac ne id q̄dē. q̄ noui q̄c̄q̄ accide
 rit sed ne fortasse negligētia quapiā id accidisse opiareris: hoc ē ne pp̄ nouos quottidie amici
 ciaz amicos ueteres eosq̄ b̄n̄ficos oblitō posse a quoq̄ iudicari. Ego te mi Daniel & amabi sp̄. & colui q̄p
 pe q̄ multiplicis tuas p̄clarasq̄ uirtutes admiratō sim: & admirer: ac tuā h̄ūanitatē uel offm̄ i meis hono
 ribus atq̄ emolumētis p̄spectū usq̄ habuerim & cognitū: Itaq̄ tibi ueli p̄suadeas ita me tuū esse ac fore
 ut aliū quēq̄ oīum maxie neq̄ fieri unq̄ posse icremētis ullis blādicii sue fortūæ: ut ueterib̄ amicis no
 uos aliquos añponā. id tā & si p̄ tua prudētia latere te nō debet: uolui t̄n̄ ut mea ēt cōfessione atq̄ testi
 monia liq̄dius teneres. Vale ex mediolano. v. idus Apriles. M. cccc. xli.

Franciscus philelfus Petro perleoni salu.

Ommēdau te per l̄ras ioanni Argyropulo p̄sbitero erudito ac diferto: & amice diligenter:
 Quātū at cōmēdatio de te mea p̄fuerit: fac ut certior fiā. Solet. n. q̄nq̄ uir iste nō minus leuita
 tis morositatisq̄ p̄se ferre q̄ disciplinæ. Sed tu uteris si sapias prudentia tuā: teq̄ & hoīs ingenio
 ac cōmodabis & tēpori. Litteratura tibi ex eo cōparanda ē n̄ mores. De Mario filio quæ scripsisti ex ali
 is quoq̄ didiscerā. Frustra nitimur inuita minerua: Tu hortare adolescentē assidua: ut facis: nō minus
 ad mox integritatē & elegatiā: q̄ ad litteras. Cū istic essem diu multūq̄ studui: q̄ huiusq̄ diligēter cōpare
 aliqd̄ mihi ex apollonii. Erodiiq̄ opibus: q̄ ab illis de arte gr̄matica fuerāt accurate scripta. Nihil usq̄ po
 tui odorari nā a magistris ludi q̄ publice docēt plena sūt nugæ: oīa. Itaq̄ neq̄ de cōstrūctiōe gramati
 cæ orōnis. neq̄ de syllabarū q̄titate neq̄ de accētū q̄c̄q̄ aut p̄fecti aut certi ex istoz p̄ceptis hēri pōt. Nā
 lingua æolica q̄ & Ho. & Calimachus in suis opibus potissimū sūt secuti ignorat̄ istic p̄fus. Quæ at nos
 de huiusmōi rōnibus didicimus studio n̄o diligētiaq̄ didicimus: quīs minime negari nos ex Cryforo
 la socero adiuuētā nōnulla accepisse. Sed nostro: ut ira dixerim: marte ad calcē q̄d̄ eius fieri potuit pue
 nimus. Quare nō mediocriter me iuuaret: in uiros illos quos mō meminēramus: icideres quo sitū h̄ac
 omnē nō leuarē solū: sed sedarē oīo. Tu de tuis rebus oibus l̄ras ad me dato assidue. Vale ex mediola
 no idibus aprilibus. M. cccc. xli.

Franciscus philelfus Nicolao cebæ sal.

Vi grādē pecuniā opinat̄ p̄desse plurimū b̄oīs artib̄: ut pote q̄ oēm amoueat necessitate plu
 rimū fallit̄ mea sn̄ia. Quin. n. p̄desse que at: quæ quo maiores sūt eo humana iēgia reddūt de
 q̄ terriora. Id aut̄ ita ēē in p̄spicuo es exēplo q̄ quo tpe eēs paup̄: et iter maxias ai occupatōes atq̄
 labores corpis: sp̄ aliqd̄ uel scribebas uel lectitabas. Et q̄c̄q̄d̄ oīi surripe a negotiis poteras id oē ad regē
 cognitōnē & laudat̄ simagz artū studiū cōferebas. Itaq̄ tuo ipso iēgenio p̄stātissimisq̄ moribus dele
 ctatus q̄ tēpestatē mercaturæ gr̄a p̄fisciebaris in mediā ac p̄sidia: tibi tāq̄ suauissimū uitæ comitē. cum
 Ciceronis codicē dono dedi: q̄ de q̄stionibus tūsculanis iscriptus ē. Tu aut̄ nūq̄ p̄termittebas iter mole
 stissima et negotia tua usq̄ aliqd̄ ad me scribere & te & amicitia n̄ra dignū. Nūc aut̄ posteaq̄ pecunio
 sior factus es neq̄ respōdes unq̄ ab me p̄sæpe l̄ris puocatus: neq̄ lectitadis libris ut audio opam idul
 ges sed totus es in lucro: itaq̄ nō possum nō odisse diuitias tuas quæ nō mō mihi te sed ipsi et tibi abstu
 lerūt. Ni fortassis una cū paup̄tate & facilitatē abs te oēm h̄ūanitatēq̄ abdicaueris. factusq̄ sis sup̄bior.
 qd̄. n. aliq̄ opiner cū nihil respōdeas. Quod si aliq̄ ē in cā cui necesse ē iseruire te: fac ut scia quo uel igno
 scā tibi uel misereat̄ tui. Vale ex mediolano. quarto kal. M. cccc. xli.

Franciscus philelfus ioanni Mario filo sal.

T sūt res humane mutabiles oēs ac fragiles & caducæ. Thodora Chrysolorina mihi dilectissi
 u ma uxor & mihi mater indulgētissima ad p̄ximū q̄ntū nonas maias q̄ dies erat Mercurio di
 catus hoc ipso anno qui est a Natali Cr̄istiano quadragesimus primus supra millesimū natu
 re Deoq̄ cōcessit id quod adeo mihi acerbū fuit ut in uita nihil potuerit accidere acerbius. Scio me ti
 bi fletus singultusq̄ nūciare: nā ne ipse qd̄ potui me a lachrymis cōtinere. ceterz q̄n̄ ea lege necessita
 teq̄ nati sumus ut omnes aliquādo moriamur æquo aio tātum hoc uulnus feramus nec eē ē. Tu fac ad
 nos q̄primū reditū matures: Nā nihil est q̄ istic diutius tps teras q̄n̄ qd̄ in l̄ragz studio quaz gr̄a cōstā
 tino. es p̄fectus nō mō nō p̄ficias: sed etiā quæ a nobis ambiēs didiceras amiseris: usq̄ adeo studiosum
 te diligentēq̄ p̄stitisti. Vale ex medio. pridie. Kal. ianuaris.

Franciscus philelfus Catoni Sacco iurecō. sal.

Vis nō te amet: atq̄ magnificat Cato: quē uideā nihil oīo uelle ignorare: sūt nōnulli ordīs tui
 q̄ hoies q̄ Bartholū mō Baldūq̄ legerit: quos certe minieq̄ cōtēno sūt. n. ad emūgēdas pecunias
 uel extorquēdas potius licitatores minime uulgares hi aliud nihil curēt: neq̄ pluris faciāt diē
 q̄ noctē. Sed tu ut es uir & acutus & grauis: nullis tenebris delectaris sed uerfaris sp̄ i aptissima luce iē
 nii & ueritatis. Nihil tibi obsecuz nihil recōditū nihil anceps nihil ambiguū pateris. Quæris a me duo
 ex pria q̄stioē. M. T. Cicerōis: primū q̄ sibi uir ille eloquētissimus uoluerit: ap̄ quē ubi eēt p̄positum
 mortē uideri malū: cōtinuo subdidit pinde atq̄ necessario cōsequēs si malū ergo misere. Ais. n. id uide
 ri tibi nō fatis doctū neq̄ acute dētū. Sūt. n. pleraq̄ mala in hoie: neq̄ t̄n̄ eius pōderis sūt ut misere affi
 ciāt. Nū illū uix dicemō misere: iqs: q̄ suma uirtute p̄ditus & primariis corpis atq̄ fortunæ bonis pol
 lēs. si aut̄ interdū ex pedibus laboreat: aut in maximis diuitiis uel equū uel bouē amiserit: nā hæc et mala

sunt sed nō talia quæ tali atq; tāto uiro miseriā iportēt. Petis secūdo loco qd Clepsydra significet. Nā eius quoque uerbi mentionem fieri eodem in libro. Paucis ad ista tibi rñdeo: & de Clepsydra primū hoc. n. uerbum est græcū quod a clepto ppositū ē hydor. Clepto aut furari significat ac uelo. defecit. enī Clepto a Clypto id quod significat uelo. & inde apocalyp̄to hoc est reuelo: unde habet apud loā nē apostolū apocalyp̄. quo uerbo reuelatio significat: nā p̄priū furacis hoīs est: q Cleptes dicit uelare & abscondere: quæ clam & per insidias surripuerit. Clepsydra uero duo significat & fontē & horologium. Est. n. fons Athenis in arce illa Mineruæ quōdā nūc beatæ Mariæ uirgini cōsecrata. Is paluē sub terraneū latentē fluēs stadia uiginti surgit tandē in riuos ad uicium phalereum. Erat p̄terea uas quodam uitreum: quod æqualibus dimētionibus signatas horas ostenderet: ad cuius etiā fundū erat foramen. qd aquā aptū emitteret: & ita horæ p̄ quæ diminutionem quot essent uideri poterāt. itaq; nō ab surde siue de fonte accipias siue de horologio: recte Clepsydra noiantur q; quā aut uelet aut furef. Ceterū in prima Tusculana eā pro horologio itelligi oportere: haud ē ambiguum: Vocata est aut hora ab ω p̄o 5 horas: quo uerbo urina significat. Animaduersum enī in Aegypto phibēt quo tpe sacrificium quoddā eēt faciendū: hostiam imolandam quater ac uigetis æqualibus inter se spatii minxisse. Et ita hora nomen accepit ad horas id est urina quod idem etiam hauris dicitur. Et illud quoq; ambigendū non est dupliciter dici diem: & natura qui noctem unam cum die dimetiēs quattuor atq; uiginti horas complectitur: & arte: qui integrum hūc diem in duas diuidēs partis ex duodenis constat horis: qua dimensione & Romani usi sunt & hebræi. Ad alterā uero tuā questionem qua Ciceronē uideris & obtusitatis & inscitæ accusare: illud censeo rñdum non tibi: quam nihil ab re querere solitū aiaduerit: sed tuis istis sophistis qui cum oīa nosse uolunt existimari. nihil sciūt omnino in omni & facultate & arte & scientia. Principia quidā ueluti fūdamenta constitui solent. quibus concessis: qui inde manant: facile confirmantur: Academici quorum auctor fuit Plato: & peripatetici item: quibus & nomen & initium dedit Aristoteles Platonis discipulus: triplitia bona in hominis uita esse uoluerunt: prima animi: & ea sane cæteris omnibus potiora: secunda corporis: que tanto sunt quam animi deteriora. quāto corpus animo est inferius: tertia fortunæ: quæ quominus in nostra potestate: cæteris bonis minoris sunt facienda. Præterea in singulis huiusmodi bonis eas differentias esse uolunt: ut alia aliis præstare arbitretur. at stoici quorum princeps fuit Antisthenes Socratis auditor cōdiscipulusq; platōis id solū ac sumū cēsuit bonū q; honestū eēt quæ uero uel ad corpus: uel ad fortunā pertinerēt: neq; bona appellauit existimatiue nec mala sed idifferētia: q; & bñ & scdm uirtutē his uti possimus & male atq; uitiose ob eāq; rē tū cōmoda tū incōmoda nominant. Nec parum aut nimis nec plus & minus: nec excessū & defectū ullum inter animi bona stoici esse uolunt: ut quid dicatur bonū id cōstet omni bonitatis ratione & numero & item malū quod omni ex parte & absolutissime malum sit. Cū igit bono stoici humanā felicitatē diffiniāt. q; rectissime Cicero stoicos secutus cū p̄positum eēt mortē uideri malū respondit malum ergo miserum id quod & ad propositionē & fortassis ad ueritatē aptissime subtilissimeq; cōsequē q; iccirco fortassis ipse nō p̄bas q; podagra tibi nō malū mō sed sumū etiā malū eē uideat. Quod si te ipsum colligeris aliter sentias. Vale ex mediolano. quarto nonas iunias. M. cccc. xli.

Franciscus philelfus Saxolo pratēsi salu.

E tua in peloponēsum quā iſtituti p̄fectiōe accipe sniam meā. Fuit olim peloponēssus ī uersa græcia & uiris & opibus polēs: nūc his uacua p̄rsus. Nā pp̄ cōtinuas barbarorū icursiōes incolarūq; ignauia adeo ē bonis exinanita oibus ut præter unū Georgiū gemystū uig; & doctū & graue & disertū nihil iuenias dignū laude. Princeps. n. illi palæologi ipsi quoq; iopia imp̄ssi uel suis sūt ridiculo ac p̄dæ. itaq; p̄ter unū gemystū cætera illic oīa cōmiseratōis sūt plena. Accidit q; lingua et ipsa adeo ē deprauata ut nihil oīo sapiat p̄scæ illi & eloq̄ntissimæ græciæ. Mores uero barbaria oī barbariores. Quare si audias: n̄ pelopōēssus tibi sed Thracia hoc ē noua Roma Cōstātiopolis petēda ē illis. n. & uiri eruditi sūt nōnulli: & culti mores: & sermo et nitidus qd̄ eo tibi magis faciendū cēseo q; nesciā q̄ta sit tibi Georgii geysti futura copia si peloponēssū petieris ē. n. iā admodū senex qnq; magistratū gerit nescio quē. Cæterū cōstātinopolī petiturus poteris: si uidebis aduig; ex itinere tāti p̄diuerrere: dōc p̄fēs ip̄e corāq; diiudices & regionē & uiros. Vale ex mediolāo. vi. idus iunias. M. cccc. xl.

Franciscus philelfus Ioanni aurispæ sal.

Emo te uno facilior. Te rursus nēo difficilior dādo. Tu me liberalitatis primū laudas. Et hanc uirtutē extollis oratōe ac recte tu qd̄. Cæterū q; ip̄e uirtutē tāti facere uideris cur eā mino amplecteris. Et tu sane librorū officina sed ex tua ista taberna libraria nullus unq; p̄dit codex nisi cōquestu. Quid tadē adeo te libris igurgitas qbus utinā ut par est uteris. Ego petii abs te Strabonē geographū exscribēdi gratia. cū mihi librariū eēt domi Reddita mihi sūt a te uerba cū assētatiōe p̄mul ta ad rē aut: nihil. Petis a me Sextū enipeticū eius ex scribēdi grā: gero tibi morē: sed ea cōditiōe ne mutū tibi iure domi ascribas. Quare fac: ut ad me meus reddat codex: cū suo apud te offiō fūctus fuerit. Vale ex mediolano quarto idus iunias. M. cccc. xlii.

Franciscus philelfus Francisco barbaro sal.

Dhortationē tuā nō inuitus audiui: q̄ppe qui non eā p̄ficisci à beniuolētissimo ī me aīo itaq; hēo tibi grās. Verum illud quoque anī mo uel in tecū uolutes: nō eē in eius potestate qui nau

get euxinium ire sæpe quo uelit: sed qua ueti: traxerit. Vale. ex mediolano pridie Kal. apri. M. cccc. xlii.

Franciscus philelfus Leonardo iustiniano sal.

I possem tuo uti cõsilio nihil oium mallẽ. Sed q̄ te nõ latet tempis habẽda ẽ rõ quod qui minus facit: certe prudẽs eẽ nõ põt. Cætera tecũ is cõmentabit̄ qui tibi litteras reddidit: nã qcquid exposuerit: id ab me totũ pfectum existimato: Vale ex mediolano. pridie Kal. Apri. M. cccc. xlii.

Franciscus philelfus Catoni facco iurecõsulto sal.

Vto Mariũ filiũ diẽ ppe apd̄ te fore: nã eũ ex pecto quotidie: debet. n. soluisse ex Thracia: estq̄ remigraturus p padũ. Quũ istuc appulerit: aut ip̄e tu ei cõsule de equo: aut me facito q̄primũ certiorẽ quo equũ iubea aduolare ad uos. Vale. ex mediolano idibus Maiis. M. cccc. xlii.

Franciscus philelfus Albertho Zancario sal.

Olo tibi unq̄ psuadeas Alberthe zancari eo me eẽ igenio: ut simul cũ loco aium quoq̄ imutẽ. Quinimo ẽt cũ sũ mediolani: uideor usq̄ bononiã agere. adeo me istius florẽtissimã ur̄ã urbis memoria tenet. Quid igit̄ de te putas: cuius suauissimi faciliq̄ mores sp̄ habitãt mecum die noctue. Quod si minus frequẽter meã lr̄ã ad te aduolãt. id uel occupatõibus meis dato: uel tibi fortasse ipsi q̄ negligẽtior factus es: nam si sepius ad me scriberes: cogerer etiam ipse uim afferre me is quibusq̄ negociis: ne te frustra scripsisse iure q̄ri apud me posses. Itaq̄ postac quid tibi faciundum sit tenes. Velim me certiorẽ facias de omnibus rebus tuis. Nam q̄q̄ uariũ istinc rumores afferunt: ego tamen ea certissima esse arbitror: quecunq̄ a te accipio: Non. n. ipse es qui aliud dicas aliud sententias Proinde si de te me uelis tranquillo esse animo: fac liquido intelligam: quo in statu uerfãris. q̄ uiuis & tibi & tuis. Idq̄ facias te etiam rogo. Nam de rebus tuis non possum non eẽ sollicitus. Vale. ex mediolano. xlii. Kal. ianuarias. M. cccc. xliii.

Franciscus philelfus ioãni tuscanellã sal.

On eẽ te oblitũ & doctoris & hois amicissimi: gaudeo maiore imodũ: tibiq̄ hẽo gr̄as q̄ hominis gratissimi offiũ prã te fers: Quod cupis certior fieri: quo i statu sint res meã: uerfor eq̄ dẽ apud hũc meũ humanissimũ pricipẽ atq̄ optimũ & honorifice & in maxia ai gete: unum mihi n̄ molestũ est: q̄ ethrusco potius delectat̄ sermone q̄ litterario: itaq̄ necesse ẽ ea scribã quã iubet Cætera mihi bele sũt oia: Vale ex mediolano. v. Kal. ianuarias. M. cccc. xliii.

Frã. phi. Guarnerio castelioni iurecõ. ducaliq̄ senatori salu.

Tleporẽ & capões: & pdices: quos dono misisti mihi cũ uidi libẽter: tũ iucũdissimã accepi. Nã & igeniũ delicatõibus fouet̄ obsoniis reddit̄ q̄ acutus: & accipe a te dona tali tãtoq̄ uiro nõ fit sine laude mea. Recte. n. Hora. O & psidiũ & dulce decus meũ: q̄q̄ ego. ut igenue tibi fatear q̄ sentio: lautioribus istiusmõĩ esculẽtis nõ admodũ uti cõsueui nõ q̄ gustus mihi sit rusticanus aut agre fit: sed qm̄ uideor didicisse. quo habitus ẽ corpus: eo igeniũ reddi crassius. Quis at̄ nescit istiusmodi q̄ busq̄ cibis corpora effici latiora. itaq̄ si me amas leuioribus munusculis mecũ age puponibus: prunis: perlicis: malis: pyris: uuisq̄ ac ficibus: ne deteriori efficias: quẽ meliorẽ debes. Vale mediolani ex ædibus nostris. iiii. kal. ianuarias. M. cccc. xliii.

Franciscus philelfus Leodryfio Cribello sal.

Vod grãce oia te delectãt uel ea assequor cõiectura q̄ meis libris ueris p̄ tuis ex illo uidelicet trito puulgatoq̄ puerbio τ̄ α τ̄ δ̄ ι φ̄ ι λ̄ ο ν κ̄ δ̄ ῑ α. Sed tu eo plus facis q̄ mea ita ducis tua ut mihi in his nullũ ius reliquũ eẽ uelis. Meus Diodorus iã annos duos ẽ apud te: nec tot lr̄is repeti tũre ad me pateris. At̄ isto mihi uehemẽter est opus. Quare fac ad me q̄primũ: rediturus ad te cũ uoles. Quod si fortalis teneĩ in focnore. fac me certiorẽ: quo pecunias ad te dẽ ne pereat. Vale ex mediolano tertio kal. ianuarias. M. cccc. xliii.

Franciscus philelfus Saxolo pratensi.

Ollucẽ quem petis libentissime ad te darẽ si penes me foret: se hospitaĩ iã pridẽ apud Harpyam hoc est apud ioannẽ nostrum Acrispam. qui ea cõditõẽ libros accipit̄ mutuo: ut restituat nunq̄. Dabo tamẽ ad eum litteras: curaboq̄ uel humanitate: uel iurgio: ut polux redeat domũ que continuo tibi mittam. Vale ex mediolano tertio kal. ianuarias. M. cccc. xliii.

Franciscus philelfus Guiniforto Barzizio salu.

T sanctũ est pceptũ & euãgelicũ: ne alteri faciamus: quod nobis fieri nolumus id persæpe legisse te certo scio eẽ. n. totus simili ter tui. quo fit ut magis mirer nõ idem a te obseruari quod didiceris: scis. n. ab aristotele quoq̄ usurpatum non eẽ uirtutẽ scire nisi etiã boni simus. Quid hæc tibi uelit oratio nõ te pterit. Tuũ igit̄ fuerit ita moderari tibi: ut nihil quesisse uidearis q̄ ipse grauer sim laturus. Est mihi tecum a patre tuo eruditissimo illo optimoq̄ uiro familiaritas: quã tibi sancti atq̄ inuiolate tuenda est. Vale ex mediolano tertio kal. ianuarias. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philelfus Bornio Salã iurecõ. sal.

Vid egeri in cã amici: tui ex eodẽ ipso dẽs iã corã accepisse nã ẽ a me nihil sane p̄termissum q̄ ad eũ uel rẽ: uel dignitatẽ p̄tinere sim arbitratus. Et ut mea fert opio. lõge plus ẽ apd̄ hũc meũ clemẽtissimũ principẽ mea opa cõsequutus: q̄ uel optare fuisset ausus. tu si qdẽ aliud q̄ a me tua cã fieri uelis: id si scripseris: nõ scripseris frustra. Vale ex mediolano tertio kal. ianuarias. M. cccc. xliii.

Franciscus philelfus Antonio metello salu.

Omētationū florētinaꝝ dedi ad te libros tris. nā pluris nūdū ædidi. & ne id qdē mea culpa sed istoz potius ab qbꝝ princeps iducif ut alia mihi iscribēda iubeat: q̄ idoctos potius q̄ uiros doctos & grauis fiat delectatura. Vale Mediolani ex ædibꝝ nr̄is. iiii. kal. ianuaris. M. cccc. xliii.

Franciscus philelfus Anto. raudensi theologo salu.

Vid ego sentiā de his quæ abs te in Lactantiū firmianum scripta sunt: dicā eqdē breuiter nec tibi mentiat petis. n. ut audacter tibi apīā iudicium meū de his quæ in firmianū Lactatiū scripsisti. Obtēperabo uolūtati tuæ: id q̄ & si minus eēt abs te petitum. minime subticuisse. Non ē. n. boni uiri reticere ueritatē. p̄sertim eā: quæ deprauata si fuerit: nocere pluribus pōt. Vellē eqdē p̄ optime ab oī istiusmodi scribēdi gñe te cōtinuisses neq̄ cū insaniēti candido decembre desipere ipse uoluisses. id certe fuisset ordinis & dignitatis tuæ: Quæ. n. p̄ mortalem deum phanatica rō te commouit: ut perinde atq̄ infesto quodam atq̄ inimico a f̄hatus spiritu: in uirū illum doctissimum atq̄ discretissimū: iā insolēter tā iniustæ: tā impie inueheris: ut nō res solū penæ innumerabilis cōsulito male iter. præteris: sed nomē ēt uiri deprauare studueris: utpote quē Lactatiū pro Lactatio nomines. Nā de rebus ipsis qd loquar: quas uel q̄ris notas. dū corrūpere laboras te oibus eruditus & grauissimis uiris ridiculo p̄bes. Pudet me p̄fecto ea in mediū p̄ferre q̄ a te non inepte minus q̄ p̄pera notata sunt atq̄ rep̄ hēsa. Rogo igit̄ te ut hac in re Aureliū Augustinū imiteris. Retractauit ille uir æ quæ sapiēs ac sanctus q̄ iprudēter errauit. Retracta ēt tu: si tibi cōstās: q̄ sciēs uolēsq̄ male scripsisti. Quod si feceris ne mode stia & uerecūdie minus q̄ sapiētia laudabere. Vale Mediolani ex edibus nr̄is. iiii. kal. ianuaris.

Franciscus Philelfus Saxolo pratenfi sal:

Vid interfit iter Σ τ ρ Τ ε i α strateia p̄ulti. syl. p̄ ei diphthōgū scripta & cū acētū acuto: & Σ τ ρ α τ̄ i α statia penultima scripta sine diphthōgo & ultima syllaba accētuaata expediam breuiter. Quam nos expeditionē dicimus i re militari eā græci Σ τ ρ ω τ̄ ε i v α noiant: nā Σ τ ω τ̄ i α sine diph. i penul. & cum accentu in fine exercitū significat χ̄ ι λ̄ α ρ χ̄ ο s chilarchos uero ad uerbū milenari us est: sed in Romanis historiis pro tribuno plebis ita sp̄ accipitur. ut Δ̄ η μ̄ α ρ χ̄ ο s demarchos p̄ tribuno plebis. Vale ex Mediolano. iiii. kal. ianuaris. M. cccc. xliii.

Franciscus philelfus Francisco barbaro sal.

On eqdē ignorabā fore. cū kyriarum anconitanū tibi eē cōmēdaturus. ut diceres agi ab me acta q̄ppe cui uir ipse sine ulla ēt mea cōmēdatiōe cōmēdatissimus sit: cū uirtute sua quæ haud ē uulgaris: tū ea diligētia: qua in fuscitādus mortuis uinīs oium primus utif. Quē. n. unq̄ huiusmodi labore suscepiſſe aut audiuiſſe aut legimus. ut ex uniuerso p̄pe terræ orbe q̄cqd in ullis ulq̄ lapidibus notatū litteris aut græcis aut latinis unquā fuerit: id reportarit ad nr̄os. Verū eo is tibi hoc tpe gratior eē dēt: q̄ ante barbaḡ refert nō nulla pulcherrima epigramata: quæ apud barbaros Asiae populos reperit ex qbꝝ ipsis habētur pleraq̄ memoratu digna. Quare hunc hominē ita tibi cōmendo ut intelligas mihi quozq̄ esse carissimum. Vale ex Mediolano. iiii. kal. ianuaris. M. cccc. xliiii.

Franciscus philelfus Leonardo iustiniano salu:

Kyriacus anconitanus cū uenetiās peteret: a me petiit. ut se tibi p̄ lras cōmēdarem. id feci eo libentius quo nō eē ignarus hoīem tibi fore nō iucundum. p̄sertim q̄ ferat secum nōnulla priſcæ uetustatis mōumēta: & eulogia. & epigramata: & alia pleraq̄ scripta: quæ ex lapidibus uetustissimis in Asia greciaq̄ collegit. hunc igitur uir: ita uelim ut uultus hilaritate & sermonis comitate excipias ut eos soles quos dignos exstimas: ab quibus tuū splendidissimū nomē p̄ orbē terræ longe lateq̄ p̄dicet: nunq̄. n. q̄scit Kyriacus. qui eā sibi ducit questuosissimā mercaturam: si q̄ ab primis illis ulq̄ acadibus: quos ante solem & lunam extitisse fabulantur: memoria dignum inuenērit: in italiā ad uexerit. Quid sit opus facto intelligis Vale ex Mediolano. iiii. kal. ianuaris. M. cccc. xliiii.

Franciscus philelfus ioanni Aurispæ sal.

Ti ipse bene habeo: & te ex lris tuis b̄nualere audio itaq̄ utriq̄ nostrum & gratulādum iuxta & letādum ē. id qd ut q̄diutissime fieri liceat uahementer opto. Vale. ex Mediolano. iiii. kal. ianuaris.

Franciscus philelfus ioannocio manato sal.

Communis ille familiaris noster me coram monuit tuis uerbis. ut a barbadoris mihi cauere: qm̄ occulti nescio qd consili habent cum his hoibus. qui mihi uel nullo errato meo infesti sūt habeo tibi gratiam mi ioannoci: qui nulla fortunæ icōstantia deterreris: quo minus mihi sp̄ bene cōsultum cupias. cæteꝝ esto bono de me animo. nam ita mūtus sum ut nullæ hoīum insidia mihi possint incōmodare: q̄ppe qui & prudentiæ utor armis & apud eū sum principem qui uel dormiētibus nobis oīa rimef: oīa custodiat. adeo ut nullus oīo sit locus insidius. Cōsilium tamē tuum nō mō nō cōtēno: sed facio plurimi. aplectorq̄ libentissime & operā dabo: ut re ipsa intelligas nihil frustra scripsisse te. Vale ex Mediolano. iiii. kal. ianuaris. M. cccc. xliiii.

Franciscus philelfus iacobo cōstantino equiti aurato salu.

Nas tandē aliquando litteras tuas accepisse me: duco equidem miraculi loco: putabā. n. te nullum iā eē q̄ tandiu nihil p̄ tua priſtina consuetudine mecum obsterpes: Cæterum ita solēt pleriq̄ omnes fortunati qui letissimis in rebus non amicorum modo sed sui ipsozq̄ obliuiscunt. Quod at

mibi fortunā meā gratularis: id tibi licet facere merito: Sū eiqdē apud sapiētissimū munificentissimūq;
 nī: a tepestatū principē & eūdē optimū sane uigē ducē hūc mediolanū Philippū mariā. Petis ut huic te
 & notū & cōmēdatū faciā: id mihi facilimū factū ē. At faciā certe. Vegz mihi declares uelim quā tibi sit
 mēs qui cogitatus tui: quo intelligā: qd tibi agēdū sit. Hæc a me sunt nō temere scripta. Si te mihi peni
 tus recluseris. potero tibi fortasse cōsiliū dare nō inutile. Vale ex Mediolano pridie. Kal. ianuarias. M.
 cccc. xliii.

Franciscus philelfus Albertho zancario sal.

Esiderare te lras meas æquo aīo facileq; petior: qppe q existimē abs te amari me plurimū. mi
 d ror tñ quid serius adeo ad me scribis. Cām reicias: scio. n. occupatiōes tuas. At debes me quo
 q; arbitrari minime eē ociosū. itaq; officiū meū aut tibi nō eē accusandū: aut tuū tibi minime
 pbandum. Vale ex Mediolano. pridie Kal. ianuarias. M. cccc. xliii.

Franciscus Philelfus Bornio Salæ iurecon: sal.

Eriucūde mihi fuerūt tuæ litteræ uel pbreues: fuissentq; lōgæ iucūdiōres. sin aticū te q; laconicū
 maluisses: Cæterz ne sis me quoq; breuitate ipsa superior. Vale ex Mediolano pridie kal. ianu.

Franciscus philelfus Pallāti Strozicæ equiti aurato sal.

Vm nihil nos inter nos simus aliqd cōmētaturū q; de musis & lris. nescio qd nobis uerendū sit
 quominus pristinā illā nostrā & familiaritatē & beniuolētiā mutuis lras; officiis repetemus
 Sane plurimū me delectat: q; te totū philosophiæ studio deditū audio. Quid. n. magno uiro
 dignius qd illustrius. qd ēt iucūdius: q; assidue animū alere bonis artibus. Quæ fortunæ appellanf bōa
 fluxa oīa caducaq; sunt. Solū aī bonū: qd ī uirtute positū ē & ī regē icōmutabiliū totiusq; naturæ pspici
 entia reddit humanū genus & imortale & beatū. itaq; nō possum nō maiore imodæ laudare institutū
 nobilissimū tuæ pacatissimæ uitæ. tibiq; uehemēter gratulor æquanimitatē tuā prudentissimūq; cōsi
 liū: q; aliqū te totū tibi uēdicaueris uacū oī strepitu & fastidio ābitōnū ciuiliū & hūanaz solitudinū:
 Vnā idē mihi liceret hoc tpe q; ibi uni. Quatenus tñ licet: ipse ēt uiuo mihi. Et q; qd ab officio surri
 pio mihi oculi id totū philosophiæ dedico: meq; ad scribēdū cōuertī totū: quo nō p̄sentib; mō: sed etiā
 p̄posteris natus fuisse uidear. Vale ex Mediolano Kal. martias. M. cccc. xl.

Fran. philel. iacobo Cōstātino eqti aurato ac iure cōsulto sal.

Vm equidē suauissimas tuas lras suauissime osculatus utpote q̄s refertas ad me dedisti cū tu
 is suauissimis salibus: tū exuberātī qdā erga me bēiuolētiā q; aut cauillaris me qm̄ opulētior fa
 ctus sim. oblitū eē: tui: uideo te q̄urbanissimæ iocari meci. Nā quo pacto oblitūscar tui quē &
 Senæ primo: & dein Bononiæ cū utraq; urbe p̄tore urbanū gereres. nō mō studiosissimū mei sed qd
 tuæ erat humanitatis obseruātissimū eē aīaduēterim. Quod aut aī me opulētū factū rides tu sane in
 geniū meū quē noris a nulla re magis alienūlq; a cumulādīs pecuniis. Nec me latet eē nō nullos. q; mihi
 uitio dent meū hunc rei pecuniariæ cōtēptū: p̄fertī q; existimēt diuitias in oē uitæ genus expedire plu
 rimū cū eē eas dicāt ornāmēta pacis & subsidia belli. At ego mihi bellādū nunq; cenui: nec itē uolo: ni
 fortasse cogar respōdere lacessitus. Sed huiusmodi belli genus nō ense gerit: nec iaculo sed līgua & arū
 dine: Ad id nullis diuitiis ē opus. Nā in pace mihi ea uident pulcherrima ornāmēta: q; ingeniū splēdor
 q; magnitudo uarietāq; doctrinæ q; dicēdi copīa maiestāsq; p̄stiterit: Huiusmodi ego studiis delector
 plurimū iacobæ Cōstati. quoz diuitiis me cuperē: opulētū iure posses appellare. Volūtate certe pxi
 mæ accedo. Cæterz illud tibi ausim affirmare nihil oīo eē uel ad uirtutē uel ad optimas disciplinas cō
 trariū magis q; diuitiaz opūq; magnitudinē. His. n. mortales ad libidinē ad insolētiā & ad multa uitio
 rū genera ip̄ellunt. Quoz quēq; mihi dederis ex oī hoīum memoria q; & ditissimus idē fuerit: & uir
 optimus. Possim ego tibi innumerabilis ppe in mediū afferre quos magnitudo pecūiæ ad extrema sce
 lera impulerit: itaq; sine serio loquaris seu ioco: ego ita me met īstitui: ut nulli pecuniario q̄stui unq; ser
 uia: sed dominar potius. Tu certo scio: de te tibi multo secus instituisti. Nā q; uoluptarius factus es pecu
 niis multis carere nō potes: quo tuo isti latiori uētri obseq̄ris. At nobis q; uiliorib; utimur obsoniis. nul
 la opus ē pecuniæ copia. paucis. n. cōtēti sumus plurisq; lactucā & pyz facimus q; cinama ac zucharū.
 Nullo delectamur mulso. sed aut aq; p̄sæpe mera. aut uino: & debili: & dilutissimo: id qd si nōdū uictus
 nostri memoriā amisiisti: meminisse ppulchre debes. Sed hæc inter nos iocati sumus. Tu uelim me cōe
 facias: ad qd tps es Neapolim p̄turus Nā cōsiliū istud tuū nō possum nō plurimū pbare. Es. enī
 apud eū regē futurus. qui cū nulla uirtute uacat. tum benignitate ac munificētia cedit nemini. Vale ex
 Mediola. pridie idus lun. M. cccc. xliiii.

Franciscus Philelfus Petro Thomasio philosopho ac medico sal.

Cufas me negligētiā. qd equidē pmolestē ferrē si cuiq; me nosse indiligētiā obnoxīū. Nā q̄s
 alius me uno in amicos diligētior: At nullæ meæ iādiu littere tibi sūt redditæ quasi aliqd tu mi
 hi pdiu scripseris cui uicē ipse minus reddideri. Noli igit ea torquere in me tela: q; iure optimo
 retorqueant ī te Cæterū istiusmodi desiderū tuū nō difficulter me expletuz polliceor: q; tenus p̄ tēpo
 rā cōditionē mihi licuerit. id tū fiat si oīs sermo nī oīs scribēdi cōsuetudo de musis futura sit: & de his
 reb; q; nihil hēant cōe cū publicis actionib;. Ego qd scire postulas bene ualeo: meaq; fortuna cōtētū sū
 Pauca appetēti. pauca ēt satis sunt. quotidie mutare cōelū hoīs eē duco & incōstātis & morosi: p̄sertim
 ubi id ab re fiat. Vale ex Mediolano Kal. iulius. M. cccc. xliiii.

Franciscus philelfus ioanni aurispæ sal.

Out ex ipsa usq; Cōstātinopoli eē tibi recōditos nō nullos Theophrasti libros: & meos maxi-
 me q̄ τω ε̄πιφ̄υτ̄ων̄ ἱσ̄cribunt. Hos ego mihi exscribi cupio. Estq; mihi cōmode paratus libra-
 rius græcus. itaq; rogo te: ut codicē illū mittas ad me q̄ primū rediturū itē ad te p̄pediē. Noli:
 obsecro ullā excogitare cām aut cōfictā: aut uerisimilē: q̄ fractus mihi minus morē geras: ne ipse itē cū
 meo aliquo uolueris uti officio. par pari referre cogar. ex Mediolano. xy. kal. augūstas. M. cccc. xliiij.

Franciscus philelfus Saxolo pratensi sal.

On idē eē τὸ ψευδὸς μεγέθυκαὶ το ψευδὸς αἰ. sextus ēpericus libro primo de grāma-
 tica aptissime docet. Nam ψευδὸς αἰ. hoc ē mētiri tū existimamur cū id dedita opa facim⁹
 i alterius fraudē at detrimētū cui mētīmur. At ψευδὸς λεγίη hoc ē mendaciū dicere. et ad
 eius utilitatē cui dicimus mēdaciū. fieri a nobis pōt. id qđ & parētes in filios: & medici i aegrotos ob-
 seruare plærūq; cōsueuerūt. Multa. n. q̄nq; dicūt. q̄ norūt nō eē uera & dicūt tñ: ut illis uel admonitio-
 ne uel exēplo: uel spe aliqua p̄sint. Præterea mētiedo nō ipsi fallimur sed studemus alteq; fallere in eis
 detrimētum: At dū mēdaciū dicimus. tū ēt ipsi fallimur: dū nos uera loqui arbitramur. Vale ex medio-
 lano nonis angustis. M. cccc. xliiij.

Franciscus philelfus Leodyfio Cabello sal.

Iror. qđ tibi in mētē uenerit: ut ex Papiā lras ad me dederis: qbus petis. habeā ne qđq; explora-
 tū ac certū: cuiusmodi legē tulisset Otho īperator de cōsēniū ordinis equestris i theatro: & q̄
 itē fuerit lex iulia. & q̄ scatina. Quid. n. te nō mirer q̄ cū habeas istū iurecōsultoz. Homez: ca-
 tonē faccū. nō ex isto potius: q̄ ex philippo quæsieris ne istiusmodi legibus. Cæterum ut tibi morē ge-
 rā nō Otho Cæsar imperator: sed. M. Otho tribunus plebis legem tulit ne qs in ordīe equestri specta-
 turus sederet. nisi festeria quadringēta milia possideret. Quod cui cōtingeret. qđqs is radē eēt siue īge-
 nuus. siue libertus ei liceret ingradu quartodecimo inter eqtes. spectaculo interesse: ad qđringēta autē
 subintelligi oportet milia antiquo more. Nā quadringētoz. festerioz. possessio in romana repu. fuit
 set inopia cū festeria cētū cōplectātur libras argēti triginta: cū festerium cōtineret ex ære. signatō dī-
 bras duas ac semis. Legē uero iuliam sanxit. C. iulius cæsar q̄ cauebat. ne liceret adulteriū ppetrare. sed
 de præhēnsi qui fuissent in adulterio. hi supplicio dederētur. Quod uero loco ultimo abite petis. Lex
 Scatinia a Scatinio lata ē cōtra pueroz cōcubitores q̄ uocantur αῖς ἐνοκδῖ τ̄αι. atle nocetæ. Hos. n.
 graui supplicio afficiebāt. Nō eū pædicatores tū pædicatores appellamus: istiusmodi homines flagitio-
 sos: & ipuros: ac plane sceleratos. Vale cū Gatone nro. ex mediolano. vii. idus Setembris. M. cccc. xliiij.

Fran. philel. Francisco Scalamōti equiti aurato. sal.

T de horologii inuentore & unde nomē acceperit respondebo tibi: qđ didici lectitando. Ha-
 betur in sacris litteris non egyptiorum in quā: sed hæbreorum. Nam egyptii sacras litteras uo-
 cabant quibus per quædam animalia ac signa uerba ipsa significabant: utpote uerbi gratia an-
 guillam pingentes & inuidum intelligebant & inuidiam ea ratione: quod āguilla cum aliis picib⁹ nul-
 lam habet cōmunionem: sed ab eis semper seorsum se continet: & sub leporis figura auditum. quoniā
 lepores sint accerrimi auditus habetur inquam apud hæbreos libro regum quarto Acham oium pri-
 mum horologium inuenisse. At his ægyptii nequaquā assentiuntur. qui ut hominum genus ob cœli tē-
 periem ab se ortum cœpisse uolunt ita etiam cum alijs pulchras artis & disciplinas tum horarum rati-
 onem repertam eē quippe qui asserant hostiam quæ imolanda foret quater ac uigeties paribus inter
 se se distantis nigere animaduersam & inde unius integri diei tempus: in horas quattuor ac uiginti su-
 isse distributū qđ & diem. i. cōplectaretur & noctem. Cæterum a probatissimis tradit̄ auct̄oribus her-
 men trismegistum cum eēt olim apud ægyptios sacrum aīal quoddā Serapidi dicandum coniecisse id
 in diem totum duodecies fecisse urinam pari semper interposito tempore: & inde hunc horarum or-
 dinem constituisse dimensum scilicet diem in horas duodecim ac noctem eodem modo. id autem eo
 uidetur probabilius quod hora ab ωρὸς oros qđ urinā significat nomen habet. sunt præterea q̄ acu-
 tius rem uelint inuentā. dicunt enim cœli quadraturam in duodecim partis pro ratiōe musica diuidi
 & inde horarum manasse rationem. Aquam enim quæ tenuissima cauerna deflueret cum per totum
 diem excepissent hanc maiores nostri in duodecim partis diuiserunt ex quibus quidem partibus nu-
 merum horis imposuerunt. De Halcyone at quod r̄quis ea nata post patre mænolo & matre Cana-
 be nupsitq; Cyeci quæ quidē auis uitam agit circa littus: eiusq; pulli auferūtur a fluctibus & ut ferūt
 dies quattuordecim circa hymalis uersiones quiescit. dicta autem ē halcyon qm̄ in mari cōcipiat. nam
 αλς̄ hals̄ αλὸς̄ halos salū hoc ē mare significat & κν̄ε̄ η̄ε̄ῡc̄ i concipere & ob hanc rationem aspirat̄
 in prima syllaba & scribitur p̄ y tenue. Vocatur etiam halcyonis De pane uero pastorū deo duplex
 apud græcos habetur fabula. Nam alii dicunt eū eē natum matre Penolope Vlxis uxore & paribus
 procis oibus ob idq; pana esse noiātum ω̄̄n̄. pan enim ο̄ē significat. Alii uero cōtendunt eū eē natū
 ex Penelope & mercurio conuerso in hircū. Et hæc hæctenus. Tu uelim me facias certiore m̄ omni
 tuo statu id qđ p̄ximis tuis lris te p̄termisisse miror. scis. n. tua mihi oīa curæ eē Quod si de me gras
 mihi pbelle ē. nam principi huic meo uniuersaq; & aule & ciuitati sum carissimus. uale ex mediolano
 iii. kal. octobres. M. cccc. xliiij.

Franciscus Philelfus iohanni Olzinæ sal.

Oanni Zaburgadæ scribæ regio dedi ad te dono quattuor opuscula: quæ iam pridem ex græco in latinum conuerteram eloquium. duo Xenophontis Sacratice. alter de repu. Lacedæmoniorum. alterum de regis Agesilai laudibus & duo item ex Plutarcho Cheronæi quoque altero lycurgi vita altero uita Numæ pompilii continetur. Ea uero cum certior factus fuero tibi reddita esse mittam continuo tibi dono secundum: quæ edidimus: de exilio librum ubi de infamia differimus. Nunc. n. tertius nobis liber uersatur in manibus: qui de paupertate inscribitur. iterea uero temporis quod iohannes ipse Zaburgata meo nomine tibi coram exposuerit. id ut cures plurimum cupio. atque te rogo. Vale ex Mediolano pridie. kal. octobres. M. cccc. xliiii.

Franciscus Philelfus Saxolo pratenfi sal.

Olim mireris. si quoniam serius respondero tuis litteris. id. n. non fit negligetia ulla mea: qua mihi nihil est inimicus. sed occupatiõibus maximis quibus ita obruor interdum: ut uix sim apud me. Nunc ad ea: quæ petis. Artemisius est apud macedonas mensis maius. Ad hæc hypides orator nonnunquam artenesium uocat dianæ simulacrum. nam artenis diana est. Præterea euboæ promontorium artenesium noiarum ostendit Demostenes in ea oratione. quæ per Thesiphontem habita est. Τέχνη βαναύσος τέχνη techne banaufos est quæ nos arte sordida appellamus. Σύνεσις synesis proprie calliditas est. ἄγχι ἀνδρῶν anchione uero uersutia. Διανοία diuina intellectus est: & intelligetia. quæ Cicero quoniam cogitationem interpretatur. quasi cogitando intelligamus. Vale ex Mediolano. iiii. kal. octobres. M. cccc. xliiii.

Franciscus philelfus Nicolao Arcimboldo ducali senatori ac iureconsulto. S.

Go singulare ingenii tui acrimonia summamque prudentiam cum se probauit. tum maxime sum hoc tpe admiratus. cum eo in legatione ad Venetos uti collega nolles: quæ noras hominem esse leuissimum & tamen ubi principis uoluntate nostri te Paulum hæmiliu admittere collegam Varronem haud recusasti: Cæterum eo fortunatior Paulo. quod Varronem ridiculo habitum redderis egisti omnia pro uoluntate & usu principis optatum te principi esse uideo quod Agamenon sibi ducebat de Nestore. Si talis qualis te oes esse iudicant habet ut uos decem Fra. Sphor. & de Venetiis actum esse ut ita loquar: & de omni italia ditione. Laudo moderatam onem a tui. laudo prudentiam: laudo bonitatem quibus tu frætu uirtutibus tantam es in hac die laudem consecutus: ut in hac uniuersa gallia cisalpina anteriore in hoc uitæ genere hæas neminem: Gratulor igitur tibi tot naturæ uel industriæ tuæ bona. Mihi autem quæ meritisime lætor. cui talis amicus contigerit. quo nemo est nec melior nec sapietior. Vale ex Mediolano. iiii. kal. octobres. M. cccc. xliiii.

Franci. Phil. Scæuæ corti ducali senatori ac iureconsulto sal.

Ipsectum haberem & exploratum animam erga me tuum: non tam multos persepe tibi commendarem Sed cum animaduertim nunquam isse frustra meas ad te litteras. non sum uertus etiam hoc tempore tibi commendare istius hominis causam qui tibi reddidit meas litteras. Quod eo facio maiorem cum fiducia: quod mihi uideor intelligere uix bonum & pmodestum iniuria trahi per fora ut qui pecunia sit inferior. ab eo opprimatur: qui solis opibus sit superior. Cæterum noui innocentiam tuam & ai magnitudinem. Scio. n. non patieris lras meas fuisse uulgaris. Vale. ex Mediolano kal. octobribus. M. cccc. xliiii.

Franciscus Philelfus Bornio salæ iureconsulto sal.

Ccusare negligetiam me uideris: quod iadium ad te nihil scripserim: quasi tua sit diligetia singularis qui uix unas reddideris litteras post meas ad te denas. itaque tibi cauendum est: ne tua in te retorqueatur iacula quibus iure confodiaris. Quod si fieri ab me nolis cura: æquior in me sis litteras tamen tuas uel pbreuis legi phibetur: quod in his lectitadis agnouit ueterem tuam urbanitatem. Vix dici queat quantum me teneat desiderium uidendi & amplectandi tui. Quod nobis cum locorum interuallum auferat: reddat id saltem. litterarum uicissitudo Vale ex mediolano nonis octobribus. M. cccc. xliiii.

Franciscus Philelfus Albertho zancario sal.

Nteuertis tu quidam mi Alberte. ut qui negligetiam accusandus: mihi obicias indiligetiam. Nunc res. uelim: quot ad me litteras dederis: postea quæ a nobis mediolanum solui. Quod si meas ex tuis scriniis erueris: intelliges: uter nostrum magis sit accusatione dignus. Nec est mihi molestum tantum mearum epistolarum tenearis desiderio. Diligis enim me quæ quoniam coram uidere amplectique non liceat queris istiusmodi solatii genus ex litteris nostris. quarum si uelis crebritatem uti id facillime consequeris si minus ipse obmutueris. Quando enim frustra ad me scribis quo minus tibi continuo respondeam Cæterum ut cumque res habeat scribam ad te præsepe. uel ad facietatem usque quotiens ocium dabitur. Vale ex Mediolano nonis octobribus. M. cccc. xliiii.

Franciscus philelfus Guarnerio castellioni ducali senatori ac iureconsulto sal.

Vod & proximo anno: ac ite superiore mihi pollicitus es tuæ fuerit humanitatis prestare denique: Scis: enim me nihil petiisse. nunc aut postulo ut quod ultro te factum obtuleras effectum reddas. Quod si persistiteris hæc tibi gratias non mediocres. Vale mediolani ex ædibus nostris. vii. idus octo. M. cccc. xliiii

Franciscus Philelfus sal. di. pl. Aloysio crotto ducali secretario.

Vantum tibi debeam memoriter meminisse. Non. n. mediocris est beneficentia in me tua: at amor certe singularis quæ si æquauerit beneficium tantum debere tibi existimabo ut in referenda gratia me inferiorem futurum pute: Et ita immortale erit beneficium tuum id autem tui persistiteris cum me deceptum fuisse

nō patieris. Nū si ai aduerteris me ob īperitiā florenos quos uocāt: in cōuentis p ducatis accipere: pati debes erātē labi e uia? Scis. n. uniuersā p̄ene italiā aureos nullos ducatos appellare p̄ter Venetos. Nā reliq̄ nūmi aurei ap̄d ceteros uere oīs & princeps & respu. floreni uocant. At urī istiusmōi floreni sūt semiducati. Ego me falli nullo pacto uelim Cura igit̄ apud iustissimum principem: ut dolus ille malus tollat e medio: Quod si secus fiat p̄pe diem consulām & rei & dignitati meā. Vale Mediolani. ex edibus nostris idibus octo: M. cccc. xliiii.

Franciscus philelfus ioannifrancisco Gallinæ ducali secretario sal.

e T si noui ea te esse itegritate ac bonitate naturæ ut malā oēm maliciā nō secus atq̄ teterrimā pestē aliq̄ abomineris noli tñ ea rōne decipiaris q̄ aliq̄ uelint prudētes uideri: q̄ nō sint Nemo enī prudēs pōt eē: q̄ idē nō sit & iustus & oī mortali uirtute p̄ditus. intellige ex collega tuo uero grauissimo & optio Aloysio crotto. q̄ tētēt aduersus me uti uersutia hi q̄ ducaliū puētū totiusq̄ ducalis ærarii curā gerūt: ignorantes illi qdē: ut urī: stomachū meū: q̄ nihil admittit indignū aut ineptū. tu igit̄ q̄ ab usq̄ Sena & nosti me: & dilexisti diligisq̄ egregiæ cura ne mihi ulla fiat iuria. Nā ego illā nullo pacto sū platurus. Nō te latet q̄ ego sum alienus ab oī auaritiæ suspicione. Ceterq̄ cōuenta mihi atq̄ p̄missa sine ulla diminutione seruari uolo. id ni factū fuerit: me conuentis oībus solutū existimabo. uale Mediolani ex ædibus nostris idibus. M. cccc. xliiii.

Fran. philel. Antonio pessine sal.

h Eri dedi binas l̄ras: alteras ad Aloysiū crottū. Alteras ad ioannē franciscū Gallinā. q̄s puto legisse te Tuū fuerit curare. ut Senatus rei meæ hoc ē ut iustitiæ q̄ primū p̄cipiat. Quod ni effectū cognoro: eodē utar uerbo: quo ad philippū. L. Crassus Si ego tibi philippe senator nō sum nec tu mihi cōsul. Tenes aium meū. Nū adeo me abiciero: ut admissurus sim florinellos p̄ florenis. i. argēteos sedeci in singulos florenos p̄ argēteis duobus ac triginta: At nostrates nō ita sentiūt. Ego illos florenos intellexi atq̄ intelligo quos uos urō more ducatos noīatis: cū uniuersa italia solos ducatos appellat. Venetos nūmos aureos. Et ita et intellexi munificētissimū principē atq̄ statuisse certo scio uel iūitis harpis istis q̄ mētē nobilissimi principis deprauare moliant. Vale Mediolani ex ædibus nostris xvii kal. nouē: M. cccc. xliiii.

Fran. phi. sal. pl. di. ioanni antonio Rembaldo ducali cubiculario.

n On īmerito sapiētissimus n̄ princeps te unū ex oībus cubiculariis plurimi sp̄ & fecit & faciū Nouit. n. bonitatē tuā nouit grauitatē: nouit cōstantiam nouit fidem atq̄ obseruantiam erga se Video alios nōnullos q̄ loquunt̄ ad gratiā q̄ seduci sese uel p̄ce uel p̄mio nō difficulter patiūtur Te uero eū eē fatent̄ oēs: apud quē nihil sit ueritate antiquius. Nihil in te fictū ē: nihil simulatū. oīa refers ad iusticiā & ad principis decus. Et tū maxime officio fungi putas cū nil aut agis aut loqueris: q̄ iure possit a quo q̄ acculari uitæ morūq̄ instituto cū apud principē sumā tibi cōparasti beniuolētiam: tū ap̄d ceteros oīs laudē īmortalē: intellexisti qno dolo mecum agebas. Rē oēm ut habeat renūciasti principi q̄ ut ē aīo splēdidissimo munificētissimoq̄ & iusticia singulari nō ē passus sub figmēto alicuius sui emolumētī publicā atq̄ suā deludi fidē Quis igit̄ te nō diligat amet atq̄ p̄petuis laudibus tollat ad cœlū Meruisti tu certe de me q̄ optime itaq̄ uelim tibi pollicearis eū esse philippū quo de uno oīa tibi possis & recipere & spondere q̄ p̄stari q̄ant ab aīo ingenio atq̄ gratissimo. Vale Et me p̄stātissimo nostro humanissimoq̄ p̄cipi accuratissime cōmendato ac dedito. mediolani ex ædibus nostris. vi. kal. nouēbres. M. cccc. xliiii. Franciscus philelfus Bornio salē iurecōsulto sal.

q Vas ab me oīones petieras ad te dedi: Serius uero qm̄ his carebā Hospitabant̄. n. ap̄d amicū iādiu Nā neq̄ meoz scriptoz minus. q̄ nūmorū sū liberalis. Quare iniuste hi agunt oēs q̄ ab utunt̄ benignitate mea non. n. oēs sunt Borni quo quidē uno gratum magis uidi aliū neminē Vale ex mediolano. v. kal. nouēbres. M. cccc. xliiii.

Fran. philelfus petro Thomasio philosopho ac medico sal.

m Acrobii codex de saturnalibus is mō ē mediolanū allatus quē antea meā in Thraciam nauigationē uicentiæ cū agerē amisi. puto. n. meminisse uix illū clarissimū Leornardū iustinianū de disse ad me litteras quibus a te plutarci æthica & ab me macrobii saturnalia peteret cōmodato. uterq̄ codex datus ad eum ē p̄scribā p̄fecti p̄sidii uicentini tabellario cuidam ducalis domini q̄ certe illos nūq̄ reddidit Leornardo. Quin uersutus & calidus ueterator fabellā excogitauit inq̄es cum ex equo descēdisset apud cauponulā nescio quā bibendi gratia equū se inde fuga surripuisse in p̄ximas siluas quē postea cū eēt p̄secutus uix illū tadē inuenisse amissis illis codicibus quo. ephippio alligarat putare tñ eos furto surreptos. nos si rem memoria tenes multum de libris laborauimus frustra cum nihil odorari potuerimus in cōem tadē acti sentētia qd̄ scriba ille cuius fidei credideramus fraude nō uacaret Quæ siui ex hoc hoīe unde eū sibi codicē comparasset respōdit emisse ex publico librario quodā quē uulgo uos bidellū appellatis eē at̄ eius taberna libraria euntibus ex riuoalto ad for̄z diui marci ad dextrā Tuū igit̄ opus fuerit q̄rere ex eo librario quo pacto ille codex ad se deuenit. ita enim fiet fortassis ut uterq̄ sublatos libros nobis uindecimus id tu ne habeas neglectui te plurimum rogo uale ex mediolano. iiii. kal. nouēbres. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus sal. di. pl. ioannotio maneto.

Vā doleo uir amicissime: qđ nobis uti nō liceat lřax uicissitudine p nřa cōi snia. At liceret mihi sane ubi eadē tibi licētia scribēdi eēt: Nō. n. is ē princeps meus: qđ mihi qđqđ pcripserit. utpote qđ norit meū scribēdi genus totū eē ingeniū. nihilqđ cōtinere qđ rephēdi possit. Nō. n. cura qđ ad bellū: sed qđ ad pacē attinet. Totū nřum studium est cū musis & cū his artibus atqđ disciplinis quæ semotā ab oī armoz strepitu: ad bene prinēt beateqđ uiuēdū. Quin hi mihi desipere uidētur qđ se unificēt. abitioni & avaritiæ qbus potissimū uitis publici principatus redundāt oēs. Quæ. n. reges illis daf qđ aliis malūt: qđ sibi uiuere. Vt igit cætera omittā: qđ uel tyrānida sapiūt uel iperū: cupio ex te diste re qđ belle uales & qđ tibi cū libris reliqua sit familiaritas. Nā ego. hmōi studiis si unqđ antea tum maxime hoc tpe delector. Vale ex mediolano. iiii. kal. nouē M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus kyriaco anōnitano sal.

Eddita sunt mihi quattuor pulcherrima epigrammata: qđ nup ex peloponessō in italiā aduexisti His ego sum ita delectatus: ut non uerear te rogare. ne unqđ cesses ab istiusmodi mercatura: qđ & pualis ē & doctis omnibus piucunda: Quod autem intelligere ex me petas quid antiqđ philosophi senierint de ptibus aī repetā paulo altius: Nam aliter eū partiti sunt qđ ab italica philosophia. aliter qđ ab ionica fluxerunt. Duo. n. eē philosophiæ principia te arbitror nō latere altere ionica: altere italica Pithagoras igit famius italiciæ princeps philosophiæ dupliciter animū diuisit tū altius tū ppingius ac diuicius: cū primū dixisset duas eē aī partes alterā rōnalē altera irrationalē deinde ēt alia ē usus secundo loco diuisione cū diceret aīum distribui in tres partes quarum alterā in se haberet rōem altera uero qđ ea careret diuidebatur in duas partes quarum una contineret τδν τδν δθ thymon. hoc ē eo loco animositatē nā τδν δθ thymos plura græce significant animositatē aut p iracundia accipiebat in altera aut pte τήνεω τήνεω epitymia. i. cupiditatē collocabat. At Democritus atqđ Epicurus in ptes duas aīum separarūt posuerūt. n. rōnē inherētē ac fixā in thorace qđ uero ps rōne uocat: eā dispfam ēe uoluerūt p oēm corpis cōcreationē quā Συγκρις in uocant. Quin ēt ea corpora qđ sensu carēt. Deo critus uoluit aliqđis aī habere picipatiōem. Et hi qđ e oēs ex italica fuere philosophia at stoici qđ auctōr Socrate ionica pfitent philosophiā cui principū dedit Thales milesius cōstare hoīs aīum uoluerūt ex octo ptibus. in his. n. posuerūt hos sensus qnqđ uisū auditū odoratū gustū tactū & sexto loco partem uocalē septimo uero eā ab qđ ē semen. Octauā aut pte eā statuerūt qđ intellectu & rōne impat oibus hisce ptibus septē: Sed plato socratis auditor eadē ē ulus tā primo qđ secundo loco aī ptiōne qđ pythagorā ulū didicerat. Nā & in partē habētē rōnē humanū aīum distribuerat & i pte qđ eēt rōnis exps Rurūsqđ eū dē separauit aīum in tres ptes utpote qđ mētē atqđ rōnem in capite collocari aīositatē uero uigorēqđ iracundiæ qđ pprie ē ipse δθν δθ thymos quā mō meminerā in corde & cupiditatē quoqđ subter pcordia Mens igit ipsa qđ prima ē ea uis atqđ potestas aī quā græci Δύναμις in dynamin uocat in capite tanqđ i arce iperat ut regina primeqđ dignitatis estqđ cōtemplatiua. Nā ea pte & uigemus: & intelligimus & sapiamus. Sed altera uis aī cui Plato secūdā tribuit dignitatē ut ē i pectore cōstituta. pstat ut agamus. qđ ipsa uias atqđ rō iperari Nis at illa quā inferius positā ostēdimus pstat in oribus illis potestatibus obtēperari Nec illud certe ptereūdū reor: existimasse Platonē p oīs artus aīum meare corpusqđ uniuersū atqđ sigillatim p mēbra oīa tanqđ p instrumēta quædā uim suā uirtutēqđ ostēdere. Preterea ad eundē referri oīa qđcūqđ occurrūt sēlibō qđ a tēlibō referunt eē alia atqđ alia At aristo. platonis discipulus: illū. n. An nos uiginti audierat ac princeps sectæ peripateticæ in hacce partis aīum secuit. Eas. n. eē duas dicebat quarū altera uolebat rōnē cōtineri alterā uero uacare rōne. Rurūsqđ at qđ haberet in sese rōnem illā quoqđ in duas diuidi partes quæqđ altera ita cōtēplemur ea qđ sunt: qđ ipsa picipia secus habere nō possūt ut pte altera ea cōtēplamur qđ hēri aliter possūt cū ad ea qđ alia sūt genere partes quoqđ alia sint generē ne cesse ē alterā uero hāz partū Aristoteles scientificā uocat alterā rōcinatiuā: cū rōcinari aliud nihil sit qđ cōsultare De his. n. quæ habere aliter possunt cōsultat nemo. Sedē uero mentis atqđ rōnis i cordis pēnetralibō eē uoluit. Ad hāc at mentē aristoteles docet ea referri oīa quæ singuli sensus nūciāt ab eadē de his fieri iudiciū quæ sentiuntur atqđ examinari cuiusmodi ea sint quæ uarie occurrūt sensibus. At ea in parte quæ sua natura rōnis ē expers appetitū Aristoteles posuit qui si a ratōe se regi gubernariqđ patitur. multarū ē uirtutū capax earūqđ moralū. nā mores huius partis sunt qualitates. Sin a pturbatiōibō auertat: distrahaturqđ fit officina. uitioz oīum. Et hæc sūt sane qđ mihi hoc tpe de aī ptibus occurrēbāt cū plus ocii dabis. Iōgior tecū ero. Vale ex mediolano pridie kal nouēbres. M. cccc. xliiii.

Fran. philel. Francisco barbaro sal.

D hortatio mihi maiorē imodū pbari dēt utpote qđ ab optimo aīo manat meiqđ amātissimo: Vez qui mare ingressus in uæhemētioris fluctus inciderit. nō quo uelit sed quo ingruentium uetoz flatus traxerint nauigare cogit uel inuitus: itaqđ ex tpe consiliū capiat necesse ē. Vale ex mediolano pridie kal. nouēbres. M. cccc. xliiii.

Franciscus philelfus Normano albizio sal.

V me obtūdis litteris tuis Quare mihi irasci nō debes si minus sæpe tibi respōdebo. Nā ea pte qđ p̄stari nō p̄nt. Prudētius tibi consuleris. si p̄ris uiri g rauissimi sapientissimiqđ maltetis qđ tuo uti cōsilio. Nescio tibi assentari mi Norimane. Homo sum libero ingenio: Nihil simulati prime fero. Dum tibi maius qđ primi obsequi omnibus es ridiculo. uale ex mediolano pridie. kal. no-

LIBER

uēbr. M. cccc. xliiij

Franciscus philelfus Rainaldo albizio equiti aurato sal.

P Vto iā pridē te uel abufq; florētia cū apud uos agerē cognouiffe haud obfcure eo me eē ingenio ut uerbis pascere didicerim nomē illofq; longe minus qui mihi iure funt diligēdi. itaq; ne inani alaris spe: nihil hic eē uideo. qd' faciat in rē tuā Rem paucis tenes. Aliunde tibi conſulas oportet Nec uelim tibi pſuadeas me tua cā laborē ullū aut fugere aut fugiſſe. Sed ita res hēt. uale ex me diolano pridie Kal. nouēbres. M. cccc. xliiij

Franciscus Philelfus sal. di. pl. Antonio Petrutio equiti aurato.

N I Plurimi faciā amorē tuū. ingratus ſim, intelligo enim ex pximis tuis lris. qd' tñ dubitāti nunq; me tibi eē cariffimū. qd' aut me hortaris aiū inducā ac ſi opus ē cogā. ut ad uos redeā. Quod ſi faceſ decreuero: te operā daturę policeris: ut ad uos ſim & q̄cōmodiffimē & q̄honorificētiffime. Hortaris tu quidē & amice & p benigne. At habeo tibi gratias. q̄ liberaliffimi amici fungaris munere: Ceterę nō mihi licet ullam accipere conditionē uel maximā. Nā humaniffimus hic priuceps ita me tractat ut nulla mihi relinquaſ querēdi cā. itēq; rogo te ne moleſte feras ſi rationē habeo tū cōſtātia. tū dignitatis meā. Vale. Et uirū optimū. Gynum bellantem nomine meo ſaluere iube. Ex Mediolano pridie Kal. nouēbres. M. cccc. xliiij.

Frāciſcus philelfus. S. d. p. Franciſco Scalamonti equiti aurato.

E Gi de p̄tura Mediolanenſi apud hūc nobiliſſimū principē amice & accurate. feciq; intelligeret & qui eſſes: & quāti faciundus. Nō difficulter ſe pſuaderi paſſus ē. Delectat. n. uiridis doctis clariffimifq; ingenū. itaq; nobis ſpē dedit nō uulgarē. iuſſit. n. nomē tuū referri incōmentarios. Quātū mihi uideor intelligere. noſter breui futurus es. Interim ea para meditare: cogita: q̄ noſtro huic magnanimo principi uoluptati: tibi uero futura ſint honori. Et ut magis armatus ſis delectatur hic priuceps his oibus: q̄ qdē admodū tu aſtra ſapere uident: ſi forſan q̄c̄q; ſapiunt aſtroq; potius q̄ raſtroq;. Vale ex Mediolano. pridie. Kal. nouē. M. cccc. xliiij.

Frāciſcus. Philelfus Rainaldo albizio equiti aurato ſal.

Q Vae mihi ſit ſnīa de re ueſtra Rainalde albizi dicā ſane haud obfcure. Nimiā uideo in uobis oibus uiris optimatibus negligētia. q̄ tanq; ſperetis ſecunda oīa uobis dormitātibus p̄ura uolūtate optatiſq; euetura nullo utimini nō mō cōſenſu iter uos ſed ne cōſilio qdē. Nā quē exiſtimetis rebū uſis affuturū: ſi uobis iſtis uos deſueritis. Et uigilādū ē. mihi crede: & parāda oīa quātū in uobis ſit: que ad uictoriā ſpectant Atq; ut uno uerbo oīa pſtringā nihil eorū faciundū ē q̄ facitis: ponite ante oculos inimicos uſos: illos in obeūdis negociis imitamini id ſi feceritis. breui futurum ſpero: ut & priā terriſſima oppreſſam ſeruitute in priſtinam libertatē dignitatēq; uendicetis: & uobis iſtis p̄quā optime cōſulatis Quod ſi ſecus feceritis & illi male: & uobis oibus miſerrime p̄ſpicietis. Vale ex Mediolano pridie Kal. nouēbres. M. cccc. xliiij.

Franciſci. philelfi. Epiſtolarū Liber Sextus.

Franciſcus philelfus Vladiflao Hungarie Regi. S. P. D.

E Go te Rex Vladiflao cū adire ſcribēdo inſtituiſſem nō poterā equidem nō ſubuereri ne quibuſdam exiſtimarer iſrudentior: quippe qui dicturi uiderentur nō eē mei negmuneris nec etiam dignitatis ad ea ſūmū regem adhortari: que uel in primis regalem magnitudinem præſeferunt: Nam qui ad decus & gloriā natus altus educatus omnia ſupra hominem & mediteris. & moliaris: & facias. nunquā poſſis ut opinor ullis meis uel monitis. uel adhortationibus quaſi equus Lydus in campum ad ſplendiſſimā laudis curſus uā hementius incitari. Sed ego certe neq; te moueo admirabili prudētia principem nec adhortator accedo. quando quidē ultra p̄ diuina benignitate ad ſūmi honoris calcem q̄ humane ſœlicitatis & teſtimoniū ē & præmiū: uel eas: uel puenias potius. Quid. n. p̄ immortalē deū aut pulchrius ad humanā. aut fructuoſius ad diuine gloriæ gradū tibi cōtingere uoluiſſet q̄ qd' ipſa dies & deus optulit præclarā de Turcis uictoriā gente barbara & imani: Qui patriis relictis auitiſq; gurguſtis ubi ſe per omnem turpitudinis ſœditatem dies nocteſq; polluerent horretibus illis Caucaſi ualſiſq; rupibus tam diu ac multum in uniuerſum p̄pe terrarum orbem ſunt aduerſus Chriſti nomen p̄ omne: ludibrium & contumeliā debacchati. Quas enim ciuitates. quos populos quas denique remotiſſimas nationes quiſquam afferat. q̄ turcorum immanitatem obſcænaque ſtagitia per omne ſclerum omnium genū minus uel tulerint uel pertulerint. Obdormierat neſciō quo pacto excellum illud & inuictum robur uirtu q̄ Chriſtiana. Ac tantus terror uniuerſas mentes inuaſerat ut etiam ſine prælio uinceremur: & quicquid erubescendi hoſtis libidini aut furori collibuiffet: nō pati ſolum ſed perpeti quoque poſſe uideremur: Oh temporum calamitaſ miſerabiliſq; fortuna. Ad tantam miſeriam deuētum erat ut ignobile illud atq; agreſte Turchorum uulguſ & humilliſſima paſtoribus ac famelicis & fugitiuis ſcytharum ſeruis longe lateq; in populos Chriſtianos q̄ reges imperitaret in dieſq; magis ita ſuum propagarent imperiū: ut iam uix ſexaginta milia paſſuum abeſſent ab italia itaq; non abſurde fortaiſſis audaciſſimus iſte & petulantiffimus: amatoruſ iactare uino obrutus inter capaciſſima illa pocula conſueuit ſe tēplo ſāctiſſimo diui petri p̄pediē p̄ ſtabulo gameog; uſuſq; cōſiderabat. n. latro callido ac peſtifer xp̄ia

nos principes: qui & auctoritate ualerēt & uiribus: mutuis iter se odiis atq; discordiis laborare cōtēde
 re digladiari: alios uero p̄ter quāstū curare nihil: nō nullos ignauia corripī: negligētia plures detētos i-
 tercipi. Inter q̄s ille nostras calamitates iactabūdus atq; exultās nō despabat breui futurū: qđ secū ip̄e p̄
 omne facinus ac neq̄tiā aīo uolutasset. Sed noluit certe dñs deferere tandem suū gregē efferatis rapa-
 cium lupoz morsibus tam misere laniandū. Audiuit fidelium flētus. Vt clāmēs: misericors: benignus
 nō solū aētūnas leuare: sed extremā oīno p̄stare op̄e auxiliūq; afferre dignatus ē. Quare suos in te ocu-
 los cōiecit. Tua ē p̄clara indole delectatus: Dilexit p̄bitatē untaq; sanctimonīā. Te unū delegit ex oībz
 xp̄anis p̄cipibus: q̄ suū populū p̄stratū erigeres: sustineres: tueteris: q̄ ip̄urissimos hostes suos trepidos
 tādē pallētisq; auerteres: fugares: p̄sterneres: cōprimeres: iterimeres: q̄ i oēm puritatē p̄ immortalē noīs
 splēdore te oībus gētibus admirādū reddere. Quā qđē ipsa rex xp̄anissime cū mecū ip̄se cogitarē: ui-
 derēq; maxie tuis laudatissimisq; conatibz tā tēpestiue atq; salutifere xp̄m optimū maximū p̄pexisse:
 nō potui eqđē p̄ mea erga te fide singulariq; obseruatiue nō gratulari uel tuā uel xp̄ianā sc̄licitati: que
 tuo ductu tuisq; secūdissimis auspiciis ea futura sit: cui n̄ mō accidere aduersi nihil qat sed cūcta potius
 affati bona curriculo cōtingāt. Mihi uero plurimū: lætor quē sup̄nus rex oīum ip̄ator & cōditor tuo-
 rū regalibus illis ac sc̄ssimis nuptiis iccirco uoluit iteresse: quo te ide natū ad cōem xp̄iane reip. liberta-
 tē ac decus aut corā itueri aut saltē & crebro: & uno & eodē oīum sermōe tuas res clarissime gestas au-
 dire: atq; gaudere aliqñ liceret Nouit. n. uel Iulianus iste inoētēs ac sc̄tūs uir uiuētis huius xp̄i Apōstu-
 lus: sic. n. iure appellare licet s̄mū pōtificē Eugeniū q̄ tēpestate orator s̄m̄ missus ab Impatore Cōstāti-
 nopolitāo Ioāne Palæologo ad Romanoz Impatorē Sigismundū uenisse et me iuitatū ad nuptias. Et
 qđ incredibile mea cū uoluptate i mētē reddit id uidi p̄ sōniū prima illa nuptiaz nocte: qđ nūc uigilans
 loquo. Videre. n. uidebar dormiēs pulcherrimū quoddā astrū sole et ip̄o lōge matus atq; illustrus: qđ
 cælitus delapsū in regiz istius uestræ eminentiore culmiē cōsedisset: un̄ circūq; emissis splēdoribz ra-
 dius ubi altius se se luce mirabili sustulisset: incredibili celeritate i macedonicū prio deide i Myssiū. Olym-
 pū uniuersaq; Asiā p̄uadere festinaret: ac tm̄ uidiq; fulgorē effūderet: ut aq; solē atq; ille lunā sua p̄sen-
 tia obscuraret. Aliaq; p̄ multa uidere s̄m̄ uisus q̄ curiosiore narratiōe p̄seq nō licet. Sed qđ ad rē attinet:
 reuelasti p̄fecto mihi tu rex florētissime igētibus tuis cōeptis splēdidissimisq; uirtutibus meā oēm tam
 lōginq; sōniū ueritatē docuistiq; haud frustra sōnia uel imitti: uel emitti. Nā seu diuino iussu quodā reue-
 lent extrinsecus dormiētibus nobis: q̄ aliqñ futura sūt: siue ea sit humāi aī natura atq; uis ut tū maxime
 uigeat: sapiat itelligat: cū sensibus corpis sōno seruiētibus ac p̄ene uinctis: se ip̄se ueluti solutus in liber-
 tate uindicat: & tanq; p̄ rariore corpis nebulā illa quæq; cernere iam icipit: quæ p̄spicua olī & luce om-
 ni lucidiora ei futura sunt. Quæ qđem res si cui fortasse dubia sit: mihi sane esse nullo mō possit: cui re-
 ipsa somnium omne iam apperitur. Tu enim Rex Vladislæ nuptialis illius astrī imaginem repræsen-
 tas. Tu ueluti cælitus missus es q̄ & isto iam pro diuina commiseratione & uniuersā Thracia hellepon-
 toq; superato q̄ primum sis per illustrem p̄ditissimorum hostium cladem atq; i pernitiem in Misiam
 illam Turchorumq; emptoriū prusiam p̄uenturus: Tu non diu post ut spero egiptiis Sirisq; oppressis
 patefacias cunctis Christi fidelibus sanctam ciuitatem. Tu quasi nouus aliquis Alexander ad Gangem
 usq; uel ad illos potius usq; Gangaridas quos Alexandro metui fuisse legimus: cum tua sempiterna glo-
 ria penetrabis: Nam quid ego te Alexandro comparem qui omni uirtute illo sis & melior & ingēti-
 or. Quamquam enim Alexandrum cum primum arma cōcepit mouere nō in hostes barbaros: sed in ami-
 cos & græcos: eandem ætatem ageret: qua nunc tu es: annos enim uiginti natus erat illum tamē uitia
 permulta committebantur: te uero uirtutes plures. Erat Alexander ebrius. Vladislæ sobrius: Impu-
 dicus ille: Tu pudicissimus ac plane temperans. Agebat Alexander omnia temere: Tu consulto omnia
 ac prudenter. Vtebatur ille ad res gerendas audacia duce & irecundia: Tu fortitudine & clemētia. Præ-
 bebatur ille sese uel in amicos iniustum: Tu neque in tuos nec in alienos quicq; uel agis uel meditaris sine
 iustitia: ille ingratiudini sæpe se fecit obnoxius: Tu unus omnino es gratissimus. Quod si Alexāder
 infinitis flagitiis atq; sceleribus inq̄natus totā p̄pe asiam ue multo quidē cum milite subiugauit qđ peto
 tuis tantisq; uirtutibus superādum fuerit: qui nulli uel libidini uel animi impotētiæ seruias: sisq; nocē-
 tissimus præsertim cum ad florentem firmissimumq; exercitum Christum habeas te dū propugnato-
 rem atq; uexiliferum. Et q̄bus cum tibi pugnādum est: Num aduersus Gallos: aut Britanos aut aduer-
 sus præpotētes atq; inuictos italiæ populos: Sane aduersus Turchos: aduersus pastores & fugitiuos: q̄
 nullo iusto Marte oīa per latrocinia furtaq; moliantur. Nichilo tamen minus barbara ista atq; abiecta
 natio contēnenda omnino nō est sed curanda oīa diligēter. Nā ut ait poeta: & neglecta solēt incendia
 sumere uires. Id quod cum in aliis q̄ plurimis uerum eē aiaduertimus: tum in re turcoz in primis. Cū
 enim diutius isti cōtēnunt̄ pro nihiloz habentur Bosphorum urbem ad hellepontū ipsius etiā Iusti-
 manī impatoris tēporibus clādestinis latrocinis duce latronum Bochamo ceperunt: diripuerunt &
 cū mox iugati se se itra caucasi cautes recepissent: rursus Heraclio imp̄ate emerferūt in perfidia unde
 Mahumetū p̄ditoz oīum p̄ditissimū atq; neq̄ssimum cuius nūc in ip̄ia sectā ob neq̄z illecebras ma-
 xime oīum aplexant: latrocinatē illū ei s̄dē latroēs artibus turpiter expulerūt: ideq; sc̄m̄ ē ut s̄sim atq;
 paulatim p̄grediētes dū neminē peride atq; cōtēpti repugnātem offendūt: in itimis adriatici sinus re-
 gionibus cōfederint: late oīa longeq; turbantes prudētes populantes usq; adeo Christianorum prin-

cipium uirtus obdormierat: elāguerat cōtabuerat: itaq; diuina. quedam prouidētia factū reor ut in tantis hūanag; mētiū tenebris ipse i lucē ueneris ad salutē & lucē Christianoz;. Quare ppe ut facis Vladislae rex fortissime utere tanto & tan grandi bono: quod tibi celum ostendit & i ydera. Per multa iam de turchis in hanc diem splēdidissimāq; trophea statuisti. Iam metuit te tota Barbaria atq; contremescit. Quicquid habebant aut roboris aut spei impurissimi hostes omnes nominis Christiani: id omne i latrociniis in fidiisq; turcoz; collocarāt. Horum autē tot milibus per tottamq; diuersa praelia abs re nup interemptis quid reliquū seu uirium seu fiducie sit aut turchis aut cæteris infidelibus quē latere possit eē certe arbitror neminē. Mix; pfecto ē quanta de tui animi magnitudine inauditaq; cōstātia apud xpianos oīs & spē & fiducia cōciteris. iam de trophis: quæ uocat nullus sermo. nulla mentio est. Ex tremum illum optatumq; triumphum quotidie omnes expectāt: per quē liceat cunctis impune ac secure nō ægyptum & palestina solum uerū etiā uisere locos oīs ac gētes: ad quas olim uox euangelica puenit. itaq; uniuersi populi regesq; xpiani p tua incolumitate atq; uictoria Deū orant & unus oīum maxime xpianissimus princeps meus Philippus maria Anglus: qui te dignitatis & amplitudinis gradu nō secus pfecto quam partē & colet & uenerat sed amoris charitatēq; & amplitudis affectu æque atq; filium carū hēt piucundū. Qua hūc uoluptate affici existimes: quotiēs audit suus de te optatis respōdere fortunam. ita mediussidius delectat ac gessit rebus tuis oibus ppe gestis ut nihil apud eum lætius in crebescere posse putet. Te regnum sydus appellat. Te Christianæ reip. ppugnaculū nomināt. Te Christi uocat & cultorē & lumē. Quot quotidie pro te pces ad Deū hēt. Quā assiduis supplicatiōibus illisq; pietissimis pro te uno huius principis iussu tēpla oīa celebrant. Quāobrē cū & deo te rex Vladislae intelligis hominibusq; carissimū. cum i n te uno Christianoz; oīum salutē cōstitutā eē animaduertis tuū fuerit: ut quæz; regē labores ad discrimina maxia cū tua ingenti laude suscepisti: eaz; pulcherrimā palmā barbariā: tibiq; psuade nō minorē tibi opam dādā eē: ut rogo tua oīs cū diuina uolūtate cōueniat q; ut exercitus oīs tuus & ordinē obseruet & modū. Nā cœlestē opē frustra fieri uidemus: q; hūana actō aspernes. itaq; nō mō ut uincas tibi cōsiderādū ē: sed quō uincas cū is euētus maxie sit in laude quē optima cōsultatio auceferit. Vale ex mediolano nonis nouēbris. M. cccc. xliiii.

Franciscus philelfus Petro cādido leuco decēbri sanitatē.

i Nter maxia innumerabiliq; mala: quæ tristis iuidia p̄fert: id eē boni aiaduerto q; nemini magis nocet q; sibi: itaq; tua te torq; in lania nō moleste fero. Vale et aliquādo respice: ex mediolano. y. idus februarias. M. cccc. xlvii.

Franciscus philelfus Antonio Raudensi theologo salu.

q Vo significato accipi cōueniat quotus q; q; & si nō dubito noice te tñ qm̄ id ad me regis paucis accipe: idē significare puto quotus q; q; i singulari nō q; nomen numerale quot: ut quotus q; q; ē q; aliter sētiat p eo q; dicim; quot sūt q; aliter sētiat: nā q; dicit quotus q; q; idē significare qd; aliq; uehēmēter errāt: id q; ex Cicerone omniq; uetustate licet intelligi. Vale mediolani ex ædibus nris idibus nouēbris. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus. Aloysio crotto ducali secretario salu.

p Lacuisse plurimū humanissimo nostro principi epistolam illam ad regem Vngariæ Vladisla uam uehēmēter gaudeo. Quod autem eius nomina me hortaris ad Philippum ducem Burgundia; ut scribam q; primum effectum dando. Vale mediolani ex ædibus noæris. xv. Kalen: martias. M. cccc. xlv.

Franciscus phi. Catoni sacco iurecō. sal.

n Vnq; te das ocio Cato facce: At facis tu qdē & prudēter & bn̄. Quid. n. ē magis alienū ab hominis natura uita ociosa & ierti: cū illud nobis debeat eē p̄priū natura: ut sp̄uel agamus alii uel circa ueritatis p̄spiciētiā uersemur. Sed iam ad eaq; petis uenio. Queris enim quæ ratio Platonem adduxerit ut animi sedem locarit in capite: cum eam eius auditor Aristoteles in cordis p̄netralibus esse uoluerit. Demonstrat mundum mathematici esse orbicularem quæ quidem figura p̄stat cæteris figuris omnibus cum hæc sola suis partibus simular. Cumq; mundus circumferatur. eius quoq; partes circumferuntur qua ratione ductus Plato uim mentis atq; rationis i capite eē uoluit. is. n. ad totius mundi exemplū aiūm distribuit trifariam. Nam uti mundi summitatem ac etiam principiū qui & gubernat & regit & moderatur omnia cœlesti insigniuit domicilio. ita sumam hominis partem quæ caput est menti rationiq; tribuit. Deinceps post cœlum perinde atq; in media regiōe angelos demonasq; subiecit qui pro cœlestis regis imperio & agāt & exequetur in opata oīa. At hoīs in terra posuit qui pareant & impata obeāt. Ad quæz; regē imaginē tū qdā in nobis qd; agendis studeat collocauit in medio tū pubetenus atq; ifra tertiū illud potuit genus qd; regit atq; administrat. Quæ qdē ultima hæc duo appetitus sūt spēs: quas tñ rōni ipsi Plato docet naturaliter obedire. Et ita mēs in capite p̄sidet qua primā uim ai dignitatēq; eē uult: & eā cōtemplatiuā: q; itelligimus ac sapimus. Quæ uero secūda est dignitatis: eā uim ita cōstituit in pectore: ut per eā agamus: quæ iussa sūt. Sed q; uis tertia infer. us est posita. ea superioribus paret dignitatibus. Animū p̄terea putat plato p oīs meare artus: & corpus uniuersū p mēbraq; singulatī rāq; istrumēta uim suā trāsfūdere. Quæ autē sensibus occurrāt ut sūt alia atq; ea i sentiēdo referri ad aiūm oīa. Ut igitur paucis oīa cōplectar Plato uim mentis atq; rationis quasi prin-

capē locauit in cerebro. Lōgius. n. abest ab ea ps corporis in colluioe ac sordibus. iracūdie uero aiositatēq;
 uehēmētiā q̄ Tū. u. o. s̄ uocat a grācis in corde at cupiditatē subter p̄cordia statuit. Cuius qdē & ordīs
 & sapiētiae Virg. familiaris n̄r minie ignarus pulcherime cecinit in. j. aene. li. i. quies. Celsa sedet. æolus
 arce. Septra tenēs mollitq; aios & tēperat iras. At q̄re noiātū Deū existimē: & quæ sit eis sc̄dm p̄ricos
 illo philosophos diffinitio: rursus paucis accipe. Stoici q̄ sūt grauissimi iter philosophos & acutissimi iu
 dicati diuinā substantiā ita diffiniunt. Diuina sustātia ē spiritus itelligibilis igneus q̄ forma carēs tū in
 ea que uelit mutat tum rebus oibus simul assimilaf. Vt autē Deus appellaret huiusmodi cām inuenio.
 Cum sydera susciperet homies quæ & cursu uterent p̄petuo at curere dicitur græce Tēs in thein eēq;
 eadē in cā ut hi contēplarent id quod dicitur τειν θεωρία: iccirco cū astra cætera tū maxie & solē
 & lunā deos noiauerunt: q̄q; sunt nōnulli: q̄ deū dictū arbitrent ēē d̄ō theos quo noiē timor significaf
 q̄ deus. s. timēdus metuēdusq; sit: his uidelicet qui ut sunt aīo deprauato diuinā substantiā neq; uerentur
 neq; uenerātur q̄ppe quā eē nullā putēt. Ex duob; numero te nō eē existimādū q̄stioēs tuæ dilucidum
 p̄bent augmētum Vale ex Mediolano idibus februaryiis. M. cccc. xlv.

Frāci. phi. Francisco barbaro salu.

Vē ego hac tēpestate putā ex grācis hominibus grācos cæteros doctria eloquētiāq; p̄stare q̄
 ris a me rē pfacilē iudicatu. Honos alit artis: Cicero noster inq; oēsq; incēdimur id studia glo
 ria. Quē in quā honorē nūc putes apud grācos p̄positū bonis artibus atq; disciplinis in tanta
 grāciæ tocius iopia. Legi Ippodromū cōstātinopolis in marmoreis q̄busdā ladiis sub pulcherrimo
 illo ob elisco uerfus quōsdā ad p̄tē anteriorē obelisci latinos ad posteriorē aut grācos & urosq; heroi
 cos: & itē utrosq; admodū iēpros: qui quātū exnis pōt itelligi ip̄ræssi atq; isculpti i lapidibus illis fuerāt
 Thōsio seniore imp̄ate cui archadius atq; honorius filii in regnū successere. Quod si secūdisimis reb;
 illius oriētalis ip̄erū litteræ & bonæ artes negligebātur qd nunc existimādum sit in tāta grācoꝝ cala
 mitate & seruitute. Cæteꝝ ut ad q̄sita r̄ndeam: unus Theodorus gazes mea snia cæteris grācis oibus
 & litteris p̄stat & eloquētia: nā hac in quā libaniana garrulitate sed eloquētia illa p̄isca q̄ & demosthe
 nē & Aelchinē: & Lyliā: cæteꝝq; illos nobilissimos oratores ufos legimus. Est p̄te rea uir grauis & bo
 nus: ac plane dignus. quē diligas. Vale ex Mediolano prædie Kal. martias. M. cccc. xlyi.

Franciscus philelfus Baueriæ philosopho ac medico sal.

Ebes nō eē solitus: q̄ me sp̄ Boetii opa delectarint: cū in oī facultate atq; disciplina: tū ea q̄ scrip
 sit in dialecticis: in q̄bus ip̄s mihi uisus est exceluisse plurimū. Quæ igit noua tantus uir de sy
 lōgicis categoricis hyp̄theticisq; p̄cepta adinuenit: ea mihi exscribi cupio. Itaq; a te peto
 contendog; ut eorum librorum copiam facis mea causa eruditissimo atq; disertissimo iureconsulto
 Bormio salæ. Is enim librarium aliquem parabit: qui huiusmodi prouinciā sit obiturus. Vale ex medio
 lano. iiii. nonas martias. M. cccc. xlyi.

Franciscus philelfus Thomæ senecæ sal.

Vod pudorē tuū accusas: nequa q̄ est opus. Nā tam & si tuæ me litteræ plurimū delectant: de
 lectaruntq; semper: quippe quæ ab homine erudito & ipso quidem mei amantissimo profici
 scantur: tñ cū similes etiā mihi es carissimus. scio. n. te mecū nō libēter silere neq; sp̄ote: sed ob
 eā fortasse rē: q̄ uel locus aliq; uel fortuna quæ piā scribere phibuerit. Fuerūt aut nūc mihi eo tuæ l̄ræ
 suauiores quo sunt desideratæ diutius. Quod uero cupis p̄ nostræ amicitiae munere imortalitatis noi
 puos cōmēdari id q̄q; in te ē: cuius eruditio ē illustis: faciā tñ qd̄ petis nō iuitus. Sed tu uel iterea loci
 de morte dū nō ip̄rudēter cogitas: te uiuū eē memineris. Facitoq; ne tuas prius sarcinulas colligas q̄ te
 uidero: nā uidebo te iucundissime. Vale ex mediolano kal. martiis. M. cccc. xlvii.

Franciscus phi. Francisco Ochæ salu.

Artholomeus catias nouariēsis iuriscō. me nuper cōsuluit: quē idoneū ipse cēserē qui nouariē
 sem adolescentiam bonis & litteris & moribus institueret: itaque tu mihi continuo uenisti in
 mentem. Audiuit uir ille de te libenter: petiitq; q̄ primum curarem certior a te fieri uelles ne
 nouariæ ludum aperire qui & grammaticam simul & rhetoricam doces publice. Tu igitur si rem pro
 bas ostende mihi propediem quantum numorum constitui uelis pro huiusmodi annuo munere. Va
 le ex Mediolano pridie Kal. maias. M. cccc. xlyi.

Frāci. phi. Petro perleoni salu.

Vam illā ofonem Ioanni caimo iā pridē dedi qua de qd̄ ego sentiā sentio. n. optie ex his q̄ an
 teat tibi scripsi debes itellexisse. Cupio cultellos turcos nō qui a turcoꝝ officina in italiā nau
 garit sed quos opifices genuenses turcos imitati fabricarint. falcatos illos atq; subcuruos. No
 sti quos dicam. qualis scilicet istic emi. mihi res tua cordi est: & quod breui liquido cognosces. Vale ex
 Mediolano. idibus maiis. M. cccc. xlvii.

Franciscus phi. Petro Thomasio phi. ac medico salu.

Egd rez; meaz; lateat te hoiem amicissimū & uiz; optimū p̄xima nocte hora septima morte
 mihi sublatu ē dilectissimus mihi filius Olympus flauius: q̄ mihi natus ex uxore secūda Vrsi
 na hofnaga matrōa pudicissima: habeoq; formosa: ut hora osyna dici posset nūdū mēsem no
 num implerat. Itaq; naturæ ibecillitati cōsenties: nō possum non eē in luctu p̄sertim q̄ ex oibus liberis

meis erat is pulcherimus: & p̄ferebat imaginē Indolis cuiusdā egregiæ. Vale ex medio. vii. Kal. iunias.

Franciscus philelfus Pallanti Stroze equiti aurato.

Ulx dici q̄at: q̄ me delectarint p̄xime tuæ litteræ. Nullū. n. officiū omifisti neq; boni uiri neque amici hoīs. monuisti & prudēter & bñ. Sequar eqdē cōsiliū tuū. moderabor q; mihi & si nō ab surde iam bis excandescēbat. Is enim sum qui iniuriā fere possim contumeliā uero nullo p̄to possim nec etiam uelim: Nam iniuriā ferre prudētis hoīs moderatiq; duco cōtumeliā uero & italti & fatui. Faciam igitur q; hortaris. Tibiq; uelim persuadeas nemine oīam amicorū esse hic tēpestate te uno mihi cariorem. Vale ex mediolano. v. idus ianuarias. M. cccc. xlvii.

Franciscus philelfus Bernardo iustiniāno salu.

CVpio oīo uos uisere ad resurrectionē dominicā quo & tuo reliquorūq; amicorū mutuo cōspectū frui alloq; liceat: & certa honestatis lege quæ mihi istic negocia sūt cōponant. Quare si me amas da opa ut tuta mihi ad uos pateat accessio: ne publicæ principiū simultates si q; tan dē cæsint iter usam n̄amq; rēp. priuato obsint officio. Præterea ut scis: nō minus sum uenetus q̄ mediolanensis. Vtraq; n. ciuitate donatus sum. Vale. ex mediolano Kal. february: M. cccc. xlvii.

Franciscus philelfus Scauæ corti equiti aurato ac iurecon. sal.

TAbellariū ad te in germaniā p̄ficiscētē nō sū passus ire uacūū meis l̄ris. Ex quaz delectatōe poteris facile cōiectare q̄ta me priuaueris uoluptate: q; eidē tabellario mediolanū mō repetenti nullā ad me epistolā dederis. Et feci p̄cō: pace tua dixeris: & inhūane & illiberaliter q; cū ad alios scriberes: hoīs amicissimi sis oblitus. Sed quo quo maior ē beniuolētia n̄ra eo fortassis existimasti magis licere tibi uti mecū silētio p̄ l̄ras: p̄fertim in istis germaniæ niuib; quaz frigore digyti q̄nc; stupeāt ac rigescāt. Itaq; ignosco excusatōi tuæ: mō ista posthac uti nolis. Quare fac ut erratū cumulatissime refartias: operāq; des: ut aliqd noui reportes in italiā tecū qd' musaz nostrazq; intersit. Nō. n. fieri pōt qn episcopus æneas uir doctrina & eloquētie singularis egregiū aliqd inuenerit in tot ac tā plenis & puluerulētis bibliothecis germaniæ. Vale ex Mediolano. pridie idus februaryas. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Guiniforto Barzizio iurecon. salu.

Quod ad principē Marchionem scripserim te latet. Quid autē ea in re decreuerit nosse cupio. rogo igit' te ut qm̄ non mediocriter n̄ra interest quæ sit istius mei principis q̄primū intelligere cures pro uirili parte efficiatq; ne diutius nobis expectādum sit. Erit hoc mihi pergratum. Vale ex Mediolano idibus februaryis. M. cccc. xlvii.

Franci. phi. Antonio trebano salu.

ANtonius florentinus pictor & excussor egregius æque tempestate nostra atq; praxitelē apud priscos memorant copanue aut phidam aliquē & te diligit plurimum & mihi est carissimus. Itaq; a me petit: ut te in familiaritatem beniuolentiamq; acciperem quippe qui mei studiosissimus sis. Cupere enim se non secus suos amicos omnis fieri meos atq; ipse est. Quare ut & homini amicissimo & humanitatis officio satisficerem iccirco hæc litteras ad te dedi ut tibi perpetuo testes eēt singularis dilectionis erga te meæ. Vale ex Mediolano. iiii. Kal. martias. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Petro Thomasio phi. medico salu.

EXpectabā quottidie tuas litteras: quibus de his omnibus fierē cumulatissime certior que mea iteresse cēseres. Tamē cū interim iste nunciū adiret: nō ne sum passus meis l̄ris uacūū p̄ficisci. Te autē ut uel hac in re meo exēplo uti uelis ēt atq; ēt rogo. Vale ex Mediolāo. iiii. kal. martias.

Franciscus philelfus Francisco Barbaro salu.

ATq; tuā humanitatē laudo: atq; tabellariorū accuso uel negligētā uel p̄fidiam in reddēdis l̄ris meis itelligo cām q̄re nihil r̄nderis cū eēs r̄nsurus ignorares. Reliquū ē ut q; tuis l̄ris q̄ amicissime polliceris ac recipis: & diligēter p̄ficias & q̄primū hoc erit tā gratū: ut imortalibus beneficiis me tibi obstrictū fore p̄fitear. Vale ex mediolano. iiii. kal. martias. M. cccc. xlvii.

Franci. phi. Bernardo iustiniāno sal.

Quæquā minime futurū dubitabā: quin abs te mihi l̄ræ p̄pediē rederētur tñ cū existimassē nequaquā tibi fore ingratiū: si publicus tabelarius aliqd itē litteraz meaz: ad te deferret scripsi rursus eadē silicet que antea. itaq; uelī cures ut ad resurrectionē dominicā pateat mihi tuus ad uos accessus. Vale ex Mediolano. iiii. Kal. martias. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Bornio sale salu.

REm mihi feceris admodum gratam si a doctissimo philo. ac medico Baueria Boetii cōmentarios in porphyrium & itē Aristo. prædicamenta atq; in eū libz cui titulus ē τὸ ἐπιπέπην ἠνείαο περιherminias. tantisper mutuabere: dum exscribatur. id quod fiet q̄primū: non enim mutuo peto scēnatorum more ut meum fiat tuum: uel tuum meum: sed ut commodet eos nobis commentarios: intra mensem enim redibunt Bononiam ad te: quo Baueriæ nostro restituas. Vale ex mediolano. iiii. kal. martias. M. cccc. xlvii.

Franciscus philelfus Albertho Zancario salu.

Ilterras tuas hæc occlusas cōi amico & eruditissimo iurecō. Bornio salæ reddito p̄quā celeritē eūq; hortare: ut repositis paulo cōiuiuis ac musicis homini amicissimo inferuiat. Vale.

Franciscus philelfus. S.P.D. Nicolao q̄nto eccle. Romanæ Ponti. Maximo.

Esco qd̄ optatus in uita Pater beatissime Nicolae Pōtifex maxie: qd̄ iucūdius cōtingere potuisset: q̄ qd̄ diuina benignitate te sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ p̄fectū didiseri. iā tandē. n. cū publicæ. tum priuatim eruditus omnibus optimisq; uiris tuo fauisto atq; foelici duci pulcherri me cōsultum & ad rē & ad dignitatē aſaduerto. Nā qui sola uirtute: ingenio: p̄stantia: atq; doctrina in cōparabili. & eloquētia singulari ad sumū pōtificatus maiestātē sublatus es: p̄bitatis disciplinæq; fautor fore te: qd̄ dubitet: eē puto neminē. Itaq; ut de reliqs cōtēfca nō possum mihi nō uehēmētissime lætari atq; gaudere: cū memoria meū repeto sup̄iora illa t̄p̄a: iam. n. anni. p̄pe uiginti p̄teriere qbus abinente iuuetute usq; cū bononiæ primo docuiffem: tua familiaritate q̄ eadē ætatem ageres. suauissime uisum: Nō fieri. n. potest quin una cū ætate ingens ac mirifica tua illa creuerit erga me charitas quā do qd̄e quoz; me grā diligebas ea nulla ex parte diminuta sint. Nā mea erga te fides & incredibilis obseruatiā accessione idies magis magisq; suscepit: & ita suscepit: ut nihil ad cumulū p̄ter solū desiderium possit accedere. Et. n. qui pro uiribus colit: nihil amplius in eā rem q̄at q̄ supra uires aut desiderare aut optare. Quare hoc unū ē q̄ in tāta mea ac tā mirifica animi uoluptate: q̄ ex hac ista tua ad sumū pōtificatū creatiōe cōcipio me quodāmodo offendit: q̄ maiore aut pietate aut ueneratiōe te proseq; nequeo. Quid. n. uel audeam supra hominem: uel sperem frustra uero qcquā optare de mentis ē. In te igitur amando colēdoq; nō tam accessio a uobis est q̄ stabilitas cupiēda. Hāc autē sempiternā fore tuæ sanitatis merita nō p̄stiterint: nullū certe meū p̄stare possit studiū. Nā cū pmagna sit facta & omni ex parte incōparabilis indignitate disparitas adeo: ut similitudo nulla possit adduci: eadē nunq̄ sit amicitia ni tu qui Christū ingeris in terris. Christi quoq; humanitas secutus exēplū: ex isto tuo excelsū atq; diuino solio in nostrā humilitatē tuū cordis intuitu per superiorem illā ac tuā animi māfuetudinē ita demiseris ut seruata est illa mathematica: ut aiunt: inter plus minusq; p̄merētes p̄portione quadam me non minus diligas q̄ a me ipse diligeris: Hoc. n. si feceris nō solum q̄ fucata gentilium: sed q̄ uera & indubitata æterni. Dei sapientia p̄cipit: & similē amicitia nostrā & laudē omnino: que fuerit ad ultimū uitæ calcem cōseruabis. Et ne maximis occupatiōibus tuis uel intēpestiuor accedā: uel ip̄ortunior iā de his factis. Nā reliqua si sanctissimus ille spiritus diui Nicolai Cardinalis bononiēsis tibi quondā patris dū erat in uiuis: nō uero sanctimonix tuæ filius: cui nosti me carissimū extitisse. altioribus melioribusq; itētus obsequiis: iugerere memoriæ tuæ distulerit: ea q̄ mea iterfuerint oīa tibi Pater amplissimus Mediolanēsis Cardinalis Henricus uerbis meis corā exponet. Bene in Christo ualeat Sanctitas tua: cui me etiā atq; etiam commendo ac dedo. Ex Mediolano uigilia Resurrectionis Dominicæ. Anno a natali Christiano. M. cccc. xlvii.

Franciscus philelfus Ioanni Tuscanellæ apostolico secretario salu.

Ratulor fortunæ tuæ mi Tuscanella iuxta atq; uirtuti: q̄ locū natus es ornatusimū apud Nicolaū Quintū Pontificē maximū. Quod autē me inuitas in Romanā curiā tuumq; oē polliceris studiū libēter audio adhortatiōes tuas modo intelligā ex te ipso ne loquaris q̄ ad me scribis an iustus a Pōtifice Si me hac de re feceris certiorē: non obscure animaduertam: qd̄ me facere oportet. Vale ex Mediolano idibus iulii. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Catoni Sacco iurecō. salu.

Vid tibi in mēte uenerit: nō possū augurari: qd̄ ex me ipso cupis intelligere: quot annos sim natus. Nū fortassis ullā mihi paraueris uxore: q̄ q̄ sum corpe firmo robustoq; uellit intelligere. nam ferrū est qd̄ amat: ut est apud Iuuenalē At mihi uxor est tā & si eā ægrotas ægrotationē quā q̄ uehēmētē doleo nunq̄ sit euasura. Patif. n. tabē eiusmōdi: ut huius uita diuturna eē nō possit. uxorē tamē tertiā ducere mihi nō est in aīo ut cūq; tū hēt postulatio ista tua obsequar uolūtati tuæ. Natus equi dē ipse sum anno a natali christiano nonagesimo octauo supra annū trecētesimū ad millesimū: diē q̄nto ac uigesimo iulii & id qd̄ mane circiter ortū solis: quo die lras hāce ad te scripsi: meus natalis agebatur itaq; initiū dedi q̄nquagesimo ætatis anno: ualitudine usq; prospera: & accerimus sensibus: pro diuina benignitate ac firmissimo toto corpore. Vale mi dulcissime Cato. ex medio. yti. Kalendas Augustas. M. cccc. xlvii.

Franciscus philelfus. S.P.D. Ioanni ferufino iurecon.

Vod me dolore poene cōfici ac macerat: acerbissimū tibi hāc lra & luctosissimū afferūt nūciū Proxima. n. nocte quæ idibus augustis successit. hora secūda splēdidissimū illud p̄cipē decus atq; lumē Philippularia Anglus mediolanensiu dux: cū uētris p̄fuituo aliquot dies dissolueret. naturæ Deoq; cōcessit: Tota ciuitas & in fletibus senioq; cōficiat. Neq; qd̄ consiliū capiat satis nouit. Tumultuaria sunt oīa. Nā neq; auditū fuerat adhuc tātūna principē ægrotatiōe detineri ullā: cū repente clamor sublatus est eum uita excessisse. in hac tamen rerum oīum perturbatione uident oēs publicā libertatē appetere. Quid sequitur: sit augurari nescio. uehēmētissime mihi uidetur procella tēpitateq; impendere p̄sertim q̄ hostes potentissimi sint in ipsis fere portis. & hic in tam repentiō infortunio paratum sit nihil. Nisi Deus ipse p̄uiderit maximi fluctus naufragiaq; sequetur. Vale ex Mediolano. xviii. Kal. Septembres. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Ioanni aurispæ salu.

On iniuria mihi rebusq; meis metuis amicissime aurispā: nā hic oīa sunt turbulēta post obitum illius nobilissimi p̄cipis Philippimariæ. q̄ unus iure meritoq; potuit cū omni hoīum memoria de gloria certare mira hic facta mutatio in animis huius populi. Præter paucos ex ordine nobiliū ita. sūt oēs ad laxā quādā & dissolutā libertatē incēsi atq; inflāmati: ut nihil magis oderint q̄ unius Philippi illius nomē. Ego libētissime Romā concederē: si daref̄ abeundi facultas. Vale ex Mediolano. Kal. Septembris. M. cccc. xlvii.

Franciscus philelfus Albertho zancario salu.

Reui ad te ibo Romā petiturus nisi ab iis fuero ipeditus: qui nouæ præfunt reip. Quas litteras tuis alligatas accepis. cura q̄ diligētissime redditū iri. Nā id facere mea plurimū interest. Vale ex Mediolano. iiii. idus septēbris. M. cccc. xlvii.

Franciscus phi. Petro Thomasio philo. ac medico salu.

Vos duos hippocratis libros in latinū cōuertit eloq̄ū alteq; de flatib; alteq; de passiōibus corpis dedi ad te ut pximis lris petierās Hos cū legeris p̄ tuo arbitratu cura ut ad nos redeat. scio. n. nō facies ut mei qdā amici añ hac apud uos cōfuerūt: q̄ quos libros mutuo potius ut uī: q̄ cōmodato & ad cōstitutū tps accepisset ita uerterūt in usum suum: ut apud dominum ius nullum relictū uideatur. Sed hæ tecum iocatus sum Noui. n. bonitatem & integritatem animi tui. Vale ex Mediolano. idibus Octobribus. M. cccc. xlvii.

Franciscus phi. Ioanini Lamolæ salu.

Ecce facis mi Lamola q̄ nullū tibi relinqs dubiū. De musis qd̄ queris tibi paucis respondi utpote qui essem minime occiosus. Sunt qui musas denominatas putent pinde atq; αἰδούσας hoīum uas præfunt. n. orationi: una. n. utentes cōueniētia: quā αἰδούσας harmoniam uocat: & si mul canunt. & simul tripudijs exercent nec unq̄ inuicē sepanf. Nā tamen earum queq; suam uim habet ut alia in astronomia alia in geometria & alia in alijs disciplinis in unaquaq; tamen earum musas omnis inuenias. In Astronomia enim atq; geometria facile reperies & carminū & historiae & pulchritudinem atq; dignitatem: & eodem modo in cæteris artibus & scientiis. at alii musas nomē duxisse arbitrantur a τῆ δῶρα q̄ ut nostri querere significat querendo. n. disciplina adipiscimur. Ob quam ipsam rem eas p̄fici nominum inuentores musas appellauere: q̄ artis sint. doctrinae q; prebitrices. Quod autem ioue illas dicant memoriæq; natas: nichil dicūt absurde cum oporteat uirum eruditum ac doctum intelligētia memoriæq; uigere. Sed uis intellectiua a ioue est ut reminiscēdi a memoria. Vale ex Mediolano pridie nonas nouēbres. M. cccc. xlvii.

Franciscus phi. Mathiolo pusino philosopho ac medico salu.

Vme negligētia uideris accusare cū nulla unq̄ diligētia uti cōfueueris: nisi circa rem fortasse petuntariam cum aliquē agrotū sanādum accepis: cui p̄miseris. recepis: spopōderisq; futurū ut intra octiduum oī aduersa ualitudine liberet̄ in mensis traducis duos aut amplius uerbis hominē iactans pecuniisq; emulgens. Sed hæc tecum iocatus sum cum tu serio facis oīa quæ referant ad q̄stū. Vex hæc medicis uobis legitima sunt: ut uel celeriter hoīem p̄misiis uel agrotatōe diuturna cōficiatis. Rō uestra oīs referē ad lucrum. Et accusas me negligētia qui unus oīum sis negligentissimus. Vale ex Mediolano. xv. kal. Ianuarias. M. cccc. xlvii.

Franciscus philelfus Iacobino Bicheto sal.

Vm ego tua causa Lactantium aliūde mutuatus quem intra quindecim dies promissisti redditurum ad dominum. Tū eum codicem penes te habes iam prope annū facisq; mihi non modicam iniuriā: cum tua causa ludere uideor uirum optimū: mihiq; amicissimū prudētius tibi cōsuleris: si Lactantium dederis ad me quā primū: ut eum tandē remittē ad dominū. Vale mediolani ex ædibus nostris Kal. Ianuarii. M. cccc. xlvii.

Franciscus phi. S. D. P. Antonio petrucio equiti aurato.

Vā nouissimis litteris tuis mihi cōditionē p̄posuisti: quo redirē ad uos: si id mihi facere eēt iā in tegrū: eā libētē acciperē. Sed cū ob alias multas rōnes eā mihi uti nō licet: tum præcipue ob noīum huius reip. statū: quo tpe nemo est sui iuris. Breui tñ futurum puto: ut tibi ex me sētētia respondēam. Vale ex Mediolano pridie idus Ianuarias. M. cccc. xlviii.

Franciscus phi. Galeacio Cremonēsi salu.

Liunde mi Galear tibi cōsule. Nam hoc tempore quid aliud tibi consulam nihil labeo. Vale ex Mediolano idibus Ianuarias. M. cccc. xlviii.

Franci. phi. Catoni Sacco iurecon. sal.

Escio sane: qd̄ tibi sim respōsurus ad ea quæ multa scripsisti nō amice minus q̄ iucunde & p̄ tua cōsuetudine. Sed uides in q̄ tēpora inciderimus: itaq; ignosce tum breuitati litterarū: tum etiā q̄ nō liceat aptius loqui. Sed mittam aliquem ex meis ad te ex quo mentē meā omne cognosces. Vale ex Mediolano idibus Ianuariis. M. cccc. xlviii.

Franci. phi. Besarimoni Cardinali Nicæno salu.

Am homeri illada: q̄ uir eruditissimus Thodorus Gazes exscripsit mihi: & eā qdā magna cū ipefa atq; sūptu: facio tāti: ut Grœsi qdē ingētibus illis admirabilibusq; thesauris cuiq; sim cessu

rus. Te aut pater reuerēdissime maiorē imodū miror q me cū ab urſie cōſtātinopoli noris uel in publi
co diſcēdi ludō: ubi poſt obitū mei ſoceri Chryſolore fuimus apud Chryſolorē cōdiſcipuli: mores ar-
bitraris cū ætate mutaffe. Vt q unus oīum liberaliſſimus eē cēſeret: benignitatē illā cum auaritia com-
mutarim. Donare didici ſæpe multa: aut uendere nihil unq̄: præſertim libros quibus ſane præcioſus
nihil duco. At hunc Homeri codicem tam carum habeo tam iucundum: ut uix quicq̄ in uita magis. Ita
que ignoſce hac in re mihi. Si quid aliud tibi poſſum gratificari: iuſſeris nihil fruſtra. Vale ex Mediola
no. x. Kal. febru. M. cccc. xlviii.

Franciſcus philelſus Albertho Zancario ſal.

Væ hic gerāt: neq̄ auſim neq̄ debeo ſcribere tibi. Scis. n. nō decere icolā in aliēa rep. eē curioſū
q Ois mea cōſuetudo hoc tpe e cū libris. Itaq̄ ſe mota a popularibō fluctibus ne p eā naufragio: in
ſtitui tādū in hmōi portu me cōtinere donec alicūde ſecūdu aliq̄ uētus aſpiret. utinā mihi lice
ret ad uos ire. qd̄ qm̄ facere phibeor: modice ferā neceſſitatē. Vale ex medio. kal. febru. M. cccc. xlviii.

Franciſcus philelſus Petro perleoni.

Vgaris tu qd̄ e cū negligētā mihi obicis: qm̄ tibi mores mei ſint icogniti. Nā quē unū uidifti unq̄
n q̄ me diligētiorē? At qd̄ uelis ad te ſcribā intāto reſq̄ oīum turbine. Itaq̄ ſine me tēpore habere
rōnem. Tibiq̄ pſuade tuā oēm nō ſecus atq̄ ipſius meā mihi cordi eē. Vale.

Franciſcus philelſus Francico patricio ſal.

Va ipſa in re tuo uelim uti cōſilio. Galeacius cremēſis iſte. q meas tibi lras reddidit: diligētē co
q rā exponet. Tuus aut mihi aiūs exploratiſſimus eſt: Amas. n. obſeruaſq̄ me egregie: nec poteſ
oblitus eē: q̄ ego te ſemp̄ dilexeri. Nā tua tū doctrina: tū dicēdi elegātia testimoniū facit: qd̄ cū
ita ſit reliquū e ut re ipſa itelligā: q̄ et hoc tpe tibi ſū cordi. Vale ex mediolāo pri. kal. apri. M. cccc. xlvii.

Franciſcus philelſus Auguſtino Dato ſal.

Ccipies ex Galeacio iſto cremēſi. q meas ptulit ad te lras q̄ uelim abs te curatū iri. Non. n. igno-
a ras q̄tum diſcipuli præceptoribus debēt: quos non ſecus ac parētes colere uenerariq̄ oporteat.
Quod qm̄ minime ignoras tecū lōgiōr eē uolui. Vale ex Mediolano pridie Kal. apri.

Franciſcus philelſus Angelo actiolo eqti aurato ſalu.

Væ petēti tibi. Philippomaria duce adhuc uiuō: recepam de Cosmo medice ea ſeruauī oīa q̄ ue
q ro tu mihi neq̄ petēti neq̄ cogitātī es policitus nuſq̄ apparet. At nouit Cosmus & egregie qd̄ e
mecū actū eſſe nulo iure. Quod ſi extrema affectus iuria oīa tibi cōmodaui qd̄ facturus ſit Co
ſmus apud quē unum tu poſſe uideris oīa. Aut igiſ pmiſſa perſice: aut tibi debeo nihil. Vale ex medio
lano Kal. apri. M. cccc. xlviii.

Franciſcus philelſus Guarnerio ueronenſi ſal.

Trabonē cerographū quē ab me petis cōmodato: darē ad te q̄primū: ſi penes me foret. Sed cū
s ab uſq̄ Cōſtātinopoli cū aliis meis multiſ libris miſi ad Leonardū iuſtinianū uiḡ clariffimū &
tibi æque amiciffimū: atq̄ ipſi mihi ea. ſ. lege ut mihi cū primū in italiā reuertiffem: bōa fide re-
ſtitueret. Nūc illo uia functo: libri oēs ſunt apud eius filiū Bernardū uiḡ optimum patriq̄ ſimilimum.
Turē tenes. Vale ex Mediolano. iiii. nonas auguſtas. M. cccc. xlviii.

Franciſcus phi. Ioanni aurifpæ ſalu.

Euno mi Aurifpa nemo e in accipiēdo liberalior: in dando aut nemo rurfus auarior. Quare ne
t prodigus iure poſſim a quocūq̄ iudicari: qd̄ a me petis ad te nō ibit. Vale ex mediolano. x. Ka-
len. Septembres. M. cccc. xlviii.

Franciſcus philelſus Beſarioni Cardinali Nicaeno ſalu.

T ſi mihi uidebar ſatis ad ea tibi antea rñdiſſe ad decimū kal. Februa. quæ de Homeri illiade:
e ad me ſcripſeras p̄ ampliſſime: tñ qa litteras meas forſitam non accepifti repetā eadē paucis
idē mihi de libris accidit qd̄ hōi auarō de pecuniis ſolet. is. n. aut dat nuq̄. aut ibi dat unde plus
acceptuz̄ ſe ſpat. Ego nullo p̄cio eiufmōi codicē ſū daturus quo æque delector atq̄ dilectiffimis meis li-
bris. Cōmutaturus aut quo pacto: cū nullū exiſtimē hodie i nulla diſciplina codicē repiri. q̄ poſſit cū eo
cōparari. Itaq̄ rogo te: atq̄ miſe imodū & oro: & obſecro ne me priues uoluptate mea: q̄ tātam habeo
in huiufmodi illiade cōſtitutā: ut in ea mihi ſūmum ferre bonū. collocari. In cæteris aut rebus oibus me
utere pro tuo arbitratu. Vale ex mediolano Idibus octobribus. M. cccc. xlviii.

Franciſcus philelſus Angelo actiolo equiti aurato ſal.

Audeo equidem mirum modum Petrum medicem. Cosmi filium ita meas partis amplecti
g tueri quæ: ut ſcribis. Nouit enim Petrus ab ſe uſq̄ adoleſcente & ingenium meum & mores:
præterea dilectionem erga ſe plane ſingularem. Quid igitur facturus ſit pater ſi diligentius
conſiderare inſtituerit prudentiſſimum iudicium optimi filii. Qui perturbationes animi appellauere
morboſ: q̄ rectiſſime eas nominauiff arbitror. Sunt enim p̄fecto morbi: quibus correpti qui fuerint
ſui iuris eo non poſſunt: præſertim ſi in eos inciderint medicos qui non curandi: ſed exalperandi peri-
tiam didicere. Non te præterit Cosmum quibuſdam uti familiaribus: qui mihi ſemper: cum Floretia
agerem: fuerunt inſeſti: idq̄ nulla mea culpa: ſed ſua dūtaxat aduerſus me inuidia. Quādiu Cosmus
ſuiſmodi hominibus auris præſtiterit: recte de me iudicare nunq̄ poterit. Itaq̄ admonendus mihi ui
f

detur: nec cui credat magis q̄ sibi: hoc est rationi & ueritati: Id se fecerit: nullus perturbatione locus re-
linquetur. Reliqua tu pro tua singulari prouidentia bonitateq; moderabere. Vale ex Mediolano .iij.
Nonas nouemb. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Petro medici Cosmi filio sal.

a Ngelus actiolus: ornatissimus eques auratus. qui te uero amat: fecit me suis lris certiore: id
quod erat mihi clarius omni luce: te mei esse studiosissimum: nihil quæ usq; prætermittere: qđ
usui mihi atq; honori futurum putes. Quæ quidē ipse legens mirifice sum lætatus: cum itelli-
gerem te omnibus palam facere plus residere in te officii: q̄ illorum insimulationis: qui recte sapere nū-
quā: neq; didicere: neq; uoluerit: Satis enim a tua usq; adolescentia nosti me. Deus iis malefaciat: quo-
rum fraudibus atq; insidiis factum est: ut qui animo semper fuerimus coniunctissimi tanto locorum
dilungamur interuallo: Nam ego te mi Petre carissime eadem sum usq; beniuolentia uel absens profe-
cutus: qua cum istic essem consueui. Scis enim me nō mentiri: cum me docentem adolescentulus audi-
res: quantum ipse tibi & suadendo & monendo: adhortandoq; prodesse studerem: nullumq; unq; locū
fecisse reliquū: ubi meum ullum desiderare posses officiū. Equidē puto nihil magis obfuisse mihi quā
p̄cipuū meū erga se studiū: cū aduenterent pditissimi qđā hoies fore aliqui: ut cū ad ulteriore etate di-
gnitatēq; euasisses: & auctoritate: & gratia ualerem apud te oīum maxie. Quare rex: cā eas in me flam-
mas odii excitarunt: quas ni tua prudentia bonitateq; extinxeris: in dies magis atq; exaestuabunt. Cui
tante indignitati ut moderator curatorq; occurras: te etiam atq; etiam rogo. Vale ex Mediolano .iij.
nonas nouembres. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Antonio Panhormitæ sal.

c Vm idoneus eēt oblatu nunciu: cui tuto lras ad te darem: uolui certior fieres de rebus meis
q̄s pro nra sūma atq; mutua beniuolētia: scio nū secus te ducere: ac tuas. Quāti me faceret ca-
rūq; hēret diuinus ille dux Philippus maria: nosti peregre. Quo extincto: qđ sine lachrymis
meminisse: nequeo apud nos ciuis subito ē exortum incredibile quoddā publicæ libertatis studiū: cuius
initia pulcherria extiterūt. Nā qđiu cōsensioe sūt usi res gesserūt & p̄claras & maxias: Sed ubi relicta rō-
ne publicæ utilitatis & gloriæ ad ambitionem & avaritiā aīum cōuerterūt pmagnæ sūt iter eos discor-
diæ subsecutæ. Hinc. n. gybellinæ. illinc gelphoe emerferūt factiōes: q̄ iter sese mutuis odiis estuātes: in
ardētissimas flāmas breui exurgāt: necesse est. Videre uideor horrēda p̄pedi emanatura icēdia: qđ di-
uina atq; humana oīa cōcremabūt. Itaq; uellē me hinc tēpestiue surripere. At quo me recipiā: nodū sa-
tis itelligo: ita mihi us uniuersa prope Italia eodē hoc igni cōflagrare. Quare te rogo: me adiuues cōsi-
lio tuo: qđ mihi faciūdū magis cōducat. Est. n. mihi familia nō parua: eaq; delicata: q̄ hic relinquere nec
possum nec uolo. Quo aut honeste sim cōmodeq; acturus. nō satis hēo exploratum. Vale ex Mediola-
no Idibus nouembribus. M. cccc. xliii.

Franciscus philelfus Gregorio arrigo iurecōsulto sal:

n Ihil ad ea tibi possum: q̄ a me q̄ris: respōdere p̄terea qđ ad me tibi q̄rendū ē: Nū es oblitus: qđ
apud Ciceronē familiarē nostrū p̄sape in officiis lectitasti: nō liceret icolæ in aliena repu. esse
curioso. Nā qđ ex pegrino ita ciuitate a diuino illo duce philippomaria donatus sū: ut ad oē ci-
uitatis & munus: & beneficiū hōz mihi nemo sit p̄ferēdus: quoz; primi maiores illi Mediolanum con-
diderūt: tū mihi ratio est habenda: quod ciuis sim noīe inquilinus & nō hic ex maioribus meis natus. In
super satis debet apud te & rumoribus: & nūciis increbescere: quomodo post p̄ximā Carauaginam. ui-
ctoriā hæc habeāt negocia. Ego ubiq; gētū mallem hoc tēpore. q̄ hic eē: adeo futura tempestas: ne di-
xerim naufragiū: phorresco. Et hoc unū attigisse me pœnitet. Sed mortuo sim locutus. Vale ex medio-
lano Idibus nouembribus. M. cccc. xlviii.

Franciscus phi. Georgio Lampugnano iurecō. salu.

s Ite plurimū amē: cui norin iam pridem me esse carissimum. & dicendus sum: & hēndus i gratus
Facit: igif p̄cipuus meus erga te amor: ut mihi in mentē ueniūt nō ignores: Video: te grauissi-
mū subire discriminē: qđ tāto subiiciaris reip. honeri. Nā tametsi patriæ deē nō debes cū extrēo
etiā uitæ piculo: aplustre tū moderate ē gubernādū neq; aduersus uentoz; flatus nitēdū contra. Quod
qui minus cōsiderat uehēmētioribus surgētibus fluctibus: sese naufragio obiicit. Vtinā te nunq; nego-
ciis hisce publicis dedisses: q̄ plena sūt pcellaz. Sed qm̄ nō est eiusdē tuto emergere: q̄ se ulro fluctibus
imerferit: qđ unū facere tibi licet: moderare cursū nauigatōis tuæ: quo cēsearis ab oibus portū malle: q̄
pelagus petere. Noli sectiosus: noli seditiosus uocari ciuis. Id tibi facile cōtinget: si nullā in ptē iudicatus
pp̄erior fueris: stude cōi oīum paci. Discordias: q̄tū i te fuerit. phibe. Factionū seditiōnūq; p̄cipes suā
ipsi pestē sibi atq; p̄niciē moliūt. Pōe tibi añ oculos Spuriū meliū. pone Saturniū. pone Gracchos. pōe
et ex græcis cū Themistocle & Alcibidē: tū alios pmultos: qđ supra ciuile moderationē appetuissent
miserabilē exitū habuerūt. Illud tibi ueli grauissimū sapiētissimūq; dcm̄ mēti aīoq; inhæreat: ne qđ ni-
mis: & itē illd: Tēpus cognosce: Hæc si curaueris: errabis p̄fco nūq; tibiq; ac tuis oibus pderis pluri. mū
& priuatū & publice. Hæc ut paucis te monerē: nra singularis beniuolētia ē me adhortata. q̄ tū in bonā
partē accipias: rogo. Vale mediolani ex adibus nostris idibus nouē. M. cccc. xlviii.

Franci. phi. sal. di. pl. Kyriaco Anconitano.

Vod me donas saepenumero ppulchris qbusda epigramatis: heo tibi gras: idq; ut etia q saepissi
me facias rogo te. Quod at eulogiu i Homeri sepulchro isculptu ad me missi: subdiq; id satis
ee argumeto Homez no Smyrneu extitisse: sed chiu: neq; pbo sniam tua: nec oio reprobo pre
fertim cu & Acufilus lib. iiii. & Hellanicus in aglantide: homeridas: q familia apud Chios erat illustris
ab Homero poeta nome duxisse tradiderit. Quoz opioni aduersus est lib. ii. Seleucus: iniquiens erra
uisse Crateta: q putauit homeridas homeri fuisse posteros. Na illos hoc nome accepisse: ab homeris:
hoc e obsibus: qm chilæ quoda mulieris cu desipisset in bacchanalibus: manu cu uiris coferuere: Cuiq;
postea recociliatis ais o. u. h. p. S. I. S. homerus. i. obsides iuice spōsos spōsalq; dedissent: q ex iis posteri nati
sunt eos homericas: uocare. Quod si ea legeris: q tu ab Herodoto & Putharco: tu ab aliis nonnullis de il
lius poetæ pstatissimi uita lris sunt madata: neq; de eius patria: nec ite de ætate: hoc e quo aut tpe natus
aut mortuus: aut ubi sepultus fuerit: qc q certi iuenies: Tantum aut fuit & ta illustre ac præclarum Ho
meri nomen ut permultæ etiam nobilissimeq; urbes eum suum fuisse ciue contenderint: ac sepulchrū
eius ostendant. Itaq; non absurde id possit de illo dici: quod Socrates se respondere sit oblitus: ut si quis
querat: cuius Homerus extitisset: respodeatur eum extitisse mundanū: si diuinū potius uirum q huma
num. Vale ex Mediolano. xi. kal. decembres. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Aenico dauolo equiti aurato sal.

Vo in statu sint res meæ post obitu illius nostri diuini picipis philippimariæ: potes tu mi æni
cæ nō cōiecturā mō ai aduertere: sed oculis pene ipsis coraq; itueri. Nō. n. obscuri aut uari esse
qant qui ad uos quotidie & rumores & nūcii hinc pferunt: adeo sunt oia tumultuaria atq; tur
bulēta. Nec lōge abesse pōt quantū mihi augurari licet: quin hi ciues ut mutuis feruet: æstuatq; odiis in
ter se per omnem cruoris imanitate digladiant: ni deus ipse auxiliū tulerit. Sed cōtineo ipse me: had
enim scio q hæc recte cōmiserim litteris. Ad iuuā me prudentissimo tuo amicissimoq; consilio: & si qd
potes. Vale ex Mediolano. xv. Kal. Ianuarias. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Nicolao cebæ sal.

Vamq; reuertisses ne genuā ignorabāan adhuc te massilia cōtineres: nolui tñ q pecuniis n̄ sim
solitus in dādis lris existimari partior. Omnium primū itelligere ex te cupio: & q belle ualles: &
quo i statu sint res tuæ. Na iādiū nihil de te audiebat. De meis aut rebus qd ad te scribere audeā
iis tepoz: pcellis cu tibi satis cognitū ee debeat: q hic gerant. Quare cætera relinquamus gubernāda
fortuna: cuius temeritate q sequunt: fortunatissimi hac die censent. Nos ad mercaturā lfrariā reuerta
mur. Antonio cassarino uiro siculo pximis annis genue perit: codex fuisse dr: qui oēs platonis libros
cōtineret: Hūc mihi cōparari cupio. At argēto dixeris opus est. Sed nec eū mihi a te petebā dono datū
iri. Na tamen pecuniosus neq; sum: neq; me future spō: heo tñ amicos quosda quos mihi opa mea tri
butarios reddidi. Hoꝝ mihi æraria sp patet: & si difficulter iis utor. At istiusmōi mihi cōparanda codi
ce uni nō ue rebor: illis etiā minime inuitus. Rē igit mihi facies pergratā: si per te q primū didicero: & cu
iustmodi sit codex iste: & qd eius pciu. facito hac i re. si me amas: te strenuū mercatorē extitisse iure pos
sim affirmare. Vale ex Mediolano kal. ianuariis. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Petro perleoni sal.

Odicē illū antonii siculi illius Cassarini: quo Platonis libros & scripta oia contineri accepi: hēre
ue hæmē er cupio. Qua qdē de re. lras etiā dedi ad Nicolai cebā uig: sane graue: ac mihi ab usq;
Cōstantinopoli pfamiliarē: quē puto mea cā curatur: oia mō in hanc diē istuc redierit. Cæterz
uel imple quoq; curā omnē adhibeas ac diligentia: ut is Codex iusto p̄cio noster fiat. Fac igit propedi
em ad me scribas iudicem libroz omnium: ac item præciu: & q quid scitu opus esse arbitrabere. Vale
ex Mediolano. kal. ianuariis. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Antonio Bernaregio philosopho ac medico. S.

Stu pfecto mi antoni cu in cæteris philosophiæ ptibus: tu in mathematicis disciplinis & erudi
tus & doctus. Quid igit de solis magnitudine sentias: audire ex te cupio. Video. n. nō idē iter oēs
cōstare: q de eius magnitudine sūt locuti: cu alii minore: alii multo maiore sūt opinati. Ad dixeris
fortasse eos p̄pterea nō cōuenire inuicē qm hi humiliter: illi altius solē locauerūt. Quasi eadē rōne al
titudo solis capiunda sit: qua Thales Milesius pyramidum altitudinem ex earum umbra dimensus dici
tur. At hominum uisus non eandem uim habet in omnibus cum alii eo utuntur acriore: alii hebetiore
Cum etiam sunt: qui contendunt solem & lunam non maioris esse qua apparent: & alii quoq; dicant
solem: quem suspicimus: non esse solis ipsius corpus: sed ueluti simulacrum simulacri solaris. Præterea
nec aut humilior: aut sublimior sol appareat ex atho Olympoz: q ex infima ualle aliqua. Insuper cum
tanta in suo cursu celeritate sol uiratur: ut nullo consistat loco: cuius uisus sit tanta pernitas: ut eum di
metiatur. Ut breuiter: quod uolo cōcludam nullam mihi rationem afferunt astrologi tu i isti: qua que
scere possit aiūs de solis reliquozq; affroz magnitudine. Quare siquid habes tu certius: fac ut scia. Va
le ex idibus nostris Mediolani. kal. ianuariis. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Philippo mediolanensi Philosopho ac medico sal.

Vm Italia tota in armis e: q prudētissime ac uero familiaris noster Virg. cecinit: Grauidā uellis
armoz fremētē: ipsi ad māfuctoria uos studia referamus. Memini cu nup uiuo diuino illo prin

cipe nostro Philippomaria: effes mediolani: uidisse apud te uetustissimū quendā codicem: qui medico rū pluriū scripta cōplecteret. Vt cornelii celsi: & utriusq; Sorani: & Apuleii: & democriti: & quondā et mulierū. Rogo igit te in maiore modū: ut aut illud codicē ad me mittas: tātisp apud me futūre: donec ex scribas qd factū iri curabo q̄ primū: aut istic ipse mihi cures exscribēdū. Nā qd mea cā ipederis: id oē pecuniariū breui ad te ibit. Medicos uero istos lectitare uolo: nō ut eorū mihi pceptis utēdum cupiā. qui sum ut nostri: corpore bene cōposito. & ualitudine p̄spera: sed doctrine dūtaxat gratia. Vale ex mediolano pridie nonas Ianuarias. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Lapo pisano iurecōsulto sal.

Vi tibi reddidit meas lras: ē mihi iā multos annos pfamiliaris: cuius fide ac beniuolētia erga me hēo exploratius nihil. Itaq; nō sum ueritus huic uni cōmittere ea oīa: q̄ abs te cupere curatū iri: Quæcūq; igit uerbis meis tibi coram exponet: ea uolo: nō secus accipias: q̄ si ex ore p̄sentis mei emissa audires. Nec. n. puto alio te nūc eē aio: q̄ tum eras: cū in arno de lunari meatu atq; natura tā face te cōmētaberis. Nā q̄ audio te ad rē nūnariā factū paulo auidiusculū: q̄ soleres et si p̄fusus fuisti nūq; tamen quia operam a te exigo: non pecuniam: nihil est: quod dubitem de tua benignitate: ni forsitan iuris peritorum more operam quoq; uānalem proponis. Effice: quod uolo: ac Vale ex Mediolano Idibus Ianuarias. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus sal. di. pl. Petro Thomasio philosopho ac medico:

Ranciscus Barbarus uir clarissimus & ut scis: latine atq; græce eruditissimus hēt meos nōnullos f̄ græcos codices: q̄bus nō poetæ solū & oratores historiciq; sed philosophi quoq; atq; teologi cōtinent. Et hēt eos qdē ab illo usq; tpe: quo ipse agebā. Cōstantinopoli: Nā cū metuissimū breui repetere Italiā: libros illos ea rōne mihi ad uig; amicissimū atq; optimū. quo mihi ad redditū salui forent. Quid sit in cā nō itelligo. Nō modo repetenti mihi libros nō restituit: sed ne responderet qdē. Vereor ne litteris ad se meis forsitan ob tēpor; malignitatē itereceptis: respōdendi facultas sublata fuerit. Te igit rogo atq; obtestor ut barbax; meū uig; humanissimū ad eas meo noie eūq; hortoris: meos oīs codices ire ad me curet: uel ex rōne: ut sibi liceat: quē maluerit ex iis codicibus accipere dono: id me nō mō nō ferēte grauer: sed loco etiā singularis b̄ficii durate. Et ut hāc rē dilucidiorē teneas: hēs istic Phœbū capellā iuuenē certe modestū ac bonū. Is uiuo adhuc Philippomaria dūce: scriba senatus ur̄i cū barbax; ad eū principē oratorē pro more patrio secutus eēt: plens corāq; audiuit & me libros meos illos repetentē & r̄ndentē barbax; cū primū Venetias reuertisset: se mihi satisfacturū. Itaq; minime sane cū labore cū mihi morē gesseris homini tui studiosissimo: tū iustitiæ fungeris officio. Vale ex Mediolano. iiii. nonas apriles. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Phœbo capellæ salu.

Etrus Thomasius uir sciētia uirtuteq; singularis qdā est q̄ siturus ex te. Sine ullis ēt adhortationibus meis: q̄ uera sūt minime reticesceres. Vex; et mea cā ut ea: q̄ p̄spicue nosti: referas. te plurimū rogo. Nihil abste peto: qd̄ alienū ab offō cēseas. Quid aut magis officiosum: q̄ qd̄ ueg; est loqui. Vale ex Mediolano. iiii. nonas apriles. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus sal. di. pl. Nicolao frægoso.

I mihi bonitas humanissimi tui igenii modestissimiq; mores abieunte p̄pe adolescentia cū me p̄ceptore florētiae uteris: cogniti admodū forēt: nō auderē fortasse tāta cū fiducia id ad te postulare: qd̄ mihi gratissimū sis facturus tibiq; honorificū. Solēt. n. nōnulli: q̄ se lætiorē in fortuna uidēt cōstitutos: reddi isolētiores. At nō debeo eē nescius nihil tibi posse accidere huiusmodi: qui nulla fortunā traharis temeritate. sed rōne semp cōsilioq; ducaris: nō tu sane ignarus uirtuti deberi oīa: q̄ si uera fuerit: nō fucata: fortuna oī pro famula uti. Sed ne uidear difficilior q̄q; abs te piturus. rē accipe breuiter. Petrus pleo Ariminēsis fuit ipse quoq; nōnullos annos florētiae primo: dein ēt Senæ auditor meus. Vir bonus ē: idēq; p̄doctus faciūsus: mihiq; carissimus: q̄ Genuæ oratoriā docet: ut scis. Istic qd̄ publicū ē p̄miū cōstitutū: p̄q; difficillime dissoluit. Absurdū p̄fecto quēq; posse b̄ndocere & simul pugnare cū egestate. Oportet. n. igeniū hoīs eruditi: si uelit suo fungi offō: uacuū esse mercenaria oī cura. Tue igit uel prudētiae fuerit: q̄ fratissimū & hēris. & sis: uel beniuolētiae erga me: quē nosti & tui & Frægogorū oīum laudis studiosissimū eē: operā dare: ne cogat Petrus pleo noster ob iobseruatā publicā fide istuc discedere: p̄ficisci Venetias: quo eū noui frequēter accersi hōestissima cōditōe. Tu rē tenes. dabis opā: si me amabis ne frustra uidear ad te scripsisse. Clarissimū dūcē Ianū cū uniuersis frægosis & saluere: & magnos eē idiesq; magis fore uāhemēter opto. Vale ex Medio. xv. kal. Julias. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus sal. di. pl. Bornio salæ iurecōsulto.

Rat natalis meus cū hāc scriberē tibi ad octauū Kal. Augustas: agebāq; ætatis annū & qnq; gemū: q̄ natus eēm anno a natali Christiāo millesimo trecetesimo nonagesimo octauo. Quod iccirco uolui ne te lateret: quoad oīa q̄ scripseras: r̄nderē. Hēs ætatē meā: q̄ si nosse uoluisti: ut mihi uxore aliquā forsitan dares: nihil ē qd̄ labores. Nō. n. hęc sūt tēpora: q̄bus de re uxoria ulla ineunda sit rō: cū nec mihi sit itegrū hinc descendere: & hinc nō ego solū: sed uniuersa ciuitas in extrema rē oīum difficultate sit posita: in primūq; rei frumētariæ: cuius indigētia tāta ē: ut p̄multi inedia iā pierint pereantq; quotidie. Et feles & canes: & imunda omnia esu consumpta sunt. Atq; mirabili tamen est ciuita

uis huius cōstantia: ut emori omnes malint. q̄ dominum quenq̄ admittere. Quid ergo facturi sint mediolanenses? Nihil habeo quod tibi respondeam aliud: q̄ quid nō facturi. Ni deus ipse prouiderit: uide-
re uideor breui fore: ut prodigiosa audias permulta. Ego de me quid acturus sim nescio. Necesse fuerit
ut ex parte alia atq; alia consilia capiam: quæ eiusmodi sint futura augurari nequeo. Vale ex mediola-
no. viii. Kal. augustas. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Ioanni aurispæ fal.

Go mi Aurispa in syrtibus nauigo: unde sine maximo periculo erumpere nō licet: & inter nau-
gandum ne obruar: ac peream naufragio: plurimū est metuendū. Si quid habes: adiua me cō-
silio tuo. Nam quid agam incertus sum. Vbiq; gentium hoc tempore q̄ mediolani esse malle-
m ubi neq; sine maximo periculo esse possum propter ciuilibus seditiones: nec etiam hinc abire ab his per-
mittitur: in quorum potestate sunt omnia. Adde difficultates rei meæ familiaris. Quare mihi oīa sūt
aduersa. Nihil oīo consilii mihi relictum est. Tu qui nauigas in portu si quod mihi adiuuētum afferre
potes: ne differ. Vale ex Mediolano. vi. Kal. augustas. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Blondo flauio fal.

Væ a me scire uis de illo diuino principe Phlippomaria: nō ē narrādi locus. Sed unū uelim tibi
certo psuadeas: neq; eē neq; fuisse unq̄ uixq; alter: uno. C. Iulio excepto: quo nihil hoīum natura
pduxit pfectus q̄ ulla uirtutis laude cū Philippomaria illo cōfiteri posset uellē: mihi liceret oīs
illius laudes singulatim in mediū referre. Sed qm̄ hæc sunt tempora: mihi tacendum existimaui. Quā
cuperem una esse possemus. Vale ex mediolano. vi. Kal. augustas. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Georgio Plato iurecōsulto fal.

Dmonitionē tuā & pbo: & plurimi facio: utpote q̄ norim manere a beniuolētissimo i me aīo
Cæterq; uelim illud tibi eē exploratissimū: ita me mihi uitā iſtituisse: cū antea sp: tū p̄cipue hac
die: ut nihil obicij q̄at meis n̄oribus: cuius redditurus nō sim q̄ rectissimā rōnem. Nec sū adeo
curiosus uestra repu. ut a quoquā possim iure accusari. Ego totus uersor cū libris. Meq; domi cōtineo:
nō mō: ne loqr̄ q̄q; q̄d mihi sit icomodū allatū: sed ne audia q̄dē. Itaq; admonēdus nō est: q̄ & se cum
habitat: nec aliunde p̄det: q̄ ex sese: ni fortassis mihi metuis a cādido decēbre: hoīe natura maledico &
inimicissimo bonis uiris & eruditis oibus. Is si qd̄ iſidiarq; tēderit: da operā: ut corā accerſar. Id si feceris
facile oēs dilucideq; itelligēt nefarios dolos ac fraudes teterrimi nebulōis. Tibi autē gr̄as hēo imortalis
q̄d nihil p̄termittas: q̄d mea itereſſe arbitreris. Vale ex mediolāo. vi. Kal. augustas. M. cccc. xlviii.

Franciscus phi. Nicolao Varoni philosopho ac medico fal. di. pl.

Electatum esse te duobus iis libris Hippocratis: altero de flatibus: altero de morbis: siue id ma-
lis: de passionibus corporis: hoc est τῶν περὶ τῶν τῶν peripathon: quos ex græco in latinum con-
uertimus: plurimum lætor. Nam laudari ab iste doctissimo philosopho ac medico prudētissimo
lucubrationes meas non mediocri mihi aſcribo laudi. Quid autem me hortaris ad cæteros Hippo-
cratis libros interpretandos: obsequer tibi profecto perlibenter: si id mihi facere liceret. Sed usque
adeo sum animo occupato. ne perturbato dixerim in hac tibi temporum procella ut uix sim apud me.
Quod si deus quispiam secundus flauerit nullo erit ad eam rem opus adhortatore. Ultro. n. accingar:
quo nostris hoibus p̄sim. Interea temporis siue me habere eorum rōnem: qbus propius urgeor. Vale
ex Mediolano. v. Kal. augustas. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus. S. di. pl. Leonello æstensi Marchioni.

I tibi corā narrare possem p̄stātissime princeps Leonelle: quantū me tibi debere putē: q̄d nullis
meritis de te meis ultro me iniurias ad tuæ celsitudinis hospitium atq; familiaritātē: itelligeres p̄
fecto: quā sit apud me egregia uirtus tua: quāq; admirabilis p̄neq; diuina. Non. n. expectasti: ut
te iſris anteuertēre: ac rogare: ut me itra realis tuos parietes exciperes: dignumq; redderes beniuolētia
tua. Sed id diu mihi atq; multum aggredi cogitanti spōte occuisti: teque ipsum liberaliter perbenigne
que obtulisti: ac nullū p̄termisisti officium humanissimi sapientissimiq; principis. Et q̄d a Platone sci-
ptum legimus. non obscure confirmasti: beatas illas fore respublicas: quæ aut a sapiētibus: aut a sapien-
tiæ studioſis administrant. Nec. n. ignoramus iter regē & tyrannum illud interesse quod hic omnia
refert ad utilitatē suam contempto diuino omni atq; humāo iure: At rex secus omnia. qui iusticiā atq;
pietatem ante oculos semper ferens: sibi omnia uult cū ciuitate eē cōmunia: suum atq; proprium nihil
ducēs: quod a publica utilitate dignitateq; separare. Dignus es tu p̄fecto: qui q̄diutissime sis in uita: &
nō minus uniuersæ Italiæ: q̄ tuo iſti pacatissimo atq; foelicissimo potētati dominaris. Totus es ad lau-
dem & gloriam natus cuius uniuersa uita plena est honestatis: plena sapientiæ. Faciat deus oīpotens ut
mihi aliquādo liceat uti atq; frui: q̄d mihi beneficium q̄ beneficentissime alacerrimeq; pponis: Nunc
enī ea sūt tēpora: ut aliud nihil queā nō. mō deliberare: sed ne respondere q̄dem. Vale ex Mediolāo. v.
Kal. augustas. M. cccc. xlii.

Franciscus philelfus Nicolao Varoni philosopho ac medico fal.

Væ mihi scripserit nobilissimus princeps tuus: immo noster: quidq; ipse pro tempore respō-
derim tecum ipse considerabis. Nam ego in præsentia mei iuris non sum. Itaq; omnia sunt ac
commodanda temporari. Tu uelim interea modereris: & componas omnia pro singulari: tua
f iii

prudencia. Meum animum habes in manu. Nec loqui apertius quicquam licet. Cum licuerit id quod non longe abesse poterit: aperiam tibi mentem meam. Es enim unus cui crediturus sum omnia. Vale ex Mediolano. v. kal. augustas. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Albertho zancario sal.

q Vid tibi respondeam: haud scio. Nec ausim efferre: siquid etiam sciam. In scylleo aestu nauigamus. Nisi deus aliquis oportune refluaverit. ultimum naufragium patiemur. Vale ex mediolano. v. kal. augustas. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Bornio salæ iureconsulto sal.

f Visti tu in me semp & liberalis & comūis: nullūq; unq; liberalitatis officiū & comitatis p̄termisisti. Eundē quoq; in hūc istū te fore existimo: cui meas ad te litteras dedi. Est. n. & hō ppulchre doctus ac disertus & uir præditus elegantissimis moribus. Quapropter officii tui fuerit id præstare: ne quam spem ab me habet de te receptam: eam falsam extitisse itelligat. Vale ex Mediolano. v. Kalen. augustas. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Ioanni aurispæ sal.

q Vid supbiæ me accusas. qđ tibi rñdeā nihil qđ ea sint tēpora: ut cuiq; liceat loq; qđ sentit. Itaq; malo abste supbiæ accusari: qđ stulticiæ. Nō sum. n. utiq; adeo obtusioribus sensibus: ut qđ me aut deceat: aut decedat: nō itelligā te igit rogo: æquo aio feras silētiū meū. Nā cū licuerit: te obtudam. p̄lyxitate orationis. Vale ex mediolano pridie Kal. augustas. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Angelo actiolo equiti aurato sal.

n Ihil eorū in hāc diē uideo abste cōfectū. qđ mihi tū corā antea: tū postea p̄f̄ras tā liberaliter recepisti. Ac nō possum sane nō admodū mirari: qđ ne respōdes tu qđ ē: ni fortasse uelis me tuum interpretari silētiū: qđ nihil. mihi receperis: neq; hic præsens: nec postea scribens: sed quod uerba nō tam feceris: qđ dederis. Id si ita est: utar illo Terentiano: par pari referto. Vale ex medioiano. iii. nonas augustas. M. cccc. xlix.

Franciscus philelfus. S. di. pl. Petro medici Cosmi filio.

p Ræcipuū tuū in me amorē & exptus sæpe sū p̄sens: & audiui absens. Facisq; ac fecisti sp̄p̄ offō grauissimi discipuli & uiri optimi. Nā de tua erga me uolūtate cū ab aliis p̄multis tū ex Angelo actiolo splēdidissimo egte aurato: & uestræ familiae studiosissimo egregie accipi. Reliquū ē ut Achilles: qđ fabulant: iaculo utamini in secūdo ictu. Quod si factū cognoro: haud patiar ulla me bñficiū: iurisq; magnitudine superatū iri. Vale ex Mediolano. iii. nonas augu: M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus Lampugnino birago sal.

i Audo bonitatē igenii tui. qui ætate iam dudum ingrauescens: des operam græcæ litteraturæ istis dissimillimus qui litteratissimi haberi uolunt: græcis litteris ignoratis oīno. At sua se plurimum opinione fallunt. Nemo enim mea sententia latinus sit optimus: ubi græca profus eruditione careat. Prudenter igitur tibi consului. Quare quicquid a me postulas: id totum in tua esse potestate nositum existimato. Nam & libris tibi & doctrina nunquam defuturus. Vale ex ædibus nostris Mediolani nonis augustis. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus. S. di. pl. Aloysio Crotto.

h Ieronymi q̄s petieras Augustiniq; ep̄stolas ad te dedi cōmodato: q̄re ubi eas p̄ tua uolūtate lectaueris: cura: ad me redeāt. Quod aut̄ q̄ris qđ de utroq; sentia: & quoad doctrinā: & quoad eloquētiā breuiter accipe. Oīum primū de rebo diuinis nō ē meū iudicare: sed ecclesiasticæ dignitatis: auctoritatisq;. Cæterę puto utrūq; uero pulcherrimeq; diuinæq; reę oīum sciētiā tenuisse. sed quo ad reliq̄s oīs pres philolophiæ Augustinus unus est lōge tū acutior & pitior: tū etiā subtilior. Dialecticus Augustinus fuit egregius & idē physicus atq; mathematicus. Huic Hieronymus plurimū p̄stitit dicēdi elegātia potius qđ doctrina: id qđ ex utriusq; oratione licet itueri. Græcā l̄raturā Hieronymus ppulchre calluit. Augustinus minus p̄fecte. Ille hebraice quoq; habet eruditō: & Augustinus illius liguæ ignarus oīo. Vita horridus Hieronymus. Augustinus aut̄ mittis. Quod si ex iis duobus unus effici potuisset: nihil natura absolutius ædidisset. Vale ex ædibus nostris Mediolani. M. cccc. xlviii.

Francisci philelphi ep̄stolarum liber septimus.

Franciscus philelfus Senatui & populo florentino. S. D. P.

c Vm inclytæ & excellētissimæ reipublicæ principes florētini egregiā illam ac singularem beneficiētiā: cū istic aderā: a uobis pulcherrime sum ornatus: nō minus suauī qđ asidua recordatiōe mecū repeto: nihil est qđ malle me debere itelligā: qđ & oībus in rebus: & apud oēs mortales id p̄ uirili parte prestare: ut gratitudinē aī mei certo aliquo argumēto recognoscatis. Quare cū alias semp tum maxime hoc tēpore qđ pro uestris noīs amplitudine sūmoq; splēdore mihi studēdū censerim: ubi breui orōne ostendero: facile iudicabitis beneficorū in me uestrorū memoriā nulla neq; temporū lōgitudine: nec fortunæ uarietate apud aīum meū iteruisse. Quibus. n. in rebus cumulationes sum uobis gr̄as relaturus: quā si ad splēdidissimū laudis munus: dū uos ad decus & gloriam natos cohortari perrexero: præcipuam in me quādā si nō prudentiā: fidē tamē & pietatē intueamini. Menini qbus sex annis pulcherrime apud uos

agere in nullius rei magis populū florētini q̄ dignitatis rōnem habere solitū. Quare cū uel de pace uel de bello ageretur tum consilia omnia tum decreta ad dignitatem sp̄ referēbāt. Qui p̄fecto bñ mode ratē reip. mos mihi iure laudandus uideri dēt. Nihil. n. nec utile in uita nec iucundum cēsēdū est. quod honestate uacet. Omnia quā aut corporis: aut fortunā ducuntur cōmoda & fragilia sunt planeq; inania ubi minus ad decus relata fuerint itaq; ut oīs uirtus fructifera ē & uoluptatis plena: ita nihil in bonis aut expetēdis ponēdū ē: qđ a uera laude discedat. Quo fit: ut si uos laudis qđ eximia uirtuti debet studiosi i primis uniuersāe italiāe paci tranquillitatēq; cōsuletis. & pro cōsuetudine uestra facturi sitis & ornatiſſimum ī mortalitatis nomē affecuturi. Quo tpe uobis ē renunciatum de obitu philippi Mariāe angli. qui fuit unus oīum p̄fecto q̄diu uixit nostrāe aetatis principū atq; regū fortissimus atq; sapientissimus qdam uir. Haud dubito quin aīum oēm a regē bellicarum studiis ad pacis ocium conuerteritis: Nam & uestro ingenio mites estis atq; per humani & uestre florentissimāe reip. nō belli sed pacis artes cōducere cōsueuerūt. Nec enī unq; bella suscipitis bellandi cupiditate sed ut pacate possitis cū dignitate uiuere nec etiam cū primū illi optimo principi bellū intulistis alia uos ratio ulla mouit q̄ humilimo di honestāe pacis consiliū. Cum. n. quo illius conatus tenderent nescieritis & immola atq; Forulium & flāminia captāe urbes haud iniuria uobis suspitionē eius animi non mediocrem afferent quando ille tamē nihil alienū appeteret. sed p̄tim ecclesiāe Ro. quā Braccius ingētū animo uir mūitissimo firmissimoq; exercitu nitebāt opprimere partī rebus suis cōsulare cupiēs q̄ppe q̄ uerere homo prudētissimus Bracii incrementa in p̄nicem suā & exitium emanatura quā ip̄a suspitionē princeps callidissimo. Nicolaus estēis admodum cōfirmat: his rōibus motus Philippus in flāminia miserat uires suas: tū: ultro uos ut estis unī omnium cautissimi nulla ne minima qđe iniuria lacessiti: armis obuia ire aggressi eius consiliis quāe rebus uestris detrimētosa fore existimabatis diuturni maximi: calamitosissimiq; belli fuistis auctores. Qua qđe in re non mō accusandi non estis sed tollerandi potius Nā cū quid ille animo uerfaret uos lateret uideretisq; urbes finitimas in illius potestatem actas nec essetis obliui q̄ ancipi ri & periculofissimo bello cum eius patre ioanne Galeacio clarissimo & potentissimo principe dimicantissis prudētia uestre munus eē duxistis prius occurrere eiusmodi conatibus q̄ pati: ut magis ī dies magisq; inualeſcerēt: Quāto at̄ in discrimie utriq; uersata deīde res fuerit uniuersā nō mō nouit sed et sensit italia. At ubi maximus & optimus ille deus naturā uel intēpestiue cōcessit ac uiri mediolanēses ut sunt excelso atq; inuictō aīo in libertatē se uendicarūt cōtinuo declarastis & id qđe certissimis argumētis nihil eē uobis & uestre italiāe pace neq; optatius nec iucūdus. Nullo. n. pacto fieri pōt ut si quam p̄potētē italiāe aut urbē aut regionē belli fulmē inuaserit. q̄eto ipsi aīo eē positus. itaq; pacis: & trāq; litaris bona. qđ splēdidissima hęc potentissimaq; reip. maxie oīum affirmabat. oī opera & industria studuistis & ita studuistis ut quantū in uobis fuit nullā diuturni ardētissimiq; belli scitillāe relinquerent: Cūque diuino et cōsilio quodā fieri uideret ut q̄ honestā pacē minus admitterēt. durissimis euetis pugnāe p̄sape affligerent. iam eo loci deducta res erat ut nō minus q̄ mediolanēses ceteri. quoq; pacem expeterēt: Quod cū sedulo fieret: ac iā p̄pediē tēpestas oīs p̄cellaq; belloq; turbidīnē oēm amissura uī q̄ putaret. ecce repente infelici nescio quo sydere inoptati qđā turbulētissimiq; fluctus surrexere. Frā. cin. Spor. magno & elato aīo uir atq; rex bellicaq; gloria cunctis nre tēpestatis ducibus lōgissime antecellēs a Mediolanē. quoq; copiis exercitibusq; perat sese abduxit & ita fato nescio quo abalienauit. animū ut que ī hostes cōsueuerat: ī hoīes amicissimos & optime de se meritos ifesta arma cōuerterit. Nec me sane dubitatio ulla tenet tm̄ illū & tanta laude uigē nō tā libidine dominādī q̄ nō nullos saepe trāuersos agit. q̄ hoīum quorūdā minime sibi amicorū inductū a pristino instituto in huiusmodi suspitionē incidisse. Putat. n. Mediolanē. cū uenētis aduersus se machinatos insidias. Sic igiē suauissimū italice pacis ocium tādiu multūq; desideratū quo tpe postliminiū fecisse credabāt mox deteriore cōditōe tāq; sedibus suis extrusū durissimis belloq; cathenis p̄miē. Huic at̄ tātā & tā acerbāe regē difficultatiq; bus mihi remediis occurri posse uideat̄ paucis dicā. Quid. Frā. Sphor. aduersus hāc pualidā aplissimāq; rēp. aut spare: possit. aut despare nemo eo melius nouit. Quid rursus Mediolanē. de illius conatibus aut metuēdū sit. aut audēdū. nescii certe nō sunt. Ad hęc ea utrosq; prudētia eē puto. ut neq; uelint qđ nequeat cōseq. nec qđ queat. nolint. Sed aīs p̄turbatis recte iudicare nūq; licet. nā uel cupiditate uel egritudine ita ditrahuntur interdū ut sui compotes eē non possunt Quinetiam tantā qnq; puicaciā sese mortales obnoxios faciūt ut scientes uidētēsq; p̄cipites ruere q̄ ad sanitatē redire malint. plusq; ualet qnq; amicorū apta & ipsi p̄motioni accōmodata prudēsq; suasio q̄ fortiores ullā firmioresq; rōnes q̄ se intēpestiuas obtulerint. itaq; unos omnium uos aptissimos iudicāui principes florētini q̄ tātā hanc & itē illustre p̄clarāq; puincia p̄ uīa in utrunque & mediolanē. populū & fran. sphor. singulari beni uolētia suscipere etis. E. a. n. estis sapiētia. eo rerum humanarū usu ea peritia ut nihil oīo nō modo ad sua dēdum sed ne ad p̄suadēdū qđe uos qat præterire. qđ mortales reliqui oēs norint Quare & hortādo: & monēdo: ac etiā si usui fuerit accusando orādoue facile apud hoīes amicissimos oīa q̄ uoletis: cōseq; & monēdo: nā cū utriq; sint existimaturi uos & amice & prudēter ita et fideliter atq; p̄ officio rebus suis cōsulare: facile sint in uestre sententiā ituri. Quod & si uobis facillimū factū futurum est tamen si difficillimū quoq; laboriosissimūq; foret uestri muneris ac laudis ducere debetis. q̄quid honestum sit a uobis curari oportere. nā cū ad uirtutē nati oēs simus nihil possumus sine rephensione omittere q̄ decē

aliqd præferat. Quid at pulchrius qd laudabilius: qd immortalitate dignius q̄ inimicitias toller e q̄ bñ
 facere: q̄ iniuriã ppulsare. Non ne satis uiri boni laceffuntur iniuria: cū infert cuiquã iniuria uel igno-
 to. Hō. n. hōis cā natus ē. Nec ille humanus ducēdus ē q̄ humanitatis offm̄ neglexerit. Quod si grām in-
 ter hoies uobis amiciffimos recōciliabitis q̄ta ē uniuersæ italiæ sitis nō obscure ex p̄ntibus cōmodis cō-
 iectare uobis licet. Quot. n. circūquaq̄ strenui & pecuniosiffimi uiri. q̄ sb̄as suas aut in mercatura aut i
 ueftigalibus haberēt occupatas. ob hāc belloḡ calamitatē decoxerunt nec id in italia solū sed p̄ oēm fe-
 re Europā. nā cū pp̄ belloḡ aut piculū aut metū & nōnūq̄ et detrimētū r̄nderi cōuētis nequeat necessa-
 rio fides apud mercatores apud mēfarios apud publicanos cōcidit: id q̄ nō solū calamitatē multis sed
 ignominia quoq̄ affert latinis oībus. Si qs. n. uir latini. nōinis q̄ uel in gallis uel in Germanis uel in Got-
 thalanis mercaturā mēfariā ue exercet uel aliud qcq̄ q̄ ad rē pecuniariā p̄tineat ad exterar natiōes agit
 coactus turbationū italicar̄ difficultate fidē ad cōstitutū tēpus q̄bō debeat p̄stare neq̄rit unius aut pau-
 coḡ culpa uniuerso latinoḡ nōi ascribit. Neq̄. n. pauci sunt hōies itali q̄ ad britānos & gades usq̄ pau-
 uniuersū p̄pe terrar̄ orbē diuersis in negotiis pecunias tū suas tū alienas hēnt ip̄licatas qs̄ ubi explica-
 re pp̄ hāc calamitates facultas nō erit decoquat̄ necesse ē q̄ certe res nō decoctoribō mō sed locuple-
 tissimis quoq̄ & illustribus italiæ ciuitatibō nō mediocre detrimētū atq̄ dedecus allatura ē. Nec. n. uni-
 us urbis ciues magna ulla rei pecuniariæ iactura affici possunt quominus relique et clariffimæ italiæ
 ciuitates eodē p̄manē incōmō cū inter sese inuicē & cōtrahūt & mercant̄. Huic at tali tātoq̄ detrimē-
 to atq̄ turpiffimæ famæ note aliud remedii nihil afferi posse intelligo q̄ si dederitis op̄a ut uiri uobis.
 amiciffimi mutua iter se odia armaq̄ deponāt malintq̄ æquo & bono q̄ cupiditatis facibus parere qs̄
 .n. audeat ī italia ulla belloḡ flāmas excitare ubi primariæ apliffimæq̄ urbes & unus Fran. sphor: tan-
 tis & tāta p̄bitate princeps inuicē cōfenserint. Nā neq̄ fugere uos pōt q̄to in piculo tota nutet italia ui-
 detis q̄ gētes in ea cōfederint ob itestina inter uos odia q̄ tanq̄ ex aliq̄ (specula uas discordias obseruā-
 tes nihil aliud expectāt moliant̄ agūt q̄ ubi lassos & pecuniis exhaustos aiaduertent īopinatos uos op-
 portuit. Qua pp̄ ut ueteri ufo in fuitato q̄ dignitatē & gloria maxime oīum adamatis ut cōi utilitati ut
 totius italiæ ocio ac trāq̄litati p̄spiciatis hac talē tātāq̄ rē principes Flor. diuino ductu aspiciat̄. sulci-
 pite. Legatos ufos igēti uirtute & prudētia uiros cū ad mediola. tū ad fran. Sphor. mittite q̄ utrosq̄ tra-
 suis aptiq̄ rōibō nō solū hortent̄ ac rogēt ueq̄ et si opus fuerit p̄ iure mutuae beniuolētiae uel moneāt
 uel inculēt ut q̄primū oī aīoḡ relicta cōtētionē in multā pristinaq̄ gratiā redeāt ne cū p̄uicatus iuicē.
 idimicāt & ipsi p̄ditū eāt & italiæ uniuersæ naufragiū parēt nā q̄tū uos quoq̄ religiōis xp̄ianæ rō. ad tā
 illustre tāq̄ salubre cōsiliū excitare & inflāmāre debeat qd attinet dicere uidetis. n. iā aduētare sacratis-
 simos ānui iubilæi dies quē ab ipsa tū habraæ tū moysei tēpestate figura diuina q̄dā mēteq̄ cōstitutum
 Xps̄ optimus maximus redēptor nr̄ cū ex hac uita in cœlū ascēderet indulgētiar̄ largitate dispēdūtū re-
 liq̄t ministris suis in primisq̄ romanæ ecclesiæ sūmo pontifici. Qua ex re si nulla et utilitas eet emana-
 tura oī tñ cura atq̄ labore studēdū foret ne tātā religiōis ueneratiōi cōicq̄ leticiæ iniuria ulla fieret q̄tā
 uero cū ad italos oīs tū uel maxime ad uniuersos ciuis uestros sint ex hmōi celebritate p̄uētura emolu-
 mēta debetis ex superioribō r̄pibō meminisse itaq̄ ufi officii sapiētiae eē puto id q̄tū in uobis fuerit p̄sta-
 re: ne tot illi & tā locupletes atq̄ opulēti populi trāsalpini ab italiæ accessū ob hunc belloḡ turbinē pro-
 hibeanf. Valete ex Mediolano idibus augu. M. cccc. lx.

Franciscus philelfus Petro thomasio phi. ac medico.

n Ego hic eē licet sine piculo nec alio ire pmittit̄: itaq̄ lupū teneo auribō. Cōsiliū tñ tuū nō mō la-
 udo sed et̄ p̄bo. Sed qd agā qñ hāc sūt r̄pa Deus bn uertat uale ex mediola. kal. septē. M. cccc.
 xlix.

Franciscus philelfus ioannico maneto sal.

t Esp̄ oībō ī rebō exptus sū amiciffimū. Si q̄ unq̄ ī re tua mihi opa opus fuit nūc ē maxie Galeaci
 us cremenfis tibi corā exponet. qd abs te uelim quē nolis frustra ad te missū. tā peto abs te ue-
 hemēter ut uehāmētius petere nihil possim. Vale ex Mediol. pridie idus nouē. M. cccc. xlix.

Franciscus philelfus Bernardo iustimano sal.

q Vi tibi reddidit meas l̄ras tāta mecū beniuolētia iūctō ē: ut maiore nēo eē possit. Quicqd̄ is ti-
 bi noīe meo dixerit id ita existimato ac si a me ip̄o audires. uale ex me. fra. phi. Nico. uarōi sal.
h Aec negocia q̄bus fluctibō agitēf nescio te nō latere. Quid at mihi boni priuati sp̄andū sit ī tā-
 ta reḡ oīum calamitate & ipse itelligo & tu potes aiaduertere itaq̄ si qd hēs cōsiliū id ut doceaf
 rogo nā mihi uix ullū relicū ē p̄fertī cū hinc abeundi facultas nō def. Vale ex mediola. xii. kal.
 octobres. M. cccc. xlviii.

Franciscus philelfus ioanni aumsp̄æ. sal.

u lx narrari qat̄ q̄tis in malis tota hāc ciuitas fluctuat: Nec reliquū ē: qd̄ expectēf p̄ter ultimū na-
 ufragiū. id qd̄ lōge abeē nō pōt Baccaf ī oīa mucro. Nec hūanis nec diuinis p̄cis rebō. scripsisse
 tibi pluribō sed nescio q̄ hāc recte sunt l̄ris cōmissa Tu si qd̄ mihi cōsiliū potes afferre exco-
 gita nā mihi nullū ē relicū in tanta ipunitatis licentia. uale.

Fran. philel. petro thomasio phō ac medico sal.

g Vod rē meā oēm uenetoḡ legato leonardo uenerio clariffimo uiro cōmēdaueris gaudeo ti-
 biq̄ ago gr̄as. uale. n. is ap̄ oīce ciues. & auctoritate & gr̄a plurimū. q̄q̄ futuz̄ puto. ut mihi p̄-
 desse nō admodū possit ita sūt oīa iā debilitata & p̄dita: Passim atq̄ cateruatim moriunt̄ ine-

dia mihi uero si qd et pecuniosae alicunde abradi possit: tñ nō ē un̄ satis panis parari queat. Qui mihi ob inuidiā nocere molliūt me sphortianū eē isimulat. qua re in distributione panis q uicati emēdus singularis dat: negat plarūq; mihi tanq; hostis studioso. itaq; neq; hic eē sine uitā piculo ulla possunt arte & abeūdi potās oīs sublata ē. Nescio q̄tū mihi pdesse poterit. Leonardus in tāta tēporē malignitate. me fruscoleū mihi sperādū uideo: q; huic uiro carissimus factus sum q̄q; et ipse: ut mea fieri opinio n̄ hic eē se sine periculo ita sūt oīa tēpestatū pcellag; plenissima. Vale ex mediolano kal. decēbris. M. cccc.

Fran. philelfus Antonio metello sal.

xlix. Tīnā mihi liceret te uidere tecūq; loq; corā: aut. n. me tu in tuā: aut ego te in sententiā meā agerē illud at ortari te ac monere nō dubito cū oī in re: tū et nō minus in loquēdo moderationē seruādā eē. uerbū allatū fingit Hom. qm̄ & emittat celeriter & non facile reuocari emissū queat Prudens es: Quid hęc sibi uelit oratio nō ignoras. Hic indies oīa habet miserabilius. Quod petis cura diligētissime. Vale ex Mediolano pridie idus decembres.

Franciscus philelfus Blasio axeretēsi sal.

Enire ad te quotidie nisi me id facere phiberet gladiog; metus: qbus assidue uideo urbē uniuersā corruscari. nā in armog; fragore: ut scis. uerba legū exaudiri nō solēt. itaq; patere obscuro me tātisp; hęc salutis meæ rōnē donec alicunde lætior dies illuxerit. Vale medio. ex ædib; nr̄is Kal. ianu. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Francisco barbaro salu.

c Onsilīū tuū facio certe plurimū: tū q; est prudētissimū. tū q; beniuolētissimū tuū ergā me animū p̄sēfert Quid at agendū mihi statuerim ex isto corā accipies q; tibi reddit meas litteras. Tu interim cura oīa diligēter. Nā quantū erit in me oīo obsequar uoluntati tuæ. Vale ex Mediolano. iiii. idus ianuarias. M. cccc. l.

Franciscus philelfus iohanni amideo iurecō sal.

t Vus familiaris quotidie me obtūdīt. Rogo te des opā nā mecū uaticinē. nā ut ait illi apd; po dauus sum nō ædipus. Hęc sibi sapiētīā suā nā hoc tpe nihil ē oīum minus q; uelim q; uaticina ti. Deus norit. q; futurū sit. illud mihi uaticinū ē certissimū. Petrū cādīdū sp; inuigilare ut mihi i comodat: cuius insidiosa malignitate ne incautus opprimar. tuū fuerit puidere: Nostri. n. ingeniū nostri flagitiū facinorosissimi hōis. Vale ex mediolano ex ædibus nr̄is pridie nonas februarias. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Blasio axeretēsi Mediolanensiu p̄tori sal.

u Erfari uideo arma undiq;. Quid tantus tumultus sibi uelit nūdū satis itelligo. Tu si qd habes q; me oporteat fac ut q̄primū itelligā. Ne aius p̄lagit nescio qd deus bene uertat Ego me interea domi cōtineo. Vale mediolano ex edibus nostris. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Nicolao cebæ. S.

n Villa nr̄a rō: nulli humani conatō: nullæ terræne uites cœlesti quēūt aduersari impio: siue id fa tū siue necessitatē. seu aliud q̄q; qd supra nos sit: appellari oporteat. nr̄a sane inferiora hęc omnia uana sūt nullusq; momētū ubi minus ditino adminiculo auxilioq; nitat. Cūprimū diuina ille Princeps Phil. maria Anglus uitā deseruisset: cæperunt mediolanēses hi ciues cōtēpto p̄ oēm cōtumeliā ac ludibriū pricipis unius iperio adamare aplectiq; libertatē. Cuius statuēdæ initia lēda sane fortunatissimaq; suere. nā hog; optatis Venetos aduersantis tribus deinceps cladib; affecere. Placētia pri mo q; se ultro illis tradiderat. ui capta ac direpta dein classe eoz; maxima & oībus reb; ornata apd; Casale cognomēto maiorē supata & capta magnaq; ex pte in Pado & tormētis & igni pdita: ad postremū eodē anno maximis eoz; copiis & firmissimis ad Caruagiū fuis fugatisq; in tāta & militū & ducū ac principū captiuitate & p̄da ut de ipso et Venetog; imperio actū uideret. ni mediolanēses ibi desipere uoluisent cū a fran. n. sphortia quē unū suis exercitibus p̄fecerat sibi metuisent: ne is pp; Blancamariā Philippi filiā regnū soceri tanq; hereditario uxoris iure foret post tātā uictoriā occupaturus cœperunt de pace clā tractare cū Venetis p̄ Héricū quēdā panicarolā q; patriā mediolanēsis mercaturā ueneto exercebat: Veneti ut uiri sūt prudētissimi: tā & si q; p̄ponerētur nō detractabāt: tū cōsultata re diligētius: cū Francisco Sphor. maluerūt. q; cū mediolanēsi repu: agēda cōtrahere: Nā et is certior factus cū de huiusmodi occultis cōsiliis tū de aīo Mediolanēsiū erga sese cōuenit cū uenetis honestis qbusdā cōditio nib; ut tādiu sibi auxilio eēnt & milite & re pecuniaria quo ad eius urbis cōditioē potiret. Id. n. Veneti suo iperio tutius fore duxere q; pati urbē potētissimā eandēq; isolētē i p̄xima regiōe excrescere alio p̄serti cū itelligerēt unū Franciscū Sphor. mediolanēsiū oībus icredibili eē odio. Quib; reb; ita cōstitutis ac firmatis missus ē a Francisco Benedictus Nursinus. q; nō mō erat egregius medicus: uerū et uir prudēs ac discretus. cū primo multa de mediolanēsiū nomine sui principis in cūcione publica q; stus ē tandē in cā sniam porauit: ut oīderetq; lege & æquo & bono urbis huius iperū oēm; eā ditio nē. quā philipp; possideret ad uxore blācamariā ad ipsumq; Franciscū quē philip. adoptasset p̄tinere & ita ea q; repetere. Cui cū nihil p̄ postulatis nr̄sum eēt: ad fran. rediit re infecta & ita magnū piculo sup; bellū a uenetis i Mediolanēses cōuersum ē. Quot idē difficultates malaq; emerferint prolixum ē difficilimūq; narratu. oēs & urbes & oppida & municipia & castella breui ad fran. defecerunt. ager mediola. fere oīs ferro igniq; uastatus p̄ter urbis suburbia tenebat nihil: ad postremū exhausta æraria oīa rei frumētariæ i urbe nihil extrinsecus iportari nihil poterat pp; hostium copias. q; ad ipsas usq; portas

oem aditu phibebat. Nobilitas ab urbe aberat alii alio cōfugiētes. ptās oīs ad plebē redactā ē. si q̄ fuerat animo seniore: q̄ fuerat admodū pauci: ii obrūcati oēs. cū eo difficultatis redacta res foret ut passi fame cōfecti ciues interābulādū caderēt q̄ngdē neq; cāes neq; ulla imūda aīalia eīū reliqua iā eēt ob idq; diutius deditio ad Fran. differri nō posset. Veneti cū Mediolanensibus societate inita & auxiliariis copias ex agro Mediolanēsi trans Abdūā ire iubēt & oī pecuniāz ope Frānciscū destituunt pauloq; Post p̄ pascale Maliperū eidē nūciāt. ut ab oī ui atq; iniuria in mediolanenses abstineat. id si facere recusaret bello indicto p̄ bono æquoq; & p̄ cōi italīæ pace ac tranquillitate. Quē aīoz mutationē cū Frānciscus ægre & ipmolestē ferret. p̄ multa q; frustra q̄reret ac p̄ficeret nihil ad sustinēdū Venetoz bellū iuxta atq; ad inferēdū Mediolanēsis accingit. Ceterz cū rē negligētus Veneti gerunt ut pote q̄ sperarēt fortasse Mediolanēsem populū extrema coactū inedia eis urbē dediturū in ea eē tadē aliq; uentū necessitate: ut nocturno tumultu factō in turbulēta seditiōe nullog; hoīum cōsilio Frānciscus Sphortia: q̄ apud uicū mercatū se cū octo cohortibus ī sumis reg; oīum difficultatibus cōtinebat: spōte ī urbē a populo ipso accerferet: Ex q̄bus q̄dem rebus manifesto colligi pōt inferiora n̄ra hęc oīa nullo nostro consilio: sed oculiōre ui quadam administrari. Hęc autem gesta sunt noctu. v. Kal. martias cuius. pximo die franciscus sphortia in urbē exceptus ē. Vale. ubi es. nā ubi eēs ignorabamus ex mediolano iiii. Kal. martias. M. cccc. l.

Franciscus Philelfus Bernardo iustiniano salu.

Leonardus iustinianus uir clarissimus pater tuus nō p̄ntē solū sed futurā etiā gloriā eēq; imortalē aīo meditatus: te in quo ipse uicturus eēt. & pecūia muniuit: & disciplinis quaz altera p̄sentibus uitæ necessitatibus p̄ dignitate subuenires q̄tum ad tua uel amicoz uel reip. iteresset altera mortuus quoq; uiuere posses in uiuis. Rē pecuniariā tibi maxime curā eē: & certa & una omni um uoce mihi assidue nūciant atq; istud qdē prudētia ē. Quod autē sapiētia munus ducūt: id q̄q; tenes egregie quotidie tñ nequāq; colis. Quid. n. aliud debeo cōiectare cū toties meis litteris inuitatū nihil ridens. Quare si uel paternæ & institutionis gloriæ: uel tui ipsius nō es oblitus scribe aliqd ut quem incute uideri quoq; magis magisq; p̄spiciā. Vale ex mediolano pridie. kal. ianuarias. M. cccc. l.

Franciscus philelfus. S. P. D. scribis ducalibus.

Vod scire ex me peris: q̄ auctor scribi debeat: breui accipite cū alii nōnulli litteralissimi uiri. tu priscianus grāmaticus locupletissimus testis ē eundē eē apud nos auctore q̄ græce dicat. & ū Tē THS authetes. Hinc arbitrati sūt aliq; minores in hoc noīe. c. litterā añ. t. in eadē syl. utraq; mutā addi oportere cū neq; apud græcos & ū Tē THS anthes eā recipiat. At ego idē significare auctor q̄ & ū Tē Tē S facile cōcedo: sed augo id nomē deductū puto. Sicq; qm̄ a supio auctu formet p̄ eē scribē dū: & ita a priscis uidemus obseruatū. Nā si ab & ū Tē Tē S deicederet c litterā auctor nō reciperet & t aspirat. Vale ex mediolano kal. M. cccc. l.

Franciscus Philelfus Ambrosio iurecō. sal.

Voniā lapridē obdurit meus aīus ad eas erūnas oīs quas affert incōstātia mutabilitasq; fortūe iccirco ægore in illos me præbeo: q̄ nulla iniuria laccessiti mihi p̄stāt importunas atq; infeasos nā si iniurias singulas p̄sequerel. mihi potius nocebo. q̄ alius. Nō oēs amici sunt q̄ uidētur: q̄ cōmoda emolūmētaz sectant. tādū sunt amici quoad utilitatis rō corā floret. Si discedat utilitas q̄ amicitia manere pōt. idē possit de his iure dici q̄ uoluptatē sibi p̄posuerūt. Tā diu. n. se amicos inculcāt donec p̄fruant optatis. Quod si qd tristius accidat nūsq; sūt. Nō igit me p̄turbāt q̄ de h̄pis leuitate significatū ē enī similis sui. Ad ego sequar meū uitæ institutū. Eqdē beneficia sp̄ iniurias si p̄pullare non poterō aut cōtēnam aut p̄ferā. Vale ex mediolano kal. iuniis. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Mario filio sal.

Iuim maiestatemq; uirtutis uelimus cōsiderare neminem inuenias qui eā assidue sequutus nōctesq; diesq; cōsequutus unq; fuerit. De hoībus inq; loquor. nō de Deo nostro xpo iesu. Qui & homo fuit & Deus itaq; ut homo is & doluit: & metuit: & lætatus ē & cōcupiuit: q̄q; oīa mediocriter Sed talis perturbatiō mediocritas non cadit in Deū qui nullo tangitur motu animi. itaq; nō absurde prisci illi philosophi eruditissimiq; uiri quotquot uel apud latinos uel apud græcos uirtutis laudibus claruerūt neminē habuerūt quē uirtutis noīe uoluerūt appellare quare Platonē. Quare Arist. Sume e n̄ris. M. Var. M. Cice. L. Annæū. Vbi a uirtute quēq; noīatum inuenias. uideo quōsdā iuniores & apud nostrōs uig; uirtuosum & apud græcos & ὁ ἀρετῆς ἀρετῆς ἀρετῆς andra enaretō q̄ modestius uir bonus diceretur aug; ἀνὴρ ἀγαθὸς ineoto nomine appellat. At ne in prisca quidem & doctiore ecclesia tale usq; nomen reperias. Quod si poetas oratores historicos priscos lectites. p̄ sæpe boni uiri at uirtuosi nomē tibi nūsq; occurrat. Et ille qdē bonus dictus ē mea sentētia q̄ ad uirtutē adipiscēdam & diu laboret & multū ἀπο π̄δονοῦ ἀπο τὸν ponu scilicet nomen sibi uendicens. Huiusmodi autē labore qui utatur iccirco uocatū existimio uig; bonū: q̄ in eo nō uirtus sed quasi aliquod uirtutis simulachrum eluceat. Nullo enim humano labore: nullo studio fieri potest ut meram uirtutem q̄sq; assequatur. Sed sup que sit. si q̄s industria & diligētia sūt q̄ proxime ad uirtutē accesserit. Et qm̄ petis quibus eum uirtutib; p̄ditū eē oportet: q̄ sit bonus & h̄ndus & appellādus qd sentia paucis accipe. Duas eē eror animi partes quaz altera quā habemus cū Deo cōem. & rōcinamur & intelligimus. altera uero quā cōis ē nobis cū

pecudibus appetimus atque afficimur. itaque alia est moralis uirtus nam mores sunt qualitates partis illius appeti-
 tiuae alia rationalis: intellectualis alia. Rōe inquirimus: quid nos aut sequi oporteat aut fugere. nec sine rōci
 natione calidi ac prudētis eē ullo modo possumus. Quae uirtus in actiōe posita circa ea cōsultāda uersaf
 quae nobis utilitate afferant. intellectu aut ad scientiae cognitionē puenimus: & quod est sapiētia p̄priū diuinā
 eētā naturāq; cōtēplanur at mortālē uirtutē eē dicimus cuius forma ē rō. Materia uero cū p̄turba-
 tio. quā et tū passionē: tū affectiōnē uocat & eādē qm̄ morbū. Et q̄q; nemo ē uir bonus iudicādus nisi idē
 sit q̄tū humanū fert ingeniū totius uirtutis laude cumulatus q̄s. n. uirtute morali floreat nisi idē guber-
 net prudētiae ductu ad quē morales oēs uirtutes referunt & prudēs eē nemo q̄at: nisi sapiēs fuerit. nā
 oīs recta actiō cōtēplatiōe manat facit tñ cōsuetudo. ut eū maximū uig; bonū existimemus q̄ iustissimū
 sit. Sed qm̄ hāc rē oēm in cōmētationib; florētinis cū de exilio loqueremur diligēter p̄secuti sumus ni-
 hil ē q; in p̄sentia simus p̄lixiores. uerū te fili mari monere hortariq; nō desistā: ita nomē uirtutis ada-
 mes ut eā nullā eē putes: q̄ oībus uel cogitationibus uel actionibus suis deū nō solū interesse. sed p̄esse
 nolit. Nā tū sumus iustissimi. & optimi cū. Dei opera maxime imitef. Vale ex Mediolano Kal. octob.
 M. cccc. l.

Franciscus philelfus iohanni amerino iuricō. sal.

g
 Vod scribis de opā. ut libros Ari. tibi copē aut q̄ de rep. aut q̄ de re familiari nobis precepta tra-
 dūt. faciā p̄pediē: & diligēter. mō librariū natus sim: cuius in his exscribēdis opa uti possim: id
 q̄d spero nobis minime defuturū. Laudo at p̄stantiā ingenii tui singularēq; uirtutē: q̄ q̄q; es oc-
 cupatissimus. nobis tñ pati eay; te rē expertē dici: q̄ ad bene beateq; uiuēdū p̄cipue cōducūt. Nā si se
 moderari & istituef pulchrū ē q̄d moralis disciplina facit quanto sit pulchrius & p̄clarus idē p̄stare pos-
 se cū de domo tū de ciuitate uniuersa: cuius foelicitas oīum foelicitatē cōplexa est. Accedit ad rē: q; harū
 disciplinay; cognitio eo ē tibi magis necessaria. quo legū & iuris ciuilib; sapientia magis p̄stas. Nā q̄s au-
 deat se iurecōsultū p̄fiteri his ignoratis fontibus: unde leges oēs iuraq; manarūt. Faciā igit q̄d iubes &
 amice & recte. Vale ex mediolano. kal. octob. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Nicolao cebae sal.

e
 T si nundū audiebā te Genuā reuertisse: posteaq; ob aeris intēperie tā diu carere patria istitue-
 ras quo uis pestilētiā plane deferuisset: tñ cū accepisse ciuitate se habere melius & iā p̄pe ple-
 rosq; oīs nobilissimos ciues in urbē rediisse: iccirco ad te scripsi. ut tuis lris suauissimis de te ip-
 so certior fierē & ubi eēs: & q̄ bñ ualeres. itaq; rē mihi facies iucundissimā: si me q̄primū leuabis oī sol-
 licitudine. disertissimū Perleonē noste saluere cupio cū uxore & liberis. cultelloq; q; meminisse. Videf
 mihi auarior factus q̄ soleat. Vale ex Mediolano. iiii. nonas octob. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Petro thomasio phō ac medico sal.

e
 T lras accepi & cōiuiui. Quod iā tibi caelo gloriā q̄ras nō terra: & p̄bo & laudo. Nam quēad-
 mōm terrae gloriā: q̄ a caelesti nō p̄ficiscit tota ianis ē q̄ta cunq; tadē ea sit: ac plane nulla ita p̄-
 fecto q̄ i caelo ē radios suos quali sol q̄sp̄iā disp̄git i oēm terrā. Scripsisti p̄fecto xp̄iane ut uerū
 phūs nā q; se phūm ausit p̄fiteri: q; xp̄i ignarus fucatae cuiusdā honestatis umbra stultus ac fatuus p̄seq-
 tur: Nihil ipse qdē honestū eē puto: nisi q; apud deū p̄batū sit. hoc uero q; seq̄ uerā nimirū eū gloriā
 asseq̄ credēdū ē. Et facis tu qdē recte atq; sapiēter. nō. n. ignoras pegrini nos sp̄ ac seruire q̄diu uiuimus
 itaq; n. Res diesq; oportere illi p̄riā meminisse ad quā cū lōgo postlimio redierimus futuri sumus tū
 liberi tū gloriosi ciues gloria nō fucata sed simplici ueraq;. Vale ex mediolāo. iiii. nouas octo. M. cccc. l

Fran. philel. Petro perleoni sal.

a
 Nimaduerti ex tuis ad me litteris tibi fortunā quā uocat aduerfari. At tu si me audis. aīo forti
 magno p̄sis. Et prudētia uitaris & paciētia. Spesq; fore. ut p̄stati ingētiq; uirtuti. nihil tadē neq;
 ad dignitatē nec ad emolumentū deesse possit. itaq; ut ad Battū ait Corydō ap̄ Theocritum.

α τ ρ ρ η η χ ρ η φ ι λ ε β α τ τ ε τ α χ α υ ρ ι δ η η δ ε τ α μ ε ι ν ο ν

ε α π ι δ ε σ ε η ζ π ο δ ι σ ι ν α ν ε λ ω δ ο ι δ ε τ σ υ ο ν τ ε σ :

χ ω ζ ε ν σ α λ λ ο κ α π ε η ω ε λ ε ι α ι τ ρ ι ο σ α λ λ ο κ α δ ο υ ε ι : Quos qdē tris uersus ita licet iterptari.

Fidere Batte decet: melius cras forsan habebit.

Sperandum est uiuis. nō ē spes ulla sepultis.

Nunc pluit & clarus nunc iuppiter aethere surgit.

Quare cōfide et tu p̄pediē tibi melius fore. Quādiu uiuimus nos bona spe dūci cōuenit. Nā post ibre
 serenitas sequi solet: Curabo qdē petis: q̄q; res nostre sunt hac tēpstate ob uim diuturni belli angustio-
 res. uale ex mediolano. iiii. nonas octo. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Francisco barbaro sal.

u
 Ellē eā mihi fortunā deus optimus maximus tribuisset ut & mihi posse m & amicis sp̄ gratifi-
 cari. Nō. n. libros meos abs te peterē. Sed qm̄ illis carere nō possum. rogo ut restituere iā inci-
 pias Vale ex Mediolano. iiii. nonas octo. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Antonio canobio sal.

n
 On iniuria semp ego te dilexi mi antoni. quā unū animaduertim ab oī desidia & inerti ocio
 alienū. itaq; oē qdē tibi t̄pis a tuo magistratu uacūū relinquit id aut legendo aut audiendo aut
 querēdo aliqd dignū meōriā cōsumis. Scribis cādīdū decēbrē cōtēdere tecū solitū nihil unquā

scripsisse Ari. de ai immortalitate idq; mirari te q; talis ille tatusq; phis in tanto errore uersatus fuerit. Quae ipse in suis litteris leges non potui non surridere q; nebulo iste candidus nitat ipietate sua sub do- lo ac falso confirmare testimonio Nam & immortalis Aristo: eum animu pbat & diuinum: audi primu que maximus ille sapietissimusq; phis reliquit scripta hmoi uerbis in libro secundo de animalium generatio- ne inquiens oes animi necessarii sunt uirtute prius q; actu necesse est. et aut oes non e prius & fieri aut oes antea existeret uel alios e antea alios non e: at fieri aut in materia & non ingredi in maris saemine aut in materia uenire a saemine. uel in materia uenire a semine qd sed in mare uel extrinsecus fieri om- nes uel nullu uel alios fieri alios non fieri: Quod fieri igit nequaquam possit: ut animi oes prius existat pa- tet ex hmoi roibus. Quoruncuq; enim principiorq; corporalis scilicet e operatio. haec antea existat si- ne corpore minime pnt ut incedere sine pedibus. Quo fit ut animi extrinsecus ingredi nequeat neq; fieri. n. pot ut ipsi p se se q; separari non pnt ingrediant nec ite in corporeo semine. Est. n. lemen supflu- tas imutati alimeti. Relinquit ergo mete sola extrinsecus adueniente ingredi: & eadē sola e diuina. Ni- hil enim cu eius agilitate habet comune opatio corporalis. Omnis igit uis animi uideat alius corporis eē particeps. & eius qd diuiniore q; illa sunt corpa q; uocantur elemeta. Ex qbus quide Aristo. roibus sa- tis intelligi pot animi uim atq; natura & coeleste eē & diuinac p pterea immortalē. Audi eundē rursus in his libris. quos de aio & acute & subtiliter & copiose reliquit scriptos. ita. n. de mete aut & ui cotēpla- tiua nundū e pspicuū. sed uidee eē aliud genus ai. Et hoc solu pot separari queadmodū id qd e perpetu- um: adeo q; corruipi pot: Docet inq; Aristo. illud animi genus p qd cotēplamur atq; itelligimus. cui me- ti e nome separari posse ab altero illo gūe qd dicimus sensitiuū eēq; mortale atq; sempiternū atq; parte alterā sensitiuā & corruptibile interitūq; subiectā. Hinc Homerus disciplinarū oium pinde atq; abun- datissimus qdā fons: & Hercule & Thesea tū locat in caelo tū apud inferos ita. n. malo q; in inferno lo- qui inferius. n. substantiue apud latine linguā doctissimos nūq; inuenias. At in sacris libris hoc e uerbū p eo usurpatū que & X. in hadē graeci nominat: Sensitiuā igit animi pte q; nobis cu pecudibus e cois: dissol- ui humiq; remanere sapietissimus ille poetaq; princeps ondit: at alterā illā pte qua p xime ad Deū acce- dimus: p se se consistere. altiusq; sublatā euolare in caelū: ubi sempiternū aeuū bñ beateq; transigit At can- didus iste tuus cuius aius ob flagitiorq; magnitudinē aeternis tenebris e adictus. haec non credidit ob idq; Aristotelis auctoritas que nunq; legit ueri autumat stultitia sua. Sed qd miramur ita opinari Cādidū cū ne ullā qdē credat eē diuinitatē: Nū si crederet Deū eē uiueret ita ut uiuit Quare si sapias omnē eius cōsuetudinē aspernabere. Vale Mediolani ex aedibus nostris. iiii. nonas octobres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Alberto zancario salu.

lhil e q; hoc tpe aliud tibi mdeā. Nā hic princeps me cepit phumaniter tractare spēq; iā attulit fore ut sit in me perbenignus. Quod si fecerit caelū mutare nullo pacto uelim. itaq; ex tēpore cōsiliū e capiundū. Tu quae mihi sit mens intelligas: Proinde q̄tum ad rē attinet mea modera- beris istic oia p tua singulari prudētia. Cupio autē ex te certior fieri quō i. statu sint res tuae. Nō tā de te ipso quaero. cuius mores noui omnibus eē carissimos sed te tuis. Vale ex mediolano. iiii. nonas octobris M. cccc. l.

Franciscus philelfus Aenico dauolo sal.

Vod binis antea litteris ad te scripsi. centū satyrarq; opus e ab me nup' elucubrātū q; in decades decē distribuiimus aequali numero satyrarq; quas iccirco hecatosticas nominauimus q; singulae satyræ singulis cētenis uersibus cōstēt. Dederā ad te primā satyrā superioribus litteris. Vltimā quoq; in p̄sentia iō uolui abs te legi ut liqdo cognosceres opus hoc oē nōi Alhpōsi regis eē ab me con- secrātū. Reliquū ē ut a te certior fiā q; sit tuū hac de re cōsiliū mittā ne hmōi codicē ad regē. an ipse affe- rā corā redditorq; qd d'ulueris faciā idq; q̄primū. Preterea cupē maiore imodū mihi cognitionē offer- ri regē ab alphōso gestarē. Nā si qn̄ ocū deē aliqd fortassis agrediar. Tu uelim nō uno exēplo ad me lit- teras des. fit. n. plærūq; tabellariorum uel negligentia uel pfidia ut frustra missae uideant. itercipiunt- tur etiā nōnunq; quorū ne quid accidat exē plis pluribus mecū age Vale ex mediolano. iiii. nonas octo- M. cccc. l.

Franciscus philelfus iacobo Cassiano psbytero sal.

Amdiu inani spe ductus abs te sum ut mihi ipse succēseā Cōmodarā Victorino feltrēsi erudi- tissimo & optimo uiro Proclū in Platonē cū Timeo locro & Aristoteli dialectica cū egregiis cōmētariis alexēdriq; & Themistii cuius Proclus utat aut hospitiū aut carcere sum plane igna- rus nisi ēt ipse fortassis fuerit a te cōiectus in uincula & in ppetuas tenebras. Dialectica uero apud te es- se tua iā pridē ad me epistola testis e. at ea in sex usq; mēses cōmodato petieras cū iā anni quattuor pre- terierint. nec codicē mittis. nec qcq; ad eas lras respōdes. quas dedi ad te hac de re creberrimas. itaq; nō mirari nō possum occuritq; mihi memoriā te idē olim de euripidis tragœdiis & mathematicis libris quos idē uictorinus p te mihi reddēdos iusserat. egisse itaq; nō possum nō moueri. nā quantum uidere uideor tibi sum ludo. facies autē p officio tuo. q; sacerdos sis. & uictorini discipulus & mei studiosus si & mea ad me dialectica dederis & aliquid de Proclo docueris. Volo enī oio meos apud me libros ne inanis sp̄ dñs existimer: Vale ex Mediol. no. pridie nonas octobres. M. cccc. l.

Fran. philelfus aenico dauolo equiti aurato sal.

Vod crebrius ad te scribo facit amor erga te meus. Cupio. n. quortidie tecū eē & cōmētari te- cū praeterea nō satis scio q; tuto lit tere ad te meae cōmisse sint. Nā qui nuncii offeruntur non

eunt ad te sed petunt aut Romā aut florētīā. Cuiusmōi uero ii sint futuri q̄ ex illis locis Neapolim cōce
 dat: augurari nequeo. Quo fit ut eadem pluribus exemplis ad te scribā. Accipe igit̄ carmen unum: q̄
 de tuis laudibus ueluti lulimus: & ultimam satyram e centum: quas regis Alphonſi nomini dicauius.
 Quod autem consilium dederis de aduentu istuc meo aut demittendo satyrarum codice ut antea tibi
 significauī: libenter amplectar. Vale ex mediolano nonis octobri. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Petro thomasio phō ac medico salu.

Ihil erat qđ ad te scriberē: & iam tuas litteras expectabā: quā me facerēt de rebus his oībus cer
 tiorē quas mea interesse duxisses. cupio meos illos libellos huic tabellario ad me des. & cū his
 tuum Claudium Ptholomæum de harmonia. hoc erit mihi uāhementer gratum. Quas ad me
 dedisti arundines libenter accepi: atq; habeo tibi gatas: qui mihi causam esse uolueris: qua minus quot
 tidie ad te scribere. Nuncio Ἐὐχὴ Ἐὐφροσύνη grammatophoro pecunias nullas soluito neq; pro libris
 neq; pro litteris ipse enim factiffactor sum seper & ita eum commenefeci. Vale ex Medioloano. no
 nis octobribus. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Bernardo iustiniano salu.

Vo magis quottidie tuas expecto lras eo me magis mea fallit spes: mirorq; plurimū qđ sit in cā
 ut tabellarius uacuu sp̄ reddat litteris tuis. cū ab aliis amicis frequētes reddat itaq; pro nra ue
 teri beniuolētia abs te peto: ut hoc me desiderio tādē leues. Quod si feceris: hēbo tibi nō medio
 cres grās. Præterea illa mea opuscula q̄ tum pater tuus uir ille grauissimus atq; optimus: tū etiā ipse tu
 milenda accepisti isti nuncio ad me des uelim qui meam tibi epistolā reddidit. Nam cum earum rerum
 nullum omnino mihi exemplum sit uideor familiaribus quibusdam non æque in se nūc liberalis atq;
 antea consueueram. Vale ex mediolano. pridie idus octobres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Blasio Axeretenſi equiti aurato salu.

Ostq; in tuū te castellū recepisti uideris sane tuozq; familiarū oī oblitus. Ego aut̄ & si tibi gratu
 lor q̄ ita beatus sis. monēdū tñ existimo: ne qđ supra hoīem te posse arbitreris. Nā qđ tibi cupio
 oīa nō eē solū: sed magis et atq; et idies fore & secūda & p̄s̄p̄a dēs tñ nō esse nescius q̄ta ē plerū
 q̄ solet in cōstātia mutabilitatē fortunæ: quā dicūt. Nec itē ignoras in oēm uitæ uicissitudinē amicos
 esse iucundos. Ego autem lætiorē tibi fortunam indies offerri uāhementer opto. & plantas ficulne
 as ad me dato: malo enim in præsentia concipienti solo quam parturienti postea commendare. Vale
 ex mediolano pridie idus octobres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Nicodemo trachedemo sal.

Geris ne an minus egeris: quod franciscus Sphortia princeps nī tibi adeūti mādauit scire uāhe
 méter cupio. itaq; rē mihi feceris gratissimā: si p̄pediē de re oī q̄ mea itereē credideris ex te cer
 tior factus fuero: q̄ ut facias in maiorē mōm te rogo. Lras q̄s tibi ad regē Alphonsum dedi. ut q̄
 diligētissime eddidi cares: sumope abs te peto. Vale ex medio. idibus octobribus. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Ioanni mario filio salu.

Vdio te functū Massiliæ magistratu: & eo qđ tua nō mediocri est laude id q̄ me plurimū dele
 ctat. Tua. n. laus oīs nra est. Reliquū est ne tps̄ uacuu labi patiaris qđ eo magis facere debes quo
 magis tibi & uxori familiæ cōsulat. Quare da operā ne istuc tibi frustra tps̄ tereat. Si Renatus
 rex te care hēt ut solet pro humanitate & munificētia īgeniū sui: cū cūctis in rebus seq̄ris iubeo. Quod
 si secus fortuna tulerit: te in italiā recipe: & ibi malis eē ubi aliquo numero sis ut inq̄ Cicero q̄ istuc ubi
 solus sapere uideare. Expecto mathematicum illud opus de quo scripsisti ad me antea & si quid græco
 rum librorum offenderis. Cura ut ualeas tempore ab iminenti pestilentia morbo quoad possis inco
 lumen reddas. Vale ex Medioloano. vi. kalen. nouembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Blasio axeretenſi equiti aurato.

Vid tā diu ruri tenearis ignoro. præsertim cū neq; ficus ruri neq; uua neq; pomozq; qcquā offē
 dif. Sed castanæ te fortasse delectāt quæ quoniam spiritus sunt plenissimæ: ne lateri tibi noce
 ant caue nam si his utaris familiarius: uentris crepitum unoquā uites. Ego plantas ficulnas indi
 es expecto. Vale ex mediolano. iiii. Kalen. nouembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Thomæ fregoso salu.

On possum pfecto nō mirari q̄ nō mō petēti mihi tam sæpe mediolanensia nostra conuiuia q̄
 tibi legenda cōmodaram: non tandem redideris sed ne respōderis quidem creberrimis episto
 lis: Nam & ocium tibi nōnunq; datum intelligo. Quo etiam si uacuiſſes officio te fungi oportu
 it: & librariis minime cares qui tum mihi tuo nomine responderent per epistolas: tum coīa ipsa si te
 forte delectassent facile transcriberent: Quod si librarii quoq; & notarii defuissent: aut nummis abun
 das. Quare fuisset liberalitatis uel officii tui non tam diu. silentium egisse præsertim cum satyro: q̄ nō
 solet humanis in rebus intactum relinquere q̄ uel uitio uel laudi dandum censeat. accedit ad rem be
 niuolentia erga te mea quam esse maximam nosti. Quapropter etiam atq; etiā rogo. ut me tuū perpe
 tuo fore patiare. Nam si neq; mea mihi cōia restituis neq; respōdes qcq; obseruatiā erga te meā nō so
 lum negligis sed etiā contēnis. Vale ex mediolano pridie. kal. nouēbres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Nicolao fregoso Genuensium præfecto salu.

Vantā mihi iucunditatē afferat mihi tua oīs dignitas scio te nō latere. Nā amorē erga te meum
 haud nunc primum intelligis. Quid n. te non semper amarim: quem ab ineūte aetate semp ma-
 gnum ac praestantē uix fore cognossem. Nulla certe ex parte me de te mea fessellit opinio. Ma-
 gna sunt fundamēta uirtutis quibꝫ qui solide nititur: mirabili incremento cū die actus surgit in gloria
 fecisti tu quidem mi Nicolae pulcherrima laudis fundamenta adhuc puer quibus perpetuo quoddam
 ut ita dixerim probitatis pariere sic ī hāc usqꝫ aetatem respōdisti: ut cunctis in rebus pro tua prudētia
 fortunam obsequentem humeris nam fortuna si qua tandē ea sit: nunqꝫ inertibus. nunqꝫ ignauis fauet:
 sed industrios & strenuos homines planeqꝫ prudentes ad res maximas semper uel comitatur. Tu igit
 uirtutis gradibus per egregia deinceps facinora ad Genuensem perfecturam non difficile es euectus.
 Hanc uelim ita ut existimes te adeptum ut nullo fortunae obsequio potuisse intelligas nisi uirtutis dur-
 ctu ac praesidio usus esses. Quod cum ita sit reliquum est: ut quibus artibus hanc est dignitatē assecutus
 eisdem quoqꝫ sustineas atqꝫ tueare. Nō. n. solū ornatu & oratione atqꝫ honore: ut docet Aristoteles: cae-
 teris eū p̄stare oportet: qui illustri sit loco excelsoqꝫ constitutus sed multo etiā magis totius uitae mo-
 rūqꝫ grauitate & cōstantia. Nam quanti faciunda sit uestitus elegantia & magnificentia: ostendit Solō:
 que in eo genere gallum Cræso p̄tulisse accepimus. Quae sit in dicendo seruanda dignitas: quae maie-
 stas: non Pari fatis modo Artaxerxis mater sed norunt etiam histriones & uniuersa theatrais turbaqꝫ
 nihil humiliter nihil abiectius. Tyrāni p̄terea non minus qua reges honorant. Eo. n. assentatores cōflu-
 unt: ubi plurimū tum in epte fortunae: tum leuitatis & stultitiae abūdare aduertit. Nec eos pudet mo-
 do qd cōmodi se adepturos putent: praestare omne famulatus obsequium. Vt autem huiusmōi homi-
 num colluuiō arcēda a nobis est: ita doctissimozqꝫ grauissimozqꝫ uirozqꝫ cōsuetudine assidue utēdum
 quo eozqꝫ prudētia uel instituti: uel cōfirmati meliores idies sumus. Et qd Theophrastus Alexandrū mo-
 nuisse tradit libri q̄ plurimū cōparandi sūt: quo scriptis hozqꝫ admoniti quae amici principibus dicere ue-
 rentur: qd sequendū aut nō sequendū sit: teneamus. Sic. n. cū alia multa: tum etiā qui ornatus: quae ora-
 tio: qui honos nobis cōueniat: nō ignorabimus. Si ad porfenā qui occidēdum accessit: eum offendisset
 huiusmodi nugis ceteros antecellere: fortasse nō re infecta rediisset ad suos. Nec Darii mater Hephæ-
 stionem pro Alexandro adorasset: si aut exteriore corporis cultu: aut uerbozqꝫ faustu: aut honoratiōis
 insolentia maiore Hephæstione uidisset Alexandrū. Laudat a sapiētibus nō Agelilaus rex mō: sed uni-
 uersi lacædemonii: qꝫ & amictu admodū uili: & sermone breui ac simplici: & ueluti quadā uitae uictusqꝫ
 atqꝫ mozqꝫ aequalitate uterentur. Itaqꝫ ingenti illo uulnere a. M. Attilio regulo percussit Carthaginētes:
 nō Cræsum: nō Sardanapalū: nō Xerxem aliquē sed lacædemoniū Xanthippū suis afflicto rebus p̄fici-
 entes e uictis uictores euaserūt. Sola qdē uirtus est: quae nullis huiusmōi ornatus īsignibus & īsignis est
 & ornatu oī ornatior: quae nullis decorata uerbis se ipsa decorāda ostēdit: quae si a nemine etiā hono-
 ref cunctis est honorabilis. Virtutē ergo ipsam mi Nicolae si tuo semp comitatu cōtuberinoqꝫ digna-
 beris: si hāc tibi sociā: si sodalē assumes: si cūctis hāc tuis actiōibus nō mō ite esse: sed p̄esse uoles nulli te
 unqꝫ errato facies obnoxii. Vegz ita uelim uirtutē abste colli: ut eā nullā eē ducas: quae deo uacet. Nam
 quaecūqꝫ a p̄fiscis illis uel sapiētibus: uel sapiētiae studiosis uirtutū nōibus appellant: nequaquā uirtutes sūt
 sed ueluti adūbrata quaedā simulacra uirtutū. Nā uera & incōmutabilis uirtus sapiētia ē: quae nihil fictū
 nihil simulatū admittit: sed ad ueritatē caelestiu regz tota deūqꝫ referē. Oīs aut sciētia hāc īferior: & sciē-
 tiaē p̄tes. quas actiuas & morales uirtutes dicimus: ita uirtutē iapiūt: si sapiētiae se cōiunxerint. Nā sciē-
 tia oīs huiusmōi quae sapiētiam nō hēt & māca est & debilis nullorūqꝫ neruozqꝫ. Quē. n. prudentē dixe-
 ro: quē iustū: quē liberalē: quē forti & magno aīo uix: quē deniqꝫ modestū: frugi: tēperantē: qꝫ principē
 atqꝫ reginā uirtutū oīum quā sapiētiam dicimus ignorat. Nihil igit tibi agendū arbitror: qd non tecū
 antea diuis multūqꝫ meditatus. Nulli aut cogitatus tui ueritate & deo uacare debēt. Hoc p̄sente atque
 arbitro & considerāda tibi & dicēda: & agenda sunt oīa. In cūctis aut & uerbis & rebus fides seruanda
 est. Huic. n. uni quae iusticia minus nititur: iustitia eē nullo pacto pōt. Homo uero iustitia uacuus similis
 est imaniū belluaz. Nulla re alia Aristides & dictus est & existimatus uir optimus: nisi: qꝫ iustissimus ha-
 beretur. Eandem sibi cum de se opinionem. M. Cato apud Romanos comparasset: ingentem est lau-
 dem assecutus. Et quoniam ut monere Bias consueuit: magistratus uix demonstrat: danda tibi est opa
 ut nō minus ipse dignus magistratu existimeris: qꝫ te magistratus. Sunt. n. nonnulli: qꝫ nulla uirtute fracti
 cum in aliquem dignitatis gradum ascenderint: supbiunt illico: & ita cunctos insolentissime dedignan-
 tur: ut seipios dedignari uideantur. Quare ut facilitatem in primis amplectare: te non solū hortor: sed
 etiam rogo. Nam qui se difficilē aduentibus p̄bent: plerūqꝫ in nomē morositatis icurrūt. Et rīdendū ē
 oībus & bene rīdendū: ne aut cōtumeliosi: aut supbi iudicemur. Quā sit nō mō negligētia & desidia in
 magistratibus & praesidibus: sed ocii etiam fugiendum: satis eo monemur exemplo: quo anus illa pau-
 percula in Philippum regem non infulse cauillata est. Nam cum esset huic controuertia apud regem q̄
 is saepe multumqꝫ rogatus ut audiret atqꝫ iudicaret. rīdit se ociosum non esse: tunc anus exclamauit: in-
 quiens. Noli te igitur regem esse. Quod quidem dictum Philippus: ut erat uir prudentissimus: admira-
 tus: non illam solum: sed alios quoqꝫ continuo audiui: & sollicitudine liberauit. Quare tum labori idul-
 gendum: tum grauitati studendum est: quae tunc maxime seruetur: si lenitate seueritas cōdiatur. Nam
 cum lenitas nimia lentitudinis nomen iubet: tū immoderata seueritas in seuitiā labit. Nec admodū exhi-

laratam faciem probo nec item supramodum triste: sed talē sane: quæ ueluti mixtā Lælii & Scipionis quā tradunt faciem repræsentet. Vocem neq; comicā neq; tragicam uelim: sed quæ inter cōtentionē ac sermonē media quædā sit. Incessum etiam ipsum ad mediocritatem referri cupio: ne aut uiatorum: aut pompam agentium similes simus. Ea constantiæ ratio est habenda: ut idem semper uelle: non semper facere: aut dicere contēdamus. Id autem maxime tuebimur: si rerum hominum: locorum: ac temporum discrimen habuerimus: si callidi diligenter: prudentesq; fuerimus. Cum aliæ multæ illustresq; uirtutes requiri in principibus & magistratibus solent. tum innocentia & abstinentia non uulgares habentur. Quid enim turpius quam uānalem habere rempu. Quid foediū. q̄ quod iusticia debet. & mercede fiat. & præmio? Alii corrupti argento uim afferunt legibus. Alii aut ducti promissis rei concupitæ: aut tetra libidine obcæcati se iniuriarum licitatores faciunt quos propulsores ultoresq; oportuit. Et qui non minus & oculos solum. ut pericles monebat Sophoclen. abstinentis habere debeāt. sed mētem etiam cogitationem omnem. hi per omnem auaritiæ & incontinentiæ labem ac dedecus uolutantur. Vt autem cauendum est. ne metu fracti quod rectum est: deseramus: ita quoq; nos conuenit turbūlentissimos iracūdiæ indignationisq; motus cohibere. Iarus. n. nunq̄ recte iudicet. Quam quidam sententiam secutus Aristides uillicum qui deliquerat: punire iratus noluit. Et Alexander macedo quos per iram amicos interemisset: ita doluit: ut uix ab se manus abstinerit. Non igitur absurde. Aiacem poete ferunt præ iracundiæ uāhementia in insaniam actum. Quamobrem non ego illum fortem dicendū potem: qui agendis in rebus comite ira utitur: sed audacem potius ac plane insanum. Nam furentes & insani homines agunt quandoq; multa non ratione & consilio: sed quadam casus temeritate: quæ specie quapiā fortitudinis laudantur a stultis: a prudentibus enim grauissimisq; uiris non modo nō laudantur: sed uitio eis datur. Cum ad pœnam accedimus ita iusticiæ faueamus: ut misericordiam ex oī mīnime censeamus. Atq; opera danda est: ut quantum in nobis sit: nulla detur causa puniēdi. Accidit enim quandoq; idq; in urbibus factionum plebis: ut magistratuum ac principum uel suasionē: uel confidentia multi multa & ipsi perpetrent per iniuriam: & aliis perpetrandi causam afferant. Delinquentes autem ita sunt plectendi: ut nulla id odii acerbitate: sed lege: sed æquo & bono fieri uideatur. Curandūq; est maxime: ne seditiones fiant in ciuitate ne similitates inimicitiaq; alantur: quæ tum potissimum solent accidere: cum non æquo iure cum ciuibus utitur cum non eadem bonis aut p̄mia aut cōmoda red duntur: improbis uero pœnæ aut detrimenta. Quæ quidem errata in factionibus uigent maxime. nā homines factiosi quo se potentiores efficiant: concordiam tollunt: pacem quietemq; turbant & reipublicæ statum funditus euertunt. Hæc autem horūq; similia nunq̄ recte seruemus: nisi nobiscum ipsi ante conueniamus. Pareat igit̄ nobis in rationi appetitus: libido uoluntati cedat. Perturbationū omnium uāhementiores motus si tollere oīo nō possumus: sedate saltem mitigare q; studeamus. Nā quo pacto alios moderes: qui seipsum nequid? Num quod in aliis uituperamus laudamus in nobis? Qui alios poniamus: si nobis ignoscimus: An ignoramus eam esse subiectorum priuatorumq; naturā: ut magistratuum & principum facta: imitentur: Si alios iustos & bonos uolumus: ne mali ipsi iniusti q; uideamur nitendū est. Ciuitatū foelicitas a bonitate principū pficiscit̄: Vbi iustitiæ locus dat̄: ibi discordiæ locus esse nō potest. Est. n. discordia totius seditionis & belli seruitutisq; fundamentū. Concordiæ igit̄ qua una respublicæ & seruant̄ & crescunt: tum maxie consulamus: cū p̄ceptis iustitiæ institutisq; paruerimus. Iusti aut̄ sumus si pietatem qua religiosissime deū colimus: præsentē semp corāq; habuerimus. Omnis enim humana iustitia nisi a diuina manarit: quæ pietas est: eā eē iniustitia summā reor. Quis illum ambigat: qui deū nō uereat: hoies etiam contēnere? Quos autem contēnimus. qbus eos uel iniuriis: uel contumeliis afficere dubitemus? Præsertim ob lata impunitate. At uir bonus atq; idem sapiens si nullus etiam neq; deus: nec homo sit metuendus: flagitium tamen & improbitatem abhominabitur nec quid reliqui aut dissimulent: aut ignorent sed quid ipse de se sentiat cogitabit. Hæc tibi q̄q; pro tua prudentia non ignota esse censebam: uolui tamen pro meo erga te studio itelligeres eadē mihi quoq; uideri: quæ ipse per omnem uitam obseruare didicisses quo ueteris doctoris tui iudicio confirmatus: uirtutem atq; sapientiam cunctis rebus mortalibus anteponas. Sic. n. nō tam a p̄fectura ornatus magistratu: q; p̄fecturam ornasse iudicaberis. Vale ex mediolano nonis nouēbribus. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Ciccho Calabro ducali secretario sal.

Idisti cum hinc esses abiturus Laudem: ad triduum fore: ut quas iusserat princeps pecuniæ mihi indubitato redderent. Quatriduum iam aduenit: & de pecuniis uerbum nullum. Itaq; te rogo: ne iussa principis frustra tuæ fidei mandata uideantur: q̄ diligentissime cures. Vale ex Mediolo. viii. idus nouemb. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Ioanni Calabro salu.

Vantifacias meum in te amorem: non sum nescius. Itaq; te rogo plurimum: ut quod mihi. uerbis principis significasti: factum iri q̄ primum cures. Id erit mihi tam gratū: q̄ qd̄ gratissimū. Vale ex mediolano. viii. idus nouembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Petro Thomasio philosopho ac medico sal.

Esideraui iamdiu litteras tuas: rursumq; desidero. Itaq; si me amas: id quod ē mihi clarius luce: noli committere ut te uel negligentia nomine: uel obliuionis crimine accusem. Vale ex Mediolo

no. viii. idus nouembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Francisco barbaro sal.

Et saepe litteras ad te dedi: quibus quod erat uel officii: uel humanitatis tuae non petieram modo: sed summis te precibus obsecraui. Quod autem nihil responderis: ascribo occupationibus tuis: quibus: ut existio: impeditus: cum priuatis: tum publicis in rebus nec nobis potueris: nec αὐτὴ τῆσδε satisfacere. Accedit ad rem οὐ τοῦ ὑγῆα. ἢ πρὸς ὄφρονος: quo te non mediocriter augi puto. Sed tu uelim omnia pro tua sapientia modereris: operamque des: quoad eius praestari a te potest: ut omnes intel ligant: nulli esse Venetiis seditioni & ciuili discordiae locum. Nec enim te latet Agathonis dictum solo uno priuari deum: infecta facere: quae facta sint. Malum praeterea malo acumulare non est prudentiae. Itaque & magnum te uirum & prudentem. & moderatum ut praesentibus posterisque ostendas: opere praeci um arbitror. Vale ex mediolano. viii. idus nouembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Bernardo iustiano sal.

Quoniam totus Pythagoreus factus es nihil peto: ut respondeas: quae loquendi Pythagoras: non scribere di silentium iussit. Tuos filios ut & tui & aui similis effici patiaris: rogo petoque: ut meos mihi libellos reddi cures. Vale ex mediolano. vii. idus nouembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Petro perleoni sal.

Binis litteris tuis quas proxime ad me dederas: posteriores accepi priores autem missas audiui sed nunquam uidi. de re tua nihil habeo: quod ad te scribam. Nam ea ignaris etiam nobis tentata fuerat apud principem per tuum armenientem scribam: cui quae cuperes: litteris declaratas. Respondit princeps: ut est mihi renunciatum: satis sibi unum Philelfum esse nec pati aut rem: aut tempus impensam aliam: praesertim non necessariam. Idem etiam senatus respondit. Quare cum inutilem futuram cense rim meam omnem suasionem: silentium agere institui. Neque omisi tamen quid cum Nicolao Arcimboldo. senatore grauissimo & sapientissimo iureconsulto rem ipsam commeterem: qui idem quoque ipse respondit. quod caeteros audieram Doleo hanc temporum conditionem nobis oblatam: tu uelim prudenter consulas rei tuae Βηδάρδωνος οἱ ἀσ ἀρχεὶ βόνονι ἀσ ὑραφον ὑπερὶ Σούτρος αὐτόν. Vale ex mediolano. vii. idus nouembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Iohanni euangelistae fratri heremitano sal.

Ecce inferre cuiquam sum iniuriam unquam solitus: nec ferre contumeliam. Itaque monendus uisus es: ut ceptis abstineas: ne & inanis conatus tuos tacito cogitationis conuicio tandem accuses: & mihi argumentum efferas iure ulciscendi. Quod si pristinam amicitiam nostram uoluntate animo uolueris: nihil frustra tentabis. Praeterea non te debet coepisse obliuio: & quae locutus es: quae molitus fueris in principem nostrum proxime tyrannidis tempestate. Haec si efferantur in lucem: te puto penitentem at totius conatus tui. Nec longe fuerit arcessendi testes: Nam & uicinia tua omnes & tui ordinis socii & sodales inter commaduconesque tui constantissima testimonia aduersus te ferant. Paucis te admonui. Tu ne mihi stomachum moueas caue. Vale mediolani ex aedibus nostris. vi. idus nouembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Maemmo episcopo Crossetano sal.

Ederamus ad anno superiore duo illa prima lyrici nostris operis carmina: quod modo sumus aggressi. Ea quoniam tibi: ut audiui: reddita non sunt iccirco rursus mittenda statui: ut intelligeres nullo neque locorum interuallo: nec temporum longitudine cessauisse amorem erga te meum. Vale. Et si quid istic meum esse noris facito intelligam id tibi esse carissimum. ex mediolano. vi. idus nouembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Dominico Mauro sal.

Ir quidam grauis ac probus qui nuper a uobis reuertisset mediolanum: mihi neque petenti neque gitanti renunciauit te de me indignos disseminare sermones. Id autem ego de me minime sum miratus: qui ita loquaris: ut es: & natus: & altus: & educatus. Reliquum est: ut non minus honeste de te iure audias: quam pro moribus tuis de philelfo tuo locutus es. Vale ex mediolano. x. kal. decemb. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Petro Thomasio philosopho ac medico.

Eddita mihi sunt una cum litteris tuis opuscula: quae misisti. Et habeo tibi gratias. Reliquum est ut cum tertius liber de exilio tibi redditus fuerit: eum ad me desquam primum. Velim etiam quam diligentissime odoreris: quid de secundo eiusdem operis libro: quid de mediolanensibus conuuiis: quid de his Hippocratis libris quos in latinum uertimus: actum sit. Nam haec omnia ad Leonardum iustianum uirum patricium & de me optime meritum legendi gratia dederamus. Quare ut & haec singula & Cosmianam orationem ab illius summi uiri nobilissimo filio Bernardo petas: atque mittas ad me: te ualde rogo. Audio istic. D. M. petulantissime de me loqui. Et ne id quidem miror. Raro fit enim ut impurus adolescens in improbum & flagitiosum uirum coruat. Istum tamen moneri cupio: Philelfo bilem ne moueat. ne quae falso alteri obiicit: uero in sese ac liquido cum agnouit: stultitiae suae poeniteat. Nam canis hic quo Diogenes dicere cauillarique consuevit betis non uescitur. Nouit autem ipse & qualis est: & qualibus natus. Ego nullius opis diuina benignitate in praesentia indigeo. Nam mihi apud hunc liberalissimum principem secunda sunt planeque foelicia: quae si leuissimus iste nebulo considerare uoluerit: sese insaniam arguet. Quae iccirco ad te scripsi ut hominem moneas: ne cum detrahit bonis uiris suisque dissimilibus: sibi ipse tandem irascatur. Vale ex mediolano. x. kal. decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Baptistae Sachaccae Barocio sal.

Ta uelim officio tuo uti: ut id mihi cōmodo sit. nō incōmodo. Quare ne mihi lōgius uerba des huic nuncio & epistolarum codicem & Aristorelis particulam ad me dato. Vale Mediolani ex ædibus nostris. .x. kalen. decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Baldo martyrello sal.

Vod iam pridem de Gaspare librario suspicabar: ductus uel quadam φύσεως ἰδέω ἢ ἀλλοίωσις: recondita rōne: id perspicue tandem eripuit in lucem. Quam mihi rationem fingit homo imprudentissimus quam lacernam blactit: Num ego lacerba uitor aut usus unq̄ sum: Num petii: Nū pmisi: Num meo nomine cuiquā dedit: Num est apud me chirographum eius: quo ratio nostra omnis connetur: Sed miror profecto te: qui noris inconstantiam & leuitatem hominis mēdacissimi in æneidos codice: & mihi tamen impedimento sis quali is non faciat: dum mea mihi non restituit: sed patiat iniuriam. Prudentius egeris: si hominis imprudentiam acriter castigaueris. Vale Baldum nostrum falluum esse cupio ex Mediolano. vii. kal. decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Facino forobronuncianensi sal.

Vod mihi abiens uerborum non feceris: fecisti tu quidem in humane: id quod non tam moribus tuis qui sunt humanissimi dandum uelim: liberalitati calabro nostri Cicchi: dum ui nummorum te obruit facit oblitum amicitiae nostrae. Quare peto abste eum ut roges meo nomine: ne te nummosiorem efficiat: quo in amicos sis diligentior: addatq; se mihi gratissimam rem facturum: si negocium meum cōfecerit apud principem: idq; & quamprimum & ex sententia nostra. Quā ip̄am rem ut etiam tu quam diligentissime cures: maiorem in modum a te contendo. Vale ex Mediolano. vii. kalen. decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Ciccho calabro ducali secretario salu.

Em meā ut apud principē cures: tanto studio te rogo: ut maiore uix aliud quicq̄ possim. Nō ea mihi cōditio est ut morā pati liceat: id quod tibi eē perspicuū nō sum nescius. Noui præterea occupatiōes tuas. Quo fit: ut uel ip̄oportuniorē me præbeā. Cedit. n. necessitati pudor. Itaq; ueli: oīa pro tua prudētia modereris. Vale ex mediolano. vii. kal. decēbres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Blondo Flauio sal.

Ercunctari quottidie sæpissime de te mihi tandem est renunciātū te Ferrariam concessisse: habereq; perbelle. Quæ res me quanta uoluptate affecerit: considerari abste malo: q̄ dici a me: q̄ te te amore cōplexus sum: ut aliū magis neminē. Quod aut in hanc diem nihil ad me scripseris nō mediocriter sum miratus. Non. n. es nescius: quā mihi iucundæ eē debeāt tuæ secūdæ res oēs: quas æquæ mihi atq; tibi secūdās semper iudicarem. I. atq; tuæ liberalitatis munus erit: si me fecerit q̄primū certiorē de omni statu tuo: quē indies ab immortalī deo magis magisq; fortunari nō solū cupio: sed etiā opto. Vale & clarissimo philosopho Nicolao Varro: & eloquentissimo uiro Guaryno Veronēsi salutē meo noīe plurimā dicito. Ex mediolano. vii. kal. decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Ioanni Aurispæ sal.

Retensis quidam auceps qui nomine tui principis accipites ad Cæsare hūc nostrū nuper donotulerat: fecit me certiorē te modo e Romana curia Ferrariā reuertisse. Itaq; mei sum officii arbitratus: ut te uiserem meis lris. & de omni meo statu doctiorē facerē. Oium primū quod tibi esse non ingratum existimo: & ualeo ipse quidē: & huic humanissimo principi sum carissimus. Nummorum aut tantundē mihi nūc est: quantū antea semper: hoc est æque ac mihi πὸ ἀλύσιον ὀφείλει πὸ ἀλύσιον magis delector hospiuo. Et hæc de me. Cupio nuncios uerbis meis nro amicissimo Blondo Flauio me posteaq; a nobis abiit quædā scripserisse: quæ Gaspari suo uel nro potius nō iutilia fore sit putaturus. Hæc mittā ad eū: cū me docuerit: quē tandem in portum omnino se receperit. Itaq; uelim etiā ex te scire: & qd agat: & quo in statu res suas collocarit: sit ne in Romanā curiā p̄fecturus: an istic futurus diutius. Idem quoq; ut de te ipso intelligam: facito: quo sciā: quo in loco te sint nostræ lrae offensuræ: præterea si quid noui es nactus: qd maxime mufax inter sit: cura ut norim: uel potius: ut id mihi cōe sit tecū. Vale ex Mediolano. vi. kal. decēbres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Ciccho calabro ducali secretario sal.

E tuæ perhumanæ amicissimæq; litteræ nō modo recrearūt sed etiā mirifice refecerunt. Nec dubito: q̄ scripsisti ex snia esse a te icripta mō quēadmodū ipse benigne cupis: ita etiā reliq; iussa principis exequantur. Vale ex mediolano. vi. kal. decēbres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Ciccho calabro ducali secretario sal.

E re pecuniaria quid mihi sperandum sit: nos satis intelligo. Conueni utrunq; Antonium: & Bossium & Longum: quorum alter pecuniam dicit nondum esse allatam. At iongus addit nihil etiam de ea mihi sperandū esse. Nam illam omnem deberi atque decretam esse auunculo tuo Angelo Simonetæ. Itaque te rogo: des operam: ne diutius res trahatur. Vale ex Mediolano. vi. kalen. Decembres. M. cccc. l.

LIBER

Franciscus philelfus Ioanni calabro sal.

r Eddidi tuas litteras Antonio longo: quibus his lectis mihi respondit diligentissime ad sese de me scriptum: ac se cupere mihi admodum gratificari: sed nequaquam posse. Nam sibi eiusmodi pecunias esse nullas. Itaque aliunde consuli oportere. quoniam quicquid nummorum ex papienti illa ratione in hanc urbem afferetur: id omne constitutum esse Angelo Simonetæ auunculo tuo. Tibi autem mihi Ioannes habeo gratias: qui quantum in te fuit: uoluntati meæ satisfecisti cumulatissime. Vale ex Mediolano. vi. Kalen. decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Petro Thomasio philosopho ac medico. S. P. D.

n Osti eam esse sapientum uirorum sententiam: nihil accidere perniciosius senectuti quam animi relaxationem. Ea enim ingenii uis quam iuuentæ feruor excitabat: iam spiritali sanguinis fomento ueluti tepescente paulatim habet: ubi diligentia & perpetuo quodam studio minus acuatur. Itaque non absurda monent: qui præcipiunt esse in huiusmodi ætate labores corporis minuendos ad augendos autem animi. Quamquam haud scio quam oiosa uita cõducatur corpori. Videmus certe apud Homerum Nestorem & animi & corporis uiribus æque delectari: Ego autem puto in omni ætate medicocritatem esse seruandum: & ita agendum: ut nihil nimis: nihil parum. Intentionem remissione censeo condendum. At relaxari qui uelit: languidæ cuiusdam pecudis simillimum iudico. Quorum hæc iam pridem nihil ad me scribis uel quam plurimis litteris prouocatus. Nihil esse in causa aliud opinor quam senium. Quare te rogo: ut & tui & musarum iam incipias reminisci. Mihi quoque aliquid respõde: ne uel senectutem in te accusem uel obliuionem: uel negligentiam. Vale ex Mediolano. vi. kal. decẽ. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Aenæ Siluio episcopo Senensi sal.

a Cæpi te Senæ declaratum episcopum: quod & tibi: & senensibus uæhemeter gratulor. Vtrisque enim recte consultum puto. Nam & tu uiues in patria: uiues cum tuis: uiues tranquille: uiues cum dignitate: & Senenses eum pontificem sunt adepti: qui sit integerrimus: innocētissimus: doctissimus. Reliquum est: ut quandoquidem liberale tandem otium nactus es: ea bona: quæ tibi natura quæ affluētissime largita sunt: & obierues & colas. Vales ingenio eruditione: eloquentia. Hæc tibi sũt omnia excitanda. Curandum quoque: ut non tibi solum sed bonis omnibus. non modo uiuis: atque præsentibus: sed uniuersæ quoque posteritati natus uideare. Videre nonnullos consueuimus: qui in paupertate frugis industrii extiterunt. At idem ubi rebus lætioribus uti cœpissent: cum dignitate & opibus desidiam etiam am admitterunt & negligentiam. Quod & si de te minime uerendum arbitror: facit tamen incredibile amor erga te meus: ut uel currentem adortari audeam. Si cum esses & episcopus tergestinus: & Regis Romanorum secretarius: ac idem sæpissimæ pro illo principe orator: tum ad pontificem maximum tum ad Florentissimas orbis terrarum respublicas ac dominos: semper aliquid egregium lecturabas: dicebas: scribebas. Quid te nunc agere oportet tanta leuatum laborum mole. Non in obsecro pati: ut uel punctum aliquod temporis tibi uacuum labatur. Non parum prodesse poteris & tuis & alienis: si tuos grauissimos cogitatus acutissimamque inuenta litterarum monumentis commẽdabis. Pone tibi ante oculos pontificem nostrum Ambrosium: Aurelium Augustinum: Ioannem Chrysostimum: turumque Gregorium qui cum ipsi quoque essent episcopi & infinitis fere occupationibus obruti: quod tamen & quæta quæque salutifera uolumina lucubrarunt. Quid enim aut magnum Basilium: aut Eusebium: Hieronymum abbates meminero: quoque pœne infinitis elegantissimisque libris & Italia pollet: & Græcia. Christianique omnes mirifice iuuantur. Sed longior sum: quam debeo: præsertim tecum pontifice prudentissimo. Vale ex mediolano. vi. Kalen. decembres. M. cccc. l.

Francisci philelfi Epistolarum Liber Octauus.

Franciscus philelfus Renato Regi. S. P. D.

I Ioannes Marius filius cum nup̄ mediolanum mei uiscerum gratia redisset: cum aduentu suo cupienti & exoptati mihi uoluptate maximam attulit: tum eo iucundior fuit quod se tibi carissimum esse declarauit. & id quod multis erga se tuis ac pulcherrimis beneficiis. Quid. n. adolescenti ad uirtutem uel nato uel contendenti fortunatus possit contingere: quod eius principis uti consuetudine: apud quem uersari non minus sit honorificum: quam si uictuosum. Vt. n. nulla utilitas in bonis censenda est: quod honestate careat: sic in actiua atque ciuili uita honestum id amplectendum in primis arbitror: quod emolumenti ratione non alpernet. Nam illud honestum: quod philosophi gloriam sibi duntaxat proponentes coluerunt: etsi erat amplissimum: tamen quia nullam habebat uim utilitatis admixta: a ciuili uiuendi cultu: & ab omni reipublicæ administratione reiectum est. Quare cum uideo esse apud te meo & honestati simul & utilitati locum non possum medius fidus non lætari: cum eius: tum etiam tua causa: cuius laudi uæhemeter faueo. Ego tibi rex Renate non mediocriter sum affectus: quippe quem audiam uis uirtutibus præditum: quæ maxime sunt in rege humanitate: munificentiæ: & studio disciplinæ. Nam quæque semina quædam uirtutis sunt nobis natura inlita: ea tamen. doctrina mirifice coalescunt: & speciosissime efflorescunt.

scunt. itaq; laudantur a uiris sapientissimis Cyrus. Alexander. caesar quod essent doctissime eruditi. qđ si natura quadam omnis incenditur ad sciendi cognitionem quanto id magis nitere debet in regibus qui ueluti quaedam optimae nature deiq; simulachra habentur in terris. At humanitas cum delectat in omnibus tum in principibus & regibus maxime qui quo excellentiores sunt inter homines eo magis debent humanitate caeteris antecellere. itaq; humanitatem tuam mansuetudinem facilitatem. cū audio ab omnibus praedicari dignus mihi unus existimaris. quem nulla hominum facundia nulla sapientū uirorum ingenia nulla monumenta litterarum conticescant. Liberalitatem autem & munificentiam tuam & si iam pridem & uiua & eadem omnium uoce atq; audatione audierā celebrari eam tamen cū sū expertus in filio te huiusmodi esse statuto cuius uitam & incolumitatem debeant sapientes omnes & eloquentissimi uiri tum uitam sibi tum etiam incolumitatem opinari. Et facis tu quidem recte q te benignum & beneficum semper uelis. Vix est enim alia uirtus ulla quae munificentiae praestet in conciliandis hominum studiis atq; beniuolentia. Preterea quid aliud habent boni fastigia principatum ac regnorum: quo illorum Praelides caeteris hominibus uideantur beatiore nisi ut his dandi & benefaciendi probatis uiris facilior sit facultas. Quanto igitur dandi atq; donandi munere diligentior fueris tanto te magis principatum dignum ostendis tum caeteros omnis aut rapis in amorem tui. aut ad te amandum facis ardentiores. His ergo tam praclaris regalibusq; cum te ornatum esse intelligo Rex Renate. aequiore patior animo absentiam dilectissimi filii. praesertim cum animaduerto filii utilitatem cum tua & utilitate & uoluptate coniunctam esse. Non enim is tibi parum prodesse queat ad graece disciplinae praereptionem. qua te iure delectari audio ac laetor. Reliquum est ut intelligas me totum esse in filio. Quare quicquid in hunc humanitatis tuae benignitatisq; contuleris id omne in meipsum abste locatum iudicabis. Vale Rex optime. Ex Mediolano .vi. kal. Decembres a Natali Christiāo anno. M. cccc. l.

Franciscus philelfus. Thomae fraxoso Sagone praefecto sal.

Um iohannes marius filius ad te iret non ei potui nihil litterarum dare quibus intelligeres te mihi facturum rem gratissimā si meo et nomine & libenter & phumae. ut bonos & eruditos soles eū exceperis: Nolim tamen hmoi benignitatis officium uenale mihi pposuisse uidearis Quare conuiuia illa mea nisi ex uetere occupatiōe omnino ascripseris iuri tuo si minus reddidisti meo nomine ioāni ferufino clarissimo iurēscōsulto aut Nicolao cebae. qprimū ut reddas rogo. Vale ex Mediolano. .vi. kal. decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Baptiste Schacae Barocio sal.

Vod rebus meis utaris familiariter nequaquam tibi uicio do. Nam ut graeci dicunt τὰ τὸ ὄψι & ὄψικθεν Sed quod ita utaris ut mihi icōmodes minie laudo. Tu mea oia carmine ita hēf apd te ut eoz mihi nullū eē reliquū exēplū uelle. uidearis. itaq; qđ sū carminū opus aggressus frustra aggressus uidear: si ita mihi te familiarē praestiteris ut non tua tibi solū sed mea et eē tua uolueris. Quod ne turpiter usu ueniat facito. mea oia carmina ad me qprimū redeant. Reliquisti enim eorum apud me nihil. Vale mediolani ex aedibus nostris: v. kal. Decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus. mēmo Gaze episcopo crassetano sal.

Abriele mirabili qui tibi has lras reddidit utor iā multos annos familiarissime: & summa ē mihi cū eo amicitia: is nomine ducis Sphortiae it legatus ad Alphōsum Regem legatione libera. Quare cum istac eēt iter facturū nō potui nihil ei dare ad te litterarū ut & te Gabriel: & tu gabrielem nosse. Vale ex mediolano. .iii. kal. decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus. Baptiste Schacae Barocio sal.

Vantum uideor intelligere maius te Dauum haberi q̄ Oedipoda: qui tñ uterq; dici possis Carmina in qua mea mihi qprimū reddito. Quod si meae litterarū notae fortasse te delectant tuis etiam ego contentus sim Quod si neque mea ad me dederis nec alia ratione satiffeceris officio tuo iur mihi uel castigandus uel apertius monendus uideare: Vale mediolai. ex aedibus nostris: pridie kal. decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus. Galeoto frumento sal.

Eddite mihi sunt suauissime littere tuae quas libenter accepi diligentissimeq; perlegi: Francisco Aleardo nobili & disertissimo adolescētī habeo gratias immortalis. q; eum amet cui se no uult esse carissimum: Et Veronam & uniuersam ueronensem nobilitatem maximi facio delectorq; eius consuetudine plurimam Sunt enim natura ueronenses tui omnes perhumani atq; liberales & ad bonarum artium studia ita accōmodati. ut nulli hoium generi cedant itaq; tibi me Galeote: quem uideam mei amantissimum. non uerebor perspicuum reddere sniam animi mei quamuis mihi ante hanc diem nunq; sis cognitus: facito intelligam summā totius rei quo certi quod offeratur ubi in tellexero possim non obscure uoluntati tuae gratificari quam & esse & fore eandem mihi pertinacissimē decreui. nolim me tamen prudentie minus q̄ sapientie laudatum iri. Vale ex mediolano pridie kalendas decembres: M. cccc. l.

Franciscus philelfus Andree alamano sal.

Vo te magis idies pspicio. eo mihi humanitas tua ingenioq; fecūditas dilucidior fit & clarior
 q Me tuæ pxime ifæ mirūmodum delectauit quippe quæ nō minus amoris plenæ sūmi erga
 me tui. q̄diferentissimæ uisæ sunt: illud at̄ mihi molestū fuit quod hæ puenerint ad me quo tem
 poris momento uir integerrimus religiosissimusq; sacerdos frater Marianus is qui tibi reddidit hanc
 epistolam erat continuo decessurus ad uos. itaq; non potui quod uoluissē: ad ea respondere: quæ tū
 de uirtute: tum de fortuna locutus es. Sed respondebo postea. cum quid ocii nactus fuero. & si hoc mi
 hi uix unq̄ datur oīo. interim te moneo atq; hortor: ut nihil existimes humanis in rebus uni uirtuti an
 teponēdum. Hæc enim sola uiget sapit: estq; immortalis: Reliqua omnia & uana sunt & fragilia: planeq;
 caduca. Quod si tecum diligenter animo uoluptatibus: tibi Salmacis datura sit spolia. nō tu illi. Aristo
 telē de re domestica uehæmenter expecto. Aretinus iohannes is qui tuas mihi litteras reddidit renūcia
 uit nomine tuo esse amantissimū me: id quod sūma cum uoluptate au
 diui. Vale ex mediolano. iiii. nonas decembres. M. cccc. l.

Franciscus philefusus Andreae Alamano sal.

Vod nudiussēptimus respondere oīo tibi non potui idq; ob nuncii uelociorem ābitionē. res
 q pondēbo in presentia minime auare. idq; si minus fortasse ex snia tua at amice tamen: & ut ar
 bitror. uero Primū autem de me dicam quod abste ultimo loco quæsitum est: Cupis enim sci
 re quid agam quæ sit uitæ institutio & i quam philosophorum sectam deuenerim. Si ad unum hoc res
 pondero quod de phiā scripsisti & institutum meum & actionem uitæ facile cognoscas. Cum multæ
 sint philosophorum sectæ quippe quas alii nouem alii decem existimarunt. & marcus omnium latino
 rum doctissimus & græcorum inferios nomine quinque & quadraginta numero est complexus ego
 illam maxime disciplinam sequor & sequutus sum semper: quam ab Anthistere profectam ampli
 cauit zeno perfecit Chrisippus. illud duntaxat in bonis duco quod honestū sit. Honestum autem ipsū
 sua ipsius ui atq; dignitate non populari gloria definitio. Vt aut̄ sentio: ita & loquor. uiuo. Præter ho
 mines impuros ac flagitiosos odi in uita neminem. Eos autem omnis qui præferunt ulla simulachra
 uirtutis diligere obseruareq; consueui. Huius autem uitæ institutum cum ad alia plæræq; digna laude:
 tum ad satyras scribendas me compulit quo p uituperatiōem improborum hominum & laudatiōē
 innocentium præstantissimorq; uirorum cunctos ad uirtutē capessenda adhortarer aflatioq; auerte
 rem: Quæ autem corpori sunt aut fortunæ quam fabulantur tributa cōmoda tantum uel colenda uel
 admittenda censeo: quoad eorum usus uirtuti expediat: Nam neq; uirtutem incultam & squalidā. ne
 q; nitidam nimis & elegantem probō: Qua ductus sententia. quæ mihi natura largita sunt corporis ad
 probitatem adiumenta si qua tandem largita sunt ea quantum in me fuerit ita tutatus sum ut nihil eor
 um desiderem quæ aut ad dignitatem membrorum aut ad sensum integritatem attinent. Quæ ue
 ro extra corpus posita uirtutis sunt adminicula non tam sequi studiose q̄ ueluti hospitaliter admittere
 didici. Quo fit: ut qui minima fortuna contentus sim ea neq; abūdem nec etiam profus caream. quin
 ea quo magis ab me ueluti negligitur eo se magis præstat obsequentem & ita sequitur ut interdum et̄
 fugienti pudorem iniiciat. Nam omnis actio uitæ meæ instituto respondet. Grandes in me opes: in
 gentesq; pecuniæ florentissimarū italiæ ciuitatum & munificētissimorum principum muneribus sūt
 collatæ. At mihi quōttidie est tandem ac si nihil unq̄ collatum fuerit. Et cum nihil sit nihil tamē deest
 ita mecum agitur diuina quadam benignitate. ut qui prope nihil habeam uidear omnia quodammo
 do possidere. Satis me locupletem semper opulentumq; fori duxi si consilia & cogitationes omnis ad
 uirtutem Deumq; referrem. Quid enim deesse cuiq; potest qui uirtute comite utatur ad Deum. Nul
 la sane uidetur mihi neq; censenda uirtus neq; nominanda. quæ ad Deum tanquam ad summum incō
 mutabileq; bonum non feratur. Hanc ego potius q̄ quorundam stoicorq; humanā gloriā popularis
 illius & fucata honestatis nomine uenebantur sententiam sequens non q̄ stultis hominibus sed q̄ sa
 pientibus Deoq; probatū iri putem ita bonū iudico. ut aliud nihil ponam in bonis. nec inanem gloriā
 huius mundi sed ueram illam ac celestem mihi ppono gloriā. Quare quid de me stulti uel sentiant
 uel loquantur non tam negligo q̄ cōtēno neq; honorē facio pluris q̄ ignominia si ab improbis cōferat̄
 nullius infani minas aut insidias pertimesco. Me in omnis impuros & perditos æquæ acerrimum ho
 stem præbeo. Bonos autem & honestatis studiosos. atq; tui similes unice diligo & admiror. Et hæc q̄
 dē de me iā hinc tadē eatur in messē tuam. Ego ex tuis litteris quas in hanc diem binas ad me dedisti
 totū te uidere penitusq; inspicere uisus sum. Tuo sum ingenio nō mediocriter delectatus. nā & fecū
 ditissima pbitatis sæmina & eloquētie uim nō mediocrē in te natura inesse aīaduerti. Sed adolescentiæ
 furor ita in te exæstuat ut pturbationū ignibus nescio quo pacto minorē te p̄stes id aut̄ uicio tibi dare
 non ausim. non enim me latet rationis usum diem solere afferre atq; affirmare. neq; prudentes nasci
 mur nec sapientes. Alterum doctrina gignit alterum longissimi usus temporis & multarum uariarūq;
 rerum præbet experientia. Quādiu augetur sēsus augetur et̄ appetitus q̄ uæhementiore quodā ipe
 tu agitari rationi. quam sequi ducem debent. resistent atq; aduersantur. Quo fit. ut quod factū optimū

sequendūq; dicta ratio id appetitus deprauatio perinde atq; malum aspernetur ac nolit. Hic omnis in
 continentie manat furor. qui nos precipites scientis uidentisq; agat in miserimā ruinā exitii. Quid in
 quam de te sentiam. quid uelim intelligis Video tibi ppitiam admodū ac benignā adesse naturā inna-
 ta habes plerāq; omnia ad uirtutē ad iumenta. Dexteritate ingenii uales plurimū. sed hęc ipsa uel in-
 nata item aliqua uis perturbationum uel deprauata quædam consuetudo nescio quo nam pacto quan-
 tum uideor quidem ex tuis litteris consequi: non parum impedit. fateris quod honestum sit id esse ita
 bonum ut aliud prope nihil existimandum in bonis ducas. Deinde subdis te ita uiuere ut ea sola admi-
 reris: quæ pleriq; mortales cum se illa maxime tenere arbitrant̄ præcipue in bonis admittunt: ac nūc
 rant. Hi scilicet uel corporis uoluptate uel emolumentō bonum definiētes. quasi uirtutis nomen & ina-
 ne sūt: & caducum: & aliud nihil humano generi allaturum preter laborem atq; egritudinem. Hęc enī
 sententia tuis uerbis quibus in epistola ulus es. facile colligitur eoq; tādē omnis tua quasi ad optimū
 quendam rerum omnium finem tendit oratio. Vt tibi uoluptatē in primis profuisse uelle uideris hęc
 ego ab humana foelicitate nequaquā omnino reiicio sed ita in ea censeo inesse ut foelicitatē ueluti cōdi-
 at non efficiat Nam de foelicitate non idē fenserunt oēs. sed hanc alii natura effici putauerunt. ut & ma-
 gni & parui natura efficiuntur atq; alio alii colore. Alii disciplina id contingere posse argumentat̄: eē. n.
 scientiā quadā foelicitatē. nam scire foelicitatem idē opiantur atq; foelicem esse ut eloquentiam ora-
 torem esse ostendit: Alii exercitationi cuiusdam foelicitatem dederunt permulta enim sunt quæ neque
 natura nobis insunt neq; doctrina comparant̄. sed exercitatiōe quam consuetudineq; assequimur: nec
 me latet quosdam existimasse foelices hoīes reddi diuino quoddā afflatu qualis dictos legimus vii. u. φ. ο.
 λητ̄ τ̄ ο υ β & τ̄ ε δ̄ λ η π̄ τ̄ ο υ β eos q; ab deo essent nymphaq; corepti: ex quorū numero fuisse tradūt
 Tiresiā. Amphiazē. Calchātā. Ligurgū. nūmāpō. omniscq; syllabas. pleriq; et̄ sūt q; uirā oēm foelicitatis
 fortuna definiāt nec differre qcq; inter se uolūt fortunatū atq; foelicē hoīem. Naturā ualere plurimū
 ad foelicitatē nō sum nescius quāquidē et̄ ad uirtutē q; sine foelix eē nemo pōt. uī habet nō mediocrē
 Sed ut omnino non nascimur ita et̄ nec foelices perpulchrū ē. uirtutē discedere. sed lōge pulchrius lon-
 geq; præstātius rear uti uirtute. non. n. qui cum discederit cōtinuo fit uir bonus nisi usus quidā assiduus
 exercitatiōis accesserit. Nec ociosam uirtutē probē nec dormitantē foelicitatē: sed uigilantē potius &
 aliqd sp̄ magnū præclarāq; agentē. nā quo pacto illū foelicē arbitremur qui neq; intelligat. nec agat qc-
 q; humano dignū ingenio. Diuinū aut̄ spiritū q; suscipiūt si qui tandē eū suscipiunt. nō illos sua. sed diui-
 na foelicitate diuinos iudico. Secunda fortuna quæ dicitur qui foelicitatē censent contineri si idē for-
 tunā dicit̄ quod numeris suis omnibus cumulatā pfectāq; prudētiā Hi uirtutē maxime laudant. At in
 his infirmis fragilibusq; rebus. quæ omni mutabilitati p̄p̄e sunt subiecte sūmam fortunam ponē
 nihil ē qd̄ accedat ad uirtutē proprius. Momētaneas autē res hmōi planeq; caducas ita oñdis p̄bare ti-
 bi ut aliud nihil iucundus putes. Et erras tu qd̄ plurimū si ita sentis ut loqueris. qui de foelicitate sūt. exi-
 quisitius diligētiusq; loquuti. eā tribus in rebus positā crediderūt. Nam alii prudētiā sūmū bonū eē di-
 xerunt. eandē hi quidē prudētiā appellantes. q; sapientiā quæ tota in ueri inuestigatiōe cognitioneq; cō-
 silit. Alii uirtute actiua cōstare foelicitatē: alii uoluptate putauerūt: primū illud foelicitatis genus totū ē
 animi qui dum ueritatē cōtēplatur & Deū reliqua oīa p̄ nihilo ducēs se ipso cōtētus ē nullius re indi-
 gēs planeq; beatus. Qui actiōis moxq; uirtutē adamarunt se hoīes eē meminerūt. itaq; nō animi solū
 sed corporis quoq; hndā esse rationē iuadēt. Voluptatē duplicē eē simus alterā animi alterā corporis
 Cyrenaicus Aristipus uoluptate corporis sūmū bonū cōstare existimauit. quā ipsa inre utrāq; uolupta-
 tē secutus ē epicurus q; quis improbet̄ a multis uideo tñ ab illo eā uoluptatē maxime omniū laudari:
 quæ sit animi: quæ sapientiā uirtutemq; cōsequat̄. Et quæ alia foelicitas nostra nobis christianis futura
 e. cum. Deum corā p̄sentēq; uidere cōtēplariq; licebit. Nō ne immēsum quoddā & infinitū gaudium:
 id at̄ oē gaudiū nō ne uel iucundus fiat uel cumulatius. cum animo corpus fuerit restitutū cū homines
 omni ex parte puri defocatiq; reuiscēt: Nec. n. aspernat̄ Deus honestas corporis uoluptates. qui cū gu-
 stasset noluit bibere. Qui corporis suiq; oblitus solā animi uoluptatē sequit̄ is hēt cōe quidā cum Py-
 thagora & Socrate: quorū alterū in cōtēplatiōe superioris. alterū in actiōe inferioris uitæ maxima cum
 uoluptate uersatum accepimus: q; quomō corporis obliuisci queat nō intelligo qui uel se ipsum nosse
 uel aliquid recte agere instituerit Qui uero ita expētēdam putat corporis uoluptatem: ut nihil habe-
 at cum uirtute coniunctum nihil cum sapientia. is mihi nō multū a languida quapiam & inerti pecude
 uidetur differre. sed qui ita sese pareat ut animi per q̄ diligentissime persequatur & corporis item rectā
 uoluptatem non aspernetur Hunc eo maiore laude dignum puto quo illustrius est totum curare ho-
 minem q; alteram hominis partem siquidem neq; solus animus homo ē nec corpus solum sed q; certo
 constat & animo & corpore. Quo quidem meo prolixiore sermone satis superq; mi Andrea uideris
 admonitus. quid ego in epistola tua desiderarim. Vidi abs te disertissime uim naturamq; honestatis la-
 udari. cuius etiam testudiosum facile declarasti. deinde in illam cōmodorū uoluptatisq; rationē nescio
 q; ita delapsus es ut uirtutē oēm q̄li contēnēdā. despiciendā: & nihil oīo faciēdam assereres Quæ q; te
 simulatione qdā potius scripsisse reor: quo me ad respōdēdū ueluti puocares: Volui tamen senex &
 Philefus ut tu adolescēs & alamanus ex me quoq; intelligeres quæ tibi non eē ignota credideri oīum
 primum eē a studēdū sic artibus animi ut nullius omnino partis aut ignarus sis. aut negligens deinde

corporis esse habendam curam quæ animi naturæ dignitatiq; respondeat quæ si feceris sicuti certe facies non difficile futurum existimo: ut totius hominis tuæq; uoluptate quæ suauissime perfruaris. Vale ex mediolano. vi. idus decembres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Sphortizæ secundo sal.

P Eto abs te in maiorē modū: ut & quæ mihi curam recepisti: & ex proximis meis litteris audire potuisti. id apud patrem tuū præstantissimū & munificentissimū principem quæ primū & quæ optime cōficias. Hac mihi re neq; gratius quicq;: neq; magis necessarium præstare potes. Vale ex mediolano. pridie idus Decembres. M. cccc. l.

Franciscus philelfus. Salutē Dicit plurimā Sphortizæ secundo.

P Etiam abs te proximis litteris secundum quæ etiā nunc tertiu & peto & te quoq; si pateris rogo ut rem meā apud principē nr̄um munificentissimum patrē tuū ubi minus confeceris cōficias ut mihi abiēs corā recepisti in hūc diē neq; tu respōdisti quicq;: nec ex alio sum certior factus quid egeris aut nō egeris. itaq; aut responde quæ primū. aut equū mitte quo uehar ad uos. Nā si ad uos uenero facile futuzē suspicor. ne uacuum mediolanū repetā. præsertim cū iam instet Natalis xp̄ianus q; principē solent ad beneficentiā exhortari. Vale ex mediolano. decimoquinto. Kal. ianu. M. cccc. l.

Franciscus philelfus Salutē plurimā dicit Facino forobro nunciano.

U Ideo te nimis lautū factū: q; nihil respōdeas ne amicis quidem Deus malefaciat istis nūmis: q; bō ita superbus redderis. ut nos. s. mores cōtēnas præ te. Quod si scires tibi rē eē cū satyro. n̄ mō nō taceres: sed eēs loq̄tate ipsa loq̄tior. Si mihi equus eēt: aduolare ad uos quæ primū ut quæ uos amici negligitis. ego p̄sens uel efficere uel cōficere Vale ex mediolano. xv. kal. ianua. M. cccc. l.

Franciscus philelfus. Nicodemo tranchedino Salutē plurimā dicit:

Q Vod & princeps nr̄ fran. Spho. tibi abeunti iusserat: & ipse uerbis plurib; abs te peti si minus i hāc diē cōficere potuisti. ut cōficias tādē cupio. hac. n. una re neq; gratius quicq; p̄stā queas nec eēt iucūdius. At q; beneficiū illud quis nō libēter cōferat quæ i is que cōferamus maximi sit facturus. & eo tñ usurus nō sit. Sic enim tamen sumus liberales ut ex hmōi nr̄a liberalitate neq; molestia neq; incōmodi quicq; accipimus. Tenes quid uelim. Vale ex mediolano. xv. kal. ianuaris. M. cccc. l.

Franciscus philelfus facino forobro nunciano salu.

S Icōmode fieri abste pōt. huc hodie uenias peto. Sū. n. tecū quedā cōmētaturus. Quare uelī ne differas. neq; cōmitas ut te potius excusandū cūctatiōis quā laudādū p̄peratiōis ondas. Vale mediolani ex ædibus nostris Kal. ianuaris. anno a Natali xp̄iano. M. cccc. li:

Franciscus philelfus. S. D. P. ioanni mario filio:

P Osteaq; a nobis abiisti. de te nihil accepimus. itaq; nō possumus nō uereri ne quid tibi quæ nōst. mus acciderit. Nā hospes ille ad quē diuerteras nocte cuius pximo die hinc p̄fectus es mediolanū mō ueniens renunciauit te cū es apud se hospitatus. uinum eē e stomacho laborare & de caupone questum apud quē prādisses. Quare uelim me facias de te tuisq; consiliis certiorē. nam si uales quid istic tēpus inaniter teras nescio sin minus uales danda ē opera ne tua negligentia sis peiore cōditione. Vale ex mediolano. y. idus ianuaris. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Andræ almano salu.

C Vm nihil in hāc diē te uideo meis ad te litteris nr̄dusse. facile adducor ut credā te τὴν ἡμέραν / nōn τὸ πρῶτον ἵδεις. ἀλλὰ ἔτι αἰ quā ipse quæ faciendā putē. potuisti ex pxima lōgiore illa epistola n̄ difficile nosce. ignosco at tibi quippe q; nō mō uxore duxeris: cui obieq; te τὸν ἕν ἔμῳ non oīo absurdū ē. mō mediocriter oīa. Vale ex mediolano quarto idus ianuaris. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Laurentio Gyni filio salu:

N On possum officiū tuū nō accusare: q; tā diu silentiū egeris. Nec. n. mei oblitus eē dēs quē mirifice diligere cōsueuisti. nec eēt pytagoreus factus es tam repēte: q; eloquutionis studio maximo oīum inseruire didiceris: nec te superbū factū ego puto. q; humanitate & māsuētudine nemini cædas. itaq; si te iure accusatū malis facito p̄pediem intelligā quid in cā fuerit: ut tanto silentio te dedideris. Vale ex mediolano idibus ianuariis. M. cccc. li:

Franciscus philelfus Augustino Dato salu.

N Villa rōe adduci possum qn credā te mei eē amatissimū. a quo sis pulcherrimæ istitutus. sed non possum nō mirari. q; nihil litteris obsterpas. q; quottidie cū apud uos agerē me pulcherrimis tuis suauissimisq; epistolis ueluti lacefferes. Nūc uero totus es mutus: q; quo es factus lingua solutiore: eo te loquatiorem eē oportuit. Vale ex mediolano idibus ianuariis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus. S. D. P. francisco patricio.

Q Vam de te philelfus sit benemeritus: eloquentiæ & erūditiōis nomen: q; es per omnem italiā non mediocre neq; obscurum adeptus facile declarat. Quo fit ut non nescius esse debeas quæ te gratum causa oporteat. quod enim maius in quemquam beneficium conferri potest quā disciplinæ & eloquentiæ quibus rebus non modo cæteris omnibus animantibus. sed ipsi quoque præstamus hominibus qui nihil supra hominem sapiunt. Desidero igitur officium tuum his in rebus a nobis uel institutus es uel cōfirmatus: ni tacendi fortasse quæ loquendi artē profiteri malit Vale ex

Mediolano idibus ianuariis. M.cccc.li.

Franciscus Philelfus Ioanni Simonetæ sal.

Vnquã me de te mea fefellit opinio: q̄ non minus me dilligas q̄ ab me amari itellexeris: amor autẽ erga te meus quãtus sit. nõ re minnsiq̄ opinione cognosces. Emori malim q̄ iuri igratus iudicari Beneficio affecti q̄ sese ingratitude accusari noluerunt. alii aurũ & argetũ alii marga rigitas & gẽmas: alii aliud fortunæ bonũ qd̄ dicit̄ retribuere cõsuerũt. Ego at̄ beneficos didici quantũ & humanũ & meũ prestare potest ingeniũ ex hominibus deos reddere. & ea imortalitate donare: quã laudis gloriæq̄ æternitas asferre solet. Quid de me tibi sperandũ sit liquido potes aiauertere Tuum at̄ munus ẽ: ut quod p̄pediẽ fore significasti id ita fiat: ut non illud uetus ac Virgiliĩ puerbiũ incurisse uideatur. Tardẽ uenere bubulci. Nihil est enim necessitate potentius: Vale ex Mediolano. decimo Kalen. februaryas. M.cccc.li.

Franciscus philelfus. Mario' filio sal.

Vm præsbyter iste florētinus q̄ has tibi litteras r̄ddidit. eẽt finariũ redditũrus: petiit si quid es set q̄ scribere ad te uellẽ. id fidei suæ diligẽtiãq̄ credẽ itaq̄ ex eo audies mentẽ meã de rebus eius eandẽ scilicet: quã ex p̄ximis litteris quas redditas tibi arbitror accipere potuisti Franciscus ille alexandrinus eruditissimus medicus improbat uæhementer cũctationẽ tuã nõ solum istic sed etiam Massiliã. Hortaturq̄ ut Renatum Regem: qui te plurimum diligit assidue sequaris. Sic enim & dignitatem simul & rem non mediocriter assequuturum. Quod ut facias non solum probo sed etiam iubeo Mariam nurum & neptem ioannam bene ualere opto. Vale ex mediolano. vii. Kalen. februaryas. M.cccc.li.

Fran. phi. Sphortiaẽ secundo sal.

Vdio Matthiam tuum uel nostrum potius ex patria reuertisse. Quod cum & eius & tua causa. qui hominem uæhementer diligis. tum item meã non possum plurimũ nõ lætari: quippe q̄ nequaquã dubitem istum secũ atulisse Strabonem quẽ disertissimus Blundus flauius egoq̄ tã sæpe ac multum non petiuimus ab eo solum: sed summo studio petiuimus orauimus. obsecrauimus: nec. n. adduci possum ut Strabo esse Triui coniectum in sempiternas tenebras nam non inhumanitẽ libertatẽq̄ Matthiã. itaq̄ rogo te isti nuncios uerbis meis iucũdum esse mihi redditum suum ad te. uerum multo fore iucundiorẽ: si Strabonem ad philelfum suum quamprimũ dederit. De re pecuniaria heri scripsi ad principem Antonius hic longus longã mihi spẽ dat quam ego quod ad nostrum Gasparem eruditissimum medicum scripsi. præcio emere nullo pacto institui. Vale spes mea ex mediolano pridie Kal. februaryas : M.cccc.li.

Franciscus philelfus. S.D.P. Lanceloto Cardinali Leucosiaẽ.

Vm te libertati tuã ac pristina dignitati tuã restitutũ accepissem. uix dici quæat. quanta sum laticia gaudiõq̄ affectus. nõ eni potuerã nõ dolere te talẽ tantũq̄ pontificẽ coniectũ in carcerem: qui bonõq̄ omnium innocẽtiũq̄ uiroq̄ & pfugium esses & portus itaq̄ tibi amplissimo patri maiorẽ inmodũ gratulor mihi autem lætor plurimum q̄ dolorem quem ex indigna tua captiuitate acerbissimum acceperam audia nuper istiusmodi liberatio tua in maximam mihi uoluptatem uerterit. Vale ex mediolano. Kal. febrũ.

Franciscus philelfus Blasio axeretenfi equiti aurato.

Am est in lumine. itaq̄ a te peto it quas hyeme plantas illas ficulneas ad me dare ueluti periti or agricola noluisi: nunc tandem dare incipias. nisi fortassẽ quod nolim moleste feras res uel las bonas fore tibi communes dãm aliis. nam si pluribus rogari te cupias non possum tibi uereri ne uel inuidiã uel obrectatiõis sis accõsãndus quas quidem perturbatiões indignas arbitror magnitudine animi tui. cupio item plantas priuorum damascenorum: Vale ex mediolano. Quarto nonas Februaryas. M.cccc.li.

Franciscus philelfus tarolo Regi francõq̄. S.D.P.

Vm tuas ego res bellicas diu mecum Rex Karole multumq̄ cogitauĩ unus profecto uisus es quem uniuersa christiana respublica: antis ac tam diuturnis flectibus agitata concupitã exoptatẽq̄ quietis atq̄ tranquillitatis auctorem sit tandem habitura. nam si uerum sine cuiusquam inuidia fateri licet posteaq̄ impia & immanis illa sceleratissima mahumeti secta inualuit nullum est usquam hominum genus. cui plus debeat Christiana religio. q̄ inuictã francorum nobilissimãque uirtuti. Cum reliqui enim fere omnes & Reges & populi christiani ignauo quoddam animi torpere tanquam elanguissent: soli franci inuenti sunt: qui ngenti animo & excelso omnem barbarorum & infidelium impetum non modo sustinuerint. sed represserint: quid inquam repræsserint. immo fuderint fugarint. oppreferint. Nam italiã uires quamquam & ualidã sint & maximã tamen quia nescio quo intelici fato intestinis seditionibus inimicitiisq̄ laborate discere. neque potuerunt omnino nec item possunt ostendere. quantum ui prudentiã: & animi robore uigent florent atque antecellunt. Soli franci. soli francorum principes & reges in omni christiano numero ausi sunt christianã utilitati semper & dignitati consulere. itaque maiore inmodum dolendum erat tantum inualuisse uim demonomum: ut quã una gens esset in nomine christiano. quã ad pietatem & gloriam nata uideretur ea tandiu domesticis cladibus exerceretur. sed sp̄nit interdum Deus eos urgeri auerfis rebus quos hẽt carl

oris idq; ut arbitror. non tam quo experiatur fidem & constantiam hominum quam multo prius no-
 rit quæ futura ut de quo is detur ueluti promerendi materia cumulatior & illustrior. Quare cum Tho-
 bias cum iob cum res tolerantissimus ille: David tantas ac tam intollerabilis ærumnas perpessi sūt quo
 se aduersus Deum gessere submissioris. eo magis illos & ope sua. & suis secundis rebus Deus dignatus
 est. Sic enim deus tū maxime prodest. cum maxime uidetur affligere. tum per huiusmodi calamitates
 atq; cruciatus respiscendi cæteris exemplum afferri solet. Dolendum profecto erat bonis christianis
 Rex karole. quod Christianissimū genus hominū te Rege pientissimo tam diu tam grauitè: tanta ma-
 lorum molle præmeretur. At ego cum me ipsum colligo. & mente diligentius rem uoluto facile uide-
 or intelligere id omne diuino quoddam consilio factum esse: Ostendere Deus uoluit: ut opinor. nullā
 esse humanam potentiam. que p̄priis consiliis atq; adimniculis aut perpetua esse possit aut diuturna
 si diuino presidio careat. Quamobrem iccirco paululum ueluti a francis secedere uisus est: quo & per
 fidelissimi populi flagella infidelibus cunctis minaretur interitum. & cum te francis uenerabiliorē. tū
 uniuersis tuis suisq; hostibus formidabiliorē efficeret. Tua certe pierate. & diuina quadam ope & auxi-
 lio factum ē. ut eos omnis. qui perinde atq; stulti & amentes at te deferant ad sanitatem tua cum gloria
 uideas rediisse. De ipso duce imperatore uexilli fero non mō patritum atq; auitum regnū cū immortalitatis
 nomine recuperasti sed longe id admodū amolificasti. stabilisti. ornasti. Nam si magna res est fe-
 rocissimos anglorum impetus sustinere quanto maior censerī debet Anglos superare prosternare in-
 terimere. Has autem tales tantasq; uictorias ī rebus præsertim desperatis & perditis existimare debes
 neq; tuis. nec ullis humanis opibus te adeptum sed diuina potius quadam mente quæ Christi an sueq;
 reipublice diuturna ægrotatione morboq; confecte tuo scelicissimo ductu. tuis secundissimis auspiciis
 iam tandem succurere mereriq; constituit. Quare te Rex karole etiam atq; etiam rogo. ut quaquā ne-
 q; mei neq; cuiusquā consilii nullius admonitionis nullius cohortationis indiges. pacatis iam & com-
 positis rebus tuis mentem atq; animum tuum omnem ita excites atq; armes ī pestiferos & impios ho-
 stes Christi ut tanto tamq; sempiterno beneficio ornatus non gratitudinis minus lauderis q̄ cæterarū
 omnium uirtutum consuesti: Duo sunt infidelium genera quæ populum christianum maximis de-
 trimentis ærumnisq; affecerunt quotidieq; afficiunt turci & sarrhaceni quæ alteri parua seruorū ma-
 nu ægypto. syria iudea tribus opulētissimis puinciis p̄ nostram negligentiam occupati cyprū. Rodū.
 ac reliquas finitimas insulas indies magis magisq; populantur. Turci uero nulla sua sed xpianorum pe-
 cunia conducto peregrino milite & eo quidem non admodum multo: id sunt bellandi assiduitate asse-
 quuti: ut qui fugitiui scyтарum serui exhorrentibus illis cautibus uasti Caucaſi in præsidia sese ac medi-
 am mendici & famelici recepissent. nunc hinc ut ita dixerim repugnante intra sinum adriaticū nō
 ita longe ab italia confederint. quin si uelint ad paucas horas eo sint traiecturi hos autem qui sunt quib;
 quædam sarrhacenorū propugnacula & si iam pridem christiana uirtus non difficile superare subiu-
 gareq; potuerat iā cum uel imperatus ī eos uel imprudentius sit ut & prudentes illi parati existim-
 tur. Hac una re factum est ut & rex Sigismundus annos natus quattuor & uiginti incautus hostem nō
 omnino incallidum agressus fugæ turpissimæ terga dederit: & Vladislaus rex admodum adolescens
 cum annis superioribus suum maluisset q̄ iohannes uaiuodæ p̄ritissimi ducis qui iam bis & iterum tur-
 cos ingenti clade percusserat consilium sequi cum nō mediocri christiani exercitus detrimento interi-
 erit & anno proximo idem iohannes uaiuoda qui antea sæpe numero trophœa de turcis pulcherrima
 statuisset cum eisdem hostes adhortus fortissime iam plan uertisset in fugam coactus fuerit per suo-
 rum militum incōstantiam: Ceterūq; perfidiam non sine magno christianorū uulnere ab eo bello di-
 scedere. ita fit ut uel imperatorum incitia uel timiditate militum uel dissolutione quodam hostiū con-
 temptu. quos uinci iam pridem & uenire sub hasta aut mactari oportuisset. uictores ipsi insolentesque
 uideantur Eoq; ab his audaciæ itum ē ut cæteris ferè omnibus xpianis pro nihilo habitis solos sibi me-
 tuendos ducant & francos & italos quos alteros sæpe nari alteros uero q̄q; terra nō sine sua maxi-
 ma pernitie pugnantis experti sunt Sed qm̄ nō ignoran uires italicas hoc tempore ut antea sæpe mu-
 tuis inter se odiis ac bellis digladiari soli ipsi franci sunt reliq; quos formident quippe quos audeat post
 tam multas præclarasq; uictorias quas de anglis germanisq; sunt adepti quæ æque inter christianos ti-
 meant hostem habere neminē. Vnde cum sciant uirtutē francorum ociosam natura esse non posse
 & eosdē præterea: iustas habere causas ulciscendi summam inde in sese malum breui putant emanatu-
 rū præsertim eodem uno te rege fortissimo & belli duce sapientissimo & prudentissimo castroz ipe-
 ratore & uiro plane optimo & hominibus simul deoq; carissimo. Quæ cū ita sint reliqua tria eē aiad
 uerto q̄ ondam primū q̄ a deo id bellum necessarium: ut nullo pacto p̄termitti queat. Alterq; uero qd
 ea res facta est admodum facilis si ratione & cōsilio gubernet. Extremum at erit ut pbē q̄ingentē uti-
 litatē hoc idē bellum sua sit uictoria tibi xpianisq; allatur. Quid. n. in uita hoīum magis necessariū cen-
 seri debet q̄ aut id maxime omniū sequi quod honestū sit aut id oī ope atq; opera aspernari q̄ affe-
 rat secum ullā turpitudinis foeditatē. Non. n. ad cibum ac potum nō ad pruriētē corporis uoluptatē q̄
 ipsa uobis cum pecudibus sunt nomina. sed ad decus & dignitatēq; nati sumus iccirco uobis mens data ē
 immortalis ac diuina ut immortalitati seruietes Dei sumus q̄similimi & quo pacto proprius ad deū
 accedimus q̄ per beneficentiam & iustitiam. Tunc deū n maxime imitatur. cū aliis benefacimus cū

iusta sumus. Quibus rebus eo est magis anobis studendum. q̄ non solum gloriam huius mūdi. quæ q̄n
 tacunq̄ est tota est breuis planeq̄ inanis sed multo magis cœlestem illam atq̄ sempiternā assequimur
 nec ille mihi iuste uideri solet. qui noceat nemini: id quod etiam cum plerisq̄ aliis animantibus est uo-
 bis cōse: sed qui uel proficit cum potest: uel propulset iniuriam. nō enim solis nobis natura nos esset sed
 his omnibus quos intelligentiæ uis rationisq̄ uirtutis immortalī quadam forma insigni uit. at qui ut is
 abhorret a dignitate naturæ qui iniustus sit: qui nil opis nil adiuuenti conferat in humanum genus ita
 hic admodum præferat naturæ bonitatem qui ad comunem hominum salutem atq̄ ornamentum se
 se natum meminerit. Quod si honestum est ob cōis hominum utilitates nullos labores: nulla pericula
 fugere q̄nto hōestius & p̄clarius duci cōuenit id facei nō pp̄ hoies solū sed pp̄ Deū pp̄ Saluatorē n̄m
 pp̄ter Christum optimū maximū. Qui nullo a nobis officio prouocato: uel se nostra causa morti de-
 derit. Dum sarrhaceni dum turci xp̄ianis nocent per omnē iniurie contumeliā cui demū nocent Non
 immortalī Deo non humani generis saluatori non christo ipsi dño redemptori nostro. Et quibus in-
 iuriis quibus contumeliis nocet nefaria illa immanisq̄ barbaria quibus certe nihil crudelius nihil duri-
 us nihil spurcius. nihil abhōinabilibus uel dici uel excogitari possit. Hōinibus christiāis & sacerdotibus
 non pro caloniis & lyxis sed pro iumentis etiam utuntur. His uehunt his arant his fodiunt his abte-
 stissima exercent omnia erubescendaq̄ ministeria. Quod si qui se homines & christianos reminiscen-
 tes minus æquo animo indignitatem tulerint continuo torquantur per extremos corporis cruciatus
 decorantur uerubus suffiguntur: sæcantur. rota isuuntur per acerbissimas membrorum omnium fra-
 ctiones. Oh miseram. Oh infelicem conditionem christianæ religionis. Hæc christiani principes audi-
 untur hec sciunt hec sentiunt hec miti animo fieri patiuntur. Nam quid ego dicam de spurcissimi ma & de
 terrima execrabilis intemperantie fœditate quā si quis animo generosior petiti noluerit aut defodi-
 tur aut exciditur. num his omnibus iniuriis ac p̄bris Christus afficitur quando quidem ob eius no-
 men Christianis inferuntur. num decet christianissimum regem pati nomen christianum tam tetro:
 tam horribili. tā detestabili dedecore scelerati. num Ludouicus ille rex sanctissimus qui primus regū
 omnium christianissimus dictus est pateretur si uiueret. tā turpem contumeliæ notam inuri christiane
 dignitati qui primum ut staret conuentis ut iurandum seruaret ut illud quod honestum dicimus tue-
 retur exhaustit thesauros suos omnis & quam anno superiore cœperat cum ingenti preda Damiatam
 hoc enim nominē Canopum appellant restituit sarrhacenis deinde comparato rursus ex uniuersa ga-
 lia italiaq̄ & sicilia exercitu ob eandem uim honestatis in africam traiecit eo consilio ea mente ut non
 modo acceptam antea in egypto calamitatem ulcisceretur. Sed omnem impurissimi mahumeti indi-
 gnissimam superstitionem funditus tolleret e terra uiuentium. id quod facile effecisset nisi pestilentie
 ui correptus apud tyneta quam obsederat una cum filio ludouico Albanisq̄ Cardinali infinito pœne
 christianorum numero ex hac lege migrasset. Hec ēt ratiōe Karolus ille gentilis tuus & rebus gestis &
 cognomento magnus imitatus Karolum martellum auū. qui sarrhacenos ad trecenta milia & āplius
 interemerat ubi post captiuitatem Desiderii ultimi lomgobardorum regis italicas res omnis cōposui-
 set: & ab Leone summo pontifice: id q̄ antea constituerat. Hadrianus insignibus imperii romani ec̄t or-
 natus quū primū in ulteriorem galliam reuertisset non tam contentus preferti laude quin maiorem q̄
 dā & clariorē animo meditatū robustis firmissimisque copiis hispaniam petit. Ea enim per id tempo-
 ris sceleratis perditū mahumeti sectatoribus seruebat Tota erat in retro sarrhacenosq̄ & flagitiosissimo
 dñatu. Diuturnū fuit piculofissimūq̄ bellum multe pugne multe utrinque clades euentus uarii. Sed tā
 dem effectum est diuina benignitate ut prudentia & perseverantia imperatoris exercitusq̄ uirtute iidē
 impii hostes xp̄i eque fuerint extrema calamitate pressi. ut eiu dem perfidie focii ad asperum mōtem
 aphri abeodē Karolo deleti sunt non ne eadē fuit hōestatis causa Ludouico pio huius Karoli magni fi-
 lio dum tanto cum labore. atq̄ periculo liberauit urbē Romam durissimo sarrhacenorū iugo q̄ sul-
 tani egyptiorū ductu p̄ nefariā quorūdā Romanorū cōiurationē initaliam fuerant accersiti nam q̄
 aliud desiderū fuisse credimus Francis illis reliquisq̄ gallis q̄ duce Gotthifredo ubi in asiam peruenis-
 sent sarrhacenos apud damascum pugna superarunt apud antiochiā Persas & Turcos contriuerūt me-
 sopotaniā oēm recuperarunt ac rursus sarrhacenis in syria ad internitionem usq̄ p̄stigatis. marrhaq̄
 ac barcha populosissimis munitissimisq̄ urbibus expugnatis sanctā ciuitatē uniuersamq̄ palestina. q̄
 Henrico tercio imperante fecerat itē Boamundus erubescēda infidelium seruitute liberarunt posse-
 deruntq̄ mirabili cū xp̄iani nois incremēto annos octo & octaginta ad saladiū usq̄ tēpestatē qui non
 tam aut sua aut turcorū quorū Amyras postea factus est uel prudentia uel uirtute q̄ nostrorū incitā at
 q̄ ignauia Guidonē & ipsum francū hierosolymorū regem iniquo prelio cœpit & reliquis xp̄ianis ad
 internitiū actis Remandū quoq̄ optimū & fortissimū uirū ac regū bellicarum peritissimū uiuū ad se p̄
 ductū ira excandescēs gladio cōfossū occidit & ita q̄ sine lachrymis meminisse non possum terram sa-
 ctam xp̄i q̄ Domicilium spurcissimi mahumeti ganeo dicauit. Et fuit his unus Saladinis qui tantā pe-
 stem tantam perniciē tantum deniq̄ exitiū ac pœne interitiū xp̄iane reip. intulit Et ille quidem Saladi-
 nus fuit qui & turcus & ottomanus hac tanta & christiāis tā infelici uictoria elatus tantum sibi nomē
 & dignitatem peperit ut & unus omnium primus ex ottomana familia incredibili turchorū omni-
 um consensu rex quem Amyrā uocant creatus fuerit & ita in animos illorum barbarorum influxerit

ut alium sui generis Amyrā q̄ ottomaum quēpiā in hac diē patiantur neminē. Ex ea uero tēpestate si-
 bi sanctam ciuitatem omnēq; iudeā xpiani tanta clade amisissent. & Alexius cōnenuus imperator con-
 stātinopolitanus latrocinādi turcis uberem iustaq; materiam praestitisset idēq; filiqui deinceps eiusmo-
 di nōnulli imperatores studuissent ita nostrorum secordia & inertia res turcoꝝ mirabili incremento
 aucte amplificatae sunt ut non tam de recuperandis hierosolymis sperandum eē uideat q̄ formidan-
 dum de amittenda Roma Videmus uniuersam fere Asiam a phenicibus & medis ad hellepontū us-
 q; turcorum tyrannidi parere in Europam uero iā anno circiter cētesimo hellepōto superato accerfi-
 ti sunt a Theodoro cantacuzeno aduersus generum suum quē & socer & tutor constantinopolitano i-
 perio antea fraudasset iōannē palaeologum admodum adolēcentem dum simulant fallacissimi latro-
 nes auxiliū illatos illi de liro seni. Callipolim & Cheronesum primo deinde totam prope thraciam
 occupant. Myfos: Macedōas. Thessalos omnis. Boetios uniuersam greciam aetolos. Epyrotas. illiricos
 ad intimā usq; Dalmatiā oīa praemunt teterrima seruitute. isulā poene oēs quae sinu hadriatico ad ma-
 re ponticū iacent uastatae iam plane & desolatae sunt nō mō nō q̄sunt aut ulla ex parte remittuntur
 efferatae belluae: sed quotidie magis atq; magis ut sunt & praede & caedis auidi nunc Getas qui trans
 istrum incolunt nunc in accolas germanos & ungaros impetum faciunt idq; assequuti iam sunt assidu-
 ituate latrocinandi ut reliquis fere omnibus post terga superatis xpianis hinc italiae illinc germaniae re-
 gno tuo finitime terrori esse iam incipiant Dum enim nostri aut illos contemnunt aut negligunt ihac
 rege calamitatem ac dedecus non tam incidimus q̄ deuenimus itaq; satis perspicue intelligi puto q̄ ho-
 nestum sit aduersus eos bellum suscipere quibus seruire non minus turpe & foedum sit q̄ arumnoium
 & miserum Quare si id est maxime natura necessarium quod sit honestum non obscure tibi persuasū
 arbitror Rex karole esse tui & officii & numeris qui christianissimus inter principes christianos. &
 dicaris & sis quinq; & iusticia debeas omnibus & benefaciendi studio longissime praestare huic tanta
 christianae religionis ignominiae ac p̄bo q̄primū consulere. Videmus a uiris sapientibus quosdam lau-
 dados qui propter inanē quandam huius mundi gloriam nō tam q̄ honestū eēt. q̄ q̄ honestū uideret.
 inuita secuti sunt qua ratione ducti & L. iunius Brutus. & M. Manlius torquatus filios cedi uirgis ob-
 truncariq; iusserunt. Et id quidē illi presentes intuētēsq; Phileni uero: & Codrus. Curtius ac Decius se
 se pro patria deuouerunt. Multiq; alii per multa fecisse tradunt illius honestatis studio quam popula-
 ris fama gloriosam facit. Nam qui ueram gloriam sectati sunt non ex illa gentilitate. sed aut ex uetere
 aut nouo testamento spectari cōuenit quales Habraam. Lot. moysen fuisse legimus quoz; ille ut esset
 apud Deū gloriosus ne filium quidem imolare dubitauit at moyses ut in suos beneficentia uteret cō-
 tēpta omni mundana gloria cum maiori utiliori q; populo praefici posset supplici praee a Deo peccit:
 ut. se ipsum potius q̄ iudeū populū interimeret uel ingratum. Lot uero ut sodomorū perfidia ab his
 auerteret quos hospitio suscepisset ne filias quidem uirgines illorum libidini imanitatiq; offerre atq;
 dedere uertus ē cum aliter eam iniuriae contumeliā propulsare non posset. Tu autem Rex karole pa-
 tieris uniuersum ut ita dixerim dei populū obscōene atq; spurcissime turcoꝝ & sarrhacenoꝝ intēperā-
 tiae tam turpiter atq; flagitiose seruire. non tibi potius optandum est si sit opus. uel ingenti p̄bitate &
 laude. Lodouicū filiu uel te etiā ipsum morti tradere pro salute populi Christiani tamdiu multumq; sa-
 gellati atque contriti imitatus scilicet non apostolos solum reliquosq; martires sed Christum ipsū he-
 lum q̄ cū & deus eēt & sūmū dei filius pro salute humani generis mortē suā hominū morti praetulit. an-
 sumus ignari saluū fieri posse neminē nisi qui crucē ferat quā ipse tulerit. Quid qd̄ ea ē huius belli faci-
 litas. ut nō tā de nostra dubitandū q̄ de infidelium preda & nece sperandū certo sit Nā erat illud quod
 ab me secūdo loco dicendū p̄posueram. Quibus in bello uincitur ea numero tria esse puto imperato-
 ris p̄stantiam militum multitudinē ac robur & pecuniarie rei cōmodū: Sunt enim nummi perinde at-
 q; nerui quidam rerum bellicarum. Quae quidem omnia & nobis ad futura si talis ac tāta res ductu tuo
 imperioq; geratur. & illis defutura nō est obscurū. nam ut de ui nūmoz; conticescam quibus te atq; re-
 gnum tuum mirabiliter affluere oēs sciunt is tibi exercitus est qui & magnus & firmus: & q̄ diutissime
 assidua militia sūma cū laude exercitatus aduersus maximas easdēq; oīum maxime formidabiles An-
 glorū uires ue uniuersum quidem hoīum genus p̄timefcāt. magnā laudi datum ē: C. iulio Cēsari qd̄
 britannos difficili bello superasset qui & Libez & Herculé peritissimos duos & clarissimos potentis-
 simosq; duces uertissent aliquando in fugam & a nemine ipsi unq; eēt superati. At eosdē ab anglis n̄
 modo superatos & uictos sed patrio solo exterminatos ostendit Gallia Quanto autem angli sint fran-
 cis tuis inferiores frequentes permagneq; de his habitae in hanc diem a te uictorie declararunt. impe-
 ratoris p̄stantiā duabus rebus cōstare puto prudentia & uirtute quibus ipsis & auctoritas oīs & eue-
 tus p̄peri pariunt. Nam ratio & consilium cum oibus in rebus plurimū ualet tum in bello gerendo
 maxime. Qui enī rei militaris & imperii sit ignarus recte agere nihil pōt neq; pugnando. neq; impe-
 rando. nam siue quorundā perfidia factū fuerit siue nutu quodā dei qui quos amat arguit & castigat:
 quo sese cognoscentes eruditores fiant ab usq; puero in hanc etatem iam ingrauescētē ita belli sp̄-
 uersatus es ut nullū te oīno neq; militis neq; imperatoris munus usus nullus: ratio nulla latere q̄at Vir-
 tute aut tanta es q̄ta Rex unq; alius neq; fuit nec eē possit Quem enim te uno iustiorē. quē beneficēti-
 o rem aut uidemus. aut audiuimus aut legimus de humanitate de modestia de facilitate tua qd̄ atinet

dicere quæ ceteris omnibus nois christiani principibus. & regibus dignitate uiribus: & gloria antecel-
 lis te intemis et oibus partem geras quoscumq; illustri aliquo probitatis simulacro peditos eẽ pspicias.
 Quibus quidẽ artibus p foelicissimos rex exitus quos prudẽtiã uirtutis interuentu deus ipse prestare
 colueuit tantam es auctoritatẽ adeptus. ut & deo tuisq; carissimis & cunctis mortalibus nõ uenerabilis
 minus quã formidabilis uideare Quoniã igit ea oĩa tecũ habes quibus facilis uictoria paritur quid est
 quod te ab hmõĩ bello remorari debeat nam hæc ifidelibus secus sunt oĩa. Dicam primũ de sarrhacenis
 de turcis postea si de mahumeto ipso totius illogẽ superstitionis & ipietatis principe pauca antea pcur-
 reo fuit enim Mahumetus cyteanico genere natus anno a natali christiano sexcẽtesimo uigẽsimosex
 to nulla parentũ claritudine cognitus nullis opibus solus prorsus & nullarũ uirũ nullarũq; neruorum
 Hic admodum puer captus a sarrhacenis qui insignes habentur iter arabes latrociniũ uenit Abdimo-
 nepi mercatori qui se ismahelítico genere ortum diceret. is quoniã careret filiis cœpit primo mahũe-
 tum tractare liberalius qua quidem re factum ẽ ut Abdimoneplis filius diceretur mahumeto. eratque
 homo ille simulator dissimulatoq; uersutus: rapax: & ipurus & omni flagitione in primis obnoxius: q̃
 mox uibi adoleffet mercatoris illius pecũiosi famulus camellos agebat cum mercibus per aegyptũ sy-
 riam Palæstinã. perq; alios peregrinos locos. Quibus itineribus iterum atq; iteq; repetitis usus sæpe
 numero tum iudeorum tum Christianorum consuetudine non tam discere quam deprauare studuit
 & uetus & nouũ sacrarum scripturarũ testamentum. Nam acumen ingenii in animo facinoroso peio-
 rem in partem oĩa sp̃ interpretatur cũ hmõĩ ministerio meatori domino fidem falleret redditusq; eẽt
 continuis furtis & suspectus & inuisus omnibus ex obscuro seruo factus insignis latro. Erat enim & af-
 pectu ferus & uoce terribilis & gladiatorio quodam robore corporis metuendus breui temporis cur-
 riculo & nũmos sibi & eius sceleris participes socios q̃ plurimos cõparauit. Et ita apud gentes barba-
 ras in admirationem cum uenisset generis ismahelítico uiduam eamq; locupletem cardigenam duxit
 uxorem quæ cum illius ægrotationem ægre ferret utpote sæpenuero corruentis morbo comitali
 quẽ in ipsũ nimia uiuositate ac reliqua uitæ atq; uictus intemperantia inciderat mox homo ueterator
 & pditus. ut ea se purgaret infamia simulabat id propterea sibi accidere quoniã splẽdorem Angeli
 Gabrielis quem mentiebatur ad se missum ab deo nuncium cõmẽtandi gratia uentitare ferre nõ pos-
 set nec esse morbum comitalem sed quã extasiũ uocant Huius autem uxoris opibus elatus homo fur-
 cifer ad imania facinora conuertit animũ itaq; & suo deprauato ingenio ad omnẽ audaciã prõptus
 & sergii Matthæiue dolo flagitiosissimi monachi cõfirmatus in tãtã breui apud arabas oẽs existimati-
 onem uenit mō se iudeũ mō christiannũ simulans cũ nihil omnino sani sapere ut maximis de nuuci-
 us maximusq; propheta uulgo haberetur. Cum enim colũbam quã spiritũ sanctũ latro calidissimus eẽ
 qui secum loqueret iactitabat assuefecisset in aure sua pasci ac tangẽ quendã ex occulto eius audita alti-
 ore uoce ad se festinare alboranũ cornibus alligatum sic enim legi. quam sectatoribus suis tradidit no-
 men erat ceterasq; quas ipse ante cum Sergio cõposuerat falacissimas scripturas sibi ueluti deferre &
 in suas manus a quibus solis pabulum capere didicisset tanq̃ deponere facile persuasit hominibus uen-
 tri & somno deditus suos omnis pestiferos insanosq; cogitatus. Quibus insidiis factum ẽ ut iam aude-
 ret non latrociniis solum sed aperto Marte aduersus romanorũ imperium arma capere. Nam cum ex
 eius sectatoribus non mediocris numerus in Romanis legibus militaret quo tempore Heraclius impe-
 rator stipendia partiretur muneratq; in milites sarrhacenis etiam ipsis stipendium petentibus respon-
 sum est a quæstoribus eam distributionem non esse canibus constitutã. Nam sarrhaceni ipsi quasi car-
 rhaceni apud arabas quoq; habiti erant infames itaq; irritati eo responso sarrhaceni cum illico in ara-
 biam ad mahumetum rediissent & illum & reliquos sarrhacenos non difficulter ad defectionem bel-
 lumq; concitarunt Qui factõ statim in syriam impetu non tam suis uiribus q̃ nostrorũ froeti negligẽ-
 tia Damascum petunt infestis signis. Quaquidem urbe terrore potius q̃ ui superatis in campo dama-
 scenis intra moeniãq; compulsis confestim potiti sunt eamq; diripuerunt. Et quod nihil arbitror mon-
 strosius accidisse humano generi ea in urbe primum templum mahumeto magnificum dicatum ẽ di-
 uinũ honores instituti publice coactũq; damasceni impudicũ illius cultum & nefariam legẽ accipere
 et quoniã non ego mahumeti referre flagia quæq; sceleraq; institui sed ex iis quæ sunt ppe modũ
 ifinita quædam pauca ueluti deliberare redditus hac illa uictoria successibusq; ferocior uidens nihil a
 Romanorum imperatore inultionem illatæ contumeliæ parari aduersus sese ita dormitantibus chri-
 stianis bellum mouet aduersus finitimos persas a quibus sibi maxime metuebat Regnabat per id tem-
 poris in persis Chosrohes qui etiam ipse ut in saniebat animo diuinos sibi honores præstari uoluerat
 is conductis turcis qui tribularii & tanquam serui scytharum intra caueas claustra asperrimasq; cautes
 incolebant sarrhacenis occurrit. Concurritur undiq; igitur pugna ingenti & apparatu & animo. Vulne-
 rantur utring; multi capiuntur occiduntur Superatus tandem ingenti clade Mahumetus i fugam uer-
 titur: deformi uulnere excepto infaciem A turcis inquam his superatus est uulneratusq; mahumetus:
 a quorum nunc posteritate maxime colitur q̃q; non tam superstitione ducũtur turci q̃ illecebris & dis-
 solutione uiuendi licentia. nam uersutus ille & callidus ueterator quo facilius imperitos populos atque
 rudis ad se traduceret omne libidinis & uoluptatis genus sua lege permisit: Vini autẽ usum iccirco pro-
 hibuit quo facilius celaret suspiciõẽ illius morbi qui se uino obrutum iam pridẽ corripuisset. nam ui-

num intemperantius sumptū & gignit & fouet morbū comitalā intimo quodam suo uahementissimōq; spiritu. His. n. meatibus obturatis qbus fit respiratio. uel mors continuo uel morbus comitalis cōsequat̄ necesse est Non igitur religione turci qua nullam tenent nō sup̄stitione quā nullā pluris q̄ religionē faciunt: quippe qbus nulla neq; dei nec animi cura sit nullus metus: nullus cogitatus sed dissolutissima quadā uiuendi licētia qui mahumeti uires in perfide prostrauissent. & in Mahumeti faciem in honestū uulnus infixissent eius se tandē sectæ ne farie socios adiderunt. ipse at̄ mahumetus plurimus bellis gestis aliis secundis aduersus aliis posteaq; annos in suis uel erroribus uel sceleribus uixisset quadraginta ueneno perit arabia p̄ Gradigenæ uxoris cognatos & suum quendā cōsobrinū: quo tēpore ab eoz; insidiis rediisset qui cū mercatorū camelis Suria iter faciebant: Sarrhacenos autem turci & si sp̄ exosi insectatiq; sunt tamen ut mahumeticæ sup̄stitioni se asciscerent hoc fuit in causa iam uniuersa. Africa parebat: sarrhacenis & magna ex parte Asia cū turci nō multo supra miliesimū annū a natali xpi ano cōeperunt aperto Marte uahementius eos urgere. Nam ubi eos diutius in Asia eminere indigna rentur regē creant nomine Sabochū qui de occupanda. Asia continuo cogitans quo id facilius assequere retur se Mahumeti cultorē si multat idq; non tam dei q̄ hominū metu quos sibi cupiebat conciliare. itaq; contestatus est illi Callipho quē illi ueluti pontificē maximū uenerant se de constituta mahumati religione nihil oīo mutaturū ceterū nolle erubescendū sarrhacenoꝝ nomē in Asia excellere Quare breui cuncti illi sarrhaceni q arabes sunt a turcis eiiciuntur ex asia redacti hi sane ad pristina latrocinia quibus in hanc etiā diē maxime oīum student dissipati atq; dispersi non per locos solū asperrimos ægypto. Syrie & palæstinæ finitimos sed p̄ oēm Africæ sollicitudinē pulsus p̄fligatisq; sarrhacenis res turcorū per Virogrissam qui post Sabochi obitū regnū excepit nō mediocre cōeperunt incrementum. is. n. cū reliquū. Asiæ quodcunq; sarrhacenis seruerat subegit tum per multas p̄claras urbes q̄ Romano parebant imperio ui expugnauit cōepitq; in Bithinia Succedit Virogrisse archotus propinquus qui primus subigurat in mesopotamia urbem amplissimā Rhobain deinde Seleucia & Laodicea capis urbibus & reliqua prouincia in deditiōnem accepta regni sedem Mendi constituit: ac regum induit diadema est que Sultanus salutatus Et ne uidear oēm historiam recensere confestim admodum fit uel turcorum diligentia uel negligentia christianorum principum ut græcis ex uniuersa Asia eiectus illi ad helle sp̄ontum usq; oia subigarint nec multo post in europam traiecerint a christianis accersiti aduersus xpi anos Nam quod modo dicebā quū Theodoros cantacuzenus ægre & iniquo animo ferret eo se spoliatum q; imperiū circūscriptor occuparat. Turcos in thraciam intulit aduersus Ro. imperatorem iohannem palæologum seniorē illū gerez; suū & auum huius Constantini imperatoris manuelis filii. Quæ una res q̄ calamitosa q̄que funesta & fuit & est christianæ religioni non obscure docent tot tantaq; p̄ uincie quæ turcis in europa erūnosissime seruiunt. Et ut summatim accipias Rex Karole q̄ qualesq; sunt turcoꝝ uires uix ad sexaginta hoīum milia exercitus oīs ascendit pedibusq; confatus. Viginti milia cōparantur ex asia. Ad quadraginta milia ex iis prouinciis quas in europa tenent occupatas. Et ne hi qui dem milites turci sunt omnes sed ingens christianorū numerus quibus Turcus superbissimā dominatur uel inuitus in expeditionem agitur. Et erant sane sexaginta hoīum milia cum nuper anno uigesimalmo tertio agebā in Thraciam apud iohannem imperatorem manuelis item filium. nunc autem quāto minor eorum sit p̄merus facilis sit coniectura: si ea clades consideretur qua & bis & iterum proximis annis ad internitiōnem usq; ab uno iohanne Vaiuoda redacti sunt tot robusti fortissimiq; exercitus. nā q; audiamus ducētā & trecētā milia hoīum cōplere turcoꝝ exercitus sane n̄ trecenta milia sed quot quot Xerxes fertur duxisse aduersus græciam quinquies etiam decies cētena hominū milia dūmodo sint oēs rustici & pastores nullis recli nullis muniti armis quibus aut offēdant aut se tuent iam pridem turcorum uires exhauste penitus exinanitæq; sunt quo tempore messageta ille Tomiris cognomēto: Tanberlanus Baifeten cirycis patrē & huius mahūeti proauū Amorathonati cū. xl. hominum milibus uicit cōepit iteremit. itaq; turcoꝝ uires ita extenuatæ sunt: ita fracta ut nullo pacto ambigēdū sit de uictoria quæ eo certior ē futura quo ad debilitatē exercitus accedit ip̄eratoris infirmitas. Video laudatū a sapiētibus illū atheniēsem Chabriam q̄ dictitare sit solitus multo esse formidabiliorem ceruoꝝ exercitū ductu Leonis q̄ leonū Ceruo duce. Quod si exercitus tuus Rex karole tum his completur. hominibus qui & corporis robore & animi magnitudine leones omnes atq; insuperabiles dici possunt tum uno te duce imperatoreq; utuntur qui cunctos mortalis fortitudine & sapientia inferioris ostendat: nū dubites integer atque ingens cum turcorum reliquis congregi: qui & ipi quasi cerui iimidi fugacesq; sunt: & meticulosissimo duci parent eidēq; stultissimo puero. Erat certe huius Mahumeti pater Amorathus qui modo aīam efflauit: & uersutus & callidus rerumq; bellicarū scientissimus. Cuius unius peritia & consilio factum est ut fugatis etiam ad Barnam profligatisq; turcis fere oibus e uictor uictor per effrenatam uladislai adolescentis audaciam imprudentiamq; euaserit: & anno item proximo ad quintūdecimū kal. nouembris per Getarum ad se defectionem uehementi clade intriballis ungaros & bohemos a quibus acerrime urgeretur. effecerit. Omnis turcorum spes que uno in Amoratho posita erat & constituta: nunc in eius filio Mahumeto nutat ac languet. is enim annos natus uix dum uiginti arma nunq; tractauit. Nec sani qcquā aut didicit: aut audiuit. Totus est in potu totus in uenere. Reliqui uero aut centuriones: aut tribuni militū qui bellandi gloria ducebantur insignes in illis

pluribus illustribusq; uictoriis quas de turcis iohannes Vauoda adeptus ē oēs ppe modū periere quæ
 cū ita sint. qd est p̄ mortalē deū: qd te Rex Karole a tanta & tā certa uincēdi spe retardare debeat tāta
 p̄sertim oblata uel occasione uel oportunitate. Nō. n. tēpus ipsum dūtaxat post tot & tā illustres tamq;
 honestissimas uictorias tuas pacatis iā & cōpositis rebus Gallia te excitare: atq; inflamare debet ad hoc
 bellū suscipiendū nō facile minus q̄ necessariū in tanta ibecillitate turcicarū rex: sed etiā quā deus ipse
 attulit locorū ad turcos inuadēdo comoditas. Demetrius palæologus Manuellis ē ipse ip̄eratoris fili-
 us peloponensiū regno nuper est potitus. excelsio aīo & sūma uirtute princeps. is est ut uir christianissi-
 mus & iniuriis ēt maximis affectus a turcis nihil oīum magis cupit magis optat q̄ turcorū interitū. Est
 at peloponessus regio adeo rebus oībus munita ut nihil eē queat munitius. Circundat undiq; hinc lo-
 nio inde ægeō pelago cū asperrimis & tutissimis promōtoris. isthmo secernit a cōtinentē reliquo quē
 murus p̄petuus atq; inexpugnabilis ab altero ad alterū mare sēpit. Habet intus & fœcundissimos col-
 les & campos uberrimos rebusq; oībus refertissimos quos hoīum uictus cultusq; desideret. Vnius dici
 nauigatio te cū uniuerso christianorū exercitū sœcundis Ventorū flaubus ex promotorio tarentino in
 peloponessum deuehat. inde in turcos æque facillimus tibi atq; tutissimus pateat impetus. Nec patiat.
 Demetrius se tante laudis atq; gloriæ exp̄tem fore sed ipse quoq; in expeditionē & pugnā prodeat cū
 sagittariis decē millibus & equitatibus ad quadraginta milia. Quod si e brundisio uelis soluere. C. scilicet
 Cæsarem imitatus in agrū cytrachinū illico tibi obuiā fiat Harrianites uir bellicosissimus & turcis
 inimicissimus qui uniuersus albanis dominat. Nā q̄q; italiae principes mutuis inter se odus dissident.
 nemo tamen futurus sit. qui tibi in tanto & tā pio tanq; saluifero facinore audeat aduerfari p̄sertim ni
 colao qnto Romanorū pontifice maximo cuius sapientiā grauitatem innocētiā sanctimoniā quasi nu-
 men aliqd uniuersa colit italia. Ac fiet forte fortuna: ut spero: ut ipsi etiā italiae p̄cipes depositis simul
 tibus & discordiis mutuis te uenientē nō inuiti comitent in opere tam sancto. tāq; p̄claro: Quod si
 unus solus Fran. Spor. Medioianē. dux te comitari instituerit id qd̄ indubitato faciet si pacari italia sen-
 serit nō mō turci & sarrhaceni q̄ d̄nr sed uniuersi hostes christiani nominis ad sanitatē redeant. Vide-
 re enim hunc Franciscū Pphorciā tui p̄fecto nominis ac generis amantissimū nescio quo natū s̄ide-
 re qbus educatū institutis qua dei benignitate frātū n̄sq; adeo anteire laudibus rei militaris uniuersū
 fere hoīum genus: ut nihil tam magnū tā difficile tā inexpugnabile sit qd̄ nō agēdi & aggredi & supe-
 rare audeat sibiq; submittere itaq; prostratis & uictis oībus italiae exercitibus nullus ope nullius auxi-
 lio hmōi principatus mirabili sua diuināq; uirtute potitus ē quo nullus in italia est p̄stator: nullus fir-
 mior nullus formidabilior. Sin at̄ itinere malis in turcos q̄ nauigatiōe uti istud tibi p̄ finitimā germani-
 am & pannoniā ē futurū. Facile te sequantur & germani ipsi non iuiti & hungari iohannesq; ipse Vauo-
 da libentissime maioribus ēt copiis q̄ sit opus. Sequantur triballi duce Georgio fortissimo & pruden-
 tissimo principe. Sequantur. ii. Gete oēs qui ad istrū & euxinū icolūt eo p̄tinacius fidem seruaturi quo
 superiore anno cū defecissent ad turcos igēti numero ab illis sunt intercepti q̄q; nullis tibi auxiliis opus
 est nullo comitatu. Soli certē franci satis sint superq; futuri quorū ferocia atq; ipetū ne dicā non susti-
 nere turci sed ne contra asp̄icere quidē preferāt. Nā superatis & uictis turcis de sarrhacenis nullū ē ne-
 gotiū. Nā qui uero sunt sarrhaceni eos iam p̄ ridē ab ipsis turcis rege Sabocho ex omni Asiae imperio
 in solitudines eiectos ostendimus ad pristinaq; latrocinia redactos nullis certis ducibus circūquaq; pas-
 sim uagantes: nullo principatu nullis legibus. Qui at̄ hac tempestate sarrhaceni nominant quibus egyptus
 patet. & Syria & Palæstina: hi oēs simnl cū iuliano serui sunt uænates trans mare eo aduēcti ad sū-
 mū uiginti milia: Nec ex una quapiā empti natiōe. Sed alii sunt Sauromatae alii Sarmatae alii Gotthi:
 Alii ex alia gente ac lingua qui pro uo cacti a patria religione ritūq; defecere deīn illecebrarū uenefico
 deliniti Mahumetiste nō tā redditi sunt q̄ simulati. Huiusmodi uero serui tria illa opulētissima regna
 ita iugo intollerabili subegerunt ut alii nemini q̄ ipsis ut arma ferre aut equū inscēdere liceat neq; aliqd
 liberale qcq; quā uel agriculturā & pastoralē uel mercaturā uel tabernariā exercere. Quinetiā p̄ter
 calones aliud calciamēti genus induere ægyptiis & Syris & iis qui iudæā icolūt nullū oīo licet. itaq; oēs
 illi populi ita molles effœminatiq; sunt: ut. uiri le quicq; neq; sapiant neq; uelint: Tantula uero seruorū
 manus q̄ maiore ex parte christiani extiterint: qd̄ sit aduersus te uel conatura uel ausura nō intelligo p̄-
 sertim cū senserint subiugatos turcos qui sunt ueluti ppugnacula atq; munitiones mahumetistarū om-
 niū Aduersus illo uero cū transitū tū ēt comeatū paret ac p̄bebat nō alexius quispiā sed Cōstantinus
 ip̄erator qui ēt ipse ut ē pio & excelsio aīo cū oībus ut ita loquar reliquis illius orientalis ip̄eritū quæ cō-
 fectis turcorū uiribus ualidissimæ sunt futuræ nō solū i expeditionē te comitabit sed libētē & magni-
 fice comitabit. Nomen autē cōstātinopolitani imperii in uniuersa asia & sanctū habet & uenerabile
 Quapropter quū perspicue possis aiaduertere rex Karole ad belli huius necessitatē eiuismodi conficiē-
 di facilitatē accedere ut nihil sit de sūma uictoria ambigendū te fortissimi & omnibus rebus ornatissi-
 mi exercitus sapientissimo atq; optimo imperatore utere obsecro tanta hac rex occasione quā tem-
 pus tibi atq; deus attulit nec patere ut hoīum culpa fractæ atq; interceptæ hostiū infidelīū uires reuui-
 scant recreent̄ instaurantur. Quod si honestatis ratio qua nihil eē oportet apud animū generosū ma-
 gnificūq; antiquius: nō omnino eam uim habet ut sua nos specie ad res maximas pulcherrimasq; alli-
 ciat p̄stat id saltē uis & magnitudo utilitatis qua ex hac tanta. & tam perfacili uictoria nobis nostris

LIBER

que posteris cōparabimus: Nam cum ipse Rex Karole maximū & florentissimū adipisceris imperium tū hi oēs qui te sequentur ingentis amplissimasq; opes consequentur: Videmus nullas eē reconditas adeo longissimeq; positas atq; inuias regiōes quas p̄ sūma terræ marisq; pericula mortales ipsi cōparā di auri gratia nō petere cōsueuerint & quottidie petant. nā si res gestas Persei Herculis. Liberi ex antiquitatis monumentis repetere uelimus nō magis eos gloria ductos q̄ utilitatis magnitudine excitatos longinqua asperrimaq; bella quæfisse iueniamus. Quæ quidē una ratio græcos etiā illos potiusq; ullus Helenæ raptus quem fabulantur armavit aduersus asiam. Et galli itē ipsi cū speratis alpibus ad padum confederunt: & horū posterī quū inuaserunt clusinū agrū ac semel & iterū aduersus Romanos mouerūt arma: re nulla magisq; emolumentis impulsī sunt. Sic æneas in Italiā uenit. Anthenor ī Venetiam. qd̄ aut legimus. aut audiuius q̄ copias egerit aduersus Scythas. Nā quū oīum gentium pauperrimi: libere sinitur uagari in cāpis nullis urbibus nullis mœnibus nullis muniti ædibus aut tectis. At aduersus aurum & argētum aduersus opes amplissimas facile animi hominū accersuntur. Quod si quottidie Gelli. Hispani. Germani. itali p̄ oēm contēptum atque contumeliam uertantur mercatores & tanq̄ mercenarii quidam serui adipiscendæ utilitatis gratia inter opulentissimas turcoꝝ sarrhacenorumq; regiōes. quanto maior futura sit quāto cumulator gloriosiq; utilitatis si id facere licuerit te uictore & domino. Vt enim maxima conticescam & ferocissima regna quæ in Europa turci p̄munt teterrima feruitute ut de tam latis tam uariis. tam amœnis tam abundantissimis rerum oīum regionibus. quæ coguntur in Asia parere turcis nihil prorsus loquat tria illa dūtaxat seruorum regna ægyptus Syria. Palæstina de omnis generis diuitiis cum uniuerso genere hominum contendere nō dubitent. nam ægyptus ut Philo iudæus grauiissimus testis est sola ex orbe terrarū hyemē non patitur: Sed tribus annis distributa temperataq; tēporibus uere æstate autūno neq; niuē nouit neq; molestā imbrum tempestatem. per saluberrimi nili uicissitudinem suis temporibus humefactata. atq; demolita ultro fert oīa quibus hominum uita uel alitur uel ornatur. Syria uero quanti sit faciunda: promissio diuina testata est. Nam promissionis terram quam deus omnipotens populo suo constituit: iudæam esse scimus. Hæc autem Syria est pars. Quod quum sua natura hæc tria regna cæteris omnibus orbis terræ regionibus antecū bonitate foli: accedit etiam christianorum hominum frequentatio qui quicquid aut argenti aut auri: aut margarite & gēme apud reliquas gentes & populos reperitur eo important: quo aliquid inde illatum rerum exportent quarum illi sunt diuites & nos pauperes: Quanta igitur & ad te & ad christiāos oīs emolumenta sint peruentura ex hac tua tam pulchra tam facili de turcis sarrhaceniq; uictoria tum dilucidius cognosces quum tot illorum & tam opulentissimorū regnorū magnificentiam atq; amplitudinem animo tacitus metiere. Nec est tibi præterea subuerendum nequid aduersus te tumultus ī Francia aut in reliqua tua Gallia per anglos insurgat quum exercitū aduersus infideles eduxeris. nā neq; ipsi angli ullo modo patiantur ut sint homines religioni dediti se tam piæ tam senectæ tam gloriose expeditionis expartes duci: Sed positis & prostratis cunctis simulatibus propter Christum alacres te sequentur imitati scilicet maiores suos qui semper francorum regibus & socios sese & comites ascuerunt quotiens aduersus infideles bellatu est Quin eo te magis angli admirabuntur uenerabunt que quo animaduersent te quasi e bellicosissimo quodam Romulo religiosissimum nūmam redditum. ad hæc habes Lodouicum filium cunctis animi uirtutibus gloriæq; splendoribus q̄ simillimum tui quem siue regni presidio siue ducendo exercitui prefeceris & tuæ & christianorum uniuersæ reipu. non sapienter solum sed etiam foelicissimæ p̄uidebis. Age igitur Christo duce: ac ppugnatore Rex karole huic bello tam necessario: tam honesto: tam glorioso pro tua uel pietate uel beneficentia mentem omnem aīumq; intende. Noli pro tua iustitia eos multos pati quos uel tueri debeas uel ornare. Quod si nulla difficultas nullus labor deterere te debet ab hoc pulcherrimo honorificētissimorū facinore uide quæso quid tibi faciendum sit tanta ex hoc bello proposita non facili solum sed sperata certaq; uictoria. præsertim q̄ ad mundanam & ad cælestem gloriam plurimorum quoque amplissimorūq; regnorū & ingentes opes in te sint: & clarissima imperia peruentura. Bellum tibi omne futurum est cum agrestibus incultisq; hominibus cum latronibus: cum fugitiuis cum uænalibus abiectissimisq; seruis: q̄ dum neglecti cōtemptuq; habentur: tanquam imbelles languidæ quæ pecudes: non mediocri tenebras nostra culpa christianæ luci infunderunt. Hinc & Sigismundus rex audacia potius q̄ prudentia usus comite per ingentē Francæ nobilitatis stragē inauditūq; ludibriū ē a Baifeta illo turpiter superatus. & Rex Vladislaus in profligata uictoria p̄ Amorathū periit Hinc Ianus Rex Cypriorum capta uastataq; patria in cathenas ad ægyptiorum sultanum tractus est Hinc Aphrica uniuersa & magna ex parte Asia seruit impurissimis flagitiosissimisque barbaris En sentimus iam italiæ germaniæq; uestibula teneri a turcis pulsari fores concuti irrumpi. Hæc excitamur nec urgemur nec impellimur: ut nobis saltem ipsis posterisq; nostris consulamus: Qui nos tantus uel sopor uel stupor inuasit: ut quasi mētis atque sensus inopes uidentes: scientesq; perire. quam in tam facili tam illustri tam amplā conducibiliq; uictoria & nostram ulcisci & summi dei iniuriam malimus. surge iam tandem Rex karole. Te ipsum excita: hortare: compara: ut reliquis christianis principibus: ac regibus dignitate præstes: ita tibi oī ope atq; opera studendū est ut absolutissimæ uirtute his omnib; & uera gloria scis superior. uicisti Anglos: Recuperaisti patriam. Et pulchrum id certe fuit & laudabile: iustitiæ enim munus in te ipsum

tuosq; contulisti. Verum christianus aduersus christianos arma sumpsisti. Sed quanto pulchrius erit: & gloriosius: si idem feceris in turcos & sarracenos: a quibus non tua solum: sed Christi patria spoliatus sis. Quæ uetus tibi patria. Nonne Troie. Quæ olim Teucra dicebatur. Ex hac enim Franco & Teucro profecti sunt in pannoniam primum: deinde per suos posteros in germaniam: demum in Galliam istam transalpinam fortissimi illi quidem & præstâtissimi auctores tui nominis & generis: At hoc tempore pro Teucra & Troia Turcia uidemus appellari. Nam hi omnes qui turci Troianiq; dici consueuerunt: ab infami & effœta turcorum immanitate oppressi sunt. Idem turci Hierosolymam. uniuersamq; iudæam tot patriarcharum & prophetarum patriam: intemeratæ Mariæ uirginis saluatoris que domicilio christianis ac francis eripuerunt: & cum infinito pœne francorum numero Guidonem regem crudelissime trucidarunt. Heu nos miseris atque infoelices. Si tot uerberibus tot exemplis admoniti respicere inuiamq; redire negleximus: quæ nobis spes reliqua sit futura: si beneficiis etiam pro uocati diuinæq; misericordiam benignitatemq; contemnamus? Est igitur uel sapientiæ uel officii tui ex Karole: ut uel ultionis in turcos & sarracenos uel gratitudinis erga: deum ratione ductus ensem: quem tamdiu ac multum in christianas acies non iniuria distrinxisti. eum in sceleratissimos Christi hostes: sit acuas & cruentes pro tua pietate: ut non diuus Lodouicus ille modo ac cæteri franci principes qui multi de sancti sunt ac luce: immortalis tibi apud immortalem deum gratias sint acturi: sed deus etiam ipse: qui extremis suppliciis insectatur ingratos: id quod in Saulem in iudæos: qui Apidis uitulum adorabant: & in alios per multos ostendit: tua gratitudine delectatus & uiuum & mortuum sempiterna gloria te amplificet. Hæc autem non iccirco Franciscus philelfus liberius ad te scripsit: quod regali tuæ incomparabilisq; uirtuti quicquam diffideret: sed ut suam erga te fidem obseruantiamq; ostenderet. Vale ex Mediolano: xiii. Kal. martias. M. cccc. li.

Francisci philelfi Epistolarum Liber Nonus.

Francisci philelfus Sphortia secundo. S.P.D.

Ortatur me Sphortia secunde singularis tua benignaq; modestia: ut de his ad te scribere non uerear: quæ uel utilia tibi uel saltem non iniucunda fore iudico. Idq; eo libentius facturus accedo: quod cum tuæ meæque ætati: tum mutæ nostræ beniuolentiæ consentaneum esse duxi. permultis te muneribus eisdemq; præclaris tum natura insigniuit: tum auxit fortuna: quam uocant. Quæ si diligenti studio hac ueluti arte quadam ad cumulū usque perduxeris: nullius inops laudis sis futurus. Quo patre natus: es: nō ignoras. Huius maximas incomparabilisque uirtutes nisi fueris egregie imitatus: quanto is patre Sphortia imperatore fortissimo ob rerum gestarum atque regni gloriā habetur illustrior: tanto ipse Fracisco Sphortia patre tuo principe optimo ac maximo in laude minus excellenti quadam obscurior fuisse existimabere. Nihil enim obtendas: quod incuses. Nam si Africani superioris filius patris laudibus non respondit: non ei sed ualitudine culpa datur. At sextus Pompeii magni: & Marcus Ciceronis filius: aliq; nonnulli uiris nati præstantissimis inter degeneres ideo numerantur: quod sua ipsorum culpa tales esse noluerunt. Quod enim benignitatis genus: ut ad te redeam: natura tibi non est affatim elargita. Formæ præstantia polles plurimum: qua ipsa dignitatem mentis atq; ingenii representari par est si quidem materiæ formæ quam dicunt: non hæc illi prior accomodatur natura. Et ea eas integritate sensuum: quam rarissimam licet inueniri. Velocitas celeritati cōgruit leuitas atq; agilitas facilitati dexteritatq;. Eodemq; modo alacritas acrimoniæ: facundia intellectu. Hæc autem omnia: quæ corporis commoda appellant stoici: talia sunt qualis est is: qui utitur. Nā si mens humana sequitur eam mentem ad cuius est non genita: sed creata imaginem: ita naturam: quā diuina mens peperit: sequetur ars hominum atq; imitabitur: ut errore nullo queat intercipi. Non. n. natura: sed malo erramus more. Nam cum mores sint qualitates eius animi partis: quæ ratioe caret: tum agimur deuii malis moribus cū perturbatiōibus obsecuti rōnis ductum aspernātes erramus. Quid. n. aliud error est q̄ falsi alicuius pro uero approbatio? si quidem rōnem sequentibus & recta & expedita omnia ad ueritatem patent Sed quorsum hæc. Vt intelligas non mediocri tibi uitio datum iri: si in tanta uel naturæ: uel fortunæ foelicitate non id efficies tua etiā industria: ut dignus habearis: q̄ sphortianā gloriam non solum æques: sed etiam si fieri potest: patrem imitatus ad auū illum q̄ pulcherrime supes. Quod ut facere possis ea tibi uia incedendum est: qua Alciden fabulant eū qui postea lunonis inuidia factus gloriosior Hercules est cognominatus. Is. n. istam natus ætatem qua nunc tu es ubi sese isolicitu dinē sui fortassis colligēdi & meditādi grā recepisset: duas sibi matronas efferri corā usus est uidere: q̄ rum altera: ut ad ultimum cognouit: esset η ΔΟΝΗ hedone: quam nostri uoluptatem uocāt: altera uero epe η arete: quo nomine uirtus significat. Cūq; Alciden illa blādus primū adiret: stimuletq; omnibus lenociniorum illecebris: se ut sequeretur: suo enim doctū oīa ei dulcia suauissimaq; futura: qd enim imbecilitati adolefcētiæ ipsa titulanti uoluptate iucūdius. Et uirtus cōtra eūdem a uoluptate tāq; affagi

tio auocans ut suis inhæret uestigiis grauitè simul saluberrimeq; doceret: neq; ullis aut laboribus aut periculis parceret sed decori ac laudis gratia non modo nullas intollerabilis ætinas: sed ne mortè quidem ipsam detractaret. Sic enim fore: ut ex homine & mortali immortalis atq; deus fieret: ea sigillatim: Alcides quamplurimaq; alia uolūtans animo & omnia secum q̄ diligentissime commētatus: animi se qui uirtutem: q̄ corporis uoluptatem maluit. Quod quidem consilio factum est: ut & uiuus omnibus carus iucundusq; fuerit: & mortuus diuinos honores ab uniuersa gentilitate meruerit. Ac nullum profecto: ut mea fert: opinio: uenenum est: quod in adolescentia cum uoluptatis ueneno sit comparandū. Hæc enim tum frangit corpus ac debilitat: tum animum sui iuris esse non finit: quippe quem ad se pellicit per omnem turpitudinis fœditatem. Nec sane aduersum eam uoluptatem mihi habetur oratio: quæ inter animi bona post prudentiam & uirtutem tertia numeratur ab Aristotele: qua de re quottidie dicere consueuimus: Magna me uoluptate litteræ tuæ affecerunt. Et tuarum uirtutum gloria incredibilem mihi uoluptatem attulit. Sed in eam loquimur uoluptatem. quæ sensus titillans leuiter mouetur: & per omne incontinentiæ genus petulantissime efferuescit. Huiusmodi igitur uoluptas mihi Sphortia non secus tibi fugienda est: quam teterrima quædam lethiferaq; pestis. Impedit. n. immo tollit pœnitentiam omnem recte uiuendi rationem qua sublata: nihil neq; boni agere nobis licet: nec sani quicq; intelligere. Nihil est profecto in probato adolescente & Sphortia laudabilius pudicitia & continentia: quæ omnes effeminatos animi cogitatus latius uagari non finit: perturbationesq; pruriētis aut amouet oīo aut compescit. Quid enim incontinenti adolescentia fœdus quid etiam perniciosius? Nunq̄ is adsit rebus agendis præsens: qui præsentem uacat temperantia. Hæc enim una est uirtus: quæ extimationem ipsam & tuetur & seruat. Itaq; nemo queat recte consultare nec diligentius autem mente prospicere: qui uoluptati sedederit. Quare cybo & potu modice uti conuenit. Insana autem uenere abstinentium uero pertinaciter: Nec ita somno consentiendum: ut Endymionis quem dicunt: similes uideamur. Quod uero deinceps admodum est cauendum uidemus adolescentiam natura loquaciorē & tāq; impudentem: id quod Lyurgus animaduertens statuit apud lacædemonios ut adolescentes in publico confesum nisi rogati nunq̄ loquerentur: quod ipsum etiam quo minus inepte facerent: eos seniorum consuetudine assidue uti uoluit. Quid enim ineptius: quam uel imprudentia uel futilitas? Hanc uero in ea ætate: quæ longo usu peritiq; concalluit: non facile iuenias qualem & Homerus Nestoris & Ilionei Maro extitisse monent. At in adolescentia quā non minus ab ἀδολεσχία adolescētia quæ nauigatio est: dictam existimo: q̄ ab adoleſco: quod ea in ætate cum sanguine simul perturbationes quoq; effrenatus adolescent: cum alia omnia imoderata in illa sunt tum uel in primis quædam loquendi luxuries atq; impetus. quem qui reprimere castigareq; didicerit: non mediocre spem laudis præsefert. Decet. n. plurimum facere pro officio spectatum adolescentem & minimum de se loqui: & ea quidem loqui: quæ documentū præsentem intimæ cuiusdam inatæq; pbitatis. Nam mentis habitum sermonis cultus solet indicare. Iccirco pythagoras famius silentium induxit auditoribus aliis breuius pro ingenti captu: aliis diuturnius: ut quisq; tumulo queretur: cum sapere didicisset. Et Agesilaus Rex cum quis alium uel laudaret: uel uituperaret: non dicentis minus quam laudati: aut uituperati uitam ac mores ex ipsa oratione deprehendi affirmabat. Ad excandescētiā quoq; istiusmodi ætas est p̄cliuor: quam eo te magis cauere oportet: quo patre eiusmodi natus es: qui mansuetudine & clāmentia omne genus hoīum anteit. Et q̄q; in omni ætate laudatur humanitas: eo tamen in adolescētia magis quo ad id annoz; insolētiōres sumus. Quam facilitas ab hoībus diligantē morositatis odium facile declarat. Quis. n. exosus non sit ac ueluti exerceſ hoīes aditu & cōsuetudine uitæ difficiles: qnq; nunq̄ sunt certis nunq̄ eisdem moribus? Nā de benignitate qd loquar? qua qui caruerit adolescens: eo caret oīo munere: qd est eius ætatis p̄prium? Nec huiusmodi comitatis genus in dāda pecunia solū donādoq; positū reor sed multo et magis in p̄stāda liberaliter opa. Argēti. n. & auri: munificētia nō magis est uiri boni q̄ diuitis. Sed in ocētibus uiris piisq; adeē eos deq; igeniū ope operaq; tueri & cōsulēdo: loquēdo & de p̄cando hisq; omnibus adminiculis: quæ uel natura: uel fortuna: uel nostra nobis industria diligentiaq; peperit: & benefici uiri ē: & plane sapiētis. Quid præterea habēt aliud uel principibus nati uel ipsi principes ac reges: quo priuatos hoīes antecellāt? Nepe id unum dūtaxat: quod his munerandi facultas adest uberior. Itaq; Dionysium seniorē doluisse tradūt quod ab se dona Corinthioꝝ legati nollent accipere: tanquam sibi non liceret eo uti bono: quo reges uno uidentur fœliciores. Quare cum is aliquando ad filium esset ingressus: uir disseſtq; apud illum uim aureorum maximā argentorūq; uasorū: pro in clamauit pater filii in te rex certe non est: qui ex tāta uasorum copia quæ a nobis accepisti: amicum tibi comparaueris neminē. Quid multis. Et beniuolētiā nobis apud alios beneficiis cōparamus & laudem non uulgarem. Laude uero duci adolescētem non possum non probare. Nam qui laudem amat: uirtutem quoq; amet: eamq; seq̄tur: necesse est. Id uero eo facilius sit facturus: quo studiosior fuerit disciplinæ. Nemo. n. qd ignorat amare possit. His aut disciplinis tibi opa danda est quibus sapere discas nihil abiectū: nihil humile: nihil nō admirandū: itaq; oībus in rebus te ingēti atq; inuictō aīo ingenio uero splendidissimo & acerrimo cupio ita præstes. ut nihil agas: nil loquaris: nil deniq; cogites: qd sit aut uulgare aut excessū minus. Quod ut commodius obsequaris: eorum te uelim consuetudine delectari: qui te meliorem possint uel reddere: uel ostendere. Nō enim aufert parua qdā laudatiōis uituperatiōisue coniecturā iprobos: aut pro-

boꝝ hominũ familiaritas. Si qua nobis corporis cōmoda natura sunt optima: nō his absurde sed p̄ dignitate semp̄ utendũ est. Cũ Alexander macedo & leuitate & cursu ualeret plurimum hortatus a patre philippo in olympiã ut cureret nequaquã obtēperauit ingens. Facere eadē pater qđ iubet plibēter si mihi cū regibus currendũ foret. Et qm̄ in ludi mētionē incidimus: eadē adoleſcētibus sit ludēdi q̄ iocandi rō. Remittēdi interdũ sunt animi a rebus seriis & laboribus: quo paululũ ueluti recreati alacriores redeāt un̄ diuerterāt. Nec scurrax̄ more iocari nos conuenit: nec itē ludere ut aleatores solēt. Sed quēadmodũ sermo n̄r sparsim ac raro est īgenius salibus cōdiēdus. ita reꝝ gerandax̄ tædiũ ac molē tēpestiua liberalium ludox̄ atq; apta uicissitudine leuari decet. Et hi quidē ludi uident̄ mihi maxime p̄bãdi in quibus uis dexteritasq; ingenii corpis agilitati uiribusq; respondeat. Huiusmodi uero ludos palæstra p̄bet gymnasiũ studiũ: discus: pila: iaculũ: arcus scorpio: uenatio: troianũ agmē: & omnis deniq; meditatio militaris. Sed nullus mihi crede neq; iocus nec ludus aut pulchrior est aut laudabilior q̄ disciplina ex ercitatiox̄ uirtutis. cui si te totũ penitusq; dedideris & tibi honori maxio: & nobis oĩbus quos tua spes alit̄: incredibili iucũditati futuris sis. id aut̄ hac una re facillime poteris & expeditissime cōseq. si p̄stantissimũ & fortunatissimũ patrē tuũ principē nostrũ cū dicēdo: tũ agēdo q̄ si idēã qđam ituri per oēm uitam effingereq; uolueris. Quod ut facere contēdas: te nō solũ hortor: sed etiã atq; etiã rogo & rogo: Vale ex mediolano. xii. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus ioanni aurispæ salu.

Ollucem meum uidere cupio. nam eius mihi in p̄sentia uæhementer est opus. Quare ne istũ patiaris apud te diutius hospitari: maiorem in modum abs te peto. Vale ex mediolano. xii. kalendas martias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Laurentio Vallæ sal.

Vdio te reliq̄sse Alphōsum Regē & eē Romæ. nec dubito te nihil pro tua prudentia fecisse temere. Miror aut̄ cū ab Alphōso honorifice ut accepi cōmode tractareris. qđ Romæ q̄ Neapoli: hoc tpe uitã agere malueris: p̄sertim cū nō sis nescius quos fluctus nauigaturus sis. Nũ. n. ocio sum te eē patiant̄. q̄ uiros bonos eruditox̄q; inseq̄ uel absentis cōsuerūt. Tibi aut̄ ut oĩa secũda sint plurimũ opto. Vale ex mediolano. xii. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus phi. Petro thomasio philosopho medicox̄ sal.

litteras tuas ultimas q̄ scribis dedisse ad Nicolaū Barbaḡ Ferariæ p̄cōsulē: ut eas idē ad medaret nunq̄ ludi: mirorq; qđ in causa fuerit: q̄ hæ mihi ita ut antea tuæ alteræ quas eidē uiro cōmēdare: reddidit nō sint. Quare si uidebit̄ rursus quæ scripseras: pximo tal' ellario cōmitto. ut q̄ maxime cupiebã: ludiciũ tuũ nō ignorē. p̄spiciat Deus paci italiæ ac musis id q̄ tãto studio atq; uotis opto ut auidius nihil possim. Ex his libris de exilio quos ad uos dederã: ut ab me duo desiderant̄ alter de infamia: alter de paup̄tate: qui seu apud te sint: siue apud meũ Bernardum iustinianũ uelim eos p̄ singulãri tua erga me beniuolētia diligēter ingras: inuētoq; ad me mittas. Defunt etiã mediolanēsia illa cōuiuia & Cosmiana oĩo & duo Hippocratis libri. q̄ qđe oĩa si minus in hãc diē habuisti repetas uel ab eodē Bernardo: ut ad me p̄pediē p̄ferēda qđ diligētissime cures. Quod si q̄ etiã apud uos fuerint: quos nostra iuuēt ob idq; his diutius uti uelint: fac ut libet mō dñi nō omnino obliuiscant̄. Vnũ tibi bona fide polliceor cum ista primum ad me reuerterint: noua alia ad te dabo quæ ut existimo iuuētutē uestram nō mediocriter delectabũt. Præterea alia mihi in re tua opa opus est. Docet Patauii medicinã mattheus pufinus uir egregie doctus idēq; disertus. is hēt iã annos cōpluris duos illos Hippocratis libros quos iã pridē ut nosti latinũ cōuertit. Hos ut noīe meo repetas & ad me des te plurimũ rogo. Vale ex mediolano. medicox̄ & amicox̄ decus. xii. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Francisco Barbaro sal.

Am pudet me repetere totiēs libros illos quos Cōstãtinopoli agerē ad te dedi. Video. n. ad id te nihil oĩo in hãc diem respōdere. nec fatis itelligo snĩam animi tui. Nō. n. accirco tacere te existimo q̄ meos mihi libros nolis restituere. Noui. n. & grauitatē & cōstantiam tuã: noui fidē: noui integritatem. Ad hæc ea es altitudine animi: ea quã græci. $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha\sigma\tau\epsilon\omega\epsilon\iota\alpha\nu$ dñt: nostri uero magni decentiam recte nominant: ut non modo quæ alterna sunt nolis inuito domino: sed etiam tua quæ munificentissime in alium cōferas p̄sertim est quē tui esse obseruātissimũ nō ignores itaq; te mi humilissime Barbare rogo etiã atq; etiã. ut meos mihi libros q̄ iã annos. xxx. hospitati apud te sũt: cōtubernalis efficias & id hac qđe lege: ut quã codicē ex omnibus magis adamaris eũ tibi perpetuũ eē atq; tuũ uelim: Vale ex mediolano. xi. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus. Sphortix̄ seũdo sal.

Etiã si a me per litteras ut te facerem certiozem. quæ mea sententia sit de huius nostræ tempestat̄ lingua quã alii ethruscam: alii uulgarem uocant: nonnulli sermonis materni aut illiterati nomine appellant. Vt tibi obsequar: & id quidem sine ulla uel paruicatia uel contentōe. Quãquam ad rem hanc non inuitus: solum accedo sed etiam cum pudore propter uig. disertissimũ mihi q; aruicissimũ Leonardũ aretinũ: qui in epistola quadam ad Blondũ flauium uisus est longe secus sentire atq; ipse sentiã. Sed qm̄ ipsi etiã amicitix̄ ueritas est antepōnda: ignofcaſ Philelfus Leonardas mortuus: qui uiuus quoq; ignouisset: ubi quæ ab me dicerent̄: p̄babiliora iudicasset: q̄ sui ipsius dicta: ut igitur

ad reueniã: qm̄ italiã audiuius describi finibus latioribus: qbus nō latini solū: ueq; etiã Græci: Lygu
res. Galli: & aliæ atq; aliæ gētes lingua moribusq; diuersæ cōtinent: oēm meū sermonē de Romãis in
telligi uolo ac de his qui romana lingua uterent̄: priscis illis t̄pibus qbus Plautus Terētiusue poetæ qbus
Grachi & Cato: qbus & Grassus & M. An. qbus. G. Iulius Cæsar & M. T. Cicero floruerūt. Nulla in q̄
alia oratione uniuersum Ro. populū usum arbitror: q̄ ipsa illa: quam solet hic idem Cicero forēsem
popularemq; appellare. Qua enim philosophi oratiōe sunt usu: ea adhuc oratoria plær̄iq; in locis pro
rerum materia plurimum differt: nam propter noua planeq; usitata philosophorum inuenta inuilita
tis item & nouis uerbis opus fuit: q̄ eius rei cum apud latinos: tum multo magis apud græcos uidemus
factitatum α τ̄ ο μ̄ ο 5 atomos: usq; apud Demosthenem aut Lysiam reperitur neq; εν Τε λε χ̄ ε̄ ια ente
lecheia. At hæc apud peripateticos: illa apud Democritos & epicuros omnibus est in ore Calliditatem
pro uirtute intellectuali posuit Cicero: quam græci uocant σ̄ υ ν ε̄ σ̄ ī ī n̄ ynefin: quoniam melius non ha
bebat cum popularis ac forensis loquendi mos aliter fortassis interpretabatur. adeo ut inter uirtutes
urbanas uituperaretur calliditas: at becillis in rebus laudetur. Ad hæc poetæ quoq; non loquor de co
micis ac tragicis: qui toti erant popullares alia quadam locuti lingua multis in locis existimati sūt. Itaq;
hoc dicebat. M. An. orator. ad se nequaq; attingi: quippe quos uidebat abhorrere a comuni & quotidiana
no loquendi usu: hic autem usus erat eiusmodi quo æque indocti illitteratiq; utebantur atq; litterati &
docti. Quod ut certo credam. cum alia plær̄aq; argumenta adduci possunt: tum illud in primis. Noui
mus hebræos & græcos audimus item ægyptios: arabas: assyrios: persas: & eodem modo reliquas oīs
nationes: quibus propria est suaq; gr̄amaica: cum alio sermone uti litterati & alio uulgari. Litteralis li
mior est fortassis & proprius magis q̄ maternus: non alius tamē: oīnoq; diuersus: quo ad dictionum
uariationem: declinationē enunciationē: desinentiã. Vnde Hieronymus Rufino uitio dat: q; parētes:
quo noīe pater significatur & mater. non hos qui iā pridē diem obierāt: sed reliquos sanguine cōiūctos
ut ipse cauilla quod militari hoc est latino plane uulgari appellari. Et græci quoq; α γ̄ α τ̄ δ̄ ῡ α ν̄ λ̄ ρ̄ ᾱ ga
thon andra quod bonum uirum significat apud doctos: pro uiro stulto uulgi cōsuetudine accipiūt. nec
Romani cū decreuerant legesq; sanxerunt nemini oīum gentiū apud se audiri p̄ interpretē. hoc est ut
peregrini etiã oēs qbus eã apud se eēt: latine loq̄rent̄: id ipsum unq; egissent: si alius sermo latinus esset
alius uulgaris. Hinc aut̄ arbitror emanasse: ut & Germaniã: & Daciã: & Sarmatiã: īi oēs populi chri
stiani: qui septentrionales occidentalesq; ad oceanū usq; iacēt nō docti mō & litterati: sed plane illitera
ti doctrinãq; oīs exp̄tes igenue loqui latinã pro iueterata cōsuetudine q̄dã discāt. ob eã ut arbitror rō
nem ut cū uenerint in italiã ac romã. romão sermone audiant̄ eo q̄ cerdonibus etiã apud priscos & pi
storibus comunis erat. Vex̄ hi oēs deprauatã loquunt̄ multa atq; inepte quidē. Et ne id certe mix. nã
arte nūdum adhibita & his p̄ceptis quæ a diligētī doctrina p̄ficiuntur nō admodū multum p̄stamus
infantibus impit̄iq; mulierculis. Et id sane non solum hac ætate usu uenit sed apud priscos etiam illos
accidisse audiuius. Quo factum est ut latinitatis uitium quasi probo datum sit a Cicerone uiro elo
quentissimo ipsi. M. An. aduersus quem leguntur Antonianæ orationes. Ad hæc frustra apud. Quiri
tes & in exercitu habitæ essent: quæ adhuc extant priscorum orationes: si minus hæc ab auditoribus cū
ctis potuissent intelligi. Nec satis scio quam potuissent uoluptatem Plauti quas legimus & Terentii co
mœdiæ afferre populo: ubi sunt pueri & mulierculæ: si munus cognoscent quæ audissent. Nã q; dicat̄
cōuenisse populū indoctū ut spectaret nō ut audiret. auditaq; intelligeret stultū est. Nō ne ipse etiã Ci
cero meminisset uersū una syllaba aut lōgiore aut breuiore recito exhibat̄: exp̄loditur. Num id accidere
in theatro potuisset nisi quæ recitarent̄ canerēt̄q; comœdiæ fuisset a populi cōsensu & auditã & co
gnitã latino inq; sermone q̄ & uulgaris erat & omnibus notus. hæc comœdiæ oēs erant scriptæ & non
comœdiæ mō. ueq; etiã tragœdiæ quotidiana loquēdi cōsuetudine litterarū monimētis mādabāt. id
uero ita eē declarat Cicero libro. i. questionū tusculanarū hisce uerbis. in terrã. n. cadētibus corporibus
hisq; humo tectis equo dictio humani sub terra cēsebāt reliquã uitã agi mortuoq;. Quã eorū opionem
cōsecuti magni errores sūt quos auxerūt poetæ frequēs. n. cōsensu theatri in quo sunt mulierculæ: mo
uef̄ audiēs tā gr̄ade carmē. Adsum atq; aduenio acherōte uix uia alta atq; ardua spelūca saxis structa as
peris p̄dētibus maximis ubi rigida cōstat crassa caligo infer̄. Tātūq; ivaluit error q̄ mihi qdē iã subla
tus uidet̄: ut corpora cremata cū scirēt̄ tñ ea fieri ap̄ iferos fingerent: q̄ sine corporibus neq; fieri pos
sent neq; intelligi. Si mulierculæ igit̄ in theatri cōsensu audiētes eos tragœdiæ uersus mouebant̄ aīo: ue
ra eē arbitrātes quæ de uita functis audiebāt̄ itelligebāt̄ sane q̄ recitabant̄: q̄ si aliẽa fuisset a cōi & uul
gari lingua quo pacto itelligere potuissent. At ea nō gr̄amaticē sed latine referēbant̄. Nam litteratura
plær̄iq; in locis obscurior est: at latinitas oībus nota q; inheret ita frustra mouisset. Quintilianus ante
oīa acrem habendã esse curam parentibus ne uiciosus sit sermo nutricibus: sed recte loquant̄. cū puer
earū uerba conef̄ effingere: quas primū audierit. Nō. n. debere ifantē illi assuescere sermoni q̄ discēdus
sit. Nã neq; debemus eē nescii: longe difficilius esse a iam docto. in alium sermonē traducere q̄ docere
nouū. Itaq; idē monet oportere etiã patres eē loquēdi eruditissimos & illud idē de matribus sentidēdū:
itaq; recte chrysis optabat q̄ nutricis eligi q̄tū res pateref̄ optias iubebat idq; nō solū quo ad mox
sed etiã quo ad sermonis rōnē: cū pueros diceret̄ eorū eē tenacissimos q̄ rudibus annis p̄cepint. Quod
autem de nutricibus ac parētibus. Quintilia. dixerat: idem quoq; de pedagogis præcipit quos linguarū

latinae pitissimos esse uult. nam si nutrices qui bene loquantur minus aliquando contingerint: saltem sit unus pedagogus assiduus qui latinitatis eruditus si qua fuerint a nutricibus aut uitiose aut ineptius praesente alumno dicta continuo ea corrigit: nec illi insidere sinat. Ut hac enim tempestate nostra accidere quotidie uidemus ut rarissima uobis nutrices offeratur: quae uulgari hoc sermone italico utantur admodum exulto: ita apud romanos illos usu uenire poterat: ut in tanta barbarorum multitudine: qui ex uniuerso terrarum orbe uariis fortunae casibus in urbem influxerant latinitatemque uiciant: non facile haec nutrices coningerent: quae meram incorruptamque calleret latinam elocutionem. Ac miror sane aretinum Leonardum nostrum: cui uideatur fieri nullo pacto potuisse: ut ea lingua uteretur uulgo omnes: quae scripsisse legimus & oratores & poetas: adducitque suppellex exemplo inquiring mulierulae igitur illae ac nutrices tuae: si de suppellectili recte dicendum erit: suppellex dicerent. Sursum uero si declinandum erit ita ut possessio nem gubernationemque significet suppellectilis dicent. Et si poscat intentio suppellectili suppellectile uariabunt. Eademque cum pluraliter dicendum erit suppellectilia uariato genere pronuntiabunt & suppellectilium & suppellectilibus. Si Leonardus aut. M. Varronem diligentius lectitasset: aut matrem aut uernaculam graecorum linguam tenuisset. nunquam in id incidisset erroris. Graeci. n. quibus lingua deprauata non sit & quos ipsi tu sequimur: tu imitamur: ita loquuntur uulgo hac etiam tempestate: ut Aristophanes comicus: ut Euripides tragicus: ut oratores omnes: ut historiographi: ut philosophi etiam ipsi & Plato & aristoteles. Litterati autem homines & doctus & emendatius. id autem patet ex hisce Platonis Aristotelisque libris quos aetas proxima: aut paulo superior ex graeco in latinum conuertit. qui certe ob eam rationem plerisque in locis obscurissimi ineptissimisque sunt: quoniam hi sunt illos interpretati qui lingua uulgaris tenebant eamque & plebeia erat & deprauata atque corrupta ob peregrinorum mercatorumque multitudinem qui quotidie Constantinopoli confluere in urbem recepti incolae graecisque admixti locutionem optimam infuscarunt. Nam uiri aulici ueteris sermonis dignitate atque elegantia retinebant: in primisque ipsae nobiles mulieres: quibus cum nullum esset omnino cum uiris peregrinis commercium: merus ille ac purus praecorae graecorum sermo seruabat intactus. Vix quod dixi cum peregrinis: cum ne cum ipsis quod conuiciis ullus dabatur huiusmodi mulieribus colloquendi locus cum domo nunquam nisi noctu egredierent: atque id quidem & raro & equites & uelata facie deductaque a domesticis ac suis: dum autem tepla per religionis celebritatem aliquid interdum: aut sanguine coniunctissimos uisendi gratia peteret. Quod autem de M. Varrone meminere: ait ille. vi. lib. de lingua latina nouicios etiam seruos emptos in magna familia cito omnia conferuere: noia recto casu accepto per reliquos obliquos declinate. Si serui id cito didicissent. quod de his est credendum qui simul cum lacte latinam biberant linguam. Et quod ait Leonardus noster euangelia missarumque solenia intelligi hoc tempore etiam ab his qui sunt illiterati: equidem pernego: & illud addiderim non satis latine aut litterate Leonardum Poggiusque nominasse missarumque solenia: quae a graecis. Αἱ οὐρανία liturgia: hoc est suplices operationes aut orationes operatiuae: a nostris uero celebrationes corporis christi nominantur. Sed de re nunc satis nulla modo intelligas latinam linguam uulgaris fuisse non lealem. Vale ex mediolano. xv. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus phileifus. S.P.D. Nicolao cebae.

libenter audio te uix doctum ac disertum madare litterarum monumentis res ut ipse appellas turcoby
 I zantias sunt enim memoratu dignae. Quod autem mei nominis oblitus non sis: amice tu quod facis & liberaliter. Non possum eadem non laetari maiorem in modum: cum indies magis magisque intelligo nostrae beniuolentiae amorisque uim esse inter nos mutua. Quasi. n. diuinarum gratia memoria te complectar in scriptis meis referri parum uolui. Quid autem de me scripseris ignoro. Nam ego de te non uero minus: quam amice te & loqui & scribere consueui. Et quoniam cupiebam atque precupio: omnibus scriptis nostris testatum esse apud omnes nostram amicitiam non solum apud praesentes uerum etiam apud posteros iccirco abs te petieram: quaecumque antea ad te dedissem epistolas aliis aliisque temporibus: eas ire ad me curares. quo redigerent in codicem. Ioannes Marius cupit ad nos reddere: ut uides. id quod mihi eo est iucundius quo spero ipsa die admonitum: obediuntioris nobis futurum: praesertim cum uiderit eo me esse ingenio ut paterni iuris nihil sim remissurus: & id quod ad liberorum utilitate. Velim me facias quam primam fortioris si qua nauis sit hoc tempore Neapolim traiectione. nam instituius petere Alphosum regem: cuius sum litteris quam liberalissime inuitatus. Quare cum eius nomini nostras cetum: Hecatoesticas dedicarim. nam hoc nomine a ceteris uersibus in satyras singulas: ea appellare uolui: ad nihilum propediem sum iturus: quo ipse praesens atque coram huiusmodi satyrarum codicem ei dono tradam. Nec erit praeterea iniucundum mihi Neapolim uisere. nam ex uniuersa italia ea sola urbs: quam uidemus a Marone nostro non ignorabiliter laudatam reliqua uisenda mihi. itaque nauigatione quam itinere uti mallet. Est enim in proximis aestatis ardoribus non comodior minus quam breuior. Ad hic si quod hies de turcis post amorthi obtinere cupio. nam qui modo redeunt ex germania a Frede. augu. aut expeditione parare turcum aduersus ungaros. Vale ex mediolano. xv. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus phileifus Guiniforto barzixio sal.

h Ieronymus bindous factus est gener meus. Huic cupio esse me quam optime & ad commodum & ad dignitatem: itaque ad principem marchionem scripsi eumque rogavi ut Calalis praetura meo beneficio in hunc conferat. Quare a te peto ut hanc rem quam diligentissime & quam amicissime capeffas. efficiasque quantum ne in te fuerit ut desiderio huic meo quam celerime satisfiat. Quod autem scripsi de calalis praetura. tu si quid melius sentis ad id incube. Hoc erit mihi tam gratum quam gratissimum omnium. Rogo etiam te maiorem

LIBER

in modum ut propediem mihi & ipse respondeas: & respondendum cures a principe de uniuerso negotio. Vale ex mediolano .xv. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Ciccho simonetæ ducali secretario sal.

i N dies magis atq; magis mihi declaras beniuolentiã tuã q̄ & si iam pridẽ noui certissimus documētis tamẽ nõ est molestũ q̄ eã mihi quottidie assiduis beneficiis tuos ante oculos ponas. itaq; habeo tibi atq; ago gratias imortales: quas si alio merito minus possum fide tamẽ & pietate cumulatissimas refero. Tibi igitur ita statue me unum esse qui ita sim tuus. ut magis esse nemo possit. Reliquum ut q̄ de humanissime cœpisti: perficias apud principem. Nõdum. n. scio: qui mihi tuta traducẽda sit: nisi liquido cognoro qui mihi sint annui prouentus constituti. Nam hoc pacto pecunias poscere mihi etiam pmolestum est. Præterea nõ te fingit annũ iam p̄terire: posteaq; optimus princeps noster: quod mixe in modũ optabamus huius urbis potitus est. qd̄ q̄tum habueri nostri. nulli hic mihi fidi sũt. nullæ priuatæ pecuniæ. Tãtum hẽre semper cõsueui: q̄ti principiũ uel liberalitas uel prudẽtia me fecerit. Familia mihi ampla est. Et qm̄ fortasse q̄ uulgo faciũt: auaritiã nunq̄ didici numoq; inopia singularis. q̄ p̄dia mihi mediolanẽsis resp. p̄mi loco dederat in aureũ duo milia: ea obmutatũ ciuitatis statũ redierunt ad pristinos dños. ad hæc aurei mihi sexcẽti & amplius ex are publico debebant. Hos ait diuus Ambro. q̄ publicæ mensæ p̄erat: nunq̄ se soluturum. nisi cogat a principe. itaq; ipse etiã decoxit. retenes. Vale ex Medioloano. xiiii. kal. iunias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Petro perleoni sal.

q Vod uel absentia tua ab urbe Genua tibi est accusada: uel tab. elarii negligẽtia ex illaz. exẽplo lit teraz. q̄s septimo idus nouẽbres ad te dedi poteris itelligere. uidebo q̄ misisti & amice & deligeter. Faciaq; qd̄ petis. Vale ex mediolano. xiiii. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Angelo areno iurecon:

q Vod de meo negotio cum Ciccho simoneta uerba feceris: e mihi gratissimũ: sed eo gratius futurũ: si breui & ut decet q̄ phumaniter Cicchus est pollicitus cõficere ipse p̄xerit. Nullo. n. mō recte consultũ est rebus meis tãdiũ tps̄ terrere. Annus en p̄terit: posteaq; optimus princeps noster huius florentissime reipu. est potius qui q̄q̄ munificentissimus in me est: ego tamen adhuc de statu meo incertus sum. Et res mea domestica est adeo attenuata diurnitate bellorum & uictus caritudie ut ad tenuitatem accedere nil quæat. nec principis gloriæ nec laudi meæ conducit esse philelfum animo ægro q̄ tãdiũ sit necesse est. quoad agere desierit. nã egestatem nimia mulsæ abhominat: qua lætæ esse non possunt. Vale ex mediolano. xiiii. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus Philelfus Gaspari pisaurẽsi philosopho medicoq; ducali sal.

e T si certo scio te mei & honoris & emolumẽti studiosissimũ esse: nolui tũ existimares qm̄ nihil ad te scriberẽ: me iccirco in p̄sentia cõticuisse: q̄ aureis illis nup̄ acceptis satis rei meæ cõsultũ fit. Ego. n. ut ita dixerĩ accēpi nihil. nã q̄ mihi numerati sũt nũmi. his ego q̄ es alienũ confluxã nõ tã dissolui q̄ leuauĩ. Quid. n. sciẽti tãtalo gutta roris. Expecto singulis horis itelligere qd̄ de re mea statutũ firmatũq; sit. Nam hoc pacto diutius degere stultũ ita iudicio: ut nihil dici possit stultius. uideo me humanissimo nostro principi & care. eẽ & piucundũ: α Δ α τ ω τ ε ι υ ο ν τ ι ο υ Δ ε ν η Δ υ. itaq; fac itelligã p̄pediẽ qd̄ mihi faciẽdum censeo. Vale ex mediolano. xii. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Andeæ alamano sal.

p Vtabã Karolum aretinum rediisse mecum in grã. ita. n. iohannes aretinus eius necessarius. uis uerbis mihi renunciarat. At Matthias triuianus qui ab oppido patrio ad nos rediẽs istac iter fecit uir amicus & p̄bus aliter sentit de hoie: q̄tum ex his potuit itelligere: quæ secum karolum loquutum dicit. putabam ætatem alios mores attulisse: sed q̄tum uidere uideor: idem in nos e: qui semper fuit. agat ut libet: Ego is sum qui & pacis & belli artes egregie calleo: quis paces philosophus magis delectet: q̄ orator bello. Sed qm̄ karolus ut idem mihi Matthias rettulit: se inuenisse in nostris scriptis quedam quæ ipse non probet. Sed de his loquitur quæ in eũ scripsimus recte qd̄ non probat. Quis. n. probet: quæ in suum dedecus scripta sint. etiam si ea merito optimoq; iure in se scripta aĩaduertit. qd̄ si circa litteras & disciplinã erratũ putat: uellem id oñderet quo uel me uel se ipsum doctiorẽ efficeret. Nã q̄ rogatus a Matthia ut quod insimulabat refferret in mediũ rñderit karo. se nõ meminisse: nõ potui id audiẽs nõ ridere: præsertim cum se se memoriæ laudari in primis uelit. Hæc iccirco ad te scripsi: ut Karoli erga nos uoluntatẽ nõ ignorares. Neq; tu igit: nec alius quisq; possit iure philelfũ accusare si nõ infert: sed ppulsat iniuriã. Nicodemũ aut nõ possũ nõ mirari: q̄ ut audio nihil eoz. egerit q̄ p̄iceps iusserat. Vale ex mediolano. xii. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Nicodemo trachedino sal.

m Emini quæ nuper cum mediolãum reuertisses mecũ de his loquutus es quæ noster optimus princeps tibi in Ethuriam abeunti iusserat. Scio item ea de re litteras rursus a principe ad te datas. at Matthias triuianus familiaris noster ac bonus plane uir cum istac iter faceret repetiturus Mediolanum: loquutus est cum eo uiro: qui cum omnis res agitur. is nihil abs te ait audisse hæc de re nec principis nomine nec aliter profus. itaq; non possum non mirari. Scis tibi rem esse cum satyro. Vale ex mediolano. xii. kal. martias. M. cccc. li.

NONVS

Franciscus philephus. S.P.D. Ciccho Simonetæ ducali secretario

Co te plurimū rogo atq; oro ut rē meā iā tandē expedias Nihil.n. prudenti uiro stultius duci
 e puto q̄ sibi ac rebus suis nescire consulere: nec enim mihi semp pedēdum ē. ita esse ut sū neq;
 p̄cipi cōducit nec mihi. Vale ex Mediolano. xii. Kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus philephus iacobo camerinati sal.

Llis. M: Tullii Ciceronis ofonibus quas a me cōmodo accepisti ut iā cupio: itā es uelim ppe-
 di: ad me des: nā iā diu tuo hospitio usq; sunt. Quare facito domum redeant. uereor enim ne
 dīm sint oblitæ. Quod si tardarint extrude. Vale ex mediolano. x. kal. apri. M. cccc. li.

Franciscus philephus Blondo flauio apostolico secretario salu.

Audeo q; scribis te meas anteuertisse lras: & si tuæ q̄tū uideor intelligere utūf adhuc icesu te
 g studeo nondū.n. aduētārūt: q̄re uide ne fides illo infido nūcio desiderāda sit. qd̄ aut deflatu
 meo certior fieri uis. hic me priceps singulari beniuolētia ē cōplexus cumulatq; quotidie ma
 ioribus bñficiis. Hieronymus gener reliquaq; familia bene ualet. De Strabone nihil est q; laboremus
 Amicus. n. ille eū hēre se pnegat. istic est apud Aurispā eiusmōi. Strabo geographus: & ut audiui apud
 Guarinū. Si quē hēre potes cōmodo mitte ad me: & ad triduū usq; faciā: qd̄ cupis. Te nostro principi
 q̄ diligētissime cōmēdauī q; cū iucūdistime de te audiui tū r̄ndit phumaniter & pbenigne. Vellē qd̄ scri
 bis una eēmus atq; eodē loco: quo alter altero frui assidue possēmo. Nā cū studiorum & mox similitu
 do tū cōsilioz cōmunicatio & cōuictus assiduusq; usus amicitia maxime non tuef solum sed auget sua
 uiozem efficit: Quod te tantisper ad agriculturā cōtuleris dum uer adolescere incipiat laudo mō pyri
 istæ q̄s inferis & cōsitiōes uitū ubberimū fructū aliquē breui sint alaturæ. Cū italiā tuā oī ex parte ex
 ornari fac uideā. Vale ex mediolano. iiii. kal. martias. M. cccc. li.

Franciscus philephus. S.D.P. Sphortia secundo:

Ollicitus es nō mō petēti mihi: sed ne cogitanti quidē te dono datuz nescio qd̄ itaq; noli te fal
 p li opinione tua. ut intelligas nihil eē mihi redditū tuo noīe nec itē alterius cuiusq; in hanc diem
 Quare facito: ne uel obliuionis accuseris uel negligētiæ. Nam utrunq; crimē tuā præclara ido
 le ē indignum. Vale ex mediolano. v. idus martias. M. cccc. li.

Franciscus Philephus Laurentio Gini filio:

Vaues & humanas lras ad me tuas incredibili cū uoluptate plegi. erāt. n. cū ornatissimæ tū ple
 næ sūmi amoris erga me tui. Quod at florētissime tuæ reip. noīe me inuitas: ac ueluti reuocas
 i patriā uix dici queat. q̄tā ex ista igēti benignitate usq; læticiā gaudiūq; susceperim. Quid. n. mi
 hi uel iucūdius cōtingere uel optatius potuisset q̄ facultatē offerri ad uos redeundi: p̄sertim cū dignita
 te & cōmodo. Sūt sane nō nulle resp. in italia qbus p suis de me aplissimis meritis debeo plurimū sed q̄
 magis uel amen uel obseruē q̄ inclitam Senenliū remp. nulla ē. Nam ut honores omittā atq; emolum
 ta quib; me cū istic aderā pulcherrime affectistis uideo uos Senēles ea grauitate & prudētia cæteris ho
 minibus antecelere: quā & laudare oēs & admirari debeant: Quo fit ut multo an̄ q̄ futura sint p̄piciē
 tes & cōsulētes id q̄ optime pacatissimæq; uiuatis Sitisq; non tā modesti q̄ uenerabiles oibus. idq; assi
 due p̄statis id & boni uos amēt. & mali etiā ipsi nō minus uereāf q̄ metuāt. Vt. n. uetera omittā. q̄ta mō
 cū sapiētia q̄q; moderate e medio sustulistis plūbini periculū. Nā cū potētissimi fere oēs italie principa
 tus illius pulcherrimi munitissimiq; oppidi cupidine arderēt. soli uos estis inuēti qui & illi q; iam seruiē
 bat pristina libertatē peperistis. & uobis perpetuū ocium cōfirmastis. Non enim sine uestro nō medio
 cri incōmō perire plūbinū potuisset. Hoc at apd̄ uos facit ciuili cōcordia. q̄ p̄petuo nō tueamini solū
 sed idies magis atq; magis aplificetis uos uniuersos ciuili sapiētissimos rogo at oro nēo p̄fecto uobis
 ob esse possit. si una sp̄ uobiscum sentiatis. Quod uero eodem publico humanissimiq; cōsensu me ad
 uos tanq; in patriam meam mihi carissimam accersatis maior ē inmodū & lætor & gaudeo. Vt autem
 ipse tu dulcissime Laurenti intelligas non ingrato hōi officium præstari: Xenophon filius mihi dilectū
 simus te adibit qui meo noīe & loquet oīa & cōpōet: Nā ut ipse mea ē caro ita secū defert mentē oēm
 & animum meū Tu me præstantissimis reip. principibus unice commenda atq; amicos oīs saluere iu
 be. Vale ex mediolano pridie kal. apri. M. cccc. li.

Franciscus philephus: Francisco patricio sal.

X Iris Xenophōtis filii liquido cognoui qd̄ minime dubitabā singularē erga me tuā beniuolē
 e tiam Lætor autem uahementer q; uetus illa de re mea me nequaquam fefellit opinio. itaque
 ut intelligas me ui amoris non uinci abs te decreui omnino ad uos redire modo æqua id con
 ditiōe fieri a me possit. Tuum igitur munus fuerit ut qd̄ cœpisti sponte id ēt mea cā pficias. Xenophon
 reliqua tecū cōmētabit: Ego patrē tuū grauissimū & optimū uirum bene ualere opto. Vale ex medio
 lano pridie kalē. Apriles. M. cccc. li.

Fran. phi. Antonio michaeli equiti. aurato. sal.

Audeo equidem plurimum. q; non solum rei pecuniariæ sed in amicōz ei hereditatem suc
 g cedere institueris patri tuo clarissimo & sapientissimo uiro qui cum mihi tanta familiaritas be
 niuolentiæq; fuit: ut maior cui quā esse possēt cū nemine. Nam filius. xenophon litteris mihi
 significauit: quāto studio ac fide operā des. ut me corā perpetuo uti atq; frui possis: imitatusq; huma
 h

uissimū patris ingenium æque me diligis: atq; ille consueuit. itaq; tibi gratias hēo maximas. Vt autem intelligas me tibi in amore nulla ex parte cedere. xenophon filius q̄ ego decreuim ite in sententiā tuā tibi corā exponet Vale ex mediolano pridie Kal. aprilis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Bernardo iustiano salu.

Votiēs accipio tuas lras toties Leornardū meū patrē tuū uel potius n̄rū clarissimū & p̄stati q̄ sapiētia uig; uideor corā aspicerē eūdēq; mutuo & audire & alloq;. Quæ qdē res cū sumā mihi afferat uoluptatē. facile des itelligere q̄ mihi molestū sit quū ēt bis & itez; inuitatus interdū nihil r̄ndes. ad resurrectionē christianā: id qd hortaris te uisere istitui. mō id mihi facere liceat p̄ principē Quare qd factū fuerit opus corā una cōmetabimur. Vale ex mediolano pridie. Kal. aprilis: M. cccc. li.

Franciscus philelfus Aenico dauolo equiti aurato salu.

Electarunt me p̄fecto lrae tuæ maiore imodū. Erāt. n. nō solū scriptæ disertissimæ sed certissimæ testes amoris illius mirifici erga me tui: quē iā tot annos dilucidius luce perspexi: itaq; habeo tibi gr̄as immortalis. q̄ nō mō ipse me singulari beniuolentia cōplecteris sed omni ope atq; opa niteris efficisq;: ut isti quoq; splēdidissimo regū lumini ac syderi Alphōso regi munere tuo sim charissimus. Nā q̄ tā phumaniter itaq; pbenigne me inuitet ad se ut eā nō obscure ondit q̄ de me sibi opiniōnē fecerit. At cauēdū ē mi ænice ne tm̄ mea cā onus suscipias ut id sustinere tueriq; nō possis. facit. n. p̄sape amor. ut q̄ in amicis uel minima sunt simulacra uirtutis uel maxima uideant: Quare moderate oīa de amico & p̄dicāda sunt & sentiēda. Nā neq; temere nec inepte amorē cæcū finxit antiqtas. fallit enī hoīem iudicio: q̄ppe q̄ q̄ inesse in amico optat id quasi insit. tū palā p̄dicare tum audacter recipere cuiq; non ueret. Sed utrunq; de me res hēt nec ignores te hōi nō ingrato b̄nficiū p̄stitisse. si mihi p̄ meum hūanissimū p̄cipē licuerit. corā tibi ondi breui nihil eē apud me antiquius beniuolentia tua. Tu me iterim meo Alphōso cōmēdato. Vale ex mediolano. v. Kal. ianuarias: M. cccc. li.

Franciscus philelfus Petro Thomafo philosopho ac medico sal.

Am mēses p̄pe duo p̄teriere. posteaq; nullæ mihi tuæ litteræ sunt redditæ itaq; sum miratus & i tuū & bernardi iustiani silentiū. Si mihi qcq; facturus es q̄ gaudeā maxime cura ut p̄pediem litteras tuas q̄ lōgissimas lectitē. Vale ex mediolano. v. Kal. maias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus xenophonti filio salu.

Vod Senēses reditū ad se meū uæhemēter cupiūt gaudeo: Omniū primū tibi uidēdū ē quanti faciāt meū reditū ut intelligas me nulla cōditōe Sena repetiturū nisi duplo maius mihi salarium eo cōstituerūt. q̄ antea p̄stitissent. Vale ex mediolano. quarto. Kal. iunias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus: Aenico daualo sal.

Vatā mihi uoluptatē attulerit tua illa p̄grauis disertissimæq; epistola quā nudius quartus atē ac cepi & si des aliis lris meis intellexisse tū q̄ sit iterdū ut lrae nō redant: iccirco eadē rursū ad me significatū iri existimaui. Quāti ego ip̄ fecerim beniuolentiā tuā: iā totos annos. xii. cogno uisti itaq; amabā te. atq; collebā plurimū solo egregiæ uirtutis tuæ interuētū Aliud b̄nficiū itecesserat nihil Nūc at cū uideo q̄ta me benignitate p̄sequeris potes facile cōiectare q̄tus cumulus accesserit ad obseruatiā erga te meā. Nihil ē p̄fecto quod magis cupiā q̄ id p̄stare ut q̄ dilucidissime p̄spicias. me unū eē sp̄ q̄ futurū quo de uno ea tibi possis oīa polliceri. quæ de gratissimo & obseruatissimo hoīe exuectari cōueniat aduētū at meū ad Alphōsum regē maturabo simul atq; librarius satyræq; codicē quē cœp̄it exscriperit. Tu me interi & regi cōmēda & tibi. Vale ex mediolano. iiii. Kal. iunias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Nicolao cebæ sal.

Audo diligētia tuā q̄ fugitiua n̄ra illa cōiuiua reuocaris ad dñm. Reliquū ē ut ea domū repetere p̄pediē cures. Veg; id tuto ac sedulo. ioannes marius filius instituit ad. nos redire itaq; rogo te maiore modū quo id incōmode filius facere possit cures meo nomine apud urbis p̄fectum grauissimū & humanissimū uig; Nicolaū fr̄agofū meū. ut nosti iustis de cāis amicissimū ut publicæ fidei lrae ad illū dent quibus et cū uxore & filiis ac rebus & cū sociis sex q̄tutissimæ facere iter liceat p̄ge nuēliū locos seu sagona inter sit h̄iturus siue qcūq; decreuerit. Nolim. n. qm̄ uersatus ē in eo q̄ oppidis quos uīa resp. ducit i hostibus qcq; ei manare inde possit icōmodi. Lrae aut mittēdæ sunt opa tua milesimū q̄ocissimæ. qd ut facias et atq; et rogo. Vale ex mediolano. vi. idus iunias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Aenico daualo equiti aurato sal.

Aepit mediolani adeo pestilentia in crudescere. ut nō possim mihi nō metuere. itaq; nihil ē q̄ omittā ad pādū iter ad te mō librarius nō me fallat ad secūdū usq; mensē aut paulo amplius te uidebo. Vale ex mediolano. iiii. idus iunias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Andreae almano sal.

Esternis litteris tuis quas mihi reddidit frater tuus qui mediolani questorem gerit eo sum magis delectatus quo minus iam expectatæ se mihi q̄suauissimæ obtulerūt. nā cū tādiu distulisses officiū tuū putabā tibi iusto aliquo impedimēto non licere quod uelles itaq; in eam plane sententiā erā adductus ut crederē te nihil omnino resp̄osurum. uerum tu elephantoz; more eo cōceptū partū diutius ferre aīo uoluisti. qd cum extulisses in lucē foret is diuturnior. fuit epistola tua nō diuersta solū sed erudita & docta nā q̄ nūsq; torum de philosophoz; disciplinis apud unum aliquem inueni

as. nō græcū. nō latinū nō gētilē. nō xpianū philosophū id nō tibi mō sed oībus quoq; mediocriter eruditus notissimū p̄dices. & id qdē cōtra Socratis institutū q̄ scire se nihil diceret facile declaras uel magnitudine uel fiducia tæcūdissimi ingenii tui q̄ tē q̄ maximi sunt de uirtute ac fœlicitate minima iudices: Defensio uero tua & si ē acuta & p̄subtilis una mihi rōe p̄bat magis q̄ te antea nō serio sed ioco a me scripsisse p̄fiteris. Maior at̄ si ioco loquutus es qd me serio tibi r̄ndisse arbitreris: Quare uelim ita uerba mea inter preteris ut mihi tua cupis interpretanda. Nam ut inquit ille Dauus sum non œdipus. Vale & geonomica mitte. ex mediolano. iiii. idus iu M. cccc. li.

Franciscus philelfus Mariano sacerdoti sal.

q Vid in cā fuerit. ut posteaq; hinc abiisti: nihil de iis r̄nderis. q̄ tuæ fidei p̄ amicitia n̄ra mādara nō prius intelligā q̄ ipse tu me feceris tuis litteris certior ē. q̄re si me nunc quoq; diligis ut antea cōsueuisti a te peto: ne lōgius teneas desiderio tuarū litterarū. Vale ex mediolano pridie idus. lu. M. cccc. li.

Franciscus philelfus. Antonio panhormitæ sal.

Iqua in re Xenophonti filio fuerit opus tua opa: scio te nihil eorū pretermisurum oīum quæ mea interesset cognoris. Quis. n. ē cui q̄ tibi carior ē debeā. Nā ego te non secus diligo amo. q̄ ex animo ac fratre. id qd tibi nisi ex oī parte ē cognitū: qd ē cognitū possit n̄ intelligo. uale cū pudicissima uxore pulcherrimāq; filiola. Ex mediolano pridie idus iunias. M. cccc. li.

Fran. phi. Aenico dauolo equiti aurato sal.

x Enophon filius de te uenit. ex quo mentē oēm intelliges. Quare q̄qd tibi noīe meo exposuerit ita accipe: ac si me corā loquetē audires. uerba nisi filii patris sunt oīa. itaq; me totū in xeno phōte apud te existimo. Te at̄ rogo: ut idē in me sis: q̄ fuisi ip̄ hoc est & facilis & humanus & q̄tum ad regē attinet p̄benignus. Reliqua ex ip̄so xenophonte cognosces. Vale ex mediolano pridie idus. lu. M. cccc. li.

Franciscus philelfus. sal. di. pl. francisco barbaro.

q Varenti mihi litteras ad te dare: quas lecturus libēter fores: nullū sane cōsentaneū m̄sis occurebat argumētū. nā qd aliud philelfus dignius scribat ad barbarū q̄ de hūanitatē, studiis. At hæc. s. apud nos sordent. De rebus uero bellicis quas uideo quotidie i pendere ardētioris. nō ē mei muneris q̄q; obstrepere. Quod at̄ acceperim te ex pedibus laborare. nō pōt mihi pro n̄ra sūma beniuolētia. nō eē p̄molestū. Es. n. indignus: q̄ q̄q; patiaris: q̄ nolis prefertim cū sis uitā cōtinētissima: ni fortassis iste sit morbus ab usq; maioribus tuis hereditarius: nā podagra ut Hippocratis sententia est sit ex eo sanguine quem bilis ac pituita corrupit. & id quidem inuenis gracilissimis. quibus corpus ut p̄necessarius carere nullo mō pōt. At ipse nulli es bili obnoxius: q̄ unus oīum sis moderatissimis moribus. sed ne pituite qdē q̄ nulla sis nec ingenii. nec corporis crassitudine: Quare quū istiusmōi offē sio a parentibus in te inlit: fer æquo animo hereditatē. Vale ex mediolano. pridie idus iunias. M. cccc. li.

Franciscus Philelfus Petro Tomasio philosopho medicoq; sal.

e Binis litteris tuis alteras accepi. q̄s idibus aprilibus ad me dedisti: nā priores. q̄s meministi ex Varrone nōdū reddita mihi sunt uix at̄ dici quea: q̄ta in his legēdis uoluptate p̄orsus sum. uiderē. n. te corā: atq; tecū loq; mihi sum uisus: nā q̄q; sciebā me ex aīo tuo minie excidisse. nō poterā tñ nō subdubitare ne qd tibi qd nollē: accedisset: nūc uero & hac me suspitione oportune liberasti & qd in cā fuerit silētii tui ostēdisti: nā q̄ ego ad alphōsū regē nō ierim: ut scripserā: principis inhibitiō efficit cuius iussis me parere necesse ē: uel inuitū: q̄q; nihil ē qd nolim qd hūc uelle sentio: Absū at̄ mediolano Cremonæ primū deinde ticini tādū agens. quod mediolanū pestilētia deseruerit. Peto at̄ ex te ut posteaq; superiores litteræ tuæ ad me nō puenerunt: iteq; me si tibi uisum fuerit. cur at̄ minus uidea tur. Nihil. n. frustra ad me scribere unq; soles iterū me inq; de his hoībus certiorē facias: q̄ antea ex tua: & Bernardi iustiniani sententia significas te scripsisse. Ego res italicas uersu herouico sum aggressus pre fertim eas: quæ Sphortianæ laudis inter sunt. itaq; poesē os huius inscriptio ē Sphortias. in libro uiginti quattuor uniuersa materia distributa est ita. n. mihi scribēdum occurrit ni dies sniam mutarit primū absoluius. nunc secundū elucubramus. Quæra ex te aliq; ad ueritatis argumētū si tibi id facere licuerit nolim. n. errore duci. qd̄ faciat oportet: qui rumoribus credit: Audio barbarū in podagrā incidisse id quod doleo uæhementer: At proderit fortassis ad redeudū cū m̄sis ingratiā. Vale ex mediolano pridie idus iunias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Saxolo pratensi sal.

q Vamq; hoc tpe mihi oīi nihil erat ne tñ mea taciturnitas tibi molesta eēt respōdi ad ea paucis q̄ petieras Cecropes duo fuere. quoq; noīa Aeschines Sardinianus q̄ iā bis scripsisse tradit nā alter Andolus dictus ē alter Athiatus Hos at̄ deceptores mendacisq; extitisse apud æschinem atheniensem in legatiōe patet quos ēt anaxagoras uænādōq; simioq; gratia in eas insulas traiecit nar rat. quæ a simioq; nomine qui τῶν Τηκοι pitheci appellant̄: uocatae sunt pithecine. κεκρῶψ cecrops p̄ terea & iocolum significat: & ē eorū simiorum spēs: q̄bus caudæ sunt longiores Quod autem petis idē ne significet. ēi. & oio5 Tē ēi certe neq; idē. nam qd̄ scribitur sine Tē oio5. ēi. uis a uolo significat. Sed si scribatur cum Tē oio5 Tē ēi significat potes: id qd̄ ex usu legendi nō obscure animaduertes. De aīo autem pro scēnio apud Plautum: textus ille corruptus est nannio enim scribi oportet. fuit autem nanniū illustis meretrix quā & hyperides contra Patrocleum & apollodorus in his quæ scripsit de meretricibus αἰ γ α ga: hoc ē caprā ut si nominatā scribunt ea scilicet rōne: q̄ tabernarium quandam Tallū

noie id qđ uirgultū significat exederet: uirgultis. n. capræ plurimū delectant: Antiphates uero iunior i
iis quæ de meretricibus reliq̄ scripta. Nanniū dicit uocatā eē cognomine p̄sceniū. qm̄ extrinsecus for
mosissima uideref instar proscenioꝝ thetraliū. Recte igit̄ Platus uituperatoribus occurrens ostendit
se primū nō esse q̄ tragœdiā admiscuerit comœdiæ quū in Nannio proscenio idē antea fuerit factita
tū ab alio poeta: q̄ quis tandē ille fuerit ut patet ex ipsis uerbis quæ tangunt̄ in textu. Qui uero ille fuit
set certi habeo nihil. Vaticinari aut̄ nolim. Vale ex mediolano. pridie idus iunias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus sal. di. pl. Nicolao arcimboldo ducali senatori ac iurecōsulto.

I tibi uiro itegerrimo & eruditissimo homini. & cū reꝝ meaz̄ oīum tū mei ipsius i primis stu
dioso gratificer oīa q̄ præstari a me queāt sim plane ingratus. Faciā igit̄. qđ tāope efflagitas. &
id qđ nō libēter minus q̄ diligēter. Cæterꝝ uolū occupationes meas. q̄bus si uoluntate meam
cōparaueris haud me cūctatiōis accusabis. Studebo tamen annitarꝝq̄ manibus ac pedibus. ut aiunt. ut di
ligentia omnem superet necessitatē. Vale mediolani ex edibus nr̄is idibus iuniis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Donato Actiolo sal.

Cæpi eē apud uos quosdā priscos de arte grāmatica libros quoz̄ uelim noīa ad me scribas nā
q̄bus hoc tpe in publicis ludis græci utunt̄ libris pleni sunt ineptiaz̄: ac plane tales: ut ad dedi
scendum sint: q̄ ad discendum longe magis accōmodati. Tu fac qđ peto: ac Vale ex mediolano
idibus iuniis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Catoni sacco equiti aurato ac iurecōsulto sal.

Iunt te mi cato factū auriusculū: qđ plurimū miror. Nā cui parcis pecunias tuas. q̄ liberos ne gi
gneres: uxorē Mathusalē tibi m̄rimonino iūxisti. Fratri ne. At ille ē lōge te stultior. q̄ a tuo con
spectu nō secus fugit: q̄ si basiliscū intueret. Nū te podagra accirco in avaritiā agit. qđ metuas
fore ne si leges docere: & ius ciuile cogaris deserere: ad pauperiē pristinā redigere. quali tibi nō propte
rea iunxeris locupletē anū uxorē: qđ numeros liberis p̄tuleris. Viue igit̄ ut cōsueuisti: liberaliter: neq̄ tibi
pauperies metui sit Nullus. enī uāhementior dolor uacat febre. quæ una te breui ni sapias. omni. exuet
cura. Vale ex mediolano idibus iuniis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus: Andræ alamano sal.

Emetrius sguropulus istac iter facturus in urbē Romā petiit a me: ut se tibi p̄ litteras cōmēda
rē Quod mihi tā facile ē. qđ qđ facillimū Mō intelligas eū esse Demetriū: q̄ cū grauitate ac uero
nihil habuerit cōe unq̄. Ex librario nō inepto quātum ad formā litteraz̄ attiet uult uideri: phi
losophus: id q̄ ex ornatu capitis longioreq̄ pallio tibi facile fuerit iudicare. Nam neq̄ uitæ institutis ne
q̄ doctrina ultra philosophi quicq̄ sapit. Verꝝ lingua ē & celeri & expedita & suauis: ut græcoꝝ nemini
cedat. Voce quoq̄ & clara & ionora. Rē oēm tenes. ita tibi hoīem cōmendo. ut illi adlus & tecū habites
Vale ex mediolano idibus iuniis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus sal. pl. di. Benedicto Nursino philosopho ac medico ducali.

On eē possū sine pmagna sollicitudine aī ac molestia. ob hūc pestilētiae morbū. quo uniuersa
correpta ciuitas i assiduis innumerabilibusq̄ funeribus & dies cōsumit & noctis. neq̄ satis scio
qd̄ cōsiliū capiā. nā sine liberis uniuersaq̄ familia hinc decedere & inhumanū sit: & dedecoz̄ oī
no Diutius uero uersari inter tot ac tantos ineuitabiliū sagittaz̄ ictus ē hoīs non minus dissoluti q̄ infi
piētis planeq̄ insani. Preterea & quo sim p̄fecturus & quo pacto: q̄ & pecunias careā. & ab oī. fortassis
urbe metu cōtagionis excludar. Peto igit̄ a te mi Benedicte ut tuis me prudentissimis consiliis adiuues
Vale ex mediolano idibus iuniis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus angelo reatino iurecōsulto sal.

I princeps abest mediolano. & pestifer hic morbus incrudescit in dies magis atq̄ magis. nec
mihi integrū ē. mancā ne an habeā ita sum & aīo pturbato: & cōsiliū egens: in tāta p̄sertim reꝝ
meaz̄ oīum difficultate & inopia. Accedit itē ad malū q̄ edicto principis cautū audio. ne quis
mediolano decedens in loca alia admittat̄ eius ditioni subiecta. Rogo te maiorē in modū mihi faciū
da q̄ primū consulas. Vale ex mediolano idibus iuniis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus. sal. pl. di. Ciccho Simonetæ.

Eus iis uel mortuis sit iratus: q̄ primi auro & argēto p̄ciū statuerūt. ut q̄ caret alterutro. inutilis
ut ita dixerim habeat̄. Quod nūc mihi uideo accidisse. Quāto uersor i periculo atq̄ discrimie
inter hęc pestilētiae iacula: tute uel reticēte me aīaduertis. Si mihi adessent pecuniaz̄ p̄multos
haberē fautores: & salutis & dignitatis meæ. Sed qm̄ illis careo p̄ter te unū uirꝝ optimū & hoīum mihi
amicissimū cæteri oēs alii negligūt. nec tamē tibi p̄suadeas uolo me frangi animo: aut aliud qđq̄ humili
us de me sapere. Quin eoz̄ potius miserior q̄ in hoīs figura uitā pecudis resp̄sentant. Velim tamē pro
p̄ter amicitia mihi cōsulas: q̄ sit tua de rebus meis sn̄ia. nam hec diutius mihi agere licet mediolani pro
pter inualescētē indies magis atq̄ incrudescētē pestilentiaz̄ uim & efferatā rabiē. nec alio secedere i
digenti pecuniā: Litteræ. n. ducales nil oīno mihi p̄fuerūt apud hos ædilles: hoc ē p̄uentū ducalium
magistros quos uocat̄ ni metuerē fore: ut offendā principis uoluntate: abire extra hęc galliā cisalpinā
tucioris i locos. Vale & p̄cipē hortare ut meminerit mei ex mediolano idibus iuniis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus iacobo Barcello & Gothardo. S.

Enophon filius q̄ hanc litteras uobis reddidit corā exponet: quā mihi in re ūsa opa opus sit. Nō aut sum ignarus gratissimū uo bis eē me uestra opa uti uelle p̄sertim in re litteraria. Nā iohannes Marius filius cupit ire ad me q̄d ut cōmodius possit & tutus facer̄ iccirco publicæ fidei l̄ras Pet̄it. q̄m̄ in eoz̄ oppidis ē uersatus iā menses duos quos ūsa resp̄. ducit in hostibus. Reliqua ex ip̄o xenophōte cognosces. Vale ex mediolano idibus iuniis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus: Nicolao Cebæ sal.

Espondi nudiuste rtius tuis l̄ris. itaq̄ in p̄sentia breuitate sum usus p̄sertim q̄ Xenophon filius istuc iret. q̄ tecū meo noīe uerba facturus eēt. Venit. n. ut iohannē Mariū frat̄e comitef̄ mediolanū: huic uelim mea illa cōiuiua ad me des. Vale ex mediolano idibus iuniis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Petro perleoni sal.

Vto audiuisse te instituisse iohannem Mariū filiū ad nos reditū facer̄. Quare petit p̄ litteras ut Xenophōta Genuā qua iter facturus ē. q̄primū mittere: quo se comitetur. Mediolanū. Reliq̄. Xenophon ipse filius meis uerbis tibi coram narrabit. Ego Arrianum uāhementer cupio. uale ex mediolano idibus iuniis. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Petro Thomasio philosopho ac medico sal.

Vm cæteris in rebus me tuæ p̄xime litteræ plurimū delectarūt: tū eo me nō mediocriter per turbarūt. q̄d publicæ fidei l̄ras significabas iā supra secūdū mensem missas ad mea a Bernardo iustiniāno uiro patricio & mihi amicissimo. Fatebor tibi ingenuā. q̄ ante fuit opinio mea insti merā: ut scis ad resur̄rectionē christiānā ire ad uos. itaq̄ me paratā quottidie litteras ūsas audissime expectās. Sed ubi aduenit cōstituta dies: nec ego ex te nec alio quoz̄ amicoz̄ uideo q̄cū epistolaz̄. coepi mecum uāhementer stomachari atq̄ irasci mihi met: q̄ oīno frustra amarē. itaq̄ decreuerā nihil post hac amplius ad uos scribere. Sicq̄ distuli cōplusculū t̄pis: ut n̄ri deīn cū refrixisset excandescētia. & amicitia uis rursus cōclausset nō potui me continere quin aliquid tecū obstreperē. Nūc te quā scribis diligēt̄ cōsiderata quid iudicaturus sum nescio. unū aut cupio: ut me facias q̄primū certiorē quā ille fuit cui Bernardus litteris ad me dedit. Reliquū ē ut aliā parēf̄ publicæ fidei l̄ræ q̄bus tēpus duoz̄ mēsum sit p̄fixum atq̄ incipiat ad. xvii. Kal. septēbres. Ad id enim t̄pis institui. p̄culdubio uisere id q̄d me tuo facturum uolo. At nolim mihi obesse possit q̄ iamdiu in his sum. q̄buscūq̄ tā dura bellā gessistis: Sum autem iturus ad Alphōsum regem. Quare diuertam ex eo ad uos itinere. Vale ex mediolano. x. kalen. iulias: M. cccc. li.

Franciscus philelfus. Aenico Daualo sal.

Vm certior factus Gabriele mirabili: qui modo istinc mediolanum orator rediit dedisse te sibi alias ad me litteras circiter. kal. februarias: quas ego uidi nūq̄. Nec alie omnino ullæ ex te mihi reddite sunt litteræ præter eas: quas ex puteolis ad. xvii. kal. maias ad me dedisti. itaq̄ nihil tibi mirandū est: si nullū a me responsum accepisti. nam quod scripseras: scire non potui. Ad proximas autem respondi. Nunc autem habeo noui nihil. Satyrarū codex assidue excribitur si prius nequiuero ad augustum saltem iter omnino ad uos capiam. Ante id temporis nullo pacto licet. Vale ex mediolano. x. kal. iulii. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Bartholomæo Parmensi equiti aurato sal.

Am mihi beniuolentiā ad aprilē ostendisti: ut uidear mihi de te posse oīa polliceri. Quare quū princeps n̄r pecunias mihi presentia iam dandas decreuisset. xenophonta filiū ad te misi. quē ut q̄primū expediri cures: te etiā atq̄ et rogo. Erit hoc mihi tā gratū quā q̄d onanium maxime noui modestiā & humanitatē tuam. scio moleste te laturum. si pluribus uerbis abite petam. q̄d tua sp̄o te facturum sis. Vale ex Mediolano. iiii. kal. iulias. M. cccc. li.

Franciscus Philelfus Catoni Sacco iuriscōsulto & equiti aurato sal.

Enophon filius coram tibi exponet: quid fieri abste uelim. Tu autem facies: scio. quod semper consueuisti. & amice & recte. Ego ad augustum sum ad alphonsum regem iter facturum ab eodem scilicet inuitatus. Reliqua ex ip̄o Xenophonte cognosces. Vale ex mediolano. iiii. kal. iulias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus. Aenico Dauolo equiti aurato sal.

Vod mō. x. kal. iulias ad te scripsi: hinc ad uos iter capiam ad p̄ximū sextilē interea uero t̄pis satyræ codex quē regi dono daturus sum luculētissimæ exaratur. Tu uelim operam des ut regis familiaritatis litteræ quarum comitatu inter p̄ficiscendū utar. q̄primū eant ad me Audio istic eē Venetoz̄ oratorē: cuius tu hac in re opera uti poteris ea scilicet ut istiusmōi litteras ad egregiū medicū Petrum Thomasiū q̄ uenetis agit & mihi ē familiarissimus q̄ diligentissime p̄ferendas curet: is enim ē a me iam cōmune factus: ut eas litteras quūprimū acceperit: mittat ad me. Tu me interea diuo alphōso tibi q̄ cōmenda. Vale ex mediolano pridie Kalē. iulias. M. cccc. li.

Fran. phi. Ciccho Simonetæ sal. di.

Ernis litteris meis eē debes certior factus me neq̄ papiaz̄ neq̄ mediolani rē pecuniariam quā decreuit princeps consequi potuisse. Nam & papientes & mediolanenses magistratus nullas sibi pecunias eē responderunt: id at̄ quanto mihi incōmodo sit uel me reticēte cognoscis. itaq̄ tua erit hūanitatē ita ad hos mediolanenses scribere ut intelligant se sua falli oportere opinione: q̄

uolunt se puls posse q̄ principem. Vale ex mediolano pridie Kal. iu. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Petro thomasio medico sal.

Am quartā ad te scripserā: postea q̄ nullā mihi redditā sūt lras tuā. Postea uero nihil accidit: qd̄ tua interesse arbiter p̄ter incredibile desiderū meū uisendi tui qd̄ in dies magis magisque augefcit Hoc at̄ me leuare tui ē officii. Vale ex mediolano. x. Kal. augustas. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Aenico Daualo equiti aurato sal.

Ppropinquat iā augustas: qd̄ ad tps me ad uos uenturę antea scripserā. Satyrę codex festinat ad calcē: Ego lras regias qbus de antea ad te scripsi uahementer expecto: Vale ex mediolano xv. Kal. augustas. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Petro perleoni sal.

Vas̄ tui diligēter ut tibi quē cupis laboris lociū aliq̄ inuenirē. Nemo hic ē in p̄sentia: q̄ istius mōi puincia uelit. Nec tñ dubito fore: ut cū melius res hic habuerint: nō se aliquis offerat quē ad te mittā: interī cura ut ualeas cū sponfa. & ad me Arriannū historicū q̄ primū des. Ad hęc uelim dicas Nicolao cebæ homini amicissimo uerbis meis: ut curet si me amat mea id me cōiuiua p̄pe diē dare: Cupio. n. illa mecū ferre in hoc meo ad alphōsum regē itinere. Si alius fidus nūcius nō occurrerit saltē tabellarius mercatorq̄ deēē nō possit. cui q̄cqd̄ numoz̄ p̄miserit. ipse libēter dissoluā: Vale ex mediolano. y. Kal. augustas. M. cccc. li.

Fra. philel. Petro thomasio medico sal.

On possum nō subdubitare factū eē. ut tot quas ad te dedi lras. interceptę sint: q̄nqd̄ iā sextum scripseri postea q̄ nullā mihi oīno uel pbreuis epistola tua reddita est Deus interceptoribz̄ malefaciat q̄ me priuāt iucūdissimo fructu sermōis tui mihi oī molle ē suauior. itaq̄ uelim cures ut oī rōe atq̄ arte fallentis fallas. ac me expleas desiderio litterarū: tuaz̄. Vale. ex mediolano. vii. idus augustas. M. cccc. li.

Franciscus philelfus petro thomasio medico sal.

D septimū idus augustas cū iā meas lras obsignassem: hīc mihi tuę redditę sunt. qbus diligē tissime plectis rñdi ēt tūc tibi. quantū opus fuit. Nūc at̄ abste peto atq̄ cōtēdo: ac si pateris etiā atq̄ ēt te rogo: ut oī cura & diligētia opam des: ut q̄ mea scis itereffe q̄ primū cōficiās hoc mihi nec gratius facere q̄cqd̄ potes: nec necessariū magis. Vale ex mediolano. xviii. Kal. septē. M. cccc. li.

Franciscus philelfus ioanni Mario filio sal:

E frustra ad nos eas: hoc die mediolanū egredimur. petituri Cremonā: ubi tādū futuri sumus quoad hęc pestilētialis morbi p̄cella cōqueuerit. Vale ex mediolano. y. idus septēbres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus ioanni Mario filio sal. di. pl.

Vm hesternō uesperī Cremonā uenissimus: effemusq̄ excepti; minime ihumaniter hodie ex urbe eiecti sumus. in cā hoc fuit. Erat mihi serua mercenaria ex familia nō ignobilialiprā: da. nomie Antonia. & ea qd̄ puella nō inuerecūda. Hęc reliqueramus in cymba una cū maria nutrice tua ut tantisp̄ res nras asseruarēt. dū ædes cōducere mus. nā cū xenophōte sororibusq̄ tuis ac genero apud honestū cauponē interim diuerteramus. Dū post paratas ædes hodie cymbā repeto: quo & res & mulierculas agere ad ædes. offendo Antoniā subito pestilētiaē ui correptā aiām effalisse: positāq̄ in ripa: ibidēq̄ maximū hoīum cōkursū: ac tumultū. Non potui mihi nō metuere in tanta hominū barbaria sed multo magis filiabus q̄s una cū genero in urbe dimisserā. Quid multis. mihi i urbē regrediēdi ptās adēpta ē reliqs̄ itē nris ex urbe cōtinuo eiectis. Ruri sumus. qd̄ in suburbio iacet: q̄ itur mantuā. Vale ex Cremona pridie idus septē. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Leodrisio cribello sal:

Igrato in me aīo eē uoueris: ut & eē dēs: & ipse te futurū puto: curabis oīa q̄ istinc decedens tuę fidei mādaui: & amice & diligēter: i primisq̄ ne qd̄ mihi detrimēti domi fiat. nam te hād latet quātus nūc fugz̄ numerus pp̄ absentiaē ciuium mediolani ubiq̄ noctu atq̄ die isidietur ut nullę edes satis aut clausę istis aut munitę sint. Quare tuę fuerit curę ac beniuolētiaē erga me operā dare: ne qd̄ nobis surripiat absentibus. Vale ex suburbano rure Cremonensī idibus septēbribus. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus sal. di. pl. matheo p̄saurensi ædili curuli

Vod scire cupis: q̄ me humane & liberaliter Cremonēses exceperint. accipies paucis. me adue niētē uniuerla ciuitas & uidit & honorauit egregie. Sed ubi accidit ut mercenaria qd̄a mea ser ua pestilētiali morbo correpta: uitā subito deseruerit tumultus ingens in urbe aduersus me ex ortus ē quē plebeia ifania cōcitauerat. nā q̄ uiri nobiles atq̄ boni eā urbē ibabitāt nihil hmōi nū modo nō fecerunt. sed ne tēptauerūt qd̄ē. Sū cōtinuo cū uniuerla familia urbe exclusus & nō sine magno quidem uitę piculo. uagabar in campo auxiliī oīs atq̄ opis exps. nec qd̄ cōsiliū caperē: satis mihi erat i p̄m ptu. usq̄ adeo erā aīo pturbato in tā repētino insanētū hominū motu. Tādē ubi paululū plebeius ille furor sedatus ē. p̄stantes qd̄a pauci atq̄ boni ciues p̄modeste me adierunt. meq̄ hortati sunt: ut modice ferrē atq̄ æquo aīo plebeiam illā stultitiā: quę loge magis q̄ mihi bonis oibus ciuibz̄ p̄molesta extitisset. breui at̄ fore ut illud omne erratū haud ignobili diligētia sarcirent. meq̄ duxerunt in p̄ximum quoddā suburbū ubi rus ē ac uilla cuiusdam ciuis perfectetę. unde eiecto uillico: mihi uilla una cum rure tradita ē tantisp̄ incolenda donec publica diligētia aliter meę & rei & dignitati prouisum fuerit. Cæterę in p̄sentia incōmodius agere nihil possem nā oīa mihi defūt præter culices pulicesq̄ & mus cas: Vale ex Cremonensī rure suburbano. xvii. Kal. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Sceuæ corti equiti aurato ac iurecōsulto. S.

Vm istac iter facere Cremonā petiturus: me uāhemēter hortatus es: ut placētiae q̄ Cremonae donec mediolani pestilētia cessasset: agere mallē. Nec. n. ueteri te aiebas multo cōmodius me ac melius apud Placētinos futurū: q̄ apd̄ Cremonēses. Quare cū uideā Cremonā eodē quoq; acerbissimo morbo laborare: quo mediolanū: scīā q̄ tibi hoi amicissimo & carus sum: & piucūdus. nō iūctus cōditionē accipiā: modo per te sīam certior: ne septē p̄cio sim empturus. Itaq; fac propediē itelligā: qd̄ me facere oporteat. Vale ex rure suburbano. xvi. Kal. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Iacobo camerinati salu.

Tuā erga me uolūtate nō laudare nō possum: & istoz negligētia nō detestari n̄ debeo. q̄ nihil eorum oīo agāt: q̄ tu iis agenda iussisti. Non. n. hi sumus: q̄ more scythaz solo utamur pro lecto praesertim tādū: & sine ulla n̄a culpa. Accedit ad hāc difficultatē alia longe incōmodior qd̄ ne caupones qdem ulli nos dignos putāt: qbus ullo nūmoz iteruentu ea dent uānu: qbus sine uitā ducere nequeamus. Aiunt enim Guilielmum nescio quem: hōiem quātum uidere uideor circūforaneū ac plane barbarum sibi iussisse non modo nequid nobis uel mercede ulla exhibeant: sed nec etiam uerbum nobiscum faciant. Istum autē pditissimū Guilielmū eiusmodi magistratui praefectū dicit: cui talis potestas decreto publico data sit. Itaq; te rogo ut uel cōsulas rebus nostris: quēadmodū nudius tertius mihi corā recepisti: uel q̄ admodū malim: mihi abeundi potestas fiat: uereor. n. ne q̄ mediolano pestilētiā fugimus. eā Cremonae repierimus in tāta rez̄ oīum difficultate ac tādū. Vale ex rure suburbano. xi. kalen. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Christoforo marliano sal.

Odie cū tibi primū facultas oblata fuerit: fac si me amas: ut te uideā. Sūt. n. qdā mihi tecū cōmētanda. Praeterea uacuis ne oīno uenias: atramenti aliquantulū tecū affer. Nā atramentariū meū aequē sitit atq; nos oēs. Xenophō filius petit abste aliquatū uernicis. Vale ex suburbano rure. x. kalen. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Iacobo camerinati sal.

Vpio quaedā cōmētari tecū. Itaq; rē mihi pgratā facturū es: cū qd̄ otii hodie nactus fueris. huc te conferres: quādoquidē nos ad te ire Barbaria ista nō finit. Arca illa nostra cum libris est etiā nunc sub ioue: Vale ex rure suburbano. x. Kal. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Iohanni iordani iurecōsulto sal.

Reterierūt anni iam triginta & amplius: posteaq; nec uerboz a me nec l̄faz aliquid accepisti: nec ego itē abste. Idq; nō alterutrius uolūtate aut negligētia ulla fecit: sed lōgissima locoz interualla. Nā cū tu adhuc Patauī operā dares iuri ciuili: ego a Venetiis soluēs in Thraciam nauigauī: quo graca sapiētia factus doctior maiori uel usui uel ornamento latinā linguā futurus eēm. Qua una re factū est: ut in uita scribēdi uicissitudine priuati iādū fuerimus. Nā post annū septimū ubi in italiā reuertissem & si eram ppingores: tñ cū tēpoz quoq; difficultas nobis fuisset ipedimēto: uterq; siluimus: nūc uero cū ppiiores facti essemus: tēpulq; ipsū nos mutuo ad scribēdū hortare. anteuertere q̄ ante uerti malui: quo itelligeres nullo amoris offō me posse abste superari. Scire autē cupio: q̄ belle uales: & q̄ta me beniuolētia psequare. Nā ego te nō diligo solu: sed ita amo ut nihil ad cumulū addi qat. Valeo autē pulchre. Apud Cremonēses uero ideo me recepi: qm̄ mediolani q̄ ipsa in urbe domiciliū mihi ppetuū cōstitui: pestilētia in dies magis atq; magis iualecīt icrudesctq;. Reliquū ē ut q̄diu in propinquo futuri sumus: q̄ creberrimis inter nos litteris quottidie aliquid cōmentemur. Vale ex rure cremonensi suburbano. x. kal. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Iacobo camerinati salu.

Xistimo tibi ab īgenuo adolefcēte Christoforo marliano ea oīa uerbis meis renūciata. q̄ a me mane corā accepit. Nihil autē aut temere aut minus cōsulto locutus sum. Rusticor. n. ut nosti iā diē sextidēcimū: nō solū icōmode: sed in maxia rez̄ oīum penuria. Quid mihi postridie sit agēdū aut un̄ necessarius rebus subueniēdū: nō itelligo. Quare nō amicis solū sed mihi etiā ipsi iā molestissimus fieri incipio. Itaq; sūm opere te rogo: ut q̄ tibi Christoforus noīe meo exposuit: hoc ipso die oīno conficias quo quid facturū sim intelligam. Hodie mihi philosophica coena futura est eaq; diogenica. Postridie uero ne cum arida quidem cerere mēsam mihi futuram uideo. Vale ex rure cremonensi suburbano. v. Kalendas octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Man(ueto) attendulo abbati salu.

Enūciauit mihi hesternū uesperī uir optimus amātissimūq; tui Iacobus camerinas istituisse te mihi dono datū: ire tritici sextarios decē. Quae qdē res uix dici qat: quātā mihi uoluptatē attulerit & id qdē nō tā ipso dono qd̄ sane pulcherrimū est q̄ bonitate ac liberalitate īgeni tui: q̄ nullo unq; ab me puocatus officio uolueris me tibi tam oportuno tam benigno munere deuincere. Itaq; hēo tibi imortales gr̄as tu aut tibi uelim psuadeas: eū me ēē futurūq; in dies: q̄ i te amādo cessurus: sim nemini. Triticū autē ipsū tū mihi p̄bendū curabis: cū in urbē uenero. Nam ruri quo pacto sim usurus: nō satis itelligo: q̄q; ne in urbe qdē fortassis eo mihi opus erit. Vez̄ hac de re breui faciā te certiozem. Vale ex cremonensi suburbano rure. iiii. Kal. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Nicodemo Tranchedino salu.

Vx̄ tibi in Ethruriā abeūti pro beniuolētia n̄a mandarā: nequaq; debes eē oblitus. Maritus autem sum q̄ nihil postea respōderis nisi tūm fortassis in urbem Ro. festinātor profecto tibi fue

rit impedimento quo id Florētiae causa mea genere cōmode nō potueris: quod tuis in commentariis annotasti. Hoc si ita est factum uelim reditu ne prættermittas. Erit id mihi uahementissime gratū. Et ne tuas litteras: frustra ad medes: ego hoc tempore ago. Cremonæ acturusq; sum fortasse. donec pestilentia Mediolani defierit desæuire. Iacobum triulcium disertissimum iuriconsultum ualere plurimū opto in primisq; Aurispam meum uirum optimum & hominem doctissimum. Vale ex rure cremo-
nensi suburbano pridie kal. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Bartholomeo melio. S.

Voniā certo scio te uel rōne uel tpe ea ai ægritudine q̄ nō mediocrē ex obitu dilectissimæ sor-
ris tuæ & nobilissimi uiri cōcepas: magna ex pte liberatū: nō sum ueritus uti offō tuo. Decreue-
rūt tui isti publici magistratus nudiuertius mihi iam licere urbē ingredi atq; pro arbitrio meo
icolere. Itaq; mihi ædes parādæ sūt. Hac in re tua mihi opa opus ē: cupio mihi domū cōduci in tps fer-
mestre & amplā & cōmodā. Peto igit abste ut hāc prouinciā tuoy; alicui deferas idq; q̄ primū. Nō. n. te
latet q̄to cū incōmodo ruri sum: nunq; equidem didici rusticari: qui uel philosophari uel aliquid libera-
lius agere semper confueuerim. Hoc erit mihi tam gratum q̄ quod grauissimum. Vale ex cremonen-
sibus suburbano Kal. octobribus. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Michaeli rochæ grammatico salu.

Illigentia tuā nō solum pbo sed etiam laudo. Facis. n. & amice & liberaliter. Domum mihi cōdu-
ci cupio tum amplā: tum etiā pulchrā. Quo in loco sita sit nō multi facio: mō locus sit honestus
ac musis: ut ita dicam: accōmodatus. Quod scire cupis. Ne græca dictio ē: & diphthongum reci-
pit. æ. quæ apud græcos per. ai. scribit: & nisi diuidat eodē sono enunciat. quo apud latinos. æ. diphthō-
gus: quam dicimus. Nam si diphthongus apud græcos esse defierit: eodem mō pferet quo apud nos. ai.
diuisa. Vnde Virgi. græcos imitatus ait. Aulai in medio pendebant pocula bacchi: pro aula. Næ igitur
per. æ. diphthongum scripta significat certe ita & uahementer: uel etiam nimis secundum quosdam.
Hac autem dictione ita utuntur latini poetæ p̄sertim comici: ut dicā symbolū. strategi & aliis atq; aliis
uerbis pluribus. Et ut ueniā ad rem tuā: mihi cōuenientissime dici uidef apud Terentiū næ: pro uahē-
menter aut nimis q̄q; nimietas a uahementia non admodū differt. Cū enim inquit. Faciūt næ itelligē-
do ut nihil itelligāt: q̄si q; q; magis q̄ opus sit: aliqd uel ingrūt uel speculans: eoy; numero sūt habēdi: qui
nihil itelligunt. Tu si secus putas utere iudicio tuo. Ego. n. neminē mihi deū facere constitui. Ita etiā tibi
si sapias: faciendū existimo. Vale ex rure suburbano cremonæ. kal. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Augustino marinēsi salu.

Nstitui consiliū tuū seq. Nā q; me cōmonueris fore nro principi nō ingrātū: si relictis cremonēsi-
bus Papiā q̄ primū cū uniuersa familia cōcessero: puto nil temere te locutū. Itaq; in crastinū diē
hinc solua: qd̄ eo facio libētius: ne qua p me accedat uel utilitas: uel uoluptas ad tuos istos barba-
ros quos deus optimus maximus radiētus pdat. idq; ppediē. Domū aut q̄ pararūt sibi ipsi habeāt una cū
pestilentia atq; ignorātia. Vale ex rure suburbano cremonæ q̄rto nonas. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Leodryfio cribello salu.

D sextū idus octobres ueni Ticiniū ubi cōtinuus sum futurus donec Mediolani clæmentius coc-
lū spirauerit. Audio q̄s domi ad custodiā reliquerā mulierculas: & matrē & filiam e uiuis excel-
sisse. Nec de rebus meis domesticis posteaq; decessi Mediolano in hanc diem audiui quicq;. Nec
possum non dubitare ne quid litigii per affines meos aduersus me sit tentatum. Itaq; te rogo: ut oia q̄
mea interesse iudicaueris: qd̄ diligentissime odoreris: & ad me confestim scribas. Vale ex Ticinio pridie
idus octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Bartholomeo corrigiæ equiti aurato salu.

Aud mea de te me certe sefellit opinio. Nam iam pridem eum te fore sum arbitratus: cui pro tu-
is erga me beneficiis essem plurimum debiturus & id certe cum superioribus mensibus re ipsa
expius sum: tum ita hoc tempore perspicere uideor: ut ea quæ cernuntur oculis. Non. n. igno-
ro benignum & amicissimum tuum erga me aium. Nam liberalissimus uultus ipse tuus sic animi tui li-
beralitatē ostendit: ut iam censeam omnia accepisse. quæ tu dares si ita posses ut uelles. & magno ipse
leuaret incōmodo: & tu nō mediocrē gloriā consequere. Debes enim liquido aiaduertere: q̄ mihi mo-
lestum est tādū apud cauponem degere cum tali p̄sertim & tam graui familia & ea delicata. Doleo au-
tem maiorem in modum non mea solum sed multo etiā magis principis nostri causa. Quid. n. dicatur
cum ab ipsis honestibus: tum ab uniuersa Italia cū increbuerit apud oēs eā eē unius Francisci Sphortæ
aut cōsuetudinē: aut fortunā: ut uel nequeat uel nolit egressus uiris opitulari & ea suppeditare: qbus si-
ne uitā tueri nemo possit. Itaq; rogo te: ut qd̄ spōte facis uel mea etiā uel principis nostri cā nō facias so-
lum sed efficias: hoc est: ut publica priuataue pecūia hūc eximas hac loci obscuritate q̄ uellucē tenebris
uel solem luci nō minus solet q̄ pōt afferre. Id aut eo facilius sis facturus: quo scis nihil ad te detrimenti
p̄ter breuissimi tēporis incōmodū puenturę. Nā multo plus mihi debet ex ærario q̄ in p̄sentia ab me
petat. Ego uero is sum: q̄ beneficiis supari non æquo aīo sim ferre solitus. nam si aliud nihil noīs saltē
imortalitē his qui bene meriti de me fuerint: referre semp̄ conueui. Quid uelim: paucis tenes. Vale
Papiæ ex ædibus nostris. xviij. kal. nouembres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Benedicto nurlino philosopho ac medico sal.

Ebuiſti ex ſterno ueſpi ex ætterraneo & affini tuo itelligere: q̄ in re mihi opus eſt opa tua. Et qm̄ q̄ abſte ameriã pridẽ noui: reliquũ eſt ut abſte petã ne fruſtra te admonitũ patriaris. Nam q̄uis oẽ tuũ mihi offiũ gratũ ſit ſp̄ hac tñ tẽpeſtate eo erit gratius: quo magis eſt neceſſariũ. Præterea qdã mihi ſũt cõmentãda tecũ: q̄ principis nr̄i uãhemẽter iterũ. Si huc minus añ p̄fectionẽ tuã es uẽturus ad principẽ. uelĩ me facias certior eſt: an licet in p̄ſentia Ticiniũ icolẽtibz ad uos ire. Audio. n. huuiſmõĩ & ciuibz & icolis pp̄ peſtilẽtiã ſuſpitionẽ ad uos iter eſt itercluſũ. Quod ſi ſecus mihi fore ſignificaris maturabo ad te q̄primũ. Vale ex Papiã. y. Kal. nouẽ. M. cccc. li.

Ecceſti: ut te decet: q̄ deſiderio meo cumulatiſſime fatiſfeceris. Nõ. n. poterã ñ ſubuereri: ne qd̄ ligũ motũ eẽt ab his q̄ iſidiũ magis q̄ iuri ſiſi me abſentẽ noſſet. Id aut̄ ut metuerẽ Rainaldi uãrideri: quẽ rex meaz̄ abiẽs p̄curatore cõſtituerã: ſilẽtiũ faciebat. Reliquũ eſt: ut ſi me amas quotiẽs ex tuis q̄piã petit mediolanũ: id qd̄ exiſtimo quotidie pp̄ p̄pinq̄tatẽ tibi uſu uenire: eũdẽ cures ac cedere ad ædes meas: & ex p̄xima uicina q̄ diligẽtiſſime ſcilitari: noui ne qcq̄ acciderit. Quicq̄ aut̄ accipis: id facito ut q̄primũ ſciã. Vale ex Papiã nonis nouẽbribz. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Sceuã corti iurecõſulto & equiti aurato ſal.

Mbroſius gẽtilis derthonẽſis neceſſarius tuus: ut ipſe ait: multis mihi in rebus moleſtus eſt. Hunc igit̄ uelĩ moneas. ne ſit aduerſus me iportunior. Nã mihi iã bilẽ mouet. Vale ex Ticiniũ. y. idus nouẽbres. M. cccc. li.

Olim mireris: q̄ nullas de te l̄ras dederĩ: poſtea q̄ ueni Papiã. Fui. n. i hãc diẽ: q̄ par eẽt. occupatiõr & priuatĩ & publice. Et q̄q̄ nihil eẽt nũc ſũ nactus otii: uolui tñ itelligere: quo in ſtatu ſunt res meaz̄. ego ut ſcis iccirco mediolanũ liq̄: quo me peſtilẽtiali ſtragi illi ſurriperẽ icolumitatiq̄ ſerui rẽ. itaq̄ apud cremoneſis me recepi. Sed cũ apud illos nullũ eẽ neq̄ muſis neq̄ p̄bitati locũ re ipſa cognõſſem: uidiſſeq̄ nobilitati nihil oĩo: ſed abiectã ſortis hoĩbz oĩa pro libidie licere: itra q̄rtũ & uigeſimũ diẽ ex quo eo loci cõceſſerã: ide ſolui ad Ticinẽſes. Cũq̄ Ticinũ petiturus iter remigrãdũ remulo diuertiffem in portũ iſtũ placẽtinũ. ſũ abs te humaniſſime ſimul honorificẽtiſſimeq̄ & exceptus & numeratus. Quã res eo mihi iucũdior fuit quo mora illa cremoneſis moleſtior fuerat. Ticinũ aut̄ ubi at̄ adueni: oĩ ſollicitudie: ſum reliq̄ liberatus: p̄ter eã: cuius: cã me a mediolanẽſibus auocarã. Nã cũ cãtera hic me cõmoda plurimũ delectãt urbis amenitas: cõſuetudo ciuiũ. & q̄ ad urbanã uitã attinẽt oĩa: tũ ipſa diſciplinaz̄ & bonaz̄ artiũ ſtudia: q̄bz oĩbz cremona eſt plane uacua. Sed unũ eſt qd̄ me aĩo trãgillo eẽ nõ ſinit: peſtilẽtia. n. Ticinẽſes laborãt eẽt hi nõ mediocriter. Quare q̄ mediolanũ diutius cauere nõ audebã: Ticiniũ idẽ metuã: neneſſe eſt. Neq̄ qd̄ cõſiliũ capiã ſcio. Nã quotidie nauigare ac mutare ſolũ cõſtantis hoĩs nequaq̄ ducit. Præterea hmõĩ hoĩes nõ æquo aĩo ab his excipiunt q̄ benignius cõelũ icolentes bonã ualĩtudinis rõnẽ hẽnt. itaq̄ hic agere iſtuiti donec ſolo mediolanẽſi ſeſe numẽ clãmẽtius p̄ſtiterit. Tenes rẽ oẽm. Tu fac ut ualeas & me ama. ex Papiã. v. idus nouẽbres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Nicolao uaroni ſalu.

Vtõ iã antea redditas tibi l̄ras: q̄s. iiii. Kal. neuẽb. ad te dederã. itaq̄ eo nũc breuior eẽ uolui qm̄ tuã aliq̄ epiſtolã expectare icipiebã. Quod aut̄ me in p̄ſentia ad ſcribẽdũ i pulit: aliud nihil fuit: q̄ deſideriũ Plinii cõſequẽdi. eius inq̄ q̄ de naturali hiſtoria eſt ſcriptus. Hũc. n. audio florẽtino principi eẽ emẽdatiſſimũ Aurip̄æ Guariniq̄ erudiſſimoz̄ hoĩum diligẽtia. itaq̄ eũ mihi exſcribi cupio. & id qd̄ eſt iſtic ap̄ uos ſi q̄s nõ idoctus librarius iueniri q̄at. ad hæc abs te cupio fieri certior an ulla ſint tibi uel Themẽſtu uel Alexãdri aphrodiſei cõmẽtaria in Ariſtotelis libros. quos aut̄ in actiua: aut̄ i ſpeculatiua philoſophia ſumus ille uir doctiſſime ſimul elegãtiſſimeq̄ ſcripſit. Hoc erit itẽ mihi uãhemẽter gratã. libẽter. n. ſapiẽtiã cũ eloquẽtia cõiũgo. Vale ex Ticiniũ. xv. Kal. decẽbres. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Petro thomaſio philoſopho ac medico ſalu.

Vot̄ ego ad ſextilem litteras ex Medio. ad te dederim: nõ es ignarus: ut exiſtimo. At ego ſi quid q̄ rñderis iccirco ſum neſcius: q̄ uitã a peſtilẽtiali iternitio ſeruãdã cã ide paulo poſt ſolui cremo nam. v. idus ſeptem. Ex cremoneſi aut̄ ſolo rurius p̄cipis iuſſu ad Ticinẽſes me recepi. vii. idus octob. unde eadem ratione in hãc diẽ citius ad te ñ ſcripſi q̄ nulli nũcii neq̄ hic neq̄ cremone itẽ offerẽtur qui meas tibi l̄ras eſſent reddituri. Et nunc quoq̄ & ſi nõ ſatis ſcio q̄ tuto l̄rã meã cõmittant̄ nolo tñ putes me ſniam mutuaſſe. iſſem. n. ad uos: ni me pecuniã defeciſſent. itaq̄ uelim ad ea q̄ ſcripſerã q̄ primũ rñdeas. Vale ex Papiã. xv. Kal. octob. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Petro thomaſio philoſopho ac medico ſalu.

Vod nudiũ quartus aliis litteris tibi ſignificauĩ. Ticiniũ cõceſſi. nullus. n. oportunior locus potuit offerri mediolanẽſis peſtilẽtiã ſtragẽ effugere cupiẽti. nã nec licebat abire longius. Te igit̄ uãhemẽter rogo ut ad eas mihi rñdeas q̄ ſãpius i uniuẽrſũ ſextilẽ ex meis l̄ris accipe debuiffi. Id erit mihi gratiſſimũ. Vale ex Papiã. xii. Kal. decẽb. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Ciccho calabro ſalu.

Raue mihi & pmoleſtũ eſt ea p̄mii neceſſitate: ut p̄cipẽ noſſz̄ liq̄re oĩo cogar. Quid. n. fruſtra tã iutiliter diutius t̄ps terã. uideo me nr̄o p̄cipi eẽ chariſſimũ nõ tã meis meritis q̄ benignitate ſua. Quid. n. mereri aliud ſtudeã q̄ pro dilectiõẽ fidẽ pietatẽq̄ refferre. ad Apollinis cytharã. n. uã ca

nūc. Qualis sonus talis catus. Nihil mihi eoz oīum obseruatur: q̄ uel gratissimis uel munificentissimus princeps iussit. itaq̄ iā hic incipio rebus meis cōsulere. Nisi breui cōstituta pecunia rīderit me aliq̄: p̄cipū aeri obstrīgā: apud quos post aīi circūlū cūprimū uer aduene rit me recipiā. Sic. n. ueluti spē p̄missiōe q̄ delusus neq̄ p̄cipis gloriā audeo neq̄ meā: nā aeger aīus studiosis in rebus imortalitate q̄ molētibus recte agere nihil q̄at. Trāq̄llū eē īgeniū lētū: p̄ oportet: si qd̄ aut egregii aut magni ex sese uelit educere. Breui qd̄ factō sit opus potes itelligere. Vale ex Papia. v. kal. decēbres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Nicolao uaroni salu.

Tsi ad q̄ntūdecimū kal. decē. scripsi ad te q̄tū pro tpe opus fuerat. tñ q̄a sum nescius acceperis ne an minus accepis l̄ras meas: uolui rursus eadē tecū agere. plinium de naturali historia uae hementer cupio. Audio hunc eē apud uos diligēter emēdatū. Si istiusmodi exempli facultas mihi futura sit: idq̄ ferariā curabo quamprimum exscribi. Nec enim dubito studiosum istic librarium inueniri qui huiusmodi sit munere iuncturus. itaq̄ tui uel officii uel humanitatis fuerit ut me facias propediē certiore q̄ quid hac de re possim sperare. Vale ex Papia idibus decēbris. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Sceuā corti iurecō. & equiti aurato salu.

Rocurator tuus eoz q̄a abiens iusseras: egit omnino nihil. Quotidie nouam spē affert: quotidie uerba dat. Qui quoniam quam de re fidem missi coram sancteq̄ recepit: fallere sapius nō dubitat: te amice moneo: ut uel a gerendis negociis eum auoces: uel ut se grauitate tua nō idignum p̄stet: quamprimum cures. Vale ex Ticino. xiiii. kal. ianuarias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Nicolao Varoni sal.

Vas ad quinto idus octobres suauissimas ad me litteras dederas. xiiii. Kal. ianuarias mihi reditae sunt papiae. Non. n. me Cremonae offendere poterunt. Nam id loci multo ante iccirco relinqueram: quoniam nullum esset apud cremonenses musis hospitium: & sum praeterea cōmunefactus me rem facturum meo principi admodum gratam: si papiae tātūper agere mallet: dum Mediolani pestilentia fureret. Atq̄ fuit tua mihi epistola periucūda: quippe quae cum te dilucide ostēderet: quem semper quam amicissimum mihi essem expertus. Itaq̄ non possum non multum laetari quod te intelligam amori meo nulla ex parte cedere. Nec enim moleste laturus sim quod te amando supatum iri nullo pacto patiaris. Vir plane philosophus es: q̄ tanti uirtutē officiūq̄ facias. ut ea re nolis a uiro etiā amicissimo supari. At ipse quoq̄ Nicolae omnē sim aduersus te pugnā certamēue inuturus muneris pulcherrimi huius gratia. Eo enim te magis amo q̄ amer abs te: quo magis meritis tuis amandus es. Quod autem polliceris operam tuam: si cui uel ornamento uel usui florētissimus princeps tuus uel potius noster mihi futurus sit non audio inuitus. Sed quoniam ipse ppulchre nostri quid mihi cōducturū sit uel ad dignitatē uel ad rē nihil est q̄ te magis admonendum putem. Vale & comuni principi me cōmenda. Ex ticino. xiii. kalen. ianuarias. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Ioanni palæologo Marchioni Montifferati. S.P.D.

D pristina meā erga te obseruatiā tñ nūc cumulū addidisti uolūtaria tua atq̄ alacri benignitate ut i te obseruādo nemini istoz oīum sim cessurus: quos magis īmicos & dōesticos hēs ī primis charioris. Nā tametsi q̄cquid benefice in quēpiā confertur plurimi fieri oportet: illud tñ longe pluris mea snia: qd̄ nullo uacat officio: & ut ita dixerim numeros cōplectū. Dedisti tu qd̄ hōi obseruātissimo tui nois & gloriā id qd̄ tēpestiue & libēter & large: p̄stitisti: ne hic diutius inutiliter tempus tererem. at nihil p̄sum est abs te p̄termissum: qd̄ meis uel emolumentis: uel honoribus cōducturū opinareris: ita gr̄as ago q̄ possum maximas. Teq̄ rogo oroq̄ ut nullā rē eē putes neq̄ paruā neq̄ magnā. quā nō sim tua cā strenue: diligenter: fidelissimeq̄ & cōstantissime obiturus. Vale ex ticino. vi. kal. ianuarias. M. cccc. li.

Franciscus phi. Blasio axereto equiti aurato. S.D.P.

Vae uobis sunt: ea ut nosti: nobilitata iā pridē & ab oībus decātata lege amicitiae cōmuniā esse oportet. Quo fit ut pati nolueri hūc istū a quo meas l̄ras accepisti: amicū eē mihi soli. qn̄ eēt tibi. idq̄ ipse quoq̄ uae hemēter optat. Et ē p̄fecto tāta humanitate tāta uirtute uir. ut nō mō recitēdus nō sit sed admittēdus potius & libēter sane atq̄ honorifice admittēdus. Reliqua. n. ex eius p̄ntia cōsuetudieq̄ cognosces. Vale ex papia. v. kal. ianu. M. cccc. lii.

Fran. phi. Iacobo camerinati salu.

Votens mecū repeto cremonēsem illā rusticitatē: toties risu magis atq̄ magis moueor. nā qua stulta rōne Cremonēses ducebant: ut quē tāto uidebant ope desiderare: eū ruri ueluti relegarēt. Nōne tibi relegatus uidebar: cū illinc abire nō liceret. A metu pestilētiā id egerūt: ne q̄ mediolano ueneram illiusmodi morbi genus mecū afferrem. At longe magis Cremonae q̄ mediolani pestilentiali morbo. laborabatur. Praeterea quid dereliquerat mea iuppellex illa & arca cum libris ac pecunia quam in padi ripa furibus ac latronibus expositam esse uoluerunt: cum nemini baiulo potestatem darent ea in re subseruendi mihi. itaq̄ abeant in rem malam. Cremonēses tui & tu cum istis: si dignos putas quibus ignoscā. Vale ex Papia. vi. kalen. ianuarias. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Nicodemo tranchedino salu.

Ideo te tādiu meminisse philelfi tui dū p̄ns es & corā quē diligis itueris. at si plane qd̄ amicitiae munus postulet teneres: et cū habes me tecū eē: & p̄notare & colloq̄ cēferes. id qd̄ minus apd̄ te fieri eo magis miror q̄ ego te semper uidere uideor: & amplecti: & osculari: simul rogare

quod actum sit de ratiocula illa nostra pecuniaria. & an mihi fortasse summum uedideris. ita. n. uidef qñ
quidē quod exorasse te mea causa Alex. seuez illum. sed florētinum ficosum istū affirmabas nulli oīo
uisi mihi eē cognoscam. Quod si Verconii turini factū meminisses aut nihil temere affirmasses aut su
mo Verconii te obnoxii esse iudicares. uerum hæc iocati sumus. Tu si me amas: cura ne mihi diutius
ab amico nugatore uerba dentur: quæ non tam inutiliter emere. q̄ pulcherrime uendere cōsueuimus.
Vale ex Papia pridie Kal. ianuarias. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Nicodemō trachedino sal.

T si arbitrator ex Colubano te factū iri certiorē: q̄ mihi molestū simul icōmodūq̄ fuerit: q̄ meæ
illæ pecuniolæ tardius ad me ierint: tñ ea de re cōmonēdum putauī ut intelligas etiā meis litte
ris nihil te potuisse hoc tpe mihi gratius facere q̄ q̄ ad cōmodū tēpestiue & iucūdiſſima simul
epistola & dissolutiōe alieni æris affueris. itaq̄ habeo tibi gratias q̄ non sis passus diutius incōmodari
uel cū aliquo labore tuo Fiscum aut illū dū deæq̄ oēs perdat q̄ auaritiæ suæ sorditatūq̄ maluerit q̄ uel
amicitiæ uel officii meminisse. Vale ex mediolano pridie kal. ianu. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Iacobo Bicheto salu.

Vum cōsiliū sum secutus. audiui quos iussisti. Perhumaniter oēs pamiceq̄ rñderunt. Sed eo
in te uno maior spēs mihi cōstituta ē: q̄ es & bonus & mecū ueteri beniuolētia cōiūctus. itaq̄
num. fuerit quod munus pbenigne aggressus es. id recte & ex snia tua meaq̄ absoluas. Vale mediola
ni ex ædibus nostris. pridie Kal. ianuarias. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Materniano Brascae salu.

Vod hortatus es fecimus. Puto oīa nobis secūda fore si rem capesceſ uolueris ea diligētia qua
semper consueſti id quod ut facias te plurimum rogo. Vale mediolani ex ædibus nostris. pri
die Kal. ianuarias. M. cccc. lii.

Francisci philelphi Epistolarum liber decimus.

Franciscus philelfus Blaxio axereto salu.

Eri Laudem ueni rei priuatæ gratia: atq̄ me ad principem: quam puto me ex sentētia
mea confecturum. Offendi hic Genuenses nōnullos ex qbus quū de te queſiſsem oēs
optata mihi renunciarunt: quippe qui dicerent bene ualere te atq̄ frui ocio. Quod
audiens sum pro nostra beniuolētia uāhemētissime lætatus. Nam tuā omnem iucun
ditatem mihi iucundissimā eē iudico ac uolo. Cupio aut fieri abs te certior. qui sit fru
ctus ocii tui. Nā frui ocio ut desidiosi atq̄ iertes solēt q̄ sōno & uētri se dederūt non
multū differre puto a pecudū uita: q̄ nihilo delectant nisi his qbus sensus leuiter suau
terq̄ mouet. At ego ab huiusmōi fructu ocii alienū arbitrator. Nō. n. te latet ea eē ppria hoīs munera ut
uel agat aliqd sp dignū natura sua: aut itelligat quozq̄ altez eē ai totū: ob idq̄ diuinū maxime altez: uero
corporis cōsilio tñ atq̄ impio ai obtēperātus. V trūq̄ te pulcherrime posse facere nō ignoro. nā & do
ctus es & prudens. Per doctrinæ præstantiā in eoz cognitionē uenimus qbus Dei reddimur simillimi
prudentia uero quid in rebus humanis expetēdum uitādumq̄ sit quæ cōmoda seq̄: quæ asp̄nari opor
teat incōmoda facile ostendit. Satis ex his debes itelligere quid abs te uelim. Legis ne aliquid an rustica
ris? Vale laude kalen. ianuarias. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Nicolao fregoso Genuensi præfecto. S.P.D.

Xistimo propediē fore ut filius mihi dilectissimus loānes Marius mediolanū redditurus faci
at istac iter. quē & si certo scio abs te oīa mea cā exhoraturum. tñ uolui itelligeres nihil te mihi
gratius facere posse q̄ si dederis opam: ut & tuto & q̄ facillime & q̄ primum ad nos eat. Vale ex
mediolano idibus ianuarias. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Nicolao uaroni salu.

Am diu nihil de te audio. itaq̄ nō possum nō timere: ne quid tibi qd̄ nolim acciderit. Quare
si me amas leua me hac omni sollicitudīe. Hoc uix facere gratius hoc tpe quicq̄ potes. Vale ex
mediolano. x. kal. ianuaris. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Petro perleoni salu.

Aurentiū nost: ū uelim causa mea diligar: eiq̄ qbuscūq̄ rebō poteris faueas: nō uerbo solū sed
multo etiā magis opera. Hoc erit mihi admodū gratū. Vale ex mediolano. xi. kalē. februarias.
M. cccc. lii

Franciscus philelfus Iohanni aurispæ. Salu. Plu. Di.

Eḡ mihi amicis est qui tibi meas reddit lras. atq̄ tibi eas scripsit. itaq̄ hunc etiā mea cā. amici
tiam aduittas. & quibus erit opus studiis prosequaris. Vale ex mediolano. Kalēdas ianuarias.
M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Baldeffari refino. Salu. Pluri. Di.

Curas pisanus cognomento bonus cum eēt a me rogatus: ut duodecim illas Plauti comoe
dias. p̄ximis annis sūt in italiā aduectæ & germania mihi exscriberet. earūq̄ exēplar a te pete
re: respondit partim phumaniter ptim diffidēter q̄ppe qui diceret se mihi plibēter gratifica
turum: sed te nemini etuidē exemplum creditūz. itaq̄ facito si me amas ut quod de te Bonacursius du
bitarit. nēdaciū dixisse uideatur. Sic enim etiam itelligemus q̄ ipse de sese uerus eē uelit. Vale ex me
diolano cum tuberibus tuis. xi. kal. februa. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Matthiæ triuano. Salutem Dicit Plurimam:

LIBER

f I me amas: sicuti certe facis uelim q̄ primum adeas Cicchum nostrum. eūq̄ roges meo nomine ut litteras talis det ad hoc ducalis rei pecuniaræ magistris: quales maxime oportet. nam hi ut sunt hoīes strenui nūmos semper cadunt: excludunt aut nunq̄. Malūbriana uero grauitas tantum diu fit grauis cupio. Nam comitem Ludouicum scio esse mei permemorem: sed puellaris iudici multo magis: cui profecto si pedibus caueret longe minorem operam impenderent. Vale ex mediolano. xi. kal. februaris. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Ludouico Gonzagæ principi mantuano. S.P.D.

p Roximis diebus litteras ad te dedi q̄bus intelligere haud obscure potuisti: q̄ mihi rem gratam eandēq̄ admodū necessariā facturum esses: si q̄ primum ad id quod petieram: te humanū ut loles semper benignūq̄ p̄stisses. Nunc autem qd̄ scribere noui nihil acciderat nisi ut te rogare: orare: obsecrare id pro animi tui magnitudine efficeret ne me cōtando ambiguū ex certo redderes. nam & si tua erga me dilectione mihi certius eē uix quicquam pōt: uereor tamē ne quandoq̄ dilectio cum difficultate certamē ineat. Sed quoquo bonū difficilius est eo carius & laudabilius duci tolet. itaq̄ sic difficultatē istā si qua tandem non tuo sed fortunæ uicio apud te est: beneficentia atq̄ industria superabis nihil apud me gloriosius nihilq̄ magis obseruandum: te munificentissimo principe futurū est. Vale ex mediolano. xi. kal. februaris. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Ludouico casellæ. Salutem P̄urimam Dicit.

n Arrauit mihi Marius Filius: quāta se modo humanitate Ferrariæ exceperis utq̄ nihil pretermiseris quod sibi cōduēturum existimasses. Habeo tibi gratias q̄ omni in re beniuolētissimū tuū erga me aīum assidue declares. Vellē aliquā mihi occasionē offerri: qua tua cū dignitate & cōmodo meū in te amorē liq̄do cognosceres: itelligeres p̄fecto neminē eē cui carior sis q̄ mihi. Quā qdē rem qm̄ tibi perspicuam eē arbitror: reliquum est ut me diligere amareq̄ perseueres. Id autē cum ualissime te p̄stitisse iudicabo quū operā dederis ne frustra ad tuū p̄stitūtissimū & ingenti aīo principem scripsisse uidear. Vale ex mediolano. xi. kal. februaris. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Ludouico Gonzagæ marchioni mantuano. S.P.D.

q Vod phumāniter ut semp̄ oīa soles facturū te recepas: id p̄benigne ad cōstitutū tps ac munificentissime effecisti. Quæ res uix dici queat quāta mihi uoluptatē attulerit: cū itelligo idies magis magisq̄ te dissimilimū eē multoz̄ principū: q̄ pollicitis liberalissimos se p̄stātes sunt dissoluēdo aut auari aut difficiles. At omne libertatis munus laudari tū maxie debet cū uel spōte fit uel libenter. Nulla. n. uirtus est cuius actio fuerit cū animi egritudine. Id qd̄ & si uirtutibus oibus est comūe. Nulli tñ est magis p̄priū q̄ liberalitati ac beneficentiæ. Hæc autē laudē ad gloriæ tuæ cumulū accedere: nō possum equidē pro mea erga te obseruatiā nō magnopere lætari. Vellē aliqua mihi facultas eēt qua intelligere p̄spicue posses: q̄tus est amor in te meus: q̄ta fides: q̄ta pietas. Sed sum lōgior. q̄ te uelle pro magnitudine animi tui aīaduerto: habes me tibi totū uel peculiari quodā iure ac plane tuo. Quid. n. tua cā nō audeā. cui me uideo eē carissimū. Vale ex mediolano. kal. februaris. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Nicodemo trachedino salu.

o Mnia sunt desiderāti tardiora: ob idq̄ solitudinis plena. Itaq̄ potes itelligere q̄ mihi rē gratā facturū sis ad ea oīa mihi q̄ primum rīderis quæ mea itereffe cognoris: in primū sc̄ an liceat istac per fidē publicā iter facere ad Alphonsum regē id quod ab hornatissimo equite aurato. Angelo actiolo ut meo noīe petas uolo. is enim mihi hinc abiens pollicitus est nihil se omitturum quo mihi gratificaretur. Vale ex mediolano. xii. kal. februaris. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Nicodemo trachedino sal.

f Criptis iā & ob signatis superioribus litteris reddita mihi ē epistola tua: quæ cām serius respondēdi nō minus honestā q̄ necessariā fuisse exposuit. Quod optimo erga me aīo esse affirmes: Cosmū medicē uiḡz̄ illustrē uehā mēter gaudeo cui ut in amore officioq̄ rīdeā: dabo opā dili gēter. Quod istac iter facere p̄fecturus ad regē tuto possim: & si ita futuz̄ spō iusticiæ filius: noli tñ fabis caput cōmittere ne fortasse per imprudētiā nigre uerterēt in albas. Quare si publicæ fidei lras ire ad me uidero utar amicorū tuorūq̄ potissimū cōsilio. Sin secus fuerit iter capiā per flaminios. Carnotio lum suauissimi Andree nostri alamani indies expecto. Faciat Deus ut capreæ am in celsu q̄ testudinis uti malit. Vale ex mediolano. x. kal. februaris. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Angelo actiolo equiti aurato. S.P.D.

e T qd̄ ego cum hic esses habiturus abs te petierim & q̄ mihi per libenter ipse coram recipere te facturum quod petieram: tum ego memoriter memini tum ipse oblitus se nō debes. Nā qui unus omnium officiosissimus esse in amicos soles. qui fieri queat ut mei non memineris: quem sciam tibi esse carissimum: quam quidem meam de re opinionem ut de p̄senti confirmes tui esse uel officii uel humanitatis. Mihi certe rem feceris adeo gratam: ut aliud hoc tempore gratius nihil possis. Vale ex mediolano. x. kal. februaris. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Nicolao uaroni sal.

m Iror moleste tulisse te: qd̄ in lras meaz̄ inscriptionibus ab me sis & philosophus & medicus appellatus. At ego cum te scirem iam pridē artū: ut uulgo uocat: & medicinæ P̄awidonatū

in signibus: id est q̄ honori maxio ducit te tuis titulis decoratū uolui. Quare aut nolis honorari: nō itelli-
go nisi fortassis medicorū mathula tibi odio est q̄si minus in maxia sp̄ laude apud oīs natiōes fuerit me-
dicina: cuius iuētio in Apoline refert̄ est: q̄ disciplina: oīum prima. Erras tu p̄fecto q̄ ita sentias eē: q̄ ti-
bi uideris inimicus. q̄ tibi tāq̄ ignominia: ducas qd̄ honori fuisse achilli Homerus in illiade optimus ē
testis: cū ille ex aeris intēperie atq̄ ui solari de pestilētia iudiciū tulit. ueq̄ cōtēdere tecū noli. Nam neq̄
philosophiā te posthac neq̄ medicinā laudabo q̄ utraq̄ disciplina excellis plurimū. interim ueli mihi
ignoscas: q̄ te plus amari q̄ ipse abs te amaris. Vale ex mediolano. x. kal. februaryas. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Xenophonti filio salu.

Acito q̄ primū adeas meo noīe cardinalē Nicenō Bessarionē: atq̄ ab eo petas: mihi ut cōmo-
det in mensē unū sextū empicū ex pipatica disciplina philosophū & acutū & eruditū. Nā is
etiā mihi ē sed pluribus in locis: ut ita loquar. fenestratus. itaq̄ ex eius codice: si melior fuerit: cu-
pio meū emēdare. Sin fortasse deterior suus emēdator redibit ad dñm. Quod si suū codicē pegrinari
fortasse noluerit: mecū istuc si ita malueris p̄pediē mittā: mō ipse huiusmōi emēdādū p̄uincia: cui p̄iam
delegauerit. Vale ex mediolano. x. kal. februa. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Galeacio episcopo mantuano sal.

Vm lris Xenophōtis filii factus certior: q̄ humanā & p̄benignā tuā ad me epistolā r̄nderam
ea nūq̄ ad te puenisse. Itaq̄ paucis q̄si repeta: q̄ pluribus scripserā. Hēo tibi gr̄as imortalis q̄ me
prius amaris: q̄ uel cognoris uideris. Quod aut Xenopōta filiū in tuā charitatē admiseris uix di-
ci q̄at: q̄to me cēseā b̄nificio abs te effectū q̄ppe q̄ filiū nō dubitē in uir: optimū breui euasur. si tuis se-
moribus sc̄imonia: q̄ ibuerit. Reliquū uero benignitatē tuā: q̄ mihi tā alacri aīo polliceris: libētē audio
amplector: q̄ libētissime. Quid aut sim tibi relaturus pro talibus tuis erga me meritis: aliud maius ha-
beo nihil nisi me unū fore: quē peculiari quodā iure tuū semp̄ possis existimare. Vale ex mediolano. x.
Kal. sextiles. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Xenophonti filio sal.

Vod turci cōstātinopoli p̄munt obsidione fero per molestē: Reliq̄ uero q̄ scripsisti oīa delecta-
runt: in primis q̄ qd̄ p̄suli carus iucūdusq̄ sis Incōbe mi filii: & te ad istius innocētissimi & sapien-
tissimi uiri cōtinētissimos modestissimosq̄ mores effinge atq̄ cōpone. Hac una re nec mihi fa-
cere gratius q̄q̄ potes: nec tibi laudabilius. Vale ex mediolano. x. Kal. sextiles. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Bernardo iustiano Leonardū filio sal.

Etrus thomasius doct̄issimus philosophus & eloquentissimus medicus cōmonuit me suis lris.
scripsisse te mihi iā pridē: dedisseq̄ tuā ad me epistolā p̄ id t̄pis uiro patricio Nicolao barbo ad
Nicolau Veronē: ut is illas cōtinuo & cōmode ad me daret. Ego aut neq̄ tuas neq̄ thomasii lit-
teras in hāc diē accepi. Quare uel Varonis lris ad me datae nō sūt: uel ex fortassis ob inter interceptā.
Itaq̄ rogo te ut humanitatē p̄nam moresq̄ imitatus nolis in scribēdo eē difficilis: cura: q̄ si me amas:
ut oīa ad me diligētē scribas: quoz̄ me desyderio teneri iā diu itellexisti. Vale ex mediolano. iiii. kalen-
sxtiles. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Xenophonti filio sal.

D decimū kal. sextiles simul cū meis lris ad Pōtificē māuanū scripsi etiā tibi: q̄tū per id t̄pis tua
interesse nostraq̄ uidebat̄. Nūc aut qd̄ uolo paucis accipe. Diodori siculi qui uniuersam histo-
riā nō gr̄cā & latinā solū: sed etiā barbarā gr̄cē scripsit: mihi sunt ab initio sui opis libri q̄nq̄.
Audio in italia his plures eē quos Christophorus garattonus choronensis episcopus qui a turcis mo-
do occisus est aduexit e gr̄cia. Volo rem diligētissime odororis: an hi Romā reperiat̄. Quod si ita
sit fac me q̄ primū certiorē: an istic librarius gr̄cus sit ullus qui id opis exscribēdū assumeret. Tu iterū
opam dabis: ne te musā destituāt qd̄ facile cōsequeris si litterariā malueris q̄ pecuniariā rei hēre rō-
nem: Vale ex Medioloano pridie kal. sextiles. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Xenophonti filio sal.

Vod pridie kal. augu. cū ad te lras dedi scribere sum oblitus: est mihi nup̄ renūciatū qd̄ carmen
ad Baptistā albertū anno supiore ex Cremona scripserā: id ei redditū nō fuisse. Quod uerū ne
an falsum sit nescio. Tu q̄ Romā nūc agis poteris itelligere qd̄ in re sit. Ego carmē ipsum dedi
ad te: ut si minus sit: q̄ primū isti reddēdū cures. Ad hāc me uelim facias certiorē qd̄ de Dionisio siculo
iusseram: p̄terea si qd̄ de re cōstātinopolitana est auditum qd̄q̄ istic Patriarchas aut egerit aut acturus
apud potificem maximum speratur. Tu ne tibi desis q̄ diligētissime prouideto: hoc ē ne musā: hospiti-
cio asperneris. Vale ex Medioloano. v. idus sexiles. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Baptistā albertho sal.

Ederā ad te anno supiore kal. octo. ex Cremona carmē nō uoluptatis capiūdā q̄ ueluti renouā
dā ueteris amicitia: gratia. Sed id cū tibi nō eē redditū accepissem: iccirco itē dandū iudicauit ut
& tibi aīus meus fieret explorator: & ipse ne frustra q̄q̄ uel lucubrasse. uel lulisse possem existi-
mari. Nā aequē uersu: ut nosti: atq̄ p̄sa delectare cōsueui. Nec alienū cēseō ab offō meo: ut quoscūq̄ ho-
nestus mihi amor cōiunxerit: eoidē hōestus quoq̄ memoriā labor monimētis litterarū mecū p̄petuo
cōseruet. Quare cū absoluto iam uersibus decē milibus satyraz̄ opere: me ad lyricos modulōs rettulif-
sem in primis etiā tu: q̄ ab oī satyra tāq̄ abhorrueras occuri si. quem inter familiarissimorum commē-
morationem nulla obliuio aboluerit. itaq̄ id carminis rerum ad te dedi. Tu uelim tuum des ad me mo-
k

non quem audio si adhuc eum absolueris. Vale ex mediolano. v. idus augustas. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Nicolao Varoni salu.

Petrus thomasius p̄clarus in philosophia uir atq; idē disertissimus medicus mihi nup̄ scripsit mi-
rari se. q̄ nihil unq; ad ea r̄nderim: q̄ anno sup̄iore & ipse uir patritius Bernar. iusti. Leonar. filius
a me p̄ l̄ras petiisset. Huic ego cū r̄ndissem nullas p̄ id t̄pis neq; suas ue Bernar. l̄ras mihi reddi-
tas. monui r̄rsum eas abs te repeterē q̄ppe cui uir nobilis Nico. barb. illas tibi ad me dedisset. Qua-
re si ita est rem mihi facis admodum gratam. si ostenderis qui ea de te actum sit. Vale ex Mediolano.
Kalen. nouembribus. M. cccc. lii.

Franciscus phi. Francisco scalamonti equiti aurato sal.

Uererer p̄fco ne tu me uel obliuiois uel negligētiæ accusares q̄ iā tot ānos nullas ad te l̄ras dede-
rim. Sed eo te puto in eē egorē: q̄ iā pridē cognoris eo me eē igenio: ut neq; hoīem amicissimū
obliuisci queā: nec ullā p̄p̄modū uirtutē offeri patiar: q̄ magis delecter q̄ diligētia & offō. Dedi
ad te l̄ras bis: & itez: posteaq; nihil r̄nderas. Dediq; ad te libros de exilio: q̄ ubi post nō pagē t̄pis ad me
reuertissent: renūciarūt nequaq; te offendisse q̄ppe q̄ abesses anchone in Dalmatiā. Miratus aut̄ sū ubi
rediisti anchonā nil oīo scripsisse mihi. itaq; tibi cauedū est ne aut negligētiæ accuseris aut obliuiois. cæ-
tez dāda est opa ut qd̄ t̄pis iterecepit reficiat diligētia hoc est ut q̄ s̄p̄issime ad me scribas. id qd̄ me te-
cū obseruatur: bonafide polliceor: Vale ex mediolano. nonis septē. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Nicolao uaroni sal.

N vdius q̄ntus alteras ad te l̄ras dedi q̄bus ōnderā me nup̄ factū a Petro Thomasio ex Venetiis.
certiorē anno sup̄iore cū me Cremonā recepissem: & suo & Bernardi iustiniāi noīe tibi ab Ni-
colap̄ barbaro l̄ras ad me datas q̄s eq̄dē ipse nunq; accepi. itaq; rogo te: ut me q̄primū cōmonefacias. si
qd̄ hac de re certi hēs. Hoc erit mihi uāhemēter gratū. Ad hęc scire ex te cupio: q̄ uia Pliniū de natura
li historia mihi cōpare queā. Audio. n. hūc eē ap̄d uos doctissimū aurisp̄æ Guariniq; diligētia recte emē
datū. Neq; librariorū penuriā eē puto: ubi oīum bonorū q̄bus ciuiliū hoīum felicitas cōstare existimāc
exūdāt affluētia. Vale ex mediolano. nonis septēbribus. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Petro perleoni sal.

Familiaris Cicerōis epistolā q̄s petebas uenalis iuenimus. Eas si hēre cupis ducatos decē mittas
oportet. id. n. p̄cū oīo se uelle dicit librarius Melchior. Nec alius huiusmōi codex ap̄d aliū quem
q̄ uenalis reperit. Codex uero hic epistolaz & pulcher ē & nouus & satis emēdate scriptus. Rē
paucis tenes. Tu quod fieri uis significato l̄ris ΤΗΝ ΔΕ ΒΟΥΛΗΝ ΣΕ ΠΙ ΑΥΤΥ ΕΑ ΣΤΑΖΟ ΜΑΙ. ΤΡΟΣ ΔΕ
Τ ΟΝΥΛ ΟΥ ΓΕΥΡΑΦΑ Vale ex mediolano. vi. idus septē. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Ioanni Mario filio sal.

Uigētū te cōtineas nescio: istic me Casale an altarii. Petrus pleo familiaris n̄ fecit me nup̄ suis
l̄ris certiorē breui futurū. ut Ariminū repetat id qd̄ antea significauit tibi q̄re si tu uelis locū eius
p̄miūq; subire ap̄d Genēs in eruditōe publica rē facile datūq; operā effecturūq; ut ibi ex snia
res succedat. Ahęc qd̄ te arbitror nō latere Hieronymus bindotus læuis tuus ē mō florētiae cōiectus
in carcerē. Nisi istinc ab illustri Marchione cuius nomine aragonū regē orator petebat: eius liberatiōi
cōsultū fuerit: eē q̄ diutissime futurus in ea fortuna. nos oēs ualemus recte. Et te & Mariā & filios uale-
re plurimū opto. ex mediolano. v. kal. octobres. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Andreae almano priori populi florentini salu.

Ratulor tuæ p̄senti expectatq; dignitati. nunq; n. sum ueritus te añ diē: ut ita dixerī ad istū ho-
noris gradū puētūq; nā ut ita crederē tua uirtus singularisq; prudētia mihi p̄suaserat. Non. n. cū
his sentio q̄ prudētiā uirtuti subtrahūt: q̄si peculiari quoddā iure ea senectuti sit danda. Sed neq;
idoctus senex habēdus sit prudēs neq; doctus adolescēs i prudēs. nā multo plura rez; humanaz; exēpla
atq; documēta tradere nobis q̄at lectio diligēs & multiplex erudito q̄ lōgissima etiā hoīs unius annoſi-
tas. Quare cū & igenio te acerrimo eē p̄spicerē & diligētia singulari: tāta p̄terea doctrina: q̄ta æqualiū
tuorū neminē: facile itelligēbā p̄pediē fore: ut in altissimū dignitatis gradū tua te resp. tolleret. Quod
igif̄ prudētia auctoritateq; apud eos florētissimos ciues æque uales atq; eloquētia & disciplina nō pos-
sum tibi nō admodū gratulari. Deus fortunet tuos cogitatus: efficiatq; ut ingētibus tuis p̄clarisq; uirtu-
tibus hoīum existimatio gratitudorū r̄ndeat. Ego aut̄ ne meæ l̄ræ oīo ad te irēt: has duobus sum munu-
sculis comitatus quoz; si te primis floribus delectatum uidero mox quoz; maturi fructus cōsequuturi
sūt. Vale ex mediolano. v. kal. octo. M. cccc. li. Franciscus phi. Nicolao uaroni sal.

S Viniforto bergomēsi disertissimo iuricōsulto l̄ras ad te dedi nonis Septē. q̄bus nō obscure dēs
itellixisse q̄bus in rebus tua mihi & opa & ope ē uāhemēter opus. Quare maiore in modū abī
te peto cōtēdoq; si qd̄ es nūq; mihi gratificaturus q̄ oīum maximi simi facturus effice me uideat
frustra tuū offm̄ postulasse. Vale ex mediolano pridie Kal. octobres. M. cccc. li.

Franciscus philelfus Iacobo camerinati sal.

IEgi tuas l̄ras pro amicitia n̄ra ut debui libētissime. Et quo in me munere usus ē nō potui nō læ-
tari: ut q̄ beniuolētissimū aīum erga me tuū oībus: in rebus p̄spicuū facias. Quod aut̄ ad episto-
las meas attinet: q̄tū uidere uideor: & uiuū adhuc potauit lethe quē apud iſeros fabulāt? Nūq;

oblatus es equū te ultimū uidi dixisse mihi circiter kal.ianu. Laude Christophorū Marlianū pbū adole
scētē & pauculū illud serici pāni & epistolā meas quēadmodū ipse p epistolā iusserat: tibi tradidisse. pol
licitusq; e ppediē fore: ut mediolanū peteres & ea oīa ad me ferres. At uenisti tu qdē mediolanū non
multis post diebus. Neq; prius audiui uenisse te q̄ abiisse cognoui. Nec multo post mediolanum rediit
Christophorus. idē marlianus q̄ de me nō mediocriter apud me q̄stus est: q̄ tanq̄ fidei suæ diffidēs ali
um sibi ad res meas tuēdas p̄tulisset: q̄netiā metuere se: ne unq̄ meas illas mihi epistolā rediturus eēs.
Huic ego q̄ mihi & fide & obseruatiā erga me iā pridē p̄spectus eēt: tū r̄ndi qd̄ opus fuit ad me purgā
dū tū eēt adieci nullo mō posse fieri: ut q̄ eēs liberalissimus: auaritiā obnoxius uideri uelles. Nūc igit̄ ui
deo te tui oblitū q̄ppe q̄ dedicere uideat̄ q̄ & ipse dixeris: & ego uera fuisse certe scio. itaq; si me amas:
si uis tuū apud me b̄ficiū nūq̄ itermoriturū: da operā ut colligas cogitatus tuos: ac memoriā ad te reuo
ces q̄rasq; diligētē quo ī scrinio epistolā meā latitēt: easq; q̄ primū ad me des. Quod si feceris nō mō
mihi satisfacies: sed plerisq; reū meā pudiosis morē geres: q̄ me quottidie obtūdūt: q̄ minus eorū uo
lūtati iſeruiā: cupiūt. n. eas exscribere. Nec mihi aliud ullū exēplū ē. Accedit ad rē: q̄ grādiusculā illā epi
stolā ad Karolū regē frācorū: q̄ eius rei tu ex me iā pridē audisti nundū mihi trās alpes. Itaq; Lugubratū
culā illā q̄cunq; meā habitā eē frustra nō possum nō p̄moleste fere. Fac ergo ne b̄ficiū tuū fuisse male
ficiū uideat̄. Vale ex mediolano kal. octobribus. M. cccc. lii.

Franci. phi. Andreæ almano priori populi florētini sal.

Aphael niger uiraginis huius splēdidissimæ Mariæ blācæ auunculus ut ē acerrimo uir īgenio &
prudētia singulari nouū quoddā & salutifex opes excogitauit. quo p̄stantissimus princeps n̄
cū ad suā sociorūq; tutelā & īcremētū: tū in hostiū p̄niciē atq; exitiū uti q̄at. Subductā. n. q̄ dilige
tissima rōne facile p̄spicueq; iuenit triremiū classē ēt pingētē rebusq; oībus hornatissimā & expedi
tius & lōge minore impēfa parari exādicariq; posse principē nostrē q̄ usq; apud alios in italia. Quā q̄
dē rē ad uos audio idē Raphael nup̄ scripsit. itaq; nō sum ueritus te hortari id in senatū ut refferat: cū
ētisq; p̄uadeas tuis & collegis & ciuibus: q̄ta sit ad uestrā rēp. utilitas p̄uētura: si opa dabit̄ ut hac hie
me dū cessat̄ ab acie ad fabricādā p̄figādāq; hmōi classē cōi huius principis sociorūq; oīum & cōsen
su & apparatu oīs cura: oīs diligētia īpediat̄. Vix p̄fecto res cōcepta fuerit: tantus illico terror hostilē fa
stū iuadet: ut nemini cuiq; neq; spēs nec fiducia relinquat̄ nisi in huius principis sociorūq; clemētia. Tu
q̄ factū sit opus intelligis. Ego aut̄ tū oro: ut res uestras ī dies magis magisq; fortunet. Vale ex medio
lano pridie idus octobres. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus. Xenophonti filio sal.

Ost̄ eas l̄ras: q̄s mense iunio dedisti ad me: cū primū a philippicis balneis Romā rediisses: alias
p̄ abs te nullas accepi: cū placereq; iterim meā ad te ierint. Itaq; nō possum nō mirari. Veritusq; sū
ne qd̄ tibi qd̄ nolim ex ista æstiuū aeris intēperie acciderit: Non. n. adeo est iter īterclusum ut ne
mo oīo istinc ad uos ueniat. Quare fac si potes: ut me q̄ primū leues ac animi sollicitudine: ad ea q; sin
gulatim r̄ndēas quæq; non unis litteris tibi scripseram. Et qm̄ significasti nōnullos eē romæ: q̄ cuperēt
horū aliqd̄ legere: quæ ab me in p̄sentia scribunt̄ duorū opēz ueluti frōtis pitia: tum Sphortianos. tū de
uita & rebus gestis Francisci Sphortia: cū hisce litteris ad te dedi. Tu fac ut qcqd̄ oculi nactus fueris cō
sumas in litteris atq; disciplina. Nos hic oēs ualemus rectē. Venissem Romam si facultas a principe
facta esset. Vale ex mediolano. vii. idus octobres. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus Bartholomeo meltio sal.

Ihi pater tuus uir optimus & mei amantissimus: hoc die renūciauit: cū iā l̄ras ad Xenophonta fi
m̄ liū obſignarā: te sibi scripsisse Mantuanū p̄rificē abesse ab urbe: & cum eo Xenophōta quoq;
q̄re quas meas fidei tue litteras cōmiserā eas te reddere nequuisse: esseq; apud te. Fecisti tu qdē
rectē: q̄ bona fide litteras apud te ueluti depositas: tueri malueris: q̄ uento cōmendare. Itaq; cū his tuis
alias quoq; ad filiā ab me datas: tādū eē apud te uolo: quoad ille Romā reuerterit. Qui si diutius distu
lerit reditū suū: & priores & posteriores l̄ras soluas uolo: & q̄ arcana sūt: ea ne efferas: in reliq; uero ui
cem filii geras. Vale ex mediolano. vii. idus octobres. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus iacobo camerinati sal.

T si tuū munusculū mihi fuerat p̄gratū: q̄ppe qd̄ ab amicissimo erga me aīo factū intelligebam
e multo t̄n & gratius fuit & optatius: qd̄ secūdis l̄ris tuis me fecisti certiorē: epistolā quibus non
æquo aīo carebā: ī sperato tibi reptas eē. Nā eaq; amisso eo mihi erat molestior: qm̄ nullo alte
ro abūdabā exēplo. Tātās igit̄ hēo tibi gr̄as: ut maiores hēre hoc tpe nullas queā. Teq; etiā atq; etiā ro
go: ut istas ad me fido alicui nūcio q̄ primū des. Quod si alius nemo prius oblatus fuerit: eas aut Anto
nio Trecho uiro humanissimo: ab quo ad Matthæū P̄isaurēsem mei amātissimū mittant̄: aut uiro in
clyto Rainaldo fulginati cōfestim ut tradas: uelim Vale & si qua in re mea tibi opa opus est: me utere
arbitratu tuo. Ex mediolano. vii. idus octobres. M. cccc. lii.

Franci. phi. Scænæ corti iuriscōsuluto & eqti aurato sal.

Mbrofius gētilis derthonēsis iuriscōsultus suo qdē iudicio admodum prudens meo aut̄ nō im
prudens oīno hesternō die me offendit in aula ducalis curiæ incedēs fronte ut plerūq; solet: re
supina: ī flatuq; opiniōe sui appellat me īsolentius uoce altiore philelfe inquiring qd̄ minus funi
K II

geris officio boni uiri: quid istud inq̄. Sum enim ueritus ne quid fortasse perperā per imprudentiā ppe-
trassem. Tū pygmeus rectus indigito elataq̄ ceruice subdidit multo petulantius. At es tu quidē frau-
dolentus qui Scæuæ corti nondū aureos quinq̄ dissolueris: qui ex quattuordecim reliq̄ sunt quos es
debes ex pensione domus: quā papia anno pximo cōduxisti: cū mediolano metu pestilentia abesset.
Hec ego audiēs cœpi primū stomachari paululū: ut uix me cōtinuerim. quin stultū nebulonēq̄ appel-
larim. Sed mox cōtinue me subieciq̄ subridēs. uellē eq̄dē Ambrosii: ut nō mīus grauitati studuisses q̄ iu-
ri ciuili: quod si fecisses modestius loqueris. Tū cœpit ille magis magisq̄ excādescere: & tanq̄ infaniens
ergo me iquit leuem esse dicis: & eandē uocē etiā etiāq̄ ingeminās cū clamore mouit nō mediocrem
rilum altantibus. Accurrerant enim nōnulli ut sit. Quid multis indolui eius uices: qui dū fugeret leui-
tatis: ut ipse dicebat: nomē ab oībus est leuissimus iudicatus. Nūc autem ad rē propius accedo. Ego mī
Scæuæ conduxī domū tuā Ticini longe etiā ære grandiore q̄ q̄sq̄uā annis proximis cōsueffet: q̄d ut
facere idē Ambrosius fuit in causa. Is enim ut idoclis q̄busdā gratificaretur: qui mecum illuc aduentū
in scitiæ suæ detrimentosum existimātes ita induxerāt Ambrosiū: ut nihil ommitteret eorū oīum: quæ
mihi molestissima fore iudicasset. Et qm̄ p̄toris erat assecla: oīum primū operā dedit: ut pestilentialis
cōtagionis obtētū me urbe extruderet: cū iā triduū ante publico ciuitatis cōsensu ī urbē receptus eē
Id cū p̄tor inhihente assequi nequisset: uideretq̄ doctissimoz hoīum optimozq̄ uirorū eā eē sniam
ut mea illic quantalacūq̄ mora dignitatē ciuitati foret & priuati & publice allaturā: nihil amplius ad-
uersus palā ut prius: sed clā oīa atq̄ p̄ insidias machinabatur: alias atq̄ alias inuectas: cominiscens: in id
q̄ maxime nitebat: ne qua mihi facultas foret domus cōducendā: id q̄ tāto se facilius effecerāt opi-
nabatur: q̄d esset p̄ter anni tēpus. Tūc ego posteaq̄ sensissē ædes tuas etiā uacare: de his adui fratrem
tui humanissimū uirū Gaiū: q̄ qm̄ scisset: quāta mihi amicitia tecū eēt: itelligeretq̄ nisi ego ædes cōdu-
cere fore ut uacue oīno futuræ annū totū relinquerent: nō iuitus cōditōe accipiebat: p̄sertim cū nul-
la ab me cōsueti precii diminutio fieret. Tū Ambrosius inlamitat Gaiū nō bene consulere fraternis
cōmodis: nullā. n. domū philelso cōduci posse nisi hāc unā: p̄inde locadā eē quāto posset pluri. Idq̄ nō
faciebat illa uulpecula: ut rei tuæ mi Scæuæ p̄spicerat: sed ut mihi q̄d cœperat: icōmodaret. Itaq̄ di-
midio plus dedi pro mercede annua: q̄ dari antea cōsueffet superioribus proximis annis. Nā in repa-
ratione horti dūtaxat aureos erogauī q̄nq̄: & id q̄dē p̄ter aureos quattuordecim: q̄bus definiti p̄sio-
nē uoluit. Hec autē narrata prolixius ab me sunt: ut nosles peruicaciā & malignitatē hoīs. Nā q̄d Am-
brosio ipse phumaniter respondi q̄q̄ domus adhuc mihi obnoxia est hunc omnē mēsem quā ego reli-
qui liberā iā totos menses q̄tuor: cupio tñ uel hoc tpe meo amicissimo Scæuæ satisfactū iri. cū primū
aliqd mihi ex publico ære q̄d debet: solutū fuerit. Tū ille insolētiore quodā fastu nil aliud inq̄t mihi re-
spōdes: Quid aliud inq̄ possim: meq̄ iterū ille dolosū esse dixit: & ipse rursus adieci si iuri ciuili graui-
tatē adidisset: emēdatus loqueret. Rē tenes oēm mi Scæua: mihi pecuniæ nullæ sunt: principis æra-
riū: ita ex exhaustū ob uoracissimā hāc militiū caribdin: ut neq̄ mihi neq̄ alii cuiq̄ uiro togato satisfiat.
Ego tibi debeo: princeps mihi. Nō magis ego apud te sum in crimine q̄ ap̄d me princeps. Si meret il-
le ueniā meret etiā phi. tuus. Nec tñ fore despero: ut mihi p̄pediē dissoluatur q̄d merui. Quod ni fac-
tū fuerit p̄ficiscar in castra. Nec illinc prius sim abiturus: q̄ mihi princeps satisfecerit. Quod si mīus as-
seq̄ pot̄: ro nō solū tibi ipse nō satisfaciā: sed et erit opus ut priuato erario me adiuues. Nā uetere puer-
bio ut scis. Quæ amicorū sunt cōia eē oportet. Tu iterea t̄pis tuis grauissimis litteris Ambrosiū der-
thonensē castigato. Vale. ex Mediola. v. id. octo. M. cccc. lii. Fraci. phi. Aenico daualo eq̄i aurato sa-
Eus malefaciat huic procellæ calamitatiq̄ bellorū. q̄bus meū ad iter Intercludis: nec uti licet p̄-
d fectiōne libera uix dici queat mi. Dauale q̄ moleste tulerim ac ferā iā annis quattuor cūctatio-
nē meā eundi ad uos: cū multarū rerū: tū satyrarū cā: q̄ppe q̄ uāhemēter doleā tot in eo ope lu-
cubrations mihi frustra susceptas. Sed utcūq̄ res habet eundū est tādē id q̄d ad martū est reiectum.
satyrarum codex q̄ decadas decē denis satyris singulatim distributas aduersus decē milia cōplectis ē
pulcherrimus litterarū notis: tū miniis & operculis: q̄ si minus intus: saltē in cute te nō poterit nō dele-
ctare: q̄q̄ puto nō mēte minus q̄ oratione lætabere. Vale ex mediolano. iiii. idus octo. M. cccc. lii.

Franciscus philelphus Nicolao arcimboldo sal.

Varto idus nouēbres ad Clauisianū ueni in castra sphortiana ubi sū phumaniter & honorifice
exceptus a principe. Nec dubito me oīa ex snia nostra cōfecturū cū fuerit te reddā q̄ primū cer-
tiorē. Vale ex castris ducalibus apud clauisianū pridie idus nouēbres. M. cccc. lii.

Franciscus philelphus matthæo pifauensi sal.

Vm omnia a munificentissimo p̄cipe nostro assecutus que uolui. Quod eo est mihi iucun-
dius: quo me uideo maxima ex parte liberatū fastidiosi istius longi morositate atq̄ ineptitudi-
ne. Tibi autē plurimū debere fateor: q̄d mihi & re sæpe & uerbo semp̄ satisfecisti. Reliquū ē ut
si q̄ pecuniola meæ familiæ ante meū reditū opus fuerit: isti ne desis. Et qc̄qd dederis adde rancuncule
nostræ. uale ex Gāmara nonis decembribus. M. cccc. lii.

Franciscus philelphus Nicolao arcimboldo sal.

Mina mihi tribuit humanissimus princeps n̄r uolui. Nū ferrariā iccirco paululū diuertere in isti
tui q̄ illinc esse accepi. Antoniū quendā ueronensē: q̄ inclyti Karoli Gonzagæ filios: cū n̄ istis

essent erudiebatur: Is cū Karolo una abiens secum abstulit codicē quendam meum. quo uita ille. magna ex parte cōtinetur: quæ a Plutarcho mirabili diligētia scripte sunt. Ego igitur nauigo ut huiusmodi codicē recuperē. Ad natalē christianum oīno apud uos sum futurus. uale ex Græmona. iiii. idus decēbres. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Xenophonti filio sal.

Cepi Binas litteras tuas eodem die cū primū ex castris ducalibus mediolanū ad. vii. kal. Ianuarias reuertissem. Harum tu alteras ad me dederas. x. kal. decē alteras uero. vi. idus itellexi quæ scripsisti oīa. Et quātū uidere uideor: pegrinationis istius tuæ facietas iā te cōp̄pit. Quod si ante abitionem tuam Ciceronem in officiis audire uoluisses: aut nō abiisses presertim clā patre: aut tā iūbito domū nō repeteres. Cum nōdū deliberādo neq; t̄pis neq; etiā diligētiæ satis adhibere potueris: Nihil tibi erat in causa: q̄obrē i Roma nam curiā te reciperes: q̄ppe q̄ domi h̄rēs: unde & melior quottidie & doctior fieres. quod si prudētiæ potius q̄ sapiētiæ studio ducebaris: hoc est pecunia magis quā uirtute atq; disciplina: licebat tibi apud munificentissimū nostrū principem pecuniosissimum breui efficii: ubi malles negocio quā otio te offerre. At ferūt q̄ te induxerint. Itaq; ignoscendum est adulescentiæ tuæ. Post hac consules tibi fortasse melius. In p̄sentia ut sit qd̄ sequendum: quā icedendum uia. Nā si putas te in ecclesia fore clarum sine his artibus. que apud sacerdotes habent in p̄cio: uāehementer erras. Nā cum alia p̄multa discenda sunt: tum ius pontificū i primis. oīsq; diuine rōnis cognitio tenēda: q̄ theologia d̄r. Sin iccirco istiusmodi desiderium te corripuit ut sine labore uitā iucundam ducas: q̄ tuum sim institutum p̄baturus: putes facile ex meis moribus coniectare. quare si me audis primum oīum te ipsum collige: tecum habita. Meditare iterum atq; ite: quā uitā uiuere decreueris. Seu tu scularē: quam uocant: elegeris: siue ecclesiasticam utram malueris: p̄bo modo sit cum laude. qd̄ si oīno ad nos fortasse cedere institueris tibi aedes paternæ nunq̄ occludent. uale ex mediolano nonis Ianuariis. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Xenophonti filio sal.

Crispsisti proximis l̄ris aliquos istic esse: q̄ cupiant scire: q̄re sphortiadā. p. ph. & nō p. f. litteram notari: Ad hæc q̄ rōne plerumq; i prima syllaba p. æ. diphthongum scripserim. Accipe qd̄ petis utrumq; breuiter. sphortias nō solum per. p. cum aspiratione. h. & nō per. f. a me scribitur qd̄ recta scriptura. f. post. s. apud Latinos esse nō patit̄: sed etiam quia nomen sphortia deductum uolumenta græco: qd̄ est σφωρτῖα sporta id est fames: unde & σφωρτῖα ἵστομεν & apd̄ nos sportula. Huius autē rei causam qm̄ platonē secutus in eo libro q̄ de rectitudine nomium est inscriptus: in libris de uita & rebus gestis Francisci Sphortie sum rediditurus. hoc tempore omitto. Plerūq; uero iccirco per. æ. diphthongatur: qm̄ descendit εὐρτῖα τὸ οὐδὲ ἀπὸ εὐρτῖα q̄ plenum: frequentesq; significat conuersa e longa in diphthongon. æ. ut in scæna. rhæda: læthes: im aliusq; permultis dictionibus uidemus obseruari. uale ex mediolano pridie idus Ianuarias. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Iacobo camerinati sal.

Olim tibi persuadeas tua ab me negligi: qd̄ minus q̄primū tibi significarim: qd̄ mihi Cicchus Angelusq; responderint. Hi qd̄ petis: diligenter curant. Putant oīno p̄pediē ex snia tibi cōsultū iri cōfecissent: qd̄ tua causa ceperāt. nisi occupationes principis q̄ sunt fere imensæ ob plures preclaras legationesquæ uno p̄cænæ tpe conuenerūt: aditū his tātis per iterclusissent: dū his liberentur hæc p̄sentia ac solitudine. Differri tñ res una diu nō p̄t. A me nullū erga te officiū aut studiū negliges. Tu iterim esto bono aīo. Nō. n. quātū itelligo: te tua fallat spes: uale ex mediolano. x. kal. febr. M. cccc. liii. Frāci. phi. Renato regi sal.

Ernas l̄ras ad te dedi anno superiore his de rebus: que tua maxime intereant. Itaq; nō poterā nō mirari: q̄ nihil respondens presertim cū te humanissimum facillimumq; esse iam pridē uno oīum cōsensu sermoneq; audieram. Sed ioannes cossa uir clarissimus idemq; grauissimus q̄ modo & tuus & christianissimī Frācorum regis legatus in italiā uenit liberauit me oī dubitatione. quippe qui corā affirmarit nullas tibi oīno redditas eē litteras meas. Deus malefaciat hoīum uel negligentia uel perfidie: q̄ & me honestissimo officio & te non mediocri ut opinor: uel utilitate: uel uoluptate fraudarint. Quibus litteras ad te dedi. francisci fuerunt oēs quorum uoi malutice cognomentum est homini bellicis artibus. studentī & tui: ut aiebat: obseruantissimo. sed qm̄ quæ scriperā nō accepisti. ea in p̄sentia tibi coram exponet idē ioannes cossa: cuius fides & diligētia tibi soli clarior esse debet. uale ex mediolano. vi. kal. februarias. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Guiljelmo ursino frāciæ cancellario sal.

Vm uir clarissimus ioannes Cossa regius legatus a florentinis redditurus in frāciam mediolano iter faceret: a me petiit tuo noīe libros de exilio quos superioribus annis elucubrāre. Hos ego ad te iō in p̄sentia dare non potui. qm̄ nō eēt tñ temporis datum ut exscribi possent. Itaq; non potui non ferre permolestē q̄ tibi tanto & tanta dignitate uiro minus statim gratificari quauerim p̄sertim ea in re quæ mihi nō minus iucunda eēt q̄ futura honorifica: Nā & te iā pridem cum hoc florentissimi tui generis splendorem: tum ob illustre eruditionē tuā singularēq; sapiētiā mirifica beniuolentia obseruo: & ignarus certe nō sum: quātū sit meo nōmini ac laudi tua auctoritas incrementū allatura. ubi scripta mea tuo grauissimo testimonio cōfirmaris. Nō. n. deo dubitare mea tibi uoluptati fore: qui humanissimus sis liberalissimq; natura: & a me tantopere diligaris ut nihil ad amoris cumulū possit accedere. Dabo autē operā ut propediē morē gerā uoluntati tuæ. Nā. tu libros de exilio quos petis. tum alia pleraq; ex his. que a meo ingenio studioq; mararūt: curabo: exscribi ea plane quecūq; futura tibi iucūdiōra existimo: uale ex Medio. vi. kal. feb. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Iacobo bicheto sal

Isi te iā pridē plurimū diligere: stomacharer fortasse: cū uideam codicem meū esse apud te tandiu uel i
uitū. Nāq; dixeris puero meo cum tibi non esse: haud intelligo quā sit animi tui snīa: non enim puto
id dicere te: q; meum codicem nequaquam habueris. Nam & habuisti: & cum aliis cōmodasti. Quod
si illū fortassis amiseris tibi amissum uolo: non mihi q̄q; opinor amissum tibi eum non esse. Itaq; rogo te: ut
huic meo puero meum illū codicem ad me des. ne me cogas aliunde remedium poscere. Vale. Mediolani ex
ædibus meis. iiii. nonas februaryas. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Iacobo bicheto sal.

Vantum uidere uideor: ita negociosus es: ut nihil tibi otii relinquatur ad inquirendū iter in finitā libro
rū tuorū copiā codicē illū meū: quo duā orōnes Lysie a nobis tractatæ: altera funeribus de laudibus
Atheniēsiū: altera iudicialis contra Eratothenē: adulterum. & Aristotelis: rhetorica ad alexandrum
regē nostra item traductio continentur. Nō. n. adduci possum ut credā aut te alieni mutui oblitum aut q; offi
cīi tui fideiq; sit: nolle p̄stare. Nā codicem illū tibi cōmodauit tpe illius optimi Philippi ducis: quē ea tu lege pe
tiisti ut exscribi curares: non ut nunq; restitueres. At qui repetui abs te illum per id temporis interdum: cum
diceres nondum exscriptum eē cū ego tñ audirē secus esse. Tua cunctatione iccirco ferebā patienter: qm̄ pu
tarē que essent exscripta: ea fortasse nōdū esse abs te satis emendata. At nunc quia preterire iam anni cōplu
res nihil alienum ab amicitia iure me facturū existimaui aut existimo: si te fecero certiorē me oīno institui
se mea mihi q̄primū uendicare. Vale ex ædibus nostris mediolani. iiii. nonas februaryas. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Guielmo Vrsino Franciæ cancellario sal.

Ederā alteras ad te litteras sexto kal. februaryas: quo ipso die Ioannes Cossa uir oī laude ornatus hinc
in Franciam p̄fecturus putabatur: sed cum postea retardatus a meo principe dies aliquot preter spem
mediolani ageret: reuertit ad me codex quidā meus qui annos nōnullos peregre abfuerat. Huius ego
reditum uel tua causa perhumaniter & libenter excepi: q̄q; tā diuturnæ eius absentia non mediocriter succen
suerā: quippe qui me inuito abfuisset. Verū ea lege is reuersus apud me in gratiam rediit: ut confestim alpes
transcenderet & te uisurus & Frāciam atq; istā quidē ut hospes: te uero ut perpetuū dominū. Itaq; dono a me
accipe tria non uulgaria aut cōtēnenda opa: Lysie oratoris duo hoc est orōnes duas: alterā funebre de laudi
bus Atheniēsiū iudicialē alteram aduersus Eratothenē adulterum. Tertium autē opus est rhetorica ari
stotelis philosophi eloquentissimi ad alexandrum regē. Hæc. n. oīa e græco in latinū traduxi: cum essem p̄pe
modū adolefcens philosophiam Florentiæ: oratoriamq; docens: quæ q̄q; existimo per se tibi fore iucundissi
ma: spero tamen propediem alia quædā ad te dare. q̄ longe sis maiore cum uoluptate lectaturus. Vale. & me
christianissimo Regi Karolo quā diligentissime comenda. Ex mediolano. xiiii. Kal. martias. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus alberto Zancario sal.

Nihil mihi iucūdius tuis litteris: hoc e tpe potuisset cōtingere. Nā & de tua tuorūq; oīum bona ualitudi
ne certior factus sum: id qd̄ uehementer optabā. & Enochū nostrū in iuuenē frugi p̄būq; euasisse ex
te patre intellexi. Quāq; n. ab ipsa usq; pueritia bonam de se spē pollicebatur Enochus: non poterā tñ
non subuereri ob iniquitatē tēporis: secus accidere posse q̄ uellemus. Itaq; īmortali deo īmortalis habeo gra
tias: qd̄ te patre grauissimo optioq; uiro dignū le prestiterit. Quod autē cupit bonis artibus etiam a nobis in
stuiture nunciat non ingrātā. Et breui rñdea: ad aprilē te uidebo. ac tuo meoq; desiderio cumulatissime satisfi
ciam: præterea qm̄ de his q̄ in presentia ab me scribuntur: abs te mentio facta est: dedi ad te particulā quādā ex
secundo Sphortianos n̄e libro & p̄fationē historiæ sphortianæ. Vale ex Medio. x. kal. martias. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Iohanni marchioni Montifferat. S.

Ioannes Cossa istinc mō rediens mihi tuis uerbis renūciauit te libros meos de exilio dedisse: tam pri
dem ad me. At ego illos nusq; uidi. Itaq; tuū fuerit meminisse cui dederis. q̄q; uidere uideor eam esse ho
mīum fidem uel maximā hoc tpe. ut in reddendis libris nulla seruetur fides: quare qd̄ de regno scribit
Euripides: de libris dici non insule queat. Nā si quidē ius deferas: libri decet cā relinquo rebus in alius plus. Va
le. ex mediolano. viii. Kal. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Xenophanti filio sal.

Dolefcens qdā mediolanensis æqualis tuus aut p̄sculo maior reuersus proximis diebus ex urbe Ro
ma mediolanum mihi renūciauit uenisse te secum una usq; Perusiam ad nos scilicet rediturum: dein
de qm̄ metuisses iter facere per agrum florentinum diuertisse ad. Tholentinos meos ut istinc cupri
mū p̄coeli clamentia liceret: p̄ flaminia domū repeteres. Nō improbo cōsiliū tuū α λ α α ρ ο σ ε λ τ ω ν τ η ν
i. u. u. o. λ. a. v. & id quidem cū p̄pter sicarium illum: cui manus nostra causa publico iudicio a senensibus truncata
est: tum propter i ε ρ ω γ υ. u. o. v. β ρ κ χ α ρ λ ο ν perpetrandi quondam in nos apud florentinos facinoris & lici
tatore & fociū. Offendes Pisauri uirū grauissimū Iohannem fagnanum nobis amicissimum: & Arimini Petrū
perleonem studiosissimum mei. Ab iis poteris edoceri: qua tibi iter habendū sit: quo uites και φ ο ρ ο ν δι β ι ο ν
sentitū. cū Venetiis & qd̄ mō dicebā τ η ν i. u. u. o. λ. a. v. nam ueneti etiā iccirco tibi cauendi sunt: qm̄ iis cū hoc
nostro principe bellū est: Si tibi Bononia iter faciendum fuerit utere Alberti Zancarii Fnochi filii consilio.
Is. n. me ut nosti plurimum colit: & uir est plane optimus. Quod si Ferrariā fueris p̄fecturus: pete nicolaū Va
ronē clarissimū & eruditissimum uirum & mecū sūma beniuolētia coniunctū: a quo intelliges: qua tibi eūdū sit
Vitādū. n. tibi ē iter per agrū Parmēsē ifestā. n. a corigianis militib; & de his hæctenus pp̄ festiātorē abitōnē

Petri iōanis camerinatis p̄statis & fortissimi militis ad Nicolaū christianissimū mihī frat̄rē scribere nihil potui. q̄d eo æquius ferat uelim q̄ ad p̄ximū Imaū me uidebit. Nā uix tandē hesternā uesperī mihī p̄misit p̄nceps liberā p̄fectionē ad Alphōsum regē cū fideiussioē t̄n̄ intra quartū mēsem redeūdi. Vale & n̄fos omnī uoie meo salubre iube. ex Mediolano. vii. kal. martias. M. ccc. liii.

Franciscus philelfus aenico Daualo equiti aurato sal.

Vid in cā fuerit ut tādū distulerim aduentū meū: accipies ex iōanne antonio Gotthalano uiro nobili ac tui noīs amātissimo. Spero t̄n̄ fore: ut ante ueris exitū te uideā. Tu me interea t̄pis ama ut soles. & al phō. regi q̄ diligentissime cōmēda. Vale ex mediolano. yi. kal. mar. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Petro perleoni sal.

Vod in p̄riam te receperis: gaudeo plurimū: Viues. n. sine inuidia uiues cū tuis: uiues apud principē Sigismundū. cuius uirtus & magna ē & illustris in primis: itaq̄ tibi nō possum nō gratulari. Tu uā autē fuerit ita teipsū cōponere. ut q̄si in portū te receperis: q̄d reliquū ē uitæ: uiuas in liberali otio quieteq̄ fructifera. Effice inq̄: ut ex tot tuis tantisq̄ laboribus. quos terra mariq̄ ptulisti egregius fructus aliq̄s emanet ad posteros. Vale. Ac tuos oīs uel nostros potius noīe meo salute plu. ipartiaris: uelim. Xenophon noster p̄pedi emittat iter ad nos est facturus. Ex mediolano. v. kal. martias. M. cccc. liii.

Franci. phi. Poggio & laurētio ualle. S.

Vos uel ipsa rōne uel admonitione mea cōiunctos uelim idignū existimari ut litteris meis diungere mini. Quid. n. p̄ imortalē deū ex amicis uos reddidit inimicos. Error ne forsitan uos decepit: q̄d uel in ducti uel ultro in leuitatis: ut audacter & amice uobiscū loquar: stulticiaeq̄ certamē tā temere irruatis. Solemus. n. nōnunq̄ rōnem deferētes sponte sequi ai pturbatiōes. idēq̄ facimus sepe numero decepti suasio nibus aliq̄: q̄ uel nos clam exosi uel se ulcisci cupiētes in sanā stimulos iniecerunt: q̄bus uahemētissimā con citati diuina oīa humanaq̄ iura cōfundimus: nō tam dignitati nr̄e cōsulētes q̄ alienā p̄ cōtumeliā ac neq̄tiam oēm insidiātes: Nec sane dubitē utrunq̄ uestrū pbabilis aliq̄s rōnes adducturū: q̄bus iure a uobis fieri uideat q̄d iniuria facitis: At ego nullis istiusmodi rōnibus assentiēdū cēseo cū neq̄ pristinae amicitiae. neq̄ ætatis ue stre neq̄ ipsius decori rōnem hēatis. At sum iniuria laceffitus. Et q̄ nā iniuria tāta est: ut delirare uos cogat. Sa tis. n. delirat q̄ mentis. Ea ē certe pturbati ai natura: ea uis is impetus ac furor ut sibi moderari nullo pacto q̄at quippe q̄ in re etiā uera si minus mētis oīno aut uanus sit t̄n̄ aut mēdaciū dicat cum uel gratia uoluptatis: uel rei ipsius nimietate mendacē se p̄stet. nā q̄ rōnis lumine sit orbatus. q̄diu eo caret: nec intueri q̄c̄q̄ p̄spicere nec recte iudicare p̄t. Quo fit ut tanq̄ p̄ obscurissimas tenebras incedens: unde egrediat. qua pergat: quo puen tur sit nesciat. Sanius certe fuerat primis illiusue nōdum iualescētibus per motionum scintillis ante resistere: q̄ transfrent in flāmas q̄d posteaquam factū nō ē: sed accēso iā igni ea fomēta materiāq̄ adiecimus: ut aīs cōfla grātibus fieri nulla possit accessio utamur: saltem eo remedio: quod omnibus in his rebus natura solet affer re q̄ humani sunt solutiq̄ appetitus: hoc est ut q̄d ratio ipsa nō ualet satietas saltem p̄stet. Quantum audio nullum ē maledicēdi genus q̄d dum inuicem per oēm uituperatiōis cōtumeliā digladiamini: in tactū reliq̄ri ritis. nullum ai flagitium: nullum corporis uitium: nullū fortunæ quā uocat. icōmodū ommisit. Quod aliē deniq̄ genus detis quo in uestrū dedecus sit utendū. et q̄dē preter singularē q̄ndā & mauditam sepe uitudinem nihil uideo reliquū quod addatis. quo ridiculoso fitis cunctis hoībus nam q̄d ineptius dici quid in sanius que at excogitari: q̄ uiros doctos ac senes maledicēdi intemperantia q̄ dissolutione ueluti gloriari: & id quidem Romana in curia: hoc est in celeberrimo atq̄ splendidissimo totius orbis terrarum spectaculo: in grauisimū episcopoz cardinaliumq̄ cōspectu in oculis sūmi sanctissimiq̄ pontificis nicolai. Quinti: qui non minus mi rabili uirtute ac sapientia: q̄ suprema dignitatis p̄stantia uices christi in terris gerit. Vt enim de reliquis par tibus uirisq̄ integerrimis cōticefca: q̄bus aut stomachū uos mouere: aut risum cōsentaneum ē: qua mēte quo aīo in uos eē arbitramini nicolaū Quintum tanta bonitate: tāta iusticia: tanta pietate pontifice: quū uel legit uel audit: quæ tā petulanter tā fœde in uos iuicē declamatis. iuuat. n. liberrime de uobis apud uos loqui. quoz laudi æquæ faueo atq̄ meæ. an minus fortasse meministis eā esse hoīum naturā. ut similitudine moze ac beni uolētæ facillime agant dissimilitudine uero cōtra: itaq̄ nō absurde age silaum tradūt quū quēq̄ intueret: qui alium uituperaret laudaret: dicere solitū: se nō minus ex ipsa oratione iudicium facere de eo qui diceret. q̄ de quo diceret. et ne id q̄d mirū. nā permotus aīus permulta effutiat est necesse quæ non mediocre moribz iacturā afferat apud sapientes & bonos uiros quoz aures offenduntur iis dictis: quæ ipsi nō probent. Quos autem alienos a nostris moribus iudicemus ab his nos quoz aīum facimus alienū. Preterea nemo quēq̄ oīno amare possit quē flagitio senferit obnoxīū etiā si ipse oīno bonus nō sit nā uel in moze similitudine deprauati ai se oderūt. At illū flagitio abhorrere q̄ censeamus cuius flagitiosissima sit oratio. Fatebor equidem ingēnie de me ipso nec me annū iam natū q̄rtū & quinquagesimum ullus a ueritate cōpescet pudor. quod eo factio li bētius: ut exēplū meū uel probetis uel imitemini. Sū q̄nq̄ in quosdam inuectus: accerbis fortasse. q̄ par esse & id sane nulla unq̄ alterū laceffens iniuria. sed ingēti potius a quibusdā cōtumelia laceffitus. Tamē cum mea lego. & me ipsum cōsidero: nō possum non erubescere metuēs. ne quoquo mō uituperentur in me ipso: quæ alius dederit uitio: non. n. q̄ in aliis iure carpimus: nota sūt oībus. At oīo nostra occulta eē non p̄t. nō mō me Sal ustinus. his non delectat. q̄ scripsit in. M. T. Ciceronē. nec itē oīo q̄ Cicero in antoniū: aut in Timarchū phi lippūq̄ Demosthenes. sed ēt uir sanctissimus ac disertissimus Hieronymus nō sine molestia a me legit. cum

LIBER

vehit i Ruffinū. quē uirū doctū extitisse ex eius scriptis facile ipsi cognoscimus. sanctū uero bonūq; fuisse au-
relii augustini locupletissimū testimoniū docet. Quare si sapitis poggi atq; Laurēti: missam facite tantā istam
taq; abominabilem maledicēdi licētiā. meminēritis bonæ famæ meminēritis decori meminēritis ætatis uŕe
quoz; alter iā seniū alter senectutē agit. Meminēritis inq; meminēritis sempiterni iudicii qđ admodū longe a
uobis abesse nō pōt. An estis obliti mihi uindictā: & ego retribuā: qđ in uobis qđ sit amplius uindicanđū nō
intelligo: q uestz; nomē mutuis orationū gladiis p oē uituperationū cōtumeliarūq; uulnus acerbissime q̄tum
in uobis fuerit intermisistis. Quid de uobis p̄sentes sentiant qđ posteri iudicabūt: quoz; imanus scripta uestra
p̄uenient. itaq; uos ēt atq; ēt rogo & obsecro. ut redeatis tandē in gratiā mutuā. Omissisq; oībus animorum
irritamētis p̄ αὐτῶν ἰεῖαν amnestiā quā dicunt: uel τῶν ἀλιπῶν Διαν potius quoad eius fieri liceat qđ cer-
te licet: ita ad beniuolētiā pristinā mutuo studio opa; cōtendite: ut & iustitiæ laudem apud homines: & dile-
ctiōis incremētū apud sūmū pontificē: & pœnitentię grām apud imortalē deū mereamini. Valete uiri amb-
cissimi atq; opti. Ex mediolano nonis martiis. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Petro Thomasio phō. ac medico sal.

Ecundū libz; de exilio q de ifamia iscribit uelim huic isti tabellario q meās tibi lras reddidit ad me des-
s desidero ēt tertiū quo de paupertate differuimus: q si ipse quoq; apud te est. dato itē eidē ad me tabel-
lario. Sin minus ē apud te qre a Bernardo meo iustiniāno plura ad te nūc scribere nō potui pp occupa-
tiones meas. p̄pediē agā tecū pluribus Vale ex mediolano. nonis martiis. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus. Petro perleoni sal.

E phaetonte qđ petis: dictio trisyllaba est phaeton. Scribitur. n. apud græcos φᾶετῶν phaeton: & non
d φᾶιτῶν phæton. Vale ex mediolano. viii. idus martias. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Epistolaz; Liber Vndecimus.

Franciscus philelfus Sigismōdo Pandulpho Malatestæ Ducali imperatori. S.P.D.

Vi patrem tuū pandulphū Malatestā sūma uirtute principē tantopere sp̄ colui senē iuuenis
nisi te filiū amē. obseruēq; iuuenē senex: uidear mihi admodū i gratus p̄serti quū illū me: ut
erat unus oīum munificētissimus nō dilexerit solū sed ēt pulcherrimis beneficiis qnq; affece-
rit. Accidit ad hoc aī institutū tua in oēs eruditos & doctos hoīes uel cōsuetudo uel humani-
tas. q̄ ita rapior ad te colēdū ut tuo mihi nomine eē dulcius nihil queat. Nō. n. eē nō potes oī
laude cumulātissimus qđā princeps q simulacra ēt uirtutis & disciplinæ tātopere in aliis ad-
mireris: illisq; benefacias quos tales existimaris. Quā tibi persuadeas uelī me ita eē tuū ut oīa tibi de me pos-
sis q̄ si iure quodā peculiari. nā ego in te nō mediocrē spē cōstitutā & collocatā habeo. Et ut intelligas quo aīo
inte sim & q̄ faueā tuæ gloriæ breui perstringā. Duo sū nuper aggressus opera q lraz; imortalitati cōmendē
altez; uersu altez; p̄sa. Et hoc qđē de uita & rebus gestis Francisci Sphortæ foci tui iscribit illud at Sphor-
tiadā more figurāq; poetica ubi quantū mea facultas feret: nil omittam: qđ sūmi p̄ncipis foelicitatē p̄bet in
utroq; de te sūm uerba facturus cū p tua dignitate: tū ēt p ueritate. id at ut cumulate faciā tua mihi opera opa
ē. Res abste clarissime gestas uulgo nar rari uidēo plurimas. Nec inuenio quēq; q neget oīa te gessisse nō sapiē-
ter minus q̄ fortiter. Sed una re turbor: q ordinē modūq; ignoro. Nec ē q mihi oīno satisfaciāt: quū alii de lo-
co ubi qđ cū laude factū sit: alii de tpe alii de alio quopiā negocio inter se discrepent: Quāobrē cū dignitati cō-
sules tuæ tū ēt ueritati meæ si cōmētaria ad me aliq; dederis uel maternō: ut aiunt: sermone scripta: unde tanq;
ex aliquo fōte qđ in te uerū sit: hauriam: Quod si feceris tanta sollicitudine me leuabis: ut ingētes sim tibi gra-
tias habiturus. Et qđ nō sum: ut es aīo liberali atq; beneficio ignarus. p multos apud te eē q hmōi cōmētariis
cōficiēdis nō septe opam suā accōmodēt: tñ si eā puinciā uiro disertissimo Petro pleoni cui tuo delegaueris.
& tibi & mihi egregie satisfacies. uale splēdidissimū decus malatestaz;: Ex mediolano. vi. idus martias. M. cccc.
liii.

Franciscus philelfus nicodemo tranchedino sal.

Osteaq; hinc abiisti: qđ p̄fens mihi persuaseras: ita mutatū ē: ut ab oī tua etiā suasiōne abhorreā. Dixe-
p rā tibi andreā alamanū p̄stantē adolescētē mihi corā exposuisse renūciatū esse pontifici maximo cum
de eius uita ac moribus mediolani sermo aliqñ haberet me qđ sentire interrogatū r̄ndisse nicolaum
Quintū uirū mihi uideri doctissime eruditū: sed adhuc sapere famulatū. id tu dictū eē pontifici ne crederem
permultis & argumētis: & rōnibus oñdere studuisti. Et ut es oī in re accuratus & bonus ad id maxime elabo-
rasti. ut ab hac aī sollicitudine me eximeres. id qđ ēt plane p̄stitisses. nisi aliud qđdā post abitionē tuā uenisset i
mētē. Est Romæ: ur nostri: Petrus Candidus decēbris egregius qđā & maledicēdi & insidiādi artifex. is aduer-
sus me p̄multa iāp̄ridē p̄perā ē machinatus p oēm aī nequitia adeo ut non mō mihi clam & per latrocinia sp̄
detrahere cōsueuerit: sed cōuiuia quoq; mediolanēsia illa nra q̄ hic cū aderas lectitasti. multis i locis annis sup̄
oribus: cū nobilissimus Dux phlippus eēt in uiuis deprauarit atq; corruperit. Qua fraude factū est ut uix eua-
deret publicā infamiæ notam: q̄ illis inuri solet. q uulgo appellant falsarij. nec sane dubitarim eundē istum ni-
gerrimum Candidum originē ac segetem extitisse & calumniando & inducēdo discordiarum inimicitiarū
q̄ oīum qbus Poggius ac ualla inuicē se dilacerāt per oēm contumeliæ foeditatē. Consueuit. n. ex aliorū incō-
modis & infamia famæ suæ cōmodisq; cōsulere. Si qđ ergo de me ad sūmū pontificē falso delatū est nebulo
iste cādīdus debet esse in causa. itaq; oīum primū abste peto: ut si hæ litteræ te prius offenderint in itinere: q
Florentia excesseris. andream alamanum conuenias. ab eoq; scisciteris. iocatulina sit hac de re mecū ut plerū

solēt. an locutus serio. Deinde si uero mihi calūniā renunciaſſe andrea nō finxiſſe aladuertis te ma
 iore imodū ēt atq; ēt rogo ut meo noīe pontificē adeas: & ei hęc oīa de me referas: quæ p̄ſens coraq;
 cognoſtu. Nā quo pacto uerbo uituperē: quē & uerſu & proſa p̄ſepe laudari in oētē p̄ſertim & ſapientē
 niſi: & de me iā pridē meritū optime. Tu rē tenes. Reliqua p̄ tua prudētia ipſe p̄ſtabis. Vale ex medio.
 quarto idus martias. M. cccc. liii.

Franciſcus philelſus Petro perleoni. ſal.

Vid uolo iſtic agas meo noīe: grāce ad te ſcripſi. Fac ſi me amas: ut q̄primū adeas ſigifmundū
 principi: cui diligētē expone qd̄ tibi uides in cōmētariis datū. Quod ſi feceris: rē mihi facies
 mirifice grātā: habebog; tibi nō inuitus grās imortalis. cū has l̄ras iā eēm obſignaturus xeno
 phon filius aduenit cū l̄ris tuis: q̄s ſūma cū uoluptate p̄legi. Nā ex l̄ris his q̄s ad te dedi. v. kal. martias po
 tuisti nō obſcure cōiectare. q̄ mihi iucūduſ fuerat tuus in patriā reditus: quē nulla tua epistoſa ſed ex ge
 nua cognorā. qd̄ at̄ tātoperē tua oīa mihi cōia eē oſtenderis nō erat opus. Nā tuū erga me aiūm iā pri
 dē noui: & tibi meus ignotus nō ē. Voluiſſem Xenophon apud te fuiſſet: ut tibi gratificareſ ſed comi
 tū cā facit ut ei ignoſcat. Quonia breui te uidebo: in p̄ſentia lōgior eē nolui: Et tuā pudiciſſimā ſponſā
 & noſtros oīs bene ualere opto: Vale ex Mediolano pridie idus martias. M. cccc. liii.

Franciſcus philelſus iacobo camerinati. ſal.

Vantā diligētia adhibueri in rē tuā potes ex ciccho Angelog; cognoſcere: idē ut mihi hoc tpe
 officiū p̄ſtes uāhemētē cupio. Fac inq; opa & ſtudio tuo: ut Cicchus qd̄ intereſt rei meæ pec
 cuniariæ apud hos ædiles q̄primū l̄ris ſuis abſoluat. Veg; bono ſint atramēto ſcriptæ ut aiunt
 Et fide opus ē & celeritate. Cām cicchus ex me corā intellexit. Codicē epistoſarū quū primū abſoluerō
 dabo ad te libētē. xenophon totus ē tuus & pater nō minus: Vale ex Mediolano: xii. kal. apriſes. M. cc
 cc. liii.

Franciſcus philelſus Lodouico Gonzage principi mantuano ſal.

On eqdē ſum oblitus: quā mihi nuper in agro Brixiano beniuolētia oſtēdiſti: & quanta me nō
 humanitate ſolū ſed benignitate ēt p̄ſepe exceperis. itaq; ex eo tpe intellexi p̄ magnā mihi in te
 ſpē & poſitā eē. & cōſtiturā. indeq; faſtū eſt: ut ita te obſeruē ac uenerer ut me abſte putē dignū
 exiſtimari: in quo nullū beneficiū tuū ſit intermoriturū. Quæ mea. me de te opio ne faſtū habeat ē ma
 gnitudinis & munificētiæ tuæ. Quid at̄ abſte uelim: ethruſco ſermone intelliges. Eſt celeritate non mi
 nus opus q̄ beneficiā. Vale ex mediolano. iiii. nonas apri. M. cccc. liii.

Franciſcus philelſus alex. ſphor. attēdulo principi piſauri ſal.

Xiſtimabā te ante reperiturū Mediolanū q̄ proficiſceris in Tuſciā. ſed qm̄ didici ſecus fore qd̄
 p̄ſens tecā ac corā acturus erā: nūc & abſens & p̄ l̄ras agā neceſſe ē. Propediē iuſſu principis nō
 tam ſui q̄ negocii mei cā Romā iturus ſum ad ſumū pontificē. Vt noſti ex eo ſum philoſophog;
 ordine q̄ rē pecuniariā in bonis nō ducūt. Quo ſit: ut neq; ſim auri diues nec eē unq; poſſim. Nam hēt
 nemo qd̄ negligit. Et mihi tñ habenda ē rō dignitatis ſphortiane eo p̄ſertim cōceſſurus ubi cultus exte
 rior nō paucioris q̄ interior ſolet æſtimari. Mihi pluribus opus ē. q̄ princeps affatū p̄ſtare nō omnino
 pōt. itaq; p̄tiendū hoc honeris tecū ē. Quā tu prouinciā libenter fueris amplexus nō minus iudicāduſ
 q̄ nomināduſ Alexāder exiſtimeris. Vale ex mediolano quarto nonas apriſes. M. cccc. liii.

Franciſcus philelſus Andrae alamāno ſal.

Rat uel officiū nel humanitatis tuæ poſtea q̄ hic Florentiā reuertitiſti: l̄rag; aliqd̄ ad me dare qui
 bus de te tuiſq; rebus omnibus pro amicitia noſtra certior fierem. Quod tñ te non feciſſe eo
 fero moderatius qd̄ vēo γ̄ ᾱ. uo ſ̄ oν neogamos on amoris quā amicitia hoc ē uxoris q̄ philel
 phi rōnē hēre maluiſti ueg; ſi ſapis oīa modice: nā ager frequentius q̄ par ſit renouatus nō admodū ſæ
 pe p̄dit in ſegetē. Ad filioꝝ p̄creatiōem nō ad uoluptatē cōiugiū ē cōſtitutū. Quin quo rario ē huma
 nitas in rebus. eo ſuauior ē uoluptas oīs. nā qd̄ faciataſt affert iucūduſ oīo eē nō pōt. Quare ſi ad hominē
 amiciffimū ſcripſiſſes nō mō feciſſes. p̄ offō ſed q̄ r̄ oī ſ̄ ᾱ p̄ ō ᾱ i ſ̄ i oī ſ̄ ſurripuiffes t̄pis: ad maiore ti
 bi uoluptatē ſurripuiffes: itaq; ſi me audis l̄rag; ſalciculos ad me q̄primū acōmoda: Et qd̄ ipſe agas &
 qd̄ agat in tuſcia. fac intelligā. nā hic nos ad bellū acingimus nō iuſtinēdo ſed imortali noſtra cū glo
 ria p̄ſtigādū. nō. n. alere bellū uolumus ſed finire. id qd̄ ſi ēt uos factū ire cōſtitueritis & uobis & florē
 tiſſime reip. ur̄æ quā ſaluberrime cōſuleris. nec ē p̄fecto q̄ſquā in noīe latino quobis unis cū & ai ma
 gnitudine & altitudine: tū ēt prudētia ſit ſupior: Quo ſit ut niſi ciuiliſ uel diſcordia uel ſimultas. rectos
 cogitatus uōſ ipe diat uictores breui futuri ſitis. Vale ex mediolano. iiii. nonas apriſes. M. cccc. liii.

Franciſcus philelſus nicolao ſtroze equi aurato ſal.

Vtas fortaffe uel obliuioe uel negligētia factū eē: ut qd̄ a me iſtinc ſoluēti petieras nōdū ad te re
 rit. ſed neutri p̄fecto iſtiusmōi uicioꝝ ē locus apud me ullus. nā & memoria ualeo plu rimū. &
 ſū unus oīum diligētiffimus p̄fert i his reb; q̄ amicoꝝ interſūt. Quod at̄ uāhemētē & diligā
 te & amē tū ea facit familiaritas ac neceſſitudo: q̄ mihi ē iā multis anis cū uniuerſa ſtrozarū familia tū
 ipſe tu qd̄ me priuati es bene p̄meritus. ſed duo fuerūt i cā ut i hęc diē minus ſim ut uolebā tibi gra
 tificatus nam & librario carui & qd̄ p̄ offō meo p̄ſtar meo p̄cipi meo oportuit qd̄ ita me ipe diuit ut
 nihi oīo oīi mihi cōceſſū fuerit ſed quo ſerio p̄ſtiti: eo cumulatio p̄pedie ad te ibit. Tu me iterea t̄pis ut
 amar n̄ ceſſes etiā atq; ēt rogo. id qd̄ ita itelligā te feciſſe: ſi me nobiliſſimo iſti p̄cipi quottidie magis
 faceris cariorē. grauiffimū & hūaniſſimū uig; Ludouicū caſſellā bñ ualeſ opto. uale & diſertiffimo tito

meo Salu. Plu. uerbis meis nunciato. ex mediolano pridie kal. apri. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Nicolao uaroni salu.

Vod nihil ad te scripserim post mea a uobis abitione honeste qdā occupatiōes meae cām p̄sti
 q terūt. itaq; rogo te mihi ut ignoscas: tibiq; p̄suadeas me unū eē: q; tanto te amore cōplector: ut
 aliū magis neminē. itaq; si qd in me ē. qd iucūidū eē possit. id ita eē tuū existimato. ut meū ma-
 gis eē nō possit Cōi principi me q̄ diligētissime & q̄ sapissime comēda. Præstātissimū uix eloquētissi-
 mūq; Castellā plurimum opto. Vale ex mediolano pridie Kal. apri. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Francisco castrensi salu.

Vā tibi puincia istinc soluēs delegarim debes eē nequaq; nescius. itaq; miror nullas me acce-
 q pisse l̄ras tuas cū eo carmine. qd in principē istū oī laude & admiratiōe dignū ex tpe luseram
 feceris p̄ beniuolentia n̄ra si tali me desiderio q̄primū leuabis qd ut facias et atq; et abs te pe-
 to. Vale ex me. pridie kal. apri. M. cccc. liii. Fran. phi. Ludouico castellæ sal.

Vm Antonius Tricinus Ferrariā peteret: idignū me factuz existimabā si is meis uacuis l̄ris
 e ad uos isset. Quid at aliud ad te scriberē q̄ unū illud qd & libēter apud oēs & cōtinēter p̄dico:
 me tibi cū pp̄ maximas tuas mirabilisq; uirtutes. tñ pp̄ singularē tuā erga me hūanitatē ac beni-
 ficētiā dēre plurimū. itaq; tibi ueli certo p̄suadeas me unū eē p̄petuoq; futuz: q; nihil neq; magnū neq;
 puū recusaturus sim tua cā: Quare ab te peto atq; cōtēdo: ut oībus in rebz officio opa; mea nō utaris
 solū sed et si opus fuerit ut ita dixerī: abutaris. Vale & cōmuni principi me ut soles carissimū redda. ex
 mediola xvi. kal. maias. M. cccc. liii. Franciscus phi. Petro perleoni sal.

Vm primū Candidus bōtēpus eques auratus p̄cipis tui noīe uenisset mediolanū: & ex eo cer-
 e tior factus eē de oī statu tuo id qd minus cumulate ex l̄ris tuis quas filio xenophōti ad me de-
 deras: ante cognorā mirabili gaudio sū affectus & tibi p̄ meas l̄ras ut par erat cōgratulus: Deī
 de cū dies cōpluſculi preterissent didici ex eodē Cādido l̄ras meas oīs & quas ad principē tuū dederā
 eē inter eundū tabellario interceptas surreptas. itaq; ad Sigismundū principē eadē rursus scripsi q̄ an-
 tea & tecū iccirco egi breuius: qm p̄ tabellariū nō licuit uti p̄lixitate. Quare ea duntaxat audies grece
 q ap̄ principē tibi tuū uerbis meis & dicēda sunt & curāda: Vale ex mediolano. xv. kal. maias. M. cccc.
 liii. Franciscus philelfus iacobo Camerinati sal.

Isi uahemēter amē amorē tuū i gratus sum. Que splēdidissimi eq̄tis aurati iohannis toleantinatis
 a scriba tuo noīe mihi corā exposuit: libētissime audiui: Quid at aut sentia aut uelī tecū una Cre-
 mona ad paucos usq; dies cōmētabor: ac statuā. Nā ad kal. maias hinc capiā iter ad urbē Romā
 negocii mei grā: & id qd ex p̄cipiis n̄ri snia: Quod at q̄ri usus es: q; nihil ad te scribā nō iure id facis
 nā p̄ximis diebus l̄ras ad te dedi. Tu uero endimionis sōnū dormitas. r̄ndes oīo nihil: Sed iccirco igno-
 sco nbi. q; ita ranax Cremonēsiū clamoribus obtūderis: ut apud te eē nō possis. Vale ex mediolano. x
 liii. kal. maias. M. cccc. liii. Franciscus philelfus Alexandro Sphortia sal.

T si proximū l̄ris dēs satis itelle xisse: q̄ mihi opus sit ope tua: nec p̄terea sum ignarus: cum p̄ tua
 e animi magnitudine tū p̄ mea erga te obseruātia te mihi libenter gratificatuz: tñ qa noui maxi-
 mas tuas ac p̄pe ifinitas occupationes rursus uisus ex admonēdus: Ego Romā sum p̄pediē con-
 cessurus. nec oīa mihi assunt qbus ē opus ad id itineris nec mihi tā mee q̄ sphortiane dignitatis rō est
 habēda: Reliqua tu p̄ tua prudētia potes cōsiderare. Vale ex mediolano. xii. kal. maias. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Alexandro Sphortie sal.

Erhūaniter mihi nudius nonus p̄benigneq; respōdisti. itaq; tibi nō possum ingētis grās nō habe-
 re Dicis tu aut & facis oīa p̄ magnitudine animi tui nobilitatiq; natur. Reliquū ē: q; tua illa gra-
 ui suauissimāq; epistola mihi tā liberaliter recepisti ad quadriduū usq; te factuz: id olim effectū reddas
 nā hoc mihi p̄stare gratius hoc tpe nihil potes. Vale ex medi. iii. kal. maias. M. cccc. liii.

Franciscus phi. nicodemo tranchedino sal.

Vāq; nō erā nescius te memorē fore & qd mihi corā recepisses: & qd te facere oporteret. tñ cū
 q mecū aio uolūtārē. q̄ eēs ocupatissimus. rursū uisus es admonēdus. duo sūt q̄ mea cā sis facturus
 alterz florētie ore auribusq; tuis. & rome alterz p̄ l̄ras. hæc ut q̄primū & diligēter cures te et at-
 q; et rogo. Vale ex medio. pridie kal. maias. M. cccc. liii. Fran. philel. Alexandro sphortia sal.

Vē rosei coloris p̄nū dono misisti mihi. libētissime accepi. Sūq; tua munificētia nō mediocri-
 q ter delectatus. & ne id qd minus aī tui q̄ doni magnitudine. nō. n. quod munerat. sed mūeran-
 tis aīus. maxie liberalitatē benignitatēq; declarat & facit. nā q; uerbo extenuaris. qd ē apud me āplissi-
 mū: satis id sup̄p̄ ondit: & me tibi eē carissimū: & te nihil pluris ducere q̄ uirtutē gratulor igif foelicita-
 ti tuæ q; ut es aio excelsio splēdidissimoq; ingenio nihil abiectū nihil humile neque loquaris nec sētias re-
 liquū ē ut tibi p̄suadeas tua apud me bñficia oīa fide bona eaque nō i grata eē deposita. Vale ex medio
 lano. iii. nonas maias. M. cccc. liii. Fran. philelfus iohanni iacobo riccio iuriscō. salu.

Enetoz cōflitū q; p̄ximis ānis in pado apud oppidū Casalē quæ maior cognominat gestus est
 a l̄rag; immortalitati sum cōmēdaturus i qnto hoc sphortados libro: q; mihi hētur in p̄ntia i mani-
 bus: Quod abs te petierim diebus superioribus puto nō te eē oblitum si uestra uos laudē neglexe-
 ritis num ego sim curaturus: Vale ex mediolano. iii. nonas maias. M. cccc. lii.

Franciscus philelfus iacobo camerinati sal.

Væ de me & sentis & loqris audio nō inuitus nā idies magis magisq; oñdis singularē bentuo-
lētia i me tuā. Ego ita romā sū pfecturus ut ad qrtū usq; mēsem ad sumū sim redditurus medi-
olanū. Odas ego tibi anteq̄ adā quo pacto sim cōcessurus p̄sertim ope nūdū emēdato. episto-
las libros decē hoc āno ædere stitui. Has tu oīum primus habiturus es usurusq; p arbitrio tuo. De ioā
nicio q̄ scripsisti nō itelligo. itaq; nihil ē q; rñdeā. Vale ex mediolano tertio nonas maias. M.cccc.liiii.

Franciscus philelfus Nicolao Stroze eqti au. sal.

Etiisti a me nup cū ferraria eē in medio. sp̄petiturus eā quā ad regē francoꝝ karolū aduersus tur-
cos & Sarrhacenos scripsissem epistolā. Quā ut serius ad te darē honestæ quædā oꝝcupationes
me i cā fuerūt: nūc uero p una iccirco epistolas q̄tuor ad te dedi ut itelligeres cūctationē hāc n̄
studio factā eē ad necessitate. Nā nihil ē q̄ mali: q̄ nō tibi solū cui me debere plurimū iudico sed Stro-
ze oībus pp Pallātē meū morē gerere. Vale ex mediolano pridie nonas maias. M.cccc.liiii.

Franciscus philelfus Petro thomasio philosopho ac medico sal.

Edditus ē mihi sc̄ds liber de exilio quē misisti: tibiq; hēo gr̄as. q; eū domū tādē repetere coege-
ris: idē si de cæteris et feceris: q̄ istic tādū hospitat. magno me afficies bñficio. Sūt. n. hi oēs ap̄
Bernardū iusti. quos ut noīe meo repetas & huic isti tabellario ad me des te maiore in modum
rogo. Legit p̄terea Patauii medicinā mattheus perusinus uir nō philosophus solū sed et disertus: cui sūt
duo illi Hippocratis libri quos ut nosti iā pridē e græco in latinū cōuertimus alter de flatibus alter de
passionibus corporis itaq; rē mihi facies p̄gratā si eos libros ab eodē mattheo uerbis meis repetitos: q̄
primū reddi mihi curaueris. Quæ puincia tua fuerat scribēdi ad pogiu' & ad Vallam ea ipse sū functus
Cuius epistole ex eplū quū plus ocii nactus fuero ad te dabo. Vale ex mediolano. pridie nonas maias.
M.cccc.liiii.

Franciscus Philelfus Nicolao uaroni salu.

Vo diutius desiderio tuas epistolas eo magis magisq; idies eaz; apud me desiderū augefcit q̄re
ut huic meæ tātæ & tā suauissimæ siti aliqñ potū afferas abs te at atq; et peto. Et q̄ fortasse nu-
lū tibi scribēdi argumētū occurit accipe paucis q̄ rñdeas. nosti uel ari. apud tuū cū aliis plerisq;
in locis tū in his libris q̄ de rebus naturalibus quæ φυσικὰ uocant̄ inscripti sunt. Democriti opinione
de atomis. Antomos autē eē uolūt corpora indiuidua. Scire igif cupio ea indiuiduitas uñ sit: non. n. puto
dixeris id pp paruitatē accidere cū atomos ipsas inter sese diuersas & figura & magnitudine & ui: & na-
tura eē cōstet exp̄giscere igitur atq; ingeniū tuū ex cute mihiq; diligēter expone quā obre eiusmōi cor-
pora qbus democriti & epicurei tū mudū oēm tū singula ea queq; in mundo sunt cōstare uolūt indiui-
dua nominarint. Vale ex mediolano pridie idus maias. M.cccc.liiii.

Franciscus philelfus Ludouico Castellæ sal.

Antā mihi nup cū ferariæ eē in beniuolētia oñdisti ut nihil uidear magis cupere quā te uisere q̄
sæpissimæ. Quod mihi qm̄ aliter hoc tpe cōtingere nō pōt ut or nuncio litteraz; qbus: & uidea
te & alloquar. idē tu feceris in summis occupationibus tuis ad tuum erga me studiū non paruus
cumulus accedet: Si minus feceris: non te cui scio me esse carissimū sed publica munera accusabo quæ
tū ipsa anteponi priuatis ut: decet ita et modice gero modo me nobilissimo isti principi in dies magis
magisq; commendes. Vale ex mediolano pridie idus maias. M.cccc.liiii.

Franciscus philelfus nicolao arcimboldo iuriscō. sal.

Equaq; sū nescius mea tibi oīa maxime curæ eē. Quo fit: ut uel tibi fortasse uidear rē meam ad
modū negligere: q̄ nullū faciā tecū uerbū cuius mihi opera uāhementissime opus sit. Quod ne
accidere iur̄ possit peto abs te ut quod una de mea profectioe cōmētati sumus q̄ primū quū in
te fuerit cōfectū reddas. hoc mihi erit tam gratū q̄ necessarium Vale mediolano ex ædibus nostris. idi-
bus maiis. M.cccc.liiii.

Franciscus philelfus nicolao arcimboldo iurecō sal.

Audeo equidem & tibi mūficētissimo uiro debere plurimū & illi harpy nihil. nā i accipiēdis et
bñficiis liberalitatis cuiusdā positū munus ē. itaq; iuxte indignum puto ab hoibus idignus bñfi-
ciū accipe atq; indignos cōferre. itaq; utar equo quē polliceris & amice bona fide. Quod prin-
ceps decreuit hodie mihi numerat. dū dies octo hic sum cupio uidere quæ tuus librarius scripsit: quæ
uelim huic puero ad me des. Vale ex mediolano ex edibus nostris. xiiii. kal. iunias. M.cccc.liiii.

Franciscus philelfus Aenico daualo equiti aurato salu.

X binis his lris quas loāni An. fossano ad te dedi potes iā liqdo cognoscere aduentū ad te meū
ppediē fore id q̄ aliis itē lris tibi scripsi q̄s hic Gilsbir. gymara una cū hisce ultimis tibi reddidit
et ut rē paucis teneas: ad octo usq; dies ad sumū hic sū cōcessurus romā: quē ad usq; locū: libera
pfectio mihi data est idē ad te ipse mihi meo iure eundi ueniā dabo. nā q̄ liber & natus sim: & semp ui-
xerim me seruum fieri nullo pacto patiar. Vale ex mediolano. xii. kal. iunias. M.cccc.liiii.

Franciscus philelfus nicodemō tachedino sal.

T amorē & diligētia tuā tā tificatio: q̄ti aliud nihil: quod mihi iucundissimū eē possit. Delectarūt
me uehementē oīa q̄ mea abs te cā uel gesta sūt uel tētata. nec plaris euētū cuiusq; rei faciendū
existimo q̄ uel prudētissimū cōsiliū tuum uel studiū erga me singulare. Quid uir magnus ille rñderit

LIBER

Intellexi: cui non possum ingentis gratias nō hēre: q̄ se tam & humano in me aīo & facili liberaliq̄ ostēdat. Operā dabo ne me unq̄ possit ingrati tudinis accusare Litteras Honōfrū Macari tui iā ēt noītri legi plibēter: sum p̄ eius ingenio mirifice delectatus. Est enim & secundum & facile planē ingeniū. Non potui at nō subridere q̄ ei de me amicus noster ille r̄nderit. Facit is certe ut debet q̄ eadē utaq̄ uitae constantia ad ultimā usq̄ diē quippe cuius senectus sit eadē. quae Leonis. Sed qd̄ agamus. Frustra nitimur i uita minerva. Natura ualētius nihil ē nihil difficilīus. Viuamus nos more nro: alii suo. Qui officio fungit̄. nihil habet qd̄ duceat nihil quod accuset Cupio cum te ad florētinos receperis q̄ diligentissimae cures: qd̄ uulpecula illa obtegit. Hoc erit mihi tā gratū: q̄ quod oīum maxime: nos bene ualeamus oēs idē tu ut cures te non solum moneo sed etiam rogo Vale ex Mediolano. pridie idus iunias. M. ccccliii.

Franciscus philelfus Alberto zancario sal

a Ccepi litteras tuas ad me: & cum his eas binas q̄s duo disertiss. mi nico. & Perotus & uulpes ad te dederāt. Hēo & tibi & Nicolais ingētes gratias q̄ tā amice de me sentitis. Nā quid dixerim uere cū & ipse lōḡ humilius de me sentiā & amore unde manat amicitia cæcū finxit antiquitas in praesentia tecum pluribus agere impediōr ad paucos usq̄ dies longior sum futurus & id quidē non per litteras sed praesens ipse coram: Vale & utriq̄ nicolao sal. plu. dictio uerbis meis ex mediolano xiiii. kal. iulias. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus. Petro perleoni sal.

r Editae mihi sunt litterae tuae cum iā itineri accingerē & he quidem solae. nā praeter hasce unas quas & legi libentissimae ut soleo sp̄ quicqd̄ abs te manat neq̄ Deiphœbū uidi neq̄ aliud quicq̄ nescio quid quod signatum eē monueras quae scripsi intellexi oīa istic prope diem me uidebis ubi de rebus omnibus quas uel tua uel mea interesse existimabimus diligentissime cōmentabimur. Vale ex mediolano. xiiii. kal. iulias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Lodouico mantuae marchioni sal.

q Vod iam tertiu a philelfo itur ad te eximia tuae uirtutis gratia: scio me tibi rē facere nō ingratā Quid. n. principi nobilissimo & Gizagae Ludouico in primis gratius potest optatiusue cōtingere q̄ eā offerri rām qua se dignū principatu queat ostēdere. Scimus sane aliud nihil eē quo ciuitatū principes ac reges uideant̄ beatiores priuatis hominibus q̄ beneficiēdi & donandi municētia. Hæc una res syracusanū Dionysiu immortalitatis memoriæ cōmēdauit. Huius itē pulcherrime uirtutis splēdor Archelaū macedona cunctis ostēdit gētibus admirabilē: Et Phalarim tyrranū cæteris in rebo imanē ac teterrimū iudicatū sola munificētia indoctos & bonos uiros reddidit memorabilē. nam qd̄ loquar de Alexandro rege macedonū: qd̄ de. G. iulio Cæsare. apud quos nihil benignitate nihil beneficiētia fuit antiquius Patre tuum iōannē. Fran. sūmū uirū & principē clarissimū dicere solitū p̄dicāt nihil sibi uideri indignius principe q̄ pecunias q̄bus tanq̄ seruis & pecoribus sit utēdū uel audius cumulare uel partius elargiri aut satis superq̄ eē dominis ciuitatū q̄ populis praesint q̄ imperitē: q̄ honores aurū autem & argentū aut non curādū aut q̄ liberalissime erogādū. ne Midæ cuiuspiā phineosq̄ similes iudicentur. Tu uero & princeps liberalissimus & munificētissimo natus principe iuitus philelfum audies: q̄ offerat tibi sæpius honestam materiā p̄merendi. Scio certe nō facies quippe q̄ & animo sis alto & magno & mihi uāhementer affectus. Ut autem ad rē ueniam: Desponēdi modo filiā uiro quā ic circo nōdū tradidit q̄ ducati desunt ad dotē ducētū quinquaginta Hi mihi ab amicis cōparandi sunt e quoq̄ numero cū te scia eū eē: cui sim carissimus primus oblatas es cuius hac in re munere uti uolo itaq̄ abs te peto ac ēt si pateris rogo ut huic meo adolescētī q̄ tibi litteras reddidit aureos quinquaginta dono ad me des ea lege cōdicionē: q̄ ut nisi in sphortia de tibi cōstatū es oē p̄ dignitate dissoluerō ego tibi biam p̄ debitore creditor. nam si recte mihi es cognitus nunq̄ beneficiū foenerari didicisti quin iōferēdo alacrior eo te magis id debere putas ipse autē si bene me uoui nihil ē q̄ minus uelim q̄ iudicari ingratus: Vale & me ut soles ama. ex mediolano. x. kal. iulias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Galeatio episcopo mantuano sal.

n Ili una oīum uoce p̄dicationēq̄ cognitū mihi eēt te aīo uigere ingenti & p̄benigno subdubita rē forte se beneficii q̄ppia abs te petere. aquo nihil antea p̄meruerim. Sed cū sis tali tantaq̄ uirtute ut hūana oīa infra te ducas intelligatq̄ nihil eē magis hōi propriū q̄ benefacere uel ignotis q̄ppe q̄ se similitimū eius uelit ad cuius ē imaginē similitudinēq̄ creatus maiore cum fiducia tuas en pulso fores quas mihi facile apertum iri non dubitē. Despōdi modo filiā uiro bono & nobili cui dotis caritudine tradere nundū potui nam ut nosti uirtus & diuitiae simul eē nō possunt. Te igitur p̄ tuis maximis innumerabilibusq̄ uirtutibus maiorē in modū rogo atq̄ oro ut ducatos cētum mihi cōmodes ea cōdicionē ut intra annū eos tibi oīo bona fide redditorus sim. Quod si prius ut spero p̄stare potero nihil dissimulabo. Scio te id quod sumae tuae laudis nunquā pecuniis abundare & simul redditus hēs amplissimos cū ex ecclesia tum etiā ex patrimonio. nam qcqd̄ superest a rebus necessariis id oē uel pro liberalitatis uel p̄prietatis offō in eos tribuis quos dignos cenleas in quos beneficiū cōferatur. Tuae igitur humanitatis fuerit ut ita me pius liberalisue sis ut intelligas nullū apud me officiu tuū inter mortuū. Nō. n. solū ad cōstitutū tempus tuum ad te mutuū redibit sed cū ultra ēt litteraria redibi Huius aut rei grā hunc meum adolescentem ad te fidū nunciū misi cui uelim ad me des quod petitur. Vale ex me

Mediolano. x. Kal. iulias. M. cccc. llii.

Franciscus philelphus Ludouico mantuæ: marchioni salu.
 On possum pfecto non lætari: q̄ magis magisq̄ indies & mihi & cæteris oibus perspicuū facis ea te esse animi magnitudine: ut nihil malis q̄ benefacere quā uti munificentia. Vt parui. n. ē ai ardere diuitias: ita hi mihi perinde atq̄ magni quidā ac preclari uiri censendi sunt qui illis ad benignitatē gloriāq̄ mantur. id q̄ tū maxime fieri puto cū in eos apte conferantur q̄ se ab inerti uulgi desidia abducunt: ad idq̄ uā hementer student ut & suū & amicorū nomen immortalitati cōmendet. Gratulor igitur tuo tāto ac ali bono q̄ te non minorē uirtute p̄stes: q̄ es uirtute superior: q̄ppe q̄ nequaq̄ ignores hanc instabile esse caducāq̄ solere. at uirtutē & firmā & sempiternam. ad huiusmodi uero laudis studiū & si nature bonitate duci te arbitror: nō parum tū adiutus disciplina qua cæteros nostræ tēpestatis principes mirifice ante is: eos omnis ac tibi uia uel deuincis uel amplificas: quos intelligis nihil pluris facere q̄ splendorē ingenii q̄ laudatissimarum artū pulchritudinē ac decus. Itaq̄ nō iniuria & amaris a doctis hoibus & oibus & quotidiē magis magisq̄ celebraris. Nā ut cæteri ipsi de se loquantur ego tanti te facio. ut nihil est q̄ malim q̄ audire & dicere de tuis diuinis summisq̄ uirtutibus. Quo igitur in me fueris benignior: eo te studiosius p̄sequi huiusmōi animi gratitudine. Vale ex Medio. x. Kal. iulias. M. cccc. llii.

Franciscus philelphus Ludouico cardinali aquileiæq̄ patriarchæ sal.
 Onsideranti mihi pater reuerendissime Lodouice cardinalis atq̄ patriar. cū tuas alienas pmultas egregiasq̄ uirtutes tum eximia ai magnitudinē facile uisum est te non mō nō iuite. sed et perlibetē & alacri benignitate id esse facturū: q̄ hoī tui preclari noīs obseruatissimo ac tuæ dignationi utere beniuolentia deditissimo maxime cōducturū necessariūq̄ cognoris. intellexisti ex ipso me corā nuper mihi filiā esse nubilem: neq̄ aliud præter dotē deesse quicq̄. quo minus tēpestiue traderetur uiro. Ea nunc temporum calamitas: ut quod ultimū oīum quærendam sit in futura sponsa. id primū expetatur. Quis. n. hac tēpstate eo fit aīo qui uel probitatē uel formæ prestatiā: uel parentū claritudinē pluris faciat quā pecuniā. Modo sint nūmi reliqua oīa negliguntur. Quo fit ut sapientis illius atheniensis uiri consiliū deligendo qui ait se male uirum carentē pecuniis q̄ pecunias uiro in capiunda sponsa omnino sit cōtemnendū ita sunt hominum ingenia corruptis moribus deprauata & perdita. & ne sim longior qua oportet apud amplitudinem tuam: mihi opus est ope & auxilio tuo. Subueni obsecro instanti huic meæ & honeste necessitati. Quantulūcūq̄ donaueris: maximi pulcherrimiq̄ muneris loco ducā. Quod defuerit ad sumā dotis querā ex aliis his principibus q̄bus non ui me esse carissimū. Nec dubito uerissimū fore preceptum illud promissumq̄ euangelicū. Quærite & in uenietis: petite & dabitur uobis. Tu uel in modo initium facias cuius res gestæ & multæ sunt & præclare q̄bus missi ple cumulatissime ad immortalitatis memoriā satisfecero mihi ingratitude diē dicitō. Vala pater amantissime ex mediolano. viii. kal. iulias. M. cccc. llii.

Franciscus philelphus Nicolao arcimboldo ducali senatori sal.

Vod tibi sciebam fore nō in iucūdum: uolui intelligere: quod mihi neq̄ speranti neq̄ cogitanti Romæ cōtingit. Huc. n. cū uenisse ad quintūdecimū kalendas Augustas paulo post. meridiē eo consilio ut postridie mana neapolim uersus iter capere. Nā reliquū eius diei decreueram & mihi quiescere & famulis. nec minus et equis ex accerrato itinere fatigatis. Nec tamen interea tēporis ocium ita commisi ut nō curarim ea uisere oīa quæ ex ueteribus reliquiis ac ruinis memoratu digna existimātur. Sed hec iccirco prætereo quoniā tibi qui romæ non semel fueris & uisa sunt & cognita. Mane cum paulopost equum forem assensurus uenit ad me salutatum Blondus flauius uir certe perhumanus ac disertus qui ubi mecum esset quedā de cōmunibus studiis cōmemoratus. Hora est inquit adeundi pontificis. Eamus igitur: huic ego cū respondisse & id fortasse subrustice: instituisse me post reditum ex orbe Neapoli eiusmodi uti officio. nunc enim id mihi non liceret quoniā maturarem: uisus est ille non mediocriter admirari cum diceret. at summus pontifex ex sterno uesperī permulta est de te loquutus & amice & honorifice. Ait enim quo primū in italiā & græcia reuertisses fuisse tibi secum consuetudinē multā familiaritatemq̄ periucundam. teq̄ magnis extulit laudibus itaq̄ tui memineris esse reor: ne ex urbe moueas pedē prius q̄ eius sanctitatē adieris quod tibi non modo honorificum fore arbitror: uerū et quantum possum coniectura assequi non parum emolumenti alaturum. is tibi uidet me persistere in sententia: abiit subtristis: Cumq̄ iam equum ascenderē ecce Petrus nucetanus apostolicus secretarius festinat ad me: aitq̄ subridens tu maior factus es Pōtifice maximo ab quo uel desideratus redderis insolentior. Ad caue dū tibi tm arrogas ne supbiæ accuseris. Meq̄ ubi dexterū brachiū sinistro meo supposuisset brachio perq̄ banissime ad pontificē egit: ab quo tanta sum comitate simul charitateq̄ exceptus: ut me id ipsum nō ab re uel rusticitatis uel ingratitude arguerim: Cætera litteris cōmittenda nō sūt. sed ea tibi cum reuertero corā exponā quæ scio tibi fore gratissima. Sed unū certe non reticescā. In mea enim abitione donauit me ultro pontifex munificentissimus nūmis aureis. quos uulgo ducatos noīant: q̄ngentis cum egreiga quadam honoratione uerborum. Cū hec ad te scripsi erat natalis meus octauus kal. augustas cum initium facerē etatis meæ anni quinti & quinquagesimi. Nā reliquos dies iccirco egi romæ. qm̄ meus satyrum codex: quē dono ferebā ad alphonsum: erat penes ipsum pontificē maximū. nec prius mihi restituit q̄ totū lectitauerit. Vale ex urbe Roma. viii. kal. augu. M. cccc. llii.

Franciscus philelphus Xenophonti filio sal.

Xcepit me rex Alphonsum cum perhumaniter & honorifice. tum etiā munificentissime. nihilq̄ omisit quo minus ostenderet me sibi carissimū esse & iucundissimū. Sed de his propediē tecū & apertius & lausius. Nā ad sex usq̄ dies iter capiam: istinc: & istinc deinde mediolanum. Interea tēporis diligenter in-

gre an gradartus ullus equus uenalis sit. Nā hic iuenio nullum qui me delectet. Cuiusmodi. n. cupiā nō te latet
Vale ex neapoli. vi. idus augu. M. cccc. liiii.

Franciscus philephus Xenophonti filio sal.
Eri Alphō. rex me capuā fecit equitē auratū & id qdē mane in celebratione dñicæ Hostiæ i maximo
principū cōspectu. deinde cū post meridiē ad q̄tū lapidē extra urbē p̄fectus tentoria statuisset in fero
cissimo illo agro q̄ ad Veseuū iacet hora. xxi. suis insignibus me donauit q̄ honorificentissime. Post tri
duū ut spero capella iter ad urbē Romā & istinc mediolanū. Vale. ex Neap. xvi. kal. septē. M. cccc. liiii.

Franciscus philephus Nicolao arcimboldo iurecō. sal.
Vm hesternō uesperī ex Neapoli Capuā uenisse repetiturus mediolanū hoc mane sum ad Alphonſū
regē profectus in castra salutatū qui me ut solet recepit perhumaniter & per iucunde. iussitq̄ ut qm̄ ef
set occupatissimus post meridiē redire ad se. Quod ubi fecisse in maximo ac pulcherrimo nō militum
modo sed et nobilissimorum hoīum cōetu: & suorum & exterorū ita ait. Nos te mi Philippe iā pridem uidere
desiderabamus: qd̄ nobis cōgisse gaudeamus. nā oēm opinionē de te nostrā nō æquasti solū sed admodū su
perasti. Donauimus te ante dignitatis militaris nostrisq̄ insignibus. Reliquū est. ut q̄ tibi maxime debet poe
tica laurea te ornemus: quā capiti tuo tibi benemerenti i ponimus. Hēbat. n. rex liberalissimus latreā paratam
eāq̄ ornatissimā quā ubi capiti meo imposuisset: ita de me ad circūstantis honotifice ita copiose ita beniuole
loquutus est. ut non rex excellentissimus sed pater indulgentissimus loqui uideretur. Sed hæc & alia permul
ta tibi corā exponā. Ego post biduū prosequar cōceptū iter. Interea tēporis meos oīs tuæ fidei cōmendo. Vale
ex Capua uesperī. xi. Kal. septē. M. cccc. liiii.

Franciscus philephus Trabesondæ salu.
Vod istinc abiens tibi sum pollicitus ubi primū in urbē ueni & sūmi pontifi. Nico. q̄nti adeundi. mihi
data est facultas quo tpe adhuc ex pedibus non mediocriter laborat: ita egi cām tuā: ut eius animū iam
pridem alienatū. ut nosti: ita ad te cōuerteret: ut reditū ad se tuū nō solū admittat sed et desiderare uida
tur: itaq̄ te atq̄ hortor. ne differas aduentū tuū sed uelis ac remis: ut aiunt. secundis statibus te cōmitas: nā oīa
tibi i portu: oīa trāq̄lla futura sūt. Vale & maieſtati regiæ me comēda ex urbe roma. γ. kal. sep. M. cccc. liiii.

Franciscus philephus Nicolao arcimboldo iurecō. sal.
Asce ad te litteras dedi ex Thulentino: unde post octiduum arripia ad uos iter tū equeſtris insignibus
& poetica laurea ornatus. tū secretarius apostolicus. Equus tuus si tanta esset corporis magnitudine
q̄ra animi ne bucesaralō equidē cederet. Mirū est q̄ se obsequēte præstat. Vale meq̄ ut facis ama ex
Tholentino idibus septēbribus. M. cccc. liiii.

Franciscus philephus Archiepiscopo Rauenati Bartholomeo.
Apostolico legato. S. P. D.

Nil esse reor in uiro graui & sapienti præsertim in eo qui quemadmodum tu in magistratu & dignita
te locatus sit q̄ pluris sit faciendum ueritate & cōstātia: id aut tibi quoq̄ amplissimo & sūma integri
tate & sanctimonia p̄ri liq̄do uideri nō sūm hescius. Nō possum aut nō mirari: q̄ eorū nihil effectū sit
q̄ nudius nonus mihi corā recepisti. Tria abs te petii cū pro meā erga te obseruantia: tu pro tuæ amplitudinis
uel officio uel laude. primū ut eā oēm disceptationē que inter meos Tholentinas sancto seuerinateq̄ uerſa
tur: tua diligentia atq̄ beneficio e medio tolleretur. Nā delegationē illā i potestate iuriscōsultū Bartholameū
firmanū & suspectā esse Tholentinatibus & molestā in primis. Et ne id quidē absurde. Est. n. ex eorū hoīum
genere q̄buscū litigū etiam de confinibus est Tholentinatibus. Ad hæc uatica & sporthulæ locupletissimos
quoq̄ populos in odiū sui rapiunt. Nec te latet famelicis sporthulas: quod nomen ipsum ὄσποτᾶ declarat:
inicio esse nō magistratibus cōstitutus: Quanta autē infamia esset sporthula: uel ex iuuenale licet intelligi. Hu
iusmodi aut oēm morē uehementer abhorrere a sanctitate sūmi pontificis Nicholai quinti: debes nequa
quā esse ignarus. Quare si cā tibi erat cognita ide decideres: cōtendi: Sin minus esset p̄ tua humanitate cogno
sceres: atq̄ definire. Fore. n. ut quicqd̄ ipse de ea oī controuersia statuisses: & ratū haberent Tho. & ita oīs di
cordiarū cā interiret. Id. te pater modestissime. & libenter & itra octiduum usq̄ terminaturum perhumaniter
es p̄benigneq̄ pollicitus. q̄ qdē res tāta me tibi beniuolētia deuixit: ut nihil addi posset ad cumulū. Secundum
qd̄ petierā fuit: ut quinq̄ dierū sporthulas q̄s Bartholus idē superuacaneæ & auidius exigebat oīno pro tua
inocentiā phiberes id quod plane te facturum respondiſti. Tertiū erat ne iusto Tholentinatū in sancto seue
rinatis indignato traheretur tanq̄ in crimē læsæ maieſtatis. Esse. n. tuæ clementiæ ignoscere potius q̄ cogno
scere præsertim cū essent tholentinas non solū iniuria: sed contumelia ēt a sancto seuerinatibus laceſſiti. At
esse ingentis animi putat Arif. obliuisci iniuriarum. Cōtumelias aut negligendas nemo sapiens p̄bat. Rndisti
tādē & si in conscriptis tabellis ut uocant p̄cederetur minime tū fore ut inia eadē re ferretur. Non possum
igitur non mirari. q̄ de sūma cause in hunc diem nihil neq̄ diffinieris: ut es mihi corā pro tua humanitate mu
nificentiāq̄ pollicitus neq̄ tentaueris. Et ad tholentinas litteræ missæ sūt ab istis qui tua in curia cām suam
uel defēdunt uel agunt: p̄pediē futurū ut inia feratur de cā illa: quā ex ciuili criminalem: ita faciunt tanq̄ de sū
mo ecclesiasticæ reip. statu decertatū sit: itaq̄ ne sim docendo plixior tuam benignitatē ēt atq̄ ēt rogo: ut q̄
mecū tā grauiſter & tā cōstāter locutus est: ita persoluas: ut tua dignatio & iusticia postulat: nā potificis & p̄ri
cipis uerbū ēc̄ pro lege. Vale meq̄ ut facis ama ex tholentino. xii. Kal. octobres. M. cccc. liiii.

Franciscus philephus Iuliano heremitarum generali sal.

Acit uel singularis mea erga te ueneratio uel excellēs tua sapiētia uita: & sanctimonia ut audacter abs te petē: quæ tū apud Deum: tum apud hoīes laudabilia eē duco. Tēplum hoc Nicolai Tholentinatis: quē ob piētissimoz opoz merita in sanctoz cætu uniuersa locat celebratq; ecclesia: in quoz sacerdotum tutela statui decedat: nō latet. Quis. n. ignorat q; ēt p̄ciosissimū sit: ubi fuerit sordibus oblitum negli- gēti cōtemni que solere: Et res itē minus oīno bonas ob cultū & ornatū exteriorē in admirationē sui rapere in- uentes. Mētēs hoīum p̄picimus eas tñ ex opib; iudicamus. Malim eqdē uirtutis simulatorē: q̄ aptū hostē. q; uero ai bonitatē oīone uitaq; declarat: hūc ego proxime ad deum accedere iudico. Nec is mihi satis offō uide- tur fungi: qui sane penitus menti non representat exterioris hoīs sanitatē omni sermone & uniuersa uita. Sed quorsum hæc. ut intelligas pater religiosissime multo melius huic diui Nicolai templo & uniuerso tholentina- nū populo consultū: iri si tua dignatio eos sacerdotes ecclesie huic p̄fecerit qui animi innocentia per oēna- morū uita: que obseruantia sanctissimi Aurelii Augu. representarint. Qua quidē in sententia cunctos tholen- tinatis facile reperias. Vale ex tholentino. xiii. kal. M. cccc. liiii. Franci. phi. Nicolao. v. sūmo pontifici sal.

Holentinatiū oratores pater beatissime piustā habent querendi apud te cām. Quos ut ea facilitate au- dias qua ēt oēs iniuria laceffitos semper cōsuesti: tuā sanctitatē ēt atq; ēt rogo & oro. Sūt. n. a sanctose- ueritatibus. tholentinates mei nō iniuria solū: sed maximis quoq; contumeliis p̄sepe affecti. Nec est q; apud dicentes neq; magistratus neq; p̄ses: q; remediū uelit afferre. Quo fit ut in dies magis atq; ma- gis & augetur huiusmodi malū & non sine maximo periculo inualecat. itaq; ad tuā pietatem eundū fuit qui- ca es & sapiētia & iusticia: ut tū hoīum fraudes atq; insidias facile perspicias: tū oīa grauiter ac innocentissime iudices. nec patiaris plus corruptionē posse q̄ ueritatē. Quod hec sibi uelit oratio: & si liquido potes coniecta- re oīa tamen ex optimo atq; integerrimo uiro petro nucerano perspicue intelliges. adhūc. n. diligēter omnia uterq; perscripsi. ad ea autē beneficia quibus me ornasti maxime unus hic cumulus accedit: si tholētinates mei cognorint meas apud te litteras sibi plurimū profuisse. Ego hoc ipso die quo hæc dederā ad tuam beatitudi- nē eram ex patria mediolanū repetitura. Nec sane obliuiscar & quid debeā & q; gratū esse cognorī tuæ sancti- tati: cui me cōmendo plurimū. Vale ex Tholentino: undecimo. Kal. octobres. M. cccc. liiii.

Franciscus philephus Matthiæ triuiano sal.

Vod mihi tantopere de redditu in urbē Mediolanū ex lōginqua Romana Neapolitanaq; pegrinatō- ne gratularis: gaudeo: intelligo. n. me amari abs te plurimū. Qua in re facis tu quidem nihil ab amicitia nostra alienum. Non. n. ignoras qui mihi carus es. Quo fit: ut delecter eo magis istiusmodi testimonio quo in litteris usus es: q; minus quādoq; in amore consuesti respondere. Quod autē me hortaris in castra ut eā- nescio q̄ mihi sane consulas. Nā ferenti hostilis regis insignia succensibunt fortasse Franci: meq; pro Alphon- so rege hostiā facient. Itaq; a Renato rege querendū est: liceat ne philelfo uerfari inter Francos gladios ipune- uel cū militari cingulo & poetica laurea: tū propriis quoq; decorato insignibus. Ad hæc scire peruelim quam abundet Sphortiana mensa. nō. n. alio mihi diuertendū est quā ad regulū meū sphortiā secundum. ut itelligas me famē qdē ferre posse in castris: e furirā uero neq; posse. Vale ex mediola. ix. kal. nouēbres. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Ciccho calabro sal.

Iror: quod nihil ad ea responderis: que proximis diebus tibi de re mea significauī. Nondum fortassis a- principe didicisti: quod cupimus. Itaq; rogo te: ut tandem respondeas: meq; de oī eius sn̄ia facias cer- tiorē. Vale ex mediolano. ix. kal. nouē. M. cccc. liiii. Franciscus philel. Petro nucetano sal.

Vm esse postridie p̄fecturus in castra ducalia: offerreturq; in ipso ut ita dixerim equitanti cardine si- dus & familiaris nunciū: q; Romā peteret: non sum passus eū uacuū meis lris istuc ire. Coepi quod. S. D. N. pergratū fore cognoui. Et ne interea t̄pis dū hoc agitur: officii obseruatiaq; & pietatis meæ uir- derer oblitus. primū eratus carmen de eius laudibus cōposuit atq; ædidi: quod ut meo noīe eius beatitudini exhibeas: te plurimū rogo. Vale ex mediola. iiii. idus nouē. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus. Renato regis sal.

Offes tu rex Renate non absurde admirari quid in causa fuerat: ut cū modo in castra urceana ad prin- cipem meum Franciscum Sphortiam ierim. te qui uix ad quinque milia passuum illinc abesses cū tuo inuictō fortissimoz exercitu non continuo adierim: p̄sertim cum tanti te semper fecerim ac faciā. ut pluris certe neminē. At q; nihil mihi in aīo magis erat q̄ & uisere te regē nobilissimum & te tanta maiestate atq; uirtute principē alloqui corā ore: quē antea litteris nōnunq; cōsuefsem. Dicā paucis quod mihi inopinato accidit. Quo die instituerā ad te ire nunciatū est aduentare in castra Blancā Mariā clarissimarū optimarūq; sceminarū splendidissimū quoddā certissimūq; Exēplū. nō potui pro officio meo nō ei obuiā proficisci cui & plurimis & maximis beneficiis sum obstrictus. Nihil est sane cui me minus obnoxii uelim quā igratitudinis crimini quo uno uicio uix ullum reor apud bonos & magnos uiros inuisus ita sum coactus differre in diem posterū meum ad te accessum. Postridie cum uix dies illuxisset: afferuntur ex mediolano ad me domesticæ li- tere quibus moneor meos quosdā affinis intentare nescio quid litigii de uxoria hæreditate aduersus me. qua- re cum eius rei gratia mihi esset opus adire principē meum: q; est: ut nosti: bellicis. rebus occupatissimus: rur- sus impediōr: quo minus eam ad te: ut oīum maxime desiderabam. Quid multis. Dū negociis multis obruor- malui carere benigno tuo regaliquo colloquio: q̄ si minus id pro dignitate a me factum esset. ineptus iudicari: p̄- sertim cum oīno institueri ad Natalē dominicū & uiscere te: quē & amo unice & uereor: ac tantisper apud te esse ut nō uiator uenisse uidear: sed ut familiaris & tuus. Et ne inter ea t̄pis uidear oīno abste abesse dedi-

ad te monimēta quedā igenii mei. ut saltē intus uideas quem i cute non potes. Vale ex mediolano. x. kal. decē bres. M. cccc. liii. Franciscus philelfus Petro Thomasio phō ac medico sal.

e Vm nuper ab alphonso rege & a sūmo ecclesiæ Romanæ pontifice Nicolao: Quinto reuertissē me. diolanū: nihil mihi potius duxi q̄ de te quærere: quē mirifice diligo & obseruo. intelligere certi nihil potui. itaq; abste uæhementer peto: me ut facias tuis litteris certiorē: q̄ bene uales & quā nostri memor. Ad hæc sci re cupio qd post captiuitatem de constantinopoli & urbe & ciuibus actū sit: quidue efferata illa turcorū bar baria post tantā uictoriā & molita sit & moliat. Si meos libellos illos es adhuc ex Bernardo meo iustitiano cōsecutus: uelim huic isti publico tabellario ad me des. Mittā ad te satyrarum codicē modo cures istinc illu mature ad nos redire. Vale ex mediolano. xiii. kal. ianuarias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Malatestæ nouello sal.

q Vod proximis litteris tibi respōderā: idē et nunc repetē est. necesse q̄qdē uidere uideor aliq; uel per fidia frustra scripsisse me plutarchi cheronensis cōparationes uiroꝝ illustrū: quæ ille τὰ παλαιὰ ἀνδρῶν nominat hic habet nemo: quæ scilicet ad latinos traductæ sunt. itaq; nihil tibi affirmare posim an oēs traductæ sint illæ uitæ an minus traductæ. unū scio Lygurgi ac Nūme Pompiliū uitas: que apud plutarchū in ordine primæ sunt: mea interpretatione latinas esse factas: ita ex florentia id tibi sciendū est. Nec enim dubi to ea in urbe eiulmodi translationes oīs reperiri. Quæ tibi reliqua sum pollicitus & oīno absoluā & breui: in gratus. n. sim: ni te & obseruē & uenerer plurimū. Vale meq; ut facis ama. Ex mediolano. xiiii. kal. ianuarias M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Alberto Zancario sal.

n Olim tibi persuadeas quēq; ex amicis oībus te mihi cariorē. Id. n. cū modestissimi tui mores: tñ pluri ma & maxima & beneficia citro ultroq; mutua pietate collata iā pridē facile p̄stiterunt. quod autē ni hil i hanc diē post abitionē istinc meā ad te scripserim: illud. f. fuit q̄ frustra id facere nolebam. Nundum. n. princeps meus rediit ex castris. Neq; eo absente habeo: quicq; q̄ tibi sim scripturus. Tu interim bōa spe esto. nō. n. fallā quā de me idubitatā habes opinionē. Vale ex medio. xiiii. kalen. ianuarias. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Nicolao cebæ sal.

f Vissent tuæ mihi litteræ pro nostra amicitia iucundissimæ: nisi tristē mihi de obitu uxoris tuæ Marie spinulæ fœminæ pudicissime nuncium attulissent. Nō. n. potui non dolere. cū intelligerē eā tibi rem non mediocri eē incōmodo. Nam ei certe non modo nihil accidisse: mali: sed potius boni plurimū contigisse credendum est: quandoquidē ex terrenis: ut ita dixerim. huius gurgustii peregrina atq; mortalis: Imortalis ciuis effecta sit coelestis illius sempiternæq; ciuitatis: ubi nulla uarietas est: nulla mutabilitas: sed oīa plena tranquillitatis: securitatis: beatitudinis. itaq; nūc illa fruitor illo bono: quo nihil ē maius: nihil melius: nihil op ratius. Nā Dei quā græci ἰσὶατὺ uocant presens coraq; sūmo cum gaudio cōtēplatur. perspicue intuetur: abso lute intelligit. Vide igitur ne dum tuū luges incōmodum: uidearis illius inuidere cōmodo: cui te tātopere ostē dis affectum. Sed hac de re satis. Non enim nescio te omnes humanos casus itelligere q̄ modice ferre oport e at. Nec eges consilio: qui id dare aliis consueueris: noui prudentiam tuam: noui constantiam: noui animi ma gnitudinē. Facito eum te prestes: quem hoīes opinant: hoc est & grauē & sapientē. Quod autem scire uis: qd ego de te sentiam: nubendum ne sit an non nubendum: & utrum puellæne acuirgini an uiduæ grandiuscu læ: respondebo paucis: ac tibi sententiam animi mei liquido ostendam: natura fit: ut & creata & genita oīa in sua specie seruari uelint. Id autē aliis alia uia minime absurda paratū est natura. Homo hominis sœmine nō ar te promethei cōseruatur. Lege cautū apud nos est: ut una uxore eodē tpe homo cōtētus: id quod etiam non modo Cecrops uetustissimus ille rex: sed quod longe magis mouere non debet in primis parentibus uidetur instituisse. Deus oīpotens q̄q; & Habrahā & iacob duas simul uxores habuisse perhibentur. itaq; minus ē mi randū si duas uxores eodē tempore habuit Socrates: & Athenienses itidē alii permulti. Multo pluris habebāt Reges maurithaniæ ac Sythiæ & idie quos ut licet existimari imitatus ipse mahometus singulis suæ perfidie sectatoribus uxores septenas ducendas permisit. id oēs qui uel duas uel plures uxores habendas statuunt: eam fortasse rationem obtendant: q; ad augendū humanum genus ea res sit conuenientior: id quod secus uenire usu cum ratio ipsa docet: tum non minus experientia. Viciatur. n. deprauaturq; natura & procreandi uis: coi tu uenero frequentius repetito. At is sœpius repetatur necesse est in multitudine uarietateq; uxorū qua ho minis cupido uæhementius excitata ui quā necessitate magis delectatur: cum naturæ bonitas ultroneis atq; necessariis gaudeat non coactis: & iisdē in tempestiuis. Vnde fieri uidemus: ut multis pluribus christianis abū dent liberis quā mahometitæ & oīs intemperantia barbarorū. Quod si uxor procreandi gratia est inducta adeo ut is qui apud Lacedemonios uitam egisset cælibem: infamiæ esset obnoxius: quid dubitemus quan diu uiri officio fungi quis potest: haud q̄q; eum decere a re uxoria abhorreret. quid cū omnibus est faciendū qui uel lege uel alia honestiore cā minus ipe diantur: tū nicolao cebæ uiro ætate adhuc firma opulento nobi li ac maribus carenti filii. nam filia quoniā in alienā domū nō tā transcribuntur: q̄ leuādi honoris gratia trā duntur: uix filiorū loco habende: sunt quippe que paternæ domus nullā oīno curā p̄ferant. Puella ne an uirgo ducenda tibi sit: an grandior ac uidua: facile est consilium. Quattuor ea sunt quæ i uxore. desiderantur probitas: uenustas: nobilitas: opes. Hæc tui bdescriben faciant ut malis pudicam uiduam quam impudicam uirginem. Quod si eadem in utraq; concurrant uirginem uidue puellā. p̄ grandiuscule p̄ferendā cenſeo ut la ceræ uetustiuē obtritæ integrā ueltem ac nouam: Quod eo magis tibi faciendū ē quo facilius intactam: & puellam moribus tuis effingas: q̄ natu grādiore ac thori cōsciam. malimq; hac in re sequi romanos q̄ lacedæ

mos. nā hi qm̄ rei bellicæ. equæstrisq; studebant uxores ducebant triginta natos annos aut et̄ grādiōres. Putabant. n. robustiores partus gigni ex huiusmodi mulieribus. At Romani q̄ nulla re Lacedæmonis fuerunt inferiores: quæ duodecim compleisset annos: nubile esse ducebant: ætatē scilicet admodū facile: quæ uiri ingenio ac moribus accommodaretur. Partus. n. robustitate in nutrimento & intima uir nature pro horoscopi qd̄ astro nomi uocant syderis in fluxu non in gignentiū annis positā esse. Quā ego secutus inīam quas duas habui dei: cept uxores alterā: ut nostri cōstantinopolitanam: alterā mediolanensem uirgines & puellas: non grandioris uidualue selegi. Et si tertiu mihi nubendum esset: eodē uterer instituto. Ne siue deterer qd̄ annū iā sextū & quinquagesimū agens: natul enim sum anno a natali christiano millesimo trecentesimo nonagesimo octauo: & id quidē octauo kal. augustas: mius q̄ puella uellet: anhelare. Nā ne robustior qdē ætas præstare id queat. Pro creatio filiorū non expleri nō obrui potu expetit: sed leui irrigatione sed p̄inde atq; libatione contenta ē. quare oium primū tibi studendum arbitror: ut puellā pudicā ducas. p̄bisq; parentibus natā. Hæc. n. nihil plus norit: nihil plus uolet: quā ipse præbueris. Quod si alia quedā uel fortunæ uel t̄pis ratio te uidualue ducēdā ascieuerit: modo sobriā & prudentē inuenias: amorē uiri mortui nolim pertimescas. Nā memor ille nostris: Acidalia paulatim abolere sicchæū incipit: & uiuo pretemptat uertere amore. Hæc sunt: quæ tibi in sūmis occupationibus meis respondere potui. Reliqua tu ut es uir ingenio & prudentia singulari: nō difficile considerabis. Te uehementer et̄ atq; et̄ rogo: ut ad me q̄ diligentissime p̄scribas rem oēm Cōstantinopolitanæ captiuitatis. Nā alii aliter narrant. Et an uniuersus populus sit actus in seruiturē: tantaq; cædes facta: quantam uulgo tradunt. Præterea quo in statu est Calatas: ac finitimi reliqui christiani populi: q̄ turcorū apparatus. Nā qd̄ mari sint italiā inuasuri: nihil est: qd̄ minus credā. Per cōtinentē illis est iter & per Dalmatia p̄panoniāue. Hæc. n. cōsideranti mihi potior ratio uisa est. Tu uelū quid sentias itelligere. Vale & me facito certiorē an sint res uestræ cum Alphonso rege cōposite Bellū ne uobis aduersus illū an pax futura sit. Ex mediolano. x. kal. Februarias. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Nicolao uaroni sal.

Vi tibi reddidit has litteras: uir est & bonus & nō indoctus: mihiq; multos iam annos per familiaris: quæ & ut diligas & cōmendatū habeas. Rogo. Vale ex mediolano. x. kal. februaryas. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Petro Thomasio philosopho ac medico sal.

Ilh in hanc diē acerbius sensi unq̄ in uita nouæ Romæ captiuitate. id qd̄ si secus mihi accideret: iudicarem me profecto ingratiudine omni ingratiore: nō solū quod & focrū mihi carissimā Manfredinā auariā nobilissimā & pudicissimā fœminā ac duas eius & focri mei iohannis Chrysoloræ p̄stantissimi equitis aurati & eruditissimi uiri filias meorū quattuor filiorū materteras in obscurā seruitutē a barbaris & teterrimis turcis actas audio: sed eo magis: quod ea urbe ut matre sum usus & altrice educatriceq; iuuetæ studiorūq; meorū. Verū qm̄ humane res oēs mutabilitati subiectæ sunt & que principiū habuerunt: finē etiā alii qm̄ habeant: natura necesse est: me ipsum accuso qd̄ uelim fragile & caducū aliquid sempiternū fieri. Hæc etiā rōne tibi quoq; luctuosissimū casum tuū & egritudinē oēm quā ex imatura atq; imiti morte filii fratris tui innocentis & optimi quidē illius iuuenis cōcepisti æquiore aīo ferendā cēseo. Nihil. n. apud uos sit iuīto deo. q̄ nouit oīa & consulit meliora. Reliqua uerō que ad me scripsisti: placuerunt. oīa faciāq; propediem ut intelligas cōsiliū apud me tuū plurimū ualuisse: Te interim uehementer rogo operādes: ut ex Bernardo iustiniāno qua tibi antea scripsi: & cōsequaris. & huic isti tabellario ad me des. Præterea hippocratē quoq; meum si ex Matthæo Perusino philosopho ac medico doctissimo affecutus es: mitte ad me. Si quid aliud certi habes de turcis & rebus orientalibus uelim q̄ diligentissime ad me p̄scribas. Vale ex mediolano. x. kal. februaryas. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus iohanni mario filio sal.

Aciant occupationes meæ ut sim ad ea respondendo breuior. q̄ proximis lris a me petteras: Leonardus theologus idēq; mathematicus duo nō tam eloquenter q̄ subtiliter opera in mathematicis elucubravit annis superioribus: alterū in geometria. quod artis metricæ noīe appellauit: ob eā scilicet ratio nem: q̄ μετρητικὸν græcū mensurā significat apud nostros alterū in arithmetica. qd̄ est de numeris supputandi ratione αριθμητικὸν. n. non scis: numerus est apud latinōs: Si quis autē titulū deprauarit: ut quæ de numeris ē: inscripserit artē metricā: quæ tota in dimensione uersatur: ipse uiderit. Res. n. ita habet: ut dicimus. Qui secus senserit græcæ litteraturæ & ipsius disciplinæ indoctus est. Quod autē de Marone scripsisti: id totū ē fabulosū. Nā neq; de Christo sensit Maro: sed de Pollionis filio: quod de Christo multo ante sybilla afflatu diuino quodā uacinata est. De Vlysse uero qd̄ dicis placere quibusdā scribi per. i. latinū & x. ante. es Vlixes. aut hi sunt iperū grecarum litterarū: aut oīno negligētes. Vlyxes. n. græcū est nomen. οὐλύξες οὐί scilicet breue mutata in. u. id quod in aliis plerisq; fieri cōfueuit & d. in. l. more nō solū nostro: sed etiā græco. Quod uero υψιλον quod est. y. tenue uersatur in i aut duo. ff. in. x. nec grāmaticæ ratio patitur: nec ulla ueterum auctoritas. Nā qd̄ scribis de. xx. geminato: id nō solū absurdū est: sed ineptū sane & fatuum cū eæ tot cōtinuatæ cōsonantes quæ quattuor sunt duæ semiuocales & due mutue simul esse nullo pacto possint. Hercules hoc est Ἡρακλῆς cognomen est uel fortissis agnomen potius Alcidae qui uir fortis & magnus imperator post res clarissime gestas iunonis inuidia gloriolus Hercules dictus est Ἡρακλῆς. n. est iuno. κλέος uero fama seu gloria. Quæ ratione factū uidemus: ut nonnulli cognominati sint hercules. De liberalitate & munificentia eam censeo fieri differētiā q̄ græci inter ελευθερίοτητα & πειραστικότητα uolunt: ut liberalitas sit inter paruos homines ea μετὰ δόξα πείρατα uero hoc est aduerbiū magnidecentia nomen apud nos inusitatū inter magnos uiros

uerfetur magisq; in rebus. Vt q; magna pro dignitate muneret: fit apud illos. $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omicron\tau\omicron\pi\epsilon\tau\epsilon\iota\sigma\varsigma$ apud nos uero magni decus: uel quod uisitatū uidemus munificus. Sed qui in paruis muneribus liberalē sese nō absurde prestat: a græcis dicitur $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\theta\epsilon\rho\iota\omicron$. Nec illud uolo te lateat consueſſe quosdā $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omicron\tau\omicron\pi\epsilon\tau\epsilon\iota\sigma\varsigma$ inter prætari magnificentiam et rantis hos quidem. cū magnificentia uel locupletissimo Ciceronis testimonio species fortitudinis. Vale ex mediolano: xiiii. Kal. martias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Petro Thomasio philosopho ac medico sal.

Vo nihil i uita post obitū illius sūmi uiri Leonardi mei iustiniani luctuosius aut mœstius audiui: mihi nup̄ ē renciatū Franciscum barbarum p̄ficæ grauitatis & eruditionis exemplum migrasse ex hac uita. Magna est nostro sæculo p̄magnæ eloquentiæ iactura iniecta. Venetijs uero oibus plane singularis qui ta lem uirum amiserunt: qualem habent alterum neminem. De doctis atq; disertis loquor. Nā uiros grauis & sapiētis scio esse Venetijs pene innumerabilis. Sed qui idem & græce esset & latine doctissime eruditus: quem alterum habeatis illustrē audio neminē. Doleo igitur & uestrum in tanto uiro & nostræ tempestatis naufragiū. Ostenderē autē uerbis pluribus mœrorē hunc meū: id quod ne in presentia faciā repentina profectio tabellarii impedimento est. Quare de hoc satis. Tu uelim noīe meo cū iis uerba facias quos ille sibi heredes istituit repetaq; meos illos codices græcos: quos barbarus habuit a me mutuo: & totiens: ut scis: per litteras atq; internuncium repetiuimus. Vale ex mediolano. xiiii. kal. martias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus ioanni mario filio sal.

De ea que petieras p̄ximis diebus: r̄ndi tibi. Quid istic tibi honoratus sit locus: gaudeo: redibūt fortassis aliquando taurinates cum musis in gratiā. Est. n. urbs ista & uetus & nobilis a Phaethonte: ut tradūt cōdita. Tu uelim a minerua ne desciscas. nā repugnante natura nihil fieri recte pōt. Itaq; male te debes & oratorē & poetā eundēq; philosophū q; iuriconsultū & tabulā mercenariū. ne illi faueā cui me odio esse & ipse dicis & ego noui. ignorare mihi uideris: dū mones solere $\tau\omicron\upsilon\varsigma\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omicron\psi\upsilon\chi\upsilon\varsigma$ iniurias non cōtemnere minus quā obliuisci. illius: sit maledicere: nostrū autē benefacere. Vale ex mediolano. viii. Kal. martias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus nicolao qnto summo pontifi. sal.

Thephanū Caciā nouariensem iuriconsultum & Taurinatē archidiaconū tuæ sanctitatis cubiculariū in his q; mihi exposuit tuo nomine & sūma cū obseruatiā & libentissime audiui. nec diligenter minus q; fideliter gessi oīa gerōq; assidue: q; tū litteris tuis: tū eius nuncio tibi grata fore cognoui. Habeo autē beatitudini tuæ gratias immortalis: qd̄ fidei meæ pietatiq; erga te ita fidis: ut debes. Quid. n. pro te facturus: nā sim cuius singularem sum iam pridē beniuolentiā & præcipuā mō benignitatē i me expertus. Tantum me tibi debere itelligo: ut ne uitā qdē ipsam i mea magis q; i tua potestate positā esse ueli. Itaq; i perare sit tuum p̄ uoluntate oīa parere autē meum cum oī integritate ueneritione iduſt ria. Vale pater beatissime. Ex mediolano. iiii. Kal. martias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Petro nucetano sal.

Ntonio Lyttæ mediolanensi presbitero litteras ad te dedi. iiii. idus nouembres. Eratq; cū his sapphicum adonicumq; carmen ad sanctitatē dñi nostri longiusculū. Sum autē miratus: qd̄ nihil i hanc diem mihi r̄nderis. nec potui nō dubitare ne litteræ tibi meæ reddite fortasse nō essent. Noui. n. facilitatē noui humanitatē: noui liberalitatem aī tui: itaq; nō sine cā id accidisse arbitror. Sed cū hac de re: tū de alijs nō nulli Xenophon filius tibi corā exponet. Tu uelim me ut facis: ames. Tibiq; psuadeas eū eē me: qui tibi oīum maxime nostri ordinis sim affectus. Conuiuia mediolanensia eidē Xenophonti filio ad te dedi. Vale ex mediolano. iiii. kal. martias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus malatestæ noue!o sal.

T Galbæ & Othonis Cæsarū uitas ex Plutar. ad latinos traduxi: tuoq; nomini dedicauī. Quid autem in causa fuerit: quod eas Xenophōti filio nūc istac iter faciētū ad te nō dederī: idē xenophō tibi coram exponet. Post dies q̄ndeci siq; oblati fuerit: cui ea res tuto cōmitti q̄at: dabo ad te. Tu uelī tibi psuadeas mihi: tuo noīe mihi eē iucūdius. Nā dignus es p̄ tuis maximis iplēdidissimisq; uirtutib; que oēs diligāt: amēt obseruent: uenerent. Ego p̄pediē fore spero: ut pax faciat post liminiū: tantus & barbarorū & exterarū nationū terror ipēdet. Vale ex mediolano. iiii. kal. mar. M. cccc. liiii.

Frāci. phi. Petro pleoni sal.

In his alijs litteris tibi significauī ioannē Caimū neq; fecisse: neq; facturum sani q̄c̄ de re tua. Seq; dicit tibi debere nihil: quoniā pro te alijs satisfecerit. At illi quos is pdicat: factū id p̄negāt. itaq; si me audis tute mediolanū cōcede. Nā si secus feceris nihil feceris: ædesq; negligentia tua quadā amiseris. Tū rē paucis tene. Reliqua ex Xenophonte filio corā accipies. Vale cū pudicissima uxore tua: Meg; tuo illustri principi cōmenda. Ex mediolano. iiii. Kal. mar. M. cccc. liiii.

Fran. phi. Petro Barbaro Cardinali ueneto. S.

Enophonti filio Romā uenienti iccirco litteras ad te dedi: ut intelligeres. me tanti facere beniuolentiā tuā quā mihi nuper cū istic essem certissimis documentis corā declarasti: ut oīa de te mihi sperare posse uidear. id autē eo facio & maiore cū fiducia & libentius: qm̄ noui nullū apud me unq; inter moriturū beneficiū tuū. Nā est. apud me antiquius nihil gratitudine atq; pietate. Reliqua tu ex Xenophonte cognosces. Vale pater amplissime. Ex mediolano. iiii. Kal. mar. M. cccc. liiii.

Fran. phi. Dominico Cardi. firmano sal.

Non possum nō accusare erratū meū: quod cū nuper fuissē Romæ: ad te minus salutātū ierim: cui me iam pridē norim esse carissimū. Nolim tamen existimes id uel negligentia mea uel quod tui oblitus fuerim: accidisse. Sed cū cupio in te adeundo minus ineptus existimari: sui in officio seruando minus erga te officiosus. Volebā. n. & pro amplitudine tua & pro decoro adire te: & in eos cōferre sermones: q̄ auditione tua & oratione mea non indigni iudicarentur. Quare dū studeo ea expedire negocia: q; mihi erant ap̄ sūmum pontificē: plusq; in his q; putarē temporis cōsumo: tādē coactus sum non te ante adire q; ahire itaq; in

ipſa ab ite mea ex urbe Roma iter equitadū accedo ad ipſas ædes dignatiōis tuæ. is q̄ triclinii preſt offitio re
 ſpondet in cubiculo te eſſe diuino itentū miniſterio: nec licere ſibi interea temporis: adire te. Quid multis
 horas expecto cū ne ipſe q̄dem oſtariū amplius q̄q̄ reſpondet mihi. Quāobré dū uideo mirū ſeruari ſilenti
 um: & ipſe ad abeūdū ſollicitarer a comitibus: ne aut ipſononit aut ineptior dici poſſem: abivi equidē ſubtri
 ſtor: q̄ uifere te nequeerim quē mirifica obſeruātia p̄ſequor. Tenes ecce rem omnē. Tuæ fuerit uel clemē
 tiæ mihi ignoſcere uel iuſticiæ oſtariū caſtigare. qui ut ē genere germanus: neq̄ hūanitatē ſapiat nec hoium
 hēat diſcrimē. Reliqua ex Xenophonte filio cognoſces. Vale p̄ hūaniſſime. Ex mediolano. iiii. kal. martias.
 M. cccc. liiii.

Franciſcus philelphus ioanni auripæ. ſal.

Vanti ego te ſp̄ fecerim ac facio. nemo ē. qui id melius ſciat. q̄ tu. id certe exploratiſſimū habeo me ti
 bi eē cariffimū. Fide at̄ in amicos & prudētia tanta uales: quanta ſcio maiore neminē. itaq̄ nihil ē q̄d
 de te ſperare nō auſim: Quibus at̄ in rebus tuā mihi & operā & diligētiam p̄ſtes: uelim Xenophon fili
 us tibi corā oſtēdet. Vale ex mediolano. iiii. kal. martias. M. cccc. liiii.

Franci. phi. Aenico Daualo equiti aurato ſal.

Vm ad undecimū. kal. ſeptē. ex caſtris regiū abiſſem repetiturus mediolanū: nihil mihi moleſtius fu
 it. q̄ q̄d te q̄m heſterno ueſperi. Neapolin reuertiffē ferebaris. eo die uidere cōplectiq̄ nequiuēri ita
 q̄ abiēs mecū tuli incredibile deſideriū tui. quē & abſentē: abſens intueor & cōplector & alloquor: Cu
 pio at̄ maiore ī modū p̄ tuas litteras intelligere: & qd̄ agas. & q̄ tibi carus ſim. Sed hoz̄ alterū p̄ſpicuū mihi ē.
 nō. n. poſſum nō amari abſte: quē tātope ipſe colā: Alteꝝ bene ſpero. nā q̄ uir magnus es & rebus ornatus oī
 bus: te bñ agere: ac rebō uti ſecūdiſſimis dubitare certe nō deō. Gratiſſimū tñ mihi facturus ſis. ſi q̄ de te mihi
 ſiſpe ſūt polita: ea tu ſris tuis uel cōfirmabis uel augebis. Vale decus meū Et me Alphōſo regi cōmēda: & ut ſo
 les cariffimū effice ex mediolano. iiii. kal. mar. M. cccc. liiii. Frāci. phi. nicolao cebræ ſal.

Ncipienti tā mihi expectare lras tuas aliud occurrit in mētē. Cupio. n. ex te intelligere. ullā a uobis
 ſit aut in Thraciā aut ad chios nauis traiecta. quæ iſtinc ſoluat ante. kal. maias Et hoc & q̄ p̄ximis litte
 ris ad te ſcripſi ne negligas. rogo. Vale ex mediolano. viii. idus martias. M. cccc. liiii.

Franciſcus philelphus Alberto zancario ſal.

Eus malefaciat factiōibus ſuſpicionibusq̄: q̄bus ſit. ut tuæ meaq̄ uolūtati mos geri nō poſſit. Petie
 rā a principe meo. q̄d te uelle itelligebā: is mihi liberaliſſime reſponderat. ut ſp̄. Oīaq̄ mea cā facturū
 ſe affirmabat. Deīn cū rei cōficiūdā ſtudeo aiaduerto hūc refrigere. q̄d ego moleſte ferēs cūctatiōis
 cām q̄ro. Tādē mihi rīdet ſe & mea & tua cā uelle oīa ueri tñ ne iſtic aliq̄ hmōi bñficii genus idignitate patiā
 tur. itaq̄ ſibi & hoium habēdā eē & tēporē rōnē. Reliqua tu p̄ tua prudētia cōiecta. Vnūq̄ tibi p̄ſuade nihil
 apud me eē antiq̄s beniuolētia nra. Vale ex medio. v. nonas martias. M. cccc. liiii.

Franciſci philelſi Epistoliarum. Liber Duodecimus.

Franciſcus philelphus Lombardo Collioni. S. P. D.

Mici quidā tui q̄bus ego familiariffime utor expoſuerūt mihi & igenii tui bonitatē: & non
 uulgarē faciūdā laudē. Quibō certe rebus ſum nō mediocriter delectatus. Perdocti. n. repiū
 tur p̄ſape multi. Sed q̄ idē & igenio polleat & eloq̄ eoz̄ ē in nūero collocādus: quoz̄ rari
 tas cū phoenice cōparet. Floruit eloquētia Demofthenes iter græcos oīs. Sed idē fuit igenio
 tardiore. ingenio Demades claruit plurimū. quo frātus ex tpe diſertiffimus uidebat. Verū
 iccirco ſcripta eius nulla extāt q̄m eloquētiæ uim ſplēdorēq̄ itimū minus ſaperēt. Sūt. n. nō.
 nulli. q̄ eloquētes exiſtimati. ne diſerti qd̄ ſūt ſed apta qdā & ſonora ac uenulſta uerboꝝ ſeriæ faciūdi q̄m uide
 ant ī raris habēt oratoribus. At cū oī retū uel in primis ī eloquētia tria requi ſolēt ingeniū: doctrina: diligētia
 q̄bus ipſis q̄ ualet. nō hūc nō poſſū eloq̄ntiæ laudē aſſecutū exiſtimare. Tui te amici igenii laudāt. Precepto
 ris fama guarini ueronenſis rhetoris minime cōtēnēdi nō idoctus. mihi p̄bari dēs. Mō diligētiā adhibeas. q̄
 ī exercitatiōe maxie apparet: nihil tibi. deſit ad optimū oratorē. neq̄ ipſi Demoftheni. neq̄ ciceroni nfo oīa
 naturæ adminicula affuerūt: Sola diligētia hoc p̄ficit q̄ quidē una uirtute: uirtutes oēs cōtineri putāt. Hac ego
 te tū aiaduerto delectari. cū te maxime dicēdo exercueris. id at̄ ita in te eē itelligā: ſi tua ſcripta & p̄ amicorū:
 tuoz̄ opinione & p̄ mea expectatiōe q̄primū legero. Vale & me neceſſario tuo Bartholomeo Collioni ui
 ro fortiſſimo care: effice. Ex mediolano. v. idus martias. M. cccc. liiii.

Franciſcus philelphus Xenophonti filio. S.

Egi lras tuas. q̄s ex Bononia dediffi ad me. q̄d te tā diligētē itineri p̄ſtiteris. nō improbo. moneo tñ cōfi
 deres. nō mō: qd̄ ipſe poſſis: ſed qd̄ et̄ equus: ne nimia feſtinatione feſtinationē tollat Venerūt nudiuſſe
 cundus Mediolanū ex urbe Ro. nobiles uiri tres Cōſtātinopolitani: & hī qd̄em diplomataz̄: q̄ mihi
 uerbis p̄ſtantiſſimi nri Gaze ſalutē dicerēt. miratus aut̄ ſum qd̄ his ad me Gazes litteras nullas dederit: Tu q̄
 tibi mādauiſſus: diligenter cura. Vale ex medio. vi. idus martias. M. cccc. liiii.

Franciſcus philelphus iochino Ambroſioq̄ theologis ſal.

Runt fortaffe: q̄ mitem: qd̄ ego uos ueniā ſūmis uir̄is laboribus ad ea hortaturus. q̄ nondum a quoquā
 uel tētata ſunt uel ſcripta: ut q̄m ſatis ſup̄q̄ oīs iudeoz̄ de Chriſto Iheſu per uicacia obdurataq̄ inſonia
 inexpugnabilibus tā multis illiſq̄ ueriffimis & argumētis & rōnibus. q̄s uiri pene innumerabiles igenio
 doctrina: ſanctimonia excellētēs in medium attulerūt: p̄ſtrata iā pridē atq̄ cōuicta iacet. incipiat̄ iam tandē
 cū docetis ī populū cōuertere oīonis gladios in ſclerātū illū & ipiū mahometū: quē figura & imanitate tru
 culentiſſimæ beſtiæ: ioannis Apocalipſis nobis denūciauit. nōne uidetis patres ſapientiſſimi tam uniuerſū p̄ p̄:

terraz orbē parere p oēm itēperātiā nefarii illius abominalibiq; latronis spurcissimis fatis libus. Nonne Africa tota seruit Mahometitis: nō idē patit Asia: nā oriētalis aethiopia q̄tola ē ad Asiā uniuersam: At Euro pa quā ab asia diuidit Tanais p̄ multa iā regna cū Scythis & turcis: tū ēt Afriā subiecta intuef. Eoq; adducta est calamitatis: ut de italia sibi nūc metuēdū lentiat. Mirent ergo ip̄rudētes ut liber. Ego. n. ita sentio: longe maio rē uos fructū splēdidiorēq; gloriā es his pugnātib; atq; infestis Mahometitis reportaturos q̄ ex iudæis nō mō nō repugnantibus: sed late tādiu fufis humisq; iacētibus. Quod secundo loco uos hortor id totū ē de græ cis. Satis hi magnas dederunt pœnas. si qd errarunt qd p̄rio solo exterminati sunt qd parētes filios uxores: bo na oia amiserunt: qd medicāt: qd seruiunt. Vex & hoies certe sunt & Christiani. At scismatici at heretici. Hæ retica cōstātinopolitana ecclesia nunq̄ fuit ætate nostra: Scismatica fortassis aliquādo: non trāscissa ea a Turcis capta ē: sed publicæ cōiuncta cū Ro. ecclesie. nā alieni cordis arcana temere iudicare peccatū ē: nec item minus plepe deus bonos q̄ malos affligere consueuit: non ob peccata q̄ ipsi p̄petrassent tantas acerbitates passi sunt martyres: passi Apostoli: passus Christus optimus maximus. Præterea sanus pastor relinquit uniuersum græ gē: in solitudine: ut requirat amissam ouē. An minus aduertitis neminem in hac urbe uti charitatis munere i hos græcos q̄ optimo natu genere mendicāt supem: ut se ac suos a Turcis redimāt. Hæc certe i humanitas ma gna ē: cuius ne uos sitis in cā ipsi p̄uideate. Quin hortemini p̄ deū imortalē populū uniuersum: ut & afflicti & Christianis beneficent: ne indignet̄ Christus ihesus eos cōtēni q̄ suo nomine opem quærunt. Valete p̄es optimi mediolani ex edibus nostris. v. idus martias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Andreae ferrariensi sal.

T si mihi es incognitus: tuæ te tñ l̄rag notæ qbus i ea es usus in scriptiōe: quā socrus meæ Manfrædine Chrysolorinæ l̄ris adiecasti: nō mediocriter notū faciūt. Gaudeo igit̄ te istic eē: q̄ & res magnas uide ris & uilurus ēt sis. Tuū aut̄ fuerit ne ad nos aliq̄ scribas diligenter uales: quo te nō minus intus q̄ in ente p̄ spiciamus. Vale & si qd ad liberationē socrus meæ eiusq; filioz; afferre uales: peto ne negligas. Hoc erit & mi hi gratissimū & tibi honorificū. Ex mediolano pridie idus martias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Bernardo iustiano sal.

Nihil est mihi bñuiuolētia tua certius: Quid. n. nō ames: quē uir maximus & clarissimus p̄r tuus Leonar dus & dilexit unice & sūmis beneficiis affecerit: itaq; nō mō nō miror: si qn̄ meis l̄ris inuitatus nihil rñ deris: sed ignosco potius occupatōnibus tuis: qbus fit: ut neq; amicis possis nec ipsi tibi oīo satisfacere. Vex si qd otii qn̄q; nactus fueris: rē mihi facies gratissimā: si & de te & de rebus tuis me reddideris certior ē in primisq; nunq̄ in naufragio byzantino iacturæ quippiā passus sis: nō. n. possum nō uereri ne qd inde tibi detrimētū acciderit ob tuas pecunias: quas habeas Constantinopoli in mercatura occupatas. Ad hec rogo te ut opuscula illa mea quæ abite meo noie eloquētissimus medicus Petrus Thoma. petit huic isti tabellario aut eidē cōmuni amico ad me des. Vale ex mediolano pridie. kal. apri. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus ioachino theologo sal.

Vni istud doctrine genus quo ad christianā ueritatē in populū ueris: mihi certe p̄bas plurimū. Sunt .n. aliq̄ hebeti adeo obtusosq; ingenio: ut nihil esse inuenire audeat: his cōtenti duraxat q̄ prisici scrip tores p̄uentissime excogitarat. At hi qdē oēs & si doctrinæ possunt ac diligentie cuiuspiā iure laudari: quod acute ab aliis iubiliterq; inuenta & copiose ipsi & memoriter in mediū p̄terant nulla mihi tñ ingenu sui p̄stantiā declarat: cū ad cumulātū oī uirtute uirū ingeniū in primis requiri soleat tu uero nouat p̄ multa ea q; salutifera ex te eruis: nam signa cœlestia quibus uidemus ab astronomis quem ἰὼ Διακοπῆς circulum uo cant: insignitum transferre in christianā fide ppulchrū ē. Quod aut̄ ad arietē attinet: unde astronomi intū: sumunt: ego arietē existimo a græco ductū: quē ἀριεὶς. nam hoc noie q̄tuor significari græci uolunt. interdū ferrū: unde. Homerus αἰμα Τὸσ ἀσσιαρνα. interdū bellum: idē οφρακενε χειρομο ξύναρη. Quando uulnus idē poeta ἐν Ταμαλίσσῳ τινεταρῆσ ἀλεγεινοσ Sæpius uero martē: ut ē apud eundē Homerum ἀρεσ ἀρεσ βροτσ λαοιγε quo ēt uno ipsi uerbo & ferrū: & bellum: & uulnus significamus. A hoc igitur no mine arietē q̄li martialē æque tractū arbitror atq; a marte martiū. Quod si naturā figurāq; arietis colidere mus nō inepta censebit̄ deriuatio. Sed hæc tu & prudētius cōsiderabis & aptius: nā si a rege malis arietē du ci q̄li alioz; regē. q̄q; ē durior deriuatio: cū eo tamē cōueniat qd̄ κρειων apud græcos res ē. κριοσ uero aries qui ita excellit in græce ut rex in populo. Quæ aduersus turcos & mahometitas sapiēter aggressus es: ut i stu dio & industria plequaris: te uahēmēter & hortor & rogo. nā quantū uidere uideo: nisi funestæ huic teter rimæq; pesti p̄pediē occures: ita breui inualecet in crudelcetq; ut nullū sit remedium exceptura Græcis aut̄ his nobilibus assiste: ut cœpisti iacentis tolle ac foue. Vel in hisce incōstantiam atq; mutabilitatē regē humana rum tecum animo uolutam. Omnis huius mundi fastus: oīs honos: oīs gloria uanitas. Solus mihi uidetur for lix: qui i uirtute & deo suum omne bonum collocarit. mi serescēdū ē humane fragilitatis: Quod miseræ i ali is ituemur: id nobis quoq; metuamus necesse ē. medicauit opulēti. humiliant̄ excelsi. seruiunt principes. Fac oro ut qm̄ hos pudeat cōditōis suæ aliq̄ boni uiri eā sibi puinciam suscipiant petētes uirum caritatis munus. Vale mediolani ex ædibus nostris kal. aprilibus. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus iacobo cusano iurisperito sal.

Stū i me iacobæ quottidie q̄ par ē importunior. Id qd̄ ne posthac facias te nō solū moneo: sed et̄ hor tor ac rogo: nā q̄q; magno aio uiri est iuriā cōtēnere: cōtumeliā tamen ferre nemo infans sit debet. Stultus ē enim q̄ & alioz; & suæ dignitatis rationem non habet. Duo sunt claustra natura lingua oīa

secta & dentes & labra quibus admonemur esse nihil effutiendum: sed asseruanter omnia prudenterque dicenda. neque in testimonia metiri nos oportet. nam sic sumus in deum impii: neque in defendendo oppugnandum aut periueros aut pericaces: id quod faciunt hi omnes qui simplicis anime sceleratissima secta fouent. Tu me satis intelligis. Si iusticia ueritateque tueris: nullam mihi facis iniuriam. Sin secus facis: tibi ipsi nocet. Vt cum res habet compeisce linguam & me laceffe re maledictis noli: ne que irrita taela obtusaque conieceris: retorqueant in te longe acutiora. Tibi lingua est ut uidere uideor: ad inueniendum apta. At philelso tuo & lingua est & arudo longe quam tibi diuturnior. itaque sanius tibi consulas: si me philosopho uti malis quam uel oratore uel satyro: ut consuesti. Vale mediolani ex edibus nostris. viii. idus. aprilibus. M. cccc. liiii.

Franciscus Philelphus Pallati strozæ sal.

Non possum non admodum lætari ueterem atque singularem amicitiam nostram omnibus esse cognitam. Quo fit: ut non bilibus grecis istis qui meas tibi litteras reddiderunt non modo uoluerint: sed ne potuerim quod negare: quod petissent. Sunt enim lachrymabilis pars constantinopolitani naufragii. qui se & suos ab impiis turcis redimere cupientes coguntur mendicare quam miserime. His hic auxilio sui & apud principem & apud uniuersam ciuitatem. id est per uirili parte istic agere si adessem. Quare tibi homines commendo ut quo ad patitur tua dignitas. his ad sis uel consilio. Nam qui publice in templis precepta dant populo christiano non parum adhortationibus suis istorum inopia predesse poterunt. Ad hæc docet istic medicinam Matthæus perusinus uir & doctissime eruditus: & mecum summa familiaritate coniunctus. Hæc is duo mea opuscula que ex Hippocrate coho medicorum principe latina reddidi cum essent græca altere $\omega\epsilon\rho\phi\upsilon\varsigma\omega\mu$ altere $\omega\epsilon\rho\mu\alpha\tau\omega\mu$. Hæc ut meo nomine ab isto repetas: & Petro Thomasio eloquentissimo medico ac me des: te etiam atque et rogo. Si quando hi fluctus bellici conquierint: pluribus tecum loquar. Vale ex Mediolano. vi. idus apri. M. cccc. liiii.

Franciscus philelphus Lodouico casellæ sal.

Ræcis istis quibus meas litteras ad te dedi: & faui hic apud omnes: & apud munificentissimum principem auxilio sui non mediocri. Nam sui suorumque redimendorum gratia nam seruiunt apud turcos mendicant uiri nobilissimi: miserima conditio est cuius qui non misereatur inhumanitatis est accusandus. Quid multis homines tibi commendo. teque uahementer rogo ut tu apud nostrum istum humanissimum principem tu apud uniuersam tuam ciuitatem omni studio omnia opera atque ope afflictis hominibus assistas. Vale ex Mediolano. y. idus apri. M. cccc. liiii.

Franciscus philelphus Bernardo iustiuiano sal.

Et tuæ literæ adeo delectarunt: ut in te presentissimo filio grauissimum clarissimumque uirum Leonardum patrem tuum cuius memoria mirifice recreor: & uidere oculis: & coram audire sim usus. Non enim omnis illius dicendi ornatus duntaxat & grauitas & suauitas in te est: sed singularum quoque litterarum figuram ita tua epistola repraesentat ut si scribentis nomen deesset: nescirem sane abste ne an a Leonardo iustiniiano splendidissimo illo nostræ ætatis lumine & de me optime merito eæ litteræ ad me issent itaque habeo tibi gratias: tum quod redieris cum studiis nostris in gratiam tuum quod te una cum paterna memoria cupienti mihi uahementerque exoptanti restitueris. Quæ de turcorum mahometique apparatu bellico significasti audiui. Sed de re tua constantinopolitana nihil intellexi. Scire enim cupiebam an in eo luctuosissimo naufragio captæ urbis iactura ipse quippiam quod nolim: passus sis. Et orationem & librum tertium de exilio tabellarius mihi reddidit: sed cum minime absolutum: desunt enim adhuc duo quaterniones quos ut diligenter inquiras: eosque ad me des te plurimum rogo. Sunt etiam & apud te conuiuia nostra mediolanensia: & libri Hippocratis duo quos e grecis latinis reddidi alter $\omega\epsilon\rho\phi\upsilon\varsigma\omega\mu$ alter $\omega\epsilon\rho\mu\alpha\tau\omega\mu$. quæ omnia ut quam diligentissime inquiras: mittas que ad me etiam atque etiam abs te peto. Habet item a me eiusmodi Hippocratis Libros mattheus perusinus uir & doctus & disertus qui pataui medicinam docet: illos uelim meo nomine a mathæo repeti cures: quos ite cum habueris: stude ut domum repetat: nam iam multos annos pegrinans. Vale una cum filiis uniuersaque familia meque ut facis ama. ex mediolano. iiii. idus maias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelphus matheo pusino pho ac medico sal.

Eto abs te maiorem in modum: ut duos illos meos Hippocratis libros. quos e græco in latinum a me traductos iam pluris annos habes apud te hospites cum uir patricius Bernardus iustinianus Leonardus filius a te petierit illi pro me restituas. Vale ex mediolano quarto idus maias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelphus. malateste nouello sal.

Ituus iste familiaris nuncius rediisset ad te celerius dedissem ei Galbæ atque Othonis uitas: ita manu mea scriptas: ut ex græca lingua conuerterem. Sed ubi diutius eum nusquam uideo ob idque existimare rediisse ad te quam nuncium constitutæ pacis librario eiusmodi meum exemplum tradidi exscribendum: quo si libelli oratione litterarum figura ad te ireret. Hos igitur coram prope die filius Xenophon tibi reddet: nondum enim exscripti erant omnino. Vale ex mediolano. iiii. idus maias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelphus nicolao cebæ sal.

Abriel uir religiosus idemque disertus qui modo istinc mediolanum petiit: fecit me certiore te nescio quo modo ex cruce laborare: mirari propterea quod nihil tibi ad ea responderi: quæ de re uxoria ad me scripseras. Vtrumque sane dolui: & quod tibi crux molestia attulerit & quod binæ meæ litteræ tibi reddite minus fuerunt: nam hauri ego alteras publico mercatorum tabellario: alteras Leonardo scribæ uestri principis ad te dederam: ne igitur eadem sæpius repetam illarum litterarum exempla cum iis una ad te misi. Tu uale & crux que diligentissime cura: ad hæc si habes de turcis ad me perscribe. Ex medio. iiii. nonas maias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelphus ioanni marchioni motiferati. S. P. D.

LIBER

I nihil iam dū ad te scripsi: puto iccirco te non mirari: q̄ noris id mihi facere non licuisse ob tempesta-
tes pcellasq̄ belloꝝ. nā ego te & amo & obseruo: nō solū q̄ de me sis meritis optime sed q̄ dignus es
quem boni uiri ac docti omnes & colant & uenerentur. itaq̄ si quid in me est quod tibi sit gratum id
sūre peculii tuū cēse. Ego at̄ abs te aliud nihil peto. nisi ut me ames: ut soles. Præterea maiore in modū rogo te
ut meos illos de exilio libros Xenophonti filio ad me des. Vale ex mediolano. idibus maiis. M. cccc. liii.

Franciscus philelfus Guilielmo Vrsino franciæ cācellario S.P.D.

Edi ad te āno supiore ioanni cossæ splēdissimo eq̄ti aurato simul cū binis litteris meis codicē unum
meum. quo & ars rhetorica Aristotellis ad Alexandrū regē & duæ oratoris Lysiaē oratiōes. altera fu-
nebris: altera in Eratothenem adulterū cōtinebant: Hæc. n. ego iam pridē e græco cōuerterā ī latinū
Quæ tibi reddita ne fuerint an minus reddita nihil hāc diē accepi. itaq̄ tuū fuerit & hac de re & de cæteris q̄
scire cupiebā me facere certiorē: libros de exilio quos hēre desiderabas apud me hēo misissimēq̄ ad te: si na-
ctus eē m cui eos tutto cōmittere potuissē. Si quis a uobis mediolanū uenerit iube ut me adeat uerbis tuis:
Et qd̄ de libris iuferis exequar. Hi qui tibi hæc lras reddiderūt cōfractæ sunt cōtritæq̄ reliq̄ cōstantinopoli-
tani naufragii uiri certe nobiles & præclari. Seruiunt cū uniuersis familiis apud turcos Cogunt̄ medicare &
fui ipsos: dederūt. n. sp̄sorem de reditu & suoz̄ redimētoz̄ grā. Miserabilis ē luctuosissimaq̄ cōditio. itaque
hoies tibi plurimū cōmēdo Teq̄ rogo: ut eis quibuscūq̄ in rebus opus fuerit tū apud pietissimū regē Karolū
tū apud alios principes & fauori & auxilio sis. Hoc erit & tibi honorificū & mihi uāhementer gratum. Va-
le meq̄nt facis ama. ex mediola. xv. kal. iunias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus ioanni filio sal.

V sæpe ad me scribis. & nunq̄ rescribis tñ: Velim qd̄ antea sæpenuero ut faceres iussi meū pugilarē
& q̄ scis rhetoric definitionūq̄ p̄cepta redire tandē ad me cures. id cū feceris. gerā morem desiderio
tuo itaq̄ facito id q̄ primū ne te uel puicacē uel negligētē existimē. Puto cū e tibi redditæ litteræ fuerit
Xenophōta filium istinc iter ad nos cepisse. Hi qui tibi meas litteras reddiderunt thraces sunt ut nosti uiri qui
dem & nobiles & amici. Quicquid uel beneficii uel officii in hos contuleris iucūdisimum mihi ē gratissimū
q̄ futuz̄. Digni sunt quos non solum miseremur sed et̄ diligamus amemusq̄. De pace & bello quod scire uis
nos certe pacem bello potiozem ducimus p̄sertim eam cuius grā bella suscipi cōsueuerūt. Quæ aut scribimus
aut scripserimus ex Xenophonte fratre cognoscere potuisti. Vale & te nobis assidue dignum gere. Ex medi-
olano. viii. kal. iunias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Lombardo Collioni sal.

Væ mihi Solomon iudæus noīe tuo exposuit audiuit. Miratus aut̄ sum. qd̄ nullas ad me litteras dede-
ris. Fac igit̄ abs te ipso audiam: quæ p̄ internunciū loqueris: Tu me satis superq̄ intelligis: Vale ex Me-
diolano. xviii. kal. iunias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Guilielmo ursino franciæ cancellario .S.P.D.

Cio ea te eē animi bonitate liberalitateq̄ ut quo pluris tibi cōmēdo: eo strenuioꝝ opa atq̄ ope om-
nis excipias. itaq̄ non dubitau iuiros nobilissimos atq̄ equites auratos Manuelē Agalū & manuelem
Hiagupē: q̄ et̄ ipsi cōstantinopolitani naufragii miserabilis ærumnas apud impios turcos patiunt̄ cō-
mēdatos facere humanitati tuæ teq̄ sūmopere rogare orareq̄ ut q̄tū fides tua dignitasque patiat̄ ita os iuues
apud munificētissimū regē Karolum ut intelligāt & te sibi plurimum p̄fuisse & meas apud te litteras magnū
pōdus habuisse. Libri de exilio parati sunt quos mittā ad te cū q̄ idoneus mihi oblatus fuerit. quē certo uen-
tuz̄ ad te cognoro. Vale ex medio. iiii. kal. iunias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus ioanni mario filio sal.

Terq̄ manuel & Agalus & Hiagupes cū mihi ē carissimus tū plane dignus & opa & ope nostra: itaq̄
operā dabis: ut hi intelligāt aīum & beniuolētiā nostrā. Reliqua tu ex eis dē cognosces Si nondum istic
abierit Xenophonti dicitō meis uerbis ut diligētissime odoref̄ si q̄ apud istos librarios taurinatis sunt
græci codices. qui ueneant. ex mediolano quarto. kal. iunias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Bernardo iustiniano.

Vod̄ pximis lris tibi scripserā redditus mihi ē una cū illa of̄one tertius liber de exilio sed is nequaq̄ ab-
solutus desūt. n. duo saltē q̄terniones itaq̄ te rogo: ut eos diligenter q̄ras atq̄ ad me des huic isti tabella-
rio simulq̄ & mediolanensia cōiuiua & duos Hippocratis libros ut scripsi ad te ante. Præterea si qd̄ no-
uū de turcis hēs fac me certiorē. Vale mediolano. iiii. kal. iunias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Cicco calabro sal.

Vi sit meus erga te aīus nemo q̄ tu melius nouit. nam ego te tāti factio q̄nti post principē nostrum ali-
um neminē. nec eē quēq̄ arbitror q̄ mihi gratitudine ai q̄at anteponi Reliquū est qn̄ es unus: q̄ & me
amas egregie & a me oīum maxime obseruaris id efficias quo ceteri oēs intelligat beniuolētiā nostrā
& mutuā eē & sūmā. Vale ex mediolano pridie kal. iunias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Cicco calabro sal.

On me latet. q̄ abs te nō solū diligo: sed et̄ amor. nec cupio plus te uelle mea cā q̄ possis. id te rogo dū
taxat ut qd̄ hēs scriptū id p̄cipi hodie mō liceat legas. nā diutius tps̄ terrere iā nulli usui eē mihi n̄ pōt
itaq̄ institui oīo p̄spicere rebus meis. Tibi uero amico beneficio & optimo me tñ debere p̄fiteor qn̄
tam alteri nemini Vale ex mediolani ex edibus. nostris. vi. idus iunias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Bartolomæo bufanio sal.

Acit graue optatū testimoniū amicissimi Andrae alamani. quo ipse & studiosꝝ socio & cōtubernali & sodali ut teris: ut te mei amātissimū eē putē. Nec eē certe fecus ullo pacto queat. Nā si natura datū ē: ut nemo frustra amet egregie fitqꝫ ut mox similitudo beniuolētiam cōcitet atqꝫ statuat & iamas tu quidem me cui ob ingenuos mores tnos & bonaz artiū studiū es carissimus & omni caritatis uinculo psequeris ob nō dissimile uitaz. iustitū. Atqꝫ ut intelligas: q̄ mihi de nostra mutua necessitudine sit opinio accipe q̄ familiariter tua opa uti ueli Sum iam natus ānu sextū ppe & quinquagesimū Cuius ætatis cōsideratiōe admo-
 neor: ut quātū ipse p̄stare possim posteritati cōsulā: Alii monumētis pclarisqꝫ operibus manufactis rē eam adoriunt. Pauci in quoz me numero eē lætor monumētis l̄raz & exp̄siore quadā atqꝫ diuturniore significatione ingenti idē p̄gunt efficere. Scimus aliū eē corporis aliū ai labore. Quāto aiūs p̄stat corpori tanto ai indu-
 stria potior ē labore corporali. itaqꝫ opam dandā existimo. ne ingenii studiū munere manus ipediat Meum sit excogitare aliqd qd̄ apud uiros bonos nō iprobet. librarii uero uel inuēta acutius uel dictata subtilius arū-
 dinis officio ceteris p̄stare facere. Et ut dilucidius tecū loquar atqꝫ familiarius: mihi domi opus ē aliquo adole-
 scēte librario nō oīo rudi iperitoqꝫ l̄raz. hūc ego tractabo nō humaniter solū: sed et liberaliter Delector aut
 his l̄raz notis: quaz ad atticaz q̄ p̄xime accedat: Nā qbus opifices tabernariqꝫ utunt ac reliquū uulgus indo-
 ctum. eaz nullū sunt apud me p̄odus habituraz. Vale cū meo simul disertissimo amicissimoqꝫ Andrea Poggiū saluere plurimū opto. ex Mediolano. xv. Kal. iunias. M. cccc. liiij.

Franci. phi. Bartolomeo theologo inq̄sitori hæreticaz prauitatis sal.

Ogit me ioānes cognomēto quietus uel irregetus potius. qui p te mediolani inquisitionis magistratū gerit. ut de se apd̄ amplitudinē tuā liberius sim uerba facturus q̄ uellē. Quid sit i cā: & quid abs te uel æqtatis uel bñfici loco petā paucis accipe. iosephus qdā hō natus ānos quinqꝫ & nonaginta aut et am-
 plius nō uerfutus nō calidus: sed hebeti quodā tardozqꝫ ingenio eodēqꝫ & simplici & apto ē ab ipso iohanne nu-
 dius undecimus in iudiciū accersitus: ille uir cōtinuo ad me it. Rem exponit dicitqꝫ percūctanti mihi oīa dilige-
 ter se sibi per oēm uitā nullus eē facinoris cōsciū. Hortor hōiem ne qd̄ metuat. Quin eat in ius q̄ primū audi-
 turus cuius rei cā accersat. Respōdet se non culpā metueri cui non sit obnoxius. sed illius iohannis famā qui &
 auarissimus eē palā diuulget: & ābitiosus oīum maxime. Tunc ego re intellecta hōiem mecū adduco eo cōsi-
 lio. ut nō iohannē ea fama laborantē sed te adire. cuius ē doctrina maxima uirtusqꝫ clarissima. Vix primū eccle-
 sie uestraz claustrū ingredior ecce nescio quo infœlici auspicio offerē mihi iohannes ille quē minime omnium
 uoluerā. Cœpimus familiaris primū cōferre sermones. Totus mihi mius totus modestus totus humanus ui-
 sus ē. Quid. n. corruptū deprauatqꝫ ingeniū nō simulet nō dissimulet: itaqꝫ deinde paulatī quā ob rē iosephū
 in iudiciū uocasset: q̄rere sū aggressus: k̄ndet hō ueterator nihil eē mali in cā: Sed qm̄ delatū in iudiciū fuerit
 consueſse iosephū i medēdo e. n. rusticozqꝫ atqꝫ iopū medicus uti carmibꝫ qbusdā iccirco uisū eē admonēdū
 ne post hac ea uia uterē q̄ p̄hibita sit decretis ecclesiasticis dixitqꝫ ioseph corā accersito & de re ipsa dili-
 genter interrogato distabat. n. illic a colloquentibus nobis paululum ut ad cōtiduū rediret ad se itaqꝫ decep-
 tus ego & simulato dolosi hominis uultu & quia res leuior uisa ē desuti te adire quē maxime cōuenerat idqꝫ
 p̄pterea factū ē. qm̄ idē ioānes diceret. hōis erratū ueniale esse nō mortale ut uocat ecclesia. Quid multis nu-
 dioliterius iosephus rediit ad iohannē qui qm̄ ipse aderā cui uerba dare se posse diffideret dixit læta admodū
 hilariqꝫ facie in diem crastinū ito ad me & omni labore liberabere Modo quid ē secutū sit accipe: Heri tertiu
 iosephus ad eundē iohannē proficiscitur solus. quē is cōtinuo in carcerē cōiecit. Quod ubi mihi renuntiatū est
 eodem statim p̄ficiscor causam carceris quero. Præter nugas & simul cū nugis lætiferū quoddā uirtus aliud
 ex mēdacissimo iohannis ore nihil accipio Dicit. n. uelle se audire alia ex hōie quē in posterū diē mihi oīno re-
 situeret. Mane p̄ficiscor ad nebulonē iohannē hunc egregie quidē appotū: q̄tum ex eius olēti ore potui cōie-
 stare. inuenio iosephū cōiectū hestremo uesperī in ferreas pedicas ob eā scilicet cām q̄ interrogatus an ali-
 qn̄ dixerit homini sagitta nūlnerato se tribus uerbis sagittā sine ullo alio instrumēto ferreo e uulnere erutu-
 rū. O scelus infandū atqꝫ inauditū nō hōiem occidit iosephus. qui uel fiducia qdā sua fidei Christianæ errauit.
 Nā dū cupiā medetur. iprudēs quibus alii carminibus uisus ē. q̄ sacraz scripturaz p̄is orationibus uel et fortal-
 sis ut sibi leui mēdacio fidem pareret aut q̄stus grā quē plurimum anhelare d̄f iohannes irrequietus. aut et stul-
 titia: cui plurimum eē obnoxiiū iohannē irrequietū hominē idocnū leuē. rusticū sursilē. mēdace uno oēs eodēqꝫ
 sermone mēteqꝫ fatent. Cām oēm intelligis pater itegerrime quā si tecū uolueris accuratius aiō uolutare:
 nō tā miraberis dictiōis meaz indignationisqꝫ uæhemētā. q̄ incōstātiā pditissimi hōis iohannis irrequieti mali-
 gnitatēqꝫ accusabis. Ego autē e duobus alterz te peto: ut aut iosephus tuarū l̄raz edicto q̄primū liberet: ad
 monitus tñ. ne qd̄ qd̄ a tua āplitudinē iprobet: posthac exerceat. aut si qd̄ fuerit igredū nō huic mōstruosissi-
 mo pdigio iohanni sed alicui uiro & religioſo: & docto: & sapiētī: eidēqꝫ & iusto & inocēti ea oīs cognitio de-
 legeſ: uale P̄ carissime tibiqꝫ parluade tuū bñficiū apd̄ me nūq̄ intermoriturz. ex mediolano. nonas iulias.
 M. cccc. liiij.

Fraci. phil. nicolao arcimboldo iurecōsulto sal.

lebus superioribus Orpheus tuo mihi noīe sal. dixit subdiditqꝫ sibi cosmum medicē perhūaniter r̄ndis
 se. seque paratū eē ad oīa q̄ mihi grata fore intelligeret: itaqꝫ abs te peto ut de re mihi apertius loq̄ris.
 nā nō ego petebā oīa qbus et res oīs pecuniaria pōt contineri sed unnm dumtaxat: & id quidem tale
 ut negari iure non possit: Vt qn̄ nulla mea culpa sim p̄scriptis florētiaz ascriptus ea p̄scriptio Cosmi opa tol-
 latur. Quare mihi facies rem gratissimam. si apertius m̄ hi declaratis illius uiri ac de iniam Petrū Cosmi fili-

um audio istuc eē publice legatum ad Venetos. si qd defuerit. facile ex isto cōsequeris Interiorē oēm p̄tis sententiā. Nā uir qdā amicus mihi nup renūciauit dicere Cosmū id negocii p̄pterea uideri sibi difficile futurum quā uniuersa pene nobilitas p̄scripta eēt. Quare qā uia meae descriptiōi cōsultū eēt. fore ut ea cæteris eēt pateat. At puerbiū ē græcog anfas figulū ollis p̄ uoluptate apponere. si hāc rem Cosmus p̄ recōciliata grā sulce perit. facile fit cōsecutus qd̄ petimus. nō. n. eadē mea ē q̄ ciuū p̄scriptorū cā. Nā meū nullū ē erratū in rēp. floretinā: sed merita fortasse nōnulla. q̄ppe q̄ uniuersam iuuetutē & doctrina instituebā & moribus atq̄ uniuerso eēt p̄deram populo. Nō mihi ciuilis factio: a qua sp̄ abhorui: obfuit: sed malignitas q̄ insidie inuidog id qd̄ siq̄ in senatu & apd̄ populū apte ueroḡ expoluerit. oīa mihi ex snia sint cessura. Hāc at̄ rē cū & Cosmus: & boni oēs curare dēnt. tū Petrus iste in primis: q̄ cūcūq̄ hēt litteraturā atq̄ eloquētiā: hēt aut̄ elegantē. eā oēm didicit a Philelpho. At discipuli p̄ceptoribus quid nō dēnt: quibus parētum loco ducēdi sunt. Vale mediolano xi. kal. Aug. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Bartolomæo bucino sal.

Um iā lras tuas qd̄ te scribēdo nō loquēdo τῆς πύς τὰ τὸριον ἐκὲ ἰουεκζ ἰρῖς εἰς εὐμύτι εἰροῖ existimasse minus expectarē. eā mihi tādē redditæ sunt & disertæ qdē & piucūdæ pridie: kal. Au. Nō n. nō potui tuo īgenio delectari lrasūq̄ pitia. Quod at̄ me laudas plurimū affers nō dubiū argumētum p̄cipui amoris erga me tui: itaq̄ hēo tibi grās: q̄ atq̄ me amas atq̄ amarisa me. Reliquū ē: ut q̄ s̄p̄issimæ ad me scribas quo te magis magisq̄ idies hmōi mutuo lrasq̄ sermone & uti & frui queam De liberario uero. qd̄ antea abs te petii. ut matures te eēt atq̄ etiā rogo. Vale ξαῖ ορ τῆμια τερουαδ τωαοαῖ Ex mediolano pridie. kal. aug. M. cccc. liiii.

Franciscus Philelfus andræ alamano sal.

Artolomæo collēsi iurisperito humanissimoq̄ uiro nō possum ingētis grās nō hēre q̄ ut aliq̄ tādē ad me scriberes effecit Nā litteris a me s̄p̄ius supiore tpe iuitatū ita uiles: ut mihi quoq̄ qui natura sim fortasse λαλώτεροσ silendi libidinē inieceris. ita uix scio utri magis tibi ne an ipsi Bartolomeo obstrictus sum. cuius cā factū uideo: ut qui nescio quo instituto obmutueras. os tandē breui hac epistola aperueris. Veḡ ignosco tibi. si laconice scribis cū iā amplissimū gesseris magistratū in florētissima tua grauiissimaq̄ rep: ηγάρβρα Χυλογι άωμ τ̄αυ Χορ τομ εἰναι λοκει Bartolōeus. at̄ & si p̄ se se mihi sua uirtute atq̄ doctrina futurus erat carissimus. hūc tñ cariorē facit tua suauissima epistola. sed quā te oī ex pte & castigatū i dicēdo scribēdoq̄ & p̄politū cupio nolim posthac cū uel de patria uel de familia mentionē feceris. aut Bartolomeū de colle scribas aut andrē de alamanis Quando. n. legisti usq̄ uel anibalem de carthagine: uel publiū de cornelius. idōctoḡ hoīum aut arrogātium iste mos ē q̄ uel uim istiusmōi p̄positionis de ut latinitatis grāmati cæq̄ ignari minus tenēt uel sibi liceat uolūt qd̄ ab oī uetustatis usu ē alienū. at tu & doctus es & modestus i primis. Vale ex Mediolano pridie nonas augulti. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Donato actiolo sal.

Ateor eqdē & gaudio plurimū tibi oblata fuisse occasione ad me scribēdi. Nā lras ego tuas iccirco iā pridē desiderabā. q̄ te doctū eē disertūq̄ audierā nec me sane mea de te sefellit opinio. nam talem te mihi tua hęc una rēp̄sentauit epistola q̄lē eē existimabā hoc ē & benignū totū & focūdū quodā liberarioḡ ingenio. itaq̄ nō possum nō hēre grās tuo huic & iā itē meo Bertolomeo collēsi p̄stanti iurisperito uiroq̄ perdocto & perhumano. quē in causa fuisse intelligo. ut mecum tandem aliquid loquereris. Cōmendatio aut̄ tua quantum fit apud me p̄odus habitura. re ipsa cognosces indies. nā nihil ē qd̄ mali q̄ & tibi & omnibus actiolis p̄ angelum meum splēdidissimū equitē auratū omni opera diligētiāq̄ mea gratificari: Vale ex Mediolano. pridie nonas aug. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus nichodemo trachedino sal.

Cusare te p̄fecto uel obliuiois uel negligētiæ. nisi tuas mihi amor iā pridē p̄spectus eēt. Quo fit ut isti usmōi oēm de re mea cōstatiōe dem occupationibus tuis. q̄bus quā iā magna ex parte solutus es. te rogo. ut qd̄ mihi corā libēterq̄ recepisti nō inuitus efficias. Vale ex mediolano idibus aug. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Christophoro marliano. sal.

Ideor licere mihi tanq̄ p̄ meo quodā peculiari iure uti & opa & officio tuo in oī re mea. Quid. n. discipuli nō debeāt p̄ceptoribus: p̄fertī iis. q̄bus se norit eē carissimos. Quod te non latet. illustre princeps Alexander sphortia uir plane oī uirtute maximus mihi dono dedit ano superiore p̄anum rosei coloris: quo p̄ dignitate sua musarum indueret. is in hāc mihi diē seruatus ē integer. nā ante nō fuit usui: nunc forma tur in uestimētū. qd̄ si minus pellitū fuerit: uideat̄ ineptius. Pelliri aut̄ ab alio q̄ ab alexād̄ro. cuius ē domū. had̄ quaq̄ decere arbitrator. itaq̄ isti dicito uerbis meis ut suæ munificētiæ & nō īgratæ musarū uoluntati p̄ tempo re anni cōsulat. Vale & responde. ex mediolano. xvi. kal. septēbres. . M. cccc. liiii.

Ec tu mihi tuos cogitatus p̄ximis lris declarasti: nec ego ex me illos potui cōiectare. sed quā a familiari quodā nūc rescium nix illū. quo de antea ad me scripseras debere tibi pecuniā te iteḡ aliter admonēdū putauī eū eē soluēdo nō difficile q̄tū tibi debuerit. Habet. n. bona q̄ stabilia uocant̄ p̄multa: Viuitq̄ & uictitat̄ lautissime. itaq̄ tibi nō esse lōgius differēdū cēseo: Veni mediolanū. nā oīa tibi secūda futura sūt cū ob alias plærasq̄ rōnes tū qā humanissimus hic princeps nr̄e & uidebit te libētissime. & tuū ius. omne suum ius esse existimabit: præterea qd̄ tibi ante significauī si minus abundas eqs. hic mihi sex sunt. quos tibi quoq̄ oulo eē cōmunis. Vale ex mediolano decimo. kal. septēbres. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Bartolamæo bucino sal.

Vod te mihi totū ostendis: & amice facis & recte: Nā cū ī uiro bono: tū uel ī primis in amicitia nec si-
mulatū q̄c̄ nec dissimulatū esse oportet. Itaq; uidemus ab aristotle dari Socrati uicio. qui cū esset suā
tēpestatis oīum apud Athenienses doctissimus: & inter alienos diceret & apud suos se unum id scire
q̄ nihil sciret: aliud uero nihil. Decet p̄fecto quēq; ut mea fert opinio: se talē oībus illustrare: qualis sit. Vt fu-
cata: & cōficta mulier grata esse nō pōt: ita ēt illa que coloris bonitate uenustatēq; oculat in uicio esse consue-
uit. Quod si omni in re cōsiderandū est eo magis in amicitia: que esse certe nullo pacto queat nisi oī ex parte
pateat perspiciuaq; sit. Egisti igitur pro officio: q̄ te proximis litteris nō solū in cute: ut aiunt sed intus quoq;
mihi te cognitū reddideris: ut ea quæ oculis cernuntur. Delectat me sane ingenū tuū: delectat oratio: placet
erudicio periucunda est humanitas: quod me uero ita laudas: ita obseruas: id exuberantē quandā dilectionis
erga me tue amorisq; abundantia pre se fert. Et q̄ nō ista mihi est de me opinio: quā tibi esse aiaduerto: nō tñ
molestē tuli ita abs te sentirī: quo sis ī me amando alacrior. Ego aut̄ illud tibi unū polliceor: oīa me tua cā pre-
staturum que tibi uel cōmodo uel iucunditati forte cognoro. Nō. n. potes mihi nō esse carissimus: qui & doc-
tus sis: & disertus & bonus meiq; amantissimus. Vale ex mediolano. kal. septembris. M. cccc. liiii.

Franciscus philelphus Donato actiolo sal.

Vod seruus ad te scripserim: non mediocria: quedā negocia mea eaq; minime negligenda fuerunt in
causa. Itaq; huic meæ cunctatiōi r̄ndendi tuis litteris: ut ignoscas uelim: haud. n. debet te latere me unū
esse: qui neq; amore: neq; diligentia: neq; ullo sane offō cedere amicis cōsueuerim. Nā quid me tecum
facere oportet uel Actiolo uel Donato hoc est & amicissimo & disertissimo adolofcente. Tanta enim Actio
los: oīs uel p̄pter unum. Angelum splendidissimū equitē auratū: & uirum humanissimū atq; optime de me
meritū: que & beniuolentia prosequor & piētate: ut sine ulla etiā īgenū prestantia sine ulla doctrina tua non
possis tu mihi non esse carissimus. Cū uero eo te discipline fœlicitateq; dicendi uideo p̄cessisse: ut nō modo
æqualiū tuorū nemini cedas sed cum maioribus natu nō iniuria cōparari queas: si te minus cī offō amoreq;
cōplectar: ingratus sim. Me tuæ littere adeo delectarunt: ut nihil mihi neq; iucundius potuerit cōtingere: nec op-
tatius. Erant. n. cū ornatissimæ: tū plane testes beniuolentissimi ai erga me tui. Ego at̄ qd̄ aliud tibi referā: ha-
beo nihil preter id unū uel tibi polliceor affirmēq; bona fide te unū esse foreq; indies magis ēt atq; ēt: cui sim
neminē in oī uel amici uel æqui & boni uiri officio prelaturus. Vale ex mediolano kal. octob. M. cccc. liiii.

Franciscus Philelphus iohanni arretino salu.

Vam me uehementer amas: amas. n. egregie: itā & si itelligebā uel ex amore sūmo erga te meo: tamē
id Xenophon filius non secus mihi cognitū feci: q̄ ea que oculis cernimus. Lator aut̄ maiorē ī modū:
q̄ uterq; nostrū sentiat se non fali optatis suis. Et tibi habeo īgentis gr̄as: q̄ me pro singulari tua huma-
nitate atq; ai magnitudine nō solū obserues: sed oī uel officii uel pietatis opera prosequaris. Quare si quid in
me est: qd̄ tibi aut usui sit futurum aut uoluptatis: id æq; in tua potestate positū esse uolo: atq; ea oīa q̄ iure pe-
culii duci solent uēri Δέ των ἀλλόων πρὸς ἡμᾶς ἀδυνάτοις τῶν διαλεξιτέων σοικατὰ κριβείαινο
ομοσεν ἠφῶν ῥυδέων ὀνειδισκατὰ το σοιεί ωτος ἠγδὸν φλιος τε καὶ πιδος εὐτὶ κείφλα τῆ
οικέφαλα. Vale ex mediola. nonis nouembribus. M. cccc. liiii. Fran. philel. Petro nucetano sal.

Indies magis atq; magis tibi obstringis plurimis tuis ac maximis beneficiis: itaq; tñ me tibi debere
fateor: q̄ ab me dissolui posse desperē. Quod at uoluntate possum: id certe ita libenter facio: ut uix
aliud q̄c̄ magis Quare eū aiaduerti te mea litteraria & īgenii monimēta delectare cōsuesse: duos
codices ad te dedi: quos a filio Xenophonte corā accipies: ab eodēq; intelliges: quibus in rebus tuo offō uti
ueli: tu qd̄ ē: qd̄ mea opa p̄stari possit: id totū ī tua ptate positū existimato. Vale me. nonis nouē. M. cccc. liiii.

Franciscus philelphus Alphonso regi sal.

Vod te magis magisq; idies mecum ipse cogito. eo maiore in te amore obseruantiaq; accendor. nā
& ingenio es diuino. & moribus supra hoīem. nihil est ī te fucatum: nihil subdolum: nihil non magni-
ficum: non excelsum. non admirandum. Et loqueris omnia sapienter: & agis non grauior minus q̄
regie. Quare tum oratio tua: omnis tum actio quæq; regalis est. Quo sit ut omnia tibi secunda sint & fau-
sta. nam deus ipse: qui & curat omnia & diiudicat: comitatur te semper: atq; pernoctat tecum: tuisq; itegerri-
mis cogitatis salutiferisq; operibus delectatus te deinceps quottidie lætioribus rebus fœlicioribusq; amplifi-
cat: eūq; ostēdit humano generi: quem boni & doctores p̄inde atq; ex præsum aliud ac solidum totius boni-
tatis atq; laudis simulachrum & contemplantur: & uenerentur. quæ quidē. ipsa aliaq; permulta dum in te
aiaduerto: non obscure mihi persuadent eum te mihi censendum esse: in quo uigiliae meæ oēs: studia oīa
labores omnes: non tuto solum: sed etiam secure ac iucundissime conquiescant. Hoc autē meū institutū: & si
putabam tibi nequaquā esse dubiū: tamen non alienum ab officio meo sum arbitratus: ut Xenophonta filiū
cum his munusculis ad te mitterē. quibus quoniā ingenii sunt nō fortunæ: nō mediocriter delectari es solitus
Reliqua uero ex Xenophonte ipso cognosces. nā quicquid dicet: a me ipso dicet: Vale ex mediolano nonis no-
uembribus. M. cccc. liiii.

Franciscus philelphus nicolao quinto summo pontifici salu.

Vid in causa fuerit: q̄ serius ad tuā beatitudinē uel scripseri uel miserim: e filio Xenophōte coram ac-
cipies simulq; cognosces. & quæ mea meus sit: & quod consilii cōperim. Tuæ autem manū etudinis
benignitatisq; fuerit id prestare quod a me fidentius fortasse q̄ par sit: uerum beniuolentissimo in te
animo pienuissimog; petitur. Vale pater beatissime Ex mediolano nonis nouembribus. M. cccc. liiii.

Franciscus Philelphus Dominico cardinali firmian o.

O maiori cum fiducia tuis beneficiis usus aduenio: quo te iam pluris annos beneficentissimo usus sum: nā uel a bononiensi usq; legatione tantā mihi beniuolentiā ostendisti: ut nihil esse arbitrer nec magnum nec paruū: q; mea causa facturus non sis: presertim cū me eū esse cognoris: apud quem nūllum sit itermoriturum officiū: nā qui referre parem gratiam nequeam eam habere q; maximā & uelim & solem. Quid autē abs te cupiā Xenophon filius tibi coram tempestiue declarabit. Vale pater clāmentissime. ex mediolano nonis nouembri. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Malateste nouello sal.

Cio te miratū: q; Galbæ Othonisq; uitæ quas e Plutarcho traduxerā ad latinos: serius ad te ierē. Cui rei causam & si antea ad te scripserā: eā tñ ex hoc filio Xenophonte melius cognosces. Habes et cū his uitis laconica Plutarchi apophthegmata: quæ nostri tū dicta uocāt tum dicteria. Ea tu exscribi facies a tuo librario. Nam ut hic exscriberentur in præsentia facultas non fuit. Non diu post ad te dabo historiam Cyri iunioris: q; Xenophon socraticus libris quinque complexus est. Quæ reliq; abs te uelim: idem Xenophō corā ostendet. Aliud nihil est: nisi ut ibi nolim obscurum esse Petrum perleone uirū doctrina & eloquētia singulari esse mihi ob fecundissimū ingenium suum præstantēq; modestiā carissimū. itaq; rogo te: ut ad illum amorem quo tua esse in eū debes sponte incitatus: tantū accessionis fiat mea causa: ut intelligat & me tibi & se mihi carissimum. Vale ex mediolano nonis nouēbris. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Matthæo iohanni sal.

Vm mitterē Xenophōta filiū ad Alphōsū regē: tu mihi unus uel i primis occurebas: cuius mihi recordatio iucundissima sit: nō. n. obliuisci possum: q; mihi singula est beniuolentiā prestitisti: cum anno superiore i regis castris tuis & opera & officio usus sum. itaq; nisi te uehementer diligam ingratus sum q; haberi gratissimus non cupio solū: sed etiam studeo: Vellem admodum libenter: aliqua mihi offerretur occasio tibi gratiæ referendæ: q; tamen ita habeo: ut maior haberi cuiq; haut queat. Quare tuum sit & me & meis rebus omnibus non secus uti q; tuis. quod si feceris magna: me afficies uoluptate: nam ego tua uti opera & studio nunq; desistam. Cætera tue Xenophonta corā accipies. Vale ex mediolano nonas nouēbris. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Dominico cardinali firmiano sal.

Vt tui citius meas litteras ad te peruenturas q; Xenophonta filium. Quare cū cuperē eū rursus: quid te agere oporteret meis litteris cōmendū. as iccirco ad te misi: quo illi & tuo rederentur & diligēter id: autem factum iri tanto studio abs te peto: ut maiore aliud hoc tempore nihil possim nam cum is p flāminos picentesq; iter faciat serius ad te perueniet. Vale pater humanissime. Ex mediolano. viii. idus nouēbris. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus xenophonti filio sal.

Vm putarē propter itineris difficultatem fore: ut te per flāminos & picentes iter facientem litteræ meæ per Tusciam aduolantes Romā aut euerterē: uisus es mihi cū monendus: ut si quos græcos codices offenderis: quibus ipsi careamus: sintq; digni quos habeamus: ne omittas: modo honesto nobis p̄cio possis cōparare. Tu nostrum eruditissimū & auicissimū Ganzē adhibe in consiliū. Præterea caue tibi a torrentibus. Vides q; ta sit uis hyemis. malo serius ad nos redeas: modo tutius. Quæ habes i cōmentariis: et atq; etiā lege: idque quottidie. Vale ex mediolano. viii. idus nouēbres. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus petro nucetano apostolico secretario sal.

Tsi xenophonti filio hinc abeunti mādaui oīa diligenter. que ab eo fieri uellem: tamen non esse ab re duxi ut iterū litteris admoneretur. itaq; rogo te cū primū istuc peruenerit: eumq; uideris: nā continuo te adhibet: litteras hinc itroclusas eidē reddendas cures. Reliqua tu corā ex eo accipies. Vale & me salūssimo domino nostro cōmendo. Ex mediolano. iii. idus nouēbris. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus iacobo luparo sal.

Acit mutua nostra sūmaq; amicitia. ut nihil mihi iucundius sit q; tibi oībus in rebus gratificari. itaq; ex libris meis: qui per id tps apud me erāt: dedi claro equiti aurato Thomæ Thebaldo tuo ac item meo codices duos: quo ex his possis Parrhisio nostro pro tuo arbitrato morem gerere. Tu uelim cures: ut q; primū excribantur: eosq; facias uel iuito reuocare ad dominum. Nā diu atq; multū peregrinati sunt: ac rursus i galliā trāsalpinā cōtinuo: cū redierit: peregre perfecturi. Tu uale cū tuis oībus: quos æque meos: atq; tuos duco. ex mediolano. viii. idus decē. M. cccc. liiii.

Franciscus philelfus Blasio Axeretensi sal.

Escio sane: utrum noster magis sit accusandus: egone qui iādiu nihil ad te litterarū dederim: an tū: qui ne nostri qdē memineris. nā ego de tuaq; salutem quesui sepenumero uel ex tuis: id qd tibi nūnciatū esse nō sum nescius. At nemo istinc uenit: ex quo potueri itelligere: an de me unq; nostraq; amicitia mentionē feceris. uerum iccirco ignosco tibi: q; acceperī te totū amori esse deditū: quē ne cæcum esse patiaris. te plurimū rogo. Sed ut cūq; res habet: posteaq; ipse glatiē fregi: ut aiunt tui officii fuerit: ut itineri te acingas: mutuis litteris. una simus: unaq; assidue colloquamur: mutuisq; inter nos officiis cōtendamus: q; bus æque uincere atq; uinci perpulcrū est. Vale ex mediolano. kal. ianuariis. M. cccc. lv.

Franciscus philelfus Nicolao Didoni medico sal.

Ccepi nonnullis tibi esse illud Alberthi magni opus: quod de angelis iscribitur. id quoniam laudari uideō a uiris doctis: & sapientibus: uidere plurimū cupio. Nec sum ueritus abs te petere: ut huic meo de syderio ipse opitularis uel uenu: uel cōmodato. nā si qua tibi i re opus esset officio meo nihil a me frustra peteres. Propediē xenophon filius neapoli ad nos rediens istac iter facturus est: cui uelim uel istiusmodi

codicem ad me des: uel litteras quibus intelligā: qd factō sit opus. Vale ex mediolano. iiii. idus februaryas. M. cccc. lv.

Franciscus philelphus Aenico Dauolo sal.

It ne adhuc Neapoli Xenophon filius an minus sit: nihil habeo certi: illud mihi plane certius omni re: certissima me tibi esse carissimū. & ne id quidē iniuria Non. n. es. nescius: q̄tus est erga te amor meus quā fides: quā obseruantia. itaq̄ mea oīa tibi maxime curā esse certo scio. Quod si forte acciderit: ut nondū Xenophon Neapoli abierit ob occupationes: uel tuas: uel regias: cura oblectro: ne diutius tēpus terat. Vereor. n. fore. ut inter minus sit tutū habiturus: si longiorē morā apud uos gerit. Nam comes iacobus p̄fissus p̄pediem in flāminia picenūq̄ p̄fecturus cū exercitu perhibetur: preterea quid ego facturus sim: nescio nisi rem oēm meā ex filio ante cognoro. Reliqua tu pro tua prudentia non difficile con id erare queas. Vale ex mediolano. vii. kal. martias. M. cccc. lv.

Franciscus philelphus Guidoni iacobo Madio sal.

I uel meam in nicolaū picininū clarissimū illum īperatorem: & maximū fidē atq̄ obseruantia: uel eius in me singularem beniuolentiā meminisse uolueris non miraberis: q̄ tantū mihi fiducia in illius isto optimo filio īperatoreq̄ foelicissimo iacobo picinino collocari: ut nihil sperē frustra me petiturum. Quid aut uelim: ex meis ad istū litteris: p̄spicue cognosces. Fuerit igitur uel officii uel humanitatis tuā: ut que a me scribuntur: pro uetere illa necessitudine & q̄primū & q̄diligentissime cures. Quod si feceris sicuti certe cumulissime facies: perpetuo me tibi beneficio deuinxeris. Vale ex medio. iiii. kal. mar. M. cccc. lv.

Franciscus philelphus Nicodemo tranchedino sal.

Ostq̄ hinc obieras: mihi reddita sunt litteræ a Xenophonte filio. Itaq̄ mihi usui est: ut is mentē meā q̄primū sentiat. Nā si secus fiat: diuturniorem morā cū Neapolitanis uidetur esse facturus. itaq̄ mihi rem pergratam: si operā dederis. ut meas hæc litteras propediē filius accipias. Vtere diligētia & fide qua soles in philelphū tuū: preterea quā florentiā abs te curatū iri uolebā: ut perficias rogo. Vale ex mediolano pridie kal. mar. M. cccc. lv.

Franciscus philelphus Nicolao æstensi Leonellis principis filio sal.

Vptiarū laudationē cui epithalamio nomen est apud græcos: petiit a me tuo noīe puer quī piā diebus proximis Ferrariæ cū iā nauim iscendentē. Eā igitur ad te dedi nō iccirco: q̄ dignā existimarem: quā uel æderetur: uel legeretur abs te sūma indole adolescente: sed ut itelligeres nihil me magis cupere q̄ oībus i rebus gratificari tuā uoluntati. Quod eo feci libentius: quoniā te amitā Beatricis laudibus ut domesticis non iniuria plurimū delectatū iri censerem. Quod aut in huiusmodi laudationis genere breuiorem me prestiterim non meo instituto: sed tpe ipsi dato. cuius angustiis factum est: ut multus esse nullo pacto quiueri. Vale ex mediolano. nonis maiis. M. cccc. lv.

Franciscus philelphus Blaxio axeretensi sal.

Ideo te tamē senectuti cōcessisse: id q̄ nō tā ætatis uitio: quā tibi annosior admodū nō est: q̄ animi ægritudine tandū puto. At cū oīs pturbatio uituperetur a sapientibus tum oīum maxime ægritudo quā mediocritatē ut stoicis placet admitti: nec aliquid habet propinquū: quod laudari queat. Itaq̄ sanius feceris si te collegeris gloriæq̄ memineris: id autē tunc fecisse iudicabo: cū me docueris: quod abs te sapius petii de Venetæ classis conflictu apud Casalem: quā maior cognominatur. Vale ex mediolano. septimo kal. iuni. M. cccc. lv.

Franciscus philelphus Lodouico Casellæ sal.

Ionysius hieromonachus abbas: qui meas tibi reddidit litteras: in captiuitate misera illa Constantino politana fuit et ipse captiuus: & nunc item q̄q̄ uidetur liber: seruit tñ miseram seruitutē in suis monachis apud ipsos Turchos. itaq̄ ut est pii patris officium: quere re cogitur ad eos redimendos: quos atq̄ diligit atq̄ filios religionis caritate in xpm iesum. Hunc igitur dionysiu tibi plurimū cōmendo. nō. n. parū accedet ad gloriā principis tui tā sancta ac tam pia munificentia. Relinq̄ tu pro tua prudentia itelligis. Petrus Thomas medicus scripsit: ad me nudius nonus nondū accepisse nostra Sphortiada. Itaq̄ rogo te: ne illam diutius apud te hospitari patiaris. Hoc erit mihi uā hementer gratū. Vale ex mediolano. viii. kal. idus iunias. M. cccc. liiii.

Franciscus philelphus Francisco Aleardo sal.

Ideo sane me amari ab iste plurimū: q̄n quidē moleste nō feras Gabellæ: Othōnisq̄ uitas: quas e' græcis latinas fecimus: diutius q̄ par sit: hospitari apud te. Sed posteaq̄ intelligis esse imprudentis: istas: uelim: tandem extrudas: cogasq̄ uel inuitas redire ad dominum: & ne solas quidē: sed cum Chrysolorina illa præclara epistola: quā propediem redituram ad te curabo. Vale ex mediolano. vi. kal. Quintiles. M. cccc. lv.

Franciscus philelphus Alberto Zancario sal.

Espondi proximis diebus ad ea: quā mihi scripseras ex publico decreto: Tibiq̄ diligenter aperui: sententiā aī mei. in quā ipsā si a uobis quoq̄ itū fuerit: habebūt oīa recte. Reliquū est: ne differas: sed quā primū ad me litteras des: quibus fiam certior de re omni: quā nostra interesse iudicabis: Vale ex mediolano pridie kal. iunias. M. cccc. lv.

Franciscus philelphus Guielmo Vrsino Franciæ cancellario sal.

Xistimo fieri aut nunciorū negligentia: aut etiā fortassis occupationibus tuis: litteræ tuæ uel mihi nō reddantur: uel nō eant ad me. nam me tibi humanissimo uiro esse carissimū nō sum nescius. Cæterū uelim scias: in eadē me esse snia: quā antea ad te scripsi. Qua de re eruditissimus philosophus ac medicus Thomas coronensis tecum uerba faciet. Ad hæc dedi ad te ioanni Cosse uiro nobilissimo opus meum fatyricum satis emendatū & si minus eleganti codice perscriptum. malui tamen aliquid. ad te dare q̄ pati ut uir utriq̄ nostrū amicissimus monumentis meis oīo uacuis ad te iret. nā aliud quicq̄ peri id temporis nihil mihi erat i manu. Vale ex mediolano. xiiii. kal. augustas. M. cccc. lv.

LIBER

Franciscus philephus Thomæ philosopho ac medico sal.

a Cœpi superiore hyme tuas litteras & illas quidem perhume anas ac plane testes amoris summi erga me tui. qui aut illas reddidit: cū esset Pataviū tui negotii cā petiturus: dixit se non multo post rediturū ad me. quare quicquid esset rursus: in id tuis reiceret: Rediit aut diu post meq; adiit: cū discubere. Itaq; illico surgens ad te scripsi: ad ea que diligentissime respondi: quorum gratia ad me scripseras. Sed ubi nūc tū quæro: eū inuenio eodē tuis momēto abiisse. quo me adierat. itaq; paucis ea repetā. idq; κατὰ τὴν ἐλάνογγ λοτ̄ Τον. Vale ex mediolano. xiiii. kal. Augustas. M. cccc. lv.

Franciscus philephus guielmo ursino franciæ cancellario sal.

n Nicholaus Trachaniotes & Alexander cananus qui tibi meas litteras reddiderunt: viri sunt: & cōstantiopolitani: & nobiles: quorum conditio eadem est. quæ reliquorū græcorū qui Turcis impurissimis Christi hostibus quæ ærūnosissime feruiunt. Hos igitur tibi plurimū cōmendo: ut cæteros cōsueui: q̄ in eadē positi sunt miseria: p̄terea nicolaus is Trachantotes deposuit crucē quamdā: ut ait: quæ continet ligni particulā sanctæ illius & imaculatæ crucis: q̄ pependit iesus Christus saluator noster: apud græcū quendā conciuē suū noīe michaelē mamonā. Hanc is michael huic subtrahit fallitq; fidē boni uiri. Tuæ igitur probitatis iusticiæq; fuerit: ne patiaris in sanctū lignū fieri ludibriū. quod ut facias: te etiā atq; etiā rogo. Vale ex mediolano. viiii. kal. Augustas. M. cccc. lv.

Franci. philephus Thomæ coroneo philosopho ac medico sal.

e Tr si plane scio ea te esse humanitate: ut nullis etiā meis litteris perbenigne sis excepturus uiros nobles. atq; græcos nicolaū trachaniotē Alexandrū Cananū. tamen officio meo nō potui eos tibi non cōmendationem tantus cumulus accedat ad id quod uel tua sponte facturus eras: ut ambo intelligāt me de se tibi quam diligentissime scripsisse. Vale ex mediolano. viiii. kal. Augustas. M. cccc. lv.

Franciscus Philephus Thomæ coroneo philosopho ac medico. sal.

b Inas litteras diebus proximis ad te dedi: quibus non obscure nosse potuisti sniam omnē aī mei. Sed cū tuus iste nunciū presbyter. ugo esset oblatas: qui ad te iret: cum uacūū meis litteris uideri abste uolui itaq; eadē græce repetā paucis quæ antea pluribus sum cōplexus. uale ex mediola. pridie. kal. Augu. M. cccc. lv.

Franciscus philephus guielmo ursino Franciæ cancellario sal.

q Vicquid tibi noīe meo presbyter ugo corā exponet: id omne ex aī mei snia exponet. nā propter eius festinationem nō potui litteris longior tecū esse. Præterea nec erat opus: cum ea de re scripsissem ad te antea. nec illud tamen omittā dedisse me ad te superioribus diebus ad quartūdecimū kal. Augustas uiro nobilissimo iohanni Cossē mearū satyrarum codicē: quē si accepisti: bene est: sin minus acceperis: tuum ē curare: ut q̄primū eat ad te. Existimo. n. fore: ut eiusmodi opere non mediocriter delecteris. uale ex mediolano pridie kal. augustas. M. cccc. lv.

Fran pgleiphus iohanni mario filio sal.

p Lacuit carmē tuū: placuit epistola. quæ scripsisti: oia me plurimū delectarunt. quibus aut honoribus te florentissimus Sabbaudix dux ornarit: illis te facito dignū præstes. quod ita maxime cōsequeris: si cū doctrinā: tū nō minus diligentia ingenii. bonitati adhibueris. uidere. n. te filium uideor: quod stoicis placet: nō ingenii minus quā corporis uim quandā a patre emanasse. Sed ea uis oīs audiendo legendō: meditando: dicendo: dilierendo: scribendo excitatur: altit: auget: itaq; nolim: industria diligentiaq; minus q̄ cæteris uel nature uel disciplinæ prestantiis fræctus esse perpolitūq; iudicaris. Reliqua oia que petisti per litteras. curabo tempestiue. nā ad ea continuo prestanda tempus mihi non fuit. Sed cū xenophon filius istuc ierit: id quod propediem est futurum: morē gerā tuo desiderio: Amicus tuus uel noster potius uir nobilis ar̄ minus nostro officio uti uoluit: Vale. cum uxore & filius ex mediolano. iiii. nonas Augustas. M. ccce. lv.

Franciscus philephus Alberto parthisio sal.

vo tibi hominī amicissimo gratificarer. dedi ad iacobū Luparum codices duos meos: ut nosti: ad. viii. idus decemb. quos a me petierat tuis uerbis. Eos iā pridem etiā atq; et repetitos a me per litteras non possum non mirari: q; ad dominū tandē remittere iacobus noster neglexerit. itaq; peto abste atq; cōtendo: id efficias: ne me in poicendo i portuniorē patiaris. uale ex mediolano nonis augu. M. cccc. lv.

Franciscus philel. sal. di. pl. Lodouico Casellæ.

b Aldassar cremenis qui medicinæ studet apud uos: renunciauit mihi hoc die sese interfuisse nuper sermoni cuiuspiā Guarini ueronensis. qui affirmaret iccirco in proximo epithalamio quod in inclytæ atq; pudicissimæ Beatricis & magnifici Tristani Sphortix nuptus habuissem Ferrariæ: nullis me donatum muneribus a prestantissimo duce Borzio: qm̄ dicere pretermissem de æstensiū principum origine. idq; oīū maxime dicendū fuisse Guarinū nostrū cōtendere. Hæc ipse audiens Lodouice partim cogor tibi quodāmodo: ut ita loquar succensere: partim Guarini memoriā ridere atq; cōmiserere. qui oblitus uideatur Philephū in scribendo nihil oīno neq; p̄terire: nec negligere solitū. quid. n. Guarinus nouit: quod philephus ignoret: nam siquid plus ualeat philephus: an id minus alii iudicent. Oīum pmū breuitati: ut icis fuit iseruiēdū: id quod in meæ orationis initio paucis questus sum. Deinde nō altius repetendū de principibus æstensibus fuerat: q̄ de Sphortis facerē. At plures sun a me laudati æstenses q̄ Sphortia: cū tñ esse a francisco sphortia tali ac tato principe ad id negotii obeundū & delectus & missas. Quid quod multo fuisset & copiosior: & ornator: si me per tuas litteras docuisses: quod de tuis imo nostris æstensibus abste antea tribus deinceps epistolis contenderā: nunquid es oblitus me tertiu scripsisse tibi eam esse principis mei sniam: ut istuc irem habendi epithalamii gratia. Teq; etiam atq; etiā rogasse: ut quoniam mihi nulla esset cognitio eorum quæ ad æstensis fa

miliae laudes maxime pertinerent: ad me oia qua diligentissime perscriberes: quae laudanda ac principi tuo gratia censeret. Nonne eade quoque abste tum per litteras: tu per Antoniū Tricinū Ducalem aulicū continuo petir: quo die in suburbanos illos ferrariae hortos diuertimus? Ad haec quod est uel mediocriter doctus: quem la tere debeat extraria ista oia que tanti Guarynus facit: ab aliis in minimis duci bonis: ab aliis uero ne in bonis quidem duci? Quo fit: ut ois uera laus uirtutis sit. At uirtutis a me æstensis sunt pro tempore egregie laudati. Nulla igitur aduersus me quisquam utatur in simulatione: nulla calumnia quare minus me munifice munificentis simus Dux Borfius tractarit: cum ab ipso equidem quantum mea fert opinio: perhumaniter tractatus fuerim: ut graeci dicunt: uel γ α λ ο π ρ ε τ ω ω σ: quippe qui me tum publice miris laudabus extulerit: tum alacriter priuatim monuerit: si quid esset quod de se mihi uisui foret: id oem in mea esse potestate positum. Aut igitur a me nihil erratum est: aut si quid est erratum: id omne tibi amicissime Lodouice dandum existimo. itaque uel mea tu apud in simulato res istos: uel tua apud me cam tuere. Vale ex mediolano. vi. idus augu. M. cccc. lv.

Franciscus philephus Lucino genuensi iurifconsulto sal.

Cepi ex litteris iohannis marii filii cum eximia tua erga se multis in rebus benignitate: tum singularem beniuolentiam erga me. quo quidem duplici liberalitatis genere facile admoneor: ut te non diligam solum: sed et maiorem in modum amen. quod eo facio libentius: quo eum te uirum esse intelligo: qui & ciuili sapientia & bonarum artium disciplina ingenti uirtute talis tantumque sis: ut a probatissimis omnibus optimisque uiris iure obseruatus collendusque iudicaris. Itaque non modo quod in me amando in filioque mihi dilectissimo amplificando officiosissimum te prestiteris atque prestes: es mihi inter amicissimos habendus: sed etiamque is sis: quem uel nullo prouocati beneficio boni ad docti omnes debeant omni beniuolentia prosequi. Habe igitur in me tuis: meque utere pro uoluntate tua. Nunquam te tua de me faller opinio. Vale ex mediolano. xiiii. Kal. septembres. M. cccc. lv.

Franciscus philephus Nicodemo Tranchedino sal.

Re illa alexandrina nihil ad me scripsisti. itaque nescio: quid mihi de mulo sperandum sit: quo de iam pridem spem omnem abiect. Et mirari tu quidem soles istiusmodi homines tam breui locupletari: qui non in dando solum: sed et in accipiendo mutuo foenerentur: quid in quo foenerentur: imo latrocinent: abeat in rem malam & multum & marifcas suas: modo tu me illi carum facias: qui oia potest: & me aliquando fore ostendit: ut reuocaret ad se: haberetque in suis: quod ut faciat et atque et rogo. Dominus iohannes Tholentinus: qui fuit Brixiae abbas sancti nicolai: ut uir est & religiosus & bonus mihique amicissimus. is cupit creari episcopus titularis: habetque hac de re litteras commendatitias ad summum pontificem a principe nostro: Rem tu mihi facies gratissimas: si huius negotium ita capefferis. ita gefferis: ut intelligat meam quoque commendationem sibi mediocriter profuisse. Vale cum Senensibus tuis istis stagnis oraque maritima. ipsum coelum petimus stultitia. Venamini. n. uentos. Tu karolo gozage herio meo nobilissimo me commenda. Velimque ex eo certior fias acceperit ne in hanc diem meam Sphortia da. Nam illa iam diu reddita est una cum meis ad se litteris Nicolao Guarino scribae suo uenetis: uale rursus ex mediolano decimo quarto kal. septembres. M. cccc. lv.

Franciscus philephus Augustino Dato sal.

Olim tibi persuadeas ulla mea uel negligentia uel tui obliuione factum esse quo minus ad tuas unas superioris litteras tibi responderim. nam ut scire longo iam usu potuisti: nec me omni etiam in re diligentior est quisquam: nec tui obliuisci queam ab quo me norim non secus amari obseruarique: quam si esses filius. Sed meam mihi occupationes huic dulci pioque officio fuerunt impedimento: quibus ipsis & si ne nunc quidem sum uacuum. malui tamen uel paucis ad te respondere. quam prestare diuturniore silentio: ut iure uideri possem obiurgatum abste. Delectarunt me uahementer tuae litterae quippe que testes locupletissimae sint non minus prestantissimi tui ingenii quam summae erga me pietatis. Placet eruditio: placet orationis nitore. in primisque tua modestia & humanitas. Perge igitur ut coepisti: quo tum beniuolentia tua te in dies magis magisque diligamus: tum praestantiae tuae doctrinae fructus ex tuis disertissimis monumentis quotidie capiamus uberiores. uale ex mediolano. iiii. idus septembres. M. cccc. lv.

Franciscus philephus Bartholomeo scalae sal.

Crispi ad te breuius: quam & ipse uelles: & mihi opus esset. Sed non multo post cum quid plus otii nactus fuero tibi simul mihique facta satis. De re uermia quod scire cupis. totum est in expectatione. Amicus enim ille qui eo loci ipse profectus est: nondum rediit mediolanum: Aiunt tamen ad triduum rediturum. Cum pri mum reuerterit oia cognosces. Tu iterum. uale & nos ama. ex mediolano. iiii. nonas octobres. M. cccc. ly.

Franciscus philephus Lodouico mantuae marchioni sal.

Tu si non ignorabam te esse ingenio atque animi magnitudine ut etiam sine ulla mea commendatione quam liberalissime me munificentissimeque excepturum arbitraret uirum illustrem michaelē Dormachaten Chrysolorā manuellis illius chrysolorae necessarium qui extincta bonarum artium studia in lucem ad latinos reuocauit: ite meque uiros nobiles demetriū: & michaelē assanes: mei tamen existiaui esse officii: ut certiorē facerē cuiusmodi uiri essent. Sunt. n. ut intelligis: honestissimo nati genere & iidem omnes Constantinopolitani: & quique pedes Turchum in manem illum & ipsum mahometum quam miserissima seruiunt seruitute. itaque peto abste ut ea in hos tris benignitate uti uelis: qua in omnes consuesti: cum intelligas idem quoque & ab hoc nostro principe: & ab aliis plerisque & principibus & regibus effectitatum: quibus te oio cedere sit indignum. uale princeps optime ex mediolano. iiii. idus octo. M. cccc. ly.

Franciscus philephus Lodouico mantuae marchioni sal.

Lures tibi pluresque in dies commendare: necesse est: quando & intelligunt omnes me tibi esse carissimum: & apud te nihil esse antiquius beneficentia. Andronicus Trycas spatunes: & georgius ducas armenes uiri sunt

& nobiles & constantinopolitani: & qui apud Turcos ærūnosissimā seruitutem agunt. itaq; rogo te ut eos habeas mea etiam cā commendatos: q̄ppe qui digni sint humanitate & munificentia tuā. hoc erit tibi gloria nō uulgari & mihi admodū gratū. uale ex medio. x. kal. nouēb. M. cccc. lv. Frā. phi. bartholo. ep̄o. scale sal.

Osteaq; p̄ximas litteras ad te dedi pigello negociatori Cosmiāo homini probo & diligenti: binæ mihi tandē redditæ abste sunt eodē ferme tempore. itaq; ne prolixitate epistolæ te diutius legendo remorer scito longonē Philippū illū nondū reuertisse mediolanū. nec aliud credo fuisse in causā q̄ abste triā principis: qui tñ nudius tertius rediit. Quo fit: ut illū quoq; i horā expectemus. Cū primū aduenerit rē oēm itelligā: eaq; ad te scribā. Bona equidē spe sum. De me uero quod scire uis: propediē tibi morē geram. uale ex medio. x. kal. nouembres. M. cccc. lv. Franciscus philelphus Thomæ Coroneo phō medicoq; sal.

Vo magis expecto suauissimas tuas litteras: eo maiore earū incēdor desiderio: quo ut me tandē aliqualeues ex parte te ēt atq; ēt rogo. Quare & si nihil mihi noui acciderat: qd̄ ad te scriberē: tū uel declarandi aptius amoris erga te mei gratia uel ut te ad respondendū icitare: nouū quodā argumenti genus inueni. Est mihi opus lyricū carminibus uariis metriq; cōpositū pro uarietate & modulorū & numerorū. Hoc deuouere dicereq; institui christianissimo regi Karolo. itaq; primū totius operis carmē cui apd̄ uestros ω λη nomē ē: cū his istis litteris ad te dedi: ut haberes quasi degustationē quandam huiusmodi mei non tam negocii q̄ ocui: est aut carmen saphicū myxtū adonyco: Cū primū uero tua epistola iuerit ad me continuo id operis lyrii quod dixi: aduolabit ad regē. Si regis igitur gloria tibi curæ est: uel regis istius cā q̄ primū responde. uale ex mediolano. vii. kal. nouēb. M. cccc. lv. Franciscus philelphus Guielmo ursino Francia cācellario sal.

I rebus meis delectari iis cōsuesti quæ uel leuiusculæ sint uel ad ignotos scriptæ q̄tū arbitrer tibi uoluptati fore si quid meū lectitaris: quod tui uel nostri potius. christianissimi regis Karoli splēdidissimo nomine apud uniuersas: ut ita dixerim: gētes nationēq; illustres ad quas latinæ musæ uox psuaserit. Opus .n. carminū centū. quæ a græcis deæ noiantur: ad decē milia uersū sum aggressus: qd̄ i libros decem distribui pro unius Apollis nouēq; deinceps musarum nominibus. in his uero qcquid ad musicā harmoniā pertinere existimaui qd̄ grauitatē scilicet egregiā aliq̄ preferret nō ineptæ suauitati admixtā: sum uarie sparsimq; persecutus q; eo libentius feci: q; res digna uisa ē que dignis uiris obscura nō esset. Quis. n. ignorat: ut alias rōnes omittā: ratā uim esse in musica harmonia ad oēs ai motus: ut ne pythagorici quidē acutissimi illi prestantissimiq; philosophi affirmare dubitarint immortalē hoīs animū cōstare cōuenienti musica: nā qui ueri & sūmi dei cognitionē nō habent: rē ab effectu quopiā sensuq; iudicātis in citharis & reliqs musicis instrumentis sonos ita. in corporibus hūanis animos huiusmodi qdā ac simili harmonia definiēbant. Sed hæc nri theologi longe doctius & uerius q̄ oēs gētiles philosophi & nouerūt & disputāt. nemo tñ repugnauit doctrinā eruditionēq; musicā esse pulcherrimā & per utilē in primis necessariā: & eandē quoq; poetarū eē admodū ppriam: Quare cū ipse nō poetā minus q̄ oratorē atq; philosophū p̄fiteri debeat: cū primū satyras absoluissim: iis tanq; defatigatus ad hoc mitius scribendi genus me contuli: ubi q̄tus & q̄lis fuerim: aliorū iudicio detur. Huius aut operis primū carmē hoc ē qd̄ mō dicebā oden iccirco dedi ad te. ut intelligas me institutū meū: qd̄ nosti: neq; obliuisci neq; negligere. Degustabis igitur qd̄ offertur primitiarū mearū ad regē p̄pediē uniuersis hūmōi studii nri fructibus ipse ēt p̄fructurus. uale ex medio. idibō nouē. M. cccc. lv. Frā. phi. Stephāo corne. regio secre. S.

Ibelli tui iapidē sunt absoluti. itaq; eos habebis: cū uoles. uerum ne diutius differas: moneo. librarius .n. leuiusculus est planeq; morosus. Cū hisce ternas lras ad te dedi: q̄rū unæ ioāni! Coxe reddende sunt idq; q̄pmū alteræ guielmo Frāciæ cācellario tertix Thomæ græco Karoli regis medico. Nihil es mihi factururus hoc tpe gratius. quā si opera dederis: ut hæc oēs litteræ & quæ celerrime & q̄ diligentissime reddant. Si quid aut epistolarū ad me dederis: cui cōmendes ēt atq; etiā cogita. Nolo. n. res meas diuulgari: hoc preferim tpe: quod nō oīno caret suspitione. Scire ex te cupio: quid futurū putes bellū ne an pacē. Hoc uero iccirco a te quæris qm̄ institui in Hispaniā breui proficisci ad apostoli iacobi tēplū uoti soluendi gratia. Vale ex mediolano idibus nouēbribus. M. cccc. lv. Franciscus philelphus Hieronymo castello Phō medicoq; sal.

Vm nuper ad aprilē istic epithalamii illius Sphortiani habendi gratia fuissim: memini occurrisse mihi iter eundū Baptistā Pialiū nobilē medicū eundēq; astronomū: quē post primos amicitix congressus nō potui non monere: ut post hac esset cautiōr in consideranda hora: hoc est ω πο 5 κοτ̄ ω natalis sphortiani. nō. n. Frā. Sphor. principē hunc nostrū hora ut uulgo putat diei uigesima natū esse ut nūc numeramus sed uespertino crepusculo. nec. n. parū interesse ad iudicandū horoscopi teneri rōnē. Vespertino at crepusculo eū enataste in lucē: q̄s oīum melius nouit: q̄ mater? At ego hāc rē oēm ex nostri principis m̄re liscitatus sū diligenter: q̄ tadē ex me itelligēs: q̄ eiuscæ rei opinio i hoīum mentibus lata lōgeq; infedisset: subridens igit fortassis: & duo sunt Frācisci sphor. & quæ itē Lucix eorū m̄res. Cæterū q̄ Lucia Franciscū sphor. mediolanē sū ducē ex iuicissimo illo Mutio sphortia peperit: illā me esse puto: nisi forsitan oblita sum mei. itaq; desinat cæteri affirmare: quod nesciūt: & credant m̄ri de filio. q̄ & parturiit: & peperit eū. Hæc mi Hieronymæ iccirco tibi cognita eē uolui: ut itelligeres: q̄tū fit fidei iudiciis istiusmodi adhibendū: quæ astronomi quidam uel astranemi potius tā cōsiderate effūtiunt. Aut igitur taceāt: ne sint oībus ridiculo: aut diligentius oīa metiātur Tu uelim: me iterea Borsio excellentissimo principi cōmendes. Vale ex mediolano. xv. kal. decēb. M. cccc. lv.

Franciscus Philelphus Guielmo ursino francia cācellario sal.

Vm Manuel iacob nri huius principis noīe ad xpianissimū regē Karolū iter faceret idoneus nuncius uisus: est cui meos libros de exilio darē ad te dono. nā pridē i sum: ex multis certior factus te affici horū desiderio. Est ēt cū his & longior quedā ad regem aduersus infideles epistola: & carmen quodam

ne lōgiūculū. Si morē gefferō: res erit mihi pgrata. Abste aut duo sunt: que petā. unū ut tuas litteras ad me des
& qdē talis. q̄lis maxime expecto. Alterū ut manuelem hūc q̄tū. scilicet ad expeditionē eius attinet: ita tractes: ut itel
ligat meas sibi cōmēdatiōes fuisse nō inutiles. Vale ex mediolano. x. kal. decēbres. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Thomæ coronæo phō. medicoq̄ sal.

Icolaus Tranchaniotes & Alexāder Cananus a uobis in italiā redeuntes: cū Mediolanum uisendi mei
grā diuertissent: me tuo noīe monuerūt dedisse te litteras ad me: q̄bus fierē oī de re certior: quā mea ī
teresse putauisses. itaq̄ uolui ne eēs nescius nullas mihi redditas eē tuas lras: Quare si me amas quod
certe facias: facito ut intelligā qd mihi agendū sit: Vale ex mediolano pridie Kal. ianuarias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus ioanni Andreæ abbati sal.

Tsi nudiusquartus lras dedi ad te alteras de re tua: tñ qa interdū nunciū sūt uel negligētes uel tardiores:
repetā paucis: q̄ antea scripserā. Negocium tuū apud principē & forti & firma & tota acie sum aggressus.
Putoq̄ nobis ex snia nra successurū. Tu aut istic cura: ut itē litteræ apostolicæ eant ad principē. &
alia quocq̄ a iacobo nro Calcaterra disertissimo iuriscūfulto: & cū iisce ēt tuæ submissæ: phūanæ ac supplices
Quas oīs mihi priō reddi uolo: ne si forte alii fuerūt reddita: aut nihil referat ad p̄ncipē: aut secus q̄ opus sit
Dabisq̄ opam ne collocati bñficiū litteræ emanēt in cōpetitorē tuū. Hæc si feceris: te oī sollicitudine molestia
& solua. Rē paucis tenes. Vigilia. Si Nicodemus Tranchedinus istuc aduenerit: eū uelī noīe meo hortoris: ne
lras meaq̄ qs cupio a sūmo pōtifice cōfirmari: obliuiscat. Tuq̄ si opus fuerit: rē adiuua. Vale ex mediolano
pridie idus februaryas. M. cccc. lvi.

Fran. phi. ioanni mario filio sal.

Ccepi lras tuas & cū his: quas Thomas medicus ad te dederat. Erantq̄ mihi nō multo atē reddita: tres
epistolæ: una a clarissimo uiro Guilmo iuuenale Francie cancellario & duæ ab eodē thoma. Rē oēm
diligētissime intellexi. Reliquū ē: ut audiamus: quid ad ea scripturus sit Thomas q̄ ad postremū peteba
mus. id cū primum didicero: iter faciā. Cura igit rē quantū potes. Vale ex mediolano idus februa. M. cccc. lvi.

Frā. Philel. Epistolaḡ Liber Decimustertius.

Franciscus phi. Sūmo ecclesiæ Romanæ pontifici Callisto tertio. S.P.D.

Tsi nōnullos existimabā fore beatissime p̄ Calliste tertie: q̄ meā erga te obseruatiā audaciæ
noīe deprauarēt malui tñ hōestatis & officii mei q̄ alioq̄ aduersus me calūniæ hēre rōnē. nā
q̄ pluris facit cōmode q̄ uirtutē: is mihi uī totus ex fortuna p̄dere: q̄ ut instabilis ē: & fallax ita
oī uirtuti maxie aduersa atq̄ inimica. Quare non qd īperiti sentiāt: sed qd sentiēdū sit mihi
fuit cōsiderādū. itaq̄ iis omissis oīnoq̄ reiectis: ita mihi agendū ē cū tua sanctitate: ut intelligāt
oēs nihil mihi fuisse potius q̄ fauere laudi tuæ: quā qd de se negligit: is aut apostolo Paulo repu

gnat: ita se hōiem eē obliuiscit. Quid. n. ē magis hōis: q̄ oī studio atq̄ diligētia seq̄ amplexariq̄ uirtutē. At lau
dē qd aliud eē dicimus: q̄ oīone cā: q̄ uirtus magnitudo aplitudocq̄ demonstrat. itaq̄ absurdū ē qd bono actioni
bus delectat: eas pati obscuro eē: q̄ iū qd inuidocq̄ ē p̄priū alios nolit sui imitatores. Vt igit dignitatis gradu ce
teris oībus mortalibus p̄stas: ita operā te dare oportet: ut amplitudine p̄stantiaq̄ uirtutis: & sapientiæ cunctis
hōibus superior iudicaris. nā ut grauior ac recte Cyrus ille supior dicere solitus phibet: neminē decet īpetra
re q̄ subditus sit deterior. Et Bias ille prienēsis q̄ unus ē iter septē nūeratus pulcherrimæ monebat īperitū uirū
demonstrare. Quod si mox similitudine beniuolētia gnāt natura: dissimilitudine uero odiū. q̄ abigat eūdē eē
& bonū: & doctū uirē: q̄ bonocq̄ doctocq̄ uirocq̄ cōsuetudine utit: ac familiaritate: Quanta sibi gloriā cōpa
rauit nicolaus q̄ntus q̄ te mō antecessit in pōtificatu: cū ad cæteras uirtutes suas uitæq̄ sanctimoniam tāta erudi
tione tāta sapientia tāta eloq̄ntia polliuit: ut oībus bñficeret: oēs ad se accerferet: quos ulla uel īgeniū. uel do
ctrine p̄stātia īsignis eē audiret. Videmus unius eius optimi sapientiūq̄ pontificis uel diligētia: uel mūdic
tia eē factū. īfinita pene græca uolūina. q̄ nris hōibz erāt ignota de rebz maximis atq̄ clarissimis a græcis phi
losophis. historicis oratoribz elegāter scripta ī latinū eē traducta sermonē. idēq̄ factū ē de libris theologis at
q̄ mathematicis adeo ut nō multū tā iuidēdū sit græcis auctoribz: multos apud latinos legere liceat. Quod si
diutius aliq̄to fuisset ī uiuis cū reliq̄ regz aut optimaz: aut admirabiliū scriptores tū poetæ ipsi: maximeq̄ no
bilissima illa duo diuini homeri carmina: q̄bō hōium uita in oēm ptē instituit at q̄ ornat. latinitatē idūsent
Quid qd post urbis Cōstātinopolitanæ captiuitatē atq̄ miserā illā īfortunatā depopulationē: nūcios tuos &
negociatores clā misit p̄ uniuersam illā & Europā & Asiā q̄ turcis paret: ad cōgrēdos emēdofq̄ græcos codi
ces: nulli neq̄ īpēsæ: neq̄ id negociū frustra susceptū ē: nā innūerabilia ppe uolumina īgēti ēt p̄cio aduecta lūt
ī italia. itaq̄ iure optimo dici pōt nō p̄uisse graciā: sed ī italiā q̄ olim magna græcia dicta ē: unius eius nicolai
pōtificis clemētia cōmigrasse: Et ne oīo se græcū dici q̄ latinū hēri mallet: & nūcios & negociatores misit quā
plurimos p̄ uniuersā Europā cū grādī pecunia: q̄ diligēter ubiq̄ odorarent. si qd latine gratuitatis & elegātiæ
usq̄ lateret. Id nullius p̄cii hntes rōnē oīno ad sese deuehēdū curarēt. Scio unū ex iis fuisse Enochū asculanū
q̄ quondā fuerat Florētiæ auditor noster una cū æneā isto siluio q̄ nūc Senæ gerit episcopū. is. n. Enochus ī
daciā usq̄ profectus est: ut referunt aliq̄ in candauia usq̄ q̄ longissime ultra reliquas omnis īnfulas de q̄bus ex
tet memoria apud p̄scos regz scriptores posita ē in mari Oceano e regione germanie ad septētrionē. itaq̄
eo tibi maior cura iniecta ē pater beatissime q̄ ei in pōtificatu: successisti: cui nihil potius fuit: q̄ cōsulere cōi
um bono: q̄ p̄cipere publicæ xpianoz oīum utilitati: & gloriæ: q̄ ea seq̄ atq̄ cōplecti q̄ Ro. pōtificatui & or
namēto & īp̄dori futura essent. nō tuos ille curabat: aut locupletare: aut magnos reddere: q̄ sciret tā sibi nul
lā esse sui potestatem. intelligeretq̄ turpissimū duci in uiro graui & sapiēti mentē cū ore nō conuenire: Nam
qd absurdus dici queat q̄ eū agere qcq̄ impiofius: & p̄ ai impotentia: q̄ se in oībus suis lris scribat seruus seruo

ram dei. Recte igitur nicolaus Quintus in omnibus suis actionibus assidue deum proferebat: suorumque omnium oblitus commodorum. referebat omnia ad dignitatem: & amplitudinem: Romani pontificatus. Et ne ullam sapientiae partem neglexisse uideretur in uita intelligeretque non solum duo esse uiuendi genera: alterum contemplatiuum: alterum actiuum: sed rursus actionum alias esse bellicas: alias urbanas: quaeque temporibus ab intelligentia regum admirabiliu: atque diuinage suparet id omne ita ad uirtutes bellicas transferrebat ut urbanas nunquam a se reiceret: & haec tamen omnia ad dei & christianae religionis dignitatem: & gloriam. Parabat magno conatu & uiribus bellum aduersus turcos quos aduenteret et quotidie magis magisque inualefcere: nec aliud animo uoluitate quam perniciem & exitum nominis christiani. itaque belli neruos hoc est pecunias & ab aliis comparabat: & suis ipse non parcebat intelligebat. non omnia oportere esse comia pro christo ihesu. Classem ornabat igitur & ualida. Copias undique accererebat: nihilque premittebat: quod ad belli gerendum. quod ad consequendam uictoriae rationem attineret. Neque tamen haec dum ageret libere & humanitatis studia a quotidiana sua consuetudine aliena faciebat: sed cum sciret esse uixque diuinum in terris solum regeret atque gubernaret omnem in sese hominis excellentiam representabat: ut non minus in omni uitae actione quam in uicinis intelligeret studio reliquis mortalibus praestaret. itaque uiros doctos & eloquentis assidue apud se habebat: neque ullum omnino negligebat. in quo praecleara ingenii uel aliquid iteret. quanta uero in omni hominum uiros munificencia uteretur nemo omnium melius nouit: quam ipse tu praec beatissime. Faciebat autem: & prudenter: & recte: cum nosset nihil esse ad excitanda ingenia alendaque disciplinas a comodatus honoratioue ac beneficencia. Quo quidem consilio atque benignitate id effectum iam uidebamus: ut non latini modo: sed caeterae et nationes in omni orationis: in omni doctrina: cultu expolirentur: Reuocauit illum ad se deus omnipotens: qui agit omnia per summam infinitaque prudentiam. Et ei in pontificatu succedere te unum ideo: ut mihi persuadeo: noluit quam prudentissimum innocensissimumque cognosceret. Quid enim tibi deesse ad prudentiam possit: quae & extremum sentium uiuis: & in negociis semper maximis uariis: difficillimis summa tua cum laude es uersatus. Videmus te illa actionis parte: quam ille temporum calamitate coactus inerat: quam diligentissime persequi. Nam tui quosdam ubique ex populis christianis pecunias exigunt ad conflandum praec continentem in turcos & exercitum. Classis quoque exedita: cata est rebus omnibus ornatissima & maxima. Viriuti bellicae quantum in te est: pulchre consulit. Sed reliquum est: ne urbane fiat iniuria. Nam si uiris eruditis eloquentibus a nobilissimo illo sanctissimoque pontifice nicolaus Quinto prudentissime constituta praemia sustuleris. quod de te uno relinquatur desiderandum: non obscure suspicari potes: noli obsecro: quae scientissimus sis: a quoque insimulari inscitiae. Quod eo facilius accidet: quod accusant nonnulli tuae. quam innocensissimus sis: sed tuorum quorundam non tam subreptione. quam incuriam istius bibliothecae quae tanto nuper labore: tantaque impensa ex uniuerso prope terrarum orbe comparata est. Huic igitur crimini quod multa tua culpa conflatum est: ut & quam accuratissime occurras. oportet nam confictis etiam rumoribus praespiciendum est. ne quam tibi tanta praebitate pontifici famae nota: ubi neglecti fuerint possint inuenire. Animaduertimus enim. fieri. malo hominum more: ut flagitiosorum famulorum errata in iustos et integerrimosque dominos non nunquam referant. itaque tibi prudentem arbitror dum bellum paras in turcos: ne domi praedam ipse patiari frustra. non foris iusti existimemus: si domi iustitiam non seruamus in his praesertim rebus. quae nostrae non sunt. sed reipublicae. sed ecclesiae. Romae. sed christi ihesu. Quare cum diliges liberos rationem est hinc ne pereant. tum qui eos: & exercet & norunt honorifice simul & comode retinendi. Cui enim usui sint futura tot & tam praecleara in omni genere disciplinae latina graecaque uolumina sine his uiris. quae graecae sunt & latinae eruditissimi. Neque arma bellica sine militibus ac duce utilia sunt. neque triremis sine remigibus: & gubernatore. Sed haec tu praec beatissime longe prudentius & melius dignoscis quam ipse se norim exprimere. Libuit tamen. quam mihi ueniebant in mentem. pro mea erga te pietate non praeterire silentio: ut intelligeres mihi splendidissimum tuum nomen curae esse non mediocri. Quod si qua fortassis in re tuas aures offenderit id prudentiae ascribere. non uoluntati. Vale pater clementissime. & me commendatum habe: ex mediolano. xi. Kal. martias anno a christi natali die. M. cccc. lvi. Fran. phi. Petro perleoni sal.

Aciam quod petis & libenter: & cito: neque erunt ullae tantae meae occupationes quibus ab officio impediatur Tu interea temporibus bono sis animo. Et Vale ex medio: xi. Kal. martias. M. cccc. lvi.

Fran. phi. gregorio Typhernio sal.

Ommendatio tua de Lauratio Veneto erit mihi loco alieni conflati aeris. nam non aliter ei omnibus in rebus sum ad futurum: ac si esset filius. Quod non solum tua causa sum facturus: id quod maximum habet apud me pondus: ueque est mea: quae maximo sum abste dono affectus cum eu mihi commendaris: quod dignus est: ut & diligat: & ametur ab omnibus. itaque noli de me quicquam dubitare. nam nihil est quod malim. quam tibi morem gerere: Vale ex mediolano. xi. Kal. martias. M. cccc. lvi.

Fra. phi. Aenico Daualo sal.

E uoluntate Alphonsi regis erga me. & de studio diligentiaque tua non coniecturis & argumetis firmissimis solum. sed multis: et beneficentiis iam pridem certior factus sum. itaque tibi uelim indubitato persuadeas nihil esse apud me antiquius gratitudine. Et ne longior sum tecum quam par est: praepedi: ut spero obsequar uoluntati consilioque tuo. Vale et maiestati regiae me quam diligentissime comenda ex medio. xi. Kal. mar. M. cccc. lvi.

Fra. phi. Baptiste Parrhisiano sal.

Vantum intelligo. nicolaus frater legem illam non praebet. quam inscribit de herciscuda familia idque ob nullam aliam causam. ut existimo: nisi quod metuat uelle me quam mea sunt repetere. mone igitur uirum: bono animo ut sit nam ipso uiuo nihil omnino repetiturus sum: sed omnem usufructum: ut habeat uolo. Abiurdum uero admodum foret si post eius obitum quam mea optimo iure sunt: minus mea aliquid dicerent. Diuidant igitur inter nos paterna atque materna bona & utramque partem ipse maluerit. capiat: altera uero ita nobis assentiat: ut ipse quoque dum uixerit ea fruatur: nullo tamen alio iure quam nostro beneficio. neque enim sum animo ita humili: ita abiecto: ut istinc uelim uita alimenta mihi afferri mediolanum. At caruisse omnino praemio uideri nolim. Diuidat ergo uniuersum praemium: quis

porttonibus: ut uterq; norit & quid sit suū: & quid nō suū. Deinde capiat frater donec uiuerit redditus oīs aq; posthac: ut ante hāc cōsueuit: sed fraterno bñficio: ut dixi: & nō aliquo aut occupationis: aut diuturnæ possessi onis iure. Tenes paucis mētē meā. Quare poteris monere fratrem: ut ultro faciat: qđ cogi pōt inuitus. Vale ex Mediolano. xi. kal. martias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Antonio Becchariæ sal.

Onui te antea semel & iterū p lras: ut Plutharchi paralella: q; hinc abiēs tecū asportasti me infcio: mihi curares reddēda deniq;. Tu uero neque das codicē: neque lras: itaq; nō possum fidē boni uiri nō deside rare ī te. Nō. n. facis: ut te deceat. Quid. n. aliud fuit asportare clā illiusmodi mecū codicē me nō modo inuito: sed totius tuæ abitionis infcio: q; uel rapere: uel furari. Quo. n. debeo alio uerbo uti. cū nihil oīno rñdes itaq; te ēt atq; ēt hortor: ac moneo: ne mihi moueas bilē. Sed cura: ut meus codex q̄primū ad me redeat. Vale ex mediolano. xi. kal. martias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Augustino dato sal.

Iror qđ in cā. qđ sæpe meis lras. puocatus nihil oīo in hāc diē rñderis cū nō tacēdi a nobis. sed dicēdi artē didiceris. Nec. n. puto te usque adeo occupationibus obrutū: ut nihil oīno tibi deſ ocii ad officiū. Quid abste uelim. & qđ te deceat. nū es nescius. uale ex medio. xi. kal. mar. M. cccc. lvi.

Francisc. philelfus Alberto zancario sal.

Etrū ioānetū illū medicū q; quo tpe ultimū Bononiæ docui. docebat & ipse Senæ: nō debes eē oblitus Erat. n. bononiensis & tibi ut uidere uideor familiaris. Hébat ille apud se duos meos codices. & cōmē tatorē Seruū in tria Virgilio carmina & ipsa carmina: Odorare siqđ cavit testamēto. Vale ex medio. xi. kal. martias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Ludouico casellæ sal.

Isti tua mihi beniuolētia iā pridē certissimis documētis pſpecta esset. uterer fortassis accuratiore oratio ne. Sed nix ē qđ magis alienū ab amicitia diffidētia. Quare cū ligdo intelligā te esse pcpidū meorū cōmodog; in te pſertita & honesta: & pia utar & breui tecū & aperta dictione. Per multa mihi incōmo da sunt sed unū sane oīum molestissimū qđ grādiuscula mihi ē silta & ea qđ moribus modestissimis. Vnde hāc tradā uiro mihi satis non est. Defunt enim ad dotē aurei ducēti. Rogo te id meo nomē nūcies Duci bor sio: eunq; tua illa suauī loquētia q; durissimos ēt lapides soles demolire nō ores mō: sed exores ne patiat me diutius huiusmodi angī incōmodo. Haud enim dubito. q; facilitate ac mūificētia ē nobilissimus iste princeps non inuitus opē tempestiue feret huic tantæ meæ necessitati. Tibi uero habeo gratias immortalis Tecum lō gior esse nolo. Nec enim oportet: cū & natura sis humanissimus: & mei amantissimus. uale ex mediolano. xi. kal. martias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus guilielmo iuuenali ursino equiti aurato Frāciæ cācellario: baroniq; tremelli sal.

Rauem & pſfertam epistolā tuam ea uoluptate plegi: qua rem diu multūq; exoptatā unq; antea con sueuerim: Supasti pſfecto expectationem meā. nam tā & si uix te magnū sapiētēq; opinabar tamen ut uero fatear Iniam animi mei: tantā in te esse ingenii uim: tm dicendi robur: tantā copiā: tm nitorē: ac decus haud arbitrabor. itaq; mihi plurimū gratulor: q; eum te amicū & beneficētissimū quidē amicū sum ade pius: in quo summa oīa cēj intelligo. nam de me tibi qđ aliud queā polliceri: q; & beniuolentiam & obseruatiā singularē. Quod aut mea tumultuaria scripta tanti facias quanti ego certe non duco: id abundātia quadam fit pcpui amoris erga me tui. At cæcum finxit amorem antiquitas iccirco ut mea fert opinio: q; ubi fuerit ue hementior recte iudicare non sinat. Verum facile patior hac in te falli te: mō a me maiora non exigas q; ipse pſtare possim. Neq; id de mutuo amoris officio intelligi abs te uolo. nam hac unā in re: uel equabo te: uel for tassis ēt superabo. Cæteris. n. in rebus quo uisus fuerit inferior: eo magis atq; magis operā dabo: ut uel ipse tu me iudices amando superiorem. Vale ex mediolano. x. kal. martias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Thome franco phō ac medico sal.

Inæ lras tuæ & eæ qđ ornatiſſimæ eodē mihi tpe sunt redditæ. Accepig; non multo post tertias. quas ad io. mariū filiū ex oppido heduog; mōte coclerio dederas. F uerunt mihi oēs & gratæ & dulces ha beog; tibi gratias immortalis: q; nihil omittas: q; mihi futuz putes honorificū. Expecto rursū litteras tuas qbus me moneas. qđ abs te p proximas meas litteras me admonendum eē significauī. nam tam diu pē debo qđ diu tua epistola tardarit. Vale: Ex mediolano. x. kal. martias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus nicodemo tranchedino sal.

Vas de multo fugitiuo pecunias extorsisti: nō possum nō pbate. Nam q̄ quis cōducibilibus fuerat acce pisse aureos uiginti a iohanne angustiola: q; ab alexādro septe ac decē: tm amissum multū opa & diligen tia tua recuperasse opus est & amici & nicodemi. At uersurā q; mihi pponis nequāq; admitto. malo enī nō a te mihi: sed ab ipso etiā Alexādro pecūiolā istā deberi q; ab eo q; oīo nō ē soluendo. Quod aut apertius ī telligas. Petri pauli tui illius litteras hīcē meis inclusas dedi ad te. itaq; te rogo. ut p litteras cōmutationis quas mercatores uocat: q̄primū mihi: uel cū aliquo meo detrimēto satisfaciēdū cures Celeritate mihi opus est per Cosmianā mensē rem facile trāfiges cū Pigello. Quæ a me petis mittā ad tē. Vale ex medio. ix. kal. martias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus nicodemo tranchedino sal.

Edi lras heri ad te Pigello negōciatori Cosmiano. qbus fiebas certior nihil eē sperandum de exigen da pecunia. quam Petro paulo isti tuo credisses. Pugnāt enim eum inopia. itaq; quo magis eget numis eo uerboꝝ plus habet. At uerba emere uēdenti uerba non expedit. perinde si me amas quod certe. fā cis: cura ut ea mihi pecunia soluat hīc a Pigello uel cū meo aliquo detrimēto: ut mēfariog; mos ē: hoc ē: ut ille

nomine meo plus des. & hic mihi reddat minus. Nam malo huiusmodi subire detrimenti genus quod incommoda
ri diutius. Rem matura. & uale. illustré meum moecenatem Karolū gonzagam magno & excelso animo uirū
saluare plurimū opto. ex mediolano. viii. kal. martia. M. cccc. lvi.

Frā. Philel. Guilielmo iuuenali urfino equi aurato franciæ cācellario baroniq; tremelli. sal.

Isi liquido intelligeré quibus es occupationibus septus: sub accusaré te: quod nullas uestris regis oratoribus
n lras ad me dederis. Nō. n. te latet: quia me uoluptate afficiunt scripta tua. quæ & grauissima ornatissima
q; sunt: & sane talia: quibus tuam erga me caritatem nō secus perspiciam: quod ea quæ cernuntur oculis. Di-
scere p̄terea cupiebam: quid sentire de aduentu meo ad regem in offerendo opere Lyrico. quod eius splēdidis
fimo nomini dicaui: At ueniā profecto ad aprilē: quo diligentius præfens agam quod absens minus cōmode
possum: interea uero tps si quid est quod hinc uelis: tuum est iubere. Ego enim quod iusseris per amice esse-
ctum dabo. Vale ex mediolano idibus martiis. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Thomæ francho phō ac medico sal.

Ibi proximis diebus tridui ad binas lras. quibus huius p̄cipis oratori ad me dederas. Expectabā autem abs
t te intelligere: p̄bare sine aduentū p̄sentiaq; meam in offerēdo lyrico nostro ope regi karolo: id quod: &
ter' iterū antea ad te scripsi. itaq; sum miratus. quod in cā fuerit: quo minus quicquid hac de re mihi significaris
p̄sertim cū ea tibi oblata esset oportunitas ad aduentū regiæ istius legationis. quia nihil poterat cōtingere op-
portunius non fortassis uel tacendo mones ut ueniā. ita enim interpreto. Obtemperabo sane cōiliis tuis.
Meq; p̄ diuina benignitate ad mensē usq; accingā itineri. Vale ex mediolano idibus marci. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Ludouico casellæ sal.

Ntelligo indies magis id quod certe dubitauit nunq; me tibi esse carissimū: itaq; tibi uelim omnino p̄uade
i as eum esse philelfum tuū: quo de tibi possis oia polliceri: quæ uel grati ai sunt uel igeni. Vale ex me.
v. idus mar. M. cccc. lvi.

Franciscus phi. Petro thomasio phō medicoq; sal.

Em mihi facturū es admodū gratā: si primisq; piucūdā: si litteras hisce tuis adnexas reddi curaueris
r karolo Gonzagæ & q; cellerrime & q; diligentissime. Quod ut facias te maiore in modū rogo. Præte-
rea si quod noui hēs de turcis: rebusq; orientalibus: Fac ut scia. Vale ex mediola. pridie idus mar. M. cccc. lvi.

Fran. phi. nicodemo trachedino sal.

Vto fieri fato nescio quo: ut neq; multus ad me redire: neq; pecunia ire ullo pacto possit. Pigelus a suo
p ipsius noīe nō recedit: quod nec lras tuis nec ulla mea ofone ad cōficiēdæ rei celeritatē potuit excitari quā
ait tandem se nunc daturū opam: ut tibi mihiq; morā gerat: cū sibi iohannes clappanus tuas pecunias numera-
rit. iohannes aut ipse dicit id se facturū cū poterit. nā sibi pecunias nullas eē. At Petrus paulus tuus eadem rati-
one utit. qua antea cōsueuit. itaq; hinc uerboq; multū: illinc uero ne uerba quidem sumus cōsecuti adeo pigra.
oia: & languida extiterūt. Ego ante kal. maias oīno trāscēdam alpes ad regē francoq;. Tu. Vale. & me ama. ex
mediolano nonis apri. M. cccc. lvi.

Frā. phi. Francisco aleardo sal.

Albæ Ottonisq; Cæsarū uitas: quas e gracis latinas reddideram p̄misisti hinc habiēs fore. ut ante. me
g sem reddēdas mihi curares. At iā p̄terit totus ānus: cū neq; illæ nec lras tuæ ullæ usq; apparēt. Bonum
āt uig; te eundēq; nobis amicū eē arbitror. itaq; non possum eqdē nō mirari. quod in cā fuerit: ut tādū &
mihi & amicis pluribus: quod istiusmodi uitas uidere desiderāt & icōmodaris & icōmodes. nisi fortassis alii quā
sint apud uos Veronenis quod apud reliq; italiā mēses: nā sicut mensis apud ægyptios anni loco ducebāt: ita nisi
apud uos annus p̄ mēse habeat: rediisse iā tandē ad me debuerāt libri mei. Vale ex medio. nonis apri. M. cc-
cc. lvi.

Fran. Phi. Facino forobrobuciano sal.

Ccepi nostro Bono accursio pisano quam apte & eleganter ea abs te oia gesta sūt quæ ad ducalem Ti
a oini bibliothecā attinebāt. fecisti sane. ut soles oia prudenter. itaq; nō mediocrē tibi laudē cōparasti cū
apud doctos oīs tum apud principē nostrū. Reliquū ē id efficias: ut exiis principio respōdeat: ad quē
ipsum oportet sp̄ humanis in actionibus principiū intēdere. id uero iterea tps dum curas: nolim obliuiscaris
quam mihi rem gratam facturū sis si huic isti familiari nostro Bono accursio cunctis i rebus: ut cœpisti gra-
tificabere: Vale ex mediolano. vii. idus apri. M. cccc. lvi.

Frā. phi. Petro Thomasio philosopho ac medico. sal

On prius mihi quicquam de sua amissa ualitudine ē renūciatū: quod de recuperata ex tuis litteris intellexi.
n Nullis certe occupationibus meis esset intermissa dulcissima nostra cōiuetudo scribēdi: si quid mihi an-
tea fuisset de tua ægrotatione auditū. Qua eē te liberatū: ita lætor: ita gaudio: ut alia de re nulla magis
possim: Reliquū ē: ut oēm curam diligentiamq; adhibeas quo te possimus quod diutissime frui. Quod ut facias
te per amicitiam nostrā rogo etq; etiā. Ego carminum opus hoc tēpore sum æditurus: id quod regis francoꝝ
karoli dicaui nomine. Tu ueli litteras meas tuis hisce inclusas. quod celerrime & quod accuratissime reddi cures mo-
cenati meo karolo Gonzagæ. Vale ex mediolano idibus aprilibus. M. cccc. lvi.

Fran. phi. Sigismūdo pandulfo malatestæ sal.

Vāq; ex iis litteris quibus nudiūscintus Bertollæ nūcio ad te dedi. satis liquido potuisti itelligere: quæ sit
q mea de te opinio: hac tamen hoc tempore mirifice confirmauit suauis disertusq; poeta porcellus Ro-
manus. nō ut primū mediolanum se recepit: cum apud florentissimum principem hunc nostrum tu
apud aulicos purpuratosq; uniuersos eam de tuis diuinis uirtutibus orationem habuit: quā in te audiētes oīs
incredibili beniuolentia concitauit. Offēdit præterea quædam poemata: quæ uersu in duodeci a se lucubrata

epistolas tantam præ se laudem atq; gloriã de te fuerunt: ut unicus nostræ tempestatis sis princeps iudicãdus quæ oēs docti viri atq; eloquẽtes omni obseruantia uenerationeq; psequatur: ita tum uiuæ unius huius hominis uocis locupletissimo testimonio: tũ duodecim iis suauissimis luculentissimisque epistolis tãtus cumulatus ad pristinũ meum erga te amorẽ accessit: ut te uno cogitanti mihi aliud hoc tpe nihil sit neq; optatius nec dulcius: Perge igitur ut facis princeps pstantissime & inclyte nomẽ tuũ immortalitati cõmenda re. id qđ alia re nulla facilius assequeris: qđ si te indies magis atq; magis pbatissimis oratoribus & poetis amandũ celebrandũq; pstititeris. Vale ex medio. vii. idus maias. M. cccc. lvi.

Francisc. philellus Thomæ frãco phõ ac medico sal.

Acerẽ non tibi mō: ut mea fert opinio: sed etiã christianissimo regi Karole iniuriam nisi tibi eos quotidie cõmẽdare: quos dignos censeam studio beniuolentiãq; tua. Quid enim est quo quisq; magis proxime accedat ad Deum. qđ cõmiseratio ne ac beneficẽtia: Alienæ certe calamitates & ærumanæ fatis debent nos admonere quam sint res humanæ fragiles & caducæ: & non minus metuendæ quã expetendæ omnibus. Quare qđ nobis queat aliquando accidere: nisi in iis cõmiserescamus: quibus indigne acciderit: in nos metipfos simus iniurii. itaq; nolim mireris. si tibi quotidie cõmendo cõstantinopolitanos ciues. qui nobilissima patria atq; fortunis & bonis omnibus orbatũ miserabiliter seruiunt apud ipsos turcos Tum aut est his quantum facultas tua dignitatq; patitur benefacere. Nihil enim te cogo: sed aut hortor aut moneo. Nunc autem maxime omnium sim accusandus: ubi tibi minus cõmẽdaro diligẽter clarissimũ philosophum: & eundẽ uirum eloquentissimũ atq; omni disciplinarum genere præstantiãq; polentẽ iohannem argyropulum. qui tibi meas hæc reddidit litteras. Est eni etiam ipse non mediocris pars luctuosissimi illius naufragii. quo modo imperium illud orientali obrutũ pœnitus absumptũq; ẽ: Quare cum adhuc in plærifq; suis lacrymabile seruitutẽ agat apud barbarã illam imanemq; nationem: tuã uel humanitatis uel officii esse arbitror: ut quibuscũq; in rebus poteris te in hunc talem ac tantũ uirũ: & pium p̄stes & p benignum. nam hoc uno nemo ẽ i uniuerso græcorũ genere neq; doctior nec sapiẽtiõr: Quãobrem quicquid i hunc officii beneficijq; cõtoleris: ne me ipsum collatum existimabo. Et hac de re satis Proximis diebus iohannes marius filius dedit ex Taurino ad me litteras perhumanas a præstantissimo franciã cancellario. Guiglielmo iuuenale urfino: abs te autẽ nullas Quo factũ ẽ ut nõ me cõperit mediocris admiratio qđ nihil ad ea respõderis: qđ antea lris pluribus ad te scripserã de aduentu meo. At ne cãm quidem intelligo quid ad uos ierit filius io. M. Nã neq; ẽ a me missus neq; is causam ullã hac de re ad me scripsit. tamen utcũq; res habet breui te uisã. id quod factũ iã esset si per me um hunc principẽ licuisset. Vale. Ex medio. xy. kal. iunias. M. cccc. lvi.

Franciscus philellus facino forobro nuntiato sal.

Vod posteaq; asparagos ad me dederas nihil ad te scripserim: aliud quid putas fuisse in cã qđ expectasse me. ut quod lautissimæ cõperas: secũdãres id quĩ iam plane aĩaduerto nequaq; abs te factũ iri cogitauĩ excitãdum te esse: ut uel ac uia munificẽtiõr reddi posses. Sed interea loci maiorem in modum a te peto: ut spartiani ac reliq; scriptorum quos istic esse audio: uitas imperatorias mihi omnino exscribi cures. Vale ex mediolano. x. kal. iunias. M. cccc. lvi.

Franciscus philellus Donato actiolo sal.

Oannẽ argyropũ quẽ mihi diligẽtissime cõmẽdãras: & uidi libentissime uirũ doctrina & eloquentia: singulari: & rebus oĩbus quibus potui cũ publice. tum priuatim pro dignitate sum qđ accuratissime psecutus: as a prinẽpe nostro p humanitẽ pbenignẽq; tractatus transiui: ad transalpios redditurus ad nos ad cõstitutũ tempus. Te uero & reliquã florentinã iuuetutẽ non possum non laudare: qđ talem tãtumq; & oratorẽ & philosophũ græca uobis instituendis disciplina præfeceritis: nam sentio neminem inter græcos hoc uno uiro omni disciplina præstantiorẽ. Quod eo pluris faciẽdũ existimo: qđ latinã ẽt eloquẽtiam pe pulchre callet incũbite igitur: ut cõpistis: ut qñquidẽ huiusmõĩ doctorẽ adepti estis: quod ingenium natura habetis acerrimũ: id studio quoq; diligẽtiãq; uestra indies magis magisq; augetur atq; exornetur Vale: Et berto lomeũ scalã uelim moneas uerbis meis: mihi iam opus esse uitreis oculis: quare si neq; patior ac ditior factus ẽ curet hos ad me dare. Ex mediolano pridie. kal. iunias. M. cccc. lvi.

Franciscus philellus Petro Thomasio phõ ac medico sal.

Micus ille tuus nec orationẽ mihi tuã oñdit. nec epistolã accirco ut arbitror qđ oia uerterit in suũ usum ita est. n. mos hoĩs quippe qui disertus haberi cupiens alienis se uestibus non inuitus ornat graculum scilicet imitatus: quẽ aquilæ pennis qñq; indutũ fabulant. Quare dum tua legi uis: tibi posthac prudẽtius consule. non. n. rectã cibis esurienti cõmittitur Quid apud uos noui ferã de turcho mahometo: desidero audire: oia: ne an negociã: & ubi sit gentium: nã certi nihil ad nos affertur: quãq; sunt qđ cum in triballos cũ maximo robustissimoq; exercitu ad quingenta hoĩum milia pcessisse affirmet aduersus splendorobũ qđ ẽ munitissimum oppidum ad Danubium positum e regione hungariẽ. Nos dormiũs: at turci uigilant: Vale. ex mediolana. nonis iuniis. M. cccc. lvi.

Frã. Phi. Guilielmo iuuenali urfino franciã cancellario sal.

Vm Thomas Thebaldus splendidissimus eques auratus iret ad christianissimũ regem karolum. nõ potui nihil litterarum ei ad te dare: quibus certior fieres nihil te gratius hoc tpe facere mihi posse quã si dares operã: ut huic isti uiro oĩbus in rebus quibus poteris: quam maxime gratificeris. nam hoc uno mihi nemo familiarior: nec alius quisq; est. cui magis omnia ex sètetia sua euetura optẽ. amat. n. me unice: & ita

me amatur: ut nostra amicitia in eorum numero locada iure uideat: quos antiquitas ois ob raritatem admirata est. Accidit ad rem: quod eius causa tum admodum est honesta tum regi Karolo: cuius gloriae maxime studio: ita honorifica ut uix honorificetius quicquam esse possit. Quid enim est per mortalem Deum: quod magis deceat reges: quam inde habetur in terris: ac deus: ut ita dicam in caelis: quam beneficentia & iustitia: atque per iustitia quod sit Karoli munus in hac causa eius litterae praemissae declarant. Nam beneficentia quae rex uacat: is certe rex appellandus non est. Haud enim dixerim nos fieri ingratitude reos: ubi iis minus benefacimus: qui nobis benefecerit. at qui ois prope Italia testis est: qualem se praestiterit Thomas in pietissimum regem Karolum. & qui inde incommoda quaeque subierit. Recenseret haec ego fusius ac plinius: nisi ad te scriberem: quae harum rerum omnium locupletissimus testis es: itaque si officio uti uis: sicuti certe: uis si fames gloriae christianissimi mihi regis tui: id quod est mihi omni certitudine certius: amplectere obsecro honestissimam Thomae thebaldi causam: ut quae apud omnes de summis Karoli regis diuinitusque uirtutibus expectatio concitatal haec in praesentia nixus confirmetur: atque augetur. De aduentu autem meo nihil adhuc habeo certi: is mihi in hac die negatus est. Nam neque pedem quidem mouere mei huius iniussu principis mihi licet. Spero tamen propediem fore: ut exorari se patiatur. Iterea uero temporis tu me sublimitati regiae quam diligentissime commendato. Vale ex mediolano. sexto idus iunias: M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Thomae franco pho medicoque regio sal:

m Iraris tu fortasse: quid in causa sit: ut tantum differam aduentum meum quem tam saepe propediem futurum pollicitus sum. Quod si consideraris me esse sub principe constitutum: in iussu cuius praefici non liceat: non modo non mireris sed laudes potius meam fidem: quod nullis meis uel maximis emolumentis uelim ab eo inuito decedere: ne ad minimum quidem temporis punctum: cui pluribus meritis sum obstrictus. Spero tamen hunc mihi breui exorandum ac te continuo uisendum: interim uero rem mihi facies pergratam: si causam Thomae thebaldi ornatissimi equitis aurati: uirique humanissimi & optimi ea beniuolentia apud christianissimum regem Karolum diligentiaque suscipies: ac si esset mea. Quod eo studiosius es facturus: quod uniuersa fere noluit Italia: qualem se. Thomas in regia causa praestiterit: quantunque ei debeatur: accedit ad rem: quod tanta sunt unius Thomae thebaldi atque tam multae praeclearaeque uirtutes: ut si nullum etiam aliud huius esset meritum in regem: haec saltem faciant meruisse: quo animum in te regium pro benignum experiatur. Quare si tibi regis gloria cara est: sicuti certe esse debet adhibe omnem operam atque industriam ne istuc frustra Thomas profectus uideatur. Hac una re mihi propterea optatius facere nihil potes. De meis autem rebus ex eodem Thoma cognosces. uale ex mediolano sexto idus iunias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Antonio bononio panhormitae sal.

q Vi tibi reddidit meas litteras frater Hiericus panhormitanus idemque theologus: petiit a me Neapoli petiturus: ut pro nostra amicitia aliquid ad te scriberem. Quod ego feci eo libentius: quo non tibi modo homini amicissimo: sed ei quoque rem me facturum intelligebam admodum gratam. Quid autem aliud scriberem non habebam praeter id unum: meam erga te beniuolentiam indies magis magisque augetere. De rebus autem meis si quod uis audire: ego totus sum cum musis: aeditis quattuor Sportados libris: quod reliquum est eius operis: persequor. Libri futuri sunt sedecim. Versibus ad duodecim milia octingentos. Scribo et odas quae nostri nominant carmina. Eruntque decem milia uersuum in omni metroque genere: aduntur ab me in praesentia libri quoniamque eius operis: quos ipse ad Karolum regem francorum mecum sum aduecturus intra quindecim dies: hi complectuntur decem milia uersuum. Tu quid agas scire procupio. Noli obsecro pauere: ut nobilissimum tuum ingenium praestansque doctrina uoluptate difluat: in colis enim sirenum hospicium & amoenum & delictum. Quare tibi uulsea caliditate opus est. Vale & me Regi Alphonsio commenda ex mediolano. vi. Kal. iulias: M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Sigismundo pandulfo malatestae sal.

m Agnidecentiam erga me tuam sic enim malo nouo nomine philosophos imitatus: quam liberalitatem appellare: cum ree ipsa magnificatio: tum gaudio plurimum tua causa: qui oibus in rebus temagnum ita praestes ut ad tuum decus uideat nihil posse accedere: nam quantum mea interest magna munera non plus momenti apud me habet: quam parua: non solum quod ipse paucis sum contentus: sed et quia nihil in fortuna magnum esse putem: nisi quatenus sit cum uirtute coniunctum. Quo fit ut eo te admirabilior e ducam: quo secundissima spe fortuna usus nusquam sine pulcherrimo eodemque munitissimo uirtutis comitatu esse uolueris. Cuius operae atque auxilio non modo obsequerem fortunam tibi reddidisti: uerum etiam tuam iustitiam ac plene seruam. Gratulor igitur tuae tantae isti tamquam conspicuae altitudini magnitudinique animi: mihi uero plurimum laetor: cui uideo contigisse: ut praesidio tuo beniuolentiaque adiutus eam sum semper in omnem casum habiturus spem & emolumentum & dignitatis: quae certa sit proculque secuta. Gratia uero si quam tuae parae munificentiae referre minus potero habeo eam praefecto & comulata & alacra: itaque uel animi gratitudine tuae tam praeclearae benignitati nunquam ipse concedam. Sed haec melius fieri quam dici uolo: Quare de his satis: Ego intra paucissimos dies Alpes transcendam uisurus Karolum rege francorum apud quem faciam de te uerba honorificetissime. Vale tibi que petrum pleonem non minus prudentem uirum quam doctum ac disertum commendo est atque etiam ex mediolano. xvi. Kal. iulias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Petro perleoni sal.

r Enunciauit mihi nuntius: quem ad te miseriam: te iccirco ad me Arrhianum non dedisse: quod eum cures exscribi quo ubi primum esset absolutus iret mediolanum: non displicuit consilium tuum. Sic enim & mihi consuluisti simul & tibi. Reliquum est: ne res trahatur in annum. Maturato est opus. De carmine quod scripsisti curabitur a me diligenter & pro amicitia nostra: id quod in proximis quoniamque carminum libris τὰ ἐπιλεῖσθαι οὐ

cum e galia transalpina reuertero: quo proximis hisce diebus sum pfecturus: fatiffaciā uoluntati tuā. Cum librario tibi opus non erit. eum hortator eat ad me. Cui qd' nomine meo receperis p'stabo. Est enī demetrius quidā Xanthopolus rufus homo leuis: & mēdax. ac plane flagitiosus. Cuius ego opera ideo uti nolo: ne operam omnem cū opere amittam. Si talis iste non est mitte ad me. nam improbo commutare non libet. Vale ex mediolano. xvi. Kal. iulias. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Alphonso regi sal. plu. di.

c Vm Mathæus alferitus tuus ad hūc principē legatus ad te rediret: officii mei eē existimauit: ut litterarū ei aliquid ad te darem. Et quis permulta essent: quæ scribenda occurrebant: nullum tñ uisum ē com modius argumētū: q̄ ut p me fieres certior inter cæteras tuas laudes: quæ oēs sane admirabiles sunt & maximæ: nullam mihi neq; maiorem uideri: neq; certe q̄ magis uiri oēs boni sapienteq; admittent q̄ q̄ & doctrinæ sp̄ studeas: & uiris doctissime eruditis te magis quotidie atq; magis munias: & celebrari cupias. Nam si sapientiam regū diuinarum atque humanarum sciētia: & eaq; diligētē inquisitionē eē diffiniunt: qd. p̄ imortalem Deum: quod ad sapientiā p̄pius accedat: q̄ inq̄sitio diligens & assidua. Nam scire quidē si malimus rem ipsam recte interpretari: q̄ nos ipsos blandiēdo decipere: solius Dei ē nō hoīs. itaq; non imprudenter dicere soliti tradunt Socratem se id unū scire qd' nihil sciret. Sola igitur ueritatis inq̄sitio dicēda ē humani ingenii: inq̄rimus sane dum uiuimus qd. in quaq; re uerū: simplex: p̄picuūq; sit: qd' certe tū demum indubitatio intelligimus: cū hac nube corporali ac tenebris soluti in cœlestem patriā cōmigrabimur. Ad hanc uero inq̄sitionem cum libri p̄multi doctē & eleganter scripti ualere plurimū solent: tū uiri ipsi ingenio eloquētiq; p̄stantes. nā incultus & ineptus homo: qd. usq; afferre queat: qd' iuuat. Vt. n. optimi ēt cibi reiciēdam cōsueuerunt q̄ sordidius parati sint: sic itē de rebus doctus oratiōem: quæ cultu suo ac nitore uacat reiciēdā cōtemnēdāq; existimo. Quare cū ad cæteros quos hēs doctissimosq; uiros accessisse audio Theodorū gazen: nō possum nō lætari. tibi q; plurimū gratulari. Habes. n. uirū: quo nemo ē in uniuerso græcorū genere. neq; doctior neq; eloquētior nec modestior. Et est his p̄fecto. ut mea fert opinio talis tantusq; uir ut nihil ex eo sis in omni politiore disciplina frustra desideraturus Humanitati uero cæterisq; uirtutibus quantū ualeat: iam liquido potuisti ex eius consuetudine cognoscere. Tua autem benignitatis fuerit ita istum tractare atq; diligere: ut eos soles: quos maximi ducis. Nam quicq; in eū beneficii contuleris & bene & honorifice abs te locatum breui intelliges: Vale rex optime. ex mediolano nono kal. octob. M. cccc. lvi.

Franciscus philelfus Porcellio sal.

u Erborū exercitatio pitissimōq; artificio uerbis opus nō ē p̄fertū ei: q̄ nō latinā solū: sed ēt græcā sapit caliditate. itaq; rogo te ut libētissime tibi cōmodata fide bona restituas. Vale medio. ex ædibus nostris. M. cccc. lvi.

Fran. phi. Xenophonti filio sal.

d E Mantuano episcopo que scripsisti: legi p̄libēter: & si nihil certi significasti. Audio istū at̄istē & doctū eē: & bonū uirū. Eq; dē neq; bonitate cuiusq; factio multi ubi is careat doctrina: neq; doctrinā in p̄cio esse habēdā reor: q̄ bonitate sit nuda: Tu satis potes aduertere q̄ mea sit mēs: q̄ uolūtas itaq; ēt atq; ēt caue: ne qd. agas temere. Odorare oīa diligēter: nec sinas te falli. Satis es admōitus. Vale ex medio. kal. decē. M. cccc. lvi.

Fran. phi. Ludouico cunii comiti sal.

x Enophon filius cupit pegrinari: id quod ei faustū fortūatūq; sit. uā hemēter opto: Rē mihi feceris gratissima: si quo tpe. mantua fueris: inq;res oīa diligēter: ut intelligas qd' iter icedit. Eūq; accersas ad te p̄ sæpe: ac inoneas. q̄ ei cōductura existimaueris. Nam nescio quo natus astro qdā appetit supra uires. cōpescēdus ē eius ipetus: ne se se p̄cipitē dedat. Probo ē ingenio: & cōpositus moribus. Sed qdā hēt nescio quid lōge se altius. Tenes qd. uelim. Vale ex mediolano kal. decē. bribus. M. cccc. lvi.

Fran. phi. Xenophonti filio sal.

a Superioribus diebus Bartholomæo platynensi mantuā repetēti litteras ad te dedi: quibus ad ea omnia respōdi: quæ ternis antea lris mihi scripseras. Nunc aliud nihil erat: quod scribēdū esse oporteret nisi ut patauinū librariū ire ad me cures. quē tractabo nō hūaniter solū uerū etiā liberaliter: si qdē talē experiar qualem p̄dicas. Tuā istic moram nō possem nō p̄bare si qd. certi audirem tibi cōstitutū. Nā sæpe p̄cio emere stultū ē. Tu tamen facito: ne quis te leuitatis accusare iure queat. Vale ex mediolano. iii. nonas decembribus. M. cccc. lvi.

Fra. phi. Blasio ghiglino abbati diui Ambrosii sal.

a] Buteris Blasii ghiglinae facilitate modestiaq; mea. Et facis tu qdē minime liberaliter: q̄ & ofones meas & libellum quē de uita & moribus illius sanctissimi patris ac sapientissimi uiri pientissimiq; pontificis Nicolai quinti nuper scripseram: repetenti mihi tam sæpe reddere. uel neglexeris uel nolueris. itaq; dico tibi: nisi ante christianam resurrectionem hæc oīa mihi restitueris: oīo fore: ut facilitatis posthac meæ & uisitæ nimis in te modestiæ ita oblitum sentias: ut neq; me unq; uelis: nec aliū quēq; fallere. Nam dato operā ut de laudatissima tua ista consuetudine moribusq; grauissimis nulla unq; ætas nulli populi cōticescāt. Vale ex medio. viiii. kal. marti.

Franci. phi. Ottōni carreto iuriscōsulto sal.

q Vi diui ambrosii monasterio mediolani abbas p̄est: quedā opuscula mea iā pridē accepit cōmodato. Hæc dū reperto dat hō simplex ac minime uersutus uerba semper. itaq; istitui bello rē decernere potestāq; iure non licet. Sed anteq; in aciē descendam dimicaturus: duxi hoīem admonendū. Quare te ro

go: ut meas litteras: hisce occlusas ei reddēdas cures: meq; facies q̄ primū certiorē. malit ne oīno infanire. an ali
qñ rescipiscere. Nā nisi Blasius ghiglinus fatiffecerit p̄pediē suo muneri: ego utar meo. Vale. ex medio. ix. kal.
martii. M. cccc. lvi. Frā. phi. Xenophonti filio sal.

a Ccepi tuas litteras ex uenetis: q̄s tuus ille familiaris Veronēsis mihi reddidit. Laudo tuā istuc p̄fectio
nē: mō salutis hēas rōnem. Audio enī istuc laborari pestulētia. itaq; rō tibi habenda ē ualitudinis. Et ue
tus mihi ē & sūma amicitia cū uiro clarissimo Bernardo iustiano leonardi filio. cui te dēs familiarem
reddere. is. n. tibi nō parū p̄desse poterit: id qđ uel suo īgenio uel mea cā nō inuitus faciet. Marchesiū nostrū
bene ualere cupio Angela soror tua ad christianā resurrectionē tradet uiro cui disponsata iam est. Saluere plu
rimū cupio atq; opto Phœbum cancellarium: qui facito ne te ignoret. Est enī & honestus uir: & mihi amicus
in primis. itaq; tibi auxilio erit maxime. Vale ex medio v. kal. aprilis. M. cccc. lvii. Frā. phi. Paulo cusano sal.

d Elector ingenio modestiaq; tua: q̄ in scribendo uteris. Facile enī futurū spero: ut expectatiōi patris tui
uiri grauisimi respōdeas q̄ppe q̄ in uix sis. p̄bum p̄doctūq; euasurus. Quod autē me tantopere lauda
ris binis iam litteris tuis: id nō tā uero q̄ abundantia q̄dam amoris erga me tui factū intelligo itaq; ha
beo tibi nō mediocrē gratiam]. Orationes meas quas petis plures apud me nō sūt: hospitant. n. apud amicos
alie apud alios. Cū primū domū reuerterint dabo operā ad te ueniāt. Quæ at domi erāt misi tibi. Si qđ ē ī
aliud: quo tue uoluntati gratificaturus sim: id tibi pro uolūtate adesse arbitrare. Vale ex medio. viii. kalē. apri.
M. cccc. lvi. Franciscus Phi. Gabrieli ex ordine minorū theologo sal.

f Patris Roberthi cōterranei sociiq; tui oīo q̄ de fide & doctrina christiana p̄docte habet & eleganter
ad populū delectat me sane plurimū. Est. n. grauisimis sentētiis uerbisq; ornatissimis referta. & plane
talis: quæ ab eruditissimo eloquētissimōq; theologo. p̄fecta iudicet. Nec ē profecto qđ in ea qđq; des
derandū eē uideat p̄ter id unū qđ ad actionē pronuntiationēq; attinet. Est enī & uos & uultus & totus cor
poris gestus ad rem ipsam: qua de ratio habet accōmodandus. idem at Robertus nō oīno sp̄ attēdit: ut ī p̄xi
ma: quā uulgo uos appellatis p̄dicatiōe: ē. n. homelia & collocutio qđā rex p̄ceptōq; diuīnorū ad populū
quæ nudius tertius ab eo est habita. Nā cū uerba uenturi iudicis christi orando. repræsentabat: quibus electi
meritorum munificētissimū p̄miū cælesti ac sempiterna gloria donabuntur. id uoce flebili: quam letitiæ ple
nam esse oportebat: & uultu tristi in quo requirebat hilaritas & gestu minie amœno aut festino doctissimus
theologus faciebat. Cum natura ipsa nos moneat non ars solum quid in huiusmodi rebus tenendum qđ ob
seruandū sit. Eodem ē pacto cum uellet in mediū referre & p̄inde quasi res agere: dicēdo exprimere sūmi
iudicis latā sniam in ip̄obos & dānatos. id uoce admodū flebili ac uultu cōmiserabili faciebat: cū par esset tū
uultum ostēdi uel seueq; uel minacē: tum uoce ad terrēdū accōmodatam: Præterea cū tēpestiuē sape ac recte
fletu & cōmiseratiōe unī: est ipsa in re multus ac diutius q̄ cōi ueniat: adeo ut audiētū aures simul cū aīs q̄nq;
offendantur. nā totū id breue eē porp̄tet. Vt enī prudētissime inquit Cicero. Nil cicius lachryma arefcit. Re
liqua uero oīa in isto theologo ita probō: ut nil ad laudis cumulū putem posse accedere. Vale mediolai ex
ædibus nostris quarto. kal. aprilis. M. cccc. lvii. Fran. phi. nicolao arcimboldo iuriscō sal.

g On Potui non subridere. cum legi tuas litteras: quibus facile sum admōitus. qđ iam pridē re perspicua
itellexeram: nihil humana in uita p̄fectū eē. ego nihil meum eē unq; statui: qđ amicis meis ac p̄fer
tū tibi cōmune eē nolē. Video aliā tibi eē cōsuetudinem: ut inq; Cicero cui sua uxor & mihi mea. Nūq;
me tñ poenitebit mei istituti. Tuis mihi litteris opus non ē. nam satis mihi librorū est in me ip̄so q̄tum alteri:
huiusce tēpestatū cuiq;. itaq; tibi hēas libros tuos: quorū tantopere indignes. At ego meos q̄bus maxime oīum
abundo: tibi sp̄ coīs esse uolo. Tu interim q̄ rectissime feceris. si iōannē iacobū parmensē castigaueris: talē
q̄ reddideris: ut grauitate sapientiaq; tua nō oīo indignus extimes. est enim iudicio meo nō mō stultus proca
cite sua: sed et fatuus: id qđ eminentia stuporq; oculorū p̄ facile declarat iōannē ambrosiū in iōannem ia
cobum mutare nō parū interest ī petulantē sobriū. Vale mediolani ex ædibus nostris sexto kal. maias. M. cc.
cc. lvi. Fran. philel. iōanni medico sal.

q Vos recōciliata inter nos gratia carminū libros ultro dare ad te istituerā: dedi et eos libētius acceptis
litteris: q̄bus significabas tibi mea scripta eē nō iuucunda. nec uolo existimes hucusq; nostra manuscula
calcē sistere. nam p̄pediem alia subnecta interim ita me dilige. ut intelligā meam recōciliatam beniuo
lētiam tibi esse non ingratam. Vale ex medio. iiii. kal. maias. M. cccc. lvii.

b Aldus martyrellus & tibi iā pridē & mihi ut ē phumanus. & liberalis admodū familiaris dicit accepisse
a te litteras: q̄bus scripseris ad se meū tibi Plutarchi codicem τὰ τοῦ ἐμῶν τε κειρομῆαι ὄντα
ῤῥῆλα & continētē uenisse. Quod ego audiēs nō iā stomachatus sum. quam miratus Nam quem
ego uix bonū & grauē sp̄ existimaui: induci uix possum: ut credā ea te scribere. quæ refelli plane uerissimeq;
possunt. Quod si ea ioco scripsisti: iocare sane ut libet: mō iocus tuus amicitiaē nostræ de metum nō afferat.
Nā neq; amicū fallere neq; falli ab eo ueli itaq; facito me si libet hac de re q̄ primū certiorē Tibiq; plua de me
nullo pacto iduci posse: ut sim isto codice cariturus. uale ex me. nonis ma. M. cccc. lvii. Frā. Phi. Petro medici. S.

**Vos Hippocratis libros alteq; de flatib; alteq; de passiōib; corpis: quos iā pridē ex græco uertim; ī la
tinū: iccirco dedi ad te. ut uel curares. uel tueris ualitudinē tuā. nā p̄ recōciliata iter nos grā te nō medio
criter diligo. id qđ sane facit. ut tibi cupiā eē q̄ optime. Lege igit; hosce libros. & eorū p̄ceptis utere. qđ si
feceris: sicuti p̄ tua prudētia facturū te certe scio n̄ dubio fore ut ī dies melius cōualescas. Fuit. n. Hippocrates
uir nō mō doctus & eruditus egregie: sed qđ eruditōis ē p̄priū prudētissimū & idē si qđ ad rē ualet eloquēt:
mus. uale ex medio. xiii. kal. iunii. M. cccc. lvii. Fran. phi. Nicolao canali patricio ueneto salutem.**

q Vid abs te ueli & cuius gr̃a ex iis itelliges: q̃ post has lras uel potius in his scripta itelliges. Feceris at̃ m̃
hi r̃e admodũ gratã: te at̃ nō indignã: si me q̃ primũ feceris de hiis oĩbus certiorẽ: quã ad te scripsi. qđ
ut facias te et̃ atq; et̃ rogo. Vale ex mediolano. xiii. kalẽ. iunias. M. cccc. lvii.

Fran. phi. iacobo moranice theologo atq; generali religiosissimi ordinis minorum salutẽ.

e T si nō uereor aliquos fore: qui uel gr̃acẽ litteraturã impiti: uel inueterato iã irrobatoq; errori ob
statiuĩ iherẽtes: ut ignorãtiã me accusẽt: aut ĩprudẽtiã: q; audeã ad id unũ nō p̃inde accedere: ut edo-
cear: sed ut doceã potius & emedẽ: qđ uniuersa tãdiu usurparit: ac tenet Ro. ecclesia: non patiar tñ uir
xp̃ianus nō id in mediũ referre: qđ aud temere mihi sentire uidear. At q̃ fieri sane p̃ot: ut salar & qđ p̃priũ ē
erroris: ut falsũ p̃ uero approbẽ q̃re alterutrũ mihi iucũditati futurũ sit: uel doceri: quod nesciã: uel id̃ presti-
tisse unũ iudicari: ne certius diutius errarit. Qua in re idẽ mihi cõtingat necesse ē: qđ aut medico si sanarit: ut
ægrotõ solet si bonã ualitudinẽ recuperarit: uterq; letat̃ qđẽ: sed qui mō ægrotat multo magis. Et ne sim ĩ
p̃spicua re p̃lixior: paraclitũ spiritũ quẽ Christus humani generis redẽptor se missurum pollicẽ apostolis
uideo ab oĩbus paraclitũ: appellari: hoc ē p̃ breui penultima: qđ per e penultima producta pronuntiarĩ opor-
tet. gr̃aci: non. n. ω̃ α̃ ρ̃ γ̃ λ̃ υ̃ τ̃ δ̃ γ̃ paracliton: sed ω̃ α̃ ρ̃ α̃ κ̃ λ̃ η̃ τ̃ δ̃ η̃ paracleton scribuntur per h̃ idem e produ-
cta. & nō per iota. quã qđẽ littera significat. Quod si paraclitus apud gr̃acos inueniretur: qđ certe minime ĩ
uenitur nō p̃ iota: sed p̃ y tenue scriberetur. Significaret aut̃ paraclitus ita scriptũ infamẽ aut̃ preter famam
Nã ω̃ α̃ ρ̃ α̃ para apud gr̃acos qđ̃ plura significat: ĩ huiusmodi tñ cõpositiõẽ p̃ter uel diminutionẽ significaret
κ̃ λ̃ υ̃ τ̃ δ̃ σ̃ clytos uero fama declarat̃ insignẽ: id quod clytus probat: famolius. n. ĩ malũ capitur. itaq; paraclit̃
tus a p̃positiõẽ ω̃ α̃ ρ̃ α̃ para & κ̃ λ̃ υ̃ τ̃ δ̃ σ̃ noĩe cõpositũ quod significatũ recipiat q̃s ignorat. Id at̃ q̃ esset non
mō absurdũ in: christo iesu: sed: et̃ dictũ ĩperiũ q̃s nō uidet: paraclitus inq; penultima syllaba ñ correpta: ut uul-
go profertur. sed producta & scribi debet & proferri. Et descẽdit id qđẽ nomẽ a uerbo ω̃ α̃ ρ̃ α̃ κ̃ α̃ λ̃ δ̃ paraca-
lo qđ & rogo significat & hortor apđ̃ priscos. apđ̃ iunioris uero gr̃acos et̃ p̃ cõsolator reperitur. Ab hoc aut̃
uerbo ω̃ α̃ ρ̃ α̃ κ̃ λ̃ η̃ τ̃ δ̃ η̃ paraclitor descendit & ω̃ α̃ ρ̃ α̃ κ̃ λ̃ η̃ τ̃ δ̃ η̃ paraclitus: & qui in foro ac iudiciis a nostris
deprecatõres uocantur: hi apud gr̃acos nominantur τ̃ α̃ ρ̃ α̃ κ̃ λ̃ η̃ τ̃ δ̃ σ̃. itaq; pollicetur ihesus discipulis suis mi-
surum sese pacetũ spiritũ: qui eos se edoceturus: siue illum adhortatorem siue deprecatõre: hoc est uocatuũ
ut uulgo interpretatur: siue consolatorem etiam intelligere uelimus. At dixerit quispiam nonne id nominis
diuus itellexerit Ambrosius: nonne discertissimus Hieronimus non eruditissimus Augusti. nō alii permulti
atq; sapiẽtissimi doctores ecclesie: qui æque gr̃aco ac latino eloquio floruerunt. intellexerunt ĩ qđẽ oēs. Nec
dubito si illoꝝ codices extarẽt quos suis illimanibus scripserunt: nunq; tantus & tã crassus error in Ro. eccle-
siam inuasisset. Sed dũ litteraturã cõtenimus pollicitorẽq; disciplinam. non solum in uerbis: sed in rebus quo
que ĩplis non mediocriter erramus: unde et̃ factum est ut eadẽ ignorantia & p̃ nō ũ in hoc est mente ponã-
mus intellectum & p̃ energia actũ: cũ multũ certe ĩter sit ĩter mētẽ: & ĩtellectũ & ĩter actum & energiã. Sed ut
cũq; res het: libuit hæc ad tuã p̃nitatẽ scripsisse quo ĩ tãto ufo & tã uenerabili fligiosissimõꝝ & sapiẽtissimo
rũ theologõꝝ cõetu: qui ex uniuerso eologõꝝ terrarum orbe in hanc florentissimã urbem consultandi de
rebo maximis decernẽdiq; gratia cõfluxerunt nihil pretermittatur. qđ ad ueritatẽ diuini uerbi uel stabilitã
uel ornandã attinet. Vale pater reuerendissime mediolani ex edibus nostris. vii. nonas iunias. M. cccc. lyii.

Franciscus philelphus gabrieli theologo sal.

f Rater roberthus Conterraneus iste tutus si nulla puocatus iniuria uel amicum uituperat: quid faciat
inimico. Agit aut̃ neq; p̃ iustitia: neq; p̃ sua p̃fessione. Vale mediolani ex ædibus nostris. xiii. kalẽ. iu-
nias. M. cccc. lyii. Franciscus philelphus gabrieli theologo sal.

q Vod frater Rober. tã sancte tãq; perhumaniter te purgarit: nō possum eqđẽ non lætari. Nã quẽ nulla
ipse puocassem iniuria. non potuissẽ fortassis æquo animo conuitiũ terre nulli p̃ferim culpã
obnoxius. Pereant igitur qui maledicta falso renunciat. ut sunt homines maledici ac perfidi. Vale me-
diolani ex ædibus nostris. xiii. kalẽ. iulias. M. cccc. lvii. Franciscus philelphus Bartholomæo riciatensi
regio secretario atq; oratori salutem.

u Tor te semper: ut uides familiariter. Quod eo facio libentius quo scio huiusmodi puincia ut es ani-
mo perhumano atq; liberali tibi esse nō ingratam. itaq; facito ut soles omnia mea cã diligenter. Vale
ex mediolano. iii. nonas septẽ. M. cccc. lyii. Franciscus phi. ioanniantonio mæto eq̃i aurato. sal.

p Rosper Camultus uir prudens & disertus cũ istinc mō reuertisset mediolanũ cũ mihi tuis uerbis salu-
tẽ dixit. tũ ea de te: deque tuo statu renunciauit: quã non inuitus audiui. Nã q̃ tibi ñra uetere sũmaque
amicitia bene esse semp̃ optarim. nō potui eqđẽ nō lætari. qđ uiro plane opimo & homini doctissi-
me erudito is locus datus esset apud Alphon. regẽ: qui & rei & dignitati r̃nderet. Fecisti aut̃ ut soles oĩa pru-
dẽtissime qui a quotidianis illis ĩplẽdidissimã tuã ciuitatis cõtẽtionib; ac fluctibus apud regẽ sapientissimũ
tãq; in quietũ aliquid & trãquillũ humãe foelicitatis portũ te r̃cepis. ĩã pridẽ cũ florẽtie agerẽ. tolebã primis an-
nis tuũ uitã institutũ non probare solum: sed et̃ laudare. qui platonis ut̃ mihi uidebare. p̃ceptis imbutus
reip. gubernacula nullo pacto ueles attingere. Itaq; totũ gr̃acẽ disciplinã studiũ & exercitationib; te dedide-
ras. Erasq; eius rei gratia quotidie mecũ una. Et cũ multa simul cõmẽtaremur. nō mediocrẽ uterq; uolupta-
tẽ & fructũ ex illa nostra consuetudine assequeremur. gratulabar igitur uel fortunã. uel prudẽtiã. qui in flo-
rẽtissima ciuitate & amplissimo patrimonio constitutus illum uitã cursum tuereris: qui nemini cuiq; nisi ui-
ro sapiẽti concessus sit. Deinde uero contrariũ nescio quibus repentinisq; flatibus ex illa pacatissima animi

sedē securitateq; excussus te turbulentissimis reip. tēpestatibus procellisq; obiectasti. ubi & si oīa constanter moderate: inocenter: & & continentissime semper gessisse te accipio: inuidiā tamen naufragio carere oīno non potuisti. Quare prudentissime illiusmodi fluctuosissimis aētib; emergere aliquādo & in tutissimū uitā domicilium te recipere uoluisti. nā ubi gentiū tibi aut quietior uita aut honorificentior: sit futura q̄ apud Alphon. regē cuius uirtus & sapiētia tanta ē: ut cū uniuerso terrarū orbe facile q̄at de omni genere laudis cōtēdere. Nā si nemo admodū diligit: quod ignoret. quis ambigat te regi. sapientissimo & optimo esse carissimum itaq; nō possum tibi nō plurimū gratulari qui eam tandē fortuna sis nactus: quā ex snia tua uirtuti tuā eruditioniq; respondeat. Reliquū est: ut quicquid uel opere uel tēporis litterarū & bonarū artium studiis per ciuiles labores illos aut interceptū: aut subtrahū. aut rescissū fuerat id assiduitate atq; diligentia: legendi scribendiq; refartus atq; repares. Hac una re nihil facturus es: quod maiore tibi sit gloriā iucūditatēq; allaturū. Sed qm̄ scio id tua spē uel nullis adhortationibus meis effecturū: in presentia longior esse noli. itaq; uale & me tuis etiā litteris de omni statu tuo facito certiorē. Quid. n. petā ut diuo regi Alphonso me cōmendes. cū pro nra amicitia id ultro ipse facturus sis: ex medio. xii. Kal. octob. M. cccc. lvii.

Franciscus philephus nicodemio tranchedino sal.

n. Escio uter nostrū magis sit accusandus quotidiani silentii. nec dubito fore. ut me malis q̄ ipsū te huiusmodi culpæ obnoxii existimari: quis ēt noris ea te nō uacare. Vt cūq; res tamē habet. iccirco ad te prius scripsi: ne posthac ita silentiū adames: ut pristinae tuæ facundæ bellum indixisse iudiceris. Interim me uelim facias certiorē: & q̄ belle uales & q̄ nri memoriā pretefers. Ego. n. & ualitudine utor prospera & benignitate principis nō alacri minus q̄ larga. Reliq; etiā apud me læta sunt. uale ex medio. xi. Kal. octob. M. cccc. lvii.

Franciscus philephus marioto Teretino sal.

q Vam tporū iniquitas nō amādi quidē: sed scribendū fecit inter capedinē eam tādē iucundior hæc dies e medio nobis abstulit ita: ut uel ad mutui amoris cumulū nō mediocris facta uideatur accessio. nā qm̄ mutui conspectus nondū facultas datur: mirū me desiderii tenet tuarū litterarū. Quāq; n. de te quotidie percūctanti mihi grati nuncii afferuntur: multo tñ gratiora futura sint: quā ex tuis litteris quasi ex teipso cognoro. itaq; si me amas: ut soles: id quod certe facis: da operā ut q̄ primū te de omni tuo statu loquentē audiam. Quod si de meis rebus certior fieri ex me uis: ego cū uniuersa familia bene ualeo: & eo mecum se gerit fortuna. quā uocant: humanius ac lætius: quo huic optimo munificentissimōq; principi & carus sum. & admodū iucundus. unde ēt fit: ut annorū accessio me senescere nullo pacto patiat. nā & in cute: & intus uiridior sū q̄ de dū: cū istic agerem iuuenis. uale. & Franciscū beninū cōpatrē meis uerbis saluere plurimū iube. ex medio lano. iii. Kal. nouēbris. M. cccc. lvii.

Franci. phi. Franciscus castellano equiti aurato sal.

l Aetor equidē: & maiorem in modū Gaudeo: qd' simul cū annis æque tuus amor erga me creuerit: ut maiore ego te beniuolentia magis i dies atq; magis prosequor. Quin ai tui uel benignitatē: uel gratitudinē q̄ me ut ueterē: & doctorem & amicū cōplexius es: cū diligo plurimū: tū facio maximi. nā qd' nobilissimi generis fulgorē probitatis splendore illustraris: nō possū nō mirifice laudare. Fortuna. n. cū uirtute coniuncta uitā efficit tū iucundā: tū optandā in primis. nec est tñ ullum fortunæ cōmodū cū ai bonitate cōparandū: utpote qd' una uirtute nihil sit in hoīum genere neq; certius: nec stabilius: nec diuturnius q̄q̄. Et cum oīs uirtus laudandā sit tamen haud scio: an id potissimū perinde atq; peculiare gratitudini dandū est quippe que sola ut ita dicā: sine detestabili scelere deserri non posse uideatur. itaq; nō absurde a uiris sapientibus ingratitude ipudentia comes asciscitur. At hominē impudentē flagitio nullo uacare uolunt. ut igitur & benignitate ai tui. q̄ tibi propemodū ē p̄rita dicere omitā: te gratitudinis laudari cū audio uoluptate afficior nō uulgari. nō enim gratus esse potes nisi idem sis iustus. nisi idem sis cumulata uirtute peditus. nam ut de reliquis sileā. cū de metā honorifice: tā libēter: tā amice ap̄ oēs quotidie sermonē habes id quod uno eodēq; omnīū ore ad nos perfertur. satis superq; declaras nihil esse apud te. neq; antiquius: neq; dulcius accepit beneficii gratia recordatione & referrende grāe beniuolentissima uoluntate: ut qui beneficii loco ducas illud doctrine officium: quo pene adhuc puer a nobis es liberalissime institutus: Qua qd' tua humanitate mi Fran. nequeo non admodū delectari: qui id tibi beneficii loco des: qd' sine magna reprehensione preterire nullo pacto potuissim Qui. n. te nō diligere: nō amare: nō magnificere: in quo tāta uiderē inesse idolē quātā in alio tuæ ætatis nemine. quē totū ad pudorē: ad elegātā morū: totū ad laudē ac decus natum intuerer. Sed es tu plane ingenti munificentissimōq; aiō: qui ēt quod ab altero tibi debetur. pro suscepto beneficio hndū uelis nihilq; pluris facias: q̄ beneficiū te prestare. Quā ingenii tui bonitatē atq; altitudinē ai tāta dilectione cōplector: ut uix mihi suauius q̄q̄ sit: quā de te laudibusq; tuis die noctuq; & audire: & loqui hēo at tibi grās: qd' mihi i amore rīdeas: neq; te uinci hoc tanto mutuae caritatis munere patiare. Reliquū ē: ut quādoquidē coram nos inter nos minus licet familiaris tūferre sermones: hos nostrae nobis lrae quotidie representent. Vale cum uniuersa familia. Meq; ama ut facis. ex mediolano pridie nonas nouembres: M. cccc. lvii.

Fran. phi. Gregorio arrigo iuriconsulto sal.

f Acit uetus ac sua amicitia illa nra q̄ ab usq; ppe adolescentia cōiunctissime oli uixius: ut existimē te oīa mea cā factuz. Audiui. ioānem petrū lucensem quo auditore primū cum florentiæ oratoriā philosophiamq; docerem deinde amicissimo semper: uel absente sum usus: pxima æstate diem obiisse: id quod certe ut debui tuli molestissime. Cupio fieri ex te certior: & quos libros reliquerit: & qua conditione hoc est uenalesne sint. Emerem enim aut omnis aut plerosq; præsertim gracos. si qui. f. digni sūt lectione nō

stra. Fac igitur si me amas: ut hęc rē & q̄ primū & q̄ diligentissime intelligebā hoc erit mihi tā gratū: q̄ quod ma-
ximū. Ornatisimū equitem auratū Petrum nucetanū nomine meo salute plu. i partias uelim. Vale ex medio.
xiii. kal. decēbres. M. cccc. lviij.

Francisci phi. Epistolarum Liber Decimusquartus.

Franciscus Philephus Lodouico Gonzagæ Mantuæ marchioni. S. P. D.

Vod oēs te uiri docti iidēq; sapiētes & obseruent: & uenerentur: qd est: qd mirari quēq;
oporteat: cū & unus ipse sis: q̄ reliquos oīs italiæ principes doctrina atq; eloquētia ante
cellas & te in cunctos munificentissimū prestes: q̄ in illorū se genere reponi noluerūt: q̄
urbāi sunt doctiq; noiati itaq; habeo tibi grās nō uulgaris: quod tuo me locupletissimo
testimonio talē ostēdas: quē hoies dignū existimēt dilectione beneficentiæq; tua. Nā hi
soli mutua caritate deuinciuntur: qui studiis sunt: & moribus q̄ simillimi: & si plus merē
tes amari etiā magis dnt. Sic. n. ueluti quadā seruata proportione minoribus ē cū maio-

ribus amicitia. At ego mihi permagnæ ascribo laudi: quod rarissime accidit: ut in sūma licētia cōstitutū nō eos uel cōtēpnāt: uel ne-
simo principe: uel ea ductus rōne: quod rarissime accidit: ut in sūma licētia cōstitutū nō eos uel cōtēpnāt: uel ne-
gligāt: q̄ sint fortuna inferiores. Quare cū tāti me fieri abste uideo: ut quōttānis orner muneribus tuis & his q̄
de amplissimis: nō debeo nō iure optio lætari: cū mea cui uideo certissimū in te uno semper patū ēē p̄sidium
tū ēt tua cā: q̄ oībus patefacias nihil apud te esse antiquius probitatis: & eruditionis studio. Nūq; n. probos ui-
ros & eruditos tātope dilexeris nisi per illustri sis bonitate p̄ditus ac sapiētia singulari. quo fit: ut eo me maior
teneat admiratio: q̄ minus opam oēm diligentiaq; accōmodes: ut tui similitē reddas Federicū filū prestanti in
dole adolescentē. Puto. n. licere iam mihi familiarius tecū loqui. Nū es oblitus: qd Cyrū dicere solitū tradūt: ne-
minē decere imperare: q̄ subditis nō sit melior: quo aīo populi eū ferāt: quē idignū principatu censerint: qui
.n. alios regat: q̄ seipsū nescit. At. reip. i perādīq; disciplina nō tradit natura: sed līarū librorūq; monimētis. itaq;
uir idoctus: & indifertus nō mō ciuitates nō bene re uerit: sed ne seipsū qdē. Oportet. n. principē nō minus elo-
quētē esse: q̄ & sapientē & iustū. Laudat certe a uiris prudentibus illud Parysatidis dictū: quo artaxerxē filium
monebat: ut cū orōne esset habiturus ad populū: uerbis grauissimis & ornatisimis uteretur: Et plato beatas
fore illas rep. affirmabat: que ab iis regerentur: q̄ aut ipsi saperent: aut sapientiæ studerēt. Nec. n. parū ille sapi-
tiæ sit adeptus: q̄ se cupit sapientē fieri. Bonū autē & sapientiū principē simulq; eloquenti nihil perfectius esse
duco: nihil. n. magnificentius: nihil ciuibus uniuersaq; reipu. neq; foelicius nec beatius. Cura igitur quæso: ne
litterarū studia deserat Federicus: q̄bus tādiu opa dāda est: qd se totū ad imitationē tui imaginēq; effinixerit.
Nullā isti pulchriore hereditatē cessurus es: nullā meliorem: nullā diuturniorē q̄ uirtutis tuæ grauitatisq; discipli-
nā. Oīa certe: quæ aut corporis: aut fortunæ dicuntur cōmoda: sunt uel minimo aī bono inferiora. Hoc. n. in
nostra est tempestate positum: hoc est positū hoc est imortale atq; sempiternū. Illa uero nec nostra sunt: & in
stabilia planēq; caduca. quare fac obsecro: ut & dicendo agendo sapientiā tuā semper & eloquentiā Federicus
representet. Nā quod ais per te nō destitisse quin litteratus ac difertus fieret: cū eius ætas ad huiusmodi munus
esset aptissima: sed que ingenti mercede p̄ceptorē quæsieras: haud potuisse cōsequi uelim quid ista de re sen-
tiā accipias paucis. Oīum primū quod ad p̄ceptorē attinet: id qd tua bona uenia dictū uelim: querebas crepu-
sculo lucē noctis infundere: oblitus ut uideatur & cōtraria curari cōtrari. s. & illud itē. Oē tulit punctū: q̄ miscuit
utile dulci. tristē scipionis aphricani seueritatē: nā huiusmodi illū facie e xtitisse perhibent hilaris lenitas Lælii
cōdiebat. Freno dicere solitus Plato traditur Aristoteli opus esse & calcaribus Xenocrati: quippe quorū alter
tradiore esset ingenio: sed Aristoteles acriorē quam par foret: atq; acriorē: Mediū sane qdā p̄bare: Plato ui-
debat: qd tanq; ex Aristotele Xenocrateq; cōstaret. Quantū possū itelligere: Federicus tuus est natura me-
lanchonicus. At melanchonicus oīs esse ingeniosos docet Aristoteles. Et ne id quidē mirū. Sunt. n. cogitationi
natura dedit. Qui at multū cogitat: multa quoq; ex se inueniat necesse est: quæ a nemine didicerit. Vt igitur
opera dāda est: ne feruens ingeniū nimio octo defrigescat: ita ēt studēdū: ne tristiore cōsuetudine se atre oīno
bili faciat obnoxii. is inq; doctor adhibēdus est federico: q̄ cū oī uita p̄batus sit. tū moribus nō sordidus incul-
tisq; potius q̄ lautis & amoenis. Nā q̄ tandē ætatē aliā ad litteraturā & humanitatis artes aptiorē ista existime-
mus: q̄ Federicus nunc agit: q̄ natus annos. vii. & decē iā qd sibi agendū sit: p̄ rōne assequi possit. Solus. n. ho-
mo ex oībo aiant: bō agere dicitur: & is quidē hō q̄ affectus iā sit p̄fectū rōnis usū: quo qdē ipso & mulieres: &
pueri: & q̄ mētis cōpotes nō sunt carere iudicātur. Nā qd aut ifantes: aut pueri didicerint: id ne itelligūt qdem
Vnde fit: ut neq; hi boni neq; mali affirmari queāt. Sed oīs eorū uel uitupatio uel laus: aut parentibus danda
fit aut p̄ceptoribus & his uiris quorū aut minus aut blādiciis parent. Adolescentes uero & si aspere iā cōperūt
abducuntur tñ nōnulli ab aī p̄urbationibus & ita relicta rōne rapiunt i deuia: ut nusq; cōsistere posse uidean-
tur: itaq; huic quoq; ætati nō minus sœpe q̄ pueris freno ē opus. Nā qd pueri deliquit: q̄ nondū affecti sint
rōnis iperiū. Idē uenire usu adolescentibus solet: qd illud deseruerint. quæ si pudor & uerecūdia nō tātam uim
habet ut hunc ætatis feruorē cōpescat ac lænitat: qdā acriora sunt callidioraq; remedia adhibēda. q̄ qdē exco-
gitare parētū ē: & eorū q̄ i eā ætatē ius habent. Videmus. n. alios duci blādiciis. alios q̄busdā munulculis admo-
nitōibus alios nōnullos castigatiōe: increpatiōe metu. Nō easdē morbis oībus curatiōes medici addere cōsue-
rūt. Pro cuiusq; ingenio ac morbo q̄sq; curādus atq; sanādus ē. illud mihi exploratissimū ē oīs bona idole adole-
scētes parētibus gratificati maxime obreperare q̄ solere. nec qdē abigo princeps Lodouice: si tuus p̄clarus mo-
destissimūsq; filius Federicus liqdo aiaduernerit se tibi iucundissimā rē facturū ubi litterarū & liberalium disci-
plinarū studiis se tradiderit fora: ut nihil sibi potius ducat q̄ & dies & noctis i hoc pulcherrimo laudatissimōq;

munere consumere. Nec. n. grauissimos isti cum uolueris: eruditissimosq; doctores de futuros: a quibus honeste queat: & liberaliter ad ea omnia institui: q; ad bene, beateq; uiuendum requiruntur in principe. Id aut eo magis tibi curandum est: quo ceteris omnibus italiae principibus ex litteris: & doctrina superior. Nō. n. passurus sis: ut in hac illustri hereditate tāq; tibi atq; tuis ppria degenerasse federi cum a patrita & auita gloria ulli insimulent. hęc ego p mea erga te pietate confidentius fortasse q; decederet. scripsi quę tu uelim clementer ut soles omnia ac benigne interpretis uel eo usus gręcorum puerbio: quo iubetur quę amicorum sunt communia dici oportere. id quod nō minus in liberis q; in pecunia tenendum atq; seruandum puto. & eo fortassis in liberis maxime quo melius hisce atq; pclaris cōsultum cupimus q; suppellectili: & pecudibus. Vale princeps optime ac munificentissime. Meq; ut facis ama ex mediolano. vi. idus decembris. M. cccc. lvii.

Franciscus phileltus nicodemo tranchedino salutem.

Ilterę tuę fuerunt mihi iucundissime cum tua causa quem intellexerim bene ualere cū uniuersa familia tū & ob fran. patricium quę e mortuo uiuū factum acciperim: Tristis. n. de homine amicissimo nūcius platus ad nos fuerat. cum eēt q; assereret uel se p̄sente. suppliciu eē de eo sumptū. itaq; indoluerā eius uicē ob idq; oēm popularē statum. q; sine seditiōe eē uix unq; cōsueuit uehementissime execrabar. Quāq; franci. familiari nro nihil magis arbitror obfuisse. q; inuidiā. q; uiri & p̄stātes nunq; caruerunt. Lætor igitur populū. qd̄ preter opinionē ac luctum nobis acciderit. Tibiq; heo ingentes grās qd̄ istius dignitati studeas. id q; ut assidue facias: te ēt atq; ēt maiorē in modū rogo. Quod uero de re altera cōsiliū ceperis: p̄bo & gaudeo. Miror at qd̄ uiro illi in mētē uenerit. ut cū iā ad calcē puenerit. a decurso iā olympiæ spacio auertat. atq; uictoriae palmā renuat. Nū forsan cū ætate ai quoq; uigor cōsenuit. ueq; tu hebescenti iam sanguini flāmas adice rationes concalescet fortasse. priorēq; uim accensus resumet. Nos oēs ualemus recte. uale etiam tu atque tui omnes uel nostri potius. patriciumque hortare ut forti aīo ingētīq; sit memineritque sapiētī nihil obesse posse. & fortunā omnem uel minima uirtute esse inferiorem. Ex medio. pridie Kal. ianua. M. cccc. lvii.

Franci. phileltus donato actiolo salutem.

Idi ac legi suauissimas tuas litteras ad iaco. actiolum tuum qd̄ inq; tuū. imo nostrum. nā amicorū quę sunt ea priuata his eē nō oportet: sed perinde sane atq; cōia. miratus at sum. qd̄ tibi i mētē uenerit q; ethrusco malueris maternoq; uti sermone q; latino & litterato. nam facundum esse te pleneque disertū ignorat nemo. ad iacobum nostrum tm̄ in dicendo ualere experti sumus: ut suę ætatis nemini cōcedat. num fortassis ostendere uoluisti nō oīo te gręcū factum qm̄ apud eruditissimum eloquētissimumq; uirē iōānem argyropolum gręcis disciplinis studeas. q; si gręca oīo latine aduerse: uel nō similia sit potius. & ei maximum afferat ornāmētum. at ne qppia qdē scripseras. qd̄ in hoīum manus uētūz nolles: Fit. n. sæpe ut quę uidē inepiora: iccirco scribamus materna lingua qm̄ exicribi a quoppia nolimus. nā q; ornatiua scripta fuerint. ea sepe uel inuitis nobis & exscribunt. & seruantur diutius. itaq; nō intelligo: q; ita scripseris: nisi forsitā factus sis ad litteras audior noluerisq; alios ornatiuissimę tuę ductiōis imitatores effici. qua in re magis mihi p̄batur iacobus q; quottidie aliqd̄ scribit: minerva & eloquentia sua dignum. id qd̄ si tu etiā feceris. cū p̄ officio facies. tum nobis oībus qui tui certe sumus: uoluptatē. permagnam afferes. ualle cum tuis oībus ex mediola. nonis ianuariis. M. cccc. lyii.

Franciscus phileltus petro perleoni salutem.

Quod ad uenetos te receperis: uiros plane optimatis nō solum p̄bo: sed ēt lætor. facile. n. futuru spero ut doctrinę uiriutiq; tuę paria p̄mia referantur. idq; p̄pediē. ii. n. sunt ueneti: ut nūquā p̄se beneficio uinci putātur. sed officiu semp̄ officio cumulēt. & maximo ope promereri studeāt. gratulor igitur fœlicitati tuę: q; i eos sis loco tandē collatus: ubi & emolumenta sis nō uulgaria & laudē itē maximā breui assecutus institue igit ut cœpisti p̄cios istos adolefcētes nō mox mius q; doctrinę eloquētīęq; p̄stātia. secūda nactus es ferocissimāq; ingēia. q; qd̄ laudis semē accepint ad maturā frugē miro incremento sint p̄ductura. uñ ēt tu tāq; diligentissimus qdā fortuatissimusq; exultor cū uberrimos p̄cipies fructus: tū me igēti afficies uoluptatē: q; tuā laudē oēm pmagnę mihi laudi eē duco. nā qd̄ ais de ifectatiōe iuidētū id tibi quoq; iucūdū eē oportet cū itelligas excellētā oēm iuidiæ eē uelut obnoxia. nā qd̄ malis: utq; excellere. an excellētā pati. itaq; aīo cōstati excelsio q; sis. tibi q; p̄luade obnixeq; tuere oīa eē uirtute iferiora. cui quomagis iuidet: eo se magis glorie addidit comite. qn̄ tibi opa dāda ē. ita eruditiōe. & dicēdi elegātia splēdoreq; augefcas: ut tibi nro pp̄ assequēdi despationē i uiderē audeat p̄bo. n. aut aliq̄to supiorib; iuidet p̄stāuā at nimietas hoc morbo uacat uale ex medio. iiii. idus. ianua. M. cccc. liiii.

Fran. phi. nicodemo trūcha dino sal.

Eem mihi facies n̄ mius gratā q; necessariā si qd̄ dieb; p̄ximis ad te scripli & q; primū & ex snia mea cura ueris. scio q̄tū prudētia uales q̄tū ēt grā. itaq; nihil dubito p̄pediē fore ut cōficiat qd̄ cupimus mō adui sare uolueris: tuo at erga me aīo certiu s heo nihil. matura igit: si me amas & qd̄ uolumus effici. uale ex medio lan. iiii. idus ianua. M. cccc. liiii.

Franciscus p̄phile. aenę eardinali Senensī. salutem.

Inas lras tuas q̄s n̄ eodē tpe ad me dederas eodē accepi die. fuerūt utreq; mihi n̄ iucūde minus: q; exoptate. qd̄. n. n̄ i iis erat plenu hūanitatē & b̄nignitatē tue itaq; ut plurimū mihi sū letatus qd̄ itellexi ap̄d ueterē amicū meā i se pietatis memoriā nulla eē itercptā neq; tpoq; neq; fortūe uarietate ita maiorē i modū tibi p̄ri āplissimo gratulor: qd̄ oīa sis suma i hęc diē tua suma cū dignitatē adeptus & id sane n̄ mō n̄ pelēs sed ne cupiēs qdē. quo fit: ut latis p̄spicue cognoscere cuiq; liceat q; acceptus i mortali deo carusq; sis. nō. n. sine diutino quodā cōsilio ac mētē hmōi bōa cōtīgūt hoīb; sed cuius æterna p̄uidētā iferiora hęc oīa superna gub̄ernat illius quoq; uolūtate ac iustitia cuiq; p̄meritis reddif. uixisti sp̄ inocēter & pic. nec aliqd̄ q̄c̄ i bōis ducere unq; cō

faciunt. q̄ xp̄m optimū maximū. q̄re idē xp̄s & oī potēs deus & dei oī potētis filius q̄ cētū p̄ uno reddere sp̄e so-
 litus tua obseruātia. cultu bōitate delectatus suis te idies magis magilq̄ bōis auget honoribz aplīca felicitate
 cumulat. Tu at̄ ut es aīo maxio splēdidissimoz īgenio ut ducis oīs uirtute inferiora. ut iudicas nihil hōdū esse
 sine deo in hoīs: diuinā quoq̄ bonitate atq̄ sapiētā imitaris. Nihil supra hōem uel pfiteris uel audes: p̄stās ī
 oēs te facile: humanū māsuerū. Nihil tibi aut ad rē aut ad dignitatē additū putas: qd̄ a deo non fit. Quāobrē
 sempiterni dei: tanq̄ uel negociator: uel pbitor aliq̄ te in cūctos ea geris benignitate q̄ sp̄ antea mirifice claru
 isti. Hinc et̄ me nō minore nūc dilectōe cōplecteris: q̄ usq̄ a primis annis qbus tibi sum cognitus mirifice di-
 ligebas. Et ne id qd̄ mirādū. nā cū sola uirtus eēt: q̄ me tibi cōciliabat: eo fit: ut eadē duce idē sit tuus erga me
 amor. Mea. n. erga te obseruātia tanta ē. q̄ta uel fuit unq̄ uel maior eē possit: & hac de re fatis. Cætera q̄ scrip-
 sisti: intellexi. Tibiq̄ habeo gr̄as immortalis: qd̄ q̄tū ī te fuit: desiderio meo satis cumulatiſsimæ fecisti. Si q̄s aut̄
 unus sit: q̄ de meo illo codice aliqd̄ certi habeat Bessarionē Cardina. nicænū hunc eē puto q̄pe q̄ & utriusq̄
 eloq̄ atque disciplinæ doctissimus sit: ut nosti: & q̄ri apud Calli. Pontificē solitū accipio: qd̄ nio. quinti ornatū
 ma libroz suppellectilē tā temere dissipare pateretur. itaq̄ ad hunc et̄ hac de re litteras dedi. Quid futuz sit:
 nescio. Vnū certo scio nihil me omīssurū ad codicē uendicādū. Qua in re si mihi auxilio fueris tanto me affici
 es bñficio: ut maiore alio nullo possis. Vale p̄r amplissimæ. ex medio. idibus ianua. M. cccc. lviii.

Frā. phi. Xenophonti filio sal.

q̄ Vod Vlyſsem imitari īstitueris: nō uitupo: mō non naufragus sed prudētior ad nos redeas. Præterea
 uix ullos sapiētia claros legimus. qui Vlyſſis quodā mō æmuli nō fuerint hoc ē: qui ad sapiētā dēdican-
 dam nō uarias ac diuersas orbis terraz regiones inuisere studuerint. Vtere semp̄ rōne atq̄ uirtute duce quod
 si feceris facile spero oīa tibi secūda fore. Da q̄ sæpissimæ ad nos lras: quibus certior fiam de oī tua fortuna:
 quam tibi fautricē ac benignā futurā opto: & eā quidē fortunā. q̄ dei uoluntate definitur: nō hoīum stultitia cu-
 ra et̄ libroz q̄ plurimos & q̄ optimos tibi cōpares q̄ uno suppellectili nullā sis pulchriorem habiturus: nullam
 utiliorē. Vale ex medio. xiii. kal. febru. M. cccc. lviii. Fran. phi. palāti Strozē equiti aurato. sal.

q̄ Voniā meū erga te aīum nostrū p̄spicue iā pridē: nihil ē qd̄ tecū in p̄sentia sim lōgior. Quod nemini un-
 q̄ latinoz cōtigit. instituti nullū eē orationis genus: qd̄ intētātū reliqueri. Quare cū pleraq̄ & uersū &
 p̄sa latine scripserim nō oratorio & poetico more duntaxat sed etiam philosophico idē nunc græce
 facere aīum induxi: qbus quidē ī rebus q̄tū aut ualuerim: aut ualeā. nescio. Vnum certo scio me nō magis uno
 gnē q̄ alio delectari: Videmus Virgī. orationē pedestri minime ualuisse uersū uero claruisse plurimū cōtra ci-
 cero soluta oratiōe fuit illustris. At uersū fuisse in docto similitum. & legimus & iudicamus: quoz neutrū tñ
 audimus græcis uersibus in scribendo delectatū. Ego at̄ cū latine utraq̄ oratione & delector. & utor: tū nuper
 aggressus sū græce scribere nō nulla elegia. ut et̄ græci intelligāt audere latinum hominem: qd̄ ipsi. negligunt
 nō græce minus canere: q̄ latine. Nā q̄tū et̄ in dicendo apud græcos: aut possi aut nō possim iam pridē cogno-
 scere tibi licuit Et q̄m in aliis scriptis meis nomen tuū: ut par ē hōestauī sp̄ uolui hoc quoq̄ tpe aliqd̄ ad te scri-
 bere ī hoc dictōis gnē. quo oēs itelligant & p̄sentes & posteri amicitia nram nō fuisse uulgarē. Vale cū hono-
 frio meo Ex medio. kal. febru. M. cccc. lviii. Franci. phile. Nicodemo trachedino sal.

f̄ Acis oīa cā mea & diligētē. & amice. Quare nō possum nō libētissime fateri me tibi dēre plurimum
 qd̄ sis in faciēdo tā accuratus. tā industrius tā strēnuus. Quātū at̄ me abs te bñficio affectum iudicabo
 si uidero tua opa effectum oīo qd̄ tā libētē facis: incūbe igit̄ & remis & uelis ut emerſam nauim opor-
 tune in portum agas. Quæ uero de meo Fran. patricio ad me scripsisti iucundissime audiui quē tibi uix tan-
 topere cōmēdo ut intelligas de nihil mihi posse hoc tpe gratius facere quā si hunc rebus omnibus quā cumu-
 latissime iuueris. atq̄ ornaueris Vale ex medio. vii. kal. febru. M. cccc. lviii.

Fran. phi. Gregorio arrigio iuriscōsulto sal.

m̄ Et tuæ lras mixz in modū delectatū qbus liquido p̄spexi q̄ta beniuolentia pristinā illā nram intemera
 tāq̄ amicitia p̄sequis. Facis at̄ oīa p̄ offō. q̄ neq̄ scribēdo neq̄ amādo cedere homini amicitissimo uo-
 lueris. Reliquū ē ut certatim hōi hūanitatē iusticieq̄ munus iuicē foueamus: quo & uinci simul & ui-
 cere ē pulcherrimū. Quid de libris illis superandū sit ex tuis lris itellexi. Siqd̄ noui decernere facito ut sciam
 itē siq̄ istic librarii sūt. q̄ mercede exscriberēt: q̄ uellemus idē tā græce q̄ latīe. Quod ad ea q̄ de anto. regino:
 scriplerā: nihil. sū miratus. Responde igit̄ q̄ primū. te cū uniuersa familia pbelle ualere opto Ornatissimo eq̄ti
 aurato uiroz: uiro grauissimo Petro nucetano ut uerbis meis plurimā dicas salutē uāhementer cupio. Vale
 ex medi. nonis febru. M. cccc. lviii. Franciscus philephus Aenæ cardinali Senēsi. S.

q̄ Vas kal. ianua. lras ad me dederas. eas ad q̄ntūdecimū kal. mar. accepi. Fuerunt mihi q̄ scripsisti gene-
 ratissima oīa. Hēoz dignationi tuæ sempiternas gr̄as q̄ nihil tibi negligēdū uelis qd̄ mea interesse co-
 gnoris. Quod de Xenophōte filio scripsisti nō solū p̄bo: sed etiā gaudeo: q̄ oī in re dignitatis meæ rō-
 nē habeas. Reliquū ē ut cardinalis Nicæni sniam meā de re itelligas: q̄ audio codicē illū et̄ post obitū sūmī pō-
 tificis Nicolai q̄nti uisum eē apud Cardinālē Rhutenū. mō qd̄ in re uerū sit nō ignoremus: facile futuz spero
 ut nobilissimus codex ille ad dñm redeat aut pace aut bello pacē lōgissime auteponā. Vt q̄ bellissime ualeas ue-
 hæmētē opto cū tua tū et̄ tuoz oīum cā lequoz numero me nequaquā ultimū eē arbitror. Vale ex mediolano
 iii. kal. mar. M. cccc. lviii. Frā. phil. Bessarioni Cardinali Niceno sal.

a D quartūdecimū. kal. ianua. scripserā ad te græce: q̄ mihi opus fuerat p̄ id t̄pis scribere. Nūc si & si nouū
 argumētum se nullū obtulerat: potiusq̄ iā tuas de mea re litteras sperare: nolui eas solas Planēq̄ pere-

grinas urbē petere. itaq; alteras ad te dedi: quarum eā comitatu frætæ sese ad iter p̄starent alacrioris: quod acit latinæ ad te scripserim: accirco factū ē: qđ illæ græcæ non intelligerent. Nec est aliud qđ qđ tātōpere in p̄sentia abste cupiā: qđ ut me facias certiorē qđ de Lodice meo sentias: nū spei qđ sit reliquū: an perierit oīo im-
mortali me affeceris. beneficio: si hac in re mihi morē gesseris. Vale ex medio. xiiii. kal. mar. M. cccc. lvi.

Fran. phil. Bessarioni Cardinali Niceno sal.

Vdiussertus litteras ad te dedi: qbus idē latinæ peti: qđ paulo ant egræce feceram. Deinde redditæ
n mihi sunt odierno hoc die phumanæ atq; pbenignæ litteræ tuæ. qbus qđ scire desiderabam: non ob-
scure intellexi. itaq; habeo tibi grās immortalis. qđ uel in sūmis occupationibus tuis nihil qđ mea inter-
eēt negligere uoluisti. Reliquū ē: ut mihi qđ ea in re faciundū sit cōsulas: uel epistola uel nuncio. Nunciū uero
alium uelim neminē quā prudentissimū iuriscōsultum Othonē carretū. qđ istic huius principis noīe oratorem
gerit. is. n. qđ abste acceperit: mihi q̄primū significabit. Præterea si qđ certius habēdum iudicas: id qđ mihi
quoq; uideri debet: habes archidiaconū datarium qđm̄ α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. ut audio. rē oēm poterit quā
primū optimeq; inq̄rere. Et hæc hæctenus. Quod me tā miris laudibus ornaris: facis id tu qđ ē. p̄quadā in me
caritatis tuæ amorisq; abundantia qđ etiā parua q̄ sunt maxima eē cupis. Faciat deus ut tua mihi consuetudine
aliqñ: idq; p̄pediē uti liceat. Facile. n. futurū sperē: ut tua p̄sentia p̄inde atq; diuino afflatu quodam: uel adiutus
uel excitatus aliqd audeā qđ uulgo nō liceat. Ad hæc scire admodū uelim quot sint tibi libri. Diodori siculi. nā
mihi præter prima qnq; uolumina aliud ex eius hominis historia est nihil. Habere autem autem cupio. quod
reliquū inuenitur. Modo istic librarius ullus extet: qui huiusmodi munus obiturus sit: p̄terea π. ε. ρ. ι. ο. σ. ο. τ. η.
τ. δ. σ. υ. λ. α. β. η. σ. nihil dignum repperi apud græcos. Si quid habes inquam huiusmodi facito ut intelligā.
Vale ex mediolano nono. kal. martias. M. cccc. lviii.

Fran. phi. Bernardo iustiano sal.

Etrus pleo tibi qđā noīe meo exponet. Quæ qđē ipsa ex animi mei snā manāt oīa. itaq; ut quæ petie-
rit. facias magnopere abste peto: Vale ex mediolano. viii. kal. mar. M. cccc. lyiii.

Fran. phi. Lodouico casellæ sal.

Xistimo te in admirationē incidisse: qđ in pximo illo meo ad illustrē adolefcētē Trifanū Sportiā epi-
e grāmāte nomē ihesu a me scriptū legeris: qđ aspirationē hēret iter. i. uocalē & e. idq; nō temere me se-
cisse: sed lapsu fortasse festinātus arūdinis. cū neq; apđ græcos neq; apđ habreos: a qđō id nomē eē acce-
pimus eā aspirationē admittat: At ut rē teneas: neq; imprudentibus nobis id actum ē. neq; nolentibus. Sed ut
ita scriberemus. cū antiquitatis auctoritas nos ē hortata: tum quædam rō nō uulgaris. Extant in hac urbe ue-
tustissimi atq; emēdatissimi qdam codices & noui & ueteris testamenti: in quibus oībus ihesus scriptum repe-
ritur cū aspiratiōe. h. inter. i. & e. id qđ uidet nō ab re cū sentētia Quintiliani cōuenit: qđ ait cōsueſse priſcos nō
nūq; inter duas uocales aspirationē scribere: qđ non iohannes mō nomē propriū ostēdit: sed & abenū: & mihi
idē aut obseruari Priſcos uoluisse in ihesus nō solū ea rōne inductos puto: ut apud latinos quoq; trisyllabum
nomen id esse uellent: qđ uim diuine trinitatis representaret: sed et quia aspiratio sonantiorē syllabam red-
dit ac ualētiore. Et hac de re satis. Ego tuas litteras quotidie expectābam & eas quidem talis quales ab homi-
ne amicissimo optimo uiro dari cōiuerunt. Vale ex medi. pridie kal. martias. M. cccc. lyiii.

Frā. phi. Antonio panhormitæ sal.

Vi tibi reddidit litteras meas est mihi uetere familiaritate beniuolentiæq; cōiunctus Hūc tibi unice cō-
q mēdatum nolo quippe qui & doctus est & modestissimus plane uir. amicitiaq; tua minime indignus.
Vale ex mediolano pridie kal. mar. M. cccc. lyiii. Frā. phi. Pallati stroze equiti aurato sal.

Antā mihi uoluptatē tuæ līræ attulerūt: ut nē ulla res quidē maiore hoc tpe potuisset afferre. Nam ī iis
t legēdis tē corā uidere sum uisus pristinosq; sermones mirifica tua illa suauitate conditos. non secus au-
dire: qđ si præfens esse ac mecum familiariter loquereris. Quod at me tanto studio laudaueris factū id
esse intelligo p̄ humanissimo tuo igenio proq; singulari tua erga me caritate nō. n. tā p̄clare de me sentio. ha-
beo p̄terea tibi gratias atq; agđ maximas quod περιαρταξερξοναβδλεωσ morē mihi q̄primū gesse-
ris. Quæ uero tuo nomine principi nostro exposuimus: audiuitis omnia plibēter: & ita de te honorifice ē lo-
cutus: ut plane ostēderet te sibi eē carissimū. Quare si quid ē qđ ab eo uelis uideo te nihil frustra petiturū scri-
pisti præterea græcum esse apud eūdem puto qui τ. ο. ν. α. ρ. τ. α. ξ. ε. ρ. ξ. ο. υ. β. ι. ο. η. ε. ξ. ε. τ. ρ. α. ψ. ε. Mihi græco librario
opus ē. Quāobrē si uel istū cū istunc te nō inuito abire instituerit uel aliū quēpiam ire ad me curaueris: accipiā
eū honesta cōditiōe. Reliquū ē ut manibus pedibusq; ad seruandam bonā ualitudinē cōnitamur nō lōge enī
futurū spero: ut qđ iucūdisime una eē possumus. Vale ex medio. kal. martias. M. cccc. lyiii.

Frā. phi. Nicodemus tranchedino sal.

Vottidie te mihi officiosiorē p̄stas ac iucundiorē. Nihil enim p̄termittis: qđ ad meā laudē accessurum
q putes. itaq; nō possum nō lætari plurimū qđ oībus ī rebus ī amore mihi respondeas Nā qđ ego te amē
& quanti faciā amorē tuū: nemo oīum melius nouit: qđ ipse debes: cui de me nihil occultū ē. Reliquū est
ut amare me p̄seueres. Nūq; n. patiar uinci abs te ī hoc tā nobili: tāq; laudatissimo humanitatis officio. Quod
de nostro patricio actum sit cupio intelligere. nos hic noui habemus nihil. Tu si quid apud nos ē quod auditi-
one nostra non indignum existimes: cura ut ex tuis suauissimis litteris accipiam. Vale ex mediolano. iiii. no-
nas martias. M. cccc. lyiii.

Fran. phi. Lodouico casellæ sal.

q Va fueri adductus rōne: ut ihesus: cū haspiratione iter. i. & e. scripserim præter cōmunē huius tēpesta-
tis cōsuetudinē. potuisti ex p̄ximis litteris cognoscere. Nūc at ad te scriberē: aliud nihil erat in cā. nisi ut
abs te peterem. id curares: ut tuis inclusæ q̄diligētissime reddant. id erit mihi per q̄ gratissimum. Vale
ex mediolo. viii. idus martias. M. cccc. lviii. Fran. phi. Alberto parrhio sal.

q Væ amicis cōia eē debēt. quēq̄ iuri suo ascribere: ut nihil habeat cū amico cōmune: non iniustum duci
non pōt. At uitas galbæ & Othonis. q̄s e græco traduxeram. & tibi poscenti cōmodarā in mensem iā
annum ita possides ut qd æquitas. qd officium postulet. oīo uidearis oblitus. itaq̄ rogo te: ut memine-
ris eas ad te esse cōmodato: non dono. Proinde facies: ut te decet: si curaueris: ut iam tādē ad nos redeant. al-
berthū meum zancarium Enochi filium bene ualere opto. Vale ex mediolano. vi. idus martias. M. cccc. lviii.
Franciscus phi. Pallanti strozo equiti aurato sal.

q Vanta uoluptate me priuarit diuturnū silentium nostrum: ex binis litteris tuis: q̄s nuper ad me dedisti
plane intellexi. is. n. mihi nihil potuisset esse iucundius. Deus malefaciat tēporum calamitati: ne dicam
hominum perfidiæ q̄: factum est: ut nō mō simul eē nequeamus: sed ne mutuo quidem scribendi offi-
cio uti ante hac licuerit. At longiusculum silentium nostrum crebritate litterarum facile faciamus. Quod re-
liquum est. deus ipse aliquādo præstabit. Ut autem ad rem ueniam τὸν ἀρτὰ ἐξεργεῖκα τὰ πλὸν τὰ ἄρλον
βιον & accepi diebus superioribus: & accepisse me feci te meis litteris certiore: quas ad Marchesium uari-
sinum tibi reddendas misi Venetias kalen. martias. Eas uero quoniam accepisse iam debes: non repetam alti-
us. Duo sunt quæ uæhementer cupiam. Arrhiani historia De Alexandro rege & Diodori siculi liber: si q̄ plu-
res apud nos sunt q̄ ipse habeam: Habeo. n. quinq̄ prima uolumina: Quod autem tantopere & Arrhianum
desyderem & Diodorum: causa ē: quod tuo illa nobilissima imperia & perfarum: & macedonum: uel mea hi-
storia latinis cognita esse uelim. Si huiusmodi igitur codices aut apud te: aut Venetiis esse cognoro. exscriptū
iri curabo mō uel patauū uel Venetiis librariū græcum aliquē inueniri accepero. Vale q̄ diutissime cū Hono-
rio meo. ex me. v. idus martias. M. cccc. lviii. Frā. phi. B. cardinali nicæno sal.

c Vm mihi esset renūciatū p̄ximos meos ad te uersus nō eē eadē missos uia: q̄ meæ antea p̄æpe littere
cōsueuerunt: accirco eosdē secūdū ad te dedi: ut intelligeres. & qd cupiā de tua amplitudine: & non te-
mere breui futurū sperē. Quod aut hmōi utar scribēdi genere: cū ob alias cās factū ē: tum et haud mi-
nus: nri qdā hoies: q̄ græcæq̄ l̄ræq̄ indocti & latinæq̄ nō admōm p̄iti q̄ græcos uersus incōcinitatis accusant:
sonorosq̄ eē negant: uel ex hoie latio animaduertāt. q̄ se sua fallar opinio. Nā qd habemus memoratu dignū
qd a græcis nō acceperimus. Versu aut cū græcis cōtēdere æq̄ stulti ē atq̄ arrogātis. Tu uelim cures ad me
dare si qd hēs quod probes de q̄tate syllabarū: nā has oīs exemplis disqrere apud græcos p̄difficile ē. Et huius
modi sane pitia putilis ē ac maxime necessaria nō solum aduersum structurā: sed cum ad cognitionū accētūū
tum etiam & uniuersam prope litteraturam: Vale pater clāmentissime. Et quæ multis litteris abs te petii mi-
hi ut gratificeris te etiam atq̄ et rogo. Ex medio. vi. kal. april. M. cccc. lviii.

Frā. phil. Hieronymo castello medico sal.

q Vod græcis uersibus ad te scripserim: nihil aliud fuit in cā: nisi ut uel græci ipsi cognoscerēt amicitiam
nram esse non uulgarē. Nup. n. hoc quoq̄ scribendi genus sum aggressus. quod uellē mihi cum multis
esset cōe. De latinis loquor nostrisq̄ hoibus: nō de græcis q̄ in huiusmodi cāpo longe uberius ac facili-
us q̄ latini uersari possent. si uellent tanq̄ in patria & auita possessione ac plane sua. Sed utcumq̄ res hēt: nunc
apud græcos neminem uideo q̄ uersibus delectetur. Latini uero nō nunc nulli sunt hac tempestate. qui
græcos uersus scribent: sed ne uilos quidē de priscis accepimus ex his q̄ adhuc apud nos extāt & habentur ī
precio quos ea laude claruisse audiamus. Ego autē cum alia pleræq̄ scripserim græce soluta orōne: uolui etiā
tētare hoc tpe: si quid possem in huiusmodi numerofo & altioris dictionis genere: quo cæteri uel meo inuita-
ti exemplo ius se monumentis posteritatis immortalitati cōmendent. Nee id una epistola quapiam sum factu-
rus sed libellis ut spero cum pluribus. Qua de re non ingratum mihi fuerit tum quoq̄ iudiciū audisse: id qd
& p̄graue futuræ intelligo. & ab optimo erga me aīo emanaturū. Nam q̄ græci in presentia & hētur & sūt di-
serussimi hoc meū īstitutū atq̄ studium laudibus efferunt: siue id animi iudicio faciant: siue forsitā qd suspi-
cētur mihi gratificari. At ego nō delector assentatiōe. sed ueritate. Vale ex medi. vii. idus apri. M. cccc. lviii.

Franei. philel. lodouico casellæ sal.

c Vpio te p̄ nostra sūma beniuolētia tuæ meæq̄ rei diligētius studere. Nā & q̄ti me facias & q̄tū possis
p̄spicue noui. Ouid. aut uel amicitiaē uel uirtuti nō debemus. Vale ex mediolani. iiii. nonas maias
.M. cccc. lviii. Fran. phi. iacobo actiolo sal.

m Vltā hinc abiens mihi es pollicitus: quoz̄ in hanc diē effecisti nihil: itaq̄ tui esse muneris arbitror: ut
p̄ mutua aīorū inter nos caritate aliquid tādē facere incipias. illudq̄ ip̄rimis: quod a patre tuo uiro cla-
rissimo tantopere petierā. Quam uereor ne recentis aliquos amores ad pristinos addiditis: q̄bus īpe-
ditus aīus neq̄ nostri neq̄ sui reminiscator. Quod si memoriæ uolueris repetere meū in te officiū nō mō no-
stri nō obliuiscaris. sed potius q̄primū es mecū tibi cōflatū dissoluere incipias. Nosti qd uelim. uale ex medi.
nonis maias. M. cccc. lviii. Frā. phi. Nicodemo trachedino sal.

q Vid tibi impedimento fuerit: quominus ad meas mihi proximas litteras responderis. nescio. nisi for-
tassis abfueris ad Florētia a Senēses tuos. Fac igit ut quamprimum tuæ mihi litteræ reddantur. q̄ me
faciant oī de re certiorē. q̄ nra putaris interesse. ip̄rimisq̄ reddiderisne meum proximum carnē argy

repulo nro. Nolo obsecro pati: diutius expecte opratissimā epistolā tuā. Vale ex mediolano. xi. kal. iunias. M. cccc. lviii.

Franciscus phi. pacino mercato sanitatem.

Vdico pacine te somno excitatū iacitare nescio quas nugas: Ego tibi dari cupio saniorē mentē. Nam q̄ tū uidere uideor: non intelligis hācce meas aedes: quibus tā opere insidiaris: tribus iam fatalis fuisse & p̄uis duobus & patri tuo miseret me tui. Hāc est musarū donus nō scenoris. Vale pro meritis. Es. n. unus omnium ingrattissimus. Mediolani ex aedibus nostris idibus iuniis. M. cccc. lviii.

Franciscus philephus francisco cremenſi iuriscōsulto sal.

Dea quae intelligere a me cupis paucis respondeo. Nā & res nō est admodū difficilis: & ego in praesētia sum occupatissimus. inter eternū: sempiternū: ac perpetuū nullā oīno prisci perdoctiq̄ latini differentiā esse uoluerunt: illud q̄ ex. lvi. T. Ciceronis libris: & quos de natura deorū: & quos de finibus bonorū & malorū. & quos de questionibus tusculanis elucubrattissime scripsit: nō obscure intueri licet: & si perpetuū etiā cōtinuū significat. Vnde p̄petuā orōne dicimus. hoc est continuā ac perennē: & P. Ouidius naso. primaq̄ ab origine mundi. Ad mea perpetuū deducite tpa carmē. Huius uero tēpestatis philosophi nonnulli itēq̄ theologi non tm̄ uerborū q̄ Aristotellis sniam secuti ea inter se nomina differre uolunt: ut perpetuū sit: cui & principiū datur & finis: ut exteriorē hominē ut uniuersum dicimus mundū. Sempiternū uero quod ex semper & aeternū cōponitur: id uolunt intelligi: quod principiū quidē habet: at finē habiturū nequaquā sit: huius modi autē esse dicunt cum angelos ipsos tum demonas tum etiam interiorem hominē. Sed aeternum aliud nihil esse q̄ deū: cuius neq̄ principium fuerit nec itē finis futurus sit. Vale ex me. vii. kal. augustas. M. cccc. lviii.

Franciscus philephus. B. cardinali nicæno sal.

Ridie idus augustas renunciatū est mediolani callistū ecclesiae Ro. p̄tificem ad. viii. idus sextiles anī mā tāde efflatē in maxima oīum laetitia. itaq̄ licet iā plane iudicare uel pro Solonis snia eū foeliciter admodū atq̄ per beate diem obiisse: cuius mortē tāto omnes cū gaudio nō insipiētes mō: sed et sapiētes prosequātur. Dederit deus omnipotēs ut cū hoīs sōnolentia sōnus etiā ipse iterierit: ne tui collegae isti rursus obdormitasse iudicentur. Et qm̄ in presentia nō licuit pluribus tecū agere: te rogo ut q̄ antea pluribus & hīs carminibus scripsērā dignationi tuā. nō frustra me scripsisse re ipsa attendas: & quod ad plutarcū attinet diligenter cures. Vale ex medio. idibus aug. M. cccc. lviii.

Fran. phi. Aeneae cardinali. senensi. sal. plu. di.

Vod iam pridē affatu quodā poetico me tibi memini predixisse re ipsa de obitu Callisti pontificis cōfirmatū est. Dii bene coepta secudent: id quod futurū nō solū uā hementer opto: sed certo etiā & spe ro & uolo: Tu uelim memineras philel. tui qui tuā amplitudinem ut scis & colit & obseruat unice. Nun cii festinatio fecit: & essem breuior q̄ uolebā. Fac obsecro litteris tuis intelligā propediē: quid mihi agendū sit & quod de plutarcho meo sapissime ad te scripsi memineras et atq̄ et rogo. Vale ex mediolano. idibus sextilibus. M. cccc. lviii.

Franciscus phi. Angelo actiolo equiti aurato.

T quid ipse maxime omniū cupiā: & q̄tū liceat tibi in tua rep. cū antea sp̄: tū hoc potissimū: tpe: nō sum nescius. Quare te plurimū rogo atq̄ oro: ut quod mihi corā uerbo aliq̄n receperis te opportune curaturum: id in p̄ntia certe re cōprobes. hoc erit mihi adeo gratum: ut gratius aliud facere nihil possis. Vale ex me. xviii. kal. M. cccc. lviii.

Franci. philel. Nicodemo tranchedino sal.

I ut placet astronomis corpora hāc inferiora & nostra ita parēt supiorū corporū potestati atq̄ ipio ut et hoīum uolūtates p̄ syderū in necessitateq̄ mutētur: & nō sit eadē sp̄: hād mihi rē molestā aut itē pestiūā facturus uidearis mi Nicodeme: si qd̄ læpnumero frustra abs te ante, tētātū ē: hoc et tpe nō omittas. Quod eo libētius: qm̄ ad astrorū motū atq̄ influxū accedit. et ipsa rō que nullius castroz uiribz ē inferior. Rē tenes. Vale cū uniuersa familia patricioq̄ nro. ex mediolano. xviii. kal. septēb. M. cccc. lviii.

Fran. philel. pio secundo romanæ ecclesiae sūmo pontifici. sal. plu. di.

Vod nihil unq̄ in uita mihi neq̄ iucūdius cōtigit neq̄ optabilius q̄c̄. accepi nūc te ad. xxviii. kal. septēbris diuina benignitate ad sūmū ecclesiae ro. p̄tificatu assumptū eē cū maximo cardinaliū oīum cōien sū incredibiliq̄ totius ro. reip. uel uniuersi potis: ut ita lo q̄r: orbis terraz laetitia atq̄ gaudio. Quid. n. in p̄ntia tuā gratuler sanctitati: cui nihilo plus dignitatis sūmus iste p̄tificatus attulerit: q̄ tu ipse ob innūmerabiles tuas diuinasq̄ uirtutes p̄tificatui. Accedit ad rē: q̄ tibi corā p̄pediē singularē ac pene in auditā mei animi iucūditatē sū expositurus. si ita scilicet apud te p̄batū iri intellexero. Nā mētē meā oēm atque desiderium ex superioribus plerisq̄ meis lris potuisti nō obscure intelligere. Vnū illud dūtaxat tuā beatitudini exploratū eē cupio me tāta nūc affici ai uoluptate: uel ex solo ipso tuā creatiōis foelicissimo nūcio: ut existimē uitam mihi beatā cōtigisse: si qdē in ea uoluptate sūmū bonū cōstituedū ē: q̄ nihil hēt cū beluaz uoluptate cōe sed tota ē hoīs: tota rōnis: tota absolute meræq̄ uirtutis: Reliquū ē ut si qs adhuc locus apud te musis relictus ē id q̄ eē & magnificentius qdē eē nulla ex pte dubito: me facere digneris p̄ tuas lras certiorē: p̄besne meum at te ad uētum. Vale pater beatissime. ex mediolano. x. kal. septēbres. M. cccc. lviii.

Franciscus Phi. Bessarioni cardinali nicæo sal.

D. x. kal. septēb. dedi ad te lras unas: & simul cū tuis alteras ad p̄tificē piū. Eas autem utraq̄ tibi rediditas ab othōe carreto iuriscōsulto: q̄ istic p̄ meo hoc principe Frā. Sphor. legati fungit munere: nō dubito. itaq̄ miror: q̄ in hāc diem nihil ad me puenit: qd̄ r̄nderis. Et id certe factū existimo sūmis occupationibus tuis: a qbus rogo tm̄ t̄pis subductas. dū Xείπο ῥ̄ραφὸν τ̄ι ad me des: p̄ qd̄ intelligā: qd̄ mihi faciū dum consulas: hoc ē eam ne istuc an minus cā. Reliq̄ tu uel me reticente pro tua incredibili sapientia ligdo co

gnoscis. Nam ego sum eo importunior: q̄ te declaratū audio a pio pontifice: qui legationi bononiensi presis. uale pater amplissime. ex me. pridie idus sep. M. cccc. lviii. Fra. phi. lo. paleologo Marchioni mōtifferati sal. T si te noui iā pridē q̄ rebo egregie. doctis atq; grauibus delectaris. idq; uel ex meis. de exilio libris: quos diutius tuo uti hospitio uoluisti. clarius intellexi: uolui tamē nō aliquid ad te mittere qd' & grauitati ip si suauitate hēret admixtā: & nō doctis solū: sed et oibus posset esse cōe. itaq; libros ad te dedi: quos mō de iocis & seriis inscriptos aciderā. Sic. n. in rebus seuerioribus lectitandis necesse fuerit: ut risui aliqñ auris patescās: & nō lætitia solū: sed hilaritate aliq; perfundaris. Nā qm̄ te quasi longo postliminio uisere institui mihi hac uia paratū iri aditū uolui: quo te nō facillē minus q̄ beneficiū offendā. Vale ex medio. xii. kal. octobres. M. cccc. lviii. Franciscus Philelephus nicodemo trachedino sal.

Elitior factus es: qui nihil respōdeas: nolo. n. supbia crimen tibi: homini amicissimo obuiere: quod iis solemus qui sapius litteris inuitati nihil respondere consueuerunt. Scio fane te esse occupatissimū p̄seri iis tēporib; . Sed erit humanitatis tuæ. ut t̄pis aliquid surripias tātillū: quod amicitiae cōdones officio. Ego institui ad pium pontificē salutatū accedere. itaq; rogo te omni ope operaq; cures. ut istac mihi liceat inter facere. Quid opus sit nosti. Vale ex medio. xi. kal. octobres. M. ccccc. lviii.

Fran. phi. Bessarioni cardinali nicæno sal.

Inas ad te nuper lras dedi: alteras ad. x. kal. sep. alteras nō multo post: hoc est pridie idus sep. q̄s Otho carretus: q̄ Romæ p̄ hoc principe Fran. Sphor. negotia gerit: tibi reddidisse: lris suis testatus ē. Quod autē nihil n̄deris nō possū non mirari. itaq; rogo te: ut me facias certiorē acceperisne meas epistolas an minus accepis. uale ex Me. vii. idus octob. M. cccc. lviii. Franci. phi. Bessa cardinali nicæno sal.

T si de tua in me singulari mansuetudine atq; beniuolentia nunq̄ dubitauit. eā tñ ita proxime tuæ lrae qua pridie nonas octobres ex urbe ro. ad me dederas: mihi: perspicue declaratū: ut aliud. nihil certius unquā habueri. Sūq; longiore illa tua dicendi elegantia atq; maiestate ita delectatus: ut ipse mihi afflatus aliquis p̄æ uoluptatis magnitudine in recitanda epistola uiderer. incredibilis habeo tibi gr̄as pater clamentissime: q̄ nihil unq̄ omittis de me uel ornādo: uel aplificādo. facit immortalis deus ut meis de te optaris id qd̄ certo futurū spero aliqñ fortuna respōdeat. Nā cui oium mali αδε υ δ υ μ η ρ ο σ ν ο σ ο υ κ α Χ ι λ λ ε ι σ υ κ σ δ ι ω ε ι α λ λ α κ α τ δ υ τ ο ι ρ α μ φ ο Τ ε ρ δ υ π ο δ α λ λ ω μ ε ι ξ ο υ ι τ η ν Τ ε α ρ ε τ η υ κ α ι τ η ν α λ η τ ε σ ο ν τ υ φ ο ρ ι α ν : Vt autē ad rē ueniam uix dici queat q̄ gratus mihi q̄q; pericundius fuerit nuncius tuus de recuperato plutarcho quē quoniam amiseram me a sumo pontifice pio secundo tuo interuentu dono. accipere in non mediocrem fœlicitatis partem mihi ascribo. Non. n. paruæ mihi iacturæ fuerat amissio talis ac tanti codicis. Neq; uolo tibi unq; persuadeas alia a nobis uia codicē istum aberrasse q̄ ea quæ tibi primis litteris meis declarata est. hunc at tibi dono dari a sanctitate pii pontificis tanti facio ut uix aliud pluris queam. nam quid ego dicā de mirifica illa benignitate ac munificentia in annua uitæ subsidia. q̄ in me ultro uerus xp̄i uicarius pontifex pius utit. De creuit mihi ut humanissime scribis eius beatitudo in singulos annos aureos ducatos ducentos uel argenti me diolani. Addiditq; futurū ut maiorem indies & dignitatem & utilitatem assequar. ad hæc ego paucis respondeo. Quāuis ego me sane cognorim neque de illius sanctitatis beneficentia: neque de alacri tua beniuolentissimāq; opera quicquam magnum promeruisse. operam tamen pro uiribus daturum polliceor. ne saltem uoluntate & obseruantia indignus censear tam egregia tāquam tempestiua magnitudine. Reliqua. quod te uelle intelligo scribam ad pium pontificem. Vale pater beatissime. ex mediolano kalendas novē. M. ccccc. lviii.

Fran. phi. pro secundo ecclesiæ ro. pontifici maximo sal. plu. di.

Essario reuerendissimus in xp̄o iesu ac idē sapiētissimus cardinalis nicænus fecit me nomine sc̄itatis tuæ p̄ lras certiorē: q̄ de me phumaniter beniuolētissimāq; sentires. & quāta cū caritate de me honoratissima uerba feceris q̄b; me p̄pterea tua sponte donis ornaris. facis tu quidem pientissime oia sūme pōtifex pie. q̄ xp̄m̄ optimū maximū imitatus nihil tibi potius ducas q̄ bñ facere cū oib; tū iis iprimis quos noris iā pridē innumerabiliū tuarū incredibiliūq; uirtutū obseruatissimos extitisse. meministi fane p̄ brissime: q̄ ego te sp̄ oī studio coluerim. & q̄ta sēper cū ueneratiōe diuinā sapientiam tuā q̄ inter omnis mortales mirifice unus excellueris atq; excellas. assidue fuerim p̄secutus. Neq; fieri posse iudicasti ut sine diuino quodā nutu atq; uolūtate tātus eēs meus & tādiu erga te amor tāta pietas tāta fides. neq; uideri uoluisti oblitus q̄ uiuo adhuc & oī ex pte icolumi calisto pōtifice afflatu illo uel poetico uel diuino fore p̄dixerim & id qd̄ hoc ipso p̄nti anno: ut & callistus ex hac luce migraret. & ipse tu q̄ oium uotis fortunatissime cōtigit. e tantis xp̄ianæ religiōis tenebris lucē eēs p̄ optatissimū tuū pōtificatū allaturus. Et illuxisti tu p̄fecto bonis atq; doctis oibus quasi sol oriēs teterrima tenebrarū caligine obductis. Actū oīo erat de clarissimarum artiū studiis laudatissimiq; uirtutib; . nisi oportune tu diuinitus datus eēs ad illas instaurādas: tuēdas: illustrandas. itaq; iā musæ p̄cinitus interierant. reuiuiscūt. eloquētia. q̄ obmutuerat & uocē simul rēcuperauit. ingenia quæ obdormierant excitātur. oēs ad honestas actiones maiore q̄ antea unquā cupiditate incenduntur. Desyderium nicolai quinti sapientissimi illius' prestantissimiq; pontificis. quo utri eruditi & eloquentes non mediocriter torquebantur non leuasti solū optatissima creatione sanctissimi tui pontificatus: sed in maximā splendidissimā tue bonitatis admirationē amorēq; inflāmaisti: non. n. honoratione uerborum dūtaxat huiusmodi uirorū aōs in pulcherrimā future tue benignitatis spē erigis: sed p̄ntibus potius ingentibusq; munerib; . nā ut alios p̄pe ifinitos breuitatis cā p̄teries de me ipso uerba faciā: q̄b; sū donis a beatitudine honestatus. Quāta mihi q̄q; singularē uoluptatē attulisti nobilissimo ipso Plu. codice: quo uirorū illustriū & græcorū & latiorū uitæ græca orōne eru

cite & eleganter scriptae continent. Quid q; ad quotidiana uitae subsidia singulos ducetos aureos ducatos i singulos annos mihi in oem aetate apd alios et agenti constituisi. ita certe qd absolutae e munificentia tua: & ex ueriori consulis: & interiori hois: qppe q ingenio & corpori fometa attuleris. at ego p tantis tuis & ta imortalibus bnificis qd tade sim relaturus. Nepe illud qd homuntio solet deo: cuius tu uices diuinitus oibus repitas. Te admirabor. te colā. te uenerabor. te dies ac noctes tu mente & assidua meditatioe pspitā: tū ore atq; arundine pēniter pdicabo. Nec de te desinā unq; bndicere qnqdē ne tu qdē bnifacere in uniuersā uitā desinere uoluisi. Erant pterea pmulta q scribēda mihi occurebāt. Sed haec idē clāmetissimus cardinalis Bessarion ne si epistola plixior: q par ē: tuae sanctitati urbis meis corā exponet. Reliquū ē p beatissime. ut tibi indubitato psuadeas meā me oem foelicitatē in te uno cōsultuisse. cuius uitā atq; icolūitatē ut oipotēs Deus q diuittissimae tuae atq; et opto. Vale in xpo iesu. & me cōmendatum habe ex medielano. Kal. nouēb. M. cccc. lviij.

Fran. phi. Borlio æstensi Mutinæ regiiq; duci. S. P. D.

Vod plura de te in dies dux Borli illustrioreq; digna laude pdicant: eo magis magisq; fortunatus mihi uideor: q i tuā beniuolentiā me admisseris. diligē. n. a tali actato pricipē nō mediocrē foelicitati ducēdū ē. Nā si morū similitudo iungit mortaliū aios caritate edissimilitudo at i odiū cōcitat: qs non eū laudandū arbitret: q tibi carus sit: cuius mirabiles sūmāq; uirtutes tot tāteq; sūt: ut cum oī antiquitate non iniuria possis de gloria cōtendere. Et ut cætera: q sunt ppe infinita absolutae sūmāq; uirtutis documenta i cōmodius mihi tps recēscēda reticiā: qs nō iure optimo admiret: nō obstupescat: non tollat in cælū diuinis laudibus illud faudita clāmentiae & magnanimitatis genus: quo nup ad. xi. kal. nouēb. usus phiberis. Nam ut lrae magnifici Bartho. pādaliæ ad Nicolaum filiū ducalē hunc. aulicū: q hoc die in maxima pceq; & nobilissimoz; hominum multitudine corā hoc illutrissimo nro principe Fran. Spor. inter Prādēdū recitatae sunt prudētissime declarant ioannes pegrinus cognomento simul & re ipsa abolens maximis abs te maioribusq; tuis ornatus bnificiis: cū grauitē & iniquo aio ferret: uel leuē ita iustissimā multā illā. q laurētius eius filius paucis ante mē sibus multatus fuerat nō minus ob delictū negati mēdaciū: q ob delictū ipsum qd circa aucupium cōtra sui decreta principis ppetrarat: Venetias dedita opa pfectus dicit. Vbi cum diutius eēt. q antea unq; consueuerat ut erat aio ad maledicēdū nocēdūq; uāhemētius inflammato: qcqd potuit excogitare: cōfingere: cōmisci qd excellētiae tuae uel ad pncipiē: uel ad infamiā accessurū existimasset: eoz; oium amisit nihil. Et tanq; nō didicisset maledicēdi pitiā a disertissimo guaryno familiarī nro didicisset: ubicūq; Venetiis inter ābulandū aliquos offendisset: quos tibi aliquādo quoquo mō nocere posset cōsideret: apud illos p nouas insinuatōes insidiosaq; principia cōtinuo ferebat: eo ofone: ut nihil aliud hēre negocii uideret q p oē insinuatōis genus deprauare splēdidissimas uirtutes tuas: utp ote q nihil aliud quereret: strueret anhelaret: q malefacere: teq; si fieri posset: tollere ex oium genere. Pudet me ea meminisse: q ab illo maledicta memorant. Sunt. n. indigna auditu: sunt obscena: sunt impia. Quae qdē ipsa huiusmodi esse uiri illi patritii ut sunt magni & sapientes nō obscure onderunt qppe q pleriq; oēs tum ioannem pegrinum ipsum uerbis acerrimis coram castigarunt: tum p literas te de omni hois p uolantia familiariter amiceq; mouerunt. Quibus tu plectis & q diligētissime cōsiderātis: req; oī itellecta & cognita: turbaris: nō excādeicis. nō aium accerbiorē in partē inclinās: id qd debita se ueritatis fuisset & iustitiae potius q crudelitatis & uitiois: sed ut es humanus: mitis: māluetis cōuocatus in cōsiliū duodeci sapiētū: q d dicit: ex primioribus Ferrariæ ciuibus circiter ducētis: accersit et iubes reū ipsū ioannē pegrinū: cū eēt tñ iii oēs ignari: q obrē eo loci cōuenisset. Deinde uictor pauo prudētissimus secretarius tuus pfectus in mediū exposuit excellētiae tuae noie pfidia ioanis pegrini: eaq; nō unis uenetoz; litteris ne cōtradicente qdē reo cōfirmat facileq; cōuincit nō una morte dignu eē illū: sed admodū infinitis: & iis quidem diris & truculētis: si qdē tot mortibus plecti abominabilis atq; impius cuius posset. Quibus sane auditis liquidoq; pspēctis: itaq; sunt cōsultatiū ai tantae rei imānitatē in reū ipsum exasperati. ut pinde atq; hecuba qdam: q fabulant in Polymnestora: in illius oculos uellēt irruere: neq; oculos dūtaxat eruisset: sed uitā: sed aiā: sed si qd in aiā jatet aliud & Potētius: Atq; audiat lōge lateq; pns hęc aetas: audiat posteritas oīs: audiāt oēs q sunt futuriue sunt: populi: gētes: natiōes: audiat uniuersus orbis: terraq; inaudita humanitatē: clāmentia: sanctimonā magnanimi atq; religiosissimi duci Borli: cuius urbis idē uictor stās in medio iratoz; & tumultuatiū ciuū Tibi ait o ioānes pegrine hō nefarie uitissimus pater patriæ dux Borlius de tuis tantis istis & tā pdiis tāq; in manibus facinoribus non uitam eripit: nō substantiā: q qdē oia p tuis sceleribus amisisti qn potius tibi uitro ignoscit: debitaq; pœnam liberrē remittit. Nā nihil ē qd malit q nō mō nō degenerare: in oī uirtutis genere a clarissimis principibus maioribus suis: sed illis uniuersis. si fieri possit: q longissime plucere. O uocē pītantissimi principis. O mirabilē lenitatē. O ai magnitudinem inauditā. Laudat ille maximus rex Dauid: placatus p cibis muliebris Abingail manus a nabal carmello eius uiro hoie uno oium ingratissimo: quē interemere cū uniuersa familia decreuerat illico abstinerit. Laudat Cæsar augustus. q uxoris Liuiæ cōsilio. Licynē quē perdere cogitabat: annhælati patricidii ueniā dederit. At Borlium qbus nos laudibus pseqmur: q ciuibus oibus in ioannis peregrini irruētibus necesse eū nō mō incolumen eē iusserit. sed ab impetu cōsultatiū facto sua manu subduxerit at feruarit: nō muliebris: nō alieno illi cōsilio: nullis neq; præcibus nec muneribus opus est: q per se se uiget ac sapit: q Deum semper ante oculos hns cum illud salutare pceptum meminit. Mihi uindictā & ego retribuā: tum ne obliuisci qdē unq; possit eundē humani generis saluatorē nō solum ignouisse malefactoribus: sed patrē eēt: ut illis ignoiceret: extremis in cruciatibus supplici cōmiserabiliq; uoce orare non destitisse. Libuit nobilissimo duci Borlio pro ai magnitudine obliuisci iniuriarum: Libuit. qd Cato senior prudē

me usurpabat: uti uenia in delinquentē quo potestātē: quā ab deo habet: ea liceat uti semper. Libuit inq̄ op
 tino principi: ut est lenitate incorporabili: ignoscere ioanni peregrino: quo & se se ipse sui similit̄ ostēderet &
 perpetrari facinoris ubi penitusset: cæteris foret exēplo nullā esse uirtutē: quæ uni gratitudinī antecellar.
 Quid. n. ingratitudine foedius: qd̄ atrocius: qd̄ exitiosius: qd̄ in manus. Nā si hæc uitio uacat nulla ob eam quā
 in se habet imprudentiā: a quo. n. flagitio absteineat hō impudens: nō obscure patet esse gratitudine prestantius
 nihil. Et primus ille angelus si gratus esset uoluisset: neq; sua iflatus opinione in superbiam lapsus esset: neq; a
 caelesti diuinoq; domicilio preceps corruisset in tenebras sempiternas. Te ioannes peregrine grauissimi atq;
 iustissimi ciues oēs. q̄ tua cā in cōcilīū cōuenerāt mortuū esse uoluerunt: quē princeps clementissimus & uitæ
 restituit. & tanto tāq; amplissimo p̄rimonio: qd̄ iuste pieq; amiseras. frui uoluit: secutus is quidē ut mihi uidef
 nō tā illud qd̄ a Socrate dictū laudat a uiris sapientibus: decere principē & amicis benefacere: & inimicos red
 dere amicos. q̄ præceptū euangelicū: quo iubet inimicos etiā esse diligendos: quō maiore te hōiem amicissi
 mū quo pulchriore bñficio dux Borfius afficere poterat: q̄ uita donatū iubere uel locupletissimū opulentissi
 mūq; regnare. Nōne tibi uideris regnare ioannes pegrine: cū tantū scelus ipone perpetraris. Memineris igit̄
 memineris gratitudinis. Et qd̄ deperfa illo Araspa tradit Xenophon tecū dies noctisq; uoluta: nec te deterio
 rē in Borfū: si qn̄ usus fuerit: p̄stato: q̄ illa gesserit se in cyrū: Apes iracūdæ sunt: & adeo peruicaces ad pugnan
 dū: ut aculeos et: qbus natura armata sunt relinquāt in uulnere. At earū regē natura esse inermē uoluit. X ita
 mitē: quoq; & mansuetū. Si huiusmodi se regē erga te prestitit mitissimus dux Borfius: noli tu queso inhæré
 uulneri aculeū itē recipere ad nocendū: id q̄ nō mō ne noceas tibi ipse: sed ut aī tui gratitudine lætius reddas
 humanissimi p̄ncipis beneficium: cui non minori curæ sunt laudabiles ciuiū actiones quā proprie ac suæ. hoc
 enim interest inter tyrannū & iustū principē: q̄ ille oīa refert ad proprias utilitates: si quidem aliquid utile
 censerit debet: quod ab honestate abhorreat. At iustus princeps quicquid agit: quicquid loquitur. quic
 quid cogitat id oē refert ad utilitatē & decus ciuiū: Si tibi dux Borfius restitūtū aī aduerterit: hoc est si sanum
 & prudētē: letabitur ipse certe. q̄ collatū in te beneficiū nō amiserit. Tunc. n. amittitur. cum in hōiem indignū
 collatū id fuerit. Et pastor bonus relictis cæteris ouibus: quā unā amiserat diligentes querit: & cū inuenerit nō
 mediocrē lætitiā præferat. At si secus tibi: qd̄ tua cā nolim: cōsuleris: maluerisq; ingratitudinis crimini ob
 noxius fieri q̄ gratitudinis: laudari: ego sane grauius tibi p̄fagiā nihil: sed tu uelut tecū ipse cōsideres q̄lis de
 te apud u. ros bonos & sapientes existimatio futura sit. q̄lis fama: An ignoras q̄ negligit̄ famā suā homicidā iu
 dicari. primū tibi ante oculos pone q̄ta in laude ii uersantur: q̄ se accepti beneficii memores uoluerūt. Quis ē
 qui nō libenter audiat: ac celeri ofone p̄fectur uel Minutii magistri illius eq̄tū i Qu. Fa. maximū: uel. L. Terē
 tiū calleonis ciuis romani in africū superiorē gratitudinē singularem nā qualis se haberi uoluerint Virgi. Ho
 ratiūq; poetæ in Mœcenātem & Augustū: eorū pulcherrima disertissimaq; poemata decātāt cōtra uero ne
 mo est sensus & rōnis cōpos: q̄ cū aut sextilii in. G. Cæsare aut. G. p̄pili in. M. T. Ciceronē maximos duos &
 eloquētissimos uiros ingratitudinē inuitus merensq; audiū: nō illos uel mortuos oderit atq; execretur: & p̄ oē
 cōiitii cōtumentæq; genus insectet. Sed qd̄ multis. q̄ sit detestabile abominabileq; facinus igratitudo: ut triste
 ita sempiternū tulit exemplū sceleratus & impius iudas ille: q̄ magistrū dominūq; suū humani generis redem
 ptorē cruciandū iudeis p̄ omne uitæ dedecus & interimendū tradidit. is. n. cōsciū sibi diræ suæ horrendeq;
 feritatis: abiecta spe omni consequendæ ueniæ p̄digiosam uitā loqueo finiuit. Plus. n. ponderis ad poenā i ma
 lignitate sua: q̄ in diuina bonitate atq; misericordia inesse arbitratus est ad ueniā. Præterea iustus princeps nō
 semp̄ ignoscit. Nimiā. n. misericordia summa esse in iusticia consueuit. nec minus crudelis ducitur: qui semper
 dat ueniā: q̄ qui nunq;. Omnibus in rebus mediocritas quedā seruanda est. Qui se uoluit leniorē q̄ deceat: leni
 tudinis cuiuspiā & ignaue nomen subiit: & dissoluta clementia nō eū mō q̄ iterū deliquerit: sed reliquos itē
 reddit alacrioris ad delinquendū. Quo fit ut subūbra huiusmodi uel clementiæ uel segnitæ iusticia tota pere
 at. Itaq; etiā tibi cate. Teq; ita institue: ut & clāmētæ ac benignitatis tuus optimus princeps ab omnibus lau
 detur: & tu usus nō abusu: tato beneficio uideare. Sed ut eo: unde diuertit nra redeat ofo nō potui equidē p̄stā
 tissime dux Borfi nō mix in modū affici leticia: cū lfe illæ copiosæ & elegātes Bartholomæi pendaliæ coram
 optimo maximoq; principe meo Francisco Sphor. recitatae sunt. Erant. n. indices ac testes p̄claræ tuæ & exi
 miæ bonitatis: q̄ uidi: ab audientibus oibus: tū a grauissimo ipso principe facundū admodū plēo quæ ore mi
 rifice laudari: teq; unū dici: q̄ inter huius ætatis principes & haberi debeas & dici principes. Quare non minus
 meæ fœlicitati lætor: quod mō dicebā: quā tibi gratulor: q̄ maximis tuis innumerabilibusq; uir uirtutibus tā
 tā iā gloriā es adeptus: ut nullā sit futura posteritas: quæ de tuis diuinis laudibus conticescat. Quis. n. te huma
 nior: q̄s clementior: q̄s aī magnitudine clarior: q̄s iustior. q̄s munificentior. Nā qd̄ ego dicā de illustri sapiētia
 tua q̄ p̄spicue intelligens inferiora hæc & tēporalia oīa mutabilia esse planeq; caduca: nihil tibi antiquius du
 cas magisue expetendū fide religione pietate. Omnia refers ad deū: quo semper tāq; p̄ntē uidente: audiente
 dirigis ac per ficias tuos salutariter cogitatus. itaq; omnia tibi secunda sunt: omnia læta: & ad uotū omnia: q̄ te
 minus norit rusticus est censendus: q̄ te non amat: nō colit: nō ex omni animi snā ueneratur uel flagitiosus ē
 uel stultus. Perge ut facis princeps p̄stantissime. Da nobis tuis quottidie egregiū aliquod argumētū uel audiē
 di: uel discendi scribendiq; de tot tuis tantisq; uirtutibus. Vale principū decus: & me cōmendatū habe: ut facis
 Ex medio. idibus nouem. M. cccc. lvi.iii. Fran. phi. Nicodemo trancedino sal.

q̄ Vod tardiores ierit meæ ad te lfræ: id cāe fuit: q̄ expectabā mihi facultatē fieri per principē nostrū fa
 ciundi itineris: nō. n. uiuimus nro sed alieno arbitrio. Et iustus princeps pro iusta lege dūcedus est At

niri oēs boni subiecti sunt legibus. siccirco Socrates cū posset: noluit e carcere se in libertatē uendicare. Breui
igitur hic concedā Lucā: ubiq; tādū expectabo: donec mihi fiat: quod amici nomine significasti: nā eius mihi
fide esse tutius nihil pōt: at ne securius qdē. Erūt et mecū filii duo Marius & xenophon. Cū una erūs cætera
inter nos cōmentabimur. Vale ex medio. viii. kal. decē. M. cccc. lviii. Fran. phi. Thomæ senecæ sal.

b Ertola n̄ q ad te uenit: faciet: de oī statu meo te cumulatiſſime certiorē. Qua uero in re tua mihi opa
opus sit: ex eodē cognoſces. itaq; tuū est id preſtare: ne frustra hoc itineris ab eo susceptū uideri possit.
Nō. n. sū nescius: & q̄tū possis auctoritate: & ḡra: & q̄tū etiā mea cā uelle debeat. Sed rudis plane & di-
cendus sum & iudicandus: q̄ ita ad te scribā: quasi uidear de ſingulari tua perfectaq; caritate dubitare: quare ni-
hil aliud abs te peto: nisi ut cures: ne istic diuinus Berthola n̄ expectet. Vale ex medio. iiii. nonas decē. M. cccc.
lviii. Fran. phi. Pessarioni episcopo tusculano cardinali hicano sal.

c Vm ego quottidie l̄ras tuas expectare p̄r clāmētissime: q̄bus certior fierē de iis quæ ad kal. nouē. tuæ
amplitudini scripserā una cū l̄ris ad sanctissimū pontificē piū: neq; aliud noui qcq; acciperē: eētq; iā mi-
hi tandē iter ad uos permissū: coepi nō inuitus aggredi hoc laboris istuc proficiſcendi. & si cupienti la-
bor esse nullus sane pōt. itaq; sum in uia. neq; ad multos dies futurū spo: ut sanctissimi dñi nostri exoptatissi-
mā faciē ut atq; mihi corā contueri liceat. iterea uero loci te maiore in modū rogo: ut quod antea ad te scripse-
rā & te plintarchi codice: & de ducentis illis aureis ita ex snia tua meaq; conficiatur: ut nihil de iis rebus cū istuc
uenero mihi curandū sit. Vale. R. pat̄r & domine ex mantua die natalis xp̄iani. M. cccc. lviii.

Franciscus philelfus Cicco calabro sal.

n Olo mireris: si in hoc meo ad piū pontificē itinere incessu uti uideor testudineo. id. n. sit ptim maligni
tate hyemis: q̄ uas oīs uitreas reddidit: partī benignitate principū q̄ me nonnulli remorati sūt. i. primis
aut est Sigismundus pandulphus malateſta: ut est aīo ingenti & phumano me honorificentissime libe-
ralissimeq; excepit: & oībus ex officiis persecutus. quē ego cū ob eius maximas innumerabilisq; uirtutes ma-
ximi facio: tum eo pluris: q̄ principis nostri amantissimi esse obseruantissimūq; cognoui. idq; ut istius excel-
lentia referas uolo. Sum ego hinc postridie abiturus. utarq; q̄tū in me fuerit maturiore itinere. Te interea
etiā atq; et rogo: ut memineris mei nec minus Lauræ n̄ræ: qua tibi unice cōmendo. Reliquū est ut cōi princi-
pi et atq; me cōmendes. Vale ex Arimino nonis ianua. M. cccc. lix. Frā. phi. Ciceo calabro duca secre sal.

d Edi ad te nudius tertius l̄ras ex arimino: q̄bus certior factus es de iis quæ tēpus obtulerat. hesternō ue-
speri eum ad forum semproniu uenisse offendi iacobū perusinū cognomento picininū corpore sane
Tydeū. sed aī robore ac prudentia Alcide aliquē. Hic mihi ulus est tanta esse in principē nostrū & fide
& pietate ut dignus sane sit. quē sphortiani omne mirifice diligamus amemusq;. Singularē is mihi beniuolen-
tiā ostendit omisitq; nihil: quod uel humanitatis uel benignitatis officiū saperet. Spero hunc principi nostro
maxime aliquādo uoluptati fore & fortassis et ului. Cū hæc ad te scripserā hunc continuo habiturus. q̄ppe q̄
audire pōntificē piū ex urbe roma iam decessisse petereq; uisā. Tu me iterim ama ut soles. Vale ex Foro iem-
pronio. vii. idus februa. M. cccc. lviii. Franci. phi. Gaspari mercato Valentia comiti sal.

f I Gasparē mercatū meū de oī meo in urbē Ro. itinere minus facerē certiorē: quem alium sim facturus
haud satis intelligo. itaq; rē oēm paucis accipe. Posteaq; ad xiiii. kal. ianua. e medio. decessissens ueni po-
stridie Mantuā: quæ quidē urbs me plurimū delectauit: cū sua. magnificentia & maronis n̄ri memo-
ria: tū et cumulatiſſime p̄ntia & humanitate prestantissimi principis Lodouici: q̄ me uidit perlibenter: excepitq;
lautissime. Et q̄m natalis christianus propediē aduentabat: uoluit ne ante inde discederē: q̄ esset a me a natalis
ipse celebratus. Quo qdē facto postridie eius diei reuerū ueni: ubi uidi pulcherrimas ædes illas: quas ingenti
aīo princeps eo in oppido nuper ædificauit: non trito & ulitato quodā uulgarisq; artificio. sed ad imaginē po-
tius atq; dignitatē laudatissime illius & perbeate antiquitatis. Vnde cū ferrariā postero die decessissim: ducē
Borsium offendi principē sane dignū: quē nulla neq; natio nec posteritas contineſcat: ē. n. oī uirtute preditus
i primisq; magnitudine aī ac munificentia: quæ ipsæ duæ claris principibus peculiareſ ſemper esse debent. Et
q̄d mihi iucūdiſſimū fuit auditu: diuinū principem n̄rū nō miore laude q̄ beniuolētia p̄ſeq; studebat. Ad hoc
ego egregie donatus pridie kalen. ianuarias uersus bononiam p̄fectus perpetuo itinere intra q̄triduum Cæ-
ſena ueni ubi ab humanissimo regulo malateſta nouello non regie minus q̄ philosophice sum acceptus: eodē
que mō post biduum a sigismundo pandulpho huius fratre: cuius ego fortunā non potui non misere dolere
q̄ppe quē uideā breui periturū: nisi a clemētissimo n̄ro p̄ncipe. a quo quidē uno is ultima salutē sperat. opem
auxiliūq; iuenerit. un cū primū illuxerit: abiens forū semproniu peti. hic iacobus picininus accerrimus belli
dux hibernas ubi eo aduenisse cognouit: suū necessariū qdā ad cauponulā misit qui me suo nomine salutaret
atq; oīa pollicerentur quæ humanitatis sunt beneficentiæq; officia. hūc ego deinde mane cū aduissem: multa
que citro utroq; familiariter & amice hīta uerba essent unū id uisus mihi sum de illius aīo intelligere sibi p̄-
cipe n̄ro nihil eē carius nihil uenerabilius cū sese huius semp. n̄ seruū minus q̄ filiū asserere diceretq; nihil sibi
cōtingere posse aptabilius quā aliquā occasionē offerri declarande suæ in talē ac tātū patrē & dñm obseruant
fidei pietatis. qd multis ē opus. ē plane iacobus picininus i p̄ncipē nostrū tāta beniuolētia atq; fide ut addi nō
possit ad cumulū. Sū at ab illo ita tractatus: ut eū decet: q̄ & uetus amicus sit & principi nostro carissimus. Eo
dē etiā die inde discessit. & per mutuosa illa asperimaq; itinera post sextū diē perueni ad urbem ro. & ne sim
longior q̄ oportet. Sūmus pontifex. Pius tanta me humanitate excepit: ut uix quicq; dici possit humanius. Spo
me omnia ex sententia mea assecuturū. & ad paucos dies secundis aibus reditūq; ad uos iterim uelim. ut me

mineris mei. tibiq; psuadeas te mihi nemine post clemētissimū principē nostrū eē cariorē neq; iucundiorē
 Tu uale cū mea frigidissima frigida. Nā hic niuū nihil ē. ex urbe ro. xiiii. kal. februa. Mcccc. ly. iiii.

Fran. phi. Borzio æstensi mutinæ regiōq; duci salutem.

q Vod mihi ex urbe feraria decedenti mandasti pstantissime dux borzi: id ego p̄tæ ecclesiæ ro. pontifici
 fideliter diligentissimeq; exposui: & ea p̄terea addiditq; mea interesse p̄ maximis tuis i me beneficiis ad
 denda extimaui. Audiuit certe oīa sumus p̄t̄ifex p̄libeter: oñditq; se usurū in tpe qđ tā liberaliter atq;
 p̄bōis obtulisti. deide i longiusculū sermonē de tuis diuinis laudib; & audiēdo & dicēdo p̄uectus ē. Et cū alia p̄
 multa de te mirifice p̄bauit tum in primis delectatus ē: q; nihil pluris q̄ relegione & cultū diuinū faceres. Dice
 bat. n. sibi plurimū uideri laudandum: qui in tanta rerū. licentia ita se gereret. ut oīa refert ad deū. Absolutæq;
 esse uirtutis: q; in maxima fortuna se cōtineat cum fieri uix possit. ut in impunitate p̄posita uoluptas uiciorū
 oīum parens contemnatur. Et iō te sibi uideri magis amirandum. qui i pulcherrimo. & pacatissimo p̄cipa
 to in maxima bonarū rerum oīum affluentia & uarietate & copia nunquam secedas ab honestis actionibus
 nunquam ab officio: nunquam a deo. semperque tui similis sis hoc est deum metuens planeque perfectus
 Nunquam enim continere te potuisse in illa ioannis peregrini aduersus dignitatem tuam impia contumelia
 nisi deum semper ante oculos haberes. itaq; istius modi clemētiam tuā pleniore quodā ore hilariq; uultu lau
 dabat. Et ne si longior fuero uidear assentatiōi obnoxius uel in re p̄spicua oīoq; uerissima ea fuit dicendi clau
 sula. si tales fuerint reliqui christiani principes qualē te in deū audiret nō admodū sibi i sua hac p̄fectione labo
 radū fore aduersus turcos. hic ad martiū istac iter factus ē. Quare ex eo ipse corā animaduertes q; de te habet
 prestantē opinionē eāq; uerissimā. Cætera tibi propediē p̄ns exponā. Sumus pontifex hoc mane romā egre
 ditur per uiam uersus iter facturū: ubi dies quinq; sumū acturus est. uale mi princeps illustrissime. & me com
 mendatum habe ex urbe Ro. xi. Kal. februaras. M. cccc. lvi. iiii.

Franci. philel. epistolarum liber decimus quintus.

Franciscus philelfus Sigismondo pandulpho malatestæ sal. plu. di.

c Vm primū uenisse i urbē Ro. Sigismōde pādulphē: rē quā p̄ficiscēti mihi p̄ tua in me p̄cipua dile
 ctiōe mādaras: curauit apud p̄t̄ificē piū nō minore fide: qđ diligentia. qđ at is mihi r̄nderit i cām tuā:
 id ego oē filio tuo excellēti idole adolescēti Rober. quē apđ te mediolanū abscēte: r̄ddiēs sani offē
 derā ut actū erat exposui. fecisti at & prudētē & rectē q; soceri tui frācisli Sphor. caritatē atq; sapi
 entia fucata aliorū spei dolosiq; pollicitis: ut es aīo ingēti accerrimōq; ingenio: pretulisti. nō. n. mihi crede: tua
 te fallet opinio. Est. n. hic princeps: ut scis: cū aliis permittis ac maximi uirtutibus p̄ditus: tū clementia atq;
 benignitate plane oīum primus. Quæ quidē ipse duæ uirtutes mirifica beniuolentiā quadā mortalū aīos ad
 se tradunt. Nā ut crudelitas est īmaniū proprie beluarū: ita nihil esse duco: qđ magis attingat hoīum benignita
 tēq; humanitatē: facilitatē: mansuetudinē. Liberalitatis uero ac beneficentiā q̄ uehementer allitiāt oīs in amo
 rē sui: q; est q; nesciat. Quātū uero prudentia & rerū gerendarū peritia calleat idē Fran. Sphortia earūq; non
 paruā aut uulgariū: cū alia prope infinita periculossima clarissimaq; facinora. tū nobilissimus hic principa
 tus facile demōstrat: quē nullis fere uirib; auxiliisue fortunæ aduersus oēs italiæ atq; galliæ: hispaniarūq; potē
 tatus adeptus est cū īmortali sui noīs gloria. At huius fide obseruationeq; p̄missorū qđ inueniri liceat aut cer
 tius aut sanctius. itaq; tibi plurimū gratulor: cui uideo propediē lætiorē fore fortunā: teq; non modo liberatū
 iri oī bellorū mole: sed īcremētū ēt firmissimū unius huius soceri tui consilio atq; adiumento tuis rebus pre
 sentibus allaturū. Reliquū est ut pro tua dignitate atq; ai magnitudine ut bene cōceptis: insistas: oībusq; de cla
 res eum te Sigismūdū esse in dies magis magisq; futurū: q; consilii rōnem oī casus temeritati antepōndā iu
 dices. Vale ex medio. ix. kal. mar. M. cccc. lvi. iiii. Frā. phi. karolo fortibratio. S.

q Vā mihi gratū & piucūdū fuerit lautissimū tuū munus. Seneca n̄ egregius idēq; uerissimus splēdidissi
 mi tui noīs p̄dicator tibi corā exponet: facis tu at nihil alenū a paterna gloria tuoq; splēdore. Nihil enī
 decet paruū abste donari. q; & maxio ipatore sis natus. & ipse maxius. Quod at ad me attiet licet ipsi ti
 bi uel me reticēte nō obscure itelligere. q̄lis sit meus erga te aīus. Nā si nullus bñficiis puocatus: erā tibi antea
 uehēmētē afflictus ob eximias tuas īnumerabilesq; uirtutes: q̄lē futuz speres quē tā elegāti munere decora
 ri. Tuū igit fuerit bōas actiōes tuas bōis assidue actiōib; cumulare. Nō. n. nos minoris i dicēdo de te bene co
 gnosces: q; nos de te i bene agēdo audiremus. Reliqua ex Seneca ipso accipies. uale ex mediolano. vi. idus apri
 les. M. cccc. ly. iiii. Fran. philel. Thomæ senecæ. salutem.

f Atis supq; expectare domi te poterā: cui darē litteras: quas p̄dixerā. ad illustrē karolū fortibraciū: cū i
 terim nūciāf abesse te ab urbe mediolāo p̄ multa milia passuū. fecisti at seuerus: ne dixerī Inhumanus
 q; nō uale prius dixeris. q; a nobis abieris: p̄sertim cū scires tua mihi adhuc opa opus esse. Nā q; i re scire
 certe non poteris nisi ab me ante audisses. habes tu cum hisce litteras quas tecum laturus fueras ad inclitum
 istum karolum. intelliges ēt qđ abste uelim itaque cures oīa ex snia mea. Vale ex mediolano. v. idus apriles.
 M. cccc. ly. iiii. Franciscus philel. Nicodemo tranchedino salutem.

d Edi petro galerae ad te lras: ex qbus itellige potuisti qđ fieri abste uelim. itaq; si me amas: ut certe facis da
 opa ut & quāprimū & ex snia mea mihi morē geras. Scio. n. & quātū possis & quātū mea cā uelis. Qua
 re ne infirire occupatiōes tuæ tibi īpedimēto sint quo minus qđ cupimus assequamur tuæ pruden
 tiæ fuerit puidere. uale ex medio. v. idus apri. M. cccc. ly. iiii. Fran. phi. Amareto mánello salu.

n On surde mihi uidetur. plato sensisse eo in libro q de reſtitudine noīum īſcribitur: nomina quibus uti

mur non esse indita casu quopiam: ut uulgo existimant: sed ita potius inducente ac ueluti de industria dictate natura quae multo ante prouidens quod cuiusque sit euenturus & qualis quisque futurus sit: ita nomen imponat: id autem cum in aliis multis & rebus & hominibus probari potest: tum in Alcides & priamus perspicuum est. Alcides. n. robustum forte: quod significat: quale illum legimus extitisse: quod hercules postea cognominatus est quasi fama gloriaque iunioris quae a graecis uocatur hera. Priamus uero a uerbo priamæ quod emo significat: deduci: manifestum est. At illi ab Alcide captum troianos postea emisse: & graece & latinae tradunt historiae. Nam de uiribus & fortitudine Hercules quod attinet predicare. Et haec quod duo quoadmodum alia permulta: quibus totus ille liber refertus est: secundum rectam analogiam dicta repiant. Videmus etiam & apud graecos & latinos plerumque esse nomina: quae secus interpretemur: quae uoces ipsae significant. Nam & lucum dicimus: quod ob nimiam arborum densitatem luce quodammodo careat: & parca quod certe minime parcant. Sic item apud Platonem Cratylus cauillatur in hermogenem eum non recte dici hermogenem hoc est mercurio gentium quod doctrinae scilicet atque eloquentiae nihil sapiat. Unde haec nostra repetitur oratio: ut intelligant ceteri quod te mihi Amarete expti non sunt nomen tuum contrario esse significato accipiendum: quod uox ipsa uideat ostendere. Nam non modo nihil in te habes amaritudinis: sed es certe plane dulcis ac perfluens: id quod non solum in tuo sermone declaras: sed etiam uniuersa uita. Sed de his malo apud alios quam apud te ipsum uerba facere. Dedisti ad me binas suauissimas litteras: quarum unas eodem die: quo eram ad urbem Romae profecturus: itaque nihil tunc otii datum est respondendi ad te. Alterae autem simul cum duobus fasciculis asparagorum sunt hoc tempore mihi reddite quo me febreacula quaedam eaque tertiana corripuit. Quare nolim mireris: si minus hilares eae meae littere ab me ierint. Vix enim iacenti in lectulo atque febrienti mihi uel ineptiora haec dictare licuit: cum laboris et partem tuus ac meus bonus accursius pisanus in scribendo sibi ultro assumpserit. Vnum autem non omittam me non minore admiratione prosequi quam delectatione oratione: quam in litteris uteris. Et scribis tu certe non modo apte sed et pulchre: itaque pro nostra singulari ac mutua beniuolentia te et atque et hortor: ut quam coepisti diligentia incubas studiis litterarum: ex quibus crede mihi longe maiorem fructum adiuturniore consequere: quam ex omni tua quamtuosissima mercatura: Meum Cato ne faccum iuriconsultorum Homerum saluere plurimum iube. Praeterea uelim meo nomine moneas marium filium: ut cum baldassare rexino se quam modestissime gerat: operamque det ut amicitiam cum illo uiro: quam inimicitias maluisse intelligatur. Vale ex mediolano. vii. kal. maias. M. cccc. lviii. Fran. phi. Amareto mannello sal.

Acis tu quidem mihi amarete pamicem: quod febrienti mihi omnibus humanitatis officiis opituleris. Et asparagos accipi & mala punica fuerunt sane mihi utraque gratata. Deus: ut prope diem: quod serpo optoque iucundiora nobis tua sunt munuscula. Nam animo tuo iucundius certe esse nihil potest. Quod autem ad tuum attinet nomen: non facile sententiam mutare consueui: praefertim eam: quam diligentius ante considerarim: Praeterea an ignores nimis oem uitii loco duci. Si ita & moribus es dulcissimus: ea simulata nomine amaritudo tamen affert temperamenti ut omnia illa quasi nimia dulcedo ad mediocritatem quaedam redigat. quod uel meræ uirtutis est. uel laudabilis hinitus. Ad haec nonne uides Pigellum tuum non iccirco ita esse nominatum: quod ulla ex parte sit piger: quippe qui in rebus gerendis sit unus omnium strenuus maxime. Tu ut ante ad te scripsi: uelim omnia opera atque diligentia literis studeas. haec enim una res cum multa tibi adiumenta allaturus sit: tum erit aliquando non mediocre leuamentum senectutis. uale ex medio. v. kal. martias. M. cccc. lviii. Fran. phi. ioanni & Guidoni antonio arcimboldis sal.

Vpienti mihi acerboissimum luctuosissimumque mororem: quem ex obitu Nicolai patris sapientissimi iureconsulti & grauissimi senatoris coepistis: aliqua ex parte leuatum ire. duae sane res ita aduersatur: ut unum exorditurum sim nesciam & molestissima haec febris quam non mediocriter languo: & incredibilis quaedam in optimum uirum illum beniuolentia: qua fit ut consulandus ipse non minus sim quam uos quos consulaturus accedo. faciem tamen ut potero: operamque dabo. ut quibus in hac mea animi molestia: remedium utroque est uos: si aptioribus non licuerit uti mecum una possitis. Non equidem negabo magnam esse iacturam nostram in obitu tanti atque talis uiri in gensque naufragium. Non enim morte nobis sublatum est uir unus ex pluribus sed in profecto quo neminem uniuersa haec Gallia cisalpina neque innocentior habuit: nec doctiore: nec omni uirtutis genere melior. Liceat intueri fortasse nonnullos qui singulari aliqua uel ingenii uel doctrinae uel uirtutis praestantia inter ceteros sint illustres: sed qui unum omnem simul laudem sit complexus. propter unum Nicolaum arcimboldum: inueniamus certe neminem. Hic publicis hic priuatis in rebus: & domi & foris ita ceteris huius tempestatis hominibus praestabat ut non minus uenerandus colendusque esset quam & diligendus et amandus. Offendebat neminem proderat omnibus. Nihil sibi ducebat potius quam iusticiam atque pietatem omnia ad officium boni uiri: omnia referebat ad Deum quo pinde ac parte intuente omnia recte serpo & sapienter tum loquebatur tum agebat. quicquid ei aut agendum aut dicendum esset. illudque platonis atque stoicorum non re minus quam uerbo usurpabat non sibi soli se natum esse sed bonis omnibus: sed uniuerso humano generi. itaque aliorum et casus ac litigia ea animi grauitate integritateque praesentabat. ac si esset propria. Hinc factum est: ut carissimus eum omnibus praestantissimo atque nostro principi ita gratus & piucundus ut alius magis nemo. Quare in omnibus rebus maximis illisque difficillimis: qui in tantum locupletissimo. & potentissimo principatu quam plurimae & uariae quotidie occurrunt. nunc hunc Nicolaum arcimboldum non interesse solum: sed ita praesentem semper instituerat. ut sine eo nihil innocenter: nihil ex animi sui sententia fieri posse uideret. Et ne sim dicendo longior. quam uel res ipsa uel tempus: uel praesentis mea corporis inbecillitas postulat. admodum uniuersa quodam graeca in dubiis suis ac maximis causis ad ariopagum se referebat: ita non modo totum hoc principis nostri lautissimum regnum sed omnes et gallia cisalpina unius illius uiri aedes continuo petebat: & assidue frequentabat: quo aliquid inde aut consilii aut auxilii iuste pieque assequeret. Et nemo certe unquam inuentus est: qui quod consilium ille protulisset non tanquam a Solone aliquo aut ex sacratissimo quodam iustitiae & totius uirtutis oraculo prolatum esse censeret. Quis igitur non iure doleat: atque in uehementissime crucietur in eius uiri obitu cuius uita salutis

ut ita dixerim. erat oibus. Quid tamen faciundū nobis sit: q̄ ea sumus nari necessitate ut oibus sit. tandē moriē dū. Quicqd̄ at̄ si lege naturæ id certe & si acerbū uideri solet hoc infirmitatē humani generis p̄fectio nō mō i ma-
 lis ducendum nō est: sed in bonis potius. Nec. n. mors est interritus quo corpus simul aiusq̄ dissipat atq̄ dele-
 tur: sed quædā separtio ipsius aī a corpore hoc ē imortalis nature a natura mortali. iterit sane hō exterior mor-
 temō interior. q̄ quo solutior ē uiculis moleq̄ corporea. eo liberior redditur. eo sui similior. eoq̄ magis ac ma-
 gis & uiget & sapit. Quare si recte uolumus rē ipsam nobiscū aīo uolūtate: nō est nobis morte sublatus nicola-
 us arcimbaldus qui ex iis tenebris intollerabilibusq̄ erumnis humanæ uitæ in cœleste regnū ad uitā sempiter-
 nale aq̄ & lucidā & perspicuā oīq̄ gaudeo abundantē euolauit. Recepit iā p̄mia bñ actæ uitæ. fruitur in cōspe-
 ctu omnipotētis dei. Nulla re eget: nullis laboribus ē obnoxius. Nūc lætatur. gaudet: exultat: q̄ id bonū tadē ē
 cōsecutus: quo aliud nullū neq̄ dici pōt: neq̄ cogitari: aut foelicius: aut beatius. Illis aut̄ gloria & sēpiterno gau-
 dio nos aī torqueri nō amātis ē sed inuidētis & ad suū cōmodū omnia referentis. quo certe nihil esse arbitror
 magis alienū ab animo ingenio ac magno. quā obrē si mihi audieritis doctōri olim ufo nobilissimi adolescen-
 tes feretis æquo animo ac modice obitū nicolai patris: quin potius operam dabitis. ut omni industria atque
 diligentia illius per oīs p̄statiæ genus q̄ similimi & dicaminia: satis. quod una re facile uobis cōtigerit: si uirtu-
 tē p̄nā sp̄ oēm uitæ cursū seq̄ imitariq̄ studueritis. id at̄ eo facilius factū ē. q̄ relictū est ab eo uobis eē intelli-
 gitis locupletissimū & honoratissimū p̄rimoniū. p̄ qd̄ oēm uim i petūq̄ fortunæ sitis p̄pulsaturi. Et quod in-
 quā p̄rimoniū. Nū p̄dia ac fūdos. Et hæc sane nō mediocrite. Sed aliud lōge maius lōge pulchrius lōge diutur-
 nus. eruditione bonarū artū: quæ nulli innotui: nulli fortunæ subiecta ē. Nā alteq̄ uŕum urbanis: alteq̄ bellicis
 laudibz erudiēdū studuit. quibz utrisq̄ tota humana uita: quā duplicē eē natura cognoscimū cōtēplatiuā atq̄
 actiua: & cōstat: & hęc in lade. nā qd̄ ego dicā de pulcherrima supellectili amicorū quos tot uobis tātoq̄ reliq̄t
 quot eius admirabilis ac suma grauitas p̄ incredibile magnitudinē meritorū quottidie q̄ diu uixit sibi concilia-
 ti. nec. n. minor uobis cura habenda est ut amicorū hereditatem non dēferatis: quam ut reliquam rem om-
 nē pecuniariā tue aī. ualere medi. ex ædibz meis. v. idus maias. M. cccc. lviii. Frā. phi. iacobo lucēsi secretario. f.

Rāciscus fossatus uir nobilis & humanus idēq̄ splēdidissimus eques auratus mecū suma familiaritate
 cōiūctus. hūc ego tibi p̄ nra singulari bñiuolētia maiorē i modū cōmēdo. facies tu mihi sane rē ad mo-
 dū gratā si curaueris. ut franci. meus itelligat meas apud te cōmēdatiōes sibi fuisse nō mediōri adiuuē
 to. qd̄ ut facias: tanto studio abste peto: ut maiore aliq̄ nihil possū. scio te oīa cupe mea cā nihilq̄ omisurū qd̄
 huic uiro uel ad rē uel ad dignitatē p̄futurū itelligas. quare ne tuæ pmultæ ac maxie occupationes tibi i pedi-
 mēto sint q̄ turpius qd̄ sc̄m opus fuerit effectū reddas te ēt atq̄ ēt rogo. uale. & me sc̄issimo dño nro q̄ dilige-
 tissimē cōmēdas. cui q̄ nihil adhuc obstrepueri post reditū meū ab urbe ro. tertia febris fuit in cā q̄ qm̄ diu
 na bñignitate iā sū plane liberatus: qd̄ p̄termisū ē. p̄pediē resartia. gregoriū senē ē iuriscōsultū colegā tuū bñ
 ualere plurimū opto: uale iterū ex medio. xi. kal. iunias. M. cccc. lviii. Frā. phi. Amareto mannello salu:

Is deiceps posteaq̄ tertiana febre sū liberatus. tui ad ierūt pulcherrimi aspgi qbz & si delectatus sū plu-
 rimū qm̄ ab hoīe amicissimo missi essent: lōge me tñ magis magisq̄ delectasset si litterarū tuarū suauis-
 simo cōmitatu uti uoluisset id quod nō p̄stitisse te uisi mihi mēoria occurret occupatiōes tuæ cum
 priuata tū pblicæ æquo aīo haud ferrē. Erit tñ humanitatis tuæ. si cū qd̄ occi nactus fueris aliqd̄ mihi scripse-
 ris. uale ex me. viii. kal. iunias. M. cccc. lviii. Frā phi. io. palæologo marchioi mō. f.

On secus nos oēs q̄ eloquēt: æ studiū p̄ fitemur illiberalitatis accusādi sumus: si p̄ lras amicos cōmēda-
 re neglexerimus: quā uos principes: dū uiros familiaris ac beniuolos iuuare pecunia detrectatis in quā
 uitū labē ne ip̄e inciderē apud te: q̄ soles unus oīum eē liberalissimus nō potui tibi nō cōmēdatū facere
 Demetriū palæologū istū q̄ tuæ excellētiæ reddidit meas lras. Est. n. uir nobilis & modestus: idēq̄ plāe dignus
 cui in tāta sui calaritate opē feras p̄benigne ut iis oībz cōsuesti quos ex reliquis illius cōstātinopolitāi naufragii
 fortūa seruauit. Ego de homini dignitate uerbū iō nullū facio: q̄ secū ip̄se locupletissimū testimoniū affert
 Reliquū ē ut bōe ualitudini opā des q̄ diligentissimā: quo tua humanitate q̄ diutissime uti possumus. uale ex me
 dio. iiii. nonas iunias. M. cccc. lyiii. Fran. philel. xenofonti filio salutem.

Vod anteaq̄ istuc eēs p̄fecturus cōsiliū dedi: idq̄ ut faceres iussi idē repetā p̄ lras. iſtituisti medicinæ opā
 dare: qd̄ eius rei nō mō nō rep̄heēdo: sed uehemēter laudo: qn̄qdē & medicina post magicā atq̄ poeti-
 cā ē omniū laudatissimarū artū uetustissima eaq̄ humano generi admodū necessaria: & tu ad istiusmōi
 sciētā uideris natura inclinatus. Vnū at̄ moneo ac uolo: ne te an ad medicinæ studiū cōsecras q̄ dialecticē ac
 physiccē oēm: itēq̄ mathematicas disciplinas. q̄ diligentissime didiceris. quibz qdē ipsi in studiis quos p̄ceptorū
 bus uti debeas id qd̄ te ēt coxā monui: cōsule hoīem mihi amicissimū eruditissimūq̄ philosophū ac medicū io-
 anne marliano: quo ēt aliqñ doctore usus ē. Noui. n. hoīum cōsuetudinē in istiusmōi scolis q̄ta circuncursatio
 sit q̄tæ amicorū p̄ceptis ad audiores alliciēdos. itaq̄ uolo te nō bñiuolis in hac re: sed tibi ip̄se mihiq̄ inſeruire.
 paucis tenes inīam meā. De re pecuniaria ita curabo: si intellexero te a monitis iussisq̄ paternis nuq̄ recessis-
 se. uale ex me. viii. idus iunias. M. cccc. lviii. Franci. phi. othoni sarreto salutē.

Vm tuis istis binas a me lras uersibz accepisti: quaz alteræ danē ad pōtificē piū: alteræ ad bessarionem
 meū cardinale nicenū. Vtrasq̄ tñ ut ipsi cardiali q̄primū reddas uellim ignoſce breuitati epistole meæ
 tuarūq̄ lōgitudinē lrasq̄ ut obliuiscaris rogo. Vale mediolano idibus iunias. M. cccc. lviii.

Frāci. phi. xenophonti filio salu.

Edi famulo quē misisti pecunias q̄s petebas nō eas fortasse q̄s expectabas: sed q̄ mihi per id tēporis se

obtulerat. Nosti. n. mores meos. nūq̄ diutius ap̄ me numi hospitari cōsuerūt. Tu incumbe in id studioꝝ gēus qđ es aggressus. id aut eo debes facere libētius: q̄ nō temere sed cōsulto ad eā re laudē cōtulisti. itaq̄ facito: ne frustra sit diuturna tua cogitatio & deliberatio diligēs. uale ex me. idibo iuniis. M. cccc. lxi.

Frā. phi. Bessarioni cardinali nicæno salutem.

d Edi pximis ad te diebꝫ p̄ clemētissime & lras unas & cū iis carnē sapphicū & adonicū: ut itelligeres id qđ tibi eē debet p̄ multis argumētis exploratissimū. apđ me nihil eē antiquus: nihil uenerabilis tuo noīe. nūc uero cū mecū aio repeterē: q̄ta i me hūanitate benignitateq̄ usus ē reuerēdissimus p̄ p̄per colūna diacōus cardialis: dignus sane uisus ē quē aliquo ueluti munuculo reuiscerē. itaq̄ cū aliud nihil p̄ id t̄pis oportunius mihi occurreret: meos carminū libros hi circo ad eū dedi. ut breui aliq̄ saltē cōiectura cognosceret se nequaq̄ i hoīe oīo igrato suū bñficiū collocasse. Quare tuā māsuetudinē uehemēter rogo: ut hosce ei libros p̄ tuū aliq̄ nūciū reddēdos cures. Vale ex me. Kal. iulii. M. cccc. lxx. Frā. phi. p̄pero colūnae diaco. cardinali. S.

Vm ad pximū mēse ianuariū uenisse ro. salutādi sumi pōtificis pii grā: tū mihi p̄ reuerēdissime singulārē beniuolētiā oñdisti: nihilq̄ ē ab te p̄termittū: qđ ad me sumope ornādū p̄tineret. itaq̄ dici uix posset q̄to me bñficio existimē āplitudinē tuā obstrictū eē ut igit̄ aliquo ai grati iditio cognosceres q̄ti faciā benignitatē tuā mihi tibi dono meos carminū libros igeniū munusculū nō fortūa. Si qđ mihi p̄ hoc t̄pis se pulchrius obtulisset: id lōge libētius ad te dedisse. Veḡ tu ut es aio p̄ magno & liberali: nō tā rē ipsā: q̄ exigua ē q̄ donatis uolūtātē p̄sitabis. uale ex me. Ka. iuli. M. cccc. lxx. Frā. phi. nico. canali iuriscō. eq̄t̄i au. ac brylianoḡ. p̄fecto. f.

Vati ego sp̄ feceri ac faciā florētissimū uenetoꝝ senatū: & si ip̄e optius testis es. uolui tñ ut ēt aliquo meo carmie id ceteris oībꝫ eēt cognitū. itaq̄ uideas uolo: qđ ad iclitū ducē uřm pascalē malipperū diebꝫ pximis cecini. ea uero si p̄spicue itellexero uřo p̄icipi religiq̄ p̄iciis grata extisse: reddat deiceps quoq̄ ad scribēdū alacrior. uale ex me. y. idus iul. M. cccc. lxx. Frā. phi. aluytio burra philoso. ac medico sal.

Vi aicorū i se officia euetu potius q̄ rōe & cōsilio metiunt̄: nō possū eos nō reꝝ ip̄eritos iudicare. Nā cū nullū aīal: ut philo. placet: agere dicamꝫ p̄ter hoīem eā i quo p̄fectus isit rōis usus: ob idq̄ & mulieres & pueri æque atq̄ mēte capi huiusmodi excellētis: iopes ee existimē q̄cqd̄ secūdū rōnē & cōsulto agif̄ recte agif̄: ēt i casu aliquo aut fortunæ uitio ad effectū suū p̄ luci nequeāt. itaq̄ ego me tibi mi Aloyli debere plurimū fateor: q̄ppe quē itelligā nihil oīno p̄termisisse qđ mea putaueris iteresse. Quare tuū fuerit oībus i rebus ita me uti: ut iis soles: quos habes amicissimos. nihil. n. possit accidere neq̄ puū neq̄ magnū: qđ non finitua cā qđ studiosissime susceptrus. uale ex medio. xi. kal. septēbres. M. cccc. lxx. Fran. phi. phcebo capelle sal.

Vae ad te scripsit magnificus uir patricius clarissimusq̄ philo. atq̄ iurecō Nicolaus canalis orator uide tur de græcis libris illis uenalisibus: ut qđ diligētissime cures: tāto abite peto studio ut maiore aliud nihil Solebas tu pegregiā qđā hūanitatē benignitatēq̄ pretereferre. Nūc nescio quomō elatiore aio factus es minusq̄ liberalis. nū fortasse simul cū rei elatiōe aius quoq̄ elatio est redditus: & auarus. At malim te paupere bonū: q̄ malū diuitē. uale ex medio. xvii. kal. nouē. M. cccc. lxxiii. Fran. phi. nicolao uaroni sal.

Cio te nō mirari: q̄ tādiu nihil ad te scripserim: idq̄ nō tā ex occupationibus meis: q̄bus publice priuatiq̄ obruor: q̄ ex nimio tuo otio: cui q̄tū uidere uideor libenter deditus mihi sæpenumero frequētissimis meis litteris iuitatus nō ioco solū sed ēt serio: nūq̄ es rōdere solitus ad nūc cū tua opa uti inuituisse uisus es admonendus nec otio te apud me excusatū: iri: ubi nihil responderis: nec ob eas mihi ulla occupationes ignoscendū: si de tuo officio q̄cqd̄ dubitaro. Quid est igit̄ qđ abite uelis: nepe hoc t̄pe aliud nihil: nisi ut uix clarissimū Lodouicū casellā adeas meis uerbis eūq̄ roges: ut quæ mea cā est curaturus. ea q̄to maturius potest perducatur ad calcem nam semp̄ in stadio t̄ps terere laboriosū est: & minus laudis parit. nec illud terentianum obliuiscatur. Si nō pōt fieri quod uis: id uelis quod possis. Plura quottidie ab eo petimus: sed qđ dat accepimus eiq̄ gratiā uel referimus uel agimus si minus q̄ debemus saltē q̄ possumus. Tu interim uale ac respōde: si nō oīno es otiosus. Vale ex medio. xvii. kal. nouē. M. cccc. lxx. Fran. phi. Lodou. co caselle: sal.

Vm i dies magis magisq̄ expectarē tuas lras. meq̄ mora ip̄a p̄pe cōficeret uisus es admonēdus ne patiaris diutio me p̄dere. nā abiguo aio uix ē molestio q̄cqd̄. & q̄cqd̄ mihi abigēdū uidebat̄ nihil tñ lōgior tua taciturnitas qđā p̄ferebat solitudinē. q̄ ut me leues q̄primū. te ēt atq̄ ēt rogo. id si feceris tāto me tibi beneficio reddes obstrictū ut ad sumū nihil sit accessus. & qđ possis itelligo. & q̄to me amor p̄sequis. n̄ sū nescius. uale ex me. xvii. Ka. nouē. M. cccc. lxx. Frā. phi. pio scđo pōtif̄ icti maximo sal. plu. di.

Beūti mihi nup̄ ex urbe mātua. quo una cū p̄cipe meo frā. sphor. ad diē a tua scitate cōstitūtū: ob orādī offm̄ uenerā renūciauit grego. iollius tuo noīe. apđ paucos usq̄ dies se mihi significatū p̄ lras: quā potissimū rē tibi eē gratificaturus. expectaui igit̄ p̄ magno cū deliderio ac itē expecto qđ mihi iussurus sis. At q̄ nihil p̄fecto neq̄ optatius mihi nec iucūdus cōtigere possit. q̄ aliqđ mihi argumētū oblatū iri quo mea erga te fidē atq̄ pietatē liqdo dilucideq̄ p̄spicias. itaq̄ tuā b̄itudinē & oro & obsecro maiore i modū: ut qđ omnimū maxe sim facturū me iubeas q̄ primū certiore si eri. Scis. n. nihil eē nobis p̄ciosius peculiū t̄pe qđ semel amissū nulla rōe p̄t recuperari. & hac de re satis. uēit ad scitatē tuā lāpugius biragu s uir cū doctus ac modestus i primis tū uetē mecū familiaritate bēuolētiāq̄ cōiūctus. & est is sane dignus. quē hēas i illoꝝ hoīum nūero atq̄ ordīe q̄ tibi sūt carissimi. nā ad eruditōis ac generis splendorē accedit reꝝ plurimaz atq̄ maxiaz usus quo is ad obseq̄ p̄stātissimi illius & sapētissimi p̄icipis philippi mariæ diu multūq̄ ueriatas n̄ mediocrē laudē re portauit. nā qđ loq̄r̄ d̄ fide & innocētiā lāpugnini q̄ tāta sp̄ ē hita q̄ta i uiro optio eē maior n̄ possis. q̄re si i rebꝫ gerēdis huius utri strēnuitate & p̄bitate uti uolueris: nihil erit āplius qđ req̄ras p̄terea utrūq̄ de re decreueris

beneficiū in hunc collatū non mediocri tibi laudi atq; gloriæ ē futurū: Nec nouus aut iqlinus aduenit i Ro. cu-
ram Lápuginus: qppe q Nicolao qnto pōtifi maximo disertissimoz hoium optimozq; uiroz. ut nosti: stu-
diosissime & familiarissimus & carissimus fuit. Habet autē ipē Lápuginus meus duo egregia opera: ex græ-
co in latinū cōuersa eloquū: quæ tuo splēdidissimo nomini dedicare instituit. Habet et uir prudentissimus ali-
ud qddā: qd tibi puto nō ingrātū fore. itaq; multis rōnibus futurū spero: id qd uāhemēter opto: ut non fru-
stra uir hmōi ad sanctitatē tuā uenisse uideat. Quod autē meū ē: ego te p̄ beatissime qbus possum p̄cius et
atq; obtestor ut qm̄ docti ab Appolline seruandi aplectādīq; sunt: ut q es totius sapiētiae & bonitatis numen i
te rris: ita excipias hunc uir: ut oēs intelligāt meā cōmēdationē nō uulgare fuisse apud tuā beatitudinē: cuime
q̄ deuotissime cōmēdo. Vale diu ac foeliciter. Ex medio. xvi. kalē: nouēb. M. cccc. lix.

Frā. phi. Gregorio Lollo iurecōsulto & apostolico secretario. S. P. D.

Væ ad pontificē maximū de Lápuginō birago ab me scripta sūt: ut ea q̄ diligētissime cures: te p̄ mu-
tua nra beniuolētia et atq; et rogo Breue aut illud qd uocat: ad mediolanēsem archiepiscopū pro fra-
tre Gasparino: ut q̄primū absoluas atq; ad me des: tantopere abste peto: ut maiore petere nihil possim
Vale q̄ foelicissime una cū disertissimo iacobo lucēli collega tuo. Ex mediolano. xvi. kal. nouēbres. M. cccc. lix

Fran. phi. Aloysio burre phō ac me dico sal.

Xistimo te ex aliis nōnullis accepisse q̄ me honorifice in publico christianoz oīum p̄cipū ac regum
coetu pro Frācisco Sphor. duce nostro habētē orationē exceperit pōtifex maximus Plus secundus: ita
q̄ hac de re nihil ad te scribo. Habes. n. ciues tuos eoq; primarios: qui p̄sentes corāq; fuerūt Quod autē
abste uāhemēter peto: intelliges postea id qd te negligas. te rogo atq; oro plurimum. Vale ex medio. xv. kal.
nouē. M. cccc. lviii.

Fran. phi. Gregorio tipherino sal.

Vam ego tē tuā apud principē neq; neglexerim neq; negligā: ex Cicchi' litteris ad me poteris intellige-
re. Princeps ad biduū hic futurus dicit: Bono sis animo: uolo cognosces. n. eum me in te fuisse q̄ esse de-
beo: hoc ē amantissimū & cupidissimū tui. Vale ex mediolano. xii. kal. nouēbres. M. cccc. lviii.

Fran. phi. ioanni petro eutychio sal.

Ognouī ex binis litteris tuis te nihil eoz negligisse quæ abeunti mihi corā ipse receperas: itaq; laudo
cū officiū tuū: tū singularē erga me beniuolentiam q̄ nihil eoz p̄termittas quæ mihi grata fore cen-
sueris. maximū feret ad te Xenophon filius id qd ē ad p̄ximū natalē christianum. fieri ex te certior cu-
pio & qd legatū francoz regis publice exposuerint: & ad qd ipsi habituri existimant. Preter ea si aliud no-
uū sit: quid dignū pates auditu: Vale dū parētib; & uniuersa domo. Ex mediolano. vi. kal. decēbri. M. cccc.
lviii.

Fran. cus philelfus Nicolao canali equiti aurato ac iurecōsulto sal.

Eri dedi ad te litteras: & cū us carmē ad ueltrū principē: quæ quidē oīa tibi reddita esse nō dubito. Re-
liquū ē cures: ut intelligā q̄ gratū ut itudū nram cū tibi sapientissimo atq; sumo uiro: tum p̄ciis cate-
ris: i primisq; ipsi principi: quē audio aīo eē ingenti & perbenigno. Nā si aliud uero grata esse q̄ famus:
alacrior reddar iposterū. Tibi. n. iapridē noui mea oīa uoluptati eē. itaq; libētius cōmentari tecū soleo & æque
de tuis laudibus loqui bene ac sentire. Vale ex mediolano: pridie nonas decemores. M. cccc. lix.

Fran. philelfus ioanni petro eutychio sal.

Vm proximis litteris quas sexto kal. decēbres ad te dedi erat et epistola ad aquileiēsem cardinalē quā
ei Puto reddidisse te. Reliquū es cures: ut is ad ea r̄ndeat: quæ ab me scripta sunt. Præterea q̄s in p̄len-
tia litteras accipis ad principē tuū: & redde q̄ diligentissime: & ut q̄primū aliquid r̄ndeat: ne negligas
uelim. Vale ex mediolano quarto idus decēbres. M. cccc. lviii.

Fran. philelfus Agapeto romano iurecōsulto & apostolico referendaria: sal.

Secretarius mutinēsis episcopi cū p̄ximis diebus istic mediolanū reuertisset: me noīe tuo saluere plu-
rimū iussit: additoz: id qd mihi notissimū erat: q̄ta me quāq; mirabili p̄sequeris beniuolentia. Vtrum-
q; certe p̄gratū fuit: sed aliud multo & gratius & iucūdius: q̄ oēs norint nos mutua caritate cōiūctos eē
itaq; habeo tibi gratias: q̄ das opam: ut p̄ te intelligant oēs amicitia nram nō esse uulgare: idq; ut sedulo facias
te et atq; et rogo. Et qm̄ uel græcoz uerere puerbio q̄ amicōz sunt: cōia esse dēt ioannē petrū eutychiū p̄-
batus moribus adolecētē & eundē doctū ac disertū mirifice diligo: quē et æque diligi abs te uolo. Scio enim
q̄ te uāhemēter obseruat. Quare quibuscūq; in rebus poteris: cura is intelligat se tibi mea etiā gratia esse caris-
simū. Nā audio eū carmē cōposuisse nescio qd in laudē Pii pontificis maximi. Fauendum ē inuimodi ætati
q̄ tanq; lydus equus hortatus in cāpo alacriore curtiū nitat ad laudē. Tu me sanctissimo dño nostro unice com-
mēda. Clarissimū iurecōsultū & apostolicū secretarium gregoriū loliū ut meis uerbis plurima salute ipartias
cupio: ab eodēq; cōrēdas: ut q̄ se dixit ad me p̄pediē scriptoz. ne diutius remoret. Vale ex mediolano pridie
idus decēb. M. cccc. lviii.

Fran. philelfus ioanni petro eutychio sal.

Ti sras q̄s misisti oīs accipi: & tua sum diligentia mirifice delectatus. Ad humanissimū Agapetū nostrū
itu scripi: ut te uelle intelligebā. Cardinalis aq̄leientis sras iccirco Lazari arretino nodū reddidi: q̄ hic
aberat p̄fectus nescio quo. Dicebatur autē ad quatrīduū rediturus. itaq; nihil est: quod interea t̄pis scri-
bā ad patriarchen. Nā rerū oīum sum incertus. Cū itellexerō nomē picentis uisus mei dabo ad eum litteras. ad
n. neg tu mihi declarasti: neq; ex alio cognoscere potui. Velim tñ eū saluere iubeas meo nomē regesq; ut uel
materno sermone: ut aiunt: in cōmentariū redigat: que pu. at magnanimo & munificentissimo illi pontifici eē
iucūdius: nā quātū sphorados carmini licet inferere id ego neq; oblitus sum in hāc diē neq; i. poitez obli-
uiscar. Vale ex mediolano idibus decēb. M. cccc. lviii.

Fran. phi. Gabrieli condulinario sal.

Oñes petrus euty chius fecit me suis litteris certiorē: q̄ta beniuolentia me cōplecteris: q̄q̄ nihil omit-
 i tis q̄d̄ meis uel cōmodis: uel honoribus conducturū putes. Itaq̄ iure habeo tibi gratias: q̄ nullo a me p-
 uocatus offō ultro uolueris de me q̄optime mereri. Ego at̄ opam dabo ne uidear erga te mutua carita-
 te inferior tuis meritis. igitur in te scitū est: ut omnibus in rebus me utaris pro arbitrio tuo. Vale ex mediola-
 no. xi. kal. ianua. M. cccc. lvi.iii.

Fran. phi. ioan. Francisco gonzagæ protonotario sal.

Eum quodā negociū iohannes petrus euty chius meo noīe tibi referet. Cui ut ad sis ac faueas: te etiā at-
 m que ēt rogo. Hoc mihi gratius hoc tpe facere nihil potes. itaq̄ hac in re uelim mihi liquido oñdas q̄tū
 apud te ualeā. Nō. n. ignoras. q̄ te uehēmēter obseruo. Vale & me illustribus parentibus tuis cōmenda-
 plurimū. Ex medio. xi. Kal. ianuaris. M. cccc. lvi.iii.

Frā. philelphus Lodouico cardinali aquileiensi sal.

On mediocre mihi documentū p̄buiſti pater clāmētissime tuæ erga me uel benignitatis uel caritatis
 itaq̄ habeo tibi gr̄as: q̄s de beo maximas q̄s ipsas ēt puto breui me tibi uel iudicio tuo relatuz: si minof
 uberes: alacris tñ ac tibi nō inuicundas. Nā quæ reliqua sunt. Gabriel secretarius tuus uir doctus ac difertus tibi
 uerbis meis corā exponet. Quæ si abſte p̄batū iri cognoro tāto beneficio me afficies: ut nihil ad cumulū pos-
 sit accedere. uale ex mediolano. xi. kal. ianu. M. cccc. lvi.iii.

Franci. philel. Antonio Bechario sal.

Enophon filius quæ tibi referet uerbis meis a me iustus relaturus ē. itaq̄ nō secus ea oī accipe ac p̄fice
 x q̄ si me corā loquentē audires. Hoc & pro offō feceris & pro amicitiaē nostræ lege. Cum ex urbe Mā-
 tua decederē: effēq̄ in itinere: mihi inter eq̄tandū renunciandū est amplissimū pontificē ueronensem
 Hermolanū barbarū illic agere dies iā cōplusculos. itaq̄ nō potui non moleſte ferre q̄ ea de re nihil antea di-
 dicissem. Nā pro ea quæ mihi & cū eius patre Zacaria & cum patruo Frāncisco uiris grauissimis & optime de
 me meritis uetus ac ſūma fuerat amicitia p̄ q̄ diligentissime eū salutatū adissem. Quod quomā factum non ē
 tu uelim me apud eius dignationē q̄ diligentissime purges: addasq̄ grauissimū mihi facturū sese: si oēs duas:
 quas in poetas lufit: q̄ primū ad me dederit. Nō. n. mediocriter eius ingenio eloquentiaq̄ delector. Nā legi eas
 ita corruptas librariū uitio: ut uoluptatē q̄ ex illarū lectiōne cepissem nō mediocre: magna ex parte diminue-
 rint. Vale ex medio. vi. kal. ianua. M. cccc. lix.

Frā. philel. Gregorio Iolio iurecon. & apostolico secretario sal.

Vamq̄ sciebā uel nulla mea cōdemnatione meos oīs esse tibi cōmendatissimos: tñ ut Marii fili hone-
 q stissimæ uoluntati morē gererē: ita eū tibi cōmendo: ut ne me quidē ipsū neq̄ diligēdus. nec ex animo
 magis possim. Quod eo facio libētius q̄a tibi audeo affirmare talē esse mariū quē tua singulari beniuo-
 lencia dignū sis iudicaturus. Cætera tu ex ipso cognosces. Ego nō desino expectare q̄d̄ ad me propediē te per-
 scripturū affirmabas. id autē in hanc diē nō fecisse te plurimū miror. Vale ex mediolano. vi. kal. ianuaris. M.
 cccc. lix:

Franc. phi. Bessarioni cardinali nicæno sal.

Vm io. marius filius mantua p̄teret Pii pontificis maximi & salutandī & adorandī gr̄a: iussi ad oīum
 c primū tuā amplitudinem adire: cui mentē suā oēm aiūmq̄ exponeret. itaq̄ rogo te: ut oibus in re-
 bus ita eū cōmendatū habeas: ut illos soles: quos uel ip̄os: uel ip̄is natos carissimos habes. Hac una re
 mihi uix qcq̄ gratius potes facere hoc tpe. Vale p̄ clāmētissime. Ex medio. vi. kal. ia. M. cccc. lvi.iii.

Franciscus phi. Agapeto romano iurecōsulto & apostolico secretario sal.

Euit istuc marius filius iuuenis ut uidere poteris & modestius & doctus. Causam accessionis: suæ ipse
 tibi corā declarabit. Quibusq̄q̄ in rebus poteris. te rogo ita ei ad sis: ut me tuis: is uelles: quos maxi-
 mis diligis habesq̄ carissimos. Vale ex medio. vi. kal. ianua M. cccc. lix.

Fran. Phi. Nicolao canali iurecōsulto atq̄ equiti aurato sal.

Vi tabelarius diebus superioribus meas litteras tibi reddidit ac itē hēre tibiē redditurus: renūciauit mihi
 q iccirco te sibi nullā dedisse ad me epistolam: qm̄ eā alteri nescio cui antea cōmendasses. Ego autē quod
 scripseris nescio. unū scio me uāhementer cuppere tuas litteras: qp̄pe qui nullas acceperim. Quare si
 meo in presentia desyderio morē gefferis: babebo tibi nō mediocre gratiā. Vale ex mediolano. v. idus ianua-
 rias. M. cccc. ix.

Franciscus philelphus Alberto Zancario Enochii filio sal.

Vereris mi alberthe: & id qdē nō oīno iniuria. q̄ uihil in hanc diē ad litteras tuas tibi responderim q̄s
 q bis & iterū ad me dederas. Par. n. fuerat: ne ea te uoluptate fraudarē: quā pro mutua nostra beniuolen-
 tia ex omnibus meis scriptis capere soles non medicrem. Sed quid in causa fuerit paucis accipe. memi-
 ni quandoq̄ solere: c religiosis quibusdam tuis adeo delectari: ut aliam omnem urbanitatis consuetudinem
 uel cōtemnas uel negligas. id autē & si minime reprehendendū existimo quippe qui res diuinas humanis re-
 bus oibus longe ducā anteponendas. tamē ita omne cōtēplationis studiū: quod in perspicentia ueritatis posi-
 tū est laudandū arbitror: ut nulla fiat actioni iniuria. nam si nullum aiā agere uiris. sapientibus dicitur preter
 hominē eum. q̄ perfecta utatur rōne. certe nisi ualimus aut mulieres aut pueri aut iis etiam inferiores esse q̄
 uiri ab actione abduci non possumus preserti ea quæ proprie ac uero dicitur actio: & laudatur ab omnibus.
 Quis. n. ignorat tantum esse splendorem magnitudinemq̄ uirtutis: ut ēt ip̄obis admirabilis sit. itaq̄ non in-
 docte Cicero noster omnē uirtutis laudē actione illustrari censuit. Quæ igitur me causa retardarit: ut serius
 tibi responderim: uides. nunc at̄ quia urbaniorē factū aiaduerto: faciliore me uidebis. non. n. me iucundissimi-
 sales tui quibus facerissime i litteris usus es. mediocriter delectarunt. Accedunt elegantes istæ tuæ laudatiōes
 q̄bus es usus i nrm splēdidissimū equitē auratū Galeaciū mareſcōptū ob pulcherrima illa munuscula: q̄ ab eo

missa significasti præstantissimo munificentiissimoq; duci Borfio. Omnia pulchre facta. Sed nihil mea sententia pulchrius: quam qd' ethrusco carmine aptissime simul & perpolite Galeatius meus capream illam nõ mihi solum & mansuetã: sed & prudẽtem & disertam locutam facit apud egregiũ illum principẽ. Quod autẽ mihi gratias agis de Hieronymo nostro: non possum te non mirari quod ea in me laudes quæ sine magno facinore negligere nõ potuissẽm. An es oblitus quæ amicorũ sunt: ea cõmunia duci oportere. Ego Hieronymum æquæ diligo ac filiũ nõ solũ quia tuus est filius: sed etiã quia talis est: itaq; esto bono animo. Nõ minus õibus ei in rebus defuturus sũ q̃ uel maiori uel Xenophonti. is nunc ahest cũ franchimo comite ad lacũ uerbarũ. quottidie expectatur. Cũ redierint: utriq; lras tuas reddã. Vale cũ uierua domo. ex medio. pridie idus ianuarias. M. cccc. lx.

Fran. phi. Theodoro gazæ sal.

On mediocri afficior desiderio audiendi tui postq̃ uisendi facultas est intercepta. itaq; facis cũ quidẽ iniuriam: qui totiens græce superiore tpe puocatus a me litteris: nunq̃ respõderis ne dũ uersu: sed ne p̃sa qdẽ: cũ in utroq; dictionis genere excellentissimus sis. idẽ at nunc ne latine facias: rogo. Sũt hic nõ nulli p̃docti in phiã uiri ac iudẽ medici: q̃ qm̃ græce nesciunt: uidere cupiunt lectitareq; latine illa. Aristotelis p̃blemata: q̃ annis superioribus in latinũ cõuertisti eloquiũ. quare mihi rẽ gratã facturum es: si licebit Per te mihi hoĩbus & amicis & eruditis gratificari. Aut igitur tuũ illiusmodi p̃blematũ codicẽ ad me exscribendũ mitte redditurũ ad te q̃primũ: aut eũ istic exscribi cura: mercedẽ que librarii per lras nobis significato: & aduolabit ad te. id ut propediẽ effectũ cures: te et atque et rogo. Preterea me cupio facias certiore: quo i statu sint res tuæ: quas fortunatum iri uehementer opto. uale ex mediolano pridie idus ianuarias. M. cccc. lx.

Fran. philelphus Pio secundo pontifici maximo sal. Piu. di.

Vm nulla te laude animaduertim delectari pater beatissime preter eam: quẽ ad uera fit & per modesta: ego cui est illustrius: nihil preclarium splendidissimo nomine tuo: uolui ex ipso te intelligere q̃ sim eius rei diligens obseruator. itaque principium undecim sphortiadis libri iccirco ad te dedi: ut uideres eam oratione: qua te usum scio: cũ orator es missus a federico Cæsare ad mediolanensem populum quo se is tempore in libertatem: hoc est in atrocissimã teterimãque tyrãnida uendicarat. Nam eam in re orator esse uolui: nõ Poeta: Nullis enim figurationibus sum usus. Rem ita exposui: ut gesta est neque in aliam spetie conuertendo traduxi. Si quid autẽ est a me pretermisum: tuæ mansuetudinis benignitatisq; fuerit: qui ueritate unus oĩum delectaris: me facere certiorẽ. Vale pater beatissime. Et me cõmendatũ habẽ. Ex medio. idibus ianua. M. cccc. lx.

Fran. Philelphus Bernardo iustiniano sal.

Escio quid aliud mihi potuisset gratius renũtari: q̃ q̃ hoc die ex iohanne uarifino cognoui. is. n. interroganti mihi rediisse ne adhuc ex illa regia legatione: & reuertisse te rñdit: & tibi esse q̃ optime. Qui quidem nuntius eo mihi iucundior fuit: qd' uenetus q̃spia: ut ille idẽ se affirmabat: & cui superi male faciat aliter de te mihi respõderat. ingenti igitur grates habeo imortali deo: qd' te mihi responderat. ingenti igitur grates habeo imortali deo: qd' te mihi seruat incolumen. iohanni at uarifino gratias quinq; debeo nõ uulgaris qui me tanta sollicitudine liberarit & incredibili animi lætitia affecerit: Nã qd' mihi potuisset iucundius cõtingere q̃ q̃ certior factus sum te habere q̃optime: cuius et memoria recreabar. Reliquo est: ut ueterẽ nrã sum mãq; amicitia mutuis tũ officijs: tũ et litteris foueamus: & ei aliquid in dies cum opus fuerit addamus i cumulum. Vale. ex medio. xiii. Kal. feb. M. cccc. lx.

Fran. phi. equiti aurato ac iureconsulto Nicolao canali sal.

Vod ad quintũ idus ianua. tibi scripsi. idẽ in presẽtia intelligas uolo: me nullas in hanc diẽ abs te lras accepisse: q̃s ita desiderio: ut uix aliud quicq; magis. Quod quidẽ me desiderio si q̃primũ leuaueris: hẽbo tibi gr̃as immortalis. Vale ex me. ix. kal. feb. M. cccc. lx.

Fran. phi. Xenophonti filio sal.

Ccepi tuas lras: q̃s ad. x. Kal. feb. dederas ex ferraria: munificentia ducis bor. nihil est. qd' admirer facit enim ex cõsuetudine sua & pro singulari sua in nos dilectione. Profectionẽ ad uenetos nõ possum nõ probare. Nã soli ueneti mihi uisi sunt hac tẽpestate in italiã: qui uirtutẽ colant: Reliq; uel ciuitates: uel principatus stationes sunt: nõ portus. De me uolo meo nomine uerbũ nullum facias. Preterea te ac itẽ mãziũ moneo atq; hortor: & pro iure p̃no uestrũ utrique iubeo: ne quid agatis temere: ne quid insolenter. Si modestia uolueris & grauitate uti: q̃etissima istic uobis. & cõmodissima sedes parata est eaq; perpetua. marchesiũ meũ bene ualuere opto. Fac me q̃primũ certiorẽ de urã re omni. Vale ex medio. iiii. kal. feb. M. cccc. lx.

Franciscus phi. Petro perleoni sal.

Leonardũ griphũ modestũ adolescentẽ: & musarũ in primis studiosum æque diligo ac si esset filius. is a marchefio nrõ uiro præstanti & perhumano accersitus uenetas uenit: cũ ut homini amicissimo atq; optimo morem gereret: tũ et ut urbẽ florentissimã corã ac presens intueretur. Hunc ego hortatus sum. q̃ diu istic futurus est: te quottidie adiret. is a nobis institutis nõ latine mō perpulchre callet: sed græce et coepit. itaque rem mihi pergratam facturum es. Si meo Leonardo plane ostenderis tibi mea omnia esse carissima. uale cũ pudicissima uxore: & tuis oĩbo. Ex medio. iiii. kal. februa. M. cccc. lx.

Franci. philel. lodouico gonzagæ mantuæ marchioni sal.

Onsueuisti p̃sepe lodouice priceps eos poetas nõ mediocrite laudare: q̃ ita res uero gestas figurationibus q̃busdã effingeret. ut a ueritate nusq; discederet. qua tua graui sapietiaq; sniam q̃ ego fuerim delectatus: ex iis poteris nõ obscure aiaduertere: q̃ in octauo Sphortiadis nræ libro nõ uere minus q̃ bi eiter pcurrimus. itaq; si res tuas p̃claras. & magnas arida sũ qdã & pertenui ofe cõplexus te ipsũ accusa: q̃ i audiẽdo de tuis laudibo per difficilis eẽ soleas. uale & me ut facis ama ex medio. kal. febru. M. cccc. lx.

Farn. Phil. Othono Carreto iurecōsulto sal.

a V diui nūc ex hoīe amicissimo eo te die meas lras Pio pontifici maximo reddidisse in nauī: quo ex ur
be Man. decessisset. Quare sum miratus nihil abs te mihi lraꝝ in hanc diē redditum esse itaqꝫ rogo te
ut me q̄primū facias certiorē: quo modo res habuerit: & quid ille responderit Hoc erit mihi uahemen
ter gratum. Vale. Ex mediola. iiii. nonas februa. M. cccc. lx.

Fran. phi. Mario filio sal.

l Ectitavi litteras tuas: quas ad. xviii. kal. februa. ex Mantua ad me dederat. Nam eæ ad quartum idus fe
bruarias mihi sunt reddite. intellexi cōsiliū tuum oē qđ nō possum nō pbare. Reliquū ē: ut me facias
q̄primū certiorē. & qđ egeris: & qđ speres. V num illud non definā te monere: ut oībus in rebus te mo
destum p̄stes & cōstātē in primis. Cætera q̄ scribis curabuntur recte. Vale ex mediolano. iiii. idus februa. M.
cccc. lx.

Fran. philel. Xenophonti filio sal.

p Ost eas quas ex Ferraria lras ad me dederas accipi prioris alteras ex mantua: & cū illis ēt id p̄ni quod
tibi abeunti iusserat. Res quō & mātua: & Ferra. gesta sit intellexi. Nūc scire cupio. qđ istic agatis: & qđ
speretis. Date operā & tu: & frater ne qđ a nobis temere neqꝫ factum: neqꝫ dictum uideat. Vale ex me
dio. iiii. idus februa. M. cccc. lx.

Fran. phil. Marchesio Varisino sal.

m Arius ac xenophon filii fecerunt me suis lris certiorē q̄ secū phumaniter & pbenigne te geras. Quod &
si mihi dubium nō erat: tñ id ēt eorū lris audisse iucūdiū fuit. Hos ut tibi cōmēdem opus non ē scio
enī q̄ mea oīa tibi sunt carissima. intelligere autē ex te cupio: nō istic Mario qđ sperandū sit. Est. n. & di
fertus & doctus pegregie. Cōmēdo ēt tibi Giphū nr̄um. Vale ex medi. iiii. idus februa. M. cccc. lx.

Fran. phi. Bernardo iustiniano sal.

g Ratissime fuerunt mihi lraꝝ tuæ: qbus qđ scire cupiebā: paucis absolui. iucundissime ēt audiui de si
lii tui nuptiis. quē nō dubito talē esse: q̄ & te p̄re & auo illo sapiētissimo atqꝫ sūmo uiro digninus sit ab
oībus iudicādu. Deus tibi talem tueatur incolumē tantāqꝫ fortunā. Quod autē ad me attinet nolo tibi ullo pa
cto in mētē cadat qđ esse mihi in uita suauius assidua recordatiōe Leonardi illius mei: cuius ēt nomine ite so
leo recreari: ut eo me beatiorem existinē: quo magis magisqꝫ de illius maximis diuinisqꝫ uirtutibus p̄dicator
accedo. itaqꝫ ueterē amicitia nostram nō seruabo solum: sed qm̄ nihil addi pōt ad cumulum diligentet impo
luteqꝫ seruabo. Et hac de re fatis. Venerunt istuc duo filii mei marius ac Xenophon: quos tibi qđ non igno
rem esse clarissimos nihil ē opus: ut cōmēdem. Cognosces sane obseruantissimos tuis noīs. Vale ex medio. pri
die idus februaris. M. cccc. lx.

Fran. phil. medici cōsmi filio sal.

l Ibrū de iocis & feriis quē ex q̄tuor illis primis ultimo ad te dedi: ut redire cures ad dñm: te admodum
rogo is autē rebus si cognoro re interdū delectari: reliquos deiceps libros mittā ēt breui. Nō possum
p̄terea nō mirari: qđ Nicodemi nr̄i promissa tādiu cūctent. itaqꝫ rogo te: ut amicū moneas nescire. me
in iocine aut in feriis cū suis illis promissis ponēdu sit. Vale ex me. idus februa. M. cccc. lx.

Fran. Philel. Othoni Carreto iuriscōsulto sal.

q Vāqꝫ mæ tuæ ex Reuero lraꝝ eo maxime delectarūt qđ intellexerī: qđ mihi qđē p̄picuū erat meū ti
bi negociū oē cordi esse facies tñ rem mihi lōge gratiorē si ad ea p̄pediē nr̄deris: qđ ad tertiū nonas fe
bruarias tibi scripsi. Cupimus. n. studiū nr̄m oē nō mō in media uersari laude apud doctos & claros ui
ros sed ei maxime probatum iri cuius gr̄a tñ muneris susceperimus. Tu qđ ueli nō ignoras. Ego tuas ac de re
litteras expectabo potiusqꝫ pro numeris numeros. qbus adeo abūdamus: ut cū oī antiquitate cōtendere non
dubitemus: si uerba potiusqꝫ nūmos numerare oporteat Vale ex medio. xv. kal. mar. M. cccc. lx.

Fran. phil. Lodouico Cardinali Agleiensī. sal.

n On possum eqđē nō quottidie maiore in te unū non obseruantia modo sed etiam pietate qđdam accē
di atqꝫ inflāmari pater clāmētissime: cum uel tuam ueterē beniuolentiā erga me uel quottidiana me
rita cōsidero. itaqꝫ dies atqꝫ noctes cogito: qđnam egregium possim de me p̄stare: quo aliqꝫ tandem ex
parte tam grāde æs alienū si minus re ipsa uoluntate saltē dissoluere incipiā. Quare cū ēt atqꝫ ēt huiusmodi:
meos cogitatus aio uoluntatem inueni deniqꝫ nullam a me tibi referri cōuenientius posse officium q̄ imor
talitatem tui splendidissimi noīs sempiternam. Quid. n. magno & sapienti uiro eidemqꝫ principi quoddam
modo in ecclesia dei aut gratius esse: aut iucundius debet: q̄ si cognorit rerum a se gestarū ac sūme uirtutis glo
riam ī oēm posteritate diffusum iri. Scimus sane oēm huiusce uitæ bonitatem sic habēdam esse ī bonis si cum
caelesti bonitate cōuenierit. Quod si caelestis gloria expetit maxima ab interiore hoīe: qs ambigat humanā
hanc gloriam quæ ab optimis actiōibus manat: nullo pacto ab exteriorē hoīe negligi oportere. Si mens hoīs
qcqꝫ cogitat. qcqꝫ meditat. qcquid agit: debet ad diuinæ mētis speciē illam q̄ ideam uotauit Plato: ita refer
re: ut aliud nihil neqꝫ uelle: nec sequi: nec imitari existimet: nisi qđ diuinæ regē representat imaginē certe si
gloriā illā cœli æternā desideramus. nec hāc qđē cōtēnere possumus: que uel premiū est: uel tefimoniū bene
actæ uitæ. Vt cūqꝫ tamen res habet: cū ego tibi, pater amplissime pro multis erga me tuis & immortalibus bene
ficiis maius qcqꝫ referre non habeā: statui of̄one saltē mea q̄tulacūqꝫ æa sit æternitati consulere illustriū tuarū
& innumerabiliū laudū: ut oēs intelligāt apud me animi gratitudine extitisse antiquius nihil. Qua quidem in re
tua ēt mihi opera opus est: quo uihil temere. nihil inepte a me factū iudicetur. Quid autem uelim: & qđ expe
diat. Gabriel cōdulmarius dignatiōis tuæ secretarius tibi noīe meo corā exponet. Vale ex med. viii. idus mar.
.M cccc. lx.

Franciscus philephus Gabrieli condulmario sal.

T si iam pleriq; dies p̄teriere. posteaq; unæ mihi litteræ tuæ redditæ sunt. tñ q̄a p̄pediem aliud nescio qd scripturis uidebare distuli et ipse ad ea r̄ndere. q̄ scripseras. Nunc at cum uiderem omnino silere te: itatui paucis rem absoluere Equidem qd scribis fore piucundum reuerendissimo patri Lodouico cardinali aquileiensi siqd dignū de laudibus eius scripsero: ita id ab me factum iri cupio ut aliud nihil magis. Et q̄ q̄eius res gestæ ita magnæ sunt: ita illustres: ut nullius uiri aures latere possint: tamen aliq; sunt: quæ mihi istic absenti uel incognita sint: uel dubia. itaq; tui laboris fuerit uel potius diligentia: uniuersam istius tanti & tam nobilis p̄oficis uitam breui oratiōe & tanq; p̄ capitula cōplecti & id qdē materno sermonē quē uocant quod si feceris: q̄primū tibi ostendā. q̄ti ego & fecerim sp̄: & in dies magisq; faciā Lodouicum Cardinalē: quo mea snia alius nullius ē in Ro. ecclesia neq; animi magnitudine clarior nec in oī uirtutis genere p̄stantior. Ad cætera aut q̄ scripsisti: nihil habeo: qd respondeā: nisi prius tuas litteras accepero. Vale. ex medio. viii. Kal. mar. M. cccc. lx.

Fran. Phil. Bernardo iusti. Leonardi filio sal.

Vamq; intelligo uel ex p̄ximis tuis lris mea tibi oīa cordi eē p̄sertim ea: q̄ mihi & honori: ut scribis & cōmodis eē ducas: tñ non desinā abs te petere: ut si qn id maxime aut feceris aut facturus sis in p̄sentia ita facies: ut oēs intelligāt tuā erga me beniuolentiā tantā eē: q̄ q̄ maxima uel dici possit uel cogitari. Nam q̄ in re tua mihi opa uisū eē q̄at: non te præterit. Quantū aut uales & auctoritate & gr̄a apud oēs non sum nescius. Vale ex me. vii. kal. mar. M. cccc. lx.

Frā. Phil. Nicodemo trachedino sal.

Væ hinc abiēs curatoꝝ te recepisti: si dabis operam ut efficias: fiet nō mediocris accessio ad meum in te amorē q̄ tñ est tantus: ut augescere nullo pacto posse uideat. Expecto in dies magis atq; magis litteras tuas officii plenas & diligentia: q̄ ipse ne me fallat: uāhemēter opto. Nā q̄tum mea cā uelis non ignoro. Præter ea non te fugit qd̄ debet uiuis: si mortuis p̄stet offm̄: nō eandē gr̄am p̄ferre: Reliq; tu uel me reticēte cognofcis. Tu satis sup̄q; efficias: si q̄tum posis feceris. nec enī cōsiliū & diligentia minus laudī ducis: q̄ euentus Oratiōe illā nr̄am q̄ uidere cupiebas: ex donato actiolo cōsequere. Vale ex medio. vii. kal. mar. M. cccc. lx.

Fran. phil. Donato actiolo sal.

Vod serius respōderi tuis litteris nō tā ulla mea occupatio fuit in cā q̄ qd̄ oratio illa cuius memineras p̄gre p̄fecta nondū reuenterat ad dñium. Eam iccirco ad te dedi cum nunc primum rediit domum: ut intelligeres q̄ti fieri oporteat. Verior. n. ne sumus amor: quo mihi affeceris decipiat te. nā laudes ille de mæ tuæ tantæ sunt. ut nisi Donatus esses hoc est singulari uirtute p̄ditus: non possem nō dubitare. ne me cum ludes. Sed noui pudorem: noui modestiam tuā. Quare suspicor falli te amoris uāhementia: q̄ Argumētū aliquem nōnūq; solet ex oculatissimo reddere uisus in opē. Sed multo me illud magis delectauit: qd̄ p̄ tuā: te graue illā elegatēq; epistolam intellexerī aliud nihil in bonis ducere q̄ uirtutē & honestā uitæ actionem. Et sentis tu qdē recte. Si q̄ in hoc humane p̄grinatōis curriculo uel fœlicitatis imago inueniri p̄t: ea oīs sola honestate cōficiat. Honestū autē esse q̄at nihil: qd̄ minus p̄ actionē: q̄ extrinsecus fit: aut per eam saltem q̄ intrinsecus: q̄ ene p̄ yēixv græci uocant: p̄spicue elucelat. Et in hac sane uirtutes intellectuales oēs positæ sunt in illa autē morales. At his utrisq; honestū oē cōfari q̄s ambigar id autē tantā uim hēt: uel solum immortalitē: policeat. itaq; nō absurde dicere. Stōici uisi sunt id esse & summum & solum bonum: qd̄ honestum sit & secundū uirtutē. Reliqua uero omnia q̄ uel corpori: uel fortunæ tributa sunt talia esse uolunt: ut p̄ter selectionē nihil in se habeāt aut p̄clare. aut magnopere appetēdū. Seq̄re igitur mi Donate uirtutē: ut facis. eaq; cōplecte re quo & tibi honori: & patriæ emolumento: & amicis uoluptati futurus sis. Vale ex medio. vi. kal. mar. M. cccc. lx.

Frā phile. Guilielmo iuuenali urfino sal.

iraris fortasse tu: qd̄ nullas iam diu lras meas legeris. Cuius quidem rei causa eadem mihi fuit: q̄ tibi q̄ qm̄ occupatus es: lrasq; nihil ad me dare tāto tpe potueris. Sed cū in p̄ntia: R. P̄ Hermolauus barbarus Veronēsis ep̄s uir sūma eruditione: sūma eloquētia: æquæ p̄ditus atq; sanctimōia illustriq; uirtute iret apostolicus legatus ad xp̄ianissimū regē Karolum. eētq; cum eo mihi nō mediocris familiaritas uolui in summis et occupationibus meis aliqd ad te scribere: qd̄ tibi gratum fore existimarem. Scito igit bene ualere me & p̄cupere uāhemēter: ex te audire cur fastū sit: ut quum iam pridē dedissem ad regiam maiestātē longiorē illam uel epistolam uel orationem de agerido exercitu aduersus turcos. & sarrhacenos: nihil mihi unq; ea de re in hanc diem neque a rege neque saltem a te ipso responsum esset. Non possum. n. non uereri ne minus illa fortasse sit reddita. Noui. n. cū eximiā regis benignitatē & oēs tum singularem tuam beniuolentiā erga me Sed qm̄ quid ea de re accidisset. nesciebā: dedi huic ipsi ep̄scopo eius of̄onis ad te exēplum & cū ea orationē. item illam: q̄ mō in publico uniuersaliq; cōcistorio apud Pium pontificem maximū p̄ Fran. Sphor. Mediolanensium Duce mantue habuissem. Reliqua tu: ut factū opus fuerit: administrabis: mō te nō lateat quicqd̄ idē ep̄scopus Hermolauus nomine meo dixerit: meum id esse totum: qd̄ ut amicitie & q̄diligētissime cures: te plurimū rogo. Vale Ex mediolauo. v. nonas martias. M. cccc. lx.

Frā. phile. Marchesio Varifino sal.

Vm tuæ me oēs littere sp̄ delectarūt tū hæc p̄tissimū: q̄s hoc die ab te accepi. His. n. me certiorē facis: q̄ta cū oīum nō grauissimōꝝ senatorōꝝ mō: sed illustrissimū et istius principis beniuolentiā & laude marius filius & dictauerit publice in senatu: & docuerit. Quæ qdē res & si ob alias p̄multas rationes mihi p̄grata ē: ob eā tñ admodū iucūda. q̄ in eius ciuitatis portu anchoras ē iacturus: q̄ & uctoꝝ oīum uacat turbine & optatissima qete q̄da trāq̄llitateq; abūdat. itaq; meo nomine filiū hortare: ut nullis neq; uigiliis nec laboribus p̄cat. quo expectationē istā q̄de se tā multa tā p̄clarā ap̄ florētissimū eūdēq; factissimū uenetoꝝ senatum fœlici initio cōcituui: eā nō solum in dies amplifi casse uerumetiam superasse existimetur. Nihil est ei ad sum

nam laudem utilitatemq; de futurum: si studium atq; diligentiam ingenio simul doctrinaeque addiderit. Quod de Xenophonte filio scripsisti non improbo: facilitatis modo constantiaeque meminerit. Vale animae dimidiū meae ex Medio. v. nonas mar. M. cccc. lx.

Frā. phi. matio filio sal.

C Um ex aliis nonnullis tū ex modestissimo & optimo uiro nobisq; amicissimo Marchesio Varisino qui pro Francisco Sphortia principe nostro Venetiis oratorem gerit sum certior factus quanta cum laude tua & admiratione oīum proximis diebus corā illustrissimo principe paschale malipperio in publico florētissimoq; senatu: & dictaueris ex tpe sine ulla intercapedine primo die argumēta duo ac triginta singula notariis singulis in oī dicēdi genere p̄ eorū uolūtate: a qbus eiusmodi materiae sunt p̄positae: & duobus diebus eruditer eloquēterq; docueris. Quae quidē res q̄ta me uoluptate referferint: debes non obscure intelligere. Quid. n. parētibus pōt iucūdius auditu cōtingere p̄clara filioꝝ fama: in quoꝝ noīs claritate ip̄oꝝ quoꝝ nomē splēdidius eluceſcit. Perge igit̄ fili Mari ut cœpisti: Es in una oīum q̄ sub sole sunt: urbū locupletissima: nobilissima: optima. Nihil istic tibi defuturū ē neque ad emolumētum: nec ad gloriam nec ēt ad quietē atq; trāq̄llitatem: nisi tu tibi defueris. Sunt. n. ueneti & humanissimi & liberalissimi omnīū: & ii qdē tales ac tanta ac tum altitudine: tū gratitudine p̄diti: qbus ēt seruire: ut ita dixerim: sūma libertas sit. Ponas uolo ex aīo tuo planeq; abiicias ceteroꝝ oīum & populorū & principum rē omnem reliq̄ Pacatissimum istic tibi si sapias & fructuosissimum futurū ē domicilium. Vnū sane uolo: memineris nihil magnum ac p̄cipuū licere mortali bus sine magno labore cōsequi. Quāq; tibi qui labor accidere pōt: qui nō sit cum incredibili uoluptate cōiunctus. Studēdū ē: p̄ noctandum s̄ape. Eo. n. plura docturus es: quo plura p̄curreris lectitaueris. edidiceris. At quo plus studii & uigiliae in re p̄aclarā cōsumitur: eo ingeniū acutius reddi: doctrina eruditior eloquentia copiosior atq; expeditior. Nulla ē tāta uirtus: tanta p̄stantia: q̄ assidua uacauerit diligētia nō fiat cōtinuo deterior. Diligētia uero ipsa tantā hēt in se uim tantā dignitatē: ut una sit uirtus: qua relique omnes uirtutes contineri uideantur. Quare si paternis admonitionibus parere instituis id quod te uelle non solum puto sed ēt hortor: ac iubeo: si uir doctissime eruditus hēri uis si cupis eloquētia laudibus uero p̄pulchreque insigniri: uere docēdo scribēdoq; diligētia. Quod at̄ de Xenophonte fratre scripsisti nō uitupero. & si italiae potiusq; Dalmatiae finibus cū teneri cupiebā. fuissetq; utriusque uestrum longe conducibilis magisque honorificū: si una & studere: & uiuere q̄ diiungi tanto terrarū atque aquarū tractatu maluissetis. Et matietā: & filii bene ualent ac itē ceteri uī oēs. Vale ex me. iiii. idus martias. M. cccc. lx.

Frā. phi. Bernardo pontano sal.

E T officium tuū in mariū & Xenophōta filios & singularē beniuolentiā erga me facio equidē plurimi. Tibique hēo gr̄as: quid cū nihil ipse de te metueri: tāta in me ac meos & humanitate & benignitate sis usus itaq; si quid in me esse aīaduueris: qd̄ tibi uel usui eē possit: uel uoluptati. ita id esse in tua p̄tate possitū existima: utq; maxime tua sunt. Nā eo ingenio tum moribus institutus. ut nihil sit qd̄ malū: q̄ & gratissimū hēri me & a nemine beneficio superatum iri. Quare ut me potes oī: us in rebus p̄ arbitrio tuo. Vale cū. Petro n̄o ac reliquis tuis oībus. Ex me. iiii. idus mar. M. cccc. lx.

Frā. phi. iacobo lacēsi apostolico. secretario sal.

A bellariine an fortunae uitio factū sit nescio: alicuius certe aut uitio: aut errore factū est ne l̄ra tua: q̄s pridie nonas. octo. ex mātua ad me dederas: uix eas tandē pridie idus mar. acceperim. itaq; si serius tibi respōsum ē ad id: qd̄ petieras: nulla factū ē culpa mea. Habes istic Othonem carretum qui Francisci Spor. Medio. ducis res curat oratorio titulo apud piū ponti. maximū. huic istic qm̄ mecū ueterē familiaritāe atque beniuolētia iunctus ē: si qm̄ tuas ad me litteras dederis: nō frustra dederis. Sed nunc ad id qd̄ petebas: paucis accedo. Ais tu qdem cum scripsisses in diebus illis summo florētiae reip. magistratui ea q̄ Plus pōtifex tibi mādarat subdidisse in quadā epistolae p̄tula credimus istā rēmp. honori. suo nō defuturam fuisseque nōnullos. qui barbaꝝ te potiusq; latinū assererēt quippe qui cū tēderēt aut nō istam rēmp. sed istāc dici oportuisse. aut adendum fuisse uestram: ut credimus istam rēmp. uestram honori suo non defuturam. Oīum Primū debes tu mi iacobe cōtente esse iudicio tuo p̄sertim ea in re: q̄ apud uiros doctos latini sermonis eosdēque disertos indubitatōnē nunq̄ uenit inuidētū autē imprudētū ue latratu cōtemnere hēreque p̄ nihilo magni profecto ai est. Nā aduerius eos montis importuniores sunt puicatioresque turbulētissimi uetorū flatus q̄ & altiores sint & firmioribus innixi radicibus. Veḡ ut morem gerā petēt in hac re tibi sniam meā: eā inter hic: & iste pronoiā differentiam esse prudentissimi grāmatici uoluerūt: ut hic circa p̄sonā loquētē attēdat. iste uero circa audientē: ac si a prima ad secūdā p̄sonā hēret oīo. Vt huic amico meo cum tuo isto familiari magna est cōtētio. Eodē mō cum tui in p̄sentia sis. Senae. ego uero mediolani q̄rectissime diceſ si ita ad te scripsero maturiorem sane futurum suspicor tuum in hanc urbē aduentum: q̄ i istā meū. Et eadē quoq; rō ē eorū aduerbioꝝ oīum quae localia a grāmaticis nominata ab iisdē p̄nominibus formantur: ut hic noui habemus nihil. quod istic siquid uobis acciderit: scire cupio. Et regis hispanorū oratores: qui diebus superioribus hac iter habuerūt ad qd̄ tempus istuc peruenerint facito me q̄primū certiorē. Quod si aliunde quoq; exēpla desideras. Cicero tibi locupletissimus auctor fuerit. is in oratiōe pro. P. Sextio sic ait. habes igitur quod ex me quesisti. qui essent optimates. Nō ē natio: ut dixisti: & cohortari ausus est in hac cā uos iudices: ut aliquādo essetis seueri aliquando medicinam adhiberitis reip. nō ea est medicina: cum parti corporis scalpellum adhibetur atq; integre carnicinam est ista & crudelitas. Hi medentur reip. qui execant pestem aliquam tāquam strumam ciuitatis. at idē in oratione pro. P. quintio: moritur in gallia quintius cum adesset. Naeuus: & moritur repentino: heredē

reſpō reliquit hunc. P. Quintium: ut ad quē ſumus mæror morte ſua ueniebat ad eundē ſumus honos quoq; p ueniret Quo mortuo nec ita multo poſtea in galliā pſificif. Quintius: ibi cum iſto Næuio familiariter uiuit annū fere ſimul. idē in oratione pro. P. Sylla. Deniq; iſtā ipſā pſonā uāhementem & acrem q̄ mihi tum tēpus & reſp. inpoſuit iam uoluntas & natura ipſa detraxit. illa. n. ad breue tempus ſeueritatē poſtulauit: hæc in omni uita lenitatem miſericordiamq; deſiderat. idem rurfus in epiſtola ad Curionem putare ſine unquam accide re poſſe: ut nihil uerba deeffent: neq; ſolum iſta ueſtra oratoria: ſed hæc etiam leuia noſtratia. Ad hæc ne plu ribus apertiffimam rem perſequar. in epiſtola idem Cicero ad lentulum Valerium iurecōſultum ita ſcribit. Cur. n. tibi hoc nō gratificer: neſcio preſertim cū his tpiibus audacia p ſapientia liceat uti lentulo nro egi p lit teras tuo noſe grās diligēter. Sed ut uelim deſinas iā nrīs lrīs uti & nos aliqñ reuſes. Et ibi malis eē ubi aliquo numero ſis: q̄ iſtic: ubi ſolus ſapere uideare. Quāq; qui iſtinc nūc ueniunt partim te ſuperbum eſſe dicunt: qd̄ nihil reſpōdeas: partim cōtumelioſum: qd̄ malē reſpōdeas. Nā qd̄ dicūt addēdum fuiſſe ueſtram: id ex tā mul tis exēplis liquido iudicari pōt: apud indoctos. n. aliquid ualeat fortaffis: apd̄ doctos & florētinos oīo nihil ne ceſſario aut nihilo plus iſta ueſtra oratoria q̄ leuia hæc nratia. Ex his horūq; ſimilibus potes nō obſcure intel ligere iacobū lucēſem nō eſſe barbax: ſed eos potius: q̄ latine loqui neſciūt iſtæc uero & iſtac & ſimilia nō ora tore: ſed poetax & eorū ſane amicorū: ut apud Terē. Sinio. Vos iſtæc intro auferte. Et hæc hæctenus. Diſſemi nati ſunt hic apud nos neſcio quō hi duo uerſus: quos inſimulant eē pii pontificis maximi: Diſcite p numeris numeros ſperare poetax. mutare ē aiūs carmīa nō emere. id ego palā negare ſum aggreſſus: quippe qui ſemel & iterū cū aliis plerifq; eruditifq; hoīnibus eximiam benignitatē ac munificētiam pii pontificis ſum expertus. Quin potius affirmare ſum auſus aut uerſus illos a pientiffimo Pii ore nunq̄ emanuiſſe: aut deprauos eē & corruptos cum ita dicerēt. Diſcite p numeris nūmos ſperare poetax. Mutare ē aiūs carmina munerif bus. Tu uelim ad hæc mihi reſpondeas quo poſſim audētius ac uerius maledicos reſellere. uale & me ſanctita ti dñi noſtri unice cōmenda. ex medio. idibus martiis. M. cccc. lxi.

Fran. phileſus Lodouico cardinali aquilienſi ſal.

Va mihi uāhementer tua nō ſolū opa ſed ope ēt atq; auxiliio opus ſit pater humaniſſime: cū ex aliis ſu perioribus lrīs potuiſti dilucide aiaduertere: tñ ex iis maxie. q̄s ad octauū. kal. martias ad te dedi Nunc aut qd̄ ſcribā: noui aliud nihil hēo. niſi ut intelligas tāto me deſyderio expectare lrās tuas. ut maiore aliud nihil. oīs pſecto ſpes mea in te uno poſita ac locata ē. Et q̄tū ualeas: ſcio & q̄ me diligas: nō ignoro. itaq; te ēt atq; ēt rogo: oro: obſecro. ut qd̄ abs te petii: tā ſūm opere: q̄ celerius fieri poterit: effectum reddas Hoc erit mihi uāhemēter gratū. nec tu officium in me tuū unq; accuſabis. Vale Ex medio. xiiii. kal. apri. M. cccc. lx.

Fran. phi. xenophonti filio ſal.

Ecifti me proximis tuis litteris certiorē de nauigatione tua ad rhaguſinos: id qd̄ ēt poſtea q; ſoluisti e Venetiis: Marius mihi ſignificauit. Ego aut & ſi maluerā pro paterno affectu in italiā eſſe te. tamen cū norim & nobilitatē & ſplendorē reip. Rhaguſinæ æquo aio ſero abſentiā tuā: præſertim cū iccirco Vliffen Homerus prudentiæ laudarit: qd̄ & urbes: & mentes multorū hominū cognitas illi meminit. Sic. n. in Vlyſſæ principio ait: Callentē dic muſa uirū: qui moenia ſacræ: diruta poſt troiæ multū diuq; peretrās. Et mentis hoīum multorū nouit & urbes. Atq; ibi ſane cuiq; patria eſt: ubi bene eſt. nulliuſq; loci terminis. uir ſa piens circūſcribitur. itaq; non abſurde Socrates cum interrogaretur cuius eſſet: ſe non athenieſem ſed mō danum eſſe reſpondit. tuum igitur fuerit id preſtare atque efficere: ne fruſtra iſtuc proſectus uideare. qd̄ ſi ſtu dio diligentiaque curaueris: cum mihi afferes uoluptatē nō mediocrē. tum laudi tuæ atque emolumento plu rimum conſules: Reliquum eſt ut me facias q̄ primū certiorē: quā te locus iſte. cœlumq; delectat. Eſt enim tibi bone ualitudinis rō haud negligende. nos hic oēs in hanc diem bene ualeamus. Siquid iſtic habetur de tur cis. cura: ut ſciā. Maximos in italia bellorum motus paratum iri aiaduerto. Vale ex me. x. kal. apri. M. cccc. lx.

Franciſcus phi. Bernardo iuſtini. Leonardi filio ſal.

Enophon filius ad rhaguſinos proſectus eſt. Scripſit ſe propediē inde ad me miſſurum ſeruas: duas pe tiitq; ſe facerem certiorē. apud quē eas uenetiis diuertere curaret. cui reſpondi neminē eſſe iſtic qui cum maior mihi aut antiqor familiaritas hoſpitiūque ſit quā tecū uno. itaque ſeruæ ille diuertēt apd̄ te. Quod cū fiet: & tu mihi rē ſignificabis: mittā qui & ſeruas ad me perdurat: & quod pecunie opus fuerit ſol uat. Vale ex medio. x. kal. apri. M. cccc. lx.

Fran. phileſus ioanni Petro entychio

Arius filius id quod audiſſe te puto: eſt his diebus a florentiffimo Venetorū ſenatu honorifice condu ctus ad ducendū uenetiis oratoriā ac p̄ſiam: id aut eo pluris faciendū exiſtimo: qd̄ antea nemini unq; cōtigat. is in p̄ntia hūc eſt uenturus: ut uxore & filios reliquāque familiā Venetias ſecū transferat. Fa ciet aut ueniēs iſtac iter. Eſtque ei neceſſe iſtic cōducere & mediolanū uſque ad mulū cū muliōe & equos duos quos ut antea diligenter pares. uelim: ne cū iſtuc nauim appulerit: diutius ſit in mora: maximum mittā tibi ad paucos uſque dies. uale ex mediolano. vi. apri. M. cccc. lx.

Fran. phi. ioanni andræe abbati ſal.

I mihi qd̄ petieras cū anno ſuperiore ueniſſem roma ex tua meaque ſnia contigiffet: nō diſtuliffe i hæc diē lrās ad te dare. nec ēt nūc noui q̄ quā accidit q̄ me ortef. ut aliqd̄ tibi ſcribā preter illā priſtinā & i ueteratā dilectionē erga te meā: quæ facit: ut te moneā: ne deſperes honeſta p̄ſertim in eā: nā princeps hic nr natura ē perhumanus & p̄benignus ēt in eos: quos aliqñ norita ſe animo fuiſſe alieno. quicq; de te qd̄ accuſe uiro prudenti ac modeſto & ſi minimē inuenio: uereor tñ ne tibi obfuerint aliquorū inſidiæ: quo mi nus ſis quod uolueris & quod fortaffe decuerat: conſecutus. id factū eſſe aut inuidia aduerſus te: aut priuatoq;

LIBER

commodorū gfa. Quibus qdē rebus te suspicor nō potuisse quādoq; nō cōmouerineq; tulisse clam indignatio
 nē ai tui At par fuerat seruire cōstātam: nec ulla cuius q̄ frāgi iūria: id qd̄ nūc ēt facias. rogo. Præterea tibi utē
 dū reor nō tā ai magnitudine: atq; electiōe uiro p̄sertim xp̄anā p̄fidenti hūilitatē: q̄ submissione & patiētia. ne
 q; ab re fuerit: si dñici illius p̄cepti memineris: qd̄ ē Cæsaris Cæsari: qd̄ dei ē: deo reddi oportere. Hmōi bñ
 ficia sūmi p̄tificis ē uerbo tribuere. Re uero eorū principū: in quorū dominatu bñficia sūt posita. Titulis: ita
 q; dat a sūmo p̄tifice: a Principe uero possessio. id tu puto: ignorabas Erasq; iccirco aio fortasse te idigno. at
 si sapias Chamelum imitabere. q̄ submittit se in genua ad tollēda honera: id tu eo facias prudētius: & cōmodi
 us qd̄ nullū sis honus sublaturus: sed Positurus potius Quod. n. ē tm̄ onus iter uniuersa fortunæ incōmoda:
 qd̄ cū egestatis onere cōferri queat. Satis ē te eē admonitū. Reliq; tu p̄ tua prudentia p̄uidebis: Et hac de re
 satis. Ego ex quo die cardinalē tuū adiui salutātū sub ab eius aplitudie nō hūaniter solū sed ēt liberaliter hono
 rificeq; exceptus cognoui: ex eius familiari sermone illo q̄ta doctrina esset. q̄ta eloquētia. q̄ta sapiētia p̄ditus
 icredibili in eū cōtinuo sum amore obseruantiaq; affectus. Nec destiti ex illo ipso die p̄dicare apud oēs egre
 gias eius diuinasq; uirtutes. isti ergo tanto & tanta p̄stātia cardinali me uolo q̄ diligentissime cōmedes: & ita de
 ditū facias: ut ea sunt. q̄ maxime hēt in sua ptāte. Ad hæc duo abs te maxime desidero ac peto ut qd̄ grauissi
 mum eruditissimūq; opus ē ab eo ipso p̄docte & pelegāter scriptū de docta ignorātia: id exscribi noīe meo at
 q; impensa q̄primū cures. Quicqd̄ aut̄ pecuniarū eiusce rei cā dederis: iris significato: & tibi p̄pediē qd̄ ipēde
 ris: numerabis. idē qd̄ secūdū erat: cupio facias de Porphyriōe in horatium. Præterea rē mihi facies p̄gratā
 si eorū librorū iudicē ad me dederis: q̄ nup̄ sanctissimi & sapiētissimi illius patris Nicolai q̄nti sūmi p̄tificis mi
 rabili diligētia & ipensa ex lethæis: ut ita dixerī tenebris eruti sunt in lucē apud uos hēnt Vale ex mediola. vi.
 kal. apriles. M. cccc. lx.

Frā. phi. iohanni antonio mercato sal.

Dmonuerūt me hi sacri dies ut te p̄ lras adire: hortarerq; uel pro iusticiæ & honestatis: uel p̄ inuete
 rata amicitia n̄æ iure: ut necessariū ac gētile tuū Pacinū mercatū cōuenias eumq; uel appellādo uel
 monēdo: uel ēt si opus ob adolefcētia feruorē fuerit: rogādo cōstitutus ut aliqñ ad se reddeat memine
 ritq; tū æqtatis & ueritatis (ū iurisiurādi illius: cui publicis & religiosis tabulis se ultro fecit obstrictū: & id qdē
 iccirco ultro: qm̄ neq; iprudēs neq; ui coactus: neq; ulla adductus necessitate: nec ēt ab me requisitus: sed ipse po
 tio bōi uiri fide uolēs recognoscere: me regrēs iuratus ē p̄nte m̄se p̄batissima illā scīssimāq; foemina: p̄nte io
 anne stāpa & affini: & optio uiro: p̄nte tabulario totq; grauissimis testib; iuratus ē inq; pacinis tuus: & iurati
 is qdē i sacra manu Reuerēdissimi huius & itegerrimi archiēpi. Hoīes ac mortales ioānes Antonii fallere
 fortasse possumus iprudētis. s. ac rudis. At deū certe & nosmetipsos neq; possumus Rescipiscat igit̄ aliqñ pa
 cinus neq; maliuoli alicuius inductu pturbatiōi cōcedat. Cogitet se tadē moriturū. icertāq; eē mortis & diē: &
 horā. Sūt ne hæc n̄æ i eū doctrinā p̄mia: Caueat inq; caueat: ne dum mihi tētāt incōmodare seipsū p̄ magno
 detrimēto afficiat: q̄ppe q̄ de pecuniarū nō nihil amittet: & ad hoīum ifamiā sēp̄terno ēt supplicio se obnoxū
 faciet a quo nulla uel tabularū: uel oratorū: calliditate nullo argēto liberari poterit: q̄q; miserrimus ēt ille q̄stus ē
 quē aduersa cōsciētia q̄s adipiscit. Nā qd̄ græco ueroq; puerbio dicit̄. i expuētis recidit barbā: qd̄ i cœlū ex
 puit. Vale medio. ex ædibus n̄is. vi. Kal. apriles. M. cccc. lx.

Fran. phi. Blaxio Gyglino abbati sal.

Ngelus actiolus nobilis florentinus & idē splēdidissimus eques auratus mecū nudius tertius questus est
 qd̄ oīones meas q̄s apud te. ea lege dimiserat: ut eas mihi q̄primū redderes: nō mō nō reddidisti se: a se
 q̄sepissime hortatus. ut offō fungaris: id nō mō nō facis: sed ridiculo ducis eius oēm adorationē. itaq;
 sum miratus qd̄ & uir religiosus & abbas tot iā. ānos distuleris ea dño restitueres: que bona fide possidere nō
 potes. Vale med. ex ædibus n̄is. vi. Kal. apriles. M. cccc. lx. Frāncisci. philelpi epistolarū liber decimus sextus:
 Frānciscus phi. Alexandro cardinali dignissimo. S. P. D.

Vi oīa in sola uirtute posita esse iudicārū: qd̄ bene p̄tinēt beateq; uiuēdū ii mihi p̄ ampliffi
 me sensisse temere nihil uideri solēt. Nā qd̄ ē i corpore. qd̄ i fortuna ipsa: quā uocat: aut bonū
 aut expetēdū: si honestate uacat. id certe solū qd̄ hōestū ē & secūdū uirtutē bonū cēseri oport
 tere nō solū stoici uerbo usurparūt: sed lōge magis re ēt ipse p̄tiffex maximus: atq; p̄tiffi
 mus iste pius facile declarauit. Quid. n. pius aut cogitat: aut loq̄tur: aut agit qd̄ non ex media
 uirtute p̄ficiscat. At q̄ si uel i corporis uel i fortunæ cōmodis p̄clarū qd̄dā: aut precipuū posi
 tū ē arbitretur: tū quieti uoluptatiq; studeret tum cumulandis thesauris a quibus oibus ita abhorret: ut nihil
 a se magis altenum existimet quam leuem atq; titilantem sensuū motū: quā auri & argēti ineptū studiū. Nouit
 sane pater sanctissimus istiusmodi oīa eē seruilia & aio ingenti excelsaq; indigna. intelligit eū hoīem q̄ extrin
 secus sit. iteriori hoī obtēperare parereq; debere. Huius aut̄ eā ita imperare: ut rō itellectusq; p̄scribit. His. n.
 duobus q̄si lumibus mētē humanā oīa aspicere: oīa uidere: oīa dilucide cernere: siue ea sint t̄pis: seu æternitatis
 siue sint i mundo seu supra mundum. itaq; desinant mirari si iperiti rerū alqui fortasse cœperit. Cur pius p̄
 tiffex cūprimū i apostolici solii maiestate constitutus est: ad nihil aliud magis animum conuerterit: qua ad sta
 biliendam & corroborandam christianā remp. quā uideret breui piturā. ubi minus eī nature ac fortiter suc
 curreretur Sciebat sane pater sapientissimus se natum eē nō sibi soli: sed multo ēt magis i mortali humani ge
 neris redēptori X̄po iesu: cuius ærumnosam afflictamq; ciuitatem pati diutius nostra disidia flagellari accer
 biffimis ipsorū amarissimisq; uerberibus existimabat nō minus perniciosum ac funestum q̄ idignum dede
 corosum i primis. Quare quē quiescere curari oportebat in tanta corporis imbecillitate in tam uaria: tanq;
 multiplici & permolesta ægrotatione id non modo neglexerit: sed etiam contempsit duxitq; p̄ nihilo. Qui
 mo i sūma seuiētis hyemis aspitare p̄ assiduos ibris p̄ altissimas niues: p̄ uitreas ridigalq; glacies sup̄atis horrēt

bus appennini cauitibus Mantuā concessit: ubi tandiu cōcedit: donec uniuersi principes regesq; christiani inuati atq; accersiti & lris & nūtiis partū uoluntate & animi iudicē: partim pudore nō solū eo lri ali ipsi per se: alii per legatos conuenerūt: sed moti atq; persuasi in audita illa diuināq; eloquentia: etuditissimi itegerrimiq; pontificis ita una mente: uno aīo: unoq; consensu cōspirarūt oēs aduersus hostes atque inimicos christianæ religionis. ut nihil iā dubitandū sit propediē fore: ut nō turci modo: sed quicquid superest impietatis barbaricæ tā lōge lateq; diffuse aut ad sanitatē aut ad internitiōnē redigatur. Quæ q̄ta res factū fuerit: q̄ admirabilis: q̄ egregia in tanta presertim & tēporū & animorū diuersitate neminē esse puto: qui nesciat: Ea mihi certe snia ē ut indubitato credam oīpotentē. Deū suos mitis ac benignos oculos conuertissē iā tādē ad laniatū discerptū: q; gregē suū uelleq; hūc aliqñ ex efferatis & truculentis rapacissimorū luporū richbus eruere atque saluū face re. Quē. n. ouili suo p̄ficere aliū potuisset uno hoc isto Pio prudētiore: sanctiore: grauiore: doctiore: & ī omni absolutæ uirtutis genere prestantiore. Actū erat profecto de petri uincula nisi repente diuinæ clementiæ munere in tātis turbulentissimarū tēpestatū pcellis ac fluctibus idē unus & pastor subito illuxisset & gubernator cuius foelicissimo ductu firmissimoq; presidio exoptatus quieti portus ac perpetua quedā salus cūctis Christi fidelibus diuinitus partiatur. Nec. n. presentibus presens dūtaxat cōsulit beatissimus quidē pontifex: uerū ēt pro spexit iā longius quo pacto ēt post se q̄ optime omnibus cōsuluisse iudicē: quippe qui mō quinq; ex uniuersa christiana repub. delegerit declarariq; cardinales: qui sint ueluti qnque lumiharia in orbe terrarū numerū sane haud absurdū sed & pulchrū & necessariū p̄ quinq; illarū ecclesiarum numero quibus tota cōstat christiana religio: pinde atque ecclesiæ cuiq; suus sit pontifex cum usus uenerit princepsq; paratus. nam ut de alius breuitatis gratia uerbum in p̄ntia faciam nullum: quid de te loquar pater humanissime: cuius tanta uirtus est tanta doctrina: tanta sapientia. ut unus plane & aicendus sis & habendus qui post unum Pium non modo memini cedas: sed mortales reliquos q̄ longissime antecellas. Laudatur Plato uiris grauissimis: q; eos rerum publicarū gubernaculis peresse uoluerit: q̄ aut essent sapientes: aut saltē sapientie studiosi. hoc ē philosophi. At quē alium habemus hac tēpestate: quē tecum in uniuersa philosophia cōparare possimus: nā ad eas partis quæ uel indifferendi rōne uersantur: uel cum ad singulos moribus atque uita instituendos: tum ad rem & domesticam & ciuilem administrandā pertinent uel totius nature scientia & cognitione sunt positæ: tu eam per acutæ: & eleganter cales ac lapis philosophiam: qua quod uerū simplex incōmutabile: sempiternū solumq; uerum est. & tutius ueritatis fons & origo. quedā q̄tū humanū prestare potest ingenium: sine ulla dubitatione perspicimus. Nā qs ignoret solā esse thelogiā: quæ cæteris oibus disciplinis tanq; regina quadā nobilitate ac prestantia sua: qua diuinā indāgatur essentia & dominatur & iperāt. At q̄ sunt plerūq; nonnulli: qui cū docti sapientesq; dicantur ac plāe philosophi: eorū tñ uita atq; mores ab oī philosophiæ preceptione discrepat illos ii quidē medicos imitati: q̄ quē ī aliis morbū curaturos se p̄fites: hoc ipsi q̄ acerbissime torquent. Quid. n. turpius: qd foedus. qd dedecorosus q̄ philosophos sese & theologos esse gloriantes ita uiuere: ut nihilo pecudibus p̄stet. tu uero p̄r cōi mētissie ab huiusōi hoīum genere oīno alienus ea cogitas: ea loqr̄s solū: q̄ uera eē itelligis autē oīs actio oīoi r̄ndet. Quibus tuis laudatissimis atq; optimis uitæ institutis factū eē uidemus. ut quo magis blandientem fortunā contēpseris: eo se tibi magis illa tradiderit. obsequentēq; prestiterit. Fortuna iniquā uirtuē nō uirtus fortunā seruta est. Et sunt qui mirent̄ stoicos affirmare solio sapientē solum esse liberum: esse diuitē: esse regem esse facile. illoq; hanc graue generosamq; sententiam tu pater modestissime nō re minus q̄ uerbo uerā esse omnibus declarasti qui dū fretus diuino spiritu nihil fragile caducūq; cōcupisceris: dum nulli te flagitio obnoxiiū facis: dū nulli in seruis inanigloriæ dū oīs cogitatus tuos: cōsilia omnia actiōes omnis referes ad Deum: es omnia suma cum tua suma laude assecutus. Sed uidemus alios fere oēs tanta interdum ambitōe ad dignitates & magistratus ferri ut nescias: miserēdum ne magis sit an prudendū eorū tā curiosi studii. Nā cū tria maxime uideantur expetenda mortalibus honos: utilitas: uoluptas. & ea qdem non minus in uniuersa uita: q̄ in amicitia cum honos uirtuti debeat: hunc qui negligit putatur quodā mō uirtuti iniuriā facere. At ego magni p̄fecto & elati aī eē duco ita quēque uirtuti opam dare: ut aliud sibi nihil q̄ p̄clarū uirtutis op̄ p̄posuisse iudicē. Honos. n. cum haud nostræ: sed alienæ sit ptātis iudicium sequit̄ alienum. Sed ut temere iudicantes cōtēnēdi sunt. ita qui recte iudicāt sperandi: qui ne cupientibus quidē nobis neque cogitantibus omni siue ope atque op̄a p̄futuri cū ad honorē. tum ad cætera omnia: qbus uitæ usus cōtinet̄: & gaudet. Quod si cuique est obscurū id diligentissimus atque optimus rerum omnium extinator & iudex pius pontifex in te uno perspicue ostendit. Num petebas cardinalatum moderatissime pater alexand̄. num animo tecum uoluitasti unq;? Certe iqes minime oīum. nō q; eo dignus nō esses: cuius auimus plenus est honestatis: plenus sapientiæ: plenus dei: sed qa mundana omnia inferiora duceres pietate. itaque sola religio. sola ueritas: solus diuinus cultus tibi erat in mente. At hæc salūatos noster dignis ēt uitæ premiis per munificētissimū suū & prudentissimū p̄bitorē Piu secundum honestate uoluit: teq; ex generale heremitanorū cardinalē iccirco creare dignatus est: ut esses in Ro. ecclesia uas nouum electionis. Quare nescio cui magis sit gratulandum ti bine cuius optimis pulcherrimisq; meritis fortuna Deusq; r̄nderit: an Ro. ecclesiæ: cui tantum boni contigit: quo ne maius quidem post Pium aīsa esset optare an potuis sanctissimo patri Pio qui pro acerrimo animi tui diuino q; iudicio quicquid agit: cōtinuo ex omni parte perfecteque agit. Nam quid de me ipso loquar qui ex huiusmodi nuncio tantā concepi animo uoluptatē: ut mihi æque gratulandum atque exultādum esse rear: cōmunis bonis omnibus studiosis uiris tanta hæc letiora est oblata: quā ut immotralis deus perpetuum nobis feciat: & ad cumulum usque perducatur: uehementer opto Vale pater reuerendissime. & me beatissimo domino meo pio

ubiq̄ cōmenda. Ex medio. v. Kal. apri. anno a natali christiano. M. cccc. lx. Frā. phi. Othoni careto iurecō. S. Vllū sane mihi tediū afferre possūt litteræ tuæ. Nō. n. solū tardissime sunt: sed et breuissimæ: quod ai poeta ille $\omega\lambda\lambda\iota\mu\alpha\tau\eta\eta\ \tau\alpha\iota\kappa\rho\epsilon\ \delta\delta\ \nu\epsilon\omicron\ \delta\iota\lambda\alpha\delta\ \kappa\alpha\lambda\omega\upsilon$ & si in aliis multis rebus probari apud te poterit fortasse: tñ i hac una nō poterit: q̄ cū quotidie ad te litteras do easq̄ nōnūq̄ longiusculas: tu uix tandē post denas acceptas semel respondeas: & nunq̄ actice sed iaconice semper. itaq̄ nō possū non gratulari tuæ isti tantæ breuitati: quā in tāta uerborū copia: quā romana curia mirifice abundat. pro nouo quodā uitæ Instituto nō temere usurpas. Et hæc iocati sumus. Pergrata mihi tua fuit epistola uel admodum breuis. Quod amicus iste uitreis utatur oculis: non possū nō laudare. Quis. n. dubitat geminatis oculis acutius eum uisurū q̄ unis? Tu utere cōsilio tuo. Vnū abste. peto atq̄ contendo: ut cures iacobū lucensem ad ea respondere quæ ad eū proximis litteris scripsi. Vale ex medio. xvii. kal. maias. M. cccc. lx.

Frā. phi. Xenophonti filio sal.

Vm essem aīo ad nauigatione tua ad rhagusinos admodū sollicito: popportunæ mihi redditæ sunt litteræ tuæ: quas tertio kal. apriles scripseras. Ex his sum ea q̄i formidine liberatus: qua me affecerāt turbulētissimi illi ueneturū flatus: q̄bus nōnullæ uel munitissimæ naues quo tpe tu mare. igressus es. naufragiæ perierūt. itaq̄ immortalī deo grates ago quas deo maximas qui me tanta acerbitate liberauit. Reliquū est ut bonæ ualitudini studeas: operāq̄ des: ne quid tibi noua cæli temperies importet incōmodi: q̄d una $\tau\eta\epsilon\ \gamma\kappa\rho\delta\ \tau\epsilon\iota\alpha$ facile uitabis. Es. n. in urbe nō minus amœna: q̄ & opulenta & nobili: quæ quidē oīa adhortātur istiusmodi ætatē ad uoluptatū illecebras: q̄bus alysis Homericī illius focī cū se penitus dedissent: humanitatē exuerunt. At tu Vlyssen si sapias imitabere: uitabisq̄ oē circeū poculū: id autē eo facilius es facturus: q̄ audio patricios Rhagusinos uiros esse continentissimos: & grauissimos quoq̄ uitæ instituta si tibi proposueris meliuscule profecto & exteriori consules: & interiori homini. Nā q̄ scribis te ex altero pede laborare: istiusmodi tibi nobilitas patrita non est: aut ne auita quidē. Quare ne aliunde tibi uenetus sis caue. Et eā a te quāprīmū amouere atq̄ extrudere eminus ne dissimules. Nā si facile se norit nactā hospitii: cū uoles excludere haud poteris. Ego ut ad aliqua rñdeā. abste aliud nihil desiderio nisi ut te florentissimo isti senatui obsequētissimū prestes omni in re. quicq̄ agis ex officio agas. id uero ea re una facillime assequeris: si tibi ante oculos semp probitaris laudē Deūq̄ proposueris: q̄d quoniā scio te facturū: nō erolongiora admonendo. Veli q̄ diligētissimē me ingras: si q̄d ē uetuspiā istic monimētū ex quo liq̄do possit itelligi urbis nomē. nā ex patrito uerbo nō rhagusiū uidef dici debere: sed Rhagusa. Appellantur ciues isti sermone patrito rhagusei. At ea noīa apd̄ græcos ita termināt: quæ & in genituo nō crescunt & in a termināt aut in e: suntq̄ foeminini generis. Vt $\upsilon\rho\nu\ \alpha\ \iota\omicron\omicron\ \mu\iota\upsilon\rho\eta\ \sigma\ \mu$ Smyrna smvrnæus: $\lambda\alpha\rho\iota\delta\ \delta\alpha\iota\omicron\sigma\ \sigma\ \lambda\alpha\rho\iota\delta\ \delta\alpha$ Larissa larissæus $\lambda\phi\alpha\eta\eta\ \lambda\omicron\phi\eta\alpha\iota\delta\ \delta$ daphnæus daphnæus $\tau\eta\beta\eta\ \tau\eta\beta\eta\alpha\iota\delta\ \delta$ Thebe thebæus. eodē igif pactop̄ $\tau\omicron\upsilon\delta\ \delta\ \alpha\rho\alpha\ \gamma\delta\upsilon\ \delta\ \alpha\iota\delta\ \delta$ Rhagusa rhagusæus nā apd̄ geographos & cosmographos q̄ apud nos sūt de ista urbe nullā iuento mentionē. Odorare igif oīa diligēter: siq̄s priscus lapis inueniatur qui nomen urbis habeat litteris incisū. Nā regio istā oīs græcis olim utebaf & institutis & litteris. Præterea siquid græcorū uoluminū q̄d uulgare nō sit istic se ruel. quare diligenter: & id aut tibi aut nobis cōpara. Quod si i tāta argenti & auri officina nūmi tibi defuerint: fac me certiorē. Nā eos tibi ad rē huiusmodi: q̄primū suppeditabo. mō ex te intelligā librorū titulos qualitatēq̄. Vale & me illustri Rhagusinorū senatui cōmenda: ex mediolano. kal. maiis. M. cccc. lxi.

Frā. phi. Bernardo iustiniano Leonardi filio sal.

T si mihi dubiū nūq̄ fuit meos oīs tibi eē carissimos: tñ cū pximis diebus ex Mario filio. corā didicissē q̄to cū studio & caritate eius oībus cōmodis honoribusq̄ semp adfueris: uix dici queat: q̄ me tua operā delectarit. Nā cū uideo eā amicitia quæ mihi primū cū patre tuo sapientissimo atq̄ sūmo uiro maxima fuit: deīde tecū tāta est: ut nihil ad cumulū queat accedere: trāsfudi et tāq̄ hereditario quodā iure in posterōs nōs: nō mediocre mihi atq̄ meis oībus patrimonū adeptus uideo: itaq̄ nō possū mihi nō lætari plurimū: q̄ optatis meis ita respondeās. ut tibi gratulandū existimē: q̄ ita humanus es: ita benignus ita patris tui similimus. Ego at q̄d ad me attinet: si cæteris i rebus a te supabor: amādī tñ officio nūq̄ profecto sim superandus. Reliquū ē ut quæ pro filio mario fundamenta optia uel tua diligentia iacta sunt: ea omni robore stabilidā cures. Hac una re mihi gratus facere nihil possis. Vale ex medio. Kal. maiis. M. cccc. lx.

Frā. phi. pascali malipperio duci Venetiārū sal. plu. di:

Apientis sūmicq̄ philosophi Platonis sniam fuisse cōstat maxime dux pascalis malippæri noīa esse indita & hoībus & rebus nō temere aut casu copiā sed ut quadā & prouidentia suasus naturæ. quod tū i aliis multis probari licet: tū ex te uno dilucide intelligitur. ipse. n. unus uideris ex oībus qui oē bellandī exosus studiū urbanas uirtutes adames: ad easq̄ collendas amplificādasq̄ totius nobilitatis Venetæ iuuentutē inuites atq̄ icendas mirabili quodā laudis ardore. Nihil ē in te preceps: nihil fluctuosū: nihil turbulentū. Totus es moderatus: totus quietus. totus pacificus: id quod ex uniuersæ quoq̄ tuæ clarissime familiæ cognomēto ipso malippæriō nō obscure coniectari pōt. Quod. n. aliud malippærius græce significat: si rectū uolumus uerbū ipsū stoicorū more interpretari: q̄ uæhementē equorū sublatione. At is qui uæhementer equitatum tollit: nō ne bellorū ē instrumenta ac fegetā tollit. Nā pascalis deduci ac pasca: quo noīe apud hebræos transitus significatur: manifestū est. Factus est inq̄ a te trāsitus a diuturnis. tēpestatibus pcelliq̄ bellorū ad humanioris uitæ quietē atq̄ tranquillitatē. Eos diligis eos amplecteris: eos honore ac prensu foves. quos uirtute excellere quos doctrina cognoris eloquentiaq̄ prestare. Nā hæc tria his maxime sunt: necessaria: q̄ in florētissimo

Romanorū uitia cū uirtute conferre: iueniemus profecto uirtuti uitia nō mediocriter anteire. Quo factū est ut oē illud iperū radicitus corruerit. Nā de Cartha. Atheniensūq; rep. qd opus est eximū: aliqd referatur in mediū quos oīs intestinā actiones seditionesq; cōtinue breui perdidērunt. Vna lacedemonior; resp. fuit diuurnior: qui dū uirgurgi legibus parēt: dū laudi student: dū externis oibus cōmodis qd decorū est: anteponūt in quingentesimū usq; annū in uniuersa grācia illustres triūphantēsque claruerunt. At ubi Lyfander contēptus patriis & institutis & moribus referfit urbē opibus & praeda atheniensū: lacedaemonii simul cū laeta & bene cōuenienti paupertate nō grācie principatū modo sed libertatē et ipsam miserabiliter amiserunt. Soli autem optimates ueneti ex omni hoīum genere sunt inuenti: qui qm uirtutē ac Deum qui sūma est uirtus semp ante oculos habuerūt & habent in rep. tā diuturna: tā florenti. tā nobili nullā oīno unq; mutabilitatē experti sunt: nullis seditionibus afflicti: nullis actionibus agitati. Qui. n. aduersi illis accidere quicq; possit: apud quos iusticia & pietate antiquius nihil est. Hinc sane fieri uidemus: ut uenetorū imperiū magis magisq; idies terra mariq; augetat & uiribus & opibus: cū incredibili bonorū oīum & ueneratione & caritate. Fauet. n. Deus oī potens uiris iustus eosq; neq; querentis nec cogitātis scēlici prosequitur incremento. Nā quis ambigat quaecunq; mortalibus bona sunt: ea esse ab imortali deo: quae si iniustus ēt atq; impiis contingere uideant secreto quodā & abdito dei consilio tñ repente ut flosculi hyemales languescunt ac peunt. Soli in quā op. imates ueneti p. seuerant: n. eadē bene moratā reip. moderatione & sanctitate cui se primū ab urbis initio dedicarunt. Nā q. serius sese doctrinā artū liberaliū atq; eloquentiā accōmodarunt: id cā nulla alia q̄ uitio tēporū factū puto. Videmus. n. uel aetate nostra patritios quosdā uenetos tñ in utroq; genere claruisse ut cū oī possent antiquitate & dicendo & iudicando cōparari. itaq; inter cætera bona tua prestantissime princeps pascalis malypæri quæ & plurima sunt & maxima: nō mediocris bæc censenda est scēlicitas: q. ueluti diuino quodā presagio cū belli materiā oēm e medio sustuleritis: tū ad doctrinā & eloquentiæ studiū nobilissimis tuis ciuib; trālitū paraueris. Vera profecto in te ē Platonis illa: quā mō dicebā te rectitudine nominū snia. Nec. n. casu & p. uoluntate hoīum istiusmodi nominibus appellaris: sed ui quadā potius & consilio potentioris cuiusdā preitatio risq; naturæ: quā ipsā rationē licet ēt intueri in propriis noibus pphetarū o. um ueteris testamenti. Quare n. possū equidē nō gratulari tanto isti tuo & tā excellenti bono qui tecū aīo uolutans qd Cyrus ille senior sapiētissime monebat: neminē decere imperare: qui minus subditis sit melior. oī studio diligentiaq; ueris ad pulcherrime instituendā atq; exornādā uenetā iuuentutē. intelligis. n. fore ut bene ad decore moribus disciplina q. institui iudēq; disertis nō mediocri usui atq; honori & sibi & patriæ esse possint. Habeo autē ingētis & sempiternas gratias ut excellētiae tuæ tū uniuerso senatui. q. dilectissimū filiū meū. Mariū huic tanto & amplissimo docendi muneri prefecistis. quod & si per sese magnū est & preclarū: eo tñ pluris faciendū q. ante id tps alteri nemini Venetiis cōtigit: ut publica pecunia ad huiusmodi institutū cōduceretur. De filio autē ut uerecundius loquar necesse ē. ne in eo laudando uidear meæ gloriæ fauere. Vnū tamē ausim affirmare: me neminē i hāc diē cognouisse: q. æque ad sūmū atq; Marius filius & ingenio simul uigeret & memoria. Nā quātū doctrina ualeat & facundia: p. de se locupletissimū afferet testimoniū. Et illud certe mihi iucundissimū est: q. quas ego splendidissimo Venetorū senatui maximas debeo gratias ob plurima in me beneficia: eas maris meus si re fortasse minus: industria tñ & uolūtate cumulatissime referet. Accedet autē ad sūmū beneficētia cumulū: si hunc ēt mea cā tibi carissimū esse aiaduerto. Vale princeps optime: & me cōmēdatū habe. Ex mediolano: vi. idus maias. M. cccc. lx.

Fran. phi. iacobo lucensi apostolico secretario sal.

a Deas litteras quas idibus martiis tibi reddendas ad Othonē carretū dederā: q. nihil in hāc diē responderis miror. Nā cū ignoro utrum tuæ uoluntati morē gesserim ea in re: quā ex me scire cupiebas: tua uehāmētē expecto ex te intelligere: quæ sit pontificis Pii. snia de offō nostro. itaq; rogo te. ut me q. primū his de rebus facias certiorē. Vale ex mediolano. iiii. idus maias. M. cccc. lx.

Fran. phi. Gregorio lollio apostolico secretario sal.

e Xistimo te nequaquā oblitū: quæ mecū locutus es. & quid inter nos cōstituimus: cū anno superiore matuā ueni. Scripsi ad te postea ea de re sæpe litteras: q. bus te nihil rñdisse nō possum nō mirari. Non. n. oedipus sum at ne Dauus: quidē. Quare quid sim facturus: nisi me tuis litteris docueris: incertior ero q. dudum Vale ex medio. iiii. idus maias. M. cccc. lx.

Frā. phi. iacobo antonio marcello sal.

i Nsitam esse natura aīs hoīum uim quādā similitudinis dissimilitudinē: cum ad ceteros motus: tum ad amorē & ad odiū: qui philosophi uoluerūt: nihil a ueritate sensisse alienū mihi uideri solent: & id quidē nō in hoibus solū: sed in reliqs quoq; aiantibus late patere. Quod ut de aliis aīalibus breuitatis cā prætereā: quotidie usu uenit: ut ii qui se nūq; uiderit: neq; aliud quicq; cōmerciū. consuetudinēq; inuicem habuerint: se tñ quodā naturæ suasu diligāt: & alteri de alteris bene audire perlibētē uelint. Accepi ex multorū sermone me tibi esse carissimū q. honorifice de me loqueris. sentisq; pamicē. Quod certe fuit eo mihi iucundius: qm mea de te opinio haud quaq; me sefellerit. Cum. n. una oīum uoce didicissem magnum te esse uirum eundēq; phumanum: & illorum apprime studiosum: qui bonis artibus dediti imortalitatem maxime & ipsi sequerentur: & aliis pararent: illico sum accensus in amorē tui: teq; dignum existinaui: quē propter innumeras tuas egregiasq; uirtutes: q. tum ipse cura potero diligētiaq; prestare: faciā i mortalē apud oēm posteritatē Tuum igitur fuerit non aspernari officium meum quandoqdē ipse omnia cupio gratificari tibi. Vale ex me diolano pridie idus maias. M. cccc. lx.

Fran. phi. Andree alamano sal.

Vidio libros esse grecos permultos nup ad uos perlatos: q̄ ex illo sunt constantinopolitano naufragio intercepti. Te igitur rogo atq; oro: ut ad me scribas diligenter oia. & qui libri sint & cuiusmodi. impi-
a mis aut icire cupio. si q̄ reperi sint. quos tps negligentia ignorarit. Nullū aut discipule genus pretereas uo-
lo. Ceterū philosophos ex omnibus malim: & pythagoreos precipue. hi. n. sunt rari oēs: qui mihi ex omnib; philosophis nisi sunt nescio quid acutius altiusq; sensisse. Si me amas: noli laborē hūc subterfugere. Quid. n. ip-
se tua cā facturus non sim. Vale ex medio. pridie idus maias. M. cccc. lx. Frā. phi. Angeloo simonetæ sal.

Vod me inuitaris ad coenā habeo tibi gratias uideo. n. te: nō esse mei oblitū. Quod ipsum longe explo-
q rariū crederē: si operā dares: id quod tibi esset persuasū facilimum: ut quas mihi princeps noster debet pecunias: debet at florinos circiter duo milia: iā tandem iuberet dinumerari. Sed ipse malis eum inducere ut alicunde qcq; nūmorū quacunq; cōditiōne abradat. q̄ iure ullo es alienū dissoluat. Hac uia uos magni
d satrapæ dignitatē uobis apud princeps ac reges auctoritatēq; ueniamini. Quorū quēq; repias i regū aulis prepotentē & magnū illo aut bono aut æquo. Laudatur apud oēs uirtus. Sola utilitatis rō habetur in precio: cum utile nihil censendū sit: ubi careat honestate. At dixeris: puto id honestū duci oportere. qđ apud populo habetur in gloria nec esse hoc tpe quicq; gloriosius diuitiis. Malū igitur actū esset cū apostolis qui & secuti & imitati sunt christū. si reuiuiscerent in paupertate: quā nisi semp adamarunt. Nullæ ingentes parantur opes sine magna iniquitate. Sed hec fortasse pluribus q̄ oportuit. At rē ut redeā ego tecū hodie humanissime angele coenaturus nō sum. id. n. facere mihi nō ē integrum: habiturus sum. n. in familiari epulo hospites quoidā bononien-
s ses: itaq; msi ignoscēs. Nō at moleste laturus sim: si quid tibi ex tuo isto celebris diuio superuacaneū reliqua-
tur ut ad me mittas: quod ut cōmodius sis facturus differā ipse coenā: sed uereor: si id facturus fueris: tibi rixas fore cum uxore nobilissima: cuius iperio te aiunt assidue parere. utar igitur cæna quā prauis: & stoica & dome-
stica. uale mediolani ex ædibus nostris xy. kal. iunias. M. cccc. lx. Fran. phi. Petro medici sal.

Edī ad te librū quintum de iocis & seriis: ut experiaris utrum: is malit tecum podagra uti. Consilio tñ
d indocili & inhumane illi persuadeas: ut ioca seriis anteponat. id. n. tibi plurimū prestabit. quod petis de
Sphortia: undecimū nunc librum scribimus: quē iā prope absoluiimus. sed opus: q̄ ab initio existima-
rā prolixius serpit. uereorq; futurū: ne homeri alterū carmen librorū numero nō mō equet: sed et superet: tā
& si certi nunc decreui nihil humanā. n. fœlicitatē cū i eo cōplecti atq; diligenter exprimere iſtituerim: pmul-
ta quottidie occurrūt: quæ rē uehementer augent. Aedere at librorū aliud nihil uolo antea: q̄ extremā manū
imposuero. Fieri. n. posset: ut aliquid uel mutandū esset uel addēdū. Cura ualitudinē tuā: & uale oīno. Ex med.
.xiii. kal. iunias. M. cccc. lx. Fran. phi. Xenophonti filio sal.

Reter eas litteras quas ad me dederas ex rhagusia ad. iiii. kal. apriles ego abſte alias accepi nullas. itaq;
p nō possum nō mirari: q̄ nihil postea mihi scripseris: presertim cum ad kal. maias & tibi quod uolebas
responderim: & una cum meis ad te litteris unas quoq; huius principis ὄρεψ δὲ ὄρεψ litteras ad rhagusi-
nū senatum miserim. nec itē de te postea ab alio quicq; acceperim: nisi q̄ marius semel significauit p̄ epistolam
bene ualere te: & rhagufinis esse carissimum. nescio utrum te negligentie an sim alium quempiam cui litte-
ras cōmiseris: perfidæ accusandus. uenit. n. in mentē res illa taurinensis de meis ad regem francorum uersib;.
Tu posthac esto cautior. Curaque ut tuæ ad nos litteræ & eæ quidem solæ reddantur ducali oratori Anto-
nio guidoni bono qui nunc uenetis agit. nā marchesius reuocatus mediolanum rediit. qđ si quid fortasse re-
sponderas superioribus litteris meis aut aliud pretereā scripseras: id oē repetas necesse est. nā ut audis adime-
tuarum litterarum peruenit omnino nihil. nō. n. adduci possū: ut credā te simul. cum cœlo tā subito ingeniu
quoque mutauisse. nos hic oēs ualemus recte. Tu quoq; cura ut ualeas. Ex med. iiii. nonas iulias. M. cccc. lx.

Franciscus phi. ioannino barbato sal.

Vantum uidere, uideor ridiculo tibi sum. Nam meos carminum libros totiens repetitos restitue-
q re mihi negligis. At ego mihi uerba dari longius certe nō patiar. Turpissimū. n. ē frācicū philelſū im-
berbē duci a ioānino barbato. itaq; aut rē mihi meā restitue q̄primū: aut ubi ita malis: tibi litē apud p̄-
cipē paratā esse intellige. Nā qui alios ridere nunq; cōsueui: rideri abite nolo. uale medio. ex ædibus meis. viii.
kal. augustas. M. cccc. lx. Franciscus philel. Nicodemo trachedino sal.

Stēdis te uehementer desiderare litteras meas. Et facis tu quidē recte. Nā tuis mihi litteris suauius ni-
o hil ē quas noui ab amātissimo erga me aīo p̄ficisci. Nec. n. uerus amor falli unq; pōt. Necessarioq; fit: ut
qui plurimū amat: ametur itē plurimū. Et litteræ ergo tuæ fuerūt mihi p̄gratæ: & oīa quæ uel ioco uel
serio per litteras es locutus. q̄ iucundissima accidere. Quā uellē oīa tuo meoq; iudicio gererent. idq; non pri-
uata solū ac n̄æ sed & cōis & publicæ utilitatis cā. Verissimū illud esse existimo nihil esse administratum iri
perturbatiōe duce. nā oīs aī morbus si minus oīo tollit: impedit tñ nō mediocriter rōnis usum q̄ ubi uacat: qđ
aut bene geri aut consuli recte pōt. equidē mi nicodeme nō possum mea sorte nō gaudere: qui me ipso contē-
tus sum: cui nihil aliud deesse uideo q̄ nūmos aliqñ. Qui tñ ipsi sæpe nō mō nō sperati sed ne cogitati quidem
tāta ultro benignitate occurrunt: ut pudorē etiā afferat negligentī. Habeāt multi aurū & argentū: habeāt ma-
gistratus: habeāt imperia: habeant ea oīa: quæ collibuerint stultitiæ: dūmodo ea sint nobisq; nolētib; eripi nul-
lo pacto queūt. quid. n. eage simus reg; curiosi: quæ aī curas nō adimunt. sed augēt. itaq; mirandū non est si ami-
cus ille dum huiusmodi rōe minus aīo uolutat: quō altius ascendit eo humilius miserabiliusque descendit. ego
quo die has litteras ad te dedi: impleram secundū & sexagesimum ætatis annum integris sensibus & ualitudi-
ne prospera. & id quidē sine ullis medicorum adiumentis. Tu si habeas. qđ cū his diutius conferas: memora-

Nam si qua mihi sunt alia aut bona aut expetenda. & tu nosti: & laura nō ignorat. Ac de ioco haecenus. Veli q̄ diligentissime odoreri: apud quē hospites ille codex Sylui italici poetæ: quē Antonii barbadori pater quo tpe in monte puliciano preiurā gessit: ex bonis illius Bartholomei uenatus est quē Martinus pontifex maximus primū secretariū habuit. Nā codices oēs quotquot illo exēplari exscripti sunt: deprauatos corruptosq; inuenio. Cupio preterea mihi exscribi latinā translationē græci illius doctissimi acutissimiq; Aesopi: Nā auctor ipse perit apud græcos. Et eā interpretationē inueni apud aliū neminē. Hac de re scripsi ad petrū medicem. Id quod ut ipse apud eū q̄ diligentissime cures te plurimū rogo. Vale ex medio. octauo Kal. augu. M. cccc. lx.

Frā. philephus Xenophonti filio sal.

Eci te ad tertium nonas iulias per litteras certiorē me nihil litterarū tuarū accepisse posteaq; ex Venetiis solueras: preter eas quas ad tertiu kal. apriles Troili scribæ ad me dederas: cū interea tps secundū & nunc tertiu ad te scripserim. Quod eo ē magis miror. q; marius mihi significauit sibi redditas esse ad te litteras: quibuscunq; nullæ prorsus essent ad me. Ego autē & si auguror ut res habet: opere precii tñ duxi te cōmonefacere: si qñ ad me scribis: ut cures tua oīa scripta redditū iri Venetiis aut uiro patricio Bernardo iustiniano Leonardi filio: aut ducali oratori Antonio guidoni bono. Nā marchefius rediit mediolanū. Tu si quid uelis. significato. Nos hic oēs ualemus recte. Vale ex medio. no. augu. M. cccc. lx.

Fran. philephus Mario filio sal.

Vod' ex postulas meas litteras minus sæpe ire ad te: partim ipse tu. partim occupationes meæ sunt i cā Quod si tuā ipse cām sustuleris: ego quoq; meas oīs occupationes amouebo. Noli iuuenis cū sene de prudentia cōtēdere: neq; cū patre filius. Noli uerfutia calliditati antepone. Ratione utere & consilio id si feceris nunq; me inculabis: nec ulla in re desiderabis officium paternum. Quod marieta meliuscule ualet gaudeo Cæsare meū bene in litteris proficere plurimū laetor. Velim cætera quæ uel ad te ipsū uel ad reliquā familiā attinet diligenter cures. Ad xenophonta respondi. Tu qd' ad Vgolotū respicit: ne diutius negliges. bernardū pontanū nostrū bene ualere opto. Vale ex medio. x. kal. septēbres M. cccc. lx.

Franciscus philephus xenophonti filio sal.

Alote negotiosum esse q̄ ociosum: mō negocia tibi tua aut dignitati sint aut cōmodo: quod sine dignitate icōmodū esse puto. Nā per litteras: quas mō ad sextū kal. augustas dedisti ad me: adeo te ostendis occupatū. ut nullū tibi tēpus relictū uideatur scribendi ad patrē. Quod das accipio & facis tu fortassis ex officio. Ego autē auguror nescio quid. in hāc diē accepi secūdū abste lras posteaq; Rhagusiū es profectus. Si te negligentiorē aut minus cautū aiaduerto: tu quoq; tardioris uidebis epistolas meas. scripsisti oīa istic arde. id dici puto ob iminens a turcis periculū. Vellē scripsisses & latius & apertius: ne mihi subilla interpte opus esset. Quod amicus iste tuus cupit uidere aliqd ex nostris: dabo operam ut tibi mos geratur. nos hic ualemus oēs. Cura ēt tu ut ualeas: & hoībus sis Deoq; carissimus. ex mediolano. xi. kal. septēbres M. cccc. lx.

Franciscus phi. Laurentio pisarenfi parmensiū præfecto sal.

T si ignarus certe nō erā uel sine ulla cōmendatione mea nihil esse apud te antiquius iusticiæ pietatisq; officio: tñ ut intelligeres: q̄ mihi rē gratā facturus esses: si negotium religiosorū fratrum sanctæ Mariæ seruorū qui appellantur: ita curaueris. ut isti oēs intelligant meā de se cōmēdationē fuisse singularē: libuit abste petere ac ēt si opus fuerit cōtendere: ne patiaris esse frustra Itum ad me: nemo est. n. qui amicitiam nostrā ignoret. Quā ut huiusmodi, quoq; munere clariorē oībus facias rogo. nosti pudorē meū nūq; ausim tā topere a te aliqd petere: quod ab honestate abhorre uideatur. Vale cū tuis omnibus: ex mediolano septimo kal. septēbres. M. cccc. lx.

Fran. Phi. iacobo pteo iurecōsulto sal.

Imotheū cytharodū uirū musicæ disciplinæ doctissimū sane eruditissimūq; fuisse reperio. Ad quem ubi quotidie atheniensiu more permagna auditorū turba discēdi gratia cōfluere: eū quicunq; se audituri essent: rogare solitum accipio: habuissent ullos ante id tps eius peritiæ preceptores: Quod qui negassent nū his certā doctrinæ suæ pacisci mercedē. si qui autē respōdissent: qbuspiā antea ufos se magistris: cū iis nisi duplica mercede cōuenire nullo pacto cōsueuissent. Aiebat. n. uir callidissimus ad duplū labore dupla ēt mdrcede opus esse. qui. n. istiusmodi discipulis recta ulla preceptio tardi queat: nisi oīum primū eorū mentes inherenti fuerint deprauatāq; disciplina oīno liberatæ. Longe profecto difficilior est ac multo laboriosius docere. nā quis ignoret natura fieri ut qui habitum iā firmatū ac penitus infidentē erueri dissoluereq; studeat: id sine multo & tempore & labore cōsequi nō possit: quæ quidem nostra tālonge repetita oratio quorsum tandem euadat: & si minime uereor iacobe putet te pro tuo singulari ingenio sumaq; prudentia non obscure intelligere: tñ uel tui auditores plæriq; oēs & studiosi clari adolescētes uel si qui alii tecū sentiūt: quibus de rebus inter nos controversia sit dilucidius teneant apertius ea eloquas. q̄ nō una cōtrouersia est sed duæ. Vex de qua magis ueluti triūphare uisus es primus nobis sit sermo: deinde breuiter de alia diseremus. Prima nobis disceptatio est de licitatore: quē tu cum esse oīno eis: qui in auctione suppositus rei uendendæ indeceptionē alterius præciū auget. idq; declaras exemplo. Titius autē filci aut suo alteriusue cuspiānoie proscibit uectigalia aut prædia: calphurnius emptor offert mille sextertiū. Grassus a Titio emptor suppositus ad mille sextertiū cētū addit. Calphurnius qui, habendæ rei desiderio tenetur: addit ad centū alia sextertia decē. At Grassus ad ea rursus uigiti. Tū gal: refrigescit ab emēdo: manetq; subdubius: & uix tandē addit sextertia qnq; aiaduertes Titii. ueritūq; ne si rursus p suppositū Grassū rei pscriptæ pretiū auxerit se ipsū potius fallat q; Cal. qd' pscripte rat dat Cal. Et ita grassus ē tua snia licitator. quāq; tu cū diceres licitari nihil aliud significare: q; p̄ciū

augere & ita quod proscriptū esset daret plus offerenti: nō magis Crassum q̄ calphurniū i eo q̄ plus offerret licitari uelle uidebaris. Eoq̄ interdū tua tendebat oratio: ut inter licitatione & auctione nihil prorsus interes set. Adduxistiq̄ pro tua causa: ut tibi uidebaris ex ipsis iureconsultis exempla firmissima. gaiū. n. super legem quæ incipit licitatio digestis de publicanis ita scriptū reliquisse. Licitatio uectigaliū: quæ calore licitantis ultra modū solitæ cōductionis inflauit ita demū admittenda est: si fide iussores idoneos & cautionē is qui licitatio ne uicerit: offerre paratus sit: & eundem gaiū nō multo post super eandē legē. Licitatores uectigaliū ad iteran dam cōductionē anteq̄ superiori cōductioni satisfaciāt admittendi non sunt. Adducisq̄ in eandē sniam paulū qui super legē Valerius Digestus de iure fisci ita locutus est. Vale patronus pcurator imperatoris Flauio sta tilio predia certo precio addixerat. Deinde facta licitatione. idē Statilius recepta ea licitatione: prædia obti nuerat: & in uacua possessionē ita indoctus erat. De fructibus medio tpe perceptis querebatur. Patronus fisci esse uolebat. Plane si medio tpe inter primā licitationē: & sequentē adiectionē pcepti fuissent: ad uenditorerū pertinere. sicut solet uideri: cū in diem adiectio facta est: deinde melior cōditio allata est: nec moueri debemus: qđ idē fuisset: cui primo adiecta fuerat predia: sed cū utraq̄ adiectio intra tēpus uēdemiariū facta fuisset: reces sum est ab hoc tractatu. itaq̄ placebat fructus emptoris esse. Hæc tu duo exempla ex gaiō & paulo pro tua cā intulisti: nā tuū illud tertiuū est abste cogitatu argutius ubi ageretur de dolo malo: & si q̄tū ad licitatore m atti net: non est a mea sententia admodū alienū. Sed antequā ad gai dicta pauliq̄ respōdero: assera etiā ipse: quo fir mior tua uideatur tibi opinio exemplū ex ulpiano: modo intelligas quod tu nudius tertius cū apud nos esses i terpretaberis in gaii sniam: ubi ait. Licitatio uectigaliū: que calore licitantis ultra modū solite cōductionis infla uit: tu inq̄ calore per unū. L. efferebas: dicebasq̄ calore scilicet iracundie. Quibus hoc tibi cōcedat: quē ibi lo cum dederis. Calore. n. per geminū. ll. & scribendū intelligendū est pro calliditate & astutia: est. n. calliditas se cūdam Aristotelem quædā prudentiæ pars: quæ ita uersatur in paruis ut prudentia magnis in rebus. Recte igitur Cicero cū uellet ostendere in lib. de natura Deorū: quid inter uersutuū & callidū interesset: uersutum eē describit eum: cuius mens celeriter uersetur: at callidū: cuius aiūs usu: ut manus opera concalluit. Sed redeatur ad Vlpianū. Sic. n. ait. si res eius uenierit: & existat: q̄ plus liceatur: an integrū pp̄ lucrū restituendū sit & quoti die pretores restituunt: ut rursus admittatur licitatio. Audi itē. M. T. Ciceronē in epistola ad. M. mariū Cice. .M. mario sal. mandatū tuū curabo diligenter: Sed homo acutus ei mandasti potissimū: cui expediret illud ue nire q̄ plurimū: sed eo uidisti multū: quod prefinisti: quo ne plus emerē. Quod si mihi permisisses: qui meus amor in te est: confecissem cū hæredibus. Nunc quoniā tuū precii noui: licitatorē apponā potius: q̄ illud mi noris uæneat. sed de loco satis habes mi iacobe uir iurisconsultissime oīa: q̄ afferrī adiumenta possunt in cām tuā. Cæterū que paucis dicturus sunt æquo aīo accipe. Oīum primū uideamus licitari liceriue secūduū atiquos eosdēq̄ pbatissimos auctores artis grāmaticæ qđ significet. Licitari: ut ait Noni. Mar. est congregari & pugna re. id aut ita esse patet apud cæciliū poetā in hymnide. Quin machæra licitari aduersum cū cœpisti sciens: Fe stus pōpe. docet eum licitari: qui decipiendo inducit: & rursus ait eos esse licitatores. q̄ i mercādo pugnādo ue contēdūt. Audi nunc ciceronē li. iiii. de offi. Tollendū est igitur inquit in rebus contrahendis omne mendaciū nō licitatorē uenditor: nec qui contra liceatur: emptor apponet uterq̄ si ad loquēdū uenerit: nō plus q̄ semel eloquatur. Ex significatis huiusmodi uerbi: uel liceri: uel licitari: q̄ a duobus eximiis & latinitatis & litteraturæ p̄fessoribus festo pōpeio ac Nonio Mar. cognoscimus: possimus ne alium eē licitatorē opinari q̄ eū q̄ græce πρὸξενος τῆς proxenetes dicitur quo ēt noīe nōnullos iureconsultos usos uidemus? Quod at aliud ē proxe nelstratū: hoc ē licitatorē officiuū ut ita loquar: q̄ tū ēptorē: tū uēditore & cōtēdedo & decipiēdo iducere: ut & uēdat ille & hic emat: idq̄ nō minus minuēdi rōne q̄ augēdi precii. & quāuis aliā uel arte: uel fallacia mō obie cit: quod inierit. An sumus usq̄ adeo regi i periti. ut ignoremus. quātū emolumenti huiusmodi nebuliones p̄ cipiant ex huiusmodi dolis: ac fraudibus: si ne igitur rebus priuatis: seu in publi. uendendo: emēdo: locādo: cō ducendo: cōtrahendoq̄ licitator intersit aut suo dolo se aut alterius noīe. Hunc esse eundē: q̄ noīe a græcis ac cepto p̄xeneto dī: manifestū ē. Recte igitur precipit Cicero nec a uenditore licitatorē: nec itē ab emptore a poni debere: sed ipsos potius si ad loquēdū uenerit: nō plus quā semel eloqui oportere. Hoc. n. obseruādum inter uiros grauis & bonos iccirco precipit Cicero: ut nulli licitatoris mēdacio. nulli dolo relinquatur locus: Hæc tu si in Gaii: si in pauli si in Vlpiani rñsis diligētius cōsiderare institueris. longe aliter senties quā i hāc diē cōsueueris. Quod autē cōtēderis. idē eē & auctonari & licitari: eodēq̄ mō licitatorē & auctonatorē: nihil est qđ tibi minus assentiar. Video apud Ciceronē i orōne pro rege Deiotaro hæc uerba. ille iterū: ille tertio ac tionibus factis: pecuniā dedit: qua ad bellū uteremini. & rursus Quo tū rex erga te aīo fuit: q̄ actionatus sit: se se expoliare malueris que tibi pecuniā nō subministrare. Nō licitationibus factis. nō si licitatus sit: dixisset Ci. idē eē significatū. Sed hæc hæctenus multa. Non. n. dubito te pro magnitudine ingenii tui egregiaq̄ doctrina iturū i sniā meā & eūdē eē licitatorē cōcessurū. quē ēt proxenetā nūc uulgo ur̄ i iurecōsulti noīant. Dicebas se cūdo loco mirari te Cice. atq̄ arbitrari illū indialecticis parū fuisse exercitatu. nā si secus eēt. eū nūq̄ fuisse di stug: i prima qōne tusculana si malum ergo misere: cum eēt ppositum uel assumptum potius malum mihi ur̄ eē mors. Nō. n. qđ malū ē: id cōtinuo miserā aflere: cū multiplicia mala sint & aī & corporis & fortunæ: nec eē tñ cōsētaneū: q̄ i pluribus maximisq̄ totius hoīs atq̄ fortunæ bōis: cū eculeū amiserit quēpiā: aut Catulum iccirco eū affirmare misere: qm̄ ea eq̄ canisue amissio i malis hnda sit secūduū pipateticos. idocte igit Ci. eā cō plexionē ad id adiecessit: qđ erat assumptū. Concederem tibi profecto quod Ciceroni obiicit si peripateti cum se eo in loco is: Quam stoicū maluisset: Ac stoici nihil in malis ducunt: Nisi q̄ turpe sit: nec item in

Bonus quicquid quod honestum non sit: Honestate bonum stoici: & turpitudine malum definiunt. Præterea neque in bonis nec in malis aut plus esse iudicant aut minus: quod quod honestum sit: id esse putant omnes ex parte bonum quædam modo id id esse uolunt omnia malum quod a turpitudine proficiscitur. Quare si mors habenda foret in malis quod certe non est recte Cicerone responsum esse: id esse miserum: Nec enim perire te existimo quæ aut corporis sunt aut fortunæ tributa: ea a stoicis neque bona: neque mala censerent: sed in differentia & a plerisque comoda & incommoda quæ et alii præsertim reiecta quæ noiant: pende atque talia sunt in quibus selectio locum habeat. Vtrum tibi grauissimo & eruditissimo uiro satisfecerim nescio: Mihi certe feci satis. Vale. ex Medio. Kal. septembribus. M. cccc. lxi.

Fran. philel. iohanni Aloysio guidobono sal.

Ere nonnulli Veneti: quæ a me litteras meos carminum libros exscribendos petierunt. Quibus ego sigillatim: gessisse quæ primū more si tot mihi eius opis fuissent exempla. Sed cum nullum mihi omnino relictum sit præter id unum: quod initio scripseram: existimaui hoc pacto satis ab me iri omnibus factum: si mihi huiusmodi prouiam per nostra beniuolentia delegare. itaque dedi ad te eum ipsum carminum codicem manus meæ ut uides festina exaratum arundine: Cuius tu ita pro tua prudentia feceris oibus copiā ut intra sextum mensem codex ad dñm redeat. Vale & patrē tuū grauissimū uix: uerbis meis saluere plurimū iube. ex medio. idibus septē. M. cccc. lx.

Fran. philel. Angelo ueterbino iureconsulto sal.

Cusarē te medicum: si scire te hominē accusationē magnificere. Sed noui ingenium tuum: quod non minus surdus es cum id tibi expedire putas: quod mutus. Veg. hac in re te tua sefellit opinio. Nam me primo apud quē eras cænaturus: liberaisti hominē edacissimo. Deinde tibi fortasse non parum incommodasti: qui filiam potuisses: ubi ea tibi uolūtas est: indotata et uiro tradere. Amicus enim quidam uir sane bonus ac minime contemnendus mihi oblatus est qui cupit uxorem quæ & honestis sit nata Parentibus & pulchra & ex ethruria. itaque id ego audiens illico in te animū adieci: Rem tenes. Cum primū ueneris mediola. fac me quæ primū adeas Vale ex mediolano. x. kal. octobres. M. cccc. lx.

Fran. philel. xenophonti filio sal.

Tannulum quæ misisti mihi & gemam uerā & ἄριστῶν ἀτιμῶν perlibenter accepi. Et fecisti sane ut te decet non illius memoria assidue tecum sit. Senior noster hispanus mihi exposuit te mediolanum uacillanter: cupere id quod non improbo: modo constitutum istis temporibus & constanter & innocenter absoluas. Quod ut facias te non solum hortor: sed et uolo ac iubeo. Præterea sum miratus: quod in tanta oportunitate τὴν ἡρώδου χεῖρα mihi nusquam ad me curaueris: nihilque ad ea tam multa ruderis: quod non nihil scripseram. ad hæc tuum quoque officium erit aliquid scribere ad principem sepe des hoc facere prudentius nihil potes. Nos hic ualeamus omnes Vale. ex medio. vi. idus octobres. M. cccc. lx.

Frā. Philel. Lazaro aretino sal.

T si certo scio mea omnia tibi negocia per uetere nostra ac summa beniuolentia cordi esse: non est tamen ab officio meo uisum alienum: si ex meis quoque litteris intelligeres me mei esse non oblitum: quod duo istinc abiens tibi curanda commodari: quæ quæ dissimili sunt ratione: talia tamen sunt ut eorum neutrum negligi abs te uelim. nam officiosi amici est æque parua amici gratia non contemnere: ut magna preclaraque facinora non minus adire alacriter: quæ appetere uacillanter. Quæ reliqua sunt tecum ipse considerabis: Vale. Ex medio. x. kal. decēb. M. cccc. lx.

Frā. phil. Hermolao barbaro epō ueronensi sal.

Vam pro Lazaro scarapo comensi epō orationem habui iccirco in presentia ad te dedi: quæ ueretur neque librarius tuus tumultuarie scripserat non esset admodum emendate scripta. Præterea cum uellem aliquid ad te scribere: nihil noui acciderat post discessum tuum quo uterer argumento. nec enim dubito ea tibi omnia cordi esse: quæ a nobis in comendariolo accepas: profertim id unum: quod mihi cum tuo antonio beccheria uiro disertio & phumano transigendum est. Neque sane aliud quicquid est: cuius moram molestiorē ferā. Nam eiusmodi codice carere diutius nullo pacto possum. itaque rogo te: ut curreti sis calcar. Fieri enim possit ut ferius Veronam reptas. At mihi in huiusmodi codice celeritate plurimum opus est. Hac una re mihi gratius hoc tempore facere nihil potes. nec quod magis antonii inter sit officii: quæ ipsum scio tibi esse carissimum. Reliqua tamen oportune prouidebis. Vale. Ex mediolano. vii. kal. decēb. M. cccc. lx.

Fran. phil. lazaro scarapo comensi epō sal.

Am quæ pro te apud comenses ad. xvi. kal. decēb. orationem habueram: iccirco ad te misi. ut quæ tecum antea sum locutus: eam cures per fratrem reddi Hermolao barbaro epō ueronensi. Reliqua tu puto meministi. Præterea quæ istinc discessurus tecum sum comentatus ne obliuiscaris te est atque et rogo. Hoc uno mihi aliud hac tepestate gratius præstare officium nullum potes. Vale & bone ualitudinis rationē habe. ex mediola. vii. kal. decēb. M. cccc. lx.

Frā. philel. Donato actiolo sal.

Non possum non probare tuam tam longam taciturnitatem. cum existimet te uti uoluisse me magistro. quod dum studio eam ad te dare orationem: quæ & ipse habueram apud summum pontificem piū mantua: & ipse desiderare uidebaris: diutius sim cunctatus quæ tu fortasse uelles. At superas fortasse præfecto omne meam huiusmodi in scribendo tarditatem adeo ut iam uerear te esse omnino una cum nostro argyropulo oblitum mei. Et facis tu quidem nequaquam uel amice uel recte. quod nihil ad ea respondeas. quæ tibi per nostra summa beniuolentia committam darem. Sed eo sero moderatius negligetiam tuam: huius diligentiam uolui dicere: quod utriusque arundini & nymphæ & musæ simul studere non potes. Veg. si me amas: surripi aliquid temporis τὴν ἀφροδίτην quod amicitia condones. Ego ad te nouam dedi orationem. Vale ex mediolano. iiii. kal. decēb. M. cccc. lx.

Frā. philel. Pallanu stroze equiti aurato sal.

Nstituenti mihi pro uetere nostra summaq; amicitia scribere ad te aliquid: hic tepestius nuntius est oblatu-
 g. istac iter facturus redit in poloponensum. Oium primum certior fieri cupio q̄ bene ualeas corpore.
 Quid. n. interrogé aio cum uir sapientissimus nō ignoras uel nullis oium cōsiliis f̄ oēi u. ā. p̄. μ. ε. ν. ο. ν. η. f̄. e.
 iv. Itaq; si me amas: sicuti certe facis cura: ut tuis optatissimis litteris intelligam q̄ta tibi cū senectute sit qui es. nā
 de ai tranquillitate nihil ē qd̄ dubitē. Quod si de me doceri ex me uis: ualeo eqdem pbelle: Nec me climateri-
 cus annus quē caldæi noiant: ulla ex parte fecit sua inclinatioe deteriorē. Nā q̄ natus sum. viii. Kal. Aug. anno
 a natali xp̄iano millesimo tricētesimo nonagesimo octauo ago iam tertium & sexagesimū annum. Quod ip-
 sum tps̄ cū ob septenariū numez: tum ob penultimum cōis ætatis hoīum flexum pythagorici putāt eē peri-
 culosum. At ego septenariū numez: in utranq; fortunā uahemētem existimo. Quare in secunda nobis & ma-
 lo & opto. Quod me secūdo loco ad scribēdū hortat: eū quorundā librorū desiderū Agit. n. istic apud uos an-
 dronicus callistus noster uir desertus & doctus. isti at̄ esse audio τὸ ἄ τ̄ ε̄ π̄ ἄ λ α ι φ α τ̄ δ υ μ ε ρ ι ω α λ ἄ ι ὄ ν ι σ ὀ
 ρ ι ω ν κ α ι τ̄ δ υ ρ μ α ι ο ν κ ο ρ ῖ ὄ υ τ̄ δ υ π ε ρ ι α λ λ η ἡ π̄ τ̄ ῖ ὄ ρ ε τ̄ δ ε ι κ α ι τ̄ δ Ὑ σ υ κ ε λ ο ι ν ρ ἄ μ μ α τ̄ ι κ ὄ ν. Peto
 igit̄ abs te maiorē in modū: ut eos libros aut nobis exscribi cures mea impensat̄ aut ad nos ire. q̄ hic exscriban-
 tur reddituri ad dñm q̄ primum: Vale cū Honofrio meo atq; nr̄is oibus ex medio. Kal. ianua. a. n. a. nata. xp̄ia
 no. M. cccc. lxi.

Frā. philel. xenophonti filio sal.

Of̄t eas litteras qbus mihi & de annulo quē Hispano seniori dederas: & de pecunia q̄ socrus a theolo-
 go Timotheo petierat: significabas alias nullas iam mensis duos abs te accepti. Vtrū uel tua uel aliorum
 negligētia factum sit: nescio. Quod hic cupis a me curari. fiet in tpe diligenter. uelim tamen interea ne
 qd̄ istic patiaris de te desiderari ω ε ρ ι δ ε τ̄ η ρ ε μ η σ π ε η τ̄ ε ρ α s nullam impensam uolo suscipias Susceperis.
 eni frustra. Nam nōnulli mihi gr̄aci renunciarunt illam uerba dare: & qd̄ uitæ institutū cepit id nūq̄ dimissu-
 ram. Cura ut bene ualeas. Nos hic ualemus oēs. Ex medio. Kal. ianuaris. M. cccc. lxi.

Frā. philel. Leonardo sabbatino sal.

Ollella aduersanus dixit mihi uerbis tuis esse tibi nōnullos codices & latinos & gr̄acos: quos uendere
 institueris. Quare si uellem aliquos ex iis emere licere mihi per te: habeo tibi Leonarde mi gratias nō
 uulgaris: qd̄ eaz; mihi rez; optionē dederis: quaz; me amantissimū nosti. At uellē profecto tibi cū tuo
 maximo & honore & emolumento sublata facultas esset alienadæ suppellectilis tam præclare tam præciose
 id qd̄ per uitam illius mei amicissimi Aurispæ uiri optimi & grauissimi facile factū eēt si eum apud nos Deus
 q̄ apud se ager. maluisset. Sed qm̄ ea lege nationes sumus ut naturæ tandem sit cōcedendum: æquo aio neces-
 sitatem feramus oportet Te autē hortari nō desinam: ut cuius uiri generi simul & heres relictus es. eius quoq;
 uirtutē singularēq; doctrinā hæreditario quodā & assiduo studio imiteris. Quod eius rei qm̄ nō ambigo stre-
 nue te diligenterq; curatur: nō ero in præsentia tecum longior. De libris autem qd̄ significas: paucis r̄ndeo.
 Opus ē: ut librorū titulos mittas & qualitātē & præciū. Id cum didicero: si libri placuerint: aut ipse ueniam: aut
 precium mittā. Vale cū sponfa & patre. Ex mediolano. iiii. nonas ianua. M. cccc. lxi.

Frā. philel. Nico. le. tranchedino sal.

Audio eqdē uahemēter ita res tibi secundas esse: ut ne amicissimi. qd̄em hoīs recorderis q̄q̄ nō parua
 ē foelicitatis pars uir amicus. Amicitia. n. siue in animi: qd̄ phis placet siue in extrariis bonis ponenda
 sit non minimū tenet in humana foelicitate locū. Quare ut te aliquñ colligas: uolo Meminerisq; in om-
 ni fortunæ statu uel cōmodo uel iucunditate amicū esse posse. id si feceris dabis ad me qm̄q; l̄fas: quo me saltē
 tuæ lætitiæ participē facias. Tu uero ne me extra existimes tui obitū: accipies unā a me orationē quam nuper
 habui ad comēses de dignitate ep̄ali & de illoz; ep̄o Lazaro scarāpo. Et pro rei argumento: & pro hoībus ha-
 bēda fuit oīo. Tu mihi feceris rem gratissimā siquid noui significaris qd̄ uel gratū sit: uel nr̄a intersit audire.
 Vale. Ex me. pridie idus ianua. M. cccc. lxi.

Frā. Phil. Pallauti strozæ eqti aurato sal.

Nihil mihi potuisset hoc tpe iucūdius cōtingere tuis l̄ris: qbus pristinam illā tuā sermonis ac morum sua
 uitatem: q̄ mecu s̄ape dū florētia ageremus: familiarissime utebaris. nō secus inspicere uisus sum atq;
 ea q̄ corā uideri oculis solent. Qui. n. me tua oīa nō delectēt: quē certo scio nō mō absolutæ cuiusdam
 ac totius uirtutis speculū: sed eēt de me semp̄q; optime meritum. itaq; rogo te ut si quid potest accedere ad con-
 seruandæ bonæ ualitudinis diligentia: uel mei ipsius gratia: quē noui tibi esse carissimū: aliquid addas. Nā quis
 adeo alienus sit ab oī humanitate q̄ optare non debeat te immortalē fore: cuius uita ē omni humanitate hu-
 manior & cū totius honestatis plena: tum nullius elegantia: nullius doctrinae inops. Quod autem ita pro tua
 mirabili sapiētia te cōposueris: ut nullis medicorū remediis utare: nō possum nō probare. Quid. n. cō: inentif-
 simo uiro eidēq; prudētissimo prodesse medicus qat̄ ullis curatōib; suis q̄ sibi ipsi nō didicit. Nā quotus quis-
 q; ē medicus: q̄ abdītā penitusq; recōditā ægrotatiōē recte iudicat. Duo in primis sunt. ex qbus huius tēpsta-
 tis medici aduersē ualitudinis uim cām; cōiectant urina & uenarū motus: sed urina quoq; nobis alioz; loco-
 rū argumētū p̄stet in corpore: q̄ icoris: renū ac uesicæ. Omitto. n. quot possit quantaq; accidere qbus urina
 deprauata iudiciū fallat. De uenaz; aut̄ motu qd̄ certi afferre qs̄ audeat ea cōuenientia ignorata: q̄ musici har-
 moniā uocāt. At quot medicos licet inuenire q̄ aut musicā aut ullā disciplinā mathematicā teneant. cum non
 physica mō: sed q̄qd̄ uel ad numez; uel ad mēsurā: uel ad musicā rōnē uel ad astro. ptinet: si medicus ignorat:
 rit: neq; iudicare q̄qd̄ uere nec mederi salubriter qat̄ itaq; facis tu quidē: ut soles: oīa sapiēter: qui tibi tu p̄ tēpe-
 ramētū corpis tui & etatis cōditionē: tū puitæ ac uictus cōtinētā medearis: id qd̄ itidē in me ip̄o q̄tū licet ob-
 seruo. Qua ex re factū poto. ut nulla sit mihi cū medicis cōsuetudo aut cōseruandæ scilicet aut recupandæ uali-

tu dñis gra. Et qm̄ de te pauca sum locutus: eadem breuitate de me utar necesse est. Sū equidē mi pallas tua lau-
 datiōe plurimū delectatus: nō qđ ita in me ipso sentiā. ut tu predicas. sed qm̄ istiusmodi de me testimoniū sit i
 mētibus hoīum p magnū pōdus habiturum: Nec enī uereor apud te fateri ingenium meū fortasse leuiusculū
 Malo sane de me optime sentiendo uiri oēs optimi idēq; doctissimi fallant: q̄ si secus senserint: soluti menda-
 cio iudicent. Si qđ boni in me est: illud certe esse intelligo nihil seruari apud aīum meū diligentius gratitudine
 & officio: quo sit ut tibi sp̄ optem secūda oīa: nec tui splendidissimi noīs memoria apud me sit qcq; antiquius.
 Nā qđ ad doctrinā & eruditionē attinet: si scire me dicerē nihil sciræ imprudētiæ possem argui: qđ mihi sciē-
 tiæ laudem uendicarem. itaq; solum illud ausim affirmare: me sciēdi cupiditate preter ipsum te unum alii cui
 q̄ cedere nemini. Et hac de re satis: Nicolao monacho religiosissimo grauiissimi eq̄tis aurati Rainaldi Albizii il-
 lius nepoti ex Hormano filio dicito uerbis meis: qđ ei de fratre suo Bartholomeo respōderā: uerissimū fuisse
 Nā neq; ab angelo actiolo ornatissimo eq̄ti aurato: neq; ab alio prorsus ullo aduersus Bartolomeū apud hūa-
 nissimū principē hunc meū sermo q̄piā habitus est. Quin potius princeps meus eā rem molestissime tuli: sub-
 diditq; licere æque oibus florētis agere nō minus audacter in suis q̄buscūq; urbibus q̄ possunt proprii legiti-
 miq; ciues. Crede mihi mi pallas hunc eē principē plane optimū ac uni tibi ita esse affectum: q̄ ui maxime.
 De libris qđ respōderit Andronicus callistus: ex tuis litteris didici: Velim ex eo certior fias: apud quē eiusmōi
 libri hospitent̄ εν Τοκὰν δάκ apud lauz̄ ne grinum an apud alium quendam. Ad hæc audio Andronico isti
 esse Appolonium grammaticū περι Σν̄τ̄ αφεο Ση̄μ̄α τ̄εν Quo ad eius fieri licet: rē mihi gratissimam na-
 uabis: si dederis ōpero: ut codex ille exscribēdus eat mediolanum cōtinuo redditurus ad uos. Quod si minus
 saltem uelim eam curā suscipias: ut istic apud uos exscribatur Nam qđ impēderis dabo ad te q̄primū. Vale ex
 medio. v. Kal. februa. M. cccc. lxi. Frācisus phi. pio secundo summo pontifici sal.

Vamq; oē beneficium pergratum esse debet pater beatissime: illud tamen multo gratius longeq; iucū-
 dius uideri solet: qđ quis nullis suasionibus: nullis præcibus nullis deniq; officiis prouocatus in aliū con-
 tulerit. Nam si qua precesserint merita non relata minusq; inita gratia ducitur. Quæ mea semper ab in-
 eunte usq; iuuenta beniuolentia erga te quæ obseruantia fuerit: unde magis q̄ a tua sanctitate testimonium ē
 petendum. Sed ubi te pro incredibili tua & eruditiōe & eloquentia sūmaq; uirtute ad pulcherrimos deiceps
 dignitatis gradus cum episcopatus & tergestini & senensis tum etiam cardinalatus omnipotens deus exultis
 nunq; destitisti uel corā sermone honoratissimo: uel per humanissimas absens ostendere q̄ti me face-
 res & q̄ ea tibi fides accepta esset & cara in primis. Voluit tandē sanctissimoz op̄ez retributor Deus: ut i sup-
 premo christianæ religiōis folio sacerdos maximus constitutus uicem Christi i terris gereres. Qua certe una
 re diu a me antea non minus: ut scis: prædicta sæpe q̄ expectata nihil unq; audiui in uniuersa uita neq; optatius
 nec iucundius: idq; nō minus eruditoz oīum & disertorum hoīum cā q̄ ulla præcipua spe meoz cōmodorū
 Quos sane cogitatus meos non obscuro quodam infirmoz documēto q̄primū cōfirmasti. Nam nō modo
 me non petente: sed ne cogitante qdem singulos ducentos aureos in singulos annos mihi per oēm uitam do-
 no datum iri ex p̄priis pecuniis simul atq; creatus es summus pontifex: continuo decreuisti. Quid hac tua ai
 benignitate. quid hac munificentia qđ hoc locupletissimo paternæ erga me caritatie testimonio aut honora-
 bilis. mihi aut præciosus duci debet. Quod aut uerbo decreuisti: id etiam rem p̄pediem effectum reddisti.
 itaq; sim plane obnoxius ingratiūni si te tanta mansuetudine tanta humanitate tanta beneficia patrem mi-
 nus indies magisq; instar numinis obseruabo: colam: uenerabor: id qđ neq; destiti ante hac facere neq; desistā
 unquam modo intellexero: qua tibi re magis sim gratificaturus. nam qđ meopte ingenio ipse assequor: id ne
 que occultæ neq; dissimulanter præ me fero. Quare tuæ beatitudinis munus erit: ut quod gratius tibi gratitu-
 dinis genus fuerit mihi imperes. Tuum. n. omne imperium immortalis beneficii loco ducam. Ego autem qđ
 ad rem meam attinet nihil est aliud quod a tua sanctitate petam: quā qđ ipse tu sponte iussisti: quo tpe Mātūæ
 nuper publico xp̄iane consultationis aduersus turcos officio te cōtinebas: dedit mihi tuo noīe ex cōstituta pe-
 cunia granissimus iurecōsultus greg. iollius aureos ducentos. Subdiditq; futurū: ut reliqui centū aurei mihi sol-
 uerent̄ ad anni illius exitū. id aut actū ē anno a natali xp̄iano millesimo quadringentesimo quinquagesimo no-
 no circiter nonas octob. Præterit̄ annus ille: & itē alter: agimusq; iam tertium. interea uero t̄pis iccirco nihil
 petii: qđ iportunior iudicari nollem. & si mihi sp̄ pecunia opus ē. Nullum enim apud me locū hēt auaritia aut
 liberalitate amplector studiosius: aut siq̄n̄ fortasse fuerit a medio declinandum: difficilimum enī ē circulis pū-
 ctum assequi. in p̄dgalitate labor. quæ eo est quā auaritia dignior uenia: quo minus distat a laude. itaq; altitu-
 dinis animi tui fuerit iubere: ut ea mihi pecunia hoc ē ducati trecenti in presentia numerent̄: qđ ut facias te
 etiam atq; etiam rogo: oro: obsecro. nam his est mihi uæhementer opus. Vale pater beatissime. ex mediola-
 no. Kal. february. M. cccc. lxi.

Frā. phi. isidoro cardinali rheneno: sal.

Eddite mihi sunt p̄ clamentissime tuæ amplitudinis l̄ræ q̄s mea sūma cū uoluptate lectitauī. erant. n.
 phūnæ ac plane idices tuæ erga me caritatis. Ac facis tu quidē pbenigne: ut eū plurimum diligas q̄ di-
 gnationē tuā mirifice ueneras. Quod ad rem tuam attinet: quas sūmi pontificis breues l̄ras ad me de-
 deras una cum tuis. reddidi accurate p̄ iussu tuo iacobo rurrīo mutinensi ep̄o: quas ille ut primum legit mihi
 uultu & hilari facie respondit se tibi pensionem quam petis nunquam destitisse soluere cum debebat. Nunc
 autem præter amorem & o beruantiam aliud tibi debere nihil. Nam ex quo tempore corcyriensi archiepi-
 scopatu do natus es a pōtifice Pio se omnino liberatum esse omni p̄fionis onere: quam tibi antea debuisset.

Collatū. n. eē per cōtributionē archiepiscopatus illius plus duplo: q̄ ex ea pensione acciperes: & ita se mantuae nuper pontifici maximo respondisse. Addiditq; se quā ita uis paratū eē de iure tibi respondere: ob eamq; rē daturū q̄ primū litteras ad sanctissimū dñm nrm: curaturūq; ut Antonius beltrandus iurecōsultus q̄ pro duce Borfio oratorē gerit in Ro. curia: hanc oēm cām pcuratorio noīe pro se agat. Et hac de re satis. Est mihi pater humanissime tua op̄a uāhemēter opus. Nam cū eēm ex urbe Mantua anno iā secūdo redditurus. Mediolanū uir grauissimus Grego. Iolius secretarius & affinis sūmi pōtificis dedit. mihi eius beatitudinis noīe aureos ducētos subdiditq; futūq; ut reliq; cētū q̄ deerant ad plenā solutionē āni unius ac dimidii: mihi nūeraretur ad anni illius exitū. Sumus. n. pōtifex cū primū in eo solio cōstitutus ē cōtinuo mihi nō mō non Petēti: sed ne cogitāri qdē cōstituit annatī aureos ducētos. itaq; & abiit ille annus & itē aliter uniuersus: itaq; agit tertius cū in terea tps nihil ē a me petitū. Sunt igit̄ una cū hac ad te epistola altera item meā hac de re littera ad .S.D.N. q̄bus peto eos trecētos aureos p solutione unius ac dimidii anni. Quare tuā humanitatis fuerit ita opam dare: ne ulla ex pte desideratus uidear studiū tuū Est. n. mihi puella nubilis. Cuius rei grā factū ē: ut ante hanc diē nihil pecuniāq; petierī: perinde atq; tutius res oīs mea pecuniaria seruariē in arario pōtificis pientissimi Pit q̄ apud ipsum me: q̄ nūmis parcere nunq̄ didicit. Nunc uero iis utendū ē nō abutendum: Vale ex mediolano pridie idus febru. M. cccc. lxi.

Fran. philel. Ciccho calabro ducali secretario sal.

Tultorū infinitū eē numerū in sacris litteris scriptum legimus. Quae qdem snia & si mihi nunq̄ dubitanda est uisa: quippe q̄ ex ore sapientissimi uiri: siue iesus Syrachī filius: siue is alius fuerit: emanasse philel. beē: eam tamen unius Petri candidi huius nostri decēbris littera plurimū cōfirmatū: q̄ modestissime a me pbenigneq; admonitus: ut ea corrigeret. q̄ in eulogio qd̄ pro inclita sanctissimaq; foemia Lucia magna nimi principis nri matre tanto labore elucubrarat: incautus fortassis errasset: se talem esse intrinsecus ostendit qualis apparet extrinsecus. itaque nō absurde ii sensisse iudicādi sunt: q̄ dixerunt monstrū in corpore monstrū in aīo. Quis humani ingenit̄ paulo peritor: cū oculos Petri cādidi faciēque inspexerit nō istiusmōi hominem expressū quoddā ac pspiciū iudiciā simulacrū existimabit. Et apte pfecto & erudite poeta ille descripsit inuidiā cū ita cecinit. Pallor in ore sedet macies in corpore toto. Nusq; recta acies liuēt rubigine dētes. Pectora felle uirent: lingua ē suffusa ueneno. Risus abest: nisi quē uisi fecere dolores. Nec fruitur somno uigilantibus excita curis. Sed uidet ingratos: intabescitque uidendo. Successus hoīum: carpitque & carpit̄ una. Videt ne mi Cicche: quā pulchre Ouidius naso candidum decēbrem effinixerit. itaque tādiu antea q̄ scire posset futūq; aliqñ Petrū candidū: nescio quē. Et nos increduli nō satis mirari Possumus solere poetas bonos diuinitus afflari uenturaque p̄dicere. Conuerte obsecro in leucum ipsum corporis oculos atque mentis lumina: intue colorē mustellinum: intue macilētiā. Quae quidē duo nō ab optimaq; artiū studio: a quo uāhemēter eū abhorrere ipsaq; regē docet inscitia: sed ab imani quadā animi aegritudine manare necesse ē Nam dirus & aferatus oculoꝝ intuitus p̄digiosi mōstri cuiuspiā ē similimus. Et ne oīa sigillatim psequar qd̄ eius lingua uenenosius. qd̄ foetulentius qd̄ abhoiabilius. itaque recte dum uiros honestos atque doctos carpit maledicēdo: ipse interius carpit̄ liuoris aculeis: fitque plane tabidus. Nam ut eleganter monet Aristoteles οφορὸν ὁσέσκαρ̄ ὄν ἐχέει λειπικαλὸν ἐν αὐτῷ τῆ κεί γὰρ ὁ τὸ νερον δ. μ. μ. α. ἀκα κρῶξινη Inuidētia inqt̄ ē qd̄ pessimū. Sed habet qdam in se bonum. Nam oculos corque inuidorum facit intabescere Verum quid miremur eum hominem inuidētiā uerberibus cruciari. q̄ sit unus oīum superbissimus. Quod flagitit̄ genus siq; fortassis ignorat: suspiciat homis̄ ceruicem erectā semper ac rigidā & obstipā camelli instar. Nam ipsa uis lexque naturae ex huiusmodi ēt habitu ceruicis superbum nobis ostētat. Quare cum augustus Cæsar Calu. tiberiū q̄ innatā dirāque supbriā ceruice huiusmōi significaret excusandā uellet dicere solitus tradit̄: id illi natura eē nō more. q̄ si quae natura isunt uitia æquus cæsari oporteat quāq; fuerint moribus cōparata. Et euxebius Hieronymus uir doctissimus idēq; sanctissimus de se loquens in epistola ad Hispanum Abigaum ita scribit Nihil ita a pueritia uitare conatus sum q̄ tumentē animum & erectā ceruicem Dei contra se odia puocantem. Norat enim uir sapientissimus dixisse humani generis redemptorem eum adhuc esset in uiuis discite a me q̄a mitis sum & humilis corde. At elatio candidana arrogan. issimaq; superbia ad cū ad naturae uitū morū quoq; flagitium addidisset: nulla ne minima qdē iniuria lacessitus ita in me inuehitur ut in eos omnis consueuit semp̄ quos sui dissimillimos norit. Existimat. n. hō stultissimus se hac uia apud indoctā multitudinem noīs q̄ppim auenaturū qd̄ cū iuris prestantibus quasi cum paribus de laude certamen in ea tanq̄ noīs claritudo uel uel in eorū sitā sit testimonio q̄bus omnia fere cum pecudibus sunt cōmunia uel maledicēdo potiusq; p̄ bona actiones cōparet. Quāobrē ne cui sit obscuro: qd̄ tibi ē luce clarius rem ipsam ut habet paucis exponam cū multi cum adolescentes & alii nonnulli e iuuentis numero epigrammata scripsissent in laudes clarissimae uirginis luciae Sportianae libuit etiam candido seni huic nostro: cui candidi nihil est preter canicem descendere cum eiusmodi ætate in aciem. scripsitq; eulogium uersibus quattuordecim & cum eo unam ad te epistolam qua grauissimus quidam Cato reliquos qui ante se scripserant reprehendens: solum se dignum insinuabat. cuius uersus haberentur in precio. Fuerunt qui mihi carmen illud legerent non legendum traderent ut alia quoque cæterorum omnia. Ego autem & audiui perhumaniter & longe magis quam Par esset more meo carmē laudauī. Addidique pro iusti uiri officio & id quidem modestissimis uerbis tria tamen esse emendanda unum ex eorum præceptione: qui grammatici dicuntur: alterum geographorum historicorumue: tertium uero philosophorum. nam neque mærorem: & fletum in sortem: & ingenti animo uirum cadere. neque

tertiae cōiugatiōis: habere ultimā syllabam breuē. nec ulla ppria ratiōe corripi posse huiusmodi syllabā siue ea
 urbe secūda cōiugatiōis duarū sint syllabarū: siue et plurium. Natura. n. id fieri ac ui ppria nō numero syllaba-
 rū. Sic enim incipit candidanū epigrāma. Nate patris quondam lux unica: gloria matris: te pcor. a lachrymis
 abstine nate piis. Quae quidem tria errata cū essent a me notata: id qd̄ in cæteris quoq; quoq; epigrāmaticis.
 ubi opus fuerat. antea fecerā. subdit q̄spia e circūstātibus tuis scribis: at petrus candidus carne hoc edidit: tunc
 ego: bene res hēt inq̄ admonendus ē cādīdus. hęc ut corrigat. Nā in reliquis id mihi satis probat. Res ita ge-
 sta ē mi Cicche: ut audis. id qd̄ ex oibus tuis ducalibus scribis potes intelligere. At non tulit candidus: ut est in
 solenti arrogantiā honestam admonitiōe: sed cōtinuo epistolam ad te dedit: q̄ ita diceret Dñs Philelfus cum
 meos uersus legisset deinde ad suos uertisset oculum ranarū in morem coaxantes: statim turbatus est. Audis
 atticā eloquētiā Cicche disertissime q̄ elegenti initio rem aggredit̄. Respondeat igit̄ candido: & si erat Philel-
 pho honestius nihil oīo rōdere ineptissimo nebuloni: hęcq; dignitatis suae potius grauitatisq; rōnem: q̄ cuius
 piam cōuitiosae iniuriarū: praefertim cum non sit nescius magni eē animi hmōi iniurias obliuisci ac p̄ nihilo du-
 cere. Sed gerendus mos fuit Cicche: ut scis. amicorū quorundā uoluntati magis q̄ ulli meo instituto. Appellat
 me p̄ Philelpho pygostolus candidus Philelfum hoc ē hūlceris studiosum appellat nec illius sane corporalis
 hūlceris cuius tamore ac putrescenti scatescentia nō minus torqueat̄ assidue q̄ stranguriarū quā p̄ supbiae inuidētie
 coriataeque uesicarū pedumq; ac latearū acerbissimis doloribus: sed aīalis inquam hūlceris: quo p̄ supbiae inuidētie
 q̄ uulneribus & dies cruciat̄ & noctis. Sum inquam studiosus stultitiarū tuarū & imanitatis candidae mi Pygoste-
 le: & ea rōe studiosus istiusmodi hūlcerarū tuorū: uel uix aliud qcq; magis cupiam hoc tpe: q̄ te aliqñ respicere ad
 sanitatēq; redire. Sed quid male de te meriti sunt ducales scribarū modesti sane & egregii adolescentes: qd̄ eos
 ranas coaxantes appellas. Nam p̄ter scribas alius aderat nemo. Ditis aut̄ me ut batū. Et recte id quidem: si com-
 miserattonē dicas turbationē. Nō. n. ita eram ab humanitatis officio alienus ut nō cōmiserescerem tui. qui dū
 uelles hēri doctissimus: oī indocto hoīe te inferiorē oñderes. At q̄ apte defendis erratum tuū. Argumentaris
 idem licere tibi in abstine: qd̄ ppertio & alius licuit in caue & uide. q̄ cum sint ut ipse affirmat secunde cōiuga-
 tionis correpta tñ in ultima syllaba reperiunt̄ Quod si donatum. si seruiū. si Prisci si alios latine linguarū p̄ba-
 tissimos auctores discere uoluisses intelligeres eiusmodi uerba non esse secundae cōiugationis. sed tertiū cum
 hñt ē ultimā syllabā correptā in mō imperatiuo. Verū tu gloriari soles: qd̄ nullo sis unq̄ doctore usus. Quod
 certe unum cū cætera mentiaris uerissimū eē puto. Nam qd̄ ais Propertiuū eē longe Philelfo doctiorē id alio
 rum eruditissimorū hoīum nō tuo qui nihil fani fapis iudicio relinquat̄. Vnum philelfus audet affirmare uel
 insaniente candido neminē eē hac tēpestate nec fuisse unq̄ apud latinorū q̄tum cōstet: ea oī hoīum memoria. q̄
 p̄ter se unum. idem unus tenuerint exercueritq; & græcā pariter & latinā orationē in oī dicēdi genere & pro-
 fa & uersu. Tu si quē hēas alterū memora. Quid taces hō miserime: subdis deinde licuisse tibi uti amphima-
 cro: ut uirgilio cū ait Ferreiq; eumenidum thalami. Quod licebat in ferrei non licere in abstine: necessitatis
 lex iubet: nā simplex est tene: qd̄ sine uitio in uersu p̄tometro poni pōt mō ponatur ante. poterat p̄terea di-
 uidi abstine ut in p̄rapidiū & inuicem & haectenus & in altis cōpositis obseruatum a poetis uidemus. Sed alia
 ē rō: q̄ ipse ignoras leuce ferrei spondeus est non amphimacer. nam dicto ē bisyllaba p̄ syuæresin. e. & I. duarū
 syllabarū & in syllabā unā: ne & furias aiacis olei. et talibus ilioni dictis. Rursusq; in eodē libro. fit strepitus te-
 ctis uocēsq; per ampla uoluant. atria dependent lychini laquearibus aureis. merorem & flatum quos ipsos
 inuictissimo: splendidissimoq; principi n̄o insanus homo tribuerat. nō cadere in uirum fortē fatis concedit.
 Candidus ut est doctulus: cum nihil respondet. ignorat. n. philosophos homo philosophatus. Nec mihi. quis
 piam rerum grauiorum ignarus ea abiecerit. q̄ a Vir. in. vi. aeneidos scripta sunt. nox ruit aeneas: nō flendo du-
 cimur horas. Scimus. n. eo loco aeneā aliud nihil significare q̄ sensitiuū appetitum. qui nobis ē eum pecudibus
 eōis ob idq; illum a Sybilla. q̄ rō est tēpestiue castigatum nam qd̄ ad naturā & pietatis affectum at̄ finet id ge-
 mitu ac lachrymis nō mærore & euilatu prosequendum sapientes uolunt. De duce ligurum & in subrium ad-
 dit se scripturū ad te postea ostensurumq;. Mediolanum: qd̄ & ab insubribus heduis ut modo dicebam cōdi-
 tum sit & in italiarū insubribus sitū esse in liguria & id quidem auctoritate plutarchi Solini & Liuii: subiicitq;
 duo ad postremū. me nondum luisse cænā de episcopo hectorē & erratum a me esse in Sphortiadē in qua-
 titate syllabae cum cecini. Sed nec ita. fran. adhuc. nam prima secundi pedis syllabam quae naturaliter sit bre-
 uis: esse a me productam. Olepidum caput. nescit enim candidus eadem ratione licuisse mihi producere sylla-
 bam ultimā i ita: sequente muta cū liquida: q̄ licuit: & Virgilio & Homero Legat tertiū uersum iliados ad pri-
 cipium π δ λ λ α σ Διφύμιδύτ ψύχασ αλιπρόιλ ψεν ηρωδων. Legat apud eundem poetā cū paulo post
 tam uahemētius illius irae tāq; p̄nitiois q̄ p̄posuerat: cām narraturus agreditur. ε ξ ο υ λ η τ α π ρ ω τ τ Δις
 ην τ υ λ ε ρ ι σ υ ν τ ε α τ ρ ε ι Δ η σ ε α ν α ξ α ν Δ ρ ω ν κ α ι Δ ι ο σ α χ ι λ λ ε υ σ τ ι α. Ταρ τ αρ σ φ ω ε τ ε ω ν ε ρ ι Δ ι ξ
 υ ρ ε ε μ α χ ε α η τ ι: At græca qui norit lucus: qui latina nō tenet Legat̄ et̄ Vir. in bucolicis. Aspice connexum
 nutatē pōdere mūdum Terrasq; tractusq; maris celumq; pfūdū. Et idē in Geor. Subit ardua sylua lapparū tri-
 buliq; interq; uirētia culta ifelix lolium Quā uero cænā sōniet cādīdus: non itelligo. Scribit. n. pygostolus in
 calce lrag. Nōdū licuit cænā Philelfus de ep̄o Hectore. illud aut̄ scio & dixisse & iterduū & scripsisse idē psape
 significare ep̄m apud græcos qd̄ regem apud latinorū & Hectora apud Homearū appellari. ep̄m Præterea qd̄:
 candidus negat poni ep̄iscopū pro Angelo: & Angelum eundē esse apud christianos quam gentiles uocabāt
 Sed nūc paucis respondeamus ep̄istolae ultimae: q̄ de ligurū duce noster Leucus ad te tandem scribit. Reiectis
 Liuiio. Plutarcho. Solino quos hēt aduersos & tanq̄ p̄uaricat ores. tris adducit ignorantiae suae testes Franci. Pe-

trarcham. Antonium Iulium. Et Collucium salutatum quos cum istioris debuisset: nouioris appellat uerbum sane & quod ueritatem & ineptum. Utinam uoluisset cadidus ita illoque illustri uiroque benedicta ut errata imitari. Non satis erat se argui incitiae: nisi optimos illos uiros secum traxisset in culpa. At uideat qui nos uocat doctos. Strabonem geographum candidius: uideat uir doctissimus Claudium Ptolemeum cosmographum. Videat Plinium numerum. li. iiii. naturalis historiae. Videat polibium: qui li. ii. suarum historiarum docet gallos ethruscis expulsos eam regionem: quae est circa padum occupauisse: atque gallos oium primos lauos & lebecios ea loca tenuisse: quae iacet ad padi ortus. Post hos autem insubres quae gens erat maxima inter gallos: secutos esse. Et insubribus urbem oium primam esse Medio. ab illis conditam. At post insubres secutos coenomanos. Ex altera autem parte padi campos qui sunt circa appenninum ananes incoluisse. Et post ananes coesedis boius. Et post hos deinde ad hadriam ligones. Vltimos uero fenones eos campos habitasse. qui mari adiacet. Et haec mihi Cicche ad arogantissimi cadidi nostri puicaci ignorantia fati nunc super. Quid. n. memor est: quot quotque errauit homo barbarus in gramatica quod eo magis miror. quod decebat hominem librarium. uel ex ipsa excubendi conscribendi consuetudine sine ullis doctoribus peritiam affectum. praecipua scripturarum atque latinis pulcherrime callere. Sed dum discit bene scribere. Vale mediola. ex aedibus nostri. v. Kal. martias. M. cccc. lx.

Francia. philel. Thome Thebaldo equiti aurato sal.

Tibi gratulor uerhemer: quod secundis usus fortunae flatibus: te in portum quietum istum tranquillumque recepisti: ita mihi non possim non dolere plurimum quod per abitudinem amicissimi homines ea sunt priuatus consuetudine qua dulcius ducere nihil poteram. Quis enim te uno prudentior: quis humanior: quis amicitiae obseruantior. Quare non possim non moleste ferre: quod tua careo praesentia cuius consilium graue est prohibitas singularis eloquentia admiranda. Ut hanc tamen aegritudinem meam feram modice: ea uincor ratione quod amicus amandus est pro seipsum nullis et nostris commodis: praesertim quod amicorum etiam comoda nobis cum illis communi sunt ducenda. Quare non tibi modo: sed mihi quoque gratulor ipsi: quod apud eum principem uitam tibi agendam delegeris: cuius summam diuinamque uirtutes tot tantaque sunt: ut uniuersam non modo italiae: sed et europam in admirationem sui conuerterint. Quem. n. inuenias in omni probitatis & excellentie genere quem praestantissimo Duci borisio anteponas. Reliquum est: ut quae mutua non aiorum sed corporum praesentiam locorum aufert interuallum. eam crebritas inter nos litterarum assidue representet. Hoc autem cum facillimum est futurum uirumque numerum iucundissimum Vale ex medio. iiii. Kal. M. cccc. lxi.

Francia. philel. Tho. Senecae sal.

Um iuuenis quispiam tuas mihi litteras unas reddidisset. essetque pollicitus: se apud me cenaturum. nam eum tuam causa inuitarum: non modo apud me non cenauit: sed ne habens quidem quicquam mihi locutus est imiratus is certe ipsum te qui cum maxime adesses debes: nusquam apparet: sed euanesce repete ex amicorum oculis itaque nihil potui ad ea tibi respondere: quae scripseras. Significabas. n. byrriam tuam nescio quem: dimisisses apud me tuos codices duos Solinum & innominatum alterum. Quid id tibi Persuasit: aut somniabat aut te somniat captauit. nam neque ipse apud me unquam fuit sine te. neque libros reliquit ullos. Quare si posthac saniore consilio usus fueris iulius consules tuis rebus. Scripseras et de tua re uxoria id quod ante & audieram. & non admotum sum miratus quod egregius quidam ab iuente adolescentia mulierum amator iam uir septuagenarius aut aliquanto grandior tamen uxorius factus esses & ita uir uxorius: ut propediem pater futurus dicereris. Te autem non intelligo: quod scribas te inde ab initio Peituis se rei tam iucunde: tam sancte: tam laudabilis. Nescio quid tibi uelut oratione: nisi fortasse dubitaris te ex alieno labore: futurum Patrem. quasi non tibi carius esse debeat bonum alieno labore partum quam nec tuo nec alieno Fac igitur te intelligam. nam tua illa oratio monstri aliquid alere uidetur. Quid. n. aliud opiner cum te tam subito ab uxore abdicaueris. Et hac de re satis. Venit ad te bertolla numerum. ex quo intelliges: quod mihi in re tua opera opus est. Tu fac omnia mea causa at consuesti spera & diligenter. Tu diu hic multumque expectatus es frustra. Fecisti autem more tuo ut spera tibi deterius prospicias. Vale ex medio. iiii. idus mar. M. cccc. lxi.

Francia. phi. Hiero. castello pho. ac medi. sal.

Vi tibi reddidit meas litteras: quae mihi in re tua sit opus opera: coram uerbis. meis exponet. Scio quantum me facis & quod tibi carus sum itaque non esse opus intelligo: ut te aat rogare hominem amicissimum aut hortare uirum diligentissimum: & optimum. Quod si dederis operam. ne frustra in te spera praecipua collocarim immortali me afficies beneficio. Vale ex Medio. iiii. idus mar. M. cccc. lxi.

Francia. phi. Lodouico casell. sal.

Ingulari tua erga me beniuolentia multis tuis praemagnisque officiis sum exptus. meus autem in te animus qualis sit qualis que spera fuerit: ea tibi esse det certissima coniectura: quod es de me saepe meritis. quae optime Quo fit: ut oibus meis in rebus non secus te utendum existimem. quod & amicissimo & optimo uiro itaque tuum est: ut beneficium beneficio cumules: tibi quoque psuadeas eum mihi aium esse: ut si minus referre heret. tamen gratiam non minus possim quam uelim nec minor est agere quam debeam. Vale ex medio. iiii. idus martias. M. cccc. lxi.

FINIS

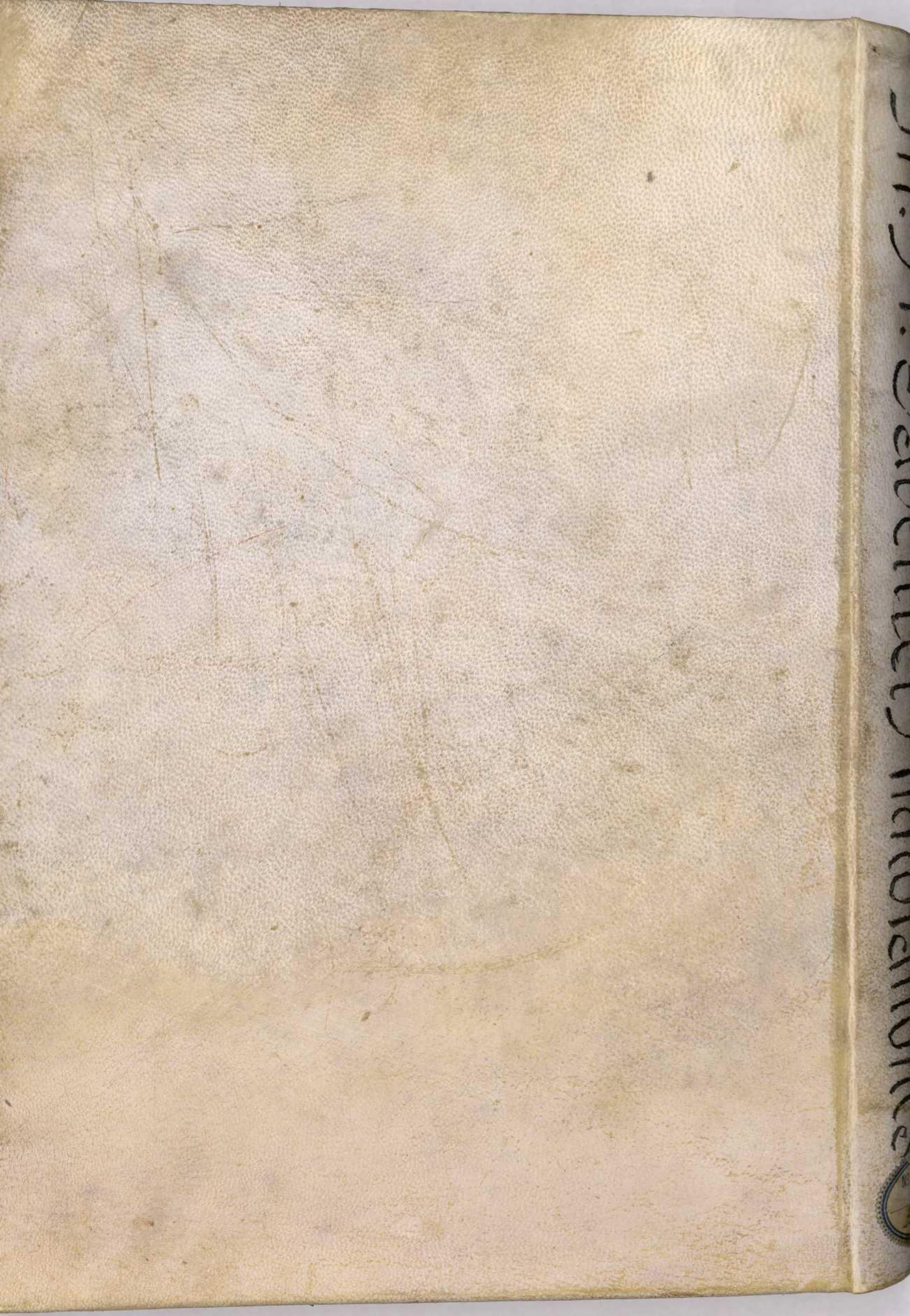
Epistolae Fran. philelfi Libri. xvi. impressi Venetiis expliciunt. anno a natali christiano. M. cccc. lxxxiii. die. xy. Ianuarii.

a b c d e f g h i k l m n o p

Omnes sunt terni praeter a et p qui sunt quaterni:

Handwritten text in a cursive script, likely a name or title, possibly "S. J. ...".

SABE
LICI
BERO
ALDI